௱௪ வெளியீடு—கஉஉ

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை யறுபத்து நான்கு

திருவிளையாடற் புராணம்

அருஞ்பத வுரையுடன்

பரஞ்சோதி முனிவர்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரசோற்பத்தி—புரட்டாசி.

Published by
The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
Tinnevelly and Madras
September 1931

Printed at
The Progressive Printers,
17, Coral Merchant Street, Madras.

பதிப்புரை

'தென்பாண்டி நாட்டானே' 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' என்று மணிவாசக அடிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி முழுமுதற் செழும் பொருளாய சிவபிரான் [illegible]ண்டு தொட்டுத் தமக்குச் சிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாண்டி வள நாட்டில் பல கலையொடு தமிழ்வளர் மதுரை யம்பதியிலே சோமசுந்தரக் கடவுள் உலகுய்யச் செய்தருளிய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களை விரித்துக் கூறுவது பரஞ்சோதி முனிவர் இயற்றியருளிய இந்த திருவிளையாடற் புராணம்.

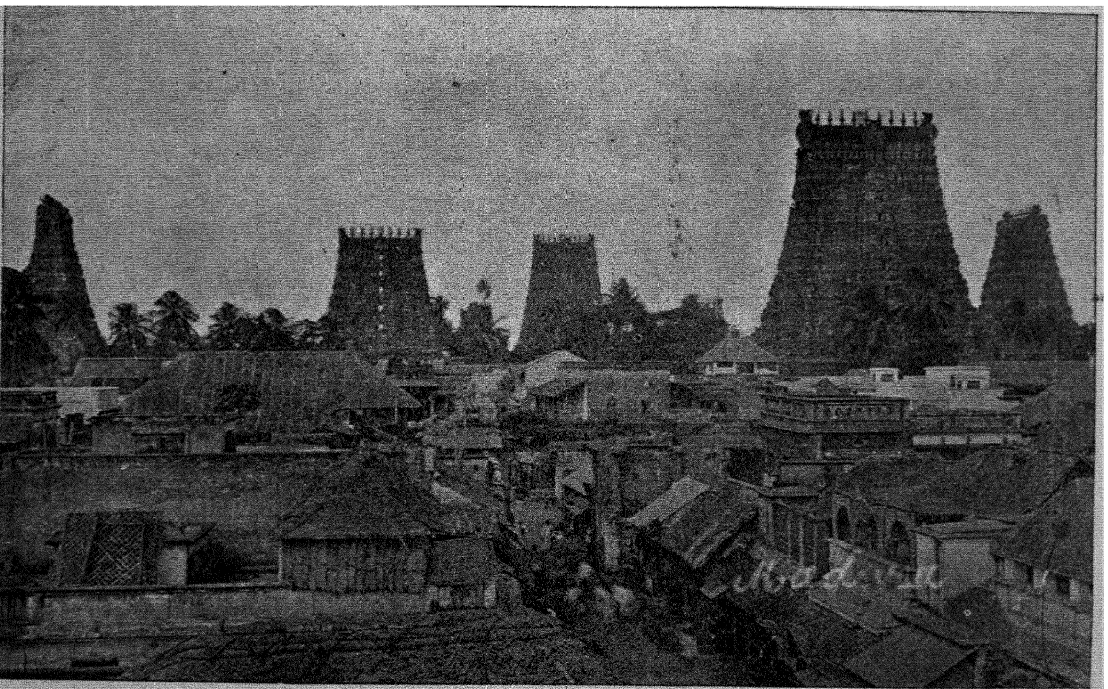
இது சங்க இலக்கியங்கள், திருமுறைகள், சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் முதலியவற்றின் அருங் கருத்துக்களை யுடையதாய், செந்தமிழ் இன்பம் பெருக்குவதாய், பத்திச் சுவை இனிது கனிந்து ஒழுகுவதாய், சொன்னயம், பொருணயம், கவிநயம் மிக்குடையதாய், பெரிய புராணத்தைப் போலக் கயிறு சாத்தி உண்மை அறிந்து வரும் பெருவழக்கினை யுடையதாய் விளங்குகின்றது. சைவப் பெருமக்கள் இதனை நாடோறும் இ[illegible]றவழிபா[illegible] ட[illegible] ற்றுகிறபோது முறையாகப் படித்து வருவது [illegible]கின்றது. தனி[illegible] கற்றுப் புலமை

பகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளோம். விரிவுரை படிக்க ஏலாது மூலத்தைமட்டும் தனியே கற்க விரும்புவார்க்குப் பயன் படுமாறு மூலத்தை மட்டும் பாடபேதக் குறிப்புக்களுடன் அச்சிட்டுள்ளோம்.

இதுகாறும் அச்சிட்டு வெளிப்போந்த திருவிளையாடல் மூலப் பதிப்புக்களில் சேர்க்கப்படாத பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி ஒன்று புதிதாக எழுதிச் சேர்த்தும், ௩௰ பக்கங்கள் அடங்கிய அரும்பத அகராதி படல வரிசையில் இறுதியில் எழுதி அமைத்தும் இதனை வெளியிடலானோம்.

இப்பதிப்பு ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ்பயிலும் மாணவர்க்கு நல்ல பாடப் புத்தகமாகத் தகுதி வாய்ந்திருப்பதுடன் தமிழ்பயிலும் பிறர்க்கும் சிறந்த நூலாகப் பயன்படுமென்றும் நம்புகிறோம். இப்பதிப்பினைத் தமிழன்பர்கள் யாவரும் வாங்கிப் போற்றி ஊக்கமளிக்க வேண்டுகிறோம்

மெய்கண்டான்
யாண்டு ௭௱௩
ஐப்பசி மீ } சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்

மதுரைமாநகர்

பொருளடக்கம்

க. மதுரைக் காண்டம்

---

௩. திருவாலவாய்க் காண்டம்

பாட்டு முதற் குறிப் பகராதி

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அறுகாற்பீ டத்துயர்மா லாழிகடைந் தமுதையார்க்
கேற்று மாபோல்
அறுகாற்பே டிசைபாடுங் கூடன்மான் மியத்தையருந்
தமிழாற் பாடி
அறுகாற்பீ டுயர்முடியார் சொக்கேசர் சந்நிதியி
லமரர் சூழும்*
அறுகாற்பீ டத்திருந்து பரஞ்சோதி முனிவனார்க்
கேற்றி னானே

(பாடபேதம்) * அமரர் சூழ.

பிளளையாா அம்மையபபா முருகன்

உ

திருசசிறறமபலம

திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக்காண்டம்

காபபு

[கலிவிருததம]

சததி யாயசசிவ மாகித தனிபபா
முததி யான முதலைத துதிசெயச
சுததி யாகிய சொறபொரு ணலகுவ
சிததி யானைதன செயயபொற பாதமே க

வாழ்தது

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மலகுக வேத வேளவி வழஙகுக சுரநது வானம
பலகுக வளஙக ளெஙகும பரவுக வறஙக ளினபம
நலகுக வுயிரகட கெலலா நானமறைச சைவ மோஙகிப
புலகுக வுலக மெலலாம புரவலன செஙகோல வாழக க

நூறபயன்

[எணசீரடியாசிரியவிருததம]

திஙகளணி திருவால வாயெம மணணல
திருவிளையாட டிவையனபு செயது கேடபோர
சஙகநிதி பதுமநிதிச செலவ மோஙகித
தகைமைதரு மககடபெறுவார பகையை வெலவார
மஙகலநன மணமபெறுவார பிணிவந தெய்தார
வாழநாளு நனிபெறுவார வானு டெய்திப
புஙகவர யாஙகுளள போக மூழகிப
புணணியராயச சிவனடிககீழ நணணி வாழவார உ

கடவுள் வாழ்த்து

சிவம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

வெனறுளே புலனகளைநதார மெயயுண ருளளந தோறுஞ
செனறுளே யமுத மூறறுந திருவருள போறறி யேறறுக
குனறுளே யிருநது காடசி கொடுததருள கோலம போறறி
மனறுளே மாறி யாடு மறைசசிலம படிகள போறறி ௩

சததி

[வேறு]

சுருமபுமுரல கடிமலரபபூங குழலபோறறி யுததரியத
தொடிததோள போறறி
கருமபுருவச சிலைபோறறி கவுணியாககுப பாலசுரநத
கலசம போறறி
இருமபுமனங குழைததெனனை யெடுததாண்ட வஙகயறக
ணமபி ராடடி
அருமபுமிள நகைபோறறி யாரணநூ புரஞசிலமபு
மடிகள போறறி ௪

பரசிவம்

[கலிநிலைததுறை]

பூவணணம பூவின மணமபோலமெய போத மினபம*
ஆவணண மெயகொண டவனறனவலி யாணை தாஙகி
மூவண்ண றனசந நிதிமுததொழில செயய வாளா
மேவணண லனனை விளையாடடின வினையை வெலவாம. ௫

சிற்சததி

அணடஙக ளெலலா மணுவாக வணுககளெலலாம
அணடஙக ளாகப பெரிதாயசசிறி தாயி னானும
அணடஙக ளுளளும புறமபுஙகரி யாயி னானும
அணடஙக ளீனறு டுணையெனப ரறிநத நலலோர. ௬

(பா - ம்.) *மெய்ப்போத வினபம.

சோககநாதா

[கலிவிருததம]

பூவி ணுயகன பூமக ணுயகன
காவி ணுயக ணுதிக கடவுளாக
காவி நாயக னஙகயற கணணிமா
தேவி நாயகன சேவடி யேததுவாம ௭

அஙகயறகணணமமை

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

பஙகயறகண ணரியபரம பரனுருவே தனககுரிய
படிவ மாகி*
இஙகயறக ணகனுலக மெணணிறநத† சராசரஙக
ளீனறந தாழாக
கொஙகயறகண மலாககூநதற குமரிபாண டியனமகளபோற
கோலங கொணட
அஙகயறக ணமமையிரு பாதபபோ தெபபோது
மகததுள வைபபாம ௮

சபாபதி

உணமையறி வானநத வுருவாகி யெவவுயிாககு
முயிராய நீரின
தணமையனல வெமமையெனத தனையகலா திருநதுசரா
சரஙக ளீனற
பெணமையுரு வாகியதன ணுைநதக கொடிமகிழசசி
பெருக யாாககும
அணமையதா யமபலதது ளாடியருள பேரொளியை
யகததுள வைபபாம ௯

சோமசுநதரா

சடைமறைததுக கதிாமகுட நதரிததுநறுங கொனறையநதாா
தணநது வேபபந
தொடைமுடிதது விடநாகக கலனகறறி மாணிககச
சுடாபபூ ணேநதி

(பா - ம.) *படிவமாகி †உலகத தெணணிறநத

விடைநிறுத்திக கயலெடுத்து வழுதிமரு மகனாகி
மீன நோககின
மடவாளை மணநதுலக முழுதாணட சுநதரனை
வணககஞ செயவாம ௰

தடாதகைபபிராடடியாா

செழியாபிரான றிருமகளாயக கலையயினறு முடிபுனைநது
செஙகோ லோசசி
முழுதுலகுந ஏயஙகொணடு திறைகொணடு நநதிகண
முனைபபோா சாயததுத
தொழுகணவற கணிமணமா லிகைசூடடித தனமகுடம
சூடடிச செலவந
தழைவுறுதன னரசளிதத பெணணரசி யடிககமலந
தலைமேல வைபபாம ௧௧

வெள்ளியம்பலவாணா

பொருமாறறி கிளாதடநதோ ளொருமாறன மனஙகிடநத
புழுகக மாற
வருமாறற கணணருவி மாறாது களிபபடைய
மணணும விணணும
உருமாறப பவககடலவீழந தாசசெனைத தடுமாறி
யுழலு மாககள
கருமாறக கதியடையக காலமாறி நடிததவனைக
கருததுள வைபபாம ௧௨

தென்முககடவுள

கலலாலின புடையமாநது நானமறையா றஙகமுதற
கறற கேளவி
வலலாாக ளெலவருககும வாககிறநத பூரணமாய
மறைககப பாலாய
எலலாமா யலலதுமா யிருநததனை யிருநதபடி
யிருநது காடடிச
சொலலாமற சொனனவரை நினையாம னினைநதுபவத
தொடககை வெலவாம. ௧௩

சித்திவிநாயகக்கடவுள்

உளளமெனுங கூடததி லூககமெனுந தறிநிறுவி
யுறுதி யாகத
தளளரிய வனபெனனுந தொடாபூட்டி யிடைப்படுததித்
தறுகட பாசக
களளவினைப பசுபோதக கவளமிடக களிததுணடு
கருணை யெனனும
வெளளமதம பொழிசிததி வேழததை நினைநதுவரு
வினைக டோப்பாம ௧௪

முருகக்கடவுள்

கறங்குதிரைக கருங்கடலுங காரவுணப பெருங்கடலுங
கலங்கக காவந
துறங்குசிகைப பொருப்புஞ்சூ ருரப்பொருப்பும பிளப்பமறை
யுணாந்தோ ராறும
அறங்குலவு மகநதமுலு மவுணமட வாரவயிறறி
னழலு மூள
மறங்குலவு வேலெடுதத குமரவேள சேவடிகள
வணக்கஞ் செயவாம ௧௫

நாமகள்

பழுதகனற நாலவகைச சொனமலரெடுததுப
பததிபடப பரப்பிக திககு
முழுதகனறு மணநதுசுவை யொழுகியணி
பெறமுககண மூாததி தாளில
தொழுதகனற வனபெனுநாா தொடுததலங்கல
சூட்டவரிச சுருமபுந தேனும
கொழுதகனற வெணடோட்டு முணடகத்தா
ளடிமுடிமேற கொணடு வாழவாம ௧௬

திருநந்திதேவா

[வேறு]

வநதிறை யடியிற றாழும வானவா மகுட கோடி
பநதியின மணிகள சிநத வேததிரப படையாற றாககி
அநதியும பகலுந தொணட ரலகிடுங குப்பை யாககும
நநதியெம பெருமான பாத நகைமலா முடிமேல வைப்பாம. ௧௭

ஆளுடைய பிள்ளையார்

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறைபிரந் தனையான் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பினனுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம் கஅ

ஆளுடைய அரசுகள்

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா*
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறு வஞ்சக ரிட்ட நீலத்
நிறப்பெருங் கடலும் யாகக்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம் கக

ஆளுடைய நம்பிகள்

அரவக லலகு லார்பா லாசைநீத் தவாக்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றனனைப்
பரவைதன் புலவி தீரப்பான கழுதுகண் படுக்கும் பானாள்
இரவினிற் றூது கொண்டோ னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம்

ஆளுடைய அடிகள்

எழுதரு மறைகள் டேறு விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமீ தேறத் துளும்புகண் ணீருண் மூழ்கி
அழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம். உக

சண்டேசுரரும், மற்றை அடியார்களும்

[வேறு]

தந்தைதா ளொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்தரிரு
    தாளைச் சேர்ந்த
மைந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறி பத்திநெறி
    வழாது† வாய்மெய்
சிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சிவாநுபவச்
    செல்வ ராகிப
பந்தமாந் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர் தாள்பரவிப்
    பணிதல் செய்வாம் உஉ

(பா - ம்) *அஞ்ச. †பத்திநெறி வளாந்து

நூல்செயதற்குக் காரணம்

[வேறு]

அணணலபாற றெளிநத நநதி யடிகளபாற சநறகு மாரன
உணணிறை யனபி னுயாநது வியாதனுக குணாதத வநதப
புணணிய முனிவன சூதற கோதிய புராண மூவா
றெணணிய விவறறுட காநதத தீசசங கிதையின மாதோ. உ௩

அறைநதிடப பட்ட தாகு மாலவாயப புகழமை யநதச
சிறநதிடும வடநூ றனனைத தெனசொலாற செயதி யெனறிங
குறைநதிடும பெரியோர கூறக கடைபபிடித துறுதி யிநதப
பிறநதிடும பிறபபி லெயதப பெறுதுமென றுளளந தேறு உ௪

திருநகர தீரதத மூரததிச சிறபபுமூன றநத மூரததி
அருளவிளை யாட லெட்டெட் டருசசனை வினையோன ருக
வானமுறை யறுபத தெட்டா மறறவை படலமாக
விரிமுறை விருததச செயயுள வகைமையால விளமப லுறறேன

அவையடக்கம்

நாயகன கவிககுங குறற நாட்டிய கழக மாநதர
மேயவத தலததி னோககெனன வெளளறி வுரையிற குறறம*
ஆயுமா றரிதன றேனு நீரபிரித தனன முணணுந
தூயதீம பாலபோற கொளக சுநதரன சரிதந தனனை. உ௬

[கலிநிலைததுறை]

கவைககொ ழுநதமிழ ஞைச†சுவை கணடவு னிமையோர
சுவைகக வினனமிழ தாயின துளககமில சானறோர
அவைகக ளமபுகுந தினியவர யாலவர யுடையார
செவிகக ளமபுகுந தேறுவ சிறியனேன பனுவல உ௭

பாய வாரியுண டுவாகெடுத துலகெலாம பருகத
தூய வாககிய காரெனச சொறபொரு டெளிநதோர
ஆய கேளவியர துகளறுத தாலவர யுடைய
நாய னாககினி தாககுப நலமிலேன புனசொல உ௮

அலலை யிதலலை யிதெனன மறைகளு மனமைச
சொலலி னுறறுதித தினைககுமிச சுநதர னுடற
கெலலை யாகுமோ வெனனுரை யெனசெயகோ விதனைச
சொலலு வேனெனு மாசையென சொலவழி கேளா. உ௯

ஆகச செய்யுள ௩௰

(பா - ம) *வெள்ளறிவுரை சொறகுறறம. †கொழுந தெழுநாச.

திருநாட்டுச்சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

கறைநி றுத்திய கந்தரச் சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுத்திய வாளினாற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநாட் டணியது மொழிவாம். ௧

தெய்வ நாயக னீறணி மேனிபோற் சென்று
பௌவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசந்து பல்லுயிர்க்கும்
எவ்வ மாற்றுவான்* சுரந்திடு மின்னரு ளென்னக்
கௌவை நீர்சுரந் தெழுந்தன கனைகுரன் மேகம். ௨

இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெவ்வொளி மழுங்கத்
தடித்து வாட்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்து நாமென வருதல்போன் மொய்த்தன கொண்மூ. ௩

முனித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனித னீர்மையா லாலவாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான் போலும். ௪

சுந்த ரன்றிரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும்
இந்தி ரன்றனை யொத்தகா ரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மௌலிமேல் வலாரி
சிந்து கின்றகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப. ௫

உடுத்த தெண்கடன் மேகலை யுடையபார் மகடன்
இடத்து தித்தபல் லுயிர்க்கெலா மிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவி. ௬

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கருநிற மேக மென்னுங் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
அருவியாந் தீம்பால் சோர வகன்சுனை யென்னுங் கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வே யென்னு மென்றோட் பொதியமாஞ் சைலப் பாவை
பெருகுதண் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்றா ளன்றே.

(பா - ம்) *எவ்வமாற்றுவாள்.

கல்லெனக் கரைந்து வீழுங் கடும்புனற் சுழவிக் கானத்
தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பணைதொறும் விளையாட் டெய்தி

அரம்பைமென் குறங்கா மாவி னவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா*வஞ்சிக் கொடியிறு நுசுப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடாமதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பினீள் கைதை வேலி நெய்தல்சூழ் காவில் வைகி கூ

பன்மலர் மாலை வேய்ந்து பானுரைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கன்னி முந்நீர்த்
தன்மகிழ் கிழவ னாகந் தழீஇக்கொடு கலந்த தன்றே ய

வல்லைத்தா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி
முல்லையா னெந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்து வீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தஞ்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை மாக்கள் போலும்

அரும்பவி ழனங்க வாளி யங்கநா வாகம் பொன்போர்த்
திரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வொழுகும் வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் கஉ

வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமுங் குழையும் பூட்டி
அரைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பியின் னமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ கங

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மணிமிடற் றவனை யெங்கும்
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறிவீ டென்றும்
அறைகுவ தறிந்துந் தேறா ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின்வீ டுணர்ந்தோர் போலத் தெளிந்தது மூரி வெள்ளம்.

மறைவழிக் கிளைத்த வெண்ணெண் கலைகள்போல் வருநீர் வெள்ளந்
துறைவழி யொழுகும் பலகால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன்
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன் றுடையாக் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே கரு

(பா - ம்.) *மென்முலையா

[கலிநிலைததுறை]

இழிநத மாநதாகைப பொருளகளு மிகபாத தாசை
கழிநத யோகியா கைபபடிற றாயவாயக களஙகம
ஒழிநத வாறுபோ லுவரியுண டுவர்கெடுந தெழிலி
பொழிநத நீரமு தாயின புவிககுமவா னவாககும * கசு

ஈறி லாதவ ளொருததியே யைநதொழி லியறற
வேறு வேறுபோ பெறறென வேலைநீ ரொனறே
ஆறுகால குளங கூவலகுண் டகழகிடங கெனபபோ
மாறி யீறிலவான பயிரெலாம வளாபபது மாதோ. கஎ

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

களமாகள பொனனோ பூட்டித தாயாவாயக கனிநத பாடற
குளமகிழ சிறாரி னேறு மொருததலு முவகை தூஙக
வளமலி மருதம பாடி மனவலி கடநதோா வெனற
அளமரு பொறபோ லேவ லாறறவாள வினையின மூணடாா. கஅ

பலநிற மணிகோத தெனனப பனனிற வேறு பூட்டி
அலமுக விருமபு தேய வாளவினைக கருஙகான மளளர்
நிலமக ளுடலங கீணட சாலவழி நிமிாநத சோரிச
சலமென நிவநத செஙகேழத தழனமணி யிமைககு மனறே கசூ

ஊறுசெய் படைவாய தேய வுழுநரு நீகால யாததுச
சேறுசெய குநருந தெயவந தொழுதுதீஞ செநநெல வீசி
நாறுசெய் குநரும போதது நடவுசெய குநருந தெவவின
மாறுசெய் களைகட டோமபி வளமபடுக குநரு மானா. உ௦

பழிபடு நறவந தனனைக† கடைசியா பருகிச செவவாய்
மொழிதடு மாற வோவை முகதெழ முறுவ ரெனற
விழிசிவந துழலக கூநதன் மெனறுகில சோர வுளளக
கழிபெருங களிபபு நலகிக கலநதவ ரொதத‡ தனறே. உக

பட்பகை யாகுந தீஞ்சொற கடைசியா பவளச செவவாய்க
குடபகை யாமப லெனறு மொணணறுங குவளை நீலங
கட்பகை யாகு மென்றுங கமலநன முகததுக$ கெனறுந
திட்பகை யாகு மெனறுஞ் செறுதலபோற களைதல செய்வார்.

(பா - ம்.) *வானகாககும. †நறவநதானே.
‡கலநதவரொததாா. $மென்முகததுககு.

கடைசியர் முகமுங் கால்களுங் கைகளுங் கமல மென்னா
படைவிழி குவளை யென்னா பவளவாய் குமுத மென்னா
அடையவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞரா யடுத்த வெல்லை
உடையவ ருணை யாறறு லொறுபபவராக குறவுண் டாமோ. உ௩

புரையற வுணர்ந்தோர் நூலின பொருளினுள் ளடங்கி யநூல
வரையறை கருத்து மான வளாகருப புறமபு தோனறிக
கரையமை கலவி சாலாக கவிஞாபோ லிறுமாந தநூல
உரையென விரிந்து கறபின மகளிரபோ லொசிந்த தனறே உ௪

அனபுறு பததி வித்தி யாரவர பாயசசுந தொணடர்க
கினபுரு வான வீச னினனருள விளையு மாபோல
வனபுறு கருஙகான மளளா வைகலுஞ செவவி நோககி
நன்புல முயனறு காகக விளைந்தன நறுந்தண சாலி உ௫

அகனில வேறு பாடடி னியலசெவவி யறிநது மளளா
தகவினை முயறசி செயயக காமநூல சாறறு நான்கு
வகைநலாா பணபு செவவி யறிந்துசோ மைநதாக கினபம
மிகவிளை போகம போனறு விளைந்தன பைஙகூ ழெலலாம உ௬

கொடுமபிறை வடிவிற செய்த கூனிரும பஙகை வாஙகி
முடஙகுகால வரிவண டாரபப முளளரைக கமல நீலம
அடஙகவெண சாலி செநநெல வேறுவே றரிநதீ டாககி
நெடுஙகளத் தமபொற குனற நிரையெனப் பெருமபோா செய்தாா. உ௭

கறறவை களைந்து தூறறிக கூபபியூாக காணித தெய்வம
அறறவாக கறற வாறீந தளவைகண*டாறி லொனறு
கொறறவா கடமை கொளளப பண்டியிற கொடுபோய்த் தென்னு
டுற்றவா சுறறந தெய்வம விருநதினாக கூடடி யுண்பார் உ௮

சாறடு கடடி யெளளுச சாமைகொள ளிறுஙகு தோரை
ஆறிடு மதமால யானைப பழுககுலை யவரை யேனல
வேறுபல பயறோ டினன புனனில விளைவு மறறும
ஏறொடு பணடி யேற்றி யிருநிலங கிழிய வுய்ப்பார். உ௯

துறவின ரீச னேசத தொணடினர் பசிககு நலலூண்
திறவினைப பிணிககுத் தீாக்கு மருநதுடற பனிபபுக காடை
உறைவிடம பிறிது நலகி யவரவ ரொழுகிச செய்யும
அறவினை யிடுகக ணீககி யருங்கதி யுய்ககக வலலாா. ௩௰

(பா - ம.) *அளவை கொணடு

நிசசலு மீச னன்பர் நெறிபபடிற சிறாமேல வைதத
பொசசமி லனபு மனனா புதலவரைக கண்டா லன்ன
அசசமுங கொணடு கூசி யடிபணிந தினிய கூறி
இசசையா றொழுகி யுளளக குறிபபறிந் தேவல செயவாா. ௩௧

நறைபடு கனிதேன பெயத பாலொடு நறுநெய வெள்ளம
நிறைபடு செமபொன வணணப புழுககலா னிமிாநத சோறு
குறைவற வுணடு வேணடும பொருளகளும கொணமி னெனன
மறைமுத லடியாா தமமை வழிமறித தருததுவாாகள ௩௨

பினனெவ னுரைபப தநதப பெருநதமிழ நாடாங கனனி
தனனிடை யூாக ளெனனு மவயவந தாஙகச செயத
பொனனியற கலனே கோயின மடமறப புறநீாச சாலை
இனனமு தருததுச சாலை யெனவுருத திரிநத தமமா ௩௩

திணை மயக்கம்

[கலிநிலைததுறை]

இனற டயபுனல வேலிசூ ழிநநில வரைபபிற
குனற முலலைதண பணைநெயதல குலததிணை நானகும
மனற வுளளமற றவைநிறக மயஙகிய மாபின
ஒனறொ டொனறுபோய மயஙகிய திணைவகை யுரைபபாம. ௩௪

கொலலை யானிரை மேயபபவா கோழிணாக குருநதின
ஒலலை தாயதிற படா*கறிக கருநதுண ருகுபப
முலலை சோறெனத தேனவிாய முததிளைழ சிறறில
எலலை யாயமோ டாடுப வெயினசிறு மகளிா. ௩௫

கன்றொ டுஙகளி வணடுவாய் நககவீாங கருமபு
மெனறு பொனசொாி வேஙகைவா யுறஙகுவ மேதி
குனறி ளநதினை மேய்நதுபூங கொழுநிழன மருதஞ்
செனறு றஙகுவ சேவக மெனைமுறச செவிமா ௩௬

எறறு தெண்டிரை யெறிவளை யெயிறறிய ாிழைதத
சிறறில வாய்நுழைந தழிபபவச சிறுமியா வெகுணடு
பற்றி லாரெனச சிதறிய மணவணி பரதா
முற்றி லாமுலைச சிறுமியா முததொடுங கோபப. ௩௭

(பா - ம்.) *அகிற்படா

முல்லை வண்டுபோய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதங்
கொல்லை யான்மடி யெறிந்திளங் குழவியென் றீங்கி
ஒல்லை யூற்றுபால் வெள்ளத்து ளுகள்வன வாளை ௩௮

கரும்பொற் கோட்டிளம் புன்னைவாய்க் கள்ளுண்டு காளைச்
சுரும்பு செவ்வழிப் பாண்செயக் கொன்றைபொன் சொரிவ
அருந்த டங்கடல் வளையெடுத் தாழியான் கையில்
இருந்த சங்கென விறைகொளப் பூவைமே லெறிவ ௩௯

கழிந்த தெங்கிஞெண் பழம்பரீஇ முடப்பலாக் கனிக்கிளை
டழிந்த தேனுவாக் கேணிபாய்ந் தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேன்மட்டற் கேதகை மலர்நிழல் குருகென
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன கெண்டை. ௪௰

ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொரு தசைந்துகூன் கைதை
சோறு கால்வன வாம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து
கூறுவா ரெனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித்
தூறு வாரெனச் சிரித்தலர் தூற்றுவ முல்லை ௪௧

துள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுற்றொடு மருந்தக்
கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்த்தினை யவரை
கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குந்தேன் கொழுஞ்சுவைக் கன்னல்
எள்ளு மாறவு மளப்பன விடைக்கிடை முத்தம் ௪௨

அவமி கும்புலப் பகைகடந் தயர்க்கெலா மன்பாம்
நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்யகோ னடாத்திச்
சிவமி கும்பர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து
தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம். ௪௩

வான யாறுதோய்ந் துயரிய மலயமே முகக்கண்
ஞான நாயக னம்மலை போத்தகார் நால்வாய்
யானை யீருரி யம்மழை யசும்பத்தன புண்ணீர்
கூனல் வான்சிலை குருதிதோய் கோடுபோன் றனவே. ௪௪

சுனைய கனகரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புசூழ் கிடப்ப
நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தண்மே லுகிள வேங்கைச்
சினைய விழ்ந்தவீ கிடப்பபொன் றோய்க்கலத் தெண்ணீர்
அனைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந் தனைய. ௪௫

குண்டு நீர்பபடு குவளைவாய்க கொழுஞ்சினை மரவம
வணடு கூபபிடச செமமறாய்ப புதுமது வாரபப
அணடா வாயபபட மறைவழி பொரிசொரிந தானெய்
மொண்டு வாககிமுத் தீவினை முடிபபாவ ரனைய. ௪௬

அகிலு மாரமுந தழனமடுத தகழுநதெறிந தழலகால
துகிரு மாரமுந தொட்டெறிந தைவனந தூவிப
புகரின மாலகரி மருபபினுல வேலிகள போககி
இகலில வானபயி ரோமபுவ வெயினாதஞ சீறூா ௪௭

அணட வாணருக கினமுழு தருததுவோா வேளவிக
குணட வாரழற கொழுமபுகை கோலுமக குனறிற
புணட வாதவே லிறவுளா புனதெரி மடுபப
உணட காரகிற றூமமு மொககவே மயஙகும. ௪௮

கருவி வானசொரி மணிகளுங கழைசொரி மணியும
அருவி கானறபன மணிகளு மகனறலை நாகத்
திரவி கான்றசெம மணிகளும புனஙகவ ரினமான்
குருவி வீழநதிடக கொடிச்சியா கோதெறி கவணகல, ௪௯

மாய வனவடி வாயது வைய மாலுநதிச
சேய பஙகய மாயது தெனனனு டலாமேற
போய மெனபொருட டாயது பொதியமப பொருட்டின
மேய நானமுக னகததியன முததமிழ் வேதம. ௫௰

ஏக மாகிய மேருவும பொதியமே யிருமபொன்
ஆகு மேருவைச சூழநதசாம பூநத யாறு
நாக ராடுதண பொருநையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமியும பொருநைசூழ பூமியே போலும. ௫௧

சிறநத தணடமி ழாலவாய் சிவனுல காறை
புறநத யஙகிய நகரெலாம புரநதரன் பிரமன்
மறநத யங்கிய நேமியோ னுதிய வானோா
அறந்த யஙகிய வுலகுரு வானதே யாகும. ௫௨

வளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையா வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த குங்குமக கலவையுங் காசறைச சாந்தும
அளைந்த தெண்டிரைப் பொருநையோ வநநதி னூங்கர்
விளைநத செநநெலும கன்னலும வீசுமவ வாசம். ௫௩

பொதியி லேவிளை கினறன சந்தனம் பொதியில
நதியி லேவிளை கினறன முததமந நதிசூழ
பதியி லேவிளை கினறன தருமமப பதியோர
மதியி லேவிளை கினறன மறைமுதல பததி*. ருச

கடுகக வினபெறு கணடனுந தெனறிசை நோககி
அடுகக வநதுவந தாடுவா னுடலி னிளைபபு
விடுகக வாரமென காறிரு முகததிடை வீசி
மடுகக வுநதமிழ திருசசெவி மாநதவு மனறே ருரு

விடையு கைததவன பாணினிக கிலககண மேனுள
வடமொ ழிககுரைத தாஙகயன மலயமா முனிககுத
திடமு றுததியம மொழிககெதி ராககிய தெனசொன
மடம கடகாங கெனபது வழுதிநா டனறே ருசு

கணணு தறபெருங கடவுளுங கழகமோ டமாநது
பணணு றததெரிந தாயநதவிப பசுநதமி ழேனை
மணணி டைசசில விலககண வரமபிலா மொழிபோல
எணணி டைபபடக† கிடநததா வெணணவும படுமோ ருஎ

தொணடா நாதனைத தூதிடை விடுததது முதலை
உணட பாலனை யழைததது மெலுமபுபெண ணுருவாக
கணட துமமறைக கதவினைத திறநதது கனனித
தணட மிழசசொலோ மறுபுலச சொறகளோ சாற்றீர். ருஅ

வெமமை யாலவிளை வஃகினும வேநதரகோல கோடிச்
செமமை மாறினும வறுமைநோய் சிதைபபினுஞ் சிவனபாற
பொயமமை மாறிய பததியும பொலிவுஙகுன் றுவாத்‡
தமமை மாறியும புரிவது தருமமந நாடு. ருகூ

உலகம யாவையு மீனறவ ளுமபரு ளுயரநத
திலக நாயகி பரஞ்சுடர சேயென மூனறு
தலைவ ரானமுறை செய்தநா டிஃதனறிச சலதி
சுலவு பாரினுண டாகுமோ துறககதது மஃதே. சுo

ஆகச் செய்யுள் - சுo.

(பா - ம.) *மறைமுதற் பத்தி. †எண்ணிடப்படக்.
‡பொலிவு குன்றுவாய்.

திருநகரச்சிறப்பு

மஙக லமபுனை பாணடிநா டாகிய மகடகுச
சஙக லமபுகை தோளிணை தடமுலை யாதி
அஙக மாமபுறந தழுவிய நகரெலா மனைய
நஙகை மாமுக மாகிய நகாவளம பகாவாம ௧

கொஙகை யேபாங குனறமுங கொடுஙகுனறுங கொபபூழ
அஙக மேதிருச சுழியலவ வயிறுகுற ருலஞ
செஙகை யேடக மேனியே பூவணந திரடோள
பொஙகா வேயவனந திருமுக மதுரையாம புரமே ௨

வடுவின மாநில மடநதைமாா பிடைககிடந திமைககப
படுவி லாரமே பாணடிநா டாரமேற பககத
திடுவின மாமணி யதனபுற நகரெலா மிவறறுள
நடுவி ளுயக மாமணி மதுரைமா நகரம ௩

திரும கடகொரு தாமரைக கூடமே திருமான
மரும கட்குவெண டாமரை மாடமே ஞானந
தரும கட்கியோ கததனிப பீடமே தரையாம
பெரும கடகணி திலகமே யானதிப பேரூா ௪

திககும வானமும புதையிரு டினறுவெண சோதி
ககரு மாளிகை நிவபபுறு காடசியந நகருள
மிகக வாலிதழத தாமரை வெணமக ளிருககை
ஒககு மலலது புகழமக ளிருககையு மொககும ௫

புறம்பணை

நெறக ருமபெனக கருமபெலா நெடுஙகமு கெனன
வாகக வானகமு கொலிகலித தெஙகென வளாநத
பொறக வினகுலைத் தெஙகுகாாப பநதரைப பொறுததது
நிற்க நாடடிய காலென நிவநததண பணையே ௬

சிவந்த வாய்ககருங கயறகணுள வலாரியைச சீறிக
கவாந்த வான்றருக குலஙகளே கடிமணம வீசி
உவந்து வேறுபல பலஙகளும வேண்டினாாக குதவி
நிவந்த காடசியே போனறது நிழனமலாச சோலை. ௭

ஒலலொ லிககதிர்ச சாலிகள புறநதழீஇ யோங்க
மெலலி லைபபசுங் கொடியினால வீககுறு பூகம
அலலெ லுஙகளத தண்ணற னணிவிழாத தருபபைப
புலலொ டுமபிணிப புணடபொற கொடிமரம போலும. அ

சீத வேரியுண டளிமுரல கமலமேற செருநதி
போத வேரியு மலர்களுஞ சொரிவன புததேள
வேத வேதியா செஙகரம விரிததுவாய மனுககள
ஓத வேமமு முததகமு முதவுவா ரனைய கூ

விரைசெய பஙகயச சேககைமேற பெடையொடு மேவி*
அரச வனனநன மணஞசெய வமபுயப பொயகை
திரை வளைககையா லுணடுளி செறிநதபா சடையாம
மரக தககலத தாளநீ ராசனம† வளைபப ௰

இருமபி னனனதோள வினைஞராரத தெறிநதுவாய மடுககுங
கருமபு தினறிடி யேறொலி காடடியின சாறு
சுருமபு சூழகிடந தாறறிடச சொரிநதுவெஞ சினததீ
அருமபு கடகளி றொததன வாலையெந திரஙகள கக

பளள நீரகுடைந‡ தஞசிறைப பாசிபோரத தெழுநத
வெளளை யனனததைக காரணை$ மெனபபெடை வீழநத
உளள மீடடல மாச்சிற குததறியுள ளனபு
கொளள வாசையிற றழீஇகொடு குடமபைசென றணையும. கஉ

இரவி யாழியொன றுடையதே ரீரதெழு மிமையாப
புரவி நாநிமிரத தயிலவன பொஙகரவாயத தளிர்கள்
காவி லார§மகத தெழுபுகை கறபக நாடடிற
பரவி வாடடுவ பனியெனப பஙகயப பொயகை கங

அகழி

பிறங்கு மாலவா யகததுளெம பிரானரு ளாலவந
தறஙகொ டாததமா யெழ்கட லமாநதவா நோககிக
கறஙகு தெணடிரைப பெருமபுறக கடலுமவந திவவூர்ப
புறங்கி டநததே போனறது புரிசைசூழ கிடஙகு கச

(பா - ம்.) *பெடையொடும விரவி. †நீராஞ்சனம.
‡நீரக்குடைநது $காரணடம. §கரவிலா.

எறியும வாளையு மடிககடி யெழுநதுடன பரப்பிப
பறியு மாமையும வாளொடு கேடகம பறறிச
செறியு நாணமல ரகழியுஞ் செணடொடு புரிசைப
பொறியு மேயன்றி* யுடனறுபோா புரிவது† போலும. ௧௫

கணணி லாதவெங கூறறெனக கராஙகிடந தலைப்ப
மண்ணி ஞரெவ ரேனுமிம மடுவிடை வீழநதோா
தெணணி லாமதி யிலைநதவாக கொபபெனச சிலைா
எணணி ஞரிரு ணரகநீத தேறிலு மேறுா. ௧௬

குமிழ லாநதசெந தாமரைக கொடிமுகிழ கோஙகின
உமிழத ருமபா ஞானமுண டுமிழநதவாய வேதத
தமிழ திநதுவை திகமுடன சைவமு நிறுததும
அமிழத வெணடிரை வையையு மொருபுறத தகழாம ௧௭

பிளளை யுமபெடை யனனமுஞ சேவலும பிரியாக
களள முண்டகச செவவியாற கணடவா கணணும
உளள முநதிரும பாவகை சிறைபபடுத தோஙகும
புளள லமபுதண கிடஙகிது புரிசையைப புகலவாம ௧௮

மதில்

மாக முநதிய கடிமதின மதுரைநா யகாகைந
நாக மெனபதே தேறறமந நகாமதில விழுஙகி
மேக நினறசை கினறதவ வெஞசினப பணிதன
ஆக மொனறுதோ லுரிபட நெளிவதே யாகும. ௧௯

புராஙக டநதபொற குனறுகோ புரமெனச சுருதிச
சிராஙக டநதவா தெனனரா யிருநதனா திருநதா
உராஙக டநதிட வேணடினு முதவிசெய தவரால
வராஙக டநதிடப பெறவெதிா நிறபது மானும ௨௰

சணட பானுவுந திஙகளுந தடைபபடத திசையும
அணட கோளமும பாநதுநீண் டகனறுகோ புரங்கள
விண்ட வாயிலால வழஙகுவ விடவரா வஙகாந
துண்ட போலபவு முமிழவன போலபவு முழலா. ௨௧

மகர வேலையென றியானைபோன மழையருந தகழிச
சிகர மாலை‡சூ ழுமமதி றிசைககரந தழாவி
அகழ வோஙகுநீா வையயா லலலது வேற்றுப
பகைவர் சேனையாற பொரபபடும பாலதோ வனறே. ௨௨

(பா - ம்.) *பொறியுமே யொனறி. †புரிவன. ‡அகழிசொமாலை

எல்லை தோவழித் தடைசெயு மிம்மதிற் புறஞ்சூழ்ந்த
தொல்லை மேவலா வளைந்துழி யுடனுறுபோ ராற்றி
வெல்லல் மள்ளரும் வேண்டுமோ பொறிகளே வெல்ல
வல்ல வம்மதிற் பொறிசெய் மறஞ்சிறி துரைப்பாம். ௨௩

மதிற் பொறிகள்

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மழுக்கள் வீசுவன நஞ்சு பூசுமுனை
வாள்கள் வீசுவன முத்தலைக்
கழுக்கள் வீசுவன குந்த நேமியெரி
கால வீசுவன காலனோ
டெழுக்கள் வீசுவன கப்ப ணங்கள்விட
மென்ன வீசுவன வன்னெடுங்
கொழுக்கள் வீசுவன கற்க வண்கயிறு
கோத்து வீசுவன வார்த்தரோ. ௨௪

நஞ்சு பிலக்குதுளை வாளெ யிற்றரவு
நாநிமிர்த் தெறியு மலையரா
வெஞ்சி னங்கொண்முழை வாய்தி றந்துபொரு
வாரை விக்கிட விழுங்குமால்
குஞ்ச ரங்கொடிய முசலம் வீசியெதிர்
குறுகு வார்தலைகள் சிதறுமால்
அஞ்சு வெம்பொறி விசைப்பி னுங்கடுகி
யடுபு லிப்பொறி யமுக்குமால் ௨௫

எள்ளி யேறுநரை யிவுளி மாப்பிற
வெறிந்து குண்டகழி யிடைவிழத்
தள்ளி மீளுமுருள் கல்வி ருப்புமுளை
தந்து வீசியுடல் சிந்துமாற்
கொள்ளி வாயலகை வாய்தி றந்துகனல்
கொப்பு ளிப்பவுடல் குப்புறத்
துள்ளி யாடுவன கைகள் கொட்டுவன
தோள்பு டைப்பசில கூளியே. ௨௬

துவக்கு சங்கிலி யெறிந்தி ழுக்குமரி
தொடர்பி டித்தகை யறுக்கவிட்
டுவக்கு மொன்னலர்க டலைக ளைத்திருகி
யுடனெ ருக்குமர நிலைகளாற்

கவைகமொ ழுநதழல கொளுததி வீசுமெதி
    கலலு ருடடியடு மொலலெனக
குவைகக டுஙகனமழை பெயயு மடடமணல
    கொடடு மேவலாகள கிடடவே. ௨௭

உருககி யீயமழை பெயயு மாலய
    வுருககு வட்டுருகு செமபினீ
பெருககி வீசுமவிடு படையெ லாமெதி
    பிடிதது விடடவா தமைதமெதறச
செருககி வீசுநடை கறற மாடமொடு
    சென று சென றுதுடி மூரசொடும
பெருககி மீளுநடை வைய மேனடவி
    யெயயும வாளிமழை பெயயுமால ௨௮

வெறிகொ ளமபொறியை வெலலினும பொருது
    வெலலு தறகரிய காலனை
முறிய வெலலினும வெலறகருங கொடிய
    மூரணவா யமர ரரணைலாம
அறிவி ணுனி றுவு கமமி யனசெயவு
    மரியவா யவனா புரியுமிப
பொறிகள செயயுமவினை யினன பொனனணி
    புரதது வீதிக ளுரைததுமால ௨௯

[கலிநிலைததுறை]

கழையுந தாமமுஞ சுணணமு மணிநிழற கலனுங
குழையுந தூபமுந தீபமுங குமபமுந தாஙகித
தழையுங காதலா வரவுபாாத தினபகந ததுமபி
விழையுங கறபினு ரொததன விழாவரு வீதி. ௩௰

ஆல நினறமா மணிமிடற றணணலா னநதக
கோல நினறசே வடிநிழல குறுகினா குணமபோல
வேலை நினறெழு மதியெதி வெணணிலாத தெண்ணீா
கால நினறன சநதிர காநதமா ளிகையே ௩௧

குன்ற கோபளிக குபரிகை நிரைதொறுங குழுமி
நின்ற பலசரா சரமுமந நீழலவாய் வெள்ளி
மனற கமபொலிந தாடிய மலரடி நிழலபுக
கொன்றி யொனறறக கலநதபல லுயிாநிலை யனைய. ௩௨

கறிதத ருநதுபுற குவைகழீஇக காறெருடா பரியத
தெறிதத கனறயன மாகதச சிததிரத் தெற்றி
எறிதத பைஙகதிர்க கொழுநதையு மெட்டிநா வளைத்துப்
பறிதது மெனறுவா யசைபபன பசலையான கனறு ௩௩

சிறுகு கணணவாய்க காறறெறி செவியவாயப பாசம
இறுகு காலவாயக கோடடுமா னினமவழங காறும
குறுகு நுணமருங கிறுதெழு கோடடுமா னினமபோம
மறுகுடம வணடுசூழந திறைகொள மானமத நாறும ௩௪

மாட மாலையு மேடைபு மாளிகை நிரையும
ஆட ரஙகமு மனறிவே ளனனவா முடியும
ஏட விழநததா ரகலமு மிணைததடந தோளுஞ
சூடு மாதரார சீறடிப பஞசுதோய சுவடு ௩௫

மருமச செமபுன லாறிட மாறடு கோடடுப
பருமச செஙகணமால யானையின பணைககையு மறைநூல
அருமைச செமபொரு ளாயநதவாக கருமபொரு ளீவோர
தருமச செஙகையு மொழுகுவ தானநீ ராறு. ௩௬

பரிய மாமணி பததியிற பதிததிருட படலம
பொரிய விலவிடக குயிறறிய பொனனரா மியமுந
தெரிய மாமுர சொலிகெழு செமபொனு டாஙகும
அரிய மினபயோ தரஞசுமந தாடுவ கொடிகள ௩௭

வலமப டுமபுயத தாடவா மாரபமேற புலவிக
கலமப டாநதபூண முலையினா காலெடுத தோசசச
சிலமப லமபிசை மழுஙகமுன னெழுமவா தேநதாரப
புலமபு வணடொநாந தாறறிய பொஙகுபே ரொலியே ௩௮

தைய லாரமதி முகஙகளுந தடஙகளுங குழைய
மைய ளாவிய விழிகளு மாடமுங கொடிய
கையு நாணமலாப பொதுமபருங கறஙகிசை வணட
செய்ய வோதியும வீதியு நீளற னெறிய ௩௯

மலருந் திஙகடோய் மாடமுஞ் செயவன மணங்கள்
அலருந தண்டுறை யுங்குடைந தாடுவ துமபி
சுலவுஞ சோலையு மாதருந தூற்றுவ வலர்கள்
குலவுழு பொய்கையு மனைகளுங் குறைபடா வன்னம. ௪௰

ஊடி னாரெறி கலன்களு மம்மனை யுடன்பந்
தாடி னார்பரி யாரமு மடியினுற் சிற்றில்
சாடி னாரொடு வெருண்டுகண் டதும்புமுத் துறைப்ப*
வாடி னார்பரி நித்தில மாலையுந் துப்பை ௪௧

ஐய வென்னுரை வரம்பின வாகுமோ† வடியார்
உய்ய மாமணி வரிவளை விற்குவிற் றழன்றோன்
பொய்யில் வேதமுஞ் சுமந்திடப் பொருத்தகன் றாற்றுஞ்
செய்ய தாண்மலர் சுமந்திடத் தவஞ்செய்த தெருக்கள் ௪௨

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தோரண நிரைமென் காஞ்சி சூழ்நிலை நெடுந்தே ரல்குற்
பூரண கும்பக் கொங்கைப் பொருவின்மங் கலமா மங்கை
தாரணிந் தாரந் தூக்கிச் சந்தகி றிமிர்ந்து பாலிச்
சீரணி முளைவெண் மூரல் செய்துவீற் றிருக்கு மன்றே ௪௩

திங்களைச் சுண்ணஞ் செய்து சேறுசெய் தூட்டி யன்ன
பொங்குவெண் மாடப் பந்தி புண்ணியம் பூசுந் தொண்டர்
தங்கண்மெய் வேடந் தன்னைத் தரித்தன சாலக் கண்கொண்
டங்கண்ணன் விழவு காண்பா னடைந்தென மிடைந்த வன்றே ௪௪

தேரொலி கலினப் பாய்மான் சிரிப்பொலி புரவி பூண்ட
தாரொலி கருவி யைந்துந் தழங்கொலி முழங்கு கைம்மான்
பேரொலி யெல்லா மொன்றிப் பெருங்கொலி யன்றி யென்றுங்
காரொலி செவிம டாது கடிமணி மாடக் கூடல் ௪௫

பரத்தையர் வீதி

இழிபவ ருயர்ந்தோர் மூத்தோ ரிளையவர் கழியர் நோயர்
கழிபவ ராவ ரேனுங் கணவிலைப் பட்டு நெஞ்சம்
அழிபவர் பொருள்கொண் டெள்ளுக் கெண்ணெய்போ லளந்து காட்டிப்
பழிபடு போகம் விற்பா ராவணப் பண்பு சொல்வாம். ௪௬

மெய்ப்படு மனப்பி னார்போல் விரும்பினார்க் கருத்துந் தங்கள்
பொய்ப்படு மின்பம் யார்க்கும் புலப்படத் தேற்று வார்போல்
மைப்படு கண்ணார் காமன் மறைப்பொருள் விளங்கத் தீட்டிக்
கைப்படச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங் காணச் செய்வார். ௪௭

திருவிற்கான் மணிப்பூ ணாகம் பலகையாத் தெண்முத் தார
அருவிக்கால் வரையென் கொங்கைச் சூதொட்டி யாடி வென்றும்
மருவிக்கா முகரைத் தங்கள் வடிக்கண்வேன் மார்பந் தைப்பக்
கருவிசூ தாடி வென்றுங் கைப்பொருள் கவர்தல் செய்வார்.

(பா - ம்.) *முத்திறைப்ப. †வரம்பினதாகுமோ.

தண்பனி நீரிற் றோய்த்த மல்லிகைத் தாம நாற்றி
விண்படு மதியந் தீண்டும் வெண்ணிலா முற்றத் திட்ட
கண்படை யணைமேற் கொண்டு காமனுங் காமுற் றெய்தப்
பண்பல பாடி மைந்த ராவியைப் பரிசில் கொள்வார் ௪௯

குரும்பைவெம் முலையிற் சிந்து சாந்தமுங் குழலிற் சிந்தும்
அரும்பவிழ் மாலைத் தாது மளிநுகர் தெச்சி லாகிப்
பொரும்பரிக் காலிற் றூளாய்ப் போயபின் மாதர் மெய்யும்
இருங்குழற் காடுஞ் சூழ்போ யினமணம் விழுங்கு மன்றே. ௫௰

ஆலவா யுடையா னென்று மங்கயற் கண்ணி யென்றுஞ்
சோலைவாழ் குயிலி னல்லார் சொல்லியாங் கொருங்கு சொல்லும்
பாலவாங் கிளிகள் பூவை பன்முறை குரவ ரோதும்
நூலவாய்ச் சந்தை கூட்டி நுவன்மறைச் சிறாரை யொத்த ௫௧

ஒள்ளிய மதர்வேற் கண்ணா ரந்தளிர் விரன டாத்தந்
திவ்விய நரம்புஞ் செவ்வாய்த் தித்திக்கு மெழாலுந் தம்மிற்
கௌவிய நீர வாகிக் காளையர் செவிக்கா லோடி
வெவ்விய காமப் பைங்கூழ் விளைதர வளர்க்கு மன்றே ௫௨

கட்புல னாதி யைந்து முவப்புறக்* கனிந்த காமம்
விட்புலத் தவரே யன்றி வீடுபெற் றவரும் வீழ்ந்து
பெட்பமுற் றழுந்துங் கைப்பப் பெருங்குலக் கற்பி னார்போல்
நட்பிடைப் படுத்தி நிற்கு நல்லவ ரிருக்கை யீதால் ௫௩

வேளாளர் வீதி

வழுக்கறு வாய்மை மாண்புங் கங்கைதன் மரபின் வந்த
விழுக்குடிப் பிறப்பு மூவ ரேவிய வினைகேட் டாற்றும்
ஒழுக்கமு மமைச்சாய் வேந்தர்க் குறுதிசூழ் வினையுங் குன்றா
இழுக்கறு மேழிச் செல்வர் வளமறு கியம்ப லுற்றும். ௫௪

வருவிருந் தெதிர்கொண் டேற்று நயனுரை வழங்கு மோசை
அருகிருந் தடிசி லூட்டி முகமனன் கறையு மோசை
உரைபெறு தமிழ்ப்பா ராட்டு மோசைகேட் டுவகை துள்ள
இருநிதி யளிக்கு மோசை யெழுகட லடைக்கு மோசை.† ௫௫

அருந்தின ரருந்திச் செல்ல வருந்துகின் றாரு மாங்கே
இருந்தினி தருந்தா நிற்க வின்னமு தட்டுப் பின்னும்
விருந்தினர் வரவு நோக்கி வித்தெலாம் வயலில் வீசி
வருந்திவிண் ணோக்கு மோரே ருழவர்போல் வாடி நிற்பார். ௫௬

(பா - ம்) *உவர்ப்புறக். †எழுகட லடக்குமோசை.

வானமுந திசையும பொஙகும புகழமையும வானம பேணும
ஞானமும பொறையுங குனறு நனறியு மூககப பாடுந
தானமுங் கொடையு மனபும வரிசையுந தகைசா னண்பும
மானமுந தவஞசெய தீனற மகவுபோல வளாகக வலலா ௫௮

வணிகா வீதி

புலலியோா பண்டங கொளவாா வினவினப பொரு*டம பககல†
இலலெனி னினமா யுளள பொருளுரைத தெதிாம றுததும
அலலதப பொருளுண டெனனின விலைசுட்டி யறுததுநோநதுஞ
சொலலினு மிலாபங கொளவாா தொனமா பிருககை சொலவாம.

[கலிநிலைததுறை]

நீல வேதிமேற பளிஙகிஞ் னிழறசுவா நிறீஇமின
கால வாலிய வைரவாட கானிரைத துமபாக
கோல வானிலாச‡ சொரிமணி குயிறறிவெண மாடம
மாலை போலவகுத தியறறின பீடிகை மறுகு ௫௯

திரைய ளிபபவுந திரைபடு தீமபுனல வேலிக
கரைய ளிபபவுங கரையிலா னிரை§படு கானத
தரைய ளிபபவுந தரைகிழித தூனறிவிண டாஙகும
வரைய ளிபபவும வாஙகிவாய மடுபபன மாடம ௬௦

கரிய கமபலக கிடுகினமேற கதிாவிடு பவளத
தெரியல பொனனரி மாலிகை தெணணிலாச சொரியும
பரிய நிததில மணிவட மரகதப பசுநதாா
விரிய விடடன விநதிர வினனிரை யனைய ௬௧

நாளக ளுஙகுளிா திஙகளு ஞாயிறு மேனைக
கோளக ளுஙகுளிா விசுமபொரீஇக குடிபுகுந தாஙகு
வாளகி டநதிராப பகலொளி மழுககலால வணிகா
ஆளக லமபகா பீடிகை துறககநா டனைய. ௬௨

பன்னி றததபல பெருவிலைப பட்டெலா மவண
அனன பட்டின்மேம படுவிலைப பருததியு மவண
எநநி லததரும பொருள்பதி னெழுபுல வணிகர்
மனனி ருககையு மருமபெறல வளனெலா மவண. ௬௩

(பா - ம்) * வினவின பொருள் †பககம
‡வாணிலாச. §கரையிலா நிரை

மாக தததிு லமமிகள வைரவா ளுலககைக
உரலகள வெளளியா லடுபபகில விறகுலை பனிநீா
அரிசி முததபூல செமமணி யடுகலன பிறவும
எரிபொ ஞுலிழைதத தாடுப விவாசிறு மகளிா ௬௪

செயிரிற றீாநதசெம பொனனிறை றிணணிலைக கதவம
வயிரத தாழுடைத தவாகடை வாயிலு மெனறுால
அயிரிற றீாந்தபே ரறிஞரு மனையாதஞ செலவத
தியலிற றுமென வரையறுத திசைபபதை யெவனோ ௬௫

எரிககு றுமபொறி யனையசெம மணிசுட ரெறிபொன்
வரிசசு ருமபுநோ மரகத முததுவாள வைரந
தெரிபப ருநதுகிா சிநதின செலலுநா ளொனறுக
கரிபபா கையகப படுவன வாயிரத திரடடி ௬௬

பாய தொனமரப பறவைபோற பயனகொளவான் பதினெண
தேய மாநதருங களநதசொற றிரடசிதான றாய
மாயை காரிய வொலியனறி வானமுதற கருவின
ஆய காரிய வோசையே யாயககிடந தனறே ௬௭

ஒழிவில வேறுபல பொருளுமே ழுலோகமும பிறவும
வழுவில வேறுபல கலைகளு மரபுளி வகுததுத
தழுவி வேணடினா தாஙகொளத தககவா பகரா
அழிவி லாமறை போனறன வாவண வீதி. ௬௮

திககெ லாமபுகழ மதுரையைச சிவபுர மாககி
முககண் ணுயக னரசுசெய முறையினுக கேறபத
தககக தோழனோ டளகைமா நகருறை தயககம
ஒககு மநநகா வாணிக ருறையுளசூழ நியமம*. ௬௯

மன்னவா வீதி

ஒறறை யாழியா னுலகிரு ளொதுககுமா போலச
செறற நேமியாற கலியிரு டினறுகோ லோசசி
மறற டமபுய வலியினுை மாறடு சீறறக
கொற்ற மனனவர் விழுககுடிக கோமறு குரைப்பாம. ௭௰

தாஙக வேலைக டமமையே தாளுறப பிணித்துத்
தூங்க மாவென தொகுததமந துரைபல வருவி
இரஙகு மோரறி வுயிரவரை யாவையும பெயாததது
மாங்கொல யானைபோற் பிணிததகூ டமபல மனனோ ௭௧

(பா - ம்.) *நிகமம

மழுககள வசசிரங காாமுகம வாளிமுக குடுமிக
கழுககள சககர முடமபிடி கபபண நாஞசில
எழுகக ளுநதகம பலகைதண டிவைமுதற படையின
குழுகக ளோடிகல விநதைவாழ கூடமும பலவால எஉ

தொளைய கலலைமா லெனககொண்டு சுழறறியுஞ செநதுாள
அளையும யானைபோற பாயநதுமல லாறறியு மாறறல
விளைய வாளொடு கேடகம வீசியும வெனறி
இளைய ராடமா பயிலவன வெண்ணிலாக கூடம எங

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

தேசவிா நீல மாடஞ செமமணிச செனனி மாடங
காசறு கனக மாடஞ சநதிர காநத மாடம
ஆசற விளஙகு மினன மாடநீண மாலை கூடற
பாசிழை மடநதை பூணட பனமணிக கோவை யனன எச

விரையகல கதுபபி னலலாா வீஙகிளங கொஙகை போழநத
வரையகன மாாப மனறி வடுபபடாா தமககன பிலலாா
உரையகன மான வாறறு லொழுகுவாா பலகை யொளவாட
கரையகல விஞசை வீரா கணமபயில காடசித தெஙகும. எரு

மினனைவா ளனன வீசி வீஙகுகாா தமமிற போாமூண
டெனனவான மருபபு நீடடி யெதிரெதிா புதையக குததி
அனனவா னனன வாயவிட டதுவெனச செநநீா சோரப
பொனனவா மகனற மாாபா பொருகளி றூடடு வாாகள எசு

துணடுவா ருளமுந தஙகள பினனிடத துவககுண டோததுாத
தாணடுமா றெறறை யாழித தேரினுந தளளித துளளப
பாணடிலவாயப பசுமபொன றேயப பாாமகண முதுகு கீண்டு
சேணடிசை போயம டஙகச செலவததோா நடாததுவாாகள

மைநதாதந நெருககிற சிநது கலவையு மகளிா கொஙகைச
சநதமுங கூநதல சோாநத தாமமுஞ சிவிறி வீசு
சிநதுாப பொடியு நாறறத தேனொடு மெழுநது* செநதுாள
அநதர வயிறு தூாபப வடுபரி நடாத்து வாாகள எஅ

தமமுயிாக கிரஙகா ராகித தருககொடு மான மீாபபத
தெமமுனை யெதிாநதா ராறறுஞ செருவெனக குருதிச செஙகேழக
கொயமமலாக குடுமிச சேவல கோழிளந தகாபோா மூடடி
வெமமுனை நோககி நிறபாா வேறவற றாறு நோககாா. எகூ

(பா - ம்.) *எழுநத.

பெண்முதத மனைய பேதைச சிறுமியா பெருநீா வையை
வெண்முதத மிழைதத சிறறில சிதைபட வெகுண்டு நோக்கிக
கணமுதத ஞெ சிதறச சிநதுங கதிாமுதத மாலை தடபத
தெணமுததி னகைததுச செலவச சிறாகடே ருருட்டு வாாகள.

கொடிமுகி றுழாவு மிஞசிக கோநகா வடகீழ ஞாஙகா
மூடிமிசை வேமபு நாற முருகவி ழாருமி போநதும
அடிமிசை நாறத தெனனா வழிவழி யாசு செயயும
இடிமுர சுறஙகா வாயி லெழுநிலை மாடக கோயில ௮௧

மறையவா வீதி

ஆததிக ருணடென றோது மறமுதற பொருளக ளனைத்தும
நாததிகம பேசும வஞசா நாவரி கருவி யாக
ஆததனு லுரைதத வேத வளவுகண டுளளந தேறித்
தீாததராய முததீ வேடகுஞ செலவா தம மிருககை சொலவாம.

முஞசிநாண மருஙகின மினனப பொனசெயத முளரி வேயநத
குஞசிநான றசையத தானைச சொருககுமுன கொயது தூஙகப
பஞசிஞண*கலைததோன மாாபும பலாசககோல கையுந தாஙகி
எஞசினுன மறை†நூல கறபோா கிடைகளே யிலல மெலலாம

தீவினை யநத ணாளா சிறாபயி றெயவ வேத
நாவுரு வேறறக கேடடுக கிளிகளோ நவிலும வேறறுப
பூவையும பயின்று புததே னூலகுறை புதுமந தாரக
காவுறை கிளிகட கெலலாங கசடறப பயிறறு மனனே. ௮௪

வேதமு மஙக மாறு மிருதியும புராண நூலின
பேதமுந தெரிநதோ ராலும பிறாமதங களைய வலல
வாதமு மதமேற கொணடு மறுததலு நிறுதத வலல
போதமு முடையோ ராலும பொலிநதன கழக மெலலாம ௮௫

உறிபொதி காகக கையா ரொளிவிடு செஙகற றோய்தத
அறுவைய ருயிர்ககூ றஞசு நடையின ரவிசசை மாண
எறிசுடா மழுவா ளனனக கோவணம யாதத‡கோலா
மறைமுடி வனறித தேறு மாதவா மடஙக ளெஙகும. ௮௬

அட்டிலவாய்ப புகையு மாடத தகிலபடு புகையும வேள்வி
விட்டெழு புகையு மொன்றி விரிசுடா விழுஙகக கஙகுல
பட்டது பலருந தததம பயிலவினை யிழககக நஙகை
மட்டவிழ் கடுககை யானகண புதைதத நாண் மானுமனனே.௮௭

(பா - ம்.) *பஞ்சிநாண். †எஞசி நான்மறை. ‡ஆாதத.

சைவா வீதி

[கலிநிலைததுறை]

தெயவ நீறுமைந தெழுததுமே சிதைககல ளுக
எவவ மாசிரு விணையுடம பெடுததுழல பிறவிப
பெளவ மேழையுங கடநதான பதமலாக கரைசோ
சைவ மாதவ ருறைமடத தனிமறு குரைபபாம. ௮௮

எஙகு மீசனைப பூசைசெய திகபர மடைவா
எங்கு மனபரைப பூசைசெய தெழுபிறப பறுபபா
எஙகு மாகமஞ செவிமடுத தெதிரவினை தடுபபா
எஙகு நாயகன வடிவுணாந திருணமலங களைவா ௮௯

அழிவி லானுரை யாகம மிலககமாயந தவறறுள
விழுமி தாகிய விதியினும விலககினு மடியைத*
தழுவு தொணடாகண மைநதாகள சாதகா பாசங
கழுவி வீடருள போதகக காடசியா பலரால ௯௰

மறைக ளாகமம பொதுசசிறப பெனசசிவன வகுதத
முறையி† ஞேதிய விதி‡விலக குரைகளு முடிவில
அறையும வீடுமொன றிரணடெனும பிணககற வமைநத
குறைவி லாசசிவ யோகியா குழாஙகளும பலவால ௯௧

திருககோயில் முதலியன

குழலுந துமபுரு நாரதா பாடலுங குனிததுச
சுழலுங கொமபனா ராடலு மூவாவாயத துதியும
விழவின செலவமுஞ சுருதியுந திசையெலாம விழுஙகும
மழவுங கணடுயி லாதது முனனவன கோயில ௯௨

மடஙக லினறிவிண பிளநதுமேல வளாநதுவெள ளேறறு
விடஙகா வெள்ளிமன றிமைததெழு வெணசுடா நீடடம
முடஙகல வெணபிறைக கண்ணியான கயிலையு வுலகும
ஒடுஙகு கினறநா ளோஙகிய வோககமே யொககும. ௯௩

சுரநது தேனறுளித தலாகளுஞ சொரிநதுவண் டாறற
நிரநது சுநதாற கொருசிறை நினறபூங கடமபு$
பரநது கட்புன லுகபபல மலாகடுயப பழிச்சி
இரந்து நினறருச சனைசெயு மிநதிர னிகரும ௯௪

(பா - ம.) *அடியில் †வகுததுமுறையின், வகுததமுறையும்.
‡ஓதியவவிதி. $நினறலா கடமபு.

உழலசெய் தீவினை யுருபபற வுயிாககெலா மடியின
நிழலசெய் வாாககுநீ ணிழலசெயா நினறபூங கடமபின
குழலசெய வணடுகற பகமதுக கொணாநதுவந தூடடித
தழலசெய காமமென பேடையி னூடனேய தணிககும. ௬௫

ஆரு நீாககட லனறது வெனநிறை யகழகாா
ஊரு மாழியன றதுவென வோஙகெயி லெடடாயச
சாரு நேமியன றதுவெனச சமைநதகோ புரமபொன
மேரு வனறது வெனசசுடா விணணிழி* விமானம. ௬௬

வேத வநதமூந துளககற மெயபபொருள விளஙகும
நாத வநதமுங கடநதோா நடுநிலைப பொருளின
பாத வநதனைப பததியின பாலராயப பயிலவோா
மாத வநதரு பயனெனத தழைததபல வளனும ௬௭

பொறிக ளைநதினுக கூடடுபல போகமு மிதபபச
செறிகொ ணீரவா னுவபபவத† திருநகா மாககள
நெறிகொள செஞசடைப பிறைமுடி நிருமலக கொழுநதின
வெறிகொ ணணமல ரடிதழீஇ வீடுபெற றாாபோல ௬௮

முனன வனனா சிருககையா லநகா முளரிப
பொனனை யீனறதா லதுபல பொருணிறை செலவந
தனனை யீனறதா லதுபல தருமமென றுரைககும
மினனை யீனறதஃ தீனறதால விழுததகு புகழே. ௬௯

எழுகக டநதவோ ரூருததிா வுலகமென றியாரும
வழுதத நினறவிந நகாவயி னுமபரின் மாணட
விழுதத குமபல செலவமும வியநதுபாாத துளளத
தழுகக ருமையா லினனமு மமராகண ணுறஙகாா. ௭௰

விரைய விழநததாா மீனவா வாகைவேல விடுததுத
திரையை வெனறது முடிதகாத திநதிரன செருககுக
கரைய வெனறதுங காாதனை யிடடதுங கனக
வரையை வெனறது மிநநகா வலியினு லனறே. ௭௧

எஙகு நாவுமா யெஙகணுங கண்ணுமா யெஙகுந
தஙகு பேரொளி யலலதித தனிநகாச செலவஞ்
செங்க ணாயிர நாவினுன செபபவு மெதிாகண
டஙக ணாயிர முடையவ னளககவும படுமோ. ௭௨

(பா - ம.) * விசுமபிழி.　　† உவாபபத.

புண்ணி யம்புரி பூமிபா* ரதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமிவா னுடைப்ப நாளும்
புண்ணி யம்புரி பூமியு மதில்வரு போகம்
நண்ணி யின்புறு பூமியு மதுரைமா நகரம் ௬௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பண்கனிந் தனைய சொல்லார் நாப்பிசைப் பாணி† தேவர்
உண்கனி யமுதுங் கைப்பச் செவிதொளைத் தூட்ட வுண்டும்
பெண்களி னமுதம் மன்னார் பெருமிதத் நடன முண்ணக்
கண்களை விடுத்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவி லாதார் ௬௪

கலவித் தாக வூடிக் கடம்புனல் குளிக்கு நல்லார்
புலவிதீர் செவ்வி நோக்கிப் புணர்முலைப் போகந் துய்த்தும்
நிலைநிலை யாமை நோக்கி நெறிப்படு‡ தரும தானங்
கலைஞானகைப் பெய்துங் காலங் கழிப்பவ$ ரெண்ணி லாதார் ௬௫

சந்தித்து மீன நோக்கி தலைவனை மூன்று போதும்
வந்தித்து மீசன் பூசை மரபுளி முடித்தும் வேதம்
அந்தித்து மறியான் செய்த திருவிளை யாடல் கேட்டுஞ்
சிந்தித்து மன்பர் பூசை செய்துநாள் கழிப்பர் பல்லோர். ௬௬

கற்பவை கற்றுங் கேட்டுங் கேட்டவை§ கருத்து ளூறச்
சொற்பொரு ணினைந்துங் கேட்போர்க் குணர்த்தியுட் ளைக்கந் தீர்த்தும்
எற்பக லிரவு நீங்கு மிடத்துமெய் யறிவா னந்த
அற்புத வெள்ளத் தாழ்ந் தாழ்ந்துநாள் கழிப்பர் சில்லோர். ௬௭

தனனிக ருயர்ச்சி யில்லான் காப்பியத் தலைவ னாக
முன்னவர் மொழிந்த தேனோர் தமக்கெலா முகம னன்றே
அன்னது தனதே யாகு மணமலைப் பாண்டி வேந்தாய்
இந்நகர்க் கரச னாவா னிக்கவிக் கிறைவ னானான். ௬௮

என்னென வுரைப்பே னந்த|| விறைமகன் பண்பை யேனை
மன்னவர் வானோர் போல மதித்துணை விரிக்கற் பாற்றே
அன்னவ னாணை யாற்ற னடப்பதிவ் வகில மென்றால்*
முன்னவன் செய்த வாடல் வாவிளை முறையிற் சொல்வேன். ௬௯

ஆகச் செய்யுள் - ௧௩௯.

(பா - ம்.) *பூமியார். †இசை பாணி. ‡நெறிபடு $கடப்பவர். §கேட்பவை. ||இந்த *எவ்வுலகுமென்றால், எவ்வுலகுமானால.

திருக்கைலாயச் சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

வாஙக டநதரு ளெனமுது வானவர முனிவோர
காஙக டநதலை முகிழததிடக கருணைசெய தவிசசை
உரஙக டநதுரை யுணரவெலாங கடநதரு மறையின
சிரஙக டநதவ னிருபபது திருககயி லாயம ௧

புரநத ராதிவா னவரபதம போதுறை புததேள
பரநத வானபதஞ சககரப படையுடைப பகவன
வரநத வாதுவாழ பதமெலா நிலைகெட வருநாள
உரநத வாதுநின றூழிதோ றோஙகுமவ வோஙகல ௨

அரமபை மாதரா ராடலி னரவுமும பாடல
நரமபி னோசையு முழவதிர சுமமையும நாலவாய
வரமபி லோதையு மருவிவீ ழொலியுமா ருது
நிரமபி வானமுந திசைகளு நிமிரவன மாதோ. ௩

வெநத நீறறொளி வெண்மையும விமலனை யகஙகொண
டநத மினறியே யசைவற விருககையு மருவி
வநத கணகளும கொணடவ னிருககுமா தவரககுத
தநத தாலரன கயிலையுந தனதுசா ரூபம ௪

ஆஙகு வெணடுகில விரிததெனக கலலென வாரதது
வீஙகு காலரு விததிரள வெளளமே யனறி
ஓஙகு நானமறைக குடுமியி னுளளொளி நோககித
தூஙகு மாதவர கணகளுஞ சொரிவன வெளளம. ௫

கோடடு மாமலர நிலமலர குணடுநீ ரெடுததுக
காட்டு மாமலர கொடிமலர கொண்டுமுட கரைநத
பாட்டு மாமலர கொணடுநம பரஞசுட ரடியிற
சூட்டு மாதவர் தொகுதியுஞ் சூழவன வொருபால ௬

கைய நாகமுங காய்சின வுழுவையுங கடுவாயப
பைய நாகமுந தஙகிளை பரவிய முககண்
ஐய னாகமெய் யருநதவர தமையடைந தனபு
செய்ய நாகமும வையமும புகழவதச சிலமபு ௭

ஆகச் செய்யுள் - ௨௱௯.

புராண வரலாறு

[கலிவிருததம்]

அளந்தி டறகரி தாயவக குன்றினமேற
களங்க றுத்துவிண் காத்தவன் கோயின்முன்
விளமப ருஞ்சிவ தீரதததின மிககதாய
வளமபெ றுஞசிவ தீரதததின மாடடது. ௧

தணட ருஙகதிரச சநதிர காநதததிற
பணட யஙக* நவமணி பதிசெய
தணடா தசச னநேக தவஞ்செய்து
கணட தாயிரக கானமண் டபமரோ ௨

ஆண பானமையி ஞலநத மணடபம
ஞான நாயக ஞணமலாத தாடொழ
வான:மீஞெடு வநது பதஙகுறித்
தூன மினமதி வைகுவ தொதததே ௩

அனன மணடபந் தனனு ளருநதவம
எனன வேஙகை யதண்மே லிருநதனன
பனனு கேளவிய பதினெண் புராணமுஞ்
சொனன மாதவச சூத முனிவனே. ௪

அந்த வேலையி லசசிவ தீரதததில
வநது மூழ்கியம மணடபத தேறியே
சநதி யாதி தவமுடித தீறிலா
இநது சேகரன் றுணிணைந தேததியே. ௫

சமபு பததன சதானநத னுத்தமன்
அமபு யதத னனைய மகோதரன
உமப ரஞ்சிய வுககிர வீரியன்
நமபு கேள்விய பிரசணட நறறவன. ௬

ஆதி மாதவா யாவரு மனபுமை
பாதி யாய்முற் றுமாகும பராபரச்
சோதி பாலவைத்த சூதனைத் தோத்திரம
ஓதி யஞ்சலித் தொன் று விஞவிஞர் ௭

(பா - ம்.) *பண்டயஙகு.

[கலிநிலைத்துறை]

வேத வாகம புராணமே மிருதியே முதலா
ஓது நூலகளின றுணிபொரு ளுலகெலாம பயநத
பேதை பாகனே பரமெனத் தேரநதுணா பெரிய
போத மாதவ வுனககியாம புகலவதொன றுளதால். அ

மேரு மநதரங கயிலைபாப பதமுதல விடைமேல
ஊரு மநதர நாடவ னுறைபதி யனநதம
ஆரு மநதமில போகமவீ டடைவதென றவறறின
கார ணஙகளோ டுரைததனை கருததினுக கிசைய கூ

ஐய மாதிமுக குறறமு மகலநீ யருளிச
செயய வுநதெளிந திலேஙகள* யாரு சிறறறி வுடையேம
மைய னெஞசினே மாகையான மயககற வினனம
உயயு மாறருள செயதியென றுரைததனா மனனோ ௰

தலஙக டமமினமிக குளளதாயத† தகுதிசா றீாத்தக
குலஙக டமமினமிக குளளதாயக‡ குறையிரந தோாககு
நலஙக டநதருண மூாததியாய$ நாதவே தாநதப
புலஙக டநதபே ரொளியுறை தலனெனறு புகலாய கக

எனற போதெதிா முகமலாந திருணமல வலியை
வென்ற சூதனுந தலங்களின் விசேடமாயந தமபொற
குனற வாாசிலை யானிடங கொணடுறை பதியுள
ஒனறு கேட்கவீ டளிபபதா யுளதுமற றதுதான.§ கஉ

முறற வோதிய புராணமு வாறனுட|| காநதம
பெறற தாறுசங கிதையவை யாறுநதம பெயாாற
சொறற போசனற குமரமா முனிவரன சூதன
கறறை வாாசடைச சஙகரன மாலயன கதிரோன. கங

இனன வாறனுட சஙகா சஙகிதை யெனறு
சொனன னூலினை யுணாத்தினன சஙகரன றனைவிக
கனன போதவண் மடியினி லிருநதுகேட டதனை
மின்னு வேலபணி கொண்டவேள் வெளிபபட வுணாநதான கச

(பா - ம்) *தெளிநதிலஙகள். †உள்ளதா. ‡உடையதாய. $மூாததியா. §மறறதனை. ||ஆறினுள்

குன்றெ றிநதவேள வழிபடு குறுமுனிக குரைததான
அனறு தொடடஃ தகததிய சஙகிதை யாகி
நினற தனனது கேடபவாக கரனடி நீழல
ஒன்று மினபவீ டளிபபதா வொருதல னுரைககும. ௧௫

அதிக வபபதி யாதெனி னுலவாய கேடகக
கதிய ளிபபதென றோதிய சூதனைக கதியினா
மதியை வைததவ ரனனதைப பகரென வநத
விதியி னிறபுகல கினறனன வியாதனமா னுக்கன. ௧௬

புதிய தாமரை மேவிய பழமறைப புததேள
விதியி னுறகடு நடைபபரி மகஞ்செயவான வேணடிக
கதியை மாயநதவாக சூதவுதண டுறைகெழு காசிப
பதியின மைநதரோ டெயதினன பணடொரு வைகல ௧௭

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

அகத்தியன் வியாத னாதன சனக
னாதிநான முனிவாகோ தமனூற
சிகைததெளி வுணாநத பராசரன வாம
தேவனவான மீகியே வசிடடன
சகததியல கடநத சுகனமுதன முனிவா
தமமொடுமப பததுவெம பரிமா
மகததொழின முடிதது மறறவாக குளள
மகிழவுற வழஙகுந வழஙகா. ௧௮

சததிய வுலகிற் சரோருகக கிழவன
சாரநதபின புலபபகை சாயதத
அததிரு முனிவ ரனைவருங காசி
யடிகளை யடைநதனா பணிநது
முத்திமண டபததி னறமுத னுனகு
மொழிந்தருள மூாததிசந நிதியிற
பததியா யிருநது நாரத முனியைப
பாாத்தொரு வினவுரை பகாவாா. ௧௯

தலமுதன் மூனறுஞ் சிறநததோா சைவத
தலமுறை யெனனநா ரதனறுன்
கலைமுழு துணாநத சனறகுமா ரன்பாற்
கறறவன் வியாதனு மவன்பால்

நலமுறக கேணமி னெனவவன கதிர்வே
　　ணமபிரான மறைமுத லனைததும
அலைவற* வுணாநதோன குறுமுனி யாகு
　　மவனிடைக கேணமென விடுததான　　உ௰

மலயமா தவனை யடைநதுகை தொழுது
　　வாழததிவா தாவிவில வலனைக
கொலைபுரி தருமமூா ததியே விநதக
　　குனறடக கியதவக குனறே
அலைகடல குடிதத வருடபெருங கடலே
　　யருநதமிழக கொண்டலே தெனபாா
துலைபெற நிறுத்த கனைகணே யெனறு
　　சுருதியா யிரமெனத துதிததாா　　உக

மூவகைச சிறபபு முளளதோா தான
　　மொழிகென முகமலாந தருளகூாந
தியாவையு முணாநதோன முததிமண டபததி
　　னீரிரு தொகையினவந திறககுஞ்†
சேவலக டமையு மைஙகான றனையுஞ
　　சேவலங கொடியுடை வடிவேற
காவலன றனையும வடநிழ லமாநத
　　கண்ணுதற பரனையும பணியா　　உஉ

அஙகயற கண்ணி தனனையு மெநதை
　　யாலவா யானையு மிதய
பஙகயத திருததிச சமாதியி லிருநது
　　பரவச மடைநதுபாாப பதிககுச
சங்கர னருளிச செய்தசங கிதையைத
　　தாரக னுடலிரண டாகச
செங்கைவேல விடுத்த சேவக னெனககுத
　　தெருடடிஞ னனையசங கிதையில.　　உ௩

பெறறகருந தவஞ்செய் தகநதெளிந தரிதிற்
　　பெறுஙகதி கேட்பவாக கெளிதாய்
உறபபடுந தலஙகா வினையமுச சிறபபு
　　முள்ளதெத் தலத்தினுங கழிநத

(பா - ம்.) *அலமற.　　†ஈரிரு திசையினு மிருககும்.

சிறப்பினுங் கெண்ணெண் டிருவிளை யாடல்
செய்தருள் வடிவெடுத தெனறும
மறைபபொருள் விளங்கு மாலவா யதனை
மண்ணின்மேற சிவனுல கென்னும. ௨௪

அத்தலத தனைய மூவகைச சிறபபு
மளவிலா வுயிாககெலாங கருணை
வைத்தவன செயத திருவிளை யாடடும
வரையுரங கிழியவே லெடுதத
வித்தக னெனககு விளமபிய வாறே
விளமபுவ னுமககென வநத
உத்தம முனிவா யாவருங கேடக
வுணாததுவான் கடலெலலா முண்டான ௨௫

ஆகச செயயுள் - ௨௩௧

தலவிசேடப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நாட்டமொரு மூன்றுடைய நாயகனுக் கன்புடையீர்
நயந்து நீவிர்
கேட்டதல மீண்டுரைத்த திருவால வாயதனுட்
கிளைத்துப் பொன்னந்
தோட்டலர்தா மரைமுளைத்த தொருதடமுஞ் சுந்தரச்செஞ்
சோதி ஞான
ஈட்டமென முளைத்தசிவ லிங்கமொன்று முள *வினனு
மிசைப்பக் கேண்மின். க

திருவால வாயக்கிணையா மொருதலமுந் தெய்வமணஞ்
செய்யப் பூத்த
மருவார்பொற் கமலநிகர் தீர்த்தமுமந் தீர்த்தத்தின்
மருங்கின் ஞான
உருவாகி யுறைசோம சுந்தரனைப் போலிகபரந் தந்
துலவா வீடு
தருவானு மூப்புவனத் தினுமில்லை யுண்மையிது
சாற்றின் மன்னோ. உ

அவ்வகைய மூன்றினமுத் தற்றலப்பெருமை தனைச்சுருக்கி
யறையக் கேண்மின்
எவ்வகைய வுலகத்துந் தருமதல மதிகமவற்
றீறி லாத
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை
தமிழீ ரெட்டுத்
தெய்வதல மதிகமவற் றதிகதல நான்கவற்றைச்
செப்பக் கேண்மின். ங

அன்னமலி வயற்புலியூர் காசிநகர் காளத்தி
யால வாயாம்
இன்னவளம் பதிநான்கிற் றிருவால வாயதிக
மெவ்வா றென்னின்

(பா - ம்.) *சிவலிங்கமு மொன்றுள.

மின்னவிரம பலஙகாணக காசிநகா வதிநதிறகக
 வியன்கா ளததிப
பொன்னகரம பததியினால வழிபாடு செயவளிககும
 போகம வீடு ௪

அறநதழையுந திருவால வாய்கேடட வுடனபோக
 மளிககு மீணடு
பிறநதிறவாப பேரினபக கதியளிககு மிதுவனறிப
 பிறழா தெஙகும
நிறைநதபரா னொததலமும படைபபானித தலததைமுத
 னிருமித திஙஙன*
உறைநதருளி னானறி யின்னமுள திதனபெருமை†
 யுரைபபக கேணமின. ரு

திருவால வாயென று கேடடவரே யறமபெறுவா
 செலவ மோஙகுந
திருவால வாயென று நினைததவரே பொருளடைவா
 தேவ தேவன
திருவால வாயதனைக‡ கணடவரே யினபநல்கு
 சோவ ரென றுந
திருவால வாயிடதது வதிநதவரே பாவீடு
 சோவ$ ரனறே ௬

சுரநதிசூழ காசிமுதற பதிமறறைக கதியளிககுந
 தூநீா வையைய
வாநதிசூழ திருவால வாய்சீவன முததிதரும
 வதிவோாக கீது
திரனதிகம் பாகதியும பினகொடுககு மாதலினிச
 சீவன முததி
புரனதிக மெனபதெவ னதறகதுவே யொபபாமெப
 புவனத துளளும ௭

ஆதலினிப பதிவிட்டுப பிறபதியிற போய நோறபோ
 ரஙஙை கொண்ட
சீதளவா னமுதேய்பபத திததிககத தேமபெய்து
 செய்த தீமபால

(பா - ம்.) *அஙகண. †அதன பெருமை.
‡தேவ தேவைத திருவாலவாயிடதது. $வீட்டு நெறி சேர்வர்.

ஓதனத்தைக் கைவிட்டுப் புறங்கையை* நக்குவா
ரொப்பா ரிந்த
மாதலத்தின் பெருமைதன்னை யாவரே யளவிட்டு
வழுத்தற் பாலார் ௮

மற்றைய தலங்க டம்மிற் பரிமகம் வாச பேயம்
அற்றமில் சோட சாக மக்கினிட் டோமம் யாகக்கும்
முற்றரு மிராச சூய முதன்மக முடித்த பேறுஞ்
செற்றமி றரிச* பூரண முதலிட்டி செய்த பேறும் ௯

எள்ளிமு தன்னங் கன்னி யிவுளிதே ரியானை யில்லம்
வெள்ளியான் பொன்பூ ணாடை விளைவொடு பழன முன்னாத்
தள்ளரு மடிமை யாதி தானங்கள் செய்த பேறும்
வள்ளறன் காசி யாதிப் பதிகளில் வதிந்த பேறும் ௰

கங்கைகா ளிந்தி வாணி காவிரி கண்ணை வேணி
துங்கபத் திரிதீம பாலி தூயதண் பொருநை முன்னாஞ்
சங்கையி னதிகண் முற்று மாடிய தவத்தின் பேறும்
மங்கல மதுரை தன்னில் வைகலும் வதிவோர்க் கெய்தும் ௧௧

அன்னிய தலங்க டம்மி லாற்றிய பிரம கத்தி
பொன்னினைக் களவு செய்தல் களுண்டல் புனித வாசான்
பன்னியைப் புணர்த லின்ன பாதக மனைத்து மென்றுந்
தன்னிக ரால வாயில் வதிபவர் தமைவிட் டேகும் ௧௨

மற்றைய தலத்திற் சாந்தி ராயண மதியந் தோறும்
உற்றபே றிங்குக் கங்கு லுண்டியா லடைபே றுகும்
மற்றைய தலத்தின் மாதப் பட்டினிப் பலத்தின் பேறிங்
குற்றொரு வைக லுண்டி யொழிந்தவர் பெறும்பே றுகும். ௧௩

அயனங்க ளடைந்து நான்கு திங்களோன் பாற்றும் பேறிவ்
வியனக ரடைந்து நோற்கு மட்டமி விரத நல்கும்
அயனஞ்செய் தி யாற்று திங்களோன் பாற்றும் பேறிவ்
வியன்காசு சோம வார விரதமே யளிக்கு மன்றே. ௧௪

ஏனைய தலத்தி லோராண் டுணவொழிந் தியற்று நோன்பால்
ஆன்பே றிங்குக் நோற்குஞ் சிவனிரா வளிக்கு மிங்கே
ஊனமைம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழு துண்டு வைகித்
தானமர்ந் தாலுங் காலுண் டியற்றுமா தவத்தோ ருகும். ௧௫

(பா - ம) *முழங்கையை.

இந்தநான மாட மோங்கு மாலவர் யிடத்தியா ரேனும
அந்தணர் தமக்கோர் முட்டி யருநதவர் தமக்கோர் பிச்சை
தநதவா புறமபு செய்த சோடச தானந் தமமால
வந்தபே றடைவா பலவே றுரைபபதென் மதியான் மிககீ. ௧௬

பலவகைத தலஙக ளெலலாம வைகிய பயனு மென்றும
பலவகைத தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனு மென்றும
பலவகைத தான மெல்லா நலகிய பயனு மெனறும
பலவகைத தான பூசை பண்ணிய தவததின் பேறும ௧எ

பலவகைத தவங்க ளெலலா முற்றிய பயனுந தூய
பலவகை மநதி ரததி லெய்திய பயனு நூலின
பலவகைக கேள்வி யெலலா மாய்நதுணா பயனும யோகம
பலவகை ஞான மெலலாம பயினறுணாந தடங்கும பேறும. ௧அ

அனையதொல பதியி லெனறும வைகுவோ ரடைவ ரெனறால
இனையதொல் பதிககு நேர்வே றிலலையிப பதியின மேனமை
தனையறி பவரா ரீசன றனன்றி* யாத லாலே
வினையை வெல பவரங கெய்தி வதிவதே வேண்டு மாதோ. ௧௯

கைததலநான கிரண்டுடைய மலாககடவுண மேலொருநாட்
கயிலை யாதி
எததலமு மொருதுலையிட் டிததலமு மொருதுலையிட
டிரணடுந தூகக
உததமமாந திருவால வாயமிகவுங கனததுகண
டுலகின மேலா
வைத்ததல மிதுவென்று மிதன்பெருமை யாவரே
வழுத்தற பாலார். ௨0

அத்திருமா நகரினபோ சிவநகரங கடமபவன
மமாந்த சீவன†
முததிபுரங கன்னிபுர திருவால வாயமதுரை
முடியா ஞானம
புத்திதரும பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிசசா
புரமதென கூடல
பததிதரு துவாதசாந தத்தலமென் றேதுவினற
பகாவா நலலோரா. ௨௧

(பா - ம்.) *ஈசனன்றியே, ஈசனென்றறி.
† அமர்ந்தோர் சீவன, சிவநகரேர்த்தமங கடம்ப வடவிசீவன்.

என்றுதலச் சிறப்புரைத்த குறுமுனிவ னெதிரறவோ
ரிறும்பூ தெய்தி
நன்றுதலப் பெருமையருள் செய்தனைகேட் டுடலெடுத்த
நயப்பா டெல்லாம்
இன்றடைந்தே மினிச்சுவண புண்டரிகச் சிறப்பதனை
யிசைத்தி யென்னக்
குன்றமடக் கியகருணைக் குன்றனையான் வரன்முறையாற்
கூறு கின்றான். ௨௨

விரதமார் தவத்தீர் காணின் வெவ்வினை யெல்லாம் வீட்டிச்
சரதமாப் போக நல்குந் தமனிய* முளரி வந்த
வரவுமக் கனகக் கஞ்சப்† பெருமையும் வளனு நன்கா
உரைசெய்துங் கேண்மி னென்னா முனிவர னுரைக்கு மன்றே.

ஆகச் செய்யுள் - ௨௬௪

(பா - ம்). *தபனிய. †கனக கஞ்ச.

*

தீர்த்தவிசேடப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

கணணகன குடுமி மாடக கடிபொழி லால வாயின
அண்ணலம பெருமை யாரே யளபபவ ரவிர்தண முத்த*
வெண்ணகை யுமையா ளனபு விளைமுகச செவவி போலத
தணணறுங கமலம பூததத தடபபெருந தகைமை சொலவாம ௧

ஆறறினுக கரசாங கஙகை காவிரி யாதி யாறும
வேறறுரு வாய முந்நீர் வேலையும பிறவுங காருந
தோறறமுன றனனை யாடடச சுநதா மூாததி செஙகண்
ஏறறினன கண்ட தீாதத மாகுமீ தெவவா றெனனில ௨

அகளமா யுலகமெலலா மொடுககியந நெறியே யாககும
நிகளமாம† விருததி தோனற நினைவற நினைநது நிறகுந
துகளிலா வறிவா னநதச சுநதரச சோதி மேனுட
சகளமா முருவங கொணடு தானொரு விளையாட டாலே ௩

முககண னரவப பூண னூலினன முகிழவெண டிஙகட
செககாஞ சடையான சூல கபாலததன செஙக ணேறறன
மைககருங கயலுண கணணி வாமததன முனனுமபினனும
பககமு நநதி யாதி கணததிபா பரவிச சூழ ௪

சென றுதன மேனித தேசாற றிசையெலாம விளஙகச செஙகண
வென றிகொ ளேறாக வேநத னகாமும விபுதா வேநதன
பொனறிகழ நகரும வேதன புரமுமால புரமு மேலைத்
தனறிரு நகருஞ சென று சஞசரித தாடி மீளவான ௫

அன்னபோ தயனுந தேவாக கரசனு மாழி வேநதும
முனனாவந திறைஞசி யேதத முனிவரும பேறு நலகித
தன்னக ரடைநது நீஙகாத தனிபபெருங கணததி னோரை
இன்னருள சுரந்து நோககி யிலிஙகததிற புகுது மெலலே. ௬

வேததிரப படையோ னாதி கணததிபா வீழநது பால
நேத்திர வன்பாக கனப நிரஞ்சன நிருததா னந்த
சாததிர முடிவுந தேருத தனிமுத லொருவ வெனறுத
தோத்திர வகையா லேததித தொழுதொன றுவினவல செய்வார.

(பா - ம்) *அவிர்ந்த முதத †நிகளமாய்.

ஐயவில விலிஙக மூர்ததிக காடடவு மடியே மூழ்கி
உய்யவுங கஙகை யாதி நதிகளு முலகத துளளோா*
மையறு தடாக நீரு மறறிலை யிருமைப பேறுஞ
செயயவோா தீாதத மிஙகுண டாகசெனச செபப லோடும ௮

அததகை யிலிஙக மூாததிக கடுததெனை கீழசா ராக
முததலை வேலை வாங்கி நாடடினு முபாா கீண்டு
பைததலைப பாநதள வேநதன பாதலங கீணடு போயெண
கைததலைப பிரம னணட கடாகமுங கீணட தவவேல ௯

அவவழிப புறமபு சூழநது கிடநதபே ராழி யூழிப
பெளவநீ ரெனன வோஙகப பாணியா லமைததது வேணித
தெயவநன னீரைத தூவிக கலநதுமா தீாதத மாககிக
கைவரை கபாலி நநதி கணததினை நோககிக கூறும ௰

இனனமா தீாததந தனனை யெனைபபல தீாத்தங கடகு
முனனமயா மிஙகுக கணட முதனமையா லாதி தீாததம
எனனலா மினியுண டாககுந தீாததஙக ளவைககு மேலாய்
மனனலாற பரம தீாதத மெனபபெயா வழஙக லாகும ௧௧

மருடகெட மூழகி ஞோநன மஙகலம பெறலா ருமம
அருடசிவ தீாதத மாகும புனனெறி யகறறி யுளளத
திருடகெட ஞானந தனனை யீதலான ஞான தீாததந†
தெருடகதி தரலான முததி தீாததமென றிதறகு நாமம ௧௨

குடைநதுதாப பணமுஞ செயதது தானமுங கொடுததம மாடே‡
அடைநதெழுத தைநது மெணணி யுசசரித தனபா லெமமைத
தொடாநதுவந திறைஞசிச சூழநது துதிதெமை யுவப்பச செய்தோா
உடமபெடுத ததனு லெநத வுறுதியுண டதனைச சோவாா ௧௩

இநதநீ ரெமமை யாடடி னேழிரண் டுலகின மிககு
அநதமி றீர்தத மெலலா மாடடிய பயனவந தெய்தும
வநததின மூழகி யிங்கு வைகுநங குறியை யுஙகள
சிநதையி லாாவம பொஙகப பூசனை செயமி னென்று. ௧௪

(பா - ம.) *உலகததுளள. †இருட்கெடப் பரமமுததிக கேதுவா ஞானநதன்னைத தெருட்படத தரலான ஞான தீாததம். ‡கொடுததுமாடே.

விண்ணவர் தமயின் மேலாம் வேதிய னாகி நின்ற
பண்ணவன் றானந் நீரிற் படிந்துதன் னனுஞை யாலே*
அண்ணலங் கணத்தி னோரை மூழ்குவித் தனுதி யாய
புண்ணிய விலிங்கந் தனனுட புகுந்தினி திருந்தான் மன்னோ. ௧௫

அந்தமா நீரா னந்தி யாதியோர் விதியாற் சோம
சுந்தரன் முடிமே லாட்டித் துகளறப் பூசை யாற்றிச்
சிந்தையில் விழைந்த வெல்லா மடைந்தனர் செம்பொற் கஞ்சம்
வந்தவா றிதுவத் தீர்த்த மகிமையு முரைப்பக் கேண்மின். ௧௬

வளையெறி தரங்க ஞான வாவியை நோக்கிற் பாவத்
தளையறு மூழ்கின் வேண்டுங் காமிய மெல்லா ஞ் சாரும்
உளமுற மூழ்கு மெல்லை மூழ்குகொன் றற்குலகத் துள்ள
அளவறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயன்வந் தெய்தும். ௧௭

மெய்ம்மைமண் ணாதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறு வருண சூத்த† மந்திர நவின்று மூழ்கில்
துய்யமா தீர்த்த மெல்லாந் தோய்ந்துநான் மறையு மாய்ந்தோர்
கையிலெப் பொருளு மீந்த காசறு பேறு நல்கும் ௧௮

தெய்வவித் தீர்த்தந் தன்னை நினைவினற் றீண்டி னாலும்
அவ்விய வினையி னீந்தி யரும்பெறல் வீடு சேர்வர்
இவ்வுரை மெய்யே யாகு மென்னெனின் மனத்தா னன்றி
வெவ்வழ றீண்டி னாலுஞ் சுடுமன்றி விடுமோ வம்மா. ௧௯

ஆரும்அந் நீரி லென்று மாடினோர் சீவன் முத்தி
சேருவ ரந்நீ ராடுஞ் சிறப்புறு பயனுக் கொவ்வார்
வாருணம் ஆக்கி னேய மந்திர மிவைமுன் னான
பேருணர் வளிக்கு நானஞ் செய்தவர் பெறும்பே றெல்லாம் ௨௰

அன்னநீர் தனிலு மாடி யாலவா யுடைய நாதன்
தன்னையும் பணிவோன் மேலைப் பாகத் தன்னைச் சாரும்
என்னநன் னூலிற்‡ சொன்ன பவித்திர மெவைக்கு மேலாய்ப்
பன்னரும் புனித மான§ பவித்திர மாகி நிற்கும். ௨௧

ஆதர விலனா யந்நீ ராடினோன் சுவர்க்கஞ் சேரும்
ஆதர வுளனாய் மூழ்கி வானவ ராதி யானோர்க்
காதர வரிசி யெள்ளுத் தருப்பண மமையச் செய்தோன்
ஆதர வேள்வி முற்று மாற்றிய பயனைச் சேரும். ௨௨

(பா - ம்) *தன்னனுசையாலே. †சூக்கம்.
‡இன்ன நன்னூலில் §புனித தீர்த்தம்.

ஏனைமா தலங்க டமமி லிருநதுசெய் விரதம பூசை
தானமா தரும மோமந் தவஞ்செபந தியானந தமமால
ஆனமா பயனிற கோடி யதிகமா மடைநது மூழகி
ஞானமா தீாதத ஞாஙக ரிருநதவை நயநது செயயின் ௨௩

பிறநதநா ளநநீா மூழகின மேலைவெம பிறவிப பெளவம
மறிந்திடு மறிதேள கும்ப மதிகளின மூழகித தெனபால
உறைநதவா பொருட்டுப் பிணட முதவிஞ லவாதா மாழநது
நிறைநதிடு பிறவிப பெளவ நினறுமே லெழுவ ரனறே ௨௪

அத்தட மருஙகின யாவா தெனபுல மடைநதோா தஙகள
சிததமா சகறற வேணடிச செயகடன முடிககி னனோா*
எததனை யெணணோந தாலு மெளளுககா யிரமாண டாக
அத்தனை யாண்டு மட்டு மவரைவிண ணுள வைபபாா. ௨௫

மூவகை யுலகி லுள்ள தீாததமு முறையா லெனறுஞ்
சேவகஞ் செய்யு மிநதத தீாததமெந நாளு மூழகி
ஏவாந நீரா லெனறு மீசனைப பூசை செயவோா
ஆவரிப பிறவி தனனி லவாககிக கரையைச சார்வாா.† ௨௬

விடுத்திட லரிய நிதத வேளவிமா விரதம் வேதந
தடுததிட லரிய தானந தவமிவை தருமபே றெலலாம
அடுதததன் கரையில வைகி யீசனை யருசசிப போாககுக
கொடுததிடு புண்ணி யததிற கோடியி லொனறுக் கொவவா. ௨௭

உமமையிற பிறவி தோறு நியமநல லொழுககம பூண்டு
பொய்மமையில விரதந தானந தவஞ்செயது புனித ராகிச
செமமைநன் னெறியி னினற சிததருக கலதித தீர்ததம
இமமையி லடைநது நிதத மாடுதற் கெய்தா தனறே ௨௮

மதிகதிரோ னிடத்தொடுங்கு தினநதிங்கட் பிறபபாவம
　　வாயங் காநது
கதிாகடமை விழுங்குதினம விதிபாத மிநநாளிற்
　　கருதி மூழகித
துதிகடருப பணநதானம புரிதன்மனு வோதுதலத
　　தொகையொன் றற்கொன்
றதிகபல னமமுறைறா றுயிராறா றுயிரமோ
　　ரனந்த மாகும. ௨௯

(பா - ம) *முடிகக வனனோாககு. †கதிககரச ராவாா

பொருவரிய தகாததிங்க டுலாத்திஙக ளிவையுதிககும
போது மூழ்கின
ஒருபதினு யிரமடஙகாஞ் சுறவுகவைத தாளலவ
னுதிபபின மூழகின
இருபதினு யிரமடங்கா மிந்திரவி யிடத்தொடுஙகு
மிநது வாரம
வருவதறிந தாடிமனு வோதனமுதல செயினனநத
மடஙகுண டாகும. ௩௰

பிரயாகை தனினமகர மதிநரணமுப பதுஙகுடைநது
பெறுமபே றிநதத
திரையார்பைந தடதொருநாண மூழகுவோன் பெறும்விரத
சீலம பூணடு
வரையாம லொருவருடம படிநதுமையை யமராசிகா
மணியாம வேத
உரையானை வழிபடுமேன மலடிககு நனமகபபே
றுணடா மனறே ௩௧

எணடிசைய நதிவாவி வடிவான மாதீாதத மெலலா மிபபொற
புண்டரிகத தடததிலொரு கோடியிலோா கூறுநிகா போதாவீது
கணடதனு லறநதீணடப பெறறதனு னறபொருளங கையா லளளிக
கொண்டதனு லினபநலம குடைநததனுற் பேரினபங கொடுககு மனறே.

முனனவ னருளிச செயத காரண முறையா லனறி
இனனமிப புனித வாவிக கேதுவா லெயது நாமம
மின்னவிா சடையான செனனி மேவிய கஙகை நீரிற
பினனது கலநத நீராற பெறுஞசிவ கஙகை யெனறும. ௩௨

அலகிலாத தீாததங தமமு ளதிகவுத தமமாயத் தோனறி
இலகலா விதனைத தீாதத வுததம மெனப ராயநதோா
பலவிதழ விரிததுச செமபொற பஙகய மலாநத நீரால
உலகவா யாரும பொறறு மரையென வுரைபப ரனறே ௩௪

தருமமுன னுககு நானகுந தருதலாற றரும தீாததம
அருமைசா லருதத தீாதத மருமபெறற காம தீாததம
இருமைசேர் முத்தி தீாதத மென்பதா மினைய தீர்ததம
வெருவரு பாவ மெனனும விறகினுக் கெரியா மனறே ௩௫

இவவருந தலததி னுனற பெருமையு மெரிகால செமபொற்
றெய்வத பதும தீாததப பெருமையுஞ் செபபக கேட்டோர்
எவவமில போகம வீடு பெறுவரென் றிசைத்தான முநீாப
பௌவமுண் டமார் வேந்தன பரிபவ விழுமந் தீாத்தோன். ௩௬

ஆகச் செய்யுள்—௨௧௰.

மூர்த்திவிசேடப்படலம்

ஆலவா யலாந்த* செம்பொ னம்புயப் பெருந்தீரத் தத்தின்
மேலவாம் பெருமை தன்னை விளம்புவா ரெவரே யங்கண்
நீலமா மிடற்று முக்க ணிராமய னறிவா னந்த
மூலமா விலிங்க மேன்மை முறையினு லறைய லுற்றும். க

பொன்னெடு மேரு வெள்ளிப் பொருப்புமந் தரங்கே தாரம்
வன்னெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரண வாசி யாதிப்
பன்னருந் தலங்க டம்மிற் பராபர விலிங்கந் தோன்றும்
முன்னரிக் கடம்பின் மாடே மூன்றத்திச் சைவ லிங்கம் உ

அப்பதி யிலிங்க மெல்லா மருட்குறி யிதனிற் பின்பு
கப்புவிட் டெழுந்த விந்தக் காரண மிரண்டி னுலும்
ஒப்பரி தான ஞான வொளிதிரண் டனன† விந்தத்
திப்பிய விலிங்க மூல விலிங்கமாய்ச் சிறக்கு மன்றே ங

இந்தமா விலிங்கத் தெண்ணுன கிலக்கண விச்சை மேனி
அந்தமி லழகன் பாகத் துமையொடு மழகு செய்து
சந்ததம் விளக்கஞ் செய்யுந் தகைமையை நோக்கிச் சோம
சுந்தர னென்று நாமஞ் சாத்தினு‡ துறக்க வாணா ச

திறப்படு முலக மெங்கும் வியாபியாய்ச் சிறந்து நிற்கும்
அறப்பெருங் கடவுள் சோம சுந்தர னதனு லன்றே
கறைக்கதிர் வடிவேற் றென்னன் கையிற்பொற் பிரம்பு பட்ட
புறத்தடித் தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்ட தன்றே. ரு

சொற்றவிச் சமட்டி யான சோமசுந் தரனைக் காணப்
பெற்றவா வியட்டி யான பிறபதி யிலிங்கங் காணல்
உற்றவ ராவ ரென்னென் றுரைக்கினவே ளூட்டு நீர்போய்
மற்றைய சினைக ளெல்லாந் தழைவிக்கு மாத்தின மாதோ. சு

எத்தலத் தியாவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாடல் செய்தான்
அத்தலத் தவனுக் கொப்பு மதிகமாஞ் சிறப்பும் பெற்ற
உத்தம னென்று மெந்த வுலகினு$ மில்லை யந்த
வித்தக னதிகத் தன்மை யினைதெனின் விளம்பக் கேண்மின்.

(பா - ம்) *ஆலவாயமர்ந்த. †திரண்டான. ‡சாற்றினர்.
$எல்லாவுலகிலும.

பொருப்பினுட் டலைமை யெய்தும் பொன்னெடுங் குடுமி மேருத்
தருக்களிற் றலைமை சாருந் தண்ணறுந் தெய்வ தாரு
விருப்புறு வேள்வி தம்முண் மேம்படும் புரவி மேதம்
அருட்படு தானந் தம்முள் விழுமிதா மன்ன தானம். ௮

மணிதரி லுயர்ந்தோ ராதி மறையவர் தேவர் தம்மிற்
பணிதரு திங்கள் வேணிப் பகவனே யுயர்ந்தோன் வேட்டோர்க்
கினிதருள் விரதந் தம்மு ளதிகமா மிந்து வாரம்
புனிதமந் திரங்க டம்முட் போதவைந் தெழுத்து மேலாம்.

மின்மைசான் மணியிற் சிந்தா மணிவரம் விழுப்ப நல்கும்
தன்மைசா லறங்க டம்மின் மிகுஞ்சிவ தரும மென்ப
இன்மைசா னெறியின் ரோருக் கேற்குநற் கலங்க* டம்மின்
நன்மைசான் றவரே முக்கண் ணாதனுக் கன்பு பூண்டோர் ௰

தீயவாஞ் சுவைப்†பா லாவிற் றேவரா வதிகம் பலவே
றூயமா தீர்த்தந் தம்மு ளதிகமாஞ் சுவண கஞ்சம்
மாயமா சறுக்க வெல்லாத் தலத்திலும் வந்து மன்னுந்
தூயவா னவரிற் சோம சுந்தரன் சிறந்தோ னாகும் ௧௧

அந்தமு முதலு மில்லா வகண்டபூ ரணமா யாக்கும்
பந்தமும் வீடு நல்கும் பராபர சோதி தானே
வந்தனை புரிவோர்க் கிம்மை மறுமைவீ டளிப்பா னிந்தச்
சுந்தர விலிங்கத் தென்றும் விளங்குவான் சுருதி யேத்த. ௧௨

இத்தகு சயம்பு தன்னை யேனைய சயம்பு வெல்லாம்
நித்தமுந் தரிசித் தேத்து நிருமல வொளியா மிந்த
உத்தம விலிங்கங் கண்டோ ருரையுணா வொடுங்க வுள்ளே
சித்தமா சொழியத் தோன்றுஞ் சிவபரஞ் சுடரைக் கண்டோர்.

இத்தனிச் சுடரை நேர்கண் டிறைஞ்சினோர் பாவ மெல்லாங்
கொத்தழற் பொறிவாய்ப் பட்ட பஞ்சுபோற் கோப மூள
மெய்த்தவஞ் சிதையு மாபோன் மருந்தினா லீயு நோய்போல
உத்தம குணங்க ளெல்லா முலோபத்தா லழியு மாபோல். ௧௪

கலிகட லிரவி தோன்றக் கருவிரு ளுடையு மாபோல
ஒலிகெழு பெருங்கா றள்ள வுடைபடு மேகம் போல
வலிகெழு மடங்கல் சீற மாயுமால் யானை போலக்
குலிசவல் லேறு தாக்கப் பொடிபடுங் குன்றம் போல. ௧௫

(பா - ம்.) *கலன்கள். நற்றவங்கள். †தீயவான்சுவை.

மருடசிசெய் காம நோயான மதிகெடு மாறு போல
அருட்சிவ ஞான நோககால வலிகெடு மவிசசைசை போலத்
தருக்குறு மூவணஞ் சிறக தழலரா விளியு மாபோற
செருககுற வழியுங கறற கலவிபோற சிதையு மனறே   கசு

புலரியிற சீவன முத்தி புரேசனைக காணப பெறறால
அலைகட ஞனருட படட வவனிமா தானஞ் செயத
பலனுறுங கதிரகா லுசசி வைகலிற பணியப பெறறால
கலைஞாபா னுறறுப பததுக கபிலைமா தானப பேறும   கஎ

விணணிடைப பரிதிப புத்தேள மேலைநீர குளிககு மெலலை
அணணலை வணஙகிற கோடி யானினத தானப பேறும
பண்ணவா பரவும பாதி யிருளவயிற பணியப பெறறால
வணணவெம புரவி மேத மகமபுரி பெருமபே றெய்தும   கஅ

இன்னன வதிக மாமபே றறிந்துபோ யெததே வாககும
முனனவன சமடடி விசசா புரமுறை முதலவன றனனைச
சொனனவிக காலந* தோறு மிறைஞசியுந தொழுதுஞ் சூழநதும
பொன்னடிக கனப ராகி வழிபடும புனித சீலா   கக

உமமையில வினைக ளெனனும பிணியவிழந தொருவித தூய
செமமைய ராகி யாஞுத திருவொடு செலவ மோஙக
வெமமையில போக மூழகி மலவிருள வீகக நீநதி
மைமமலி கணடத தெஙகோன மலரடி நீழல வாழவா.   உ0

[வை. வேறு]

அறவுருவ ஞலவா யாஞுமஞ் செவிமடுததா
லடைநத பததுப
பிறவிவினை யறுநினைநதா னுறுபெரும பவபபாவப
பிணிபோங கூடல
இறைவனையின் றிறைஞசுதுமென் றெழுநதுமனைப் புறம்போந்தா
லீரைஞ் ஞூறு
மறமுறுவெம பவத்திழைதத பாதகவல வினையனைதது
மாயு மன்றே   கஉ

புழைக்கைவரை தொலைததோனைத தரிசிததோ ராயிரவாம
புரவி வேளவி
தன்முத்தபெரும் பயன்பெறுவ ருருத்திரசூக தம†மதனுற
றவவா னோகள

(பா - ம) *சொன்னவககாலம். †சூககம

தொழுறகரியான றனைத்துதித்தோா கணத்துககா யிராாச
சூய யாகம
இழைததபெரும பயன்பெறுவா சமட்டிவடி வாகியவவ
விலிஙகந தன்னை. ௨௨

அங்கையள வாகியநன் னீராட்டிப பூசிததோ
ரளவி லேனைத்
துங்கதலத துறையிலிங்க மூாததிகளைச சிவாகமநூல
சொனன வாறறுன
மஙகலமா கியமுகம னீரெட்டும வழுவாது
வாசந தோய்நத
செங்கனக மணிககலசப புனலாட்டி மாபூசை
செய்தோ ராவாா ௨௩

அவவணஞ் சுநதரனை யைநதமுத மானுதவு
மைநது தீநதேன
செவவணணக கனிசாநதச சேறமுதன மட்டிததுத்
தேவா தேறு
மெய்வவணணங குளிரவிரைப புனலாட்டி மாபூசை
விதியாற செயதோா
மைவண்ண விணைநீநதி யறமுதனற பொருளடைநது
மனனி வாழவாா. ௨௪

நலலவகை முகமனீ ரெட்டுளளும வடித்தவிரை
நன்னீ ராட்ட
வலலவாறா றுயிரமா மேதமகப பயன்பெறுவா
வாச நானம
எலலவிாகுங குமஞ்சாந்த மிவைபலவு மட்டிததோ
ரெழிலாா தெயவ
மூலலைநகை யாரோடும விரைககலவை குளிததின்ப
மூழகி வாழவாா ௨௫

நனமலரோன றுலவா யானமுடிமேற் சாததிறு
னயநது றாறு
பொனமலாகொண் டயறபதியிற் பூசிதத பயனெய்தும
புனித போகத
தன்மைதரு சுந்தரறகுத் தூபமொரு காறகொடுபபோர்
தமககுத் தாங்கள
சொன்மனமெய் யுறசெய்த குற்றமா யிரமபொறுப்பன்
சுருதி நாதன. ௨௬

திருவமுது நிவேதிப்போ ரவிமொன்றற் குகமொன்றுச
சிவலோ கத்தின
மருவிநிறை போகமுடன் வைகுவா ரதாம பூலமுக
வாச மீநதோா
பொருவரிய கடவுளராண டொருநூறு கோடிசிவ
புரதது வாழவாா
ஒருபளித விளககிடுவோா வெண்ணிறமுங் கணணுதலு
முடைய ராவாா ௨௭

நறுநதிருமஞ சனமெடுககக குடமாடட மணிககலச
நலல வாசம
பெறுநதகைய தூபககா றீபககான மணியின்ன
பிறவுங கொருற
றெறுஙகதிரான மணிமாட மதுரைநா யகறகீநதோா
செய்த பாவம
வெறுநதுகளசெய தைமபொறிககு விருநதூட்டும பெருஙகாம
வெளளத தாழவார் ௨௮

கயலிசையுங* கண்ணுமைகோன றிருமுனனாப பலலியமுங்
கலலென றாபப
இயலிசைய பாடலினே டாடலிவை செயவிப்போ
ரிறுமாப பெய்திப
புயலிசைய வியஙகலிபப மூவுலகுந தொழவாசாயப
பொலங்கொம பாடுஞ
செயலிசைய வணஙகனையா ராடாஙகு கணடினபச
செலவத தாழ்வாா. ௨௯

ஒருகாலட டாஙகமுடன பஞசாங்க முடனுதே†
லொண்செங காலவெண்
குருகாலு‡ மலாததடஞ்சூழ கூடனு யகறபணிவோா
கோலொன ரேசசிப
பொருகாலின் வருபரிததேர் மன்னவரா யாவருநதம
புடைவந் தெய்தி
இருகாலுந தலைவருட வெக்காலும தமைவணஙக
விருபப ரனறே. ௩௰

இத்தகைய திருவால வாயுடையான் றிருமுன்ன
ரியறறு மோரயம்
மெய்ததவமந திரநதான மின்னவனு வளவெனினு
மேரு வாகும

(பா - ம்.) *கயலிசைய. †உடனுக. ‡குருகாரும்.

உத்தமமா மிவ்விலிங்கப் பெருமையெலாம் யாவரளந்
துரைப்பார் வேத
வித்தகரே சிறிதறிந்த வாறுரைத்தே மினிப்பலகால்
விளம்பு மாறென். ௩௧

இத்தலத்துக் கொப்பாக வொருதலமும் பொற்கமல
மென்னு மிந்த
உத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய்
யுணர்வா னந்த
வித்தனைய விலிங்கமிதற் கொப்பாவோ ரிலிங்கமும்பார்
விண்மே லென்னும்
முத்தலத்து மில்லையிந்த மூர்த்திதிரு நாமங்கண
மொழியக் கேண்மின். ௩௨

கருப்பூர சுந்தரனுங் கடம்பவன சுந்தரனுட்
கரவாத தொண்டர்
விருப்பூருங் கலியாண சுந்தரனல் லறவடிவாய்
விளங்கு மேற்றுப்
பொருப்பூரு மபிராம சுந்தரனுந் தேனுடைக்கவிழ்ப்
பொன்னிறப் பூத்த
மருப்பூசு சண்பகசுந் தரன்மகுட சுந்தரனுஞ
வாழி மனனே. ௩௩

மான்மதசுந் தரனுங்கொடிய பழியஞ்சு சுந்தரனு
மருங்கின் ஞானத்
தேன்மருவி யுறைசோம சுந்தரனுந் செவ்வழியாழ்
செய்யப் பூத்த
கான்மருவு தடம்பொழில்* சூ ழாலவாய்ச் சுந்தரன்மீன்
கணங்கள் சூழ்ப்
பான்மதிசூழ் ஞானமாடக் கூடலு யகன்மதுரா
பதிக்கு வேந்தன். ௩௪

சிரநாலோன் பரவரிய சமட்டிவிச்சா புரநாதன்
சீவன் முத்தி
புரநாதன் பூவுலக சிவலோகா திபன்கன்னி
புரேசன் யார்க்கும்
வரநாளுந் தருமூல விலிங்கமென விவைமுதலா
மாடக் கூடல்
அரனுக மின்னமளப் பிலவாகு மூலகுய்ய
வவ்வி லிங்கம். ௩௫

(பா - ம்.) *கடம்பொழில்.

பாதாள மேழுருவ முளைததெழுநத தவலிங்கப
    படிவந் தன்னுள
ஆதார மாகவமர்ந தறுபத்து நாலுவிளை
    யாடல செய்த
போதானந தனபெருமை நங்குரவன மொழிபபடியே
    புகனறே மெனறான
வேதாதி கலைதெரிநத மலயமுனி கேடடறவோர
    வினுதல் செயவார ௩௬

அருடகடலே யிறைவிளையாட டறுபதது நானகென்று
    யவையா னநதப
பொருடகடவு ளெககாலத தியாவரபொருட டாடினனெம
    போதந தேறித
தெருடபடா வானமுறையாற் செபபுகெனக கரஙகுவித்தார்
    தெனபால வெறபில
இருபபவனும வினுபபடிக கிறைகிரமபத தொகுத்துவிரித்
    தியமபு கினறான ௩௭

ஆகச செயயுள - ௩௨௭

பதிகம்

வானவாகோன பழிதொலைதத விளையாட்டும கரிசாப
மாய்தத வாறும
மீனவாகோன காடெறிநது புரஙகணட பெருஞசிறபபு
மீனா நோககி
ஆனதடா தகையழலவா யவதரிததுப பாராணட
வருளு மீசனை
தானவளை மணஞ்செயது முடிதரிதது மணகாதத
தகைமைப பாடும க

புலிமுனியும பணிமுனியுந தொழவெளளி மனறுணடம
புரிநத வாறும
வலிகெழுதோட *குணடகடடுக குறடகனனக குனறளிதத
வஙகயும பின்னும
நலிபசிநோய கெடவனனக குழியமைததுக கொடுததுநீர
நசைககு வையை
அலைபுனலகூ யருததிய தும பொனமாலைக கெழுகடலு
மழைதத வாறும. உ

அநதராகோ ளுதனததி லுறைமலயத துவசனைமீண
டழைதத வாறும
சுநதரவுக கிரகுமா னவதரிதத வாறுமவளை
சுடாவேல செணடு
தநதையிடத தவனபெறற வாறுமவ னவவடிவேல
சலதி வீறு
சிந்தவிடுத் ததுமகவான் முடியைவளை யெறிநதிறைவனை
சிதைதத வாறும. ங

பொன்னசலந தனைசசெண்டாற புடைத்துநிதி யெடுத்ததுவும
புனிதர்க கீசன்
பனனரிய மறைபபொருளைப பகாநததுவு மாணிககம
பகாநத வாறுந
தொன்னகாமே னீககிழவன் வாவிடுதத கடலசுவறத
தொலைதத வாறும
அன்னதனித் தொன்மதுரை நான்மாடக கூடனக
ரான வாறும. ச

வட்டங்கொள சடையுடைய சித்தரவிளை யாடியதோர
வனபபுங் கையிற
கடடங்கந தரிததபிரான் கலலானை கருமபருநதக
காட்டு மாறும்
உட்டங்கு வஞ்சனையா லமணாவிடு வாரணத்தை
யொழிதத வாறும
இட்டங்கொள கௌரிமுனம விருத்தனிளை யோனகுழவி
யான வாறும. ௫

செயயதாண மாறிநட மாடியதும பழியஞ்சு
திறனுந தாயை
மையலாற புணாநதமகண பாதகததை மாறறியது
மதியா தாசான
தையலா டனைவிருமபு மாணவனை வாளமாிற
றடிநத வாறும
பையரா வெயததுவும படிறறமணா விடுததபசுப
படுதத வாறும. ௬

அறவேறறுப பரியுகைதது மெய்ககாடடுக கொடுததவினை
யாடடுங காடடுச*
சுறவேறறுக கொடியரசன றனககுலவாக கிழிகொடுதத
தொடாபு நாய்கர்
நறவேறற மலாககுழலார் மனஙகவர்நது வளைபகாநத
நலனு மாறு
மறவேறகண மாதராாக கட்டமா சிததிபெற
வகுதத வாறும ௭

செனனிபொருட டெயில்வாயி றிறநதடைதது விடைபொறித்த
செயலுஞ் செனனி
மன்னிகலிட டமாவிளைபப மீனவறகு நீாபபநதா
வைதத வாறும
பொனனனையாள பொருட்டிரத வாதவினை முடிததுவும்
புகார்கககு வேநதன
தன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்னவறகு மறவாகை
தநத வாறும. ௮

மனககவலை கெடவுலவாக கோடடையடி யாற்களித்த
வகையு மாமன
எனககருணை வடிவாகி வழககுரைததுப பொருள்வணிகற்
கீநத வாறுஞ்

(பா - ம.) *நாட்டுஞ்

சினககதிர்வேல வாருணற்குச சிவலோகங காடடியதுந்
திவவுக் கோலான்
தனககடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற் சுமந்துபகை
தணிதத வாறும ௯

அபபாணற கிருநிதியஞ் சேரனிடைத திருமுகமீந
தளிதத வாறும
அபபாணன பாடமறை யரையிரவிற் பொறபலகை
யளிதத வாறும
அபபாணன மனைவியிசைப பகைவெலல வணணலவை
யடைநத வாறும
அபபாண ஞளென்றேன முலையருத்திப் பன்றியுயி
ரளிதத வாறும ௰

வயவேனக குருளைகளை மநதிரிக ளாககியதும
வலியுண டாகக
கயவாய்ககுக குருமொழிவைத தருளியது நாரைககுக
கருணை நாடடந
தயவாலவைத தருணமுததி நலகியதுங கூடனகா
தனனைச சிததா
புயநாகம போய்வளைநது திருவால வாயாககிப
போநத வாறும. ௧௧

சுநதரனென றெழுதியகூ ரமபெயது செமபியனபோர
தொலைத்த வாறுஞ்
செநதமிழோாக கியறபலகை யருளியதுந தருமிககுச்
செமபொன பாடித
தநததுவு மாறுபடு கீரற்குக கரையேற்றந
தநத வாறும
விநதமடக கிபமுனிபாற கீரனியற றமிழ்தெளிய
விடுத்த வாறும. ௧௨

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைககாட
னுடன்போய்க கொனறைத
தாமனா வடவால வாயமாநத பரிசுமவலை
சலதி வீசிப்
பூமனுய் குழலியைவேட் டருளியதும் வாதவூர்ப்
புனிதாக கேறத்
தேமனுண் மலரடிகண் முடிசூட்டி யுபதேசஞ்
செய்த வாறும ௧௩

நரிகளபரி யாககியதும பரிகணரி யாககியது
    நாகம் பூண்டோன
அரியதிரு மேனியின்மே லடிசுமநது மண்சுமந்த
    வருளுந தென்னன்
எரியடுவெஞ் சுரநதணிதத வாறுமம ணரைககழுவி
    விடட வாறுங
கரியதென வனனிகிண றிலிஙகஙகூய் வணிகமகட
    காத்த வாறும. கசு

எனததொகையா லறுபதது நானகிவறறை நிறுததமுறை
    யீறி லாத
வினைததொகையா றகனறீரெக காலமெவா பொருட்டெனகீ
    விளைய வாறறுன
மனததளவி லனபுமடை யுடைநதொழுகத திருவால
    வாயான ருளை
நினைததளவி லானநதம பெருகவிரித துரைபபலென கஎ
    நெறியாற கூறும.

ஆகச செயயுள - ருசஉ

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

மினபயில குலிசப புததேள விருததிரா சுரனைக கொனற
வனபழி விடாது பறறக கடமபமா வனததி லெய்தி
என்பா வாரம பூணட விறைவனை யருசசித தேத்திப
பினபது கழிநதுபெறற பேறறினை யெடுததுச சொலவாம ௧

முன்னதா முகததில வணடு மூசுமந தார நீழற
பொனனவிர சுணஙகுண கொஙகைப் புலோமசை மணாளன பொற்பூண
மின்னவிாந திமைபபச சிஙகஞ சுமநதமெல லணைமேன மேவி
அனனமென னடையா ராடு மாடனமே லாாவம வைததான ௨

மூவகை மலரும பூதது வணடுளே முழஙகத தெய்வப
பூவலா கொடிபோந தனன பொனனனா கூதது மனனா
நாவல ரமுத மன்ன பாடலு நாக நாட்டுக*
காவலன கணடு கேட்டுக களிமதுக கடலு ளாழநதான ௩

பையரா வணிநத வேணிப பகவனை யனைய தஙகள
ஐயனும வியாழப புததே ளாயிடை யடைநதா னாகச
செய்யதாள வழிபா டினறித தேவாகோ னிருநதா னநதோ
தையலாா மயலிற பட்டோா தமககொரு மதியுண் டாமோ ௪

ஒலலெனக குரவ னேக வுமபாகோன றிருவி னாககம
புலலெனச சிறிது குனறப புரநதர னறிநதிக கேடு
நல்லதொல குரவற பேணா நவையினால விளைநத தெனனா
அலலலுற றறிவன றனனைத தேடுவா னாயி னானே. ௫

அங்கவ னிருககை புககான் கணடில னவிதத பாசப
புஙகவ ருலகு மேனோர் பதவியும புவன மூன்றில
எங்கணுந் துருவிக காணா னெஙகுறறான குரவ னென்னுஞ்
சஙகைகொண் மனதத னாகிச சதுாமுக னிருககை சார்ந்தான். ௬

(பா - ம்.) *நாக நாடு

துருவின னங்குங காணான் றிசைமுகற றொழுது தாழ்ந்து
பரவிமுன் பட்ட வெலலாம பகாநதனன பகாக கேட்டுக
குரவனை யிகழநத பாவங் கொழுநதுபட டருநதுஞ் செவ்வி
வருவது நோககிச சூழநது மலாமக னிதனைச சொனனான். ௭

அனையதொல குரவற காணு மளவுநீ துவடடா வினற
தனையனமுச.சென்னி யுளளான் றுனவா குலததில வநதும
வினையினு லறிவான மேலான விசசுவ வுருவ னென்னும
இனையனைக குருவாக கோடி யெனனலு மதற்கு நோநதான ௮

அழலவிாந தனைய செஙகே ழடுககிதழ முளரி வாழகைகத
தொழுதகு செமம றன்னைத தொழுதுமீண டகனறு நீஙகா
விழைதகு* காதல கூா விசசுவ வுருவன றன்னை
வழிபடு குருவாக கொணடான மலாமகன சூழசசி தேறுன. ௯

கைதவக குரவன மாயங கருததிலன வேளவி யொனறு
செயதிட லடிக ளென்னத தேவாகட காககங கூறி
வெயதழல வளாபபா னுளளம வேறுபட டவுணாக கெலலாம
உயதிற நினைநது வேடடான றனககுமே லுறுவ தோரான ௰

வாககினுன மனததால வேறாய மகஞ்செயவான செயலை யாககை
நோககினு ஞேதி தனனு ஞேககினுன குலிச வேலால
தாககினான் றலைகண மூன்றுந தனிததனி பறவை யாகப
போககினு னலகை வாயிற புகடடினுன புலவுச சோரி. ௧௧

தெறறெனப பிரம பாவஞ் சீறிவந தமரா வேநதைப
பறறலு மதனைத தீாபபான பணணவா மரமேன மண்மேற்
பொறறொடி யாாமே னீாமேல வேணடினா புகுதத லோடும
மறறவ ரிஃதியாந தீாககும வணணமயா தெனன வினனோர். ௧௨

அபபிடை நுரையாய மண்ணி லருவருப புவாா யமபொற
செபபிளங கொஙகை யாாபாற றீணடுதற் கரிய பூபபாய்க
கபபிணா மரததிற காலும பயினதாய்க கழிக வென்றார்
இபபழி சுமநத வெஙகட கெனனல மெனறார் பினனும. ௧௩

[ஷை வேறு]

கருவின மாதா கருவுயிாககு மளவு முறையாற கணவாதோண்
மருவி வாழக மணணகழ்நத குழியு மதனால வடுவொழிக
பொருவி னீரு மிறைததோறு மூறிப பொலிக மாஙகுறைபட
டொருவி னுலுந தழைகவென வொழியா நலனு முதவினுர். ௧௪

(பா - ம்) *விழைதரு

மாசிற் கழிந்த மணியேபோல் வந்த பழிதீர்ந் திந்திரனுந்
தேசிற் றிகழ்ந்த துவட்டாதன் செல்வன் றன்னைத் தேவர்பிரான்
வீசிக் குலிசத் துயிருண்ட விழுமங் கேட்டு வெகுண்டுயிர்த்துக்
கூசிப் பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்வி கடிதமைத்தான்.

அந்தக் குண்டத் தெரிசிகைபோ லழலுங்* குஞ்சி யண்டமுக
டுந்தக் கொடிய தூமம்போ லுயிர்த்துச் செங்க ணினச்செந்தீச்
சிந்தப் பிறைவா ளெயிறதுக்கித் திசைவான் செவிடு படநகைத்து
வந்தக் கொடிய விடம்போல வெழுந்தா னொருவாண மறவீரன்.

[கலிவிருத்தம்]

ஏங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரழற்
றாங்குவன் கணைவிடு தூர நீண்டுநீண்
டோங்குவ னோங்குதற் கொப்ப வைகலும்
வீங்குவ னறனிலா† வினையி னென்பவே. ௧௭

வீங்குடல் விருத்திரன் றனை விண்ணவர்
ஏங்குற வருதுவட் டாவெ னும்பெயர்த்
தீங்குறு மனத்தினோன் றேவர் கோனுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட் டானரே ௧௮

மதித்துணி யெயிற்றினோன் வடவை போற்சினைஇக‡
கொதித்தெதிர் குறுகினோன் கொண்ட லூர்தியும்
எதிர்த்தனன் களிற்றின்மே லிமயத் துச்சிமேல்
உதித்ததோர் கருங்கதி ரோகரு மென்னவே. ௧௯

அறத்தொடு பாவநேர்ந் தென்ன வார்த்திரு
திறத்தரு மூண்டமர் செய்யக் கற்சிறை
குறைத்தவன் றுகுவன்மேற் குலிச வேலெடுத்
துறைத்திட வீசினா னுடனறு களவனும். ௨௰

இடித்தனன் கையி§லோ ரிருப்பு லக்கையைப்
பிடித்தனன் வரையெனப் பெயர்ந்து தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடு தோய்புயத்
தடித்தன னிந்திர னவச மாயினான். ௨௧

(பா - ம்.) *சிகைகினறழலும். †வீங்குவன்றனிலரா; றனிலரு.
‡போற்றின்ன §எடுத்தனன் கையில்.

அண்டரே றனையவ னவச மாறியபின
கண்டகன கைதவ நினைந்திக் கள்வனோ
மண்டம ராற்றுவான் வலியி லோமெனப
புண்டரீ கததவ னுலகிற் போயினான. ௨௨

தாழநததான* படுதுயா விளமபத தாமரை
வாழ்ந்தவன வலாரியோ டணைந்து மாமகள
வீழநதமாா பினனடி வீழ்ந்து செபபமால
சூழநதவா னுடனை நோக்கிச சொலலுவான. ௨௩

ஆறறவும பழையதுன் னங்கை வசிரம
மாறறவ ருயிருண வலியின ருதலால
வேறறொரு புதியது† வேண்டு மாலினிச
சாறறுது மதுபெறுந தகைமை கேட்டியால. ௨௪

தொடையகன மாாபநாந தூய பாறகடல
கடையுநா‡ ளசுரருஞ் சுரருங் கையிலவெம
படையொடு மடையன்மின பழுதென றபபடை
அடையவுந் ததீசிபா லடைவித தாமரோ ௨௫

சேடபடு நாணனி செலலத தேவாா
வாடபடை யவுணரா வநது கேட்டிலா
ஞாடபடை படையெலா ஞான நோககினால்
வேடபடை வெனறவன விழுங்கி னானரோ ௨௬

விழுஙகிய படையெலாம வேற றததிரண்
டொழுங்கிய தானமுது கநதண் டொன்றியே
எழுஙகிாக குலிசமா மதனை§ யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோா வடிவ மாயினான். ௨௭

[டை வேறு]

என்று மாதவ னியமப வுமபாகோன்
றொன்றும வானவர் தமமொ டொல்லெனச
சென்று மாயையின செயலை நோனபினால
வென்ற மாதவ னிருககை மேவினான. ௨௮

(பா - ம்.) *தாழநதுதன். †புதியதா. ‡கடையுநாா். §இதனை

[வேறு]

அகமலர்ந் தருந்தவ னமரர்க் கனபுகா*
முகமலர்ந் தினனுரை முகமன் கூறினீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் விளைந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலரி சாற்றுவான். ௨௯

அடிகணீ மறந்ததொன் றதனை வேண்டியிம்
முடிகொள்வா னவரொடு முந்தி னேன்†னது
செடிகொள்கா ரிருளுடல் வவுணர்த் தேயத்தெமர்
குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது ௩௰

யாதெனி னினையதுன் யாக்கை யுள்ளதென்
றோதலும் யாவையு முணர்ந்த மாதவன்
ஆதவற் கண்டதா மரையி னன்னப்
போதலர்ந் தின்னன புகலவ தாயினன். ௩௧

நாயநம் தென்னரி நமதெ னப்பிதா
தாய்நம தென்நமன் றனதெ னப்பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோல்
ஆய்நம தெனப்படும் யாக்கை யார்தே. ௩௨

விடம்பயி லெயிற்றர வுரியும் வீறுழை
குடம்பையுந் தானெனுந்‡ கொள்கைத் தேகொலாம்
நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்கு மைவர்வாழ்
உடம்பையும் யானென வுரைக்கற் பாலதோ ௩௩

நடுத்தயா விலாதமை நலியத் துன்பநோய்
அடுத்தயா வருந்திரு வடைய யாக்கையைக்
கொடுத்தயா வறம்புகழ் கொளவ னேயெனின்
எடுத்தயாக் கையினபய னிதனின் யாவதே. ௩௪

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றனன் கரண மொன்றி யெழுகருத் தறிவை யீர்ப்ப
நின்றனன் பிரம நாடி நெறிகொடு$ கபால நீண்டு
சென்றனன் விமான மேறிச் சோர்ந்தன னுலகை நோன்பால்
வென்றவன்§ றுறக்கம் புக்கு வீற்றினி திருந்தா னம்மா. ௩௫

(பா - ம) *அனபினுல் †முன்னினேன. ‡நானெனும். $ நெறிகொடு § வென்றனன்.

அம்முனி வள்ள லீந்த வடுபடை முதுகந் தண்டைத்
தெம்முனை யடுபோர் சாய்க்குந் திறல்கெழு குலிசஞ் செய்து
கம்மியப் புலவ னாக்கங் கரைந்துகைக் கொடுப்ப வாங்கி
மைம்முகி லூர்தி யேந்தி மின்விடு மழைபோ னின்றான் ௩௬

மறுத்தவர் வஞ்சப் போரால் வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவ ரவுணர் கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர் நீழல்
வெறுத்தமால் யானை மள்ளர் வேலைபுக் கெழுந்து குன்றம்
அறுத்தவ னவர்கோ னந்த வவுணர்கோ மகனைச் சூழ்ந்தான்

வானவர் சேனை மூன்று வளைத்தலும் வடவைச் செந்தீ
யானது வரையி னோங்கி யழன்றுருத் தெழுந்தா லென்னத்
தானவர் கோனு மானந் தலைக்கொள வெழுந்து பொங்கிச்
சேனையுந் தானு மூன்று சிறிதின றடுபோர் செய்வான் ௩௮

அடுத்தன ரிடியே றென்ன வார்த்தன ராக்கங் கூறி
எடுத்தனர் கையிற் சாப மெறிந்தனர் சிறுநா ணோசை
தொடுத்தனர் மீளி* வாளி தூர்த்தனர் குந்த நேமி
விடுத்தனர் வானோர் சேனை வீரரே லவுண வீரர் ௩௯

கிட்டினர் கடகக் கையாற் கிளர்வரை யனைய திண்டோள்
கொட்டினர் சாரி மாறிக் குதித்தனர் பலகை நீட்டி
முட்டின ரண்டம் விள்ள முழங்கினர் வடிவா ளோச்சி
வெட்டின ரவுணச் சேனை† வீரரை வான வீரர் ௪௰

வீழ்ந்தனர் தோளுந் தாளும் விண்டனர் சோரி வெள்ளத்
தாழ்ந்தனர் போருந் தாரு மகன்றன ரகன்ற மார்பம்
போழ்ந்தனர் சிரங்க ளெங்கும் புரண்டனர் கூற்றூர் புக்கு
வாழ்ந்தன ரடுபோ ராற்றி வஞ்சகன் சேனை மள்ளர். ௪௧

தாளொடு கழலு மற்றார் தலையொடு முடியு மற்றார்
தோளொடு வீர மற்றார் தும்பையோ டமரு மற்றார்
வாளொடு கரமு மற்றார் மார்பொடு கவச மற்றார்
கோளொடு மாண்மை யற்றார் குறைபடக் குறையா மெய்யர். ௪௨

தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிகுடர் பிடுங்கி யீர்ப்ப
உக்கன குருதி மாந்தி யொட்டலவாய் நெட்டைப் பேய்கள்
நக்கன பாடல் செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்த மாடப்
புக்கன பிணத்தின் குன்றம் புதைத்தபார் சிதைத்த தண்டம்.

(பா - ம்.) *மீள　†அவுணர் சேனை.

இவ்வகை மயங்கிப போர்செய் திறந்தவ ரொழியப பினனுங
கைவகை யடுபோர் செய்து கரையிறந தாகண் மாண்டார
அவவகை யறிந்து வானத தரசனு மவுணர வேநதுந
தெய்வதப படைகள வீசிச சீறிநின றடுபோர செயவார. சச

அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகை யதனைக களவன்
புனறபடை விடுததுச சீறறந தணித்தனன* புனிதன காற்றின
முனைபபடை விடுததான வெயயோன முழங்குகால விழுங்கு நாகச
சினபபடை தொடுதது வீசி விலககினன றேவ ரஞ்ச சரு

நாகமாப படைவிட் டாததா னுகாகோ னுவணச செலவன
வேகமாப படையை வீசி விலககினன றகுவா வேநதன
மோகமாப படையைத தொட்டு முடுககினன முனைவ னனன
தேகமாப படிறன ஞானப படைவிடுத திருளபோ னினறுன.

மட்டிடு தாரான விட்ட வானவப படைககு மாறு
விட்டுடன விலககி வேறும் விடுத்திடக கனனறு வஞசன
முட்டிட மான வெஙகான மூட்டிடக கோபச செநதீச
சுட்டிடப பொருது பொஙகிச சுரரதிப னிதனைச செயதான சஎ

வீஙகிரு ளொதுஙக மேக மின்விதிரத் தெனனக கையில
ஓஙகிருங குலிச வேலை யொலலெலன விதிரதத லோடுந
தீஙகுளம போனறி ருணட திணியுடற களவ னஞசி
வாஙகிருங கடலில வீழநதான மறைநதமை நாக மொததான.

ஒககவிந் திரனும வீழநதா னுடலசின வுருமே றனனுன
புககிடந தேடிக காணுன புணணிய முளரி யணணல
பககமவந தனைய செயதி பகாநதனன் பதகன மாளத
தககதோர சூழசசி முன்னிச சராசர மீனற தாதை. சகூ

விநதவெற படககி ஞறகீ துரையென விடுபப மீணடு
சநதவெற படைநதான வானோர தலைவனை முகமன கூறிப
பநதவெற பறுததான் வநத தெவனெனப் பறைக ளெலலாஞ்†
சிநதவெற பறுததான வநத செயலெலா முறையாற செப்பி‡

யாவையு முணாநத வெந்தைக கியானெடுத துணாத்து கினற
தாவதென் னமருக காறறு தாழிபுக கொளித்தா னுவி
வீவது மவனல வநத விழுமநோ யெலலா மின்று
போவதுங கருதி நுமபாற் புகுந்தன மடிக ளென்றுன் ருக

(பா - ம.) *சிநதத துணிநதனன.
†பகைகளெலலாம் ‡செப்ப, சொலவான.

எனறவ னிடுக்கண டாபபா னிகலபுரி புலனக ளாநதும
வெனறவ னெடியோன றனனை விடையவன் வடிவ மாககி
நினறவ னறிவா னந்த மெயமமையாய நிறைநத வெளளி
மனறவ னூழிச செநதீ வடிவினை மனததுட கொணடான ௫௨

கைதவன காநது வைகுங கடலைவெற படககுங கையிற
பெயதுழுந தெலலைத தாககிப பருகினுன பிறைசோ செனனி
ஐயன தருளைப பெறறுாக கதிசய மிதெனகொன மூன்று
வையமுந தொழிலுஞ செயய வலலவ ரவரோ யனறே. ௫௩

அறநதுறந தீடடு வாாத மருமபெறற செலவம போல
வறநதன படுநீாப பெளவம வடவைகட புலபபட டாஙகு
நிறைநதசெம மணியு மததீ நீணடெரி சிகைபோ னீணடு
சிறநதெழு பவளக காடுந திணியிருள விழுஙகிற றமமா ௫௪

பணிகளின மகுட கோடிப பாபபென விளஙகிப பலகா
சணிகலப பேழை பேழவாய திறநதனைத தாகி யொனபான
மணிகிடந திமைககு நீரான மகபதி வேளவிக காவாயந
திணியுட லவுணன படட செஙகள மனைய தனறே ௫௫

வறநதநீா தனனின மினனு வாளவிதிாத தெனனப பனமீன
எறிநதன நெளிநத நாக மிமைததன வளையு முததுஞ
செறிநதன காநத யாமை சோநதபல பணடஞ சிநதி
முறிநதன வஙகங கஙக முககின* சிறுமீ னெலலாம ௫௬

செருவினி லுடைநது போன செஙகணவா ளவுண னஙகோா
அருவரை முதுகிற காாபோ லடைநதுவா னுடா செயத
உருகெழு பாவந தானே ருருவெடுத திருநது நோறகும
பரிசென நோறரு னினனும† பரிபவ விளைவு பாரான. ௫௭

கைதவ நோனபு நோறகுங களவனைக கணடு வானோா
செயதவ மனையான யாணா வசசிரஞ சீரிப பானபோற
பொயதவன றலையைக கொயதான புணரிவாய நிறையச சோரி
பெய்தது வலாரி தனனைப பிடிததது பிரமச சாயை‡ ௫௮

உம்மெனு மார்பைத தட்டு முருதெழு மதிாககும போர்ககு
வமமெனும வாயம டிககும வாளெயி§ றதுககும வீழுங
கொமமென வோடு மீளுங் கொதிததழுஞ சிரிககுஞ சீறும
இம்மெனு மளவு நீஙகா தெனசெயவா னஞ்சி னானே ௫௯

(பா - ம்.) *கங்க மூக்கின †இன்னம் ‡பிரமசாயை §வாலெயிறு.

விரைநதான் றிசையோா வாவி வீழ்ந்தொரு கமல நாளுட்
கரநதனன் மகவா னிபபால கற்பக நாடு புலலென
றிருநததா லிருககு மெலலை யிமபரி னகுட னெனபோன
அருமபரி மேத வேளவி யாறறினு றுறறு மெலலை. ௩௰

அரசிலா வறுமை நோககி யவனைவா னுடா யாரும
விரைசெய்தாா மகுடஞ சூட்டி வேநதனுககொணடாா வேநதாய்
வருபவன சசியை யீண்டுத தருகென மருஙகு ளாரபோய்த்
திரைசெய்நீ ரமுத னுடகுச செபபவக கறபின மிககாள. ௩௧

பொனனுயிரத தனைய காட்சிப புணணியக குரவன முன்போய்
மினனுயிரத தனையா ணினறு விளமபுவா ளிதனகொல கேட்டேன
எனனுயிரத துணைவ னுஙகே யிருககமற றொருவ னெனனைத
தனனுயிரத துணையாக கொளகை தருமமோ வடிக ளெனறாள

மாதவ ரெழுவா தாஙக மாமணிச சிவிகை மீது
போதரி னவனே வானோா புரநதர னவனே யெனறன
காதல னுககு மெனறன கைதொழு ததறகு நோநதம
மேதகு சிறபபா ளிஙகு வருகென விடுததா டூது ௩௩

மனிதரின மகவா னுகி வருபவன சிவிகை தாஙகும
புனிதமா தவரை யெணணுன புனகணோய விளைவும பாரான
கனிதரு காமந துயககுங காதலால விரையச செலவான
இனிதயி ராணி பாறகொண டேகுமின சாபப வெனறான். ௩௪

சாபபமா கெனமுற கொமபு தாஙகிமுன னடககுந தென்றல
வெறபனு முனிவன சாபம விளைத்தனன விளைதத லோடும
பொறபமா சுணமே யாகிப போயினு னறிவி லாத
அறபா னவர்ககுச செலவ மலலது பகைவே றுண்டோ ௩௫

பின்னர்த்தங் குரவ னுன பிரானடி பணிநது வானோ
பொன்னகா வேநத னின்றிப புலமபடை கினற தைய
என்னலுங குரவன போயவ விலஞ்சியு ளொளிததாற் கூவித்
தன்னுரை யறிநது போநத சதமகற கொண்டு மீண்டான். ௩௬

கொடுமபழி கோட்பட டான்றன் குரவனை வணஙகி யென்னைச
சுடுமபழி கழிவ தெங்ஙன் சொலலெனத தொலைவ தோர்ந்தான்
அடுமபழி மண்மே லன்றி யருதுநீ வேட்டைக கென்னப்
படுமபழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி யென்றான். ௩௭

ஈசனுக கிழைதத குறறந தேசிக னெணணித தீாகருந
தேசிகற கிழைதத குறறங குரவனே தீர்பப தன்றிப
பேசுவ தெவனே தனபாற பிழைததகா ரணததால வநத
வாசவன் பழியைத தீாபபான குரவனே வழியுங கூற. ௬௮

வாமபரி யுகைததுத தனனுல வழிபடு குரவன வானோ
தாமபரி வோடுஞ சூழத் தாாதலத திழிநது செமபொற
காமபரி தோளி பஙகன கயிலைமால வரையுந தாழநது
தேமபரி யலஙகன மாாபன றெனறிசை நோககிச செலவான ௬௯

[வேறு]

கஙகைமுத லளவிறநத தீாததமெலாம போயபபடிநது
　　காசி காஞசி
அஙகனக கேதார முதறபதிகள பலபணிநது
　　மவுணற கொனற
பொஙகுபழி விடாதழுஙகி யராவுணண மாசுணடு
　　பொலிவு மாழகுந
திஙகளனை யானகடமப வனதெதலலை யணிததாகச
　　செலலு மேலவை ௭௰

தொடுததபழி வேறாகி விடுத்தகனற திநதிரனறுன
　　சுமநத பாரம
விடுததவனெனத தளவிறந்த மகிழ்வெய்தித தேசிகனபால
　　விளமபப பாசங
கெடுததவனமா தலமபுனித தீர்த்தமுள விவணமக்குக
　　கிடைததல வேணடும
அடுததறிக வெனசசிலரை விடுததவவே றுநிலைநின
　　றபபாற செலவான. ௭௧

அருவிபடிந தருவியெறி மணியெடுததுப பாறையிலிட
　　டருவி நீாதுயக
கருவிரலகொய் தலாசூடடிக் கனியூட்டி வழிபடுவ
　　கலலா மநதி
ஒருதுறையில யாளிகரி புழைககைமுகந தொனறறகொன
　　றாடடி யூடடிப
பருகுவன புலிமுலைபபால புல்வாய்ககன றருத்தியிடும*
　　பசிநோய் தீர†. ௭௨

(பா - ம) *அருந்தியிடும் †பசிகடர.

நெளியாரக குருளைவெயில வெளளிடையிற் கிடநதுயஙகி
　　நெளியப புளளே
ஞெளியஞச சிறைவிரிதது நிழலபரபபப பறவைநோ
　　யுறற தேகொல
அளியவா யசசோ*வென் ஞேதியயன மடமநதி
　　யருவி யூறறூந
துளியநீர் வளைததசுமபின முகநதெடுததுக கருங்கையிஞற
　　சொரிவ மாதோ ௭௩

படவரவ மணியினறு நொசசிபபா சிலையனன
　　பைநதாண மஞளை
பெடைதழுவி மணஞசெய்ய மணவறையில விளககிடுவ
　　பெருநதண கானத
தடாசிறைமென குயிலோமென ஞாபபமடக கிள்ளையெழுத்
　　தைநது மோசைத
தொடாபுபெற வுசசரிபபக குருமொழிகேட டாஙகுவபப
　　தொடிககட பூவை. ௭௪

இனனவிலங கொடுபுளளின் செயறகரிய செயனோககி
　　யிறும்பூ தெய்திப
பொனனகரான புளகமுடல புதைபபநிறை மகிழசசியுளம
　　புதைபபப போவான
அனனபொழு தொறறுவாமீண டடிவணஙகி யினசுவைபபா
　　லருந்து வானமுன்
பின்னரிய† தேனசொரிநதாங குவகைமேற பேருவகை
　　பெருகச சொலவாா ௭௫

எபபுவனத திலுமெனறுங கணடறியா வதிசயமு
　　மெண ணுக கெய்தாத
திபபியமு மிககடமப வனததினறு கணடுவகை
　　திளைததே மஙகண
வைபபனைய வொருபுனித வாவிமருங கொருகடமப
　　வனத்தி னீழல
ஒபபிலொளி யாய்முளைத்த சிவலிஙக மொனறுளதெனறு
　　றுரைபபக கேடடான. ௭௬

(பா - ம.) *அளியவாவசசோ.

†பின்னறிய.

செவிதசெதாளெயி லழுசெதாழுககு முழையரொடும வழிககொணடு
      சென்னி மேறகை
குவிததுளமெய மொழிகரண குணமூனறு மொனறிததன
      கொடிய பாவம*
அவிததுளயா வொழிககமுளைத தருளகுறிமே லனபீர்பப
      வடைவான கானங
கவிததுளபூந தடமபடிநது கடமபவனத துழைநுழைநதான
      கவலை தீாவான ௭௭

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவங கடநதுணமை
      யறிவா னநத
உருவாகி யளவிறநத வுயிராகி யவவுயிாககோ
      ருணாவாயப பூவின
மருவாகிச சராசரஙக ளகிலமுநதன னிடையுதிததது
      மடஙக நினற
கருவாகி முளைததசிவக கொழுநதையா யிரஙகணணுங
      களிபபக கணடான ௭௮

கணடுவிழுந தெழுநதுவிழி துளிபபவெழு களிபபெனனுங
      கடலி† லாழநது
விணடுமொழி தழுதழுபப வுடலபனிபப வனபுருவாய
      விணணோா வேநதன
அண்டாபிரா னருசசனைககு வேணடுமுப காணமெலா
      மகலவா னெயதிக
கொண்டுவாச சிலைவிடுத தவாேகப பினனுமொரு
      குறைவு தீாபபான ௭௯

தஙகுடிமைத தசசனையோா விமானமமைதத திடவிடுத்தத
      தடததின பாறபோய
அஙகணனைக கடிதருசசித் திடநறிய மலாகிடையா
      தயாவா னநதச
சஙகெறிதண டிரைததடததி லரனருளாற பலபரிதி
      சலதி யொனறிற
பொஙகுகதிா பரபபிமுளைத தாலெனனப பொறகமலம
      பூபபக கணடான ௮௰

(பா - ம) *கொடிய பாசம

†களியென்னுங கடலில

அன்புதலை சிறப்பமகிழ்ந் தாடிஞன காரணத்தா
லதற்கு நாமம்*
எனபதுபொற றுமரையென றேழுலகும் பொலிகவென
விசைத்துப பினனும
மின்பதுமத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங கொய்தெடுத்து
மீணடு நீஙகாத
தனபிணிநோய தணியமுளைத தெழுந்தடுழு முதனமருந்தின
றனபால வநது. அக

மொய்த்தபுனக காடெறிந்து நிலந்திருத்தி வருமளவின
முளைத்த ஞான
வித்தனைய சிவககொழுந்தின றிருமுடிமேற பரிதிகர
மெலலத தீணடச
சித்தநெகிழந் திந்திரனறன வெணகவிகைத திஙகணிழல
செயவா னுளளம
வைத்தனனப போதிரவி மணடலமபோ லிழிந்ததொரு
மணிவி மானம. அஉ

கிரியெடடு மெனமழையைக கிழித்தெடடும புழைக்கைமதிக
கிறறுக கோடடுக
கரியெட்டுஞ சினமடஙக ஞெலெடடு மெடடெட்டுக
கணமுந் தாஙக
விரியெட்டுத திசைபரபப மயனிருமித் துதவியவவ
விமானஞ சாத்தி
அரியெடடுத திருவுருவப பாஞசுடரை யருச்சிப்பா
ஞயி ஞனே† அங

முந்தவம ருலகடைந்து பூசனைககு வேணடுவன
முழுதுந தேவா
வந்தரு வைநதீனற பொனனுடை மினனுமிழு
மணிப்பூண வாசச
சந்தனமந தாகினிமஞ சனந்துபந‡ திருப்பளிதத
தாமந தீபம
அந்தமிலா னைந்துநறுங கனிதீந்தேன றிருவமுத
மனைததுந தந்தா அச

(பா - ம.) *இதற்கு நாமம்.
†அருச்சிப்பதாயினன்.
‡தூமம்.

தெய்வத்தா மரைமுளைதத தடமபடிநது பவநதொலைககுந
திருநீ ருடிச
சைவதகோழ வடநதாஙகி யனபுருவா யருளுருவந
தானுய்த தோனறும
பைவததா டரவாாதத பசுபதியை யவனுரைதத
பனுவ லாறறின
மெயவைததா தரமபெருக வருசசனைசெய தானநத
வெளளத தாழநதான ௮௫

பாரார வடடாஙக பஞசாஙக விதிமுறையாற
பணிநதுள வாயமெய
நோாகச சூழநதுடலங கமபிததுக குமபிடடு
நிருததஞ செயது
தாராருந தொடைமிதபப வானநதக கணணருவி
ததுமப நினறன
பாராமை மீககொளள வஞசலிததுத துதிககினறு
னமரா கோமான ௮௬

[வேறு]

அஙகணா போறறி வாயமை யாரணா போறறி நாக
கஙகணா போறறி மூல காரணா போறறி நெறறிச
செஙகணா போறறி யாதி சிவபரஞ சுடரே போறறி
எஙகணா யகனே போறறி யீறிலா முதலே போறறி. ௮௭

யாவையும படைபபாய போற்றி யாவையுந துடைபபாய போற்றி
யாவையு மானாய போறறி யாவையு மலலாய போறறி
யாவையு மறிநதாய போறறி யாவையு மறநதாய போறறி
யாவையும புணாநதாய போறறி யாவையும பிரிநதாய போறறி. ௮௮

இடருறப பிணிதத விநதப பழியினின றெனனை யீர்த்துன
அடியிணைக கனப ணுககு மருடகடல போறறி சேறகண
மடவரல மணாள போறறி கடமபமா வனததாய் போறறி
சுடாவிடு விமான மேய சுநதா விடஙக போற்றி. ௮௯

பூசையும பூசைக கேறற பொருளகளும பூசை செய்யும
நேசனும பூசை கொணடு நியதியிற பேறு* நலகும
ஈசனு மாகிப பூசை யானசெயதே னெனுமென போத
வாசனை யதுவு மான மறைமுதல லடிகள போறறி. ௯௰

(பா - ம்) * நியதியின் பேறு.

என்னநின றேததி ஞானை யினனகை சிறிது தோனற
முன்னவ னடியா ரெண்ண முடிபபவ னருடக ணுக்கால
உனனது வேடகை யாதிங குரையென விரையத தாழநது
சென்னிமேற செஙகை கூபபித தேவாகோ னிதனை வேணடும.

ஐயநின னிருககை யெலலைக கணியனு மளவி னீஙகா
வெயயவென பழியி னோடு மேலைநா ளடியேன செயத
மையலவல வினையு மாயநதுன மலரடி வழுததிப பூசை
செய்யவு முரிய னானென சிறநதபே றிதனமேல யாதோ ௯௨

இன்னநின பாதப போதே யிவவாறே யெனறும பூசித
துனனடி யாருள யானு மோரடித தொணட னாவேன
அனனதே யடியேன வேணடுந தககதென றடியில வீழநத
மனனவன றனககு முககண வரதனுங கருணை பூதது ௯௩

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

இருதுவிற சிறநதவேனி லு மதியா
றிரணடினிற சிறநதவான றகரும
பொருவிரு ரகையிற சிறநதசித திரையுந
திதியினிற சிறநதபூ ரணையும
மருவுசித திரையிற சிததிரை தோறும
வநதுவந தருசசியோர வருடந
தெரியுநாண முநநூற றறுபது மைநதுஞ
செயதவாச சனைபபய னெய்தும ௯௪

துறக்கநா டணைநது சுகதபல போகந
துயததுமேன மலபரி பாகம
பிறககநான முகனமான முதறபெருந தேவா
பெருமபதத தாசையும பிறவும
மறககநாம வீடு வழஙகுது மெனன
வாயமலாந தருளிவான கருணை
சிறககநால வேதச சிகையெழுமனுதி
சிவபாஞ் சுடர்விடை கொடுததான் ௯௫

முடினான் புளகப போவையால யாககை
முடிமிசை யஞ்சலிக கமலஞ
சூடினான் வீழநதா னெழுநதுகண ணருவி
துளுமபினான பன்முறை துதிசெய்

தாடிணை யனைய னடிபிரி வாற்று
    தஞ்சிறு னவனரு ளாணை
நாடினன் பிரியா விடைகொடு துறக்க
    நண்ணினன் விண்ணவர் நாதன் ௯௬

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வந்தரமங் கையர்கவரி மருங்கு வீச
    மந்தாரங் கற்பகம்பூ மாரி தூற்ற
அந்தரநாட் டவர்முடிக ளடிகள் சூட
    வயிராணி முலைத்தடந்தோய்ந் தகலந் திண்டோள்
விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்மு காம
    வெள்ளத்து ளுடலழுந்த வுள்ளஞ் சென்று
சுந்தரநா யகன்கருணை வெள்ளத் தாழ்ந்து
    தொன்முறையின் முறைசெய்தான் றுறக்க நாட்டன் ௯௭

ஆகச் செய்யுள் - ௪௩௯

இரண்டாவது

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்

[கொசசககலிபபா]

மடடவிழுங கொனறைச சடையான மகவானைத
தொடட பழியினெ ரொடகக றுதத வாறிது*
படடமத வேழம பரனைப பராயமுனிவன
இடடகொடுஞ சாபநீத தேகியவா றோதுவாம. க

கருவா சனைகழிககுங காசிநகா தனனில
துருவாச வேதமுனி தொலலா கமததின
பெருவாய்மை யாறறன பெயாவிளங்க வீசன
ஒருவா விலிங்க வொளியுருவங கணடான உ

இனபுற றருசசனைசெய தேததுவா னவவேலை
அனபுக கெளிய னருளாற றிருமுடிமேன
மினபொற கடிககமலப போதொன று வீழததிடலு ந
தனபொற கரகமலப போதலாததிதத தாங்கினன ௩

தாங்கிககண செனனி தடமாா பணைததுடலம
வீங்கித தலைசிறநத மெயயுவகை மேறகொளள
நீங்கிக கழிநத கருணை நிதியனையான
பூங்கற பககாட்டிற போகினறா னவவேலை ௪

சங்கலறச செங்களததுத தானவரைத தேயததுவிறற
கொங்கலாதாா வேயநதமாா கோமானறன கோநகாிற
செங்க ணமராபெருஞ சேனைக கடலகலிபப
மங்கலபபல லாணடு மறைமுழங்க வநதணைவான ௫

எததிககுங கலலென றியங்கலிபப வேநதிழையாா
திததித தமுதொழுககுங‡ கீதஞ செவிமடுபப
பததிக கவாிநிரை தாணைப படுகடலில
தததிப புரளுந திரைபோற றலைபபனிபப ௬

(பா - ம்.) *தொடடகக றுதத வாறோதி.
†வீழ்ந்திடலும், வீழததிடவும். ‡அமுதொழுகும்.

அஙகட் கடலி னெடுஙகூம பகநிமிாநத
வஙகத் தலையுய்ககு மீகான றனைமானத
திஙகட குடைநிழறறநத நீரதே மதஙகவிழுககும
வெஙகட் களிறறின மிசைபபவனி போநதனைநதான. எ

அததலைவிண் ணாட ாருகணைநது வெவவேறு
தநத மனககிசைநத கையுறைக டாஙகொடுததுக
கைததலஙகள கூபபினா கணடான* கடவுளரில
உததமனை யாசிததுப போநதமுனி யுததமனும அ

தீஙகரிய வாசிமொழி செடபிததன செஙகரததின
நீஙகரிய தாமரையை நீடடினை மறறதனைத
தாஙகரிய செலவத தருககாலோர் கையோசசி
வாஙகிமத யானையினமேல வைததான மதியிலலான கூ

கிறிக கிடநத மதியனைய கிமபுரிககோட
டூறிக கடஙகவிழககு மாலயானை யுசசியினமேல
நாறிக கிடநத நறுமலரை வீழததியுரற
சீறிக கிடநதநெடுந தாளாற சிதைததனறே ய

கண்டான முனிகாமற காயநதா னுதறகணபோல
விணடா ரழலசிதற நோககினன வெஙகோபங
கொணடா னமர ரொதுஙகக கொதிததாலம
உணடா னெனநின றுருததா னுரைககினறான கக

புள்ளியதோ லாடை புனைநதரவப பூணணிநத
வெள்ளிய செஙகண் விடையா னடிககமலம
உள்ளிய மெய்யன புடையா ாருவருததுத
தள்ளிய செலவத தருககினை யெனசெய்தாய். கஉ

கதிரத்தார் முடியமரா கையுறையே நனகு
மதிததாயெம மீசன மதிமுடிமேற சாத்தும
பொதித்தா தவிழ்மலரைப போறறாது வாஙகி
மிதித்தானை சிநதவதன் மேலவைததாய் பேதாய். கந

வண்டுளருந தண்டுழாய் மாயோ னிறுமாபபும
புண்டரிகப போதுறையும புத்தே ளிறுமாபபும
அண்டர்தொழ வாழுன் னிறுமாபபு மாலாலம
உண்டவனைப் பூசித்த பேறென் றுணாநதிலையால. கச

(பா - ம்.) *கண்டாா.

சேடடானை வானவநின செனனி செழியரிலோா
வாடடானை வீரன வளையாற சிதறுகநின
கோடடான நாறகோடடு* வெணணிறதத குஞசாமுங
காடடானை யாகவெண விடடான கடுஞசாபம. ௧௫

சவிததமுனி பாதந தலைககொணடு செஙகை
குவிததமாா தஙகோன குறையிரபபா ரைய
அவிததபொறி யாயெம மாசஙகா றளளுஞ
செவிததறுகண வேழமுந தீஙகுடைய ரனறோ ௧௬

அததகைய நீராற சபிததீ ரடிகேணமற
றிததகைய சாப மினிவிடுமி னெனறிரநது
கைததலஙகள கூபபிக கரைநதாாக கிரஙகியருள
வைதத முனிபிறிது சாபம வகுககினறான ௧௭

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

சிநதனை வாககிற கெடடாச சிவனரு ளளிதத சேட
நிநதனை பரிகா ரததா னீஙகாது தலைமட டாக
வநதது முடிமட டாக மததமா வனமா வாகி
ஐநதிரு பஃதாண டெலலை யகனறபின பணடைத தாக ௧௮

எனறனன பிறிது சாப மிநதிரன மகுட பஙகம
ஒனறிய செயகை பினன ருரைததுமற றஃது நிறக
நினறவெள ளானை வான நீததறி விழுநது நீலக
குனறென வனதது வேழக குழாததொடு குழீஇய தனறே ௧௯

மாவொடு மயஙகிச செஙகண மறமபயில காடு முலலைப
பூவொடு வழஙகு நீததப புறவமுங குறவா தஙகள
தேவொடு பயிலுங கலலுந திரிநதுநா றயாணடுஞ செலலக
காவொடு பயிலுந தெயவக கடமபமா வனமபுக கனறே ௨௰

புககுரல வடடத திணகாற பொருவிறே வியலிற றீாநத
மைககருங களிறு முககண மாதவ னருளவந தெயதத
தககதோ ரமையஞ சார மரகதந தழைதது மினனு
நககபொன முளரி பூதத நளிாகயந தலைககண டனறே† ௨௧

(பா - ம) *நாறகோட்ட †தலைகண டன்றே

கணடபோ தறிவு தோனறக கயநதலைக குடைநத* போது
பண்டைய வடிவந தோனறப பாஞ்சுட ரருட்கண் டோனறக
கொண்டதோா பரமா னநதக குறியெதிா தோனறக குமபிட
டணடாநா யகனைப பூசை செயவதற கனபு தோன்ற. ௨௨

தூமபுடைக கையான மொணடு மஞசனத தூாீ ராடித்
தேமபுடை யொழுகப பளளித தாமமுந தெரிநது சாததிப
பாமபுடைத தாய வேணிப பரனையாச சிகக வுளளத
தாமபுடை யறிநத வெநதை யானையை நோககிக கூறும ௨௩

வநதனை யெவனீ வேணடும வரமெவ னுரைததி யெனனச
சிநதையி லனபு கூாநத தெய்வத வேழந தாழநது
முநதையில விளைவும வநத முறைமையு முறையாற கூறி
எநதையை யடையப பெறறேற கினியொரு குறையுண டாமோ

எனபதா மாரம† பூணட வெநதையிக கரிக ளெடடோ
டொனபதா யடிய னேனு முனனடி பிரியா துனறன
முனபதா யிவவி மான முதுகுறச சுமபப லெனறோா
அனபதா யொனறென னுளளத தடுததலா லிதே வேணடும.

இடையறு வனபின வேழ மிஙஙனங கூற விணணு
டுடையவ னமபான மெயயன புடையவ னவனைத தாஙகி
அுடைவதே நமககு வேணடு மகமகிழ வெனனுப பினனும
விடையவன வாஙக ணலகி விடைகொடுத தருளி னானே ௨௪

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

விடைகொடு வணஙகி யேகுமவெள ளானை
  மேறறிசை யடைநதுதன பெயரால,
தடமுமற றதனபா லரனையுங கணேசன
  றனனையுங கணடருச சனைசெய
திடையறு வனபுந தானுமங கிருககு
  மெலலைபிச செயதிகேட டருளகூா
கடவுளா பெருமா னுமையரை விளிததெங
  களிறறினைக கொணாகென விடுததான ௨௭

வலலைவந தழைததாா தமமைமுன போககி
  வருவலென றெழுநதுகீழத திசையோா
எலலைவந தோறறா தனபெய ராறகண‡
  டிநதிரேச சுரமெனன$ விறைவன

(பா - ம) *கயநதலை குடைநத †எனபராவாரம
‡தனது பேராறகணடு $இநதிரேசசரமென,சுரமென

றொலலைவண் பெயரா லொனறுகண் டரனைத்
தூயபூ சனைசெய்தங கிருபபக
கலலைவன சிறகு தடிநதவ னினனுங
களிறுவந திலதெனப பினனும். உஅ

மனததினுங கடிய தூதரை விடுபப
வானடைந திறைவனை வணங்கி,
புனத்தினுங கடிய கலலினும பனனுட
புனகணே யுறவரு சாபங
கனத்தினுங கரிய கணடனைக கணடு
களைநததுங கிளநதுதிக கயததின
இனததினுங கழிநத தெய்வத வேழ
மினிதுவீற றிருநதது மாதோ உகூ

குடவயி னயிரா வதபபெருந தீரததங
குடைநதயி ராவத கணேசக
கடவுளைத தொழுதை ராவதேச சுரததுக
கடவுளைப பணிநதவா சாபத
தொடாபினும பாவத தொடாபினும கழிவா
சுராதிபன களிறுசென றெறிபோய்
இடாகெட வையை படிநதுதென கரையி
லிநதிரேச சுரனடி பணிவாா. ௩௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

இமமையி லறமுன மூனறு லெயதிய பயனை யெய்தி
அமமையின மகவா னீரே ழுருமபத மளவும வானில
வெமமையில போக மூழகி வெறுபபுவந தடைய வுளளச
செமமையில விளைபே ரினபச சிவகதிச செலவ ராவாா. ௩க

ஆகச செய்யுள - சஎ௰.

மூன்றாவது
திருநகரங்கண்டபடலம்

[கலிநிலைததுறை]

தான வாறிழி புகாமுகத தடுகரி சாபம
போன வாறுரை செயதுமேற புதுமதி முடிமேல
வான வாறினன கடமபமா வனமுது நகரம
ஆன வாறது தனைசசிறி தறிநதவா றறைவாம ௧

இனன ரமபுள ரேழிசை யெழானமிடற றளிகள
கினன ரமபயில கடமபமா வனததினின கீழசாத
தெனனர சேகர னெனுஙகுல சேகர னுலக
மனனர சேகர னரசுசெய திருபபது மணவூர ௨

குலவு மபபெரும பதியிளங கோககளி லொருவன
நிலவு மாநிதி போலருச சனைமுத னியதி
பலவு மாஞசிவ தருமமுந தேடுவான பரனபாற
றலைமை சானறமெய யனபினான றனஞசய னெனபான ௩

செலவ மாநக ரிருநதுமேற றிசைபபுலஞ செனறு
மலலல வாணிகஞ செயதுதன வளமபதி மீளவான
தொலலை யேழுபவக கடறகரை தோறறுவித தடியார
அலல றீரபபவன கடமபமா வனமபுகு மளவில ௪

இரவி கணமறைந தேழுபரி யிரதமுந தானும
உரவு நீரககருங கடலிலவீழந தொளிததன னாக
இரவு நீணமயங* கிருளவயிற றமியனாய மெலியும
அரவு நீரசசடை யணணலுக கனபினோ னஙகண ௫

வாஙகு நானமருப பேநதிய மதமலை யெருததந
தாஙகி யாயிரங கரஙகளாற றடவியெண டிசையுந
தூஙகு காரிரு டொததுசெஞ சுடரெனச சூழபோய
வீஙகு காரிரு ளொதுககிய விமானநோ கணடான ௬

அடுதத ஊனநதன னவிரசுடா விமானமீ தமாநத
கடுதத துமபிய கணடனைக கணடுதாழந துவகை
மடுதத நெஞசினா னஙஙனம வைகிருள கழிபபான
எடுதத சிநதையி னிருநதன னிருகருமவ விருளவாய். ௭

(பா - ம) *விரவுநீன் மயஙகு

சோம வாரமன முதலாற சுரர்களங கெய்தி
வாம மேகலை மலைமக டலைமகன் மலர்நத
காமா சேவடி பணிநதவன கஙகுலபோற கருதி
யாம நான்கினு மருசசனை யினபுறப புரிவார். அ

அண்டா வநதது மருசசனை புரிவது மனைததுந
தொண்ட ரன்பினுக கெளியவன சுராதொழுக கறுதத
கண்ட னினனருட கண்ணினுற கணடன னுதலிற
புண்ட ரமபயி லனபுடைப புணணிய வணிகன கூ

நான மெனபனி நறுமபுன லுயகன பூசைக
கான நலவிரை வருககமு மமாாகைக கொடுதது
ஞான வெண்மதிச சடையவன் கோயிலின ஞாஙகாத
தான மாநதருச சனைசெயவான றஙகணு யகனை. ய

வளள றனனைமெய யனபிஞு லருசசிசெய வாஞோ
உளள வலவினை யீடடமுங கஙகுலு மொதுஙகக
களள மிலலவன யாரையுங கணடிலன கணடான
தளள ருஞுசுடா விமானமேற றனிததுறை தனியை கக

ஆழநத சிநதைய னதிசய மடைநதுசே வடிககீழத
தாழநதெ ழுநதிரு கைகளுந தலைமிசைக கூபபிச
சூழநது தனபதிக கேகுவா னொருதலை துணிநது
வாழநத வனபினன விடைகொடு வழிககொடு வநதான கஉ

முகக டமபடு களிறறினுன் முகிறவழ கோயில
புகக டஙகலா சிஙகமன னுனெதிா புகலவான
திகக டங்கலுங கடநதவெந திகிரியாய நெருநல
அகக டமபமா வனததிலோ ரதிசயங கணடேன கங

வலலை வாணிகனு செயதுநான வருவழி மேலைக
கலல டைநதது வெஙகதிா கஙகுலும பிறபபும
எலலை காணிய கணடன னிரவிமண் டலமபோல
அலல டுஞ்சுடா விமானமு மதிறசிவக குறியும். கச

மாவ லமபுதாா மணிமுடிக கடவுளா வநதத
தேவ தேவனை யிரவெலா மருசசனை செயது
போவ தாயினா யாஹுமப பொனனெடுங கோயின
மேவு மீசனை விடைகொடு மீணடன னெனறுன. கரு

மூளு மனபினனை மொழிநதிட முகககணைம பெருமான
தாளு மஞசலி காஙகளுந தலையிலவைத துளளம
நீளு மன்புமற புதமுமே நிரமபநீா ஞாலம
ஆளு மனனவ னிருநதனன போயினு னருககன	கசு

ஈடடு வாரவினை யொததபோ திருணமலங கருக
வாடடு வாரவா சென்னிமேன மலரடிக கமலஞ
சூடடு வாாமறை கடநததந தொலலுரு விளஙகக
காடடு வாமொரு சிததராயத தோனறினா கனவில	கஎ

வடிகொள வேலினுப கடமபமா வனததினைத திருநதக
கடிகொள காடகழந தணிநகா காணகென வுணாததி
அடிக ளேகினா கவுரிய ாாணடமைக கஙகுல
விடியும வேலைகண விழிததனன பரிதியும விழிததான	கஅ

கனவிற நீாநதவ னியறகினை கடனமுடிக தமைசசா
சினவிற நீாநதமா தவாககுநதன கனுததிறனு செபபி
நனவிற கேடடதுங் கனவினிற கணடது நயபப
வினவித தோநதுகொண டெழுநதனன மேறறிசைச செலவான.

அமைசச ரோடுமந நீபமா வனமபுகுந கமபொன
சமைசச விழுநதபொற றுமறைத தடமபடிந தொளிவிட
டிமைசச லாநதபொன விமானமீ தினிதுவீற றிருநதோா
தமைசச ரணபணிந தஞசலி தலையின்மேன முகிழததான.	உ௦

அனபு பினறளள முனபுவந தருடகணீாத தேக*
எனபு நெககிட வேகிவீழந திணையடிக கமலம
பொனபு னைநததாா மௌலிபிற புனைநதெழுந திறைவன
முனபு நினறுசொற பதஙகளாற றோததிர மொழிவான	உக

சரண மஙகையோா பஙகுறை சஙகர சரணு
சரண மஙகல மாகிய கனிமுதல சரணு
சரண மநதிர வடிவமாகு சதாசிவ சரணு
சரண முமபாக ளுபக பசுபதி சரணம	உஉ

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமாாவான பதமேல
வீழு மாசையும வெறுததவாக கன்றிமண ணுணடு
பீழை மூழகிவா னாகொடு பிணிபடச சுழலும
ஏழை யேங்களுக காவநீதா வெநதைநின கருணை.	உ௩

(பா - ம) *அருட்கணீர் தேஙக

சூள தாமறைச செனனியுந தொடடதொட நீணட
நீள னி* யுனக கனபில மாயினு நீயே
மூள வனபுதந தெஙகுடி முழுவதும பணிகொண
டாள வேகொலிக கானகத தமாநதனை யெனறு ௨௪

சுரநத வனபிரு கணவழிச சொரிவபோற சொரிநது
பரந்த வாறெறு சிவானநதப பரவையுட படிநது
வரநத வாதமெய் யனபினொடு வலஙகொடு புறமபோந
தரநதை தீரநதவ ளொரு†சிறை யமைசசரோ டிருநதான ௨௫

ஆய வேலையின மனனவ னணையா லமைசசா
மேய வேவலா துறைதுறை மேவினா விடுபபப
பாய வேலையி னாததனா வழிகொடு படாநதாா
சேய காடெறிந தணிநகா செயதொழின மாககள ௨௬

வடட வாயமதிப பிளவினவெள வாயகருய நவியம
இடட தோளினா யாபபுடைக கசசின ரிருமபின
விடட காரொளி மெயயினா விசிகொளவாா வனறோல
தொடட காலினா வனமெறி தொழிலின ராறா ௨௭

மறியு மோதைவண டாறறிட மாநதலை பணிபப
எறியு மோதையு மெறிபவ ரோதையு மிரஙகி
முறியு மோதையு முறிநதுவீ ழோதையு முகிலவாயச
செறியு மோதையுங கீழபபட மேறபடச செறியும. ௨௮

ஒளிறு தாதொடு போதுசெந தேனுக வொலிதது
வெளிறில வனமாரு சினையிற வீழவெங களததுப
பிளிறு வாயவாய நிணததொடு குருதிநீா பெருகக
களிறு கோடிற மாயநதுவீழ காடசிய வனைய ௨௯

பூவ டைநதவண டினமயற புறவொடும பழனக
காவ டைநதன பறவைவான கறபக மடைநத
கோவ டைநதிட வொதுஙகுறுங குறுமபுபோற செறிநது
மாவ டைநதன மாடுள வரைகளுங காடும ௩௰

இருணி ரமபிய வனமெலா மெறிநதுமெய யுணாநதோா
தெருணி றைநதசிந தையினவெளி செயதுபல லுயிாககும
அருணி றைநதுபற றறுததா னடிநிழ லடைநத
கருணை யனபாதம பிறபபென வேரொடுங களைநதாா.‡ ௩௧

(பா - ம்) *நீள நீ †தீர்ந்தவ ளொரு. ‡களைநதான்.

களைநது நீணிலந திருததிசசெந நெறி* படக கண்டு
வளைந்து நன்னக ரொடுபபதெவ வாறெனத தேறல
விளைநது தாதுகு தாரமுடி வேநதனமந திரரோ
டளைநத ளாவிய சிநதையோ டிருநதன னஙகண. ௩௨

மெயய ரனபுதோய சேவடி,யினிலந தீணடப
பொய்ய கனறவெண ணீறணி மேனியா பூதிப
பையா நளளிருட கனவிலவந தருளிய படியே
ஐயர் வலலைவந தருளினா ரரசுளங களிபப. ௩௩

கனவி லுமபெருங கடவுளா காணபதற கரியார
நனவி லுமவெளி வநதவா தமையெதிர நணணி
நினைவி னினறதா ளிறைஞசினோ நினறுநல வரவு
வினவி யாதனங கொடுததனன மெயயுணா வேநதன். ௩௪

தெனன ரனபினி லகபபடு சிததாதா முனனாச
சொனன வாதிநூல வழிவரு சாபுநூற றொடாபால
நனன ராலய மணடபங கோபுர நகரம
இனன வாறுசெய யெனவகுத திமமென மறைநதார. ௩௫

மறைநதெ வறறினு நிறைநதவா மலரடிக கனபு
நிறைநத நெஞசுடைய பஞசவ னிலததுமேம பட்டுச
சிறநத சிறபநூற புலவாற சிவபரஞ சுடாவந
தறைநது வைததவா றாலய மணிநகா காணபான ௩௬

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

மறைபயில பதும மணடப மருதத
மணடப மழைநுழை வளைவாயப
பிறைபயில சிகைமா மணடப மறுகாற
பீடிகை திசையெலாம பிளககும
பறைபயி னிருதத மணடபம விழாககொள
பனமணி மண்டபம வேளவித
துறைபயில சாலை திருமடைப பளளி
சூழுறை தேவாதங கோயில. ௩௭

வலவயி னிமய வலலிபொற கோயின
மாளிகை யடுககிய மதிலவான
நிலவிய கொடிய நெடியகூ ளிகைவா
னிலாவிரி தவளமா ளிகைமீன

(பா - ம்) *செனனெறி

குலவிய குடுமிக குனறிவர செமபொற
கோபுரங கொணடலகண படுககுஞ
சுலவெயி லகழிக கிடஙகுகம மியநூற
றொலவரம பெலலைகண டமைததான ௩௮

சிததிர நிரைதத பீடிகை மறுகு
தெறறிகள வாணிலாத தெளிககும
நிததில நிரைதத விழாவரு வீதி
நிழன்மணிச சாளர வொழுககப
பிததிகை மாடப பெருநதெருக கவலை
பீடுசால சதுககநற பொதியில
பத்தியிற குயினற மனறுசெய் குனறு
பருமணி மேடையா டரஙகு ௩௯

அருநதவ ரிருககை யநதண ருறையு
ளரசரா வணஙகுல வணிகப
பெருநதெரு நலவே ளாளரபே ரறஞசால
பெருஙகுடி யேனைய கரிதேர
திருநதிய பரிமா நிலைககளங கழகந
தீஞசுவை யாறுநான குணடி
இரநதவாக கருதது நலலறச சாலை
யினையன பிறவுநன கமைததான. ௪௰

துணிகயங கீழநீரக கூவலபூ வோடை
தொடுகுளம பொயகைநந தவனந
திணிமலரச சோலை துடவையுய யானந
திருநகரக கணிபெறச செயது
மணிமலரத தாரோன மாளிகை தனககம
மாநகர வடகுண பாறகண
டணிநகர சாநதி செயவது குறிததா
னணணலா ரறிநதிது* செயவார. ௪௧

பொனமய மான சடைமதிக கலையின
புததமு துகுததன ரதுபோயச
சினமய மான தமமடி யடைநதரச
சிவமய மாககிய செயலபோற

(பா - ம்.) *அறிநதது.

றனமய மாகக்கி யந்நகா முழுதுஞ
சாநதிசெய் ததுவது மதுர
நனமய மான தனமையான மதுரா
நகரென வுரைததனா நாமம. சஉ

கீடடிசைக கரிய சாத்தனுந தெனசாா
கீறறுவெண பிறை*நுதற களிறறுக
கோடடிளங களபக கொஙகையின னையருங
குடவயின மதுமடை யுடைககுந
தோட்டிளாந தணணந துழாயணி மௌலித்
தோனறலும வடவயிற றேறடு
நீடடிருமபோநதி னிமிாகுழ லெணடோ
ணிலியுங காவலா நிறுவி சங

கைவரை யெருததிற கனவரை கிட நத
காடசியிற பொலிநதொளிா கோயின
மைவரை மிடறறு மதுரைநா யகரை
மாபுளி யருசசனை புரிவான
பொயவரை மறையா கமநெறி யொழுகும
புணணிய முனிவரை யாதி
சைவரைக காசிப பதியினிற கொணாநது
தலததினிற றுபனஞ செய்தான. சச

உததம குலதது நாறபெருங குடியு
முயாநதவு மிழிநதவு மயஙக
வைததவு மான புறககுடி மூனறு
மறைவழுக காமனு வகுதத
தததம நெறிநின றொழுகவை திகமுஞ
சைவமுந தருமமுந தழைபபப
பைதநெழு திரைநீா ஞாலமேற றிலகம
பதிதநெ னகாவளம படுததான. சரு

அனறுதொட டரச னநநக ரெய்தி
யணிகெழு மஙகல மியமப
எனறுதொட டிமைககு மனையினமஙகலநா
ளெயதினு னிருநதுமுப புரமுந

(பா - ம) *கீறறிளமபிறை

குன்றுதொட டெய்தான கோயினமுன றுறுபபுங
குறைவிலபூ சனைவழா தோஙகக
கன்றுதொட டெறிநது கனியுகுத தானபோற
கலிதுரந தரசுசெய நாளில ௪௬

பவநெறி கடககும பாரததிவன கிரணம
பரபபிளம பரிதிபோன மலயத
துவசனைப பயநது மைந்தன்மேன ஞாலஞ
சுமததிநாள பலகழித தொருநாள
நவவடி விறநதோ ளையத தெயதி
நாதனைப பணிநதுழு வலஞசெய
துவமைபி லினப வருணிழ லெயதி
யொனறியொன றுநிலை நினறுன ௪௭

ஆகச செயயுள - ௫௧௭

நான்காவது

தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்

[கலிவிருததம]

கனனியொரு பஙகினா கடமபவன மெலலாம
நனனகர மானது நவினறுமுல கீனற
அனனைமக ளாகிமல யததுவச னாகுந
தெனனனிடை வநதுமுறை செயததுரை செயவாம ௧

மனுவற முவநதுதன வழிசசெல நடததும
புனிதனமல யததுவசன வெனறிபுனை பூணான
கனியமுத மனனகரு ணைககுறையுள காடசிக
கினியனவட சொறகட றமிழககட விகநதோன் ௨

வேனிலவிறல வேளவடிவன வேடகைவிளை பூமி
ஆனமட வாரகளபதி னுயிரவ ருளளான
வானெழுகு பானுவழி வநதொழுகு சூர
சேனனமகள காஞசனையை மனறலவினை செயதான. ௩

கணணுதலை முபபொழுதும வநதுபணி கறறோன
எணணிலபல நாணமக விலாவறுமை யெயதிப
பண்ணரிய தானதரு மமபலவு மாறறிப
புணணிய நிரமபுபரி வேளவிபுரி குறறான ௪

ஈறினமறை கூறுமுறை யெணணியொரு தொணணூற
றாறினொடு மூனறுமக மாறறவம ரேசன
நூறுமக முமபுரியி னெனபத னொடிபபின
மாறுமென மறறதனை மாறறியிது சாறறும ௫

நன்பொருள விருமபினை யதறகிசைய ஞாலம
இனபுறு மகபபெறு மகததினை யியறறின
அனபுறு மகபபெறுதி யெனறமரா நாடன
தனபுல மடைநதிடலு நிமபநகு தாரான ௬

மிககமக வேளவிசெய விருபபுடைய ஞகி
அககண மதறகுரிய யாவையு மமைத்துத்
தக்கநிய மததுரிய தேவியொடு சாலே
புககன னிருநதுமக வேளவிபுரி கிறபான ௭

ஆசறு* ம றைபபுலவ ராசிரியா காட்டும
மாசறுச டஙகினவழி மநதிரமு தாதத
ஓசையனு தாததசொரி தநதமுவ வோதி
வாசவ னிருககையி லிருந†தெரி வளாபபான ௮

விசுமபுநில னுநதிசையும வேளவியடு சாலப
பசுமபுகை படாநதொரு படாமென மறைபபத
தசுமபுபடு நெயபொரி சமிதநிறெடு வானோக
கசுமபுபடு மினனமுதி ஞகுதி மடுததான. ௯

ஐமமுக னனுதிபர மாததனுரை யாறறுல
நெயமமுக நிறைததழ னிமிாததுவரு‡ மெலலே
பைமமுக வராவணி பரஞ்சுடா தனிபப
மைமமுக நெடுஙகணிம வானமனேவி நாண. ௰

வளளனமல யததுவச மீனவன வலததோள
துளளமனே காஞசனே சுருஙகிய மருஙகுல
தளளவெழு கொஙகைகக டதுமபநிமிா தீமபால
வெளளமொழு கககரிய வேறகணிட ஞட ௧௧

இவவுலக மனறியுல கேழுமகிழ வெயதச
சைவமுத லாயின தவததுறை நிவபப
ஔவிய மறஙகெட வறஙகுது கலிபபத
தெயவமறை துநதுபி திசைபபுல னிசைபப ௧௨

மைமமலா நெடுஙகணா மஙகையா நடிபப
மெயமமன மொழிசசெயலின வேறுபட லினறி
அமமதுரை மாநகரு ளாரக மகிழசசி
தமமையறி யாதன தலேததலே சிறபப ௧௩

மாநதாபயின மூவறுசொன மாநில வரைபபில
தீநதமிழ் வழஙகுதிரு நாடது சிறபப
ஆய்நததமிழ நாடா சளிததுமுறை செய்யும
வேநதாகளின மீனவா$ விழுததகைமை யெய்த. ௧௪

(பா - ம்.) *ஆசற. †இருககையினிருநது. ‡நிமிாநதுவரும். $மீனவன்.

நொய்தழ லெரிககடவு ணேறறபய னெய்தக
கொய்தளி ரெனததழல கொழுநதுபடு குணடந
தைதவி* ழிதழககமல மபபொழு தலாநதோா
மொய்தளிா விரைககொடி முளைததெழுவ தெனன ௧௫

விடடிலகு சூழியம விழுஙகுசிறு கொணடை
வடடமதி வாயககுறு முயறகறையை மானக
கடடியதி ணெறறிய கதிாததாள மாலை
சுடடியதில விடடொழுகு சூழகிரண மொபப ௧௬

தீஙகுதலை யினனமுத மாாபினவழி சிநதி
யாஙகிள நிலாவொழுகு மாரவட மினன
வீங்குட விளமபரிதி வெஞசுடா விழுஙகி
வாஙகுகடல விததுரும மாலையொளி கால ௧௭

சிறறிடை வளைநதசிறு மெனறுகில புறஞசூழ
பொறறிரு மணிசசிறிய மேகலை புலமப
விறறிரு மணிககுழை விழுஙகிய குதமபை
சுற்றிருள கடிநதுசிறு தோளவருடி யாட ௧௮

தெளளமுத மெனமழலை சிநதவிள மூரல
முளளெயி றருமபமுலை மூனறுடைய தோாபெண
பிளளையென மூவொரு பிராயமொடு நினறுள
எளளரிய பலவுயிரு மெவவுலகு மீனறுள. ௧௯

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

குறுநதளிாமெல லடிககிடநத சிறுமணிநூ புரஞசதஙகை
குழறி யேஙக
நறுநதளிாபோ லசைநதுதளா நடையொதுஙகி மழலையிள
நகையுந தோனறப
பிறநதபெரும பயனபெறுபொன மாலைமடி யிருநதொருபெண
பிளளை யானாள
அறநதழுவு நெறிநினறோாக கிகபோகம† வீடளிககு
மமமை யமமா. ௨௰

(பா - ம.) *ஐததவழ

†இகம்போகம

செய்யவாய் வெளிறாது துணைமுலைக்கண் கருகாது
 சேல்போ னீண்ட
மையவாய் மதர்த்தகருங் கண்பசவா தையிரண்டு
 மதியந் தாங்கா
தையலா விலைவருந்தப் பெறாதுபெறு மகவையெடுத்
 தணைத்தாண் மோந்தாள்
துய்யவாய் முத்தங்கொண் டின்புற்றாண் முன்பெற்ற
 தோகை யன்னாள் உக

பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யுலகமெலாம்
 படைத்துக் காத்து
வரையாது துடைத்துமறைத் தருளியவை நின்றுந்தன்
 வடிவு வேறாய்
உரையாதி மறைகடந்த வொருமுதல்வி திருமகளா
 யுதித்தற் கிந்தத்
தரையாளு மன்னவன்செய் தவமிதுவோ வதற்குரிய
 தவந்தா னன்றே உஉ

கள்ளமா நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாங்
 கடந்தா னந்த
வெள்ளமாம் பரஞான வடிவுடையா டன்னன்பின்
 வெளிவந் தின்றோ
பிள்ளையா யவதரித்த கருணையுந்தன் மனாட்டித்தவப்
 பேறுந் தேறான்
பள்ளமார் கடற்றானைப் பஞ்சவர்கோ னெஞ்சத்துட்
 பரிவு கூர்ந்தான் உங

மகவின்றிப் பலபகல்யான் வருந்தியருந் தவம்புரிந்தேன்
 மைந்தற் பேறு
தகவிந்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத்
 தந்த தந்தோ
முகவிந்து நிலவொழுக வருபெண்ணு முலைமூன்றாய்
 முகிழ்த்து மாற்றா
நகவந்த தென்னேயோ வென்றுவகை யிலனாகி
 நலியு மெல்லை. உச

மன்னவனின் றிருமகட்கு மைந்தர்போற் சடங்கனைத்தும்
 வழாது வேதஞ்
சொன்னமுறை செய்துபெயர் தடாதகையென் றிட்டுமுடி
 சூட்டு வாயில்

பொனனனையா டனககிறைவன வருமபொழுதோா முழுமறையும
புந்தி மாழுகேல
எனனவா னருளாலோர் திருவாககு விசுமபிடைநின
றெழுநத தனறே ௨௫

அவ்வாககுச செவிநிரமப வணபுவகை யகநிரமப
வகல மெலலாம
மெயவாககு மனமொன்ற விழிவாககும புனனிரமப
விமலற போறறி
செயவாககு மகநிரபபி யெழுநதுமனை யொடுஞசாலை
நீததி ரணடு
கைவாககு மியஙகலிபபக கடிமாட மனைபுகுநதான
கழறகால வேநதன ௨௬

முரசதிரபப மஙகலஙகொண டெதிரவருவார முகததுவகை
முறுவல பூபப
அரசிருககு மணடபமபுக கினிதமாநது கனகமழை
யானற கேளவி
விரசிருககு மறையவாகைப பெயதெவாககு மமமுறையால
வெறுபப நலகிப
பரசிருககுங கரதலததெம பரனகோயி லனிசிறபபுப
பலக நலகா ௨௭

சிறைவிடுமின சிறைககளமுஞ சீததிடுமி னேழாணடு
தேயத தீடடும
இறைவிடுமி னயலவேநதா திறைவிடுமி னிறைநிதிய
மீடடு மாயத
துறைவிடுமி னறபபுறமு மாலயமும பெருககுமெனத
தொழாரைக காயநத
கறைவிடுமின னயிலவேலான வளளுவனைக கூயமுரசங
கறஙகச சாறறி ௨௮

கலயாண மணிமௌலி வேநதரையுங காலயாபபுக
கழல நீததுக
கொலயானை பரிநெடுநதே ரரசுரிமை தொனமுறையாற
கொடுததுப போககிப
பலலாருங கொளகவெனப பணடாரந தலைதிறநது
பசுமபொ னுடை
விலலாரு மணிககொடுமபூண வெறுககைமுத லெனைபபலவும
வெறுபப வீசி ௨௯

தூமபின் வருபெருமங கலகவிகட கிருநிதியங
துகிலபூண் பாய்மா
காமாகரி பரித்தடநதோ முதலாய பலபொருளுங
களிபப நலகிக
கோமறுகு களிதூஙகச சுண்ணமொடு மெணணெய்விழாக
குளிபப நலகி
மாமதுரா நகரனறி மறறுமுள நகரெஙகு
மகிழசசி தூஙக ௩௰

இவவண்ண நகாகளிபப விறைமகளுங களிபபெயதி
யிறைவா சொனன
அவவணணஞ சாதமுதல விணைசிரபபித தடாதகைஎன
றழைததுத தேவி
மெயவணண மறையுணரா விறைவிதனை மேனைபோன
மேனு ஞெறற
கைவணணத தளிா தீணடி வளாபபவிம வானபோலக
களிககு நாளில ௩௧

திருநதாத விளஙகுதலை யாயமொடு புறமபோநது
சிறாகருச சிறறில
விருநதாக மணறசிறுசோ றடடுமவரை யுரங்கிழிதத
வேளுமம வாயவைத
தருநதாத விளமுலைவாய வைததருநதப பாவைதனக
களிததும போதில
வருநதாதை யணடமெலாஞ சிறறிலிழைப பாளாய்ககு
மகிழசசி செய்தாள ௩௨

தீட்டுவா ளிரணடனைய கணகளிபபத தோழியாககுத
தெரிய வாடிக
காட்டுவா ளெனககழஙகு பநதுபயின றம்மனையுங
கறறுப பாசம
வீட்டுவாண மேலொடுகீழ தளளெமமை விணககயிறு
வீககி யூசல
ஆட்டுவாள காடடுதலபோ லாடிஞ ஞிததிலததாம
பணைத்த வூசல ௩௩

இமமுறையாற றுயாகக்குந தோழியாககு மகததுவகை
யீநதா ளாகி
அமமுறையாற் றுதைககு மகத்துவகை யீவாளா
யாதத வாயமைச

செமமறையா ரணமுதனு லீரெட்டுக கலைமுழுதுந
தெளிந்தா ளநத
மெய்மமறையார் கலையனைத்து மேகலையா மருஙகசைத்த
விமலை யமமா ௩௪

சொலவாயமைக கலைத்தெளிவு முழுமதியைப பிளநதிருபாற்
சொருகி யனன
பலவாய்மைக கடகரிதோ பரியுகைககுந திறனுமழற
பகழி தூாககும
வில்வாளவச சிரமுதறபல் படைததொழிலும கணடிளமை
விழுஙகு மூபபிற
செலவாயமைத திறலரசன றிருமகடகு முடிசூடடுஞ
செயகை பூணடான ௩௫

முடிகவிககு மஙகலநாள வரைய றுததுத திசைதோ று
முடஙகல போககிக
கடிகெழுதாா மணிமௌலிக காவலரை வருவிததுக
காவல சூழநத
கொடியணிமா நகரெஙகும விழாவெடுபப வழகமைததுக
குனற மனன
தொடிகெழுதோட் சுமதிதிரு மணததினுககு வேணடுவன
சூழநது செய்தான. ௩௬

மஙகலதூ ரியமுழஙக மாலயானை யுசசிமிசை
வநத பூத
கஙகைமுத லொனபதுதீாத தடீநிரபபிக கதிாவிடுபொற
கடமபூ சித்துப
புஙகவரை மநதிரததீ வளாததமுத மருததியெரி
பொனனுற செயத
சிஙகமணி யாதனததை நேசிததுப பூசிததுத
தெய்வ மேததி ௩௭

திருமுடியை மதயானை மிசைவைதது நகரவலஞ
செய்து பூசித
தருமணியாற சுடிகையிழைத தாடகததாற குயிறறியதோ
ரைவாய நாகம
பெருமணிநீள படயபாபபி மிசைகவிபப வசசிஙக
பீடத் தேறறிக
குருமணிவா ணகைமயிலைக குமபததுப புண்ணியநீா
குளிர வாட்டி. ௩௮

புஙகவாமந தாரமழை பொழியவருந தவராககம
புகலந தெயவப
பஙகயமென கொமபனையா ராடமுனி பனனியாபல
லாணடு பாட
மஙகலதூ ரியமுழஙக மறைதழஙக மாணிகக
மகுடஞ சூடடி
எஙகருணைப பெருமாடடிக கரசமைசசா பணியுநதன
னிறைமை நலகா. ௩௯

பாலனைய மதிககவிகை மிசைநிழறற மதிகிரணம
பரபபி யனன
கோலமணிக கவரிபுடை யிரடடமலா மழைதேவா
குழாஙக டூறறக
காலையிளங கதிாகயிலை யுதிதெனவெண கடாயானைக
கழுததில வைபப
மாலைமுடிப பெணணரசை மஙகலதூ ரியமுழஙக
வலஞசெய விததான. ௪௰

விணணாடு மொழிகேடட மகிழசசியினும திருமகடன
விளகக நோககி
உணணாடு பெருஙகளிபபுத தலைசிறபபச சிலபகலசென
றொழிய மேனாட
புணணாடு வேனமஙகை குதுகலிதது நடிபபததன
புயமேல வைதத
மணணாடு மகடகளிதது வாணடு பெறறனம
மகவு பெறறன. ௪௧

விரதநெறி யடைநதீறறுக கடனபிறவுந தாதைகரு
விதியா லாறறி
அரதனமெல லணைமேறகொண டுலகமெலா மொருகுடைககீ
ழாளவா ளாளை
சரதமறை யாயமறையின பொருளாயப பொருணமுடிவு
தானுயத தேனின
இரதமெனப பூவினமண மெனபபரம னிடமபிரியா
வெமபி ராடடி ௪௨

[வெறு வேறு]

மணணர சிறைஞச ஞால மனுவழி புரநது மாறன
விணணர சிருககை யெயதப பெறறபின விடையோ னுளளத
தெணணர சனன மெனனத தெனனவ னீனற கனனிப
பெணணர சிருநது நேமி யுருடடிய பெருமை சொலவாம ௪௩

இன்னிய மியம்பு மாகக* ளெழுப்பவா னிரவி தோன்றக
கன்னலை தென்னப் பள்ளித் துயிலெழீஇக் கடிநீ ராடித்
தன்னிறை மரபுக் கேற்ற நியதிமா தான மன்பு
துன்னிய கடவுட் பூசைத் தொழின்முதல் லனைத்து முற்று. சச

திடம்படு மறிஞர் சூழச் சிவபிரான் கோயின் முன்னிக்
கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை மறைவண் டார்க்கும்
விடம்பொதி கண்டத் தேனை விதிமுறை வணங்கி மீண்டு
குடம்பயில் குடுமிச் செம்பொற் குருமணிக் கோயி னண்ணி சரு

அரசிறை கொள்ளு செம்பொ னத்தாணி யிருக்கை யெய்தி
நிரைசெறி மடங்க லாறு முடங்கின நிமிர்ந்து தாங்க
விரைசெறி மலர்ப்பி பெய்த வியன்மணித் தவிசின் மேவித்
திரைசெறி யமுதிற் செய்த பாவைபோற் சிறந்து மாதோ சசு

அணிந்திரை யமுதின் சாயற் கமலினி யணங்கு காதல்
கனிந்தபார் மகளி ராயவந் தடைப்பமைப்பொற் களாஞ்சி யேந்த
இனந்திரி பதுமக்கோயி லிருவரு மனைய ராகிப்
புனைந்தவெண் கவரிக் கற்றை யிருபுடைப் புரட்டி வீச சஎ

செடியுட லெயினச் செல்வன் சென்னிமேற் சுமந்து சாத்துங்
கடியவிழ் மலரிற் பொன்னிக் காவலன் குடக்கோ னேனை
முடிகெழு வேந்த ருள்ளார் முடிமிசை மிலைந்த தாமம்
அடிமிசைச் சாத்தி நங்கை யாணையா றேவல் செய்ய சஅ

வையுடை வாள ராகி மாப்புறப் பின்னி யாத்த
கையின ராகி யன்னை யென்றுதன் கருணை நோக்கஞ்†
செய்யுமென் றிமையார் நோக்கி‡ நோக்குமேற் செங்கை கூப்பி
உய்குந மெனவாய் பொத்தி யுழையாதம் பணிகேட் டுய்ய. சகூ

ஆங்கவன் மராட்டர் வேந்த னவனகரு நாடர் வேந்தன்
ஈங்கிவன் விராடர் வேந்த னிவன்குரு நாடர் வேந்தன்
ஊங்குவன் சேரன் சென்னி யுவனெனக் கோலாற் சுட்டிப்
பாங்கிரு மருங்குங் காட்டக் கஞ்சுகப் படிவ மாக்கள். ருய

செந்தமிழ் வடநூ லெல்லை தெரிந்தவர் மறைநூ லாதி
அந்தமி லெண்ணெண் கேள்வி யளந்தவர் சமய மாறும்
வந்தவர் துறந்தோர் சைவ மாதவர் போத மாண்ட
சிந்தனை யுணர்வான் மாயை வலிகெடச் செற்ற வீரர் ருக

(பா - ம) *இயக்குமாக்கள் †கருணை நாட்டம் ‡இமையா நோக்கி.

முனனிருந தினிய தேறறு மூததவ ரெணணி யெண்ணிப
பன்னுமைந் துறுபபிற கால மளநதறி பனுவன் மாநதா
பினனுமுன னோககுஞ சூழசசிப பெருநதகைச சுமதி யோடும
இனனமு தனைய கேளவி மநதிரா யாருஞ சூழ ரு

கறறறி யநத ணாளா விருததிகள கடவுட டானத
தறறமில பூசைச செலவ மறபபுற நடககை யேனைச
செறறமில குடிகள மறறு மமைசசராற றெளிநதும வெவவே
றுறறுவிட டுணாநதும வேறு குறையுணடே லொறுததுத தீாதது

ஆதியுத தேசத தானு மிலககண வமைதி யானுஞ
சோதனை வகைமை யானுஞ சொனனநூ லனுவா திததுத
நீதியி னவறறுற கணடித தவவழி நிறுததித தமமில
வாதிகள வாதஞ செயயுங கோடடிமேன மகிழசசி கூாநதும ரு

பையுள பகுவாய் நாகப பளளியோ னாதி வானோ
கையுள வலியா லடட கடலமு தனைததும வாரிப
பொயயுள மகலக கறற புனிதநூற புலவா நாவிற
செயயுளின விளைவித தூடடத திருசசெவி தெவிடட வுணடும.

தொலலைநான மறையோா சைவா துறநதவா யாாககு மினபம
புலலவா னமுதுங கைபபப பாகநூற புலவ ரடட
முலலைவான முகையி னனன வறுசுவை முரியா மூரல
நலலவூ ணருததி யனனா நாவிருந தமுது செயதும. ரு

எலலவ னுசசி நீநது மெலலையி னுனகு மாறும
வலலவா சூத னோதி வகுததமூ வாறு கேளவி
சொலலவுண் மலாநது மேனை மனுமுதற றுறைமாண கேளவி
நலலன நயநது கேடடு நனபகற போது* நீததும. ரு

கலைககுரை விரிபபா ரெனன வறுமையிற கலவி போலப
புலபபடா மருஙகு னலலா ரெநதிரப புலவன பூடடி
அலைததிடு பாவை போனின றுடலசெய யாடற கணணும
நலததகு பாடற கணணு நலலரு ணுடடஞ செயதும. ரு

இனனிலை யொழுகுந தொலலோ ரியறறிய தருமம வேறும
அநநிலை நிறுததும வேளவி யறமபல வாககஞ செயய
நன்னிதி யளிததும வேளவி நடததியுஞ செலவங கலவி
தனனிரு கண்க ளாகத தழைநதிட வளாககு நாளும ருசு

(பா - ம) *நன்பகறபோது.

ஒபபுரு முதலீ றிலலா வொருததிதன சததி பெறற
முபபெருந தேவ ராலே முதறொழி னடாதது மெனறு
செபபலும புகழன றெனனிற றெனனவன கனனி யாகி
இபபுவி மனுவிற காககு மெனபதென பேதை மைததே ௬௰

[கலிநிலைததுறை]

வரைசெய பூணமுலைத தடாதகை மடவாற பிராடடி
விரைசெய தாாமுடி வேயநதுதண குடைமனு வேநதன
கரைசெய நூலவழி கோலசெலக கனனியாம பருவத
தரசு செயதலாற கனனிநா டாயதந நாடு ௬௧

இனன வாறுமை யவதரித திருநதன ளனனுப
பொனன வாவினா பெறவெறி பொருணைகால பொருபபன
சொனன வாயமைகேட டஙகளி தூஙகினா றொழுது
மினனு வாசடை முனிவரோா விளவுரை செயவாா ௬௨

திருநது நானமறைச சென்னியுந தீணடுதற கரிதாய
இருநத நாயகி யாளையு மீனறவெம பிராடடி
விரிநத வனபுகூா தககனும வெறபனும பனனுள
வருநதி நோறறலா லவாககொரு மதலையாய வநதாள ௬௩

மணிதத ளுகிய பூழியன மகளென வீஙகுத
தனிதத காரணம யாதெனத தமனியப பொதுவிற*
குனிதத சேவடிக கனபுடைக குடமுனி யருளகூாந
தினிதத தோாகதை கேணமினென றெடுததுரை செயவான ௬௪

விசசு வாவசு வெனுமொரு விசசையன பயநத
நசசு வாளவிழி மடநதைவிச சாவதி நாமம
அசசு வாகத மொழியினு ளமபிகைக கன்பு
வைசசு வாழவுறு மனததினு டாதையை வணஙகா ௬௫

ஐய வமபிகை தனனையா னனபினால வழிபட
டுயய வேணடுமென றுளவ னுலகெலாம பயநத
தையன மநதிரந தனைமக டனககுப தேசஞ
செயய வநநெறி யொழுகுவாள செபபுவாள பினனும. ௬௬

இறைவி தனனையா தரிபபதற கிமபரிற சிறநத
குறைவி னன்னகா யாதெனக கூறுவான கேளவித
துறைவி ளஙகினோா பயில்வது துவாதச முடிவென
றறைவ ளமபதி யவனிமேற சிவபுர மாமால. ௬௭

(பா - ம.) *தபனியப பொதுவில

சேடு தாங்குமூ வுலகினுட் சிறந்தன சத்தி
பீட மூவிரு பத்துநான் கவற்றினுமுற் பீடம்
மாட மோங்கிய மதுரையா மற்றது போகம்
வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைப்பதென் றெண்ணு. ௬௮

அல்லு மெல்லுமவர் னகர்க்கத் வடைப்பின்றிச் சுவர்க்கச்
செல்வ ரங்கடைந் துமையருள் சித்தியால் வினையை
வெல்லு வார்தான் றெந்தையோ டைவர்கள் வேண்டி
நல்வ ரம்பல வடைந்தனர் நமர்களந் நகரில் ௬௯

எம்மை யாரையும் யாவையு மீன்றவங் கயற்கண்
அம்மை யாவரே யாயினு மன்பினு தரிப்போர்
இம்மை யாகிய போகமவ் வீ டெண்ணியாங் கெய்தச்
செம்மை யாகிய வின்னருள் செய்துவீற் றிருக்கும் ௭௰

என்ற தாதையை யிறைஞ்சினு ளனுச்சை*கொண் டெழுந்தாள்
மன்றன் மாமலர் வல்லிபோல் வழிக்கொடு கானங்
குன்ற மாறுபின் கிடப்பமுன் குறுகினு ளன்பின்
நின்ற வாதியெம் பரையரு ணிறைந்தவந் நகரில் ௭௧

அடைந்தி ளம்பிடி யாடல்போ லாடகக் கமலங்
குடைந்து நான்மறைக் கொழுந்திடங் கொண்டுறை குறிப்பாற்†
படர்ந்த பொன்மலை வல்லியைப் பணிந்துவெங் கதிரோன்
தொடர்ந்த வான்சுறா மதியமே யாதியாத் தொடங்கா ௭௨

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பெரும்பக னல்லூண் கங்குலா னுதவப்
பெற்றவூ ணிலைமுதற் பல்லூண்
அரும்பொடி யெள்ளுண் சாந்திரா யணமா
னைந்துபா னறியநீர் தருப்பை
இரும்புத னுனிநீர் காலிவை நுகர்ந்து
மியற்றரும் பட்டினி யுற்றும்
வரம்புற வீராறு திங்களு நோற்று
வாடிமேல் வருஞ்சுறா மதியில் ௭௩

சந்தி யடைந்து தாழ்ந்துநின் றிளமாந்
தளிரடிக் காஞ்சிசூழ் கிடந்த
மின்னிகர் மருங்கு லிழையிடை நுழையா
வெம்முலைச் செம்மலர்க் காந்தட்

(பா - ம.) *அநுஞ்ஞை. †குறிப்பால்.

பொன்னிரை வளைக்கை மங்கலக் கழுத்திற்
பூரண மதிக்கலை முகத்தின்
இன்னிசை யளிசூழ் இருட்குழற் கற்றை
யிறைவியை யிமயமே நினையா ௭௪

கோலயாழ்த் தெய்வம் பராய்க்கரங் குவித்துக்
கொழுஞ்சுடர்ப் பசுங்கதிர் விளக்கம்
போலநூற் பொலம்பொ தத்துப்பொன் னிறத்த
போர்வைநீத் தவிழ்கடி முல்லை
மாலைமேல் வீக்கிப் பத்தர்பின் கிடப்ப
மலர்க்குழற் றேய்சுவற் கிடத்திச்
சேலைநோ விழியாண் மாடகந் திரித்துத்
தெறித்தனள் பண்ணறிந் திசைப்பாள். ௭௫

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஒளியா லுலகீன் றுயிரனைத்து மீன்போற் செவ்வி யுறநோக்கி
அளியால் வளர்க்கு மங்கயற்கண் ணன்னே கன்னி யன்னமே
அளியா யிமவான் றிருமகளா யாவியன்ன மயில் பூவை
தெளியா மழலைக் கிளிவளர்த்து விளையாட் டயருஞ் செயலென்னே.

அண்டக் குவைவெண் மணற்சிறுசோ றுகக்கித் தனியே விளையாடுங்
கொண்டற் கோதாய் படியெழுத லாகா வுருவக் கோகிலமே
கொண்டற் குடுமி யிமயவரை யருவி கொழிக்குங் குளிர்முத்தால்
வண்டற் குதலை மகளிரொடும் விளையாட் டயரும் வனப்பென்னே.

வேத முடிமே லானந்த வுருவாய் நிறைந்து விளையாடும்
மாத ரரசே முத்தநகை மானே யிமய மடமயிலே
மாத ரிமவான் றேவிமணி வடந்தோய் மார்புந் தடந்தோளும்
பாத மலர்சேப் புறமிதித்து விளையாட் டயரும் பரிசென்னே ௭௮

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

யாழியன் மொழியா* ளிவ்வழி பாடி
யேத்தினா ளாகமெய் யுள்ளத்
தாழிய வன்பின் வலைப்படு கருணை
யங்கயற் கண்மட மானோ

(பா - ம்.) *மொழியாள்.

சூழிய நுழைமெல விளஙகுழற குதலைத
தொணடைவா யகலவழுன றெய்தி
வாழிளங குழவி யாகியா லயததது
வநதுநின றுளவாங கொடுபபாள ௭௯

இறைஞசியஞ சலிததா டனனையெம மனனை
யாதுவேண டினையென வெனறு
நிறைநதபே ரனபு நினனடிப போதி
னீஙகலா நிலைமைதந தருளென
றறைநதன ளினனும வேணடுவ தேதென
றருளவிம மகவுரு வாகிச
சிறநதுவந தெனபா லருளசுரந திருககத
திருவுளஞ செயயெனப பணிநதாள ௮௰

சிவபரம பரையு மதறகுநேரந தருளவா
டெனனவா மனனனுய மலயத
துவசனென றொருவன வருமவன கறபின
றுணைவியாய வருதியப போதுன
தவமக வாக வருவலென றனபு
தநதனள வநதவா றிதுவென
றுவமையில பொதியத தமிழமுனி முனிவாக
கோதினு னுளளவா றுணாநதார ௮௧

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

தரைபுகழ தெனனன செலவத தடாதகைப பிராடடி தானே
திரைசெயநீர ஞாலங காதத செயலசிறி துரைததேன றெயவ
விரைசெயபூங கோதை மாதை விடையவன மணநது பாராண
டரசுசெய திருநத தோறற மறிநதவா றியமப லுறறேன ௧

காயிரும பரிதிப புததேள கலியிரு டுமிபபச சோதி
பாயிருங குடைவெண டிஙகட படரொளி நீழல செயய
மாயிரும புவன மெலலா மனுமுறை யுலக மீனற
தாயிளங குழவி யாகித தனியர சிருககு நாளில * ௨

மருஙகுறேயந தொளிபபச செமபொன வனமுலை யிறுமாப பெயதக
கருஙகுழற கறறை பானாட கஙகுலை வெளிறு செயய
இரஙகுநல யாழமென றீஞசொ லினனகை யெமபி ராடடிக
கருஙகடி மனறல செயயுஞ செவவிவந தடுதத தாக. ௩

பணிதரு மதிககொம பனன பாவையைப பயநதா ளூககிக
குனிதர நிறையப பூதத கொமபனாயக கினனுங கனனி
கனிதரு செவவித தாயுங கடிமணப பேறின றெனனாத
துனிதரு நீராகிச சொலலினாள சொலலக கேடடாள ௪

அனனைநீ நினைநத வெணண மாமபொழு தாகும வேறு
பினனைநீ யிரஙகல யானபோயத திசைகளும பெருநீர வைபபும
எனனது கொறற நாடடி மீளவலிங கிருததி† யெனனாப
பொனனவிர மலரககொம பனனாள பொருககென வெழுநது போனாள.

தேமபரி கோதை மாதின றிருவுளச செயதி நோககி
ஆமபரி சுணர்நத வேநத ரமைசசரும பிறரும போநதார
வாமபரி கடாவித திணடோ வலவனுங கொணர்நதான வையந
தாமபரி வகல வநதா ளேறினாள சஙக மாபப ௬

(பா - ம.) *தனியரசளிககு நாளில †நாட்டி யீணடுவெ லிருததி.

ஆர்த்தன தடாரி பேரி யார்த்தன முருடு மொந்தை
ஆர்த்தன வுடுக்கை தக்கை யார்த்தன படகம் பம்பை
ஆர்த்தன முழவந் தட்டை யார்த்தன சின்னந் தாரை
ஆர்த்தன காளந் தாள மார்த்தன திசைக ளெங்கும் ௭

வீங்கிய கொங்கை யார்த்த கச்சினார் விழிபோற் றைப்ப
வாங்கிய சிலையே றிட்ட கணையினார் வட்டத் தோல்வாள்
தாங்கிய கையார் வைவேற் றனிக்கையார் பிணைத்தெய்வம்போல்
ஓங்கிய வாயத் தாரு மேறினா ருடன்றத் திண்டேர். ௮

கிடைப்பன வுருளாற் பாரைக் கீண்டு பாதலத்தி னெல்லை
அடைப்பன பரந்த தட்டா லடையவா னிசைக ளெட்டும்
உடைப்பன வண்ட முட்டி யொற்றிவான் கங்கை நீரைத்
துடைப்பன கொடியாற் சாரி சுற்றுவ பொற்றிண் டேர்கள் ௯

செருவின்மா தண்டந் தாங்கிச் செல்லும்வெங் கூற்ற மென்ன
அருவிமா மதநீர் கால வார்த்தவெங் குருதிக் கோட்டால்
கருவிவான் வயிறு கீண்டு கவிழ்நீர் வாயங் காந்து
பருகிமால் வரைபோற் செல்வ பரூஉப்பெருந் தடக்கை யானை ௰

ஒலியவார் திரையி னன்ன வொழுங்கின யோக மாக்கள்
வலியகா லடக்கிச் செல்லு மனமெனக் கதியிற் செல்வ
கலியநீர் ஞாலங் காப்பான் கடையுக முடிவிற் றோற்றம்
பொலியுமவ் வாம்புரவி யொன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம். ௧௧

காலினுங் கடிது செல்லுஞ் செலவினார் கடுங்கட் கூற்ற
மேலினு மிகையுண் டாயின் வெகுண்டுவெங் கண்டு மீளும்
பாலினார் பகுவாய் நாகப் பல்லினும் பிலக்கு மால்
வேலினார் வீயார் வென்றி வீக்கிய கழற்கால் வீரர் ௧௨

எண்புதைத் தெழுந்த வீர ரிவுளிதேர் யானை வெள்ளம்
மண்புதைத் தனப தாகை மாலைவெண் கவிகை பீலி
விண்புதைத் தனநுண் டூளி வெயில்விடு பரிதிப் புத்தேள்
கண்புதைத் தனபே ரோதை கடலொலி புதைத்த தன்றே. ௧௩

தேரொலி கலினப் பாய்மான்* செலவொலி கொலைவெண் கோட்டுக்
காரொலி வீர ரார்க்குங் கனையொலி புனைதார்க் குஞ்சி
வாரொலி கழற்காற் செங்கண் மள்ளர்வன் றிண்டோள் கொட்டும்
பேரொலி யண்ட மெல்லாம் பிளந்திடப் பெருத்த தன்றே. ௧௪

(பா - ம்) * பாய்மா.

பாரதெழு பூழி போாபபப பகலவன மறைநது முநநீரக
காநதவன போனறு ஞகக கஙகுலவந திறுதத தேயபபச
சூரநதிரு ணிறைய முததின சோதிவெண குடையும வேநதா
ரிரநதபூண வயிர வாளு நிறைநிலா வெறிககு மனறே க௫

தோநிரை கலஞுயச செலலப பரிநிரை திரையாயத துளள
வாாமுர சொலியாயக கலல வாடகலன மீனுயக கொடபத
தாாநிரை கவரிக காடு நுரைகளாயத ததுமப வேழங
காாநிரை யாகத தானைக கடலவழிக கொணட தனறே க௬

களளவிழ கோதை மாத ரெடுததெறி கவரிக காடு
துளளவந தணாவா யாசி யொருபுறந துவனறி யாாபபத
தெளவிளி யமுத கீத மொருபுறந திரணடு விமம
வளளைவாா குழையெயம மனனை மணிததிணடோா நடநத தனறே.

மீனவன கொடியுங கான வெமபுலிக கொடியும செமபொன
மானவிற கொடியும வணண மயிறறழைக காடுந தோடடுப
பானலங கருஙகட செவவாய வெணணகைப பசுநதோ ணிமபத
தேனலம பலஙகல வேயநத செலவிதோ மருஙகிற செலல க௮

மறைபல முகஙகொண டேததி வாயதடு மாறி யெயபப
நிறைபரம பரைநீ யெஙக ணிருபாகோன மகளாய வையம
முறைசெயது மாசு தீாபபா யடியனேன முகதது மாசுங
குறையென நிழறறுந திஙகட கொளகைபோற கவிகை காபப

அஙகய ஞெககி மானறோக கணிதமொரு தடநதே ருாநது
வெஙகதிா வியாழச சூழசசி மேமபடு சுமதி யெனபோன
நஙகைதன குறிபபு நோககி நாறபெரும படையுஞ செலலச
செஙகையிற பிரமபு நீடடிச சேவகஞு செலுததிச செலல உ௦

அலகிறுற கருவிச சேனை யாழகட லனைததுந தனபோல
மலாதலை யுலக மனறி மகபதி யுலக மாதி
உலகமும பிறவுஞ செலல வுலபபிலா வலிய தாககித*
திலகவா ணுதலாண மனனா திருவெலாங கவரச செலவாள உக

கயபதி யாதி யாய வடபுலக காவல வேநதா
புயவலி யடஙக வெனறு புழைககைமான புரவி மானறோ
பயனமதி நுதலவே லுணகட பாவைய ராய மோடு
நயமலி திறையுங கொணடு திசையினமே ருடடம வைததாள்

(பா - ம்) * வலியவாககித.

வாகழல வலவன றேரை வலியகா லுதைபப முநநீா
ஊாகல ஞெபபத தாணட வுமபாகோ னணிகத தெயதிப
போாவிளை யாடு முனனாப புரநதான மிலைநத துமபைத
தாாவிழ வாறறல சிநதத தருககழிந தகனறு போனனை. ௨௩

இழையிடை நுழையா வணண மிடையிற வீஙகு கொஙகைக
குழையிடை நடநது மீளுஙகொலைககணா குழுவுந தான
மழைகவிழ கடாதது வெளளை வாரண மாவுங கோவுந
தழைகதிா மணியுந தெயவ தருககளுங கவாநது மீணடாள *

[கலிநிலைததுறை]

இவவாறு மறறைத திசைகாவலா† யாரை யுமபோய்த
தெவவாணமை சிநதச செருசசெயது திறையுங கைககொண
டவவாறு வெலவா ளெனமுனறா ணடட மேருக
கைவாா சிலையான கயிலைககிரி நோககிச செலவாள ௨௫

சலிககும புரவித தடநதேருடைக தமபி ராடடி
கலிககும பலதூ ரியஙகைவரை தெயவத திணடோா
வலிககும பரிமள ளாவழுஙகொலி வாஙகி நேரே
ஒலிககும படிகிட டினளுழிதோ றுஙகு மோஙகல ௨௬

வானா கயிலை மலையானமக டனனை நீததுப
போனாளவந தாளென றருவிககட புனலுக கநநீா
ஆனா வொலியா லினைவாவென றழைஇததன றேசு
தானுநகையாற‡ றழீஇயெதி ரேறபச சென்றுள ௨௭

கிடடிப பொருபபைக கிரியோடு கிரிக டாககி
முடடிப பொருதா லெனவேழ முழஙகிப பாயப
புடடிற புறததா மறததாககளை பூடடு விலலாா
வடடித திருமே றெனவாாதது வளைநது கொணடாா ௨௮

ஓடித திருமா மலைகாவல ருமப ராாககு
நாடிப பணிதற கரிதாகிய நநதி பாதங
கூடிப பணிநதித திறஙகூறலுங கொறற வேனந
தேடிக கிடையா னுளநதோநதன னநதி யெநதை. ௨௯

(பா - ம) * கொணடு மீணடாள † திசைககாவலா.
‡ தானனகையால்.

வென்றிக் கணத்தை விடுத்தான் கனமீது* பெய்த
குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண் ணழல்கொப்ப ளிப்பச்
சென்றிக் கனைய மொழியாள்பெருஞ் சேனை யோடும்
ஒன்றிக் கடலுங் கடலும்பொரு தொத்த தன்றே ௩0

சூலங் கணமழுப் படைதோமர நேமி பிண்டி
பாலங் களகழுக் கடைவாட்படை தண்ட நாஞ்சில்
ஆலங் கவிழ்கக்கின்ற வயிற்படை வீசி யூழிக்
காலங் கலிக்குங் கடல்போன்ற களம ரார்ப்பு ௩௧

எற்கின்ற னவோச்சு வவெய்யவன் வாதி யாகச்
செற்கின்ற னபல் படைசெந்நிறப் புண்ணீர் மூழ்கிப்
பற்கின்ற னவும் பிழைக்கின்றனவும் படுத் தாக்கி
முற்கின்ற னவு முயன்றாவினைப் போக மொத்த. ௩௨

தெரிசிக்க வந்த சிலதேவர் சிறைப்பு ளூர்தி
வெருவிப் பறந்த வொழிந்தோர்விலங் கூர்தி மானங்
கருவிப் படையாற் சிதைப்பட்டன கால் னூர்தி
குருதிப் புனலுக் கதுகொற்றவை யுண்ட தென்ன ௩௩

பொருகின்ற றதுகண்டு விச்சாதரர் போகம் வீடு
தருகின்ற றவனைத் தொழுவார்நெறி சார்ந்து நேரே
வருகின்ற றவர்வேறு வழிக்கொடு போவ ரன்புக்
குருகின்ற றளிர்மெல் லடியாரொடு முற்ற மஞ்சர். ௩௪

திங்கட் படைசெங் கதிரோன்படை சீற்ற மேற்ற
அங்கிப் படைதீம் புனலான்படை நார சிங்கத்
துங்கப் படைசிம்பு ணெடும்படை சூறைச் செல்வன்
வெங்கட் படைபன் னகவெம்படை மாறி விட்டார் ௩௫

கொட்புற் றமராடு மிக்கொள்கையர் தம்மி னந்தி
நட்புற் றவர்கைப் படைதூட்பட ஞான மூர்த்தி
பெட்புற் றருள் வருமெங்கள் பிராட்டி வெய்ய
கட்புற் றவின் கணைமாரிக டூற்றி நின்றாள் ௩௬

கையிற் படையற் றனர்கற்படை தொட்டு வீரர்
மெய்யிற் படுகென்று விடுக்குமுன் வீரக் கன்னி
பொய்யிற் படுநெஞ் சுடையார்தவம் போல மாய
நெய்யிற் படுவச் சிரவேலை நிமிர்த்து வீசி ௩௭

(பா - ம்) *கன்னமீது.

துண்டம படவே துணிததககண வீரா தமமைத
தணடங கொடுதாக கினளசாயநதவா சாமபிப போனா்
அணடஙகள சராசரம யாவையும தாமே யாககிக
கொணடெஙகு நினறுள வலிகூற வாமபிற றமோ ௩அ

படையறறு விமானமும* பறறற வறறுச சுறறுந
தொடையற றிகனமுண டெழுதோளவலி யறறுச செறறம
இடையறறு வீர நகையறறட லேறு போலும
நடையற றடைவாா நிலைகணடன னநதி யண்ணல ௩௯

உடையா னடிதாழந திவையோதலு மோத நீததச
சடையா னிளவா ணகைசெயது தருமச செஙகண
விடையான சிலையா னிகலவெனறி விளககுந தெயவப
படையா னெழுநதா னமராடிய பாாிற சென்றன ௪௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மேவி யாகவப பாரிடைப பாரிட வீரரை யமராடி
ஓவி லாவலி கவாநதது மனறினி யுருதெதவ ரெதிாநதாலுந
தாவி லாவலி கவரவு மடஙகலின றனிபபிணா வெனநிறகுந
தேவி யாாதிரு வுருவமுஞ சேவகச செயகையு மெதிா்கணடான

ஒறறை வாாகமுற சரணமும பாமபசைத
துடுததவெம புலிததோலுங
கொறற வாணமழுக காமுமவெண ணீறணி
கோலமுந நூனமாாபுங
கறறை வேணியுந தனனையே நோககிய
கருணைசெய திருநோககும
பெறற தனவலப பாதியைத தடாதகைப
பிராடடியு மெதிாகணடாள ௪௨

கணட வெலலையி லொருமூலை மறைநதது
கருததிறனை மடனசசங
கொணட மைநதிடக குனிதா மலாநதபூங
கொமபரி னைசிநதொலகிப
பணடை யனபுவந திறைகொளக கருஙகுழற
பாரமும பிடாதாழக
கெணடை யுணகணும புறவடி நோககமண
கிளைததுமின னெனநினறுள. ௪௩

(பா - ம்) *படையற்றபிமானமும

நினற மெனகொடிக ககலவிசும பிடையா ணிகழததிய திருமாறறம
அனற றிநதழே தறிவனுஞ் சுமதிசீ றடிபணிந* தன்னுயிக
கொனறை யஞசடைக குழகனே னினமணக குழகனென றலுமனபு
துனற நினறவட பாாததருட சிவபாஞ சோதிமற றிதுகூறும. ௪௪

எனறு தொடடுநீ திசையினமேற சயஙகுறித
　　தெழுநதுபோந தனையாமும
அனறு தொடடுநம மதுரைவிட டனைவிடா
　　தடுததுவந தனமுனனைத
தொனறு தொடடநாண மறையுரை வழிவரு
　　சோமவா ரததோரை
நனறு தொடடநாண மணஞ்செய வருதுநின
　　னகாககுநீ யேகெனறுன　　௪௫

எனற நாதனமே லனைபயு முபிரையு மிருததிபா யஞசூழக
குனற மனனதோ மேறகொடு தூரியங குரைகட லெனவாாபப
நினற தெயவமால வரைகளும புணணிய நீததமு நீததேகி
மனறன மாமது ராபுரி யடைநதனள மதிககுல விளககனனாள ௪௬

மஙகை நாயகி மஙகல மெதிாகொள வநது வானிழி செலவம
பொஙகு மாளிகை புகுநதன ளாகமேற புதுமணத திறநதீடடி
எஙகு மோலையுயத தமைசசாமங கலவினைக கியைவன வமைககினறூா
அஙகண மாநக ரெஙகணுங கடிமுரா சானைமே லறைவிததாா. ௪௭

[வேறு]

கன்னிதன மணமுரா சறைதலுங கடிநக
　　ருறைபவா கரைகெடத
துனனிய வுவகையா கடவுளைத தொழுகைய
　　ருடல முகிழபபெழுப
பனனிய துதியின ரியலெழின மகளிரை
　　யழகுசெய பரிசென
இனனிய லெழிலவள நகரெலாஞ் செயலவினை
　　யணிபெற வெழிலசெயவாா　　௪௮

கோதையொ டுமபரி சநதனக குபபை களைநதனா வீசுவாா
சீதள மெனபனி நீாகடுயச சிநதின பூழி யடககுவாா
மாதரு மைநதரு மிறைமகண மனறல மகிழசசி மயககினற
காதணி குழைதொடி கணடிகை கழலவன தெரிகிலா தொழிலசெயவாா

(பா - ம.) *சுமதி சென றடி பணிநது

மங்கல மென்றென் னினைவுவார் வருமதி
நாளென வுரைசெய்வார்
தங்களை யொல்லை தழீஇக்கொள்வார் தாங்கரு
மோகை தலைக்கொள்வார்
திங்களி னெல்லையு மாறுநா ளாறுக
மென்று செலுத்துவார்
நங்கை யருங்கடி காணவோ துடித்தன
தோள்க ணமக்கென்பார் ௫௰

பித்திகை வெள்ளை புதுக்குவார் பெட்புறு வார்களும் பெட்புறச்
சித்திர பந்தி நிறுத்துவார் தெற்றிகள் குங்கும நீவுவார்
வித்திய பாலிகை மென்முளை விரிதலை நீர்நிறை பொற்குடம்
பத்தியின் வேதி நிரப்புவார் தோரணம் வாயில் பரப்புவார் ௫௧

நீளிடை மணிமறு கெங்கணு நெடுநடைக் காவண நாட்டுவார்
பாளைகொள் கமுகு சுவைக்கழை பழுக்குலை வாழை யொழுக்குவார்
கோளிறை கொண்டென வாடிகள் கோத்தணி வார்மிசை கொடிநிரை
வாளரி யெழுபரி யடிபட மத்திகை நிரையென வைப்பரால் ௫௨

பூவொடு தண்பனி சிந்துவார் பொரியொடு பொற்சுணம் வீசுவார்
பாவை விளக்கு நிறுத்துவார் பைந்தொடை பந்தரி னாற்றுவார்
ஆவண மென்ன வயிரப்புற வணிமறு கெங்கணு மாதனக்
கோவையு மரகத மாலையுங் கோப்பமை யாரமுந் தூக்குவார். ௫௩

அடுகரி சிந்துர மப்புவா ரழன்மணி யோடை மிலைச்சுவார்
கடுநடை யிவுளி கழுத்தணி காலணி கலனை திருத்துவார்
சுடாவிடு தேர்பரி பூட்டுவார் தொடையொடு கவரிக டூக்குவார்
வடுவறு பொற்கல நவமணி மங்கல தீப மியற்றுவார் ௫௪

பழையன கலனை வெறுப்பாற் புதியன பணிகள் பரிப்பாற்
குழைபனி நீரளை குங்குமங் குவிமுலை புதைபட மெழுகுவார்
மெழுகிய வீரம் புலர்த்துவார் விரைபடு கலவைக ளப்புவார்
அழகிய கண்ணடி நோக்குவார் மைந்தரை யாகுல மாக்குவார்.

அஞ்சனம் வேல்விழி தீட்டுவா ராடவர் மார்பிடை நாட்டுவார்
பஞ்சுகள் பாத மிருத்துவார் பரிபுர மீது திருத்துவார்
வஞ்சியர் தேற லருந்துவார் மருங்கு றளாட வருந்துவார்
கொஞ்சிய கனிமொழி கழறுவார் குழலொடு குரவைகள் குழறுவார்.

கினனர மிதுனமெ னசசெலவா கிளைகெழு பாணொடு விறலியா
கனனிய ராசை வணஙகுவா கடிமண மெய்து களிபபினால
இனனிசை யாழொடு பாடுவா ரீநதன துகிலவிரித தேநதுவா
சென்னியின மீதுகொண டாடுவா தேறலை யுணடு செருககுவா.

மனனவா மகளிரு மறையவா மகளிரும
வநதுபொன மாலையைத
துனனினா சோபனம வினவுவா கோதைதன
மணவணி நோககுவா
கனனித னேவலா வீசிய காசறை
காபபுர வாசமென
பொனனறுங கலவையின மெயயெலாம புதைபட
வளனொடும போவாரால ௫௮

அஙகன கஞசெய தசுமபின வாயடை பொதிநதன தோடவிழ
தொஙகல வளைநதன மஙகையா தளளிய கவரியி னுளளன
கஙகையும வாணியும யமுனையுங காவிரி யுமபல துறைதொறு
மஙகல தூரிய மாரபபன மதமலை மேலன வருவன ௫௯

அஙகவா மனைதொறு மணவினை யணுகிய துழனிய றெனமறைப
புஙகவ ரினிதுண வறுசுவைப போனக மடுவினை புரிகுவா
இஙகடு வனபலி யடிகளுக கெனயதி களையெதி பணிகுவா
சங்கர னடியரை யெதிரகொளவா சபரியை விதிமுறை புரிகுவா

இனனண நகரசெய லணிசெய லிணையிலி மணமகன மணவினைக
கனனியு மனையவ ளெனனினிக கடிநகர செயுமெழில வளனையாம
எனனவ ரியநகர செயலெழி லிணையென வுரைசெய்வ தெவனிதன
முனனிறை மகடமா மணவணி மணபட வினைசெயு முறைசொலவாம

கருவி வானமுகி லூரதியைப பொருதநாட கலைமதி மருமாடடி
செருவில வாஙகிய விமானமா லைகளெனத தெயவத வரையெலலாம
மருவி யநநகர வைகிய தமமிறை மடமக ளைககாணபான
துருவி நினறென நடடன ரெடடிவா னெடுநிலை நெடுநதோகள

பளிககி னேழுயா களிறுசெய தமைததபொற படியது பசுஞசோதி
தெளிககு நீலததி னுளிக ணிரைமணித தெறறிய துறரோசாய
வெளிக்கு ளாடிய வோவியப பாவைபோன மிளிரபளிங காற்சோதி
தளிரககும பிததிய திடையிடை மாகதச சாளரத ததுமாதோ

பலவுருச செய்த பவளககா லாயிரம படைத்ததிந் திரநீலக
கலவு ருத்தலைப போதிய தாடகக கவினகொளுத் தரமேல
தலவு ருககிய செமமணித துலாததந்தா லமுதுடற பசுநதிஙகள
விலவு ருககுகன மாடம தாகிய வேளவிமணட பஞசெயதார்.௬௫

முததிற் பாலைசெய தவிரமா கதத்தினை
மொயததபா சிலைதுபபின
கொததிற நீமபழம வெணபொனுற கோமுரை
குயினறபூ கமுந துபபின
ஞெததிற ஞாஙகுபூச செமபொனுற பழுககுலை
தூககிபபொன ஞுற்றணடு
வைததுப பாசொளி மாகத நெடடிலை
வாழையு நிரைவிததார் ௬௬

பிததி மாதவி சணபகம பாதிரி பிறவுமண டபஞசூழப
பததி யாவளாத தளிகளவாய திறநதுபண பாடவின மதுககாலத
ததி யாயமணங கவாநதுசா ளரநதொறுந தவழநதொழு கிளநதெனறல
திததி யாநிறகு மதுததுளி தெளிததிடச செயதன ருயயானம

வேளவிச சாலையும வேதியுங குணடமு
மேகலையொடு தொனனூற
கேளவிச சாபினுற கணடுகண ணடிவிடை
கிளாசுடா சீவறச
நீளவிற சாமரம வலமபுரி சுவததிக
நிறைகுட மெனவெடடு
வாளவிட டோஙகுமங கலதொழில செயபொறி
வகையினு னிருமிததார். ௬௭

மணஙகொள சாநதொடு குஙகுமப போதளாய
மானமதம பனிநீர்தோயத
திணஙகு சேறுசெய திருநிலந் தடவிவா
னிரவிமண டலநாணப
பணஙகொ ளுகமா மணிவிளக கிருகையும
பாவைக ளெடுததேநதக
கணஙகொ டாரகை யெனநவ மணிகுயில
கமபலம விதானிததார். ௬௮

செமபொற கோயினமுன சேணடொடு
காவணந திசையெலாம விழுஙகசசெய
தமபெற பாலிகைப பாணடிலவாய
முளைதெளித தமபுயத தவனுதி

உமபாக கேறறபொற கமபல மேலவிரித
    துளளூறறத தவிசிட்டுத
துமபைத தாழசடை யானறமாக காதனளு
    சூழவிட டதனுபபண. ௬௯

கறப கநதரு வயிரவா ளரிபபிடா
    கதுவபபொற குறடேறறி
எறப டுநதுகி ராறகுடனு சதுரமா
    வியறறிய வெருததததூண
விறப டுமபளிக குததராந துபபினுல
    விடஙகமே னிலமூனறுப
பொறப நூலவழி விமானமபன மணிகளாற
    பொலியச செயதான. ௭௰

அஙக மாறுமே காலகளாய முதலெழுத
    தமபொறபீ டிகையாகித
துஙக நானமறை நூலகளே நிததிலந
    தொடுததசை தாமபாகி
எஙக ளையக னெடிபெரு மாட்டியோ
    டிருபபதற குருககொணடு
தஙகி னுலென நவமணி குயினறபொற
    றவிசது சமைததிட்டார ௭௧

புராநத ரனறரு கறபகம பொலநதுகில
    பூணமுத லியநலகச
சுரநத ருமபெற லமுதமை வகையறு
    சுவையுண முதலாகப
பரநத தெயவவான பயபபசிந தாமணி
    பறபல வுஞசிநதித
திரநது வேணடுவ தாததா வீட்டினு
    ரிநதிர னகாநாண ௭௨

தெனனா சேகரன றிருமக டிருமணத
    திருமுகம வரவேறறு
மனனா வநதெதிா தொழுதுகைக கொணடுதம
    மணிமுடி மிசையேறறி
அனன வாசகங கேட்டனா கொணாநதவாக
    கருஙகலந துகினலகி
முனன ரீதனெழு களிபபுற மனததினு
    முநதினா வழிசசெலவார ௭௩

கொஙகா சிஙகளா பலலவா விலலவா
கோசலா பாஞசாலா
வஙகா சோனகா சீனாகள சாளுவா
மாளவா காமபோசா
அஙகா மாகத ராரியா நேரிய
ரவநதியா வைதாபபா
கஙகா கொஙகணா விராடாகண மராடாகள
கருநடா குருநாடா எச

கலிஙகா சாவகா கூவிள ரொடடியா
கடாராகள காநதாரா
குலிஙகா கேகயா விதேகாகள பௌரவா
கொலலாகள கலயாணா
தெலுஙகா கூாசசரா* மசசாகண மிலேசசாகள
செஞசையா முதலேனைப
புலஙகொண மனனருந துறைதொறு மிடைநதுபாா
புதைபட வருகினறாா எரு

இதத கைபபல தேயமன னவாகளு
மெணணிடம பெருநதிணடிப
பைதத வாழிபோ னிலமகண முதுகிறப
பாநததா ளையாாகித
தததம நாடடுள பலவகை வளனொடுந
தமிழிபபல நெறிதோறும
மொயததுவநதனா செழியாகோன றிருமகள
முரசதிா மணமூதூா எசு

வநத காவல ருழையாசென றுணாததினா
வருகென வருகுயபபச
சநத வாளரிப பிடரணை மீதறந
தழைததருள பழுததோஙகுங
கநத நாணமலாக கொமபினைக கணடுகண
களிபபுற முடிததாமகு
சிநத வீழநதருள சுரநதிடத தொழுதுபோயத
திருநதுதம மிடமபுககாா எஎ

வரைவ ளஙகளும புறவினில வளஙகளு
மருததததண பணைவேலித
தரைவ ளஙகளும சலதிவாய நடைககலந
தருவளங களுமீணடி

(பா - ம) *குர்சசரா

உரைவ ரமபற மஙகலம பொலிநததிவ
 வூரினி நாலவேதக
கரைக டநதவன றிருமணஞ செயவரு
 காடசியைப பகாகினறேன. எஅ

ஏக நாயகி மீணடபின ஞாடபிகந
 திரசித கிரியெயதி
நாக நாயக மணியணி சுநதர
 நாயக னுயிாககெலலாம
போக நாயக னுகிபபோா கமபுரி
 புணாபபறிந தருணநதி
மாக நாயகன மாலய னுருததிரா
 வரவின்மேன மனமவைததான. எகூ

சஙகு கனனனே யாதிய கணுதிபா
 தமைவிடுத தனனனனா
செஙக ணேறறவா மாலயன முதறபெருந
 தேவாவான பதமெயதி
எஙக ணுயகன றிருமணச சோபன
 மியமபிஞ ரதுகேடடுப
பொஙகு கினறபே ரனபுபின றளளுறப
 பொளளென வருகினறா அ௦

அஞசு கோடியோ சனைபுகைந திருமடங
 கழனறவா தமைபபோலீ
ரஞசு தீயுருத திராபுடை யுடுததவ
 ரழறகணுற பூதஙகள
அஞசு றூறுருத திரரணடத துசசிய
 ராியயன முதறறேவா
அஞசு மாணையு மாறறலும படைததவ
 ரடுகுறட படைவீரா. அக

புததி யடடகா நாலிரு கோடிமேற
 புகபபெயத நரகஙகள
பததி ரடடியுங காபபவா பாரிடப
 படையுடைக கூரமாணடா
சததி யசசிவ பாஞசுட ருதவிய
 சதவுருத திரானனா
உயதத ளிததவீ ரைமபது கோடிய
 ருருததிர கணநாதா. அஉ

பட்ட காரிவா யரவணி பவாபசு
பதியுருத் திராதி
அட்ட மூர்த்திகண மேருவி னவிர்சுட
ராட்கார் தோட்டேந்தும்
மட்ட றுமலர் மகன்செருக் கடங்கிட
மயங்கிய விதித்தேற்ற
நிட்டை யாலவ னெற்றியிற் றோன்றிய
நீலலோ கிதநாதர் ௮௩

பால மேற்றசெந் தழல்விழி யுருத்திரர்
பதினொரு பெயர்வாகைச்
சூல மேற்றகங் காளக பாலியர்
துரகத நெடுங்காரி
நீல மேற்றபைங் கஞ்சுகப் போர்வையி
னெடியவர் நிருவாணக்
கோல மேற்றவ ரெண்மரு ளிப்புறங்
கொண்டுகேத் திரபாலர் ௮௪

செய்ய தாமரைக் கண்ணுடைக் கரியவன்
செம்மலர் மணிப்பீடத்
தைய னாசவ ஞதியெண் டிசைப்புலத்
தமரரெண் வசுதேவர்
மையில் கேள்விசா லேழெழு மருத்துக்கண்
மருத்துவ ரிருவோர்வான்
வெய்ய வாள்வழங் காதிரண் டருக்கரோர்
வெண்சுடர் மதிச்செல்வன் ௮௫

கையுங் காலகளுங் கண்பெற் றுகக் கதிபெற்ற
கடும்புலி முனிச்செல்வன்
பைய ராமுடிப் பதஞ்சலி பாற்கடல்
பருகிமா தவன்சென்னி
செய்ய தாள்வைத்த சிறுமுனி குறுமுனி
சிவமுணர் சனகாதி
மெய்யு ணர்ச்சியோர் வாமதே வன்சுகன்
வியாதனு ரதன்மனனே ௮௬

எழுவ ரன்னையர் சித்தர்வித் சாதர ரியக்கர்
கின்னரர் வேதர்
முழுவ ரம்புணர் முனிவரியோ கியர்மணி
முடித்தலைப் பலநாகர்

வழுவில வானறவ வலியுடை நிருதாவாள
வலியுடை யசுரோசா
குழுவொ டுமபயில பூதவே தாளாவெங
கூளிக ளரமாதா ௮௭

ஆணடி னோடய னமபரு வநதிஙக
ளாறிரண டிருபககம
ஈணடு மைமபொழு தியோகஙகள கரணஙக
ளிராபபக லிவறறோடும
பூணட நாழிகை கணமுதற காலஙகள
பொருகட னதிதிககு
நீணட மாலவரை திககய மேகமின
னிமிாநதவைம பெருமபூதம ௮௮

மநதி ரமபுவ னஙகடத துவஙகலை
வனனஙகள* பதமவேதந
தநதி ரமபல சமயநூற புறநதழீஇச
சாரநதநூ றருமாதி
முநதி ரஙகிய சதுாவிதஞ சரியையே
முதலிய சதுடபாதம
இநதி ரஙகுநா முடியவ ரடியவ
ரிசசியா வெணசிததி. ௮௯

ஆயி ரஙகட லனையவாயப பாநதெழு
மாயிர மணிகததுள
ஆயி ரஙகதி ரனையாா யுருததிர
ரநதரத தவாணடம
ஆயி ரநதகா படடெனத துநதுபி
யாயிரங கலநதாாபப
ஆயி ரஞசத கோடியோ சனைவழி
யளைககணத திடைசசெலவாா ௯௦

சிததந தோமுனி வேநதருந தேவருஞ
சிவனுருத தரிததோருந
தததந தோமுத லூாதியா வாாதிகழ
சநதன மணிக†கொஙகைகக
கொதத நதேமலாக குழனமனை யாரொடுங
குளிாவிசும பாறுசசென
றததந தோரிடை யாளபஙக னணிவரைக
கணியராய வருகினறாா ௯௧

(பா - ம) *வருணஙகள் †சநதனமணி கொஙகை.

இழிந்த வூர்தியர் பணிந்தெழும் யாக்கையர்
நிறைபுகழ் திருநாமம்
மொழிந்த நாவினர் பொடிப்பெழு மெய்யினர்
முகிழ்த்தகை முடியேறக்
கழிந்த வன்பினர் கண்முதற் புலன்கட்குங்
கருணைவான் சுவையூறப்
பொழிந்த வானந்தத் தேனுறை திருமலைப்
புறத்துவண் டெனமொய்த்தார் ௯௨

விரவு வானவர் நெருக்கற வொதுக்குவான்
வேத்திரப் படையோச்சி
அரவு வார்சடை நந்தியெம் பிரானவ
ரணிமணி முடித்தாக்கப்
பரவு தூளியிற் புதைபடு கயிலையம்
பருப்பதம் பகல்காலும்
இரவி மண்டலத் தொடுங்குநா ளொடுங்கிய
விந்துமண் டலமானும் ௯௩

வந்த வானவர் புறநிற்ப நந்தியெம்
வள்ளலங் குள்ளெய்தி
எந்தை தாள்பணிந் தையவிண் ணவரெலா
மீண்டினா ரெனவிண்டுத்
தந்தி டென்னவந் தழைத்துவேத் திரத்திற
றார்தரந் தெரிந்துய்ப்ப
முந்தி முந்திவந் திறைஞ்சினா ரச்சேவடி
முண்டகம் முடிசூட* ௯௪

தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின் றார்களிற்
சிலர்க்குத்தன் றிருவாயின்
வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கருண் முகிழ்ந்தகை
வழங்கியுஞ் சிலர்க்குக்கண்
பார்த்து நீண்முடி துளக்கியுஞ் சிலர்க்கருட்
பரிசிறந் தெழுந்தண்டங்
காத்த கண்டனோர் மண்டபத் திடைப்புக்குக்
கடிமணக் கவின்கொள்வான் ௯௫

ஆண்ட நாயகன் றிருவுளக் குறிப்புணர்ந்
தளகைநா யகனுள்ளம்
பூண்ட காதன்மேற் கொண்டெழு மன்புந்தன்
புனிதமெய்த் தவப்பேறும்

(பா - ம.) * சூடி

ஈண்ட வாங்கணைந் தெண்ணிலா மறைகளு
  மிருவரு முனிவோருந்
தீண்ட ருந்திரு மேனியைத் தனைகையாற்
  றீண்டிமங் கலஞ்செய்வான்* ௯௬

பூந்து கிற்படாங் கொய்சகத் தானைபின்
  போகக்கோ வணஞ்சாத்தி
ஏந்தி ரட்டைஞாண் பட்டிகை யிறுக்கிவண்
  டிரைக்குநாண் மலர்க்குஞ்சி
வேய்ந்து கற்பகப் புதுமலர்ச் சிகழிகை
  மிலைந்தூநீ றணிமெய்யிற்
சாந்த மான்மதந் தண்பனி நீராயத்
  தட்கையான் மட்டித்தான். ௯௭

இரண்டு செஞ்சுடர் றுழைந்திருந் தாலென
  விணைமணிக் குழைக்காதிற்
சுருண்ட தோடுபொற் குண்டலந் திணியிரு
  டுரந்துதோட் புறந்துள்ள
மருண்ட தேவரைப் பரமென மதிப்பவர்
  மையல்வல் லிருண்மான†
இருண்ட கண்டமேன் முழுமதி கோத்தென
  விணைத்தகண் டிகைசாத்தி. ௯௮

வலங்கி டந்தமுந் நூலவரை யருவியின்
  வயங்குமார் பிடைச்செனித்
தலங்கி டந்தவெண் டிங்களுற் றமுதெனத்
  தரளமா லிகைசாத்தி
இலங்கி டந்தமா லிகைப்பரப் பிடையியைத்
  திருண்‡முகம் பிளந்தாரங்
கலங்கி டந்தபாற் கடலமுழ்ந்த தெழுமிளங்
  கதிரெனக் கவின்செய்து. ௯௯

திசைக டந்தநாற் புயங்களிற் பட்டிகை
  சோத்துவா ளெறிக்குந்தோள்
நசைக டந்தநல் லார்மனங் கவர்ந்துயிர்
  நக்கவங் கதஞ்சாத்தி
அசைக டங்கலுழ் வாரண வுரிவைநீத்
  தணிகொளுந் தரீயம்பெய்
திசைக டந்தமந் திரப்பவித் திரமெடுத்
  தெழில்விர னுழைவித்து. ௱

(பா - ம) *செய்தான் †மாள ‡இமைத்திருள்.

உடுதத கோவண மிசைபபொலந துகிலசைத
 தூரகமைந தலைநால
விடுதத போலவெயின மணிததலைக கொடுககுமின
 விடவிரு புறநதூககித
தொடுதத தாரபுயந தூககினார புரஙகழல
 சொறபதங கடநதனபாக
கடுதத தாளிலிட டிருநிதிக கோமக
 னருநதவப பயனபெறறான ௱௧

செஙகண மாலய னிநதிரன முதறபெருந
 தேவாககும யாவாககும
மஙக லநதரு கடைககண யகனெரு
 மஙகலம புனைநதானபோற
சஙகை கொணடுகும போதான முதுகினமேற
 சரணமவைத தெதிரபோநத
துஙக மாலவிடை மேறகொடு நடநதனன
 சுராகளபூ மழைதூாததா ௱௨

அநத ரததவ ாநதா துநதுபி
 யைநதுமாாத தனாசூழ
வநத ாககரு மியககரும பூதரு
 மஙகல வியஙகலலக
கொநத லாககருங குழலா மடநதையா
 கொளைவலவிஞ சையாதாளந
தநத சைததிட மலாநதபூங கொமபாபோற
 சாயநதசைந தனராட ௱௩

துஙக மாயிரங கருவியா யிரமலைத
 தூஙகிருண முழைதோறுஞ
சிஙக மாயிரம வாயதிறந தாாதெனச
 சிரஙகளா யிரநதிணடோள
அஙக மாயிர மாயிர முடையவ
 னுயிர முகநதோறுஞ
சஙக மாயிர மாயிர மாயிரந
 தடககையும பிடிததூாத ௱௪

போககு மாயைவன புணாபபையு மிருணமலப
 புணாபபையுங கடநதெமமைக
காககு நாயக னருசசனை விடாதருட
 கதியடைநதுள வாணன

தூக்கு நேர்பட வாயிரங் கரங்களாற்
றெம்மெனப் புகழ்ந்தோறுந்
தாக்க வேறுவே றெழுந்த முழாவொலி
தடங்கட லொலிசாய்ப்ப. ௱௫

முனிவ ரஞ்சலி முகிழ்த்தசெங் கையினர்
மொழியுமாசிய ருள்ளங்
கனிவ ரும்பிய வன்பினர் பரவுடன்
கருத்தொடு* வழிக்கொண்டோர்
துனிவ ருங்கண நாதர்கொட் டதிர்தரத்
துணையினர் மழைபோலப்
பணிவ ருங்கண ராடிய தாளினர்
பாடுநர் வினரேத்த ௱௬

இந்தி ரன்மணிக் களாஞ்சிகொண் டொருமருங்
கெய்தமெல் லிலைவாசந்
தந்தி லங்குபொன் னடைப்பைகொண் டீசனோ
சாரவர் மருத்துக்கோ
வந்தி ரங்கொலி யாலவட் டம்பணி
மாறவா ரழுற்றாபந்
தந்து நேர்நீக கடவுள்பொற் கோடிகந்
தாமரைக் கரந்தூக்க ௱௭

நிருதி யாடிகொண் டெகிாவர் வடிக்கடி
நிதிமுகந் தள்கைக்கோன்
கருதி யாயிரஞ் சித்திடத் தண்டிநன்†
காஞ்சுகா வினைசெய்யப்
பரிதி யாயிரம் பஞ்டவி யுரகரும்
பனமணி விளக்கேந்தச்
சுருதி நாயகன் றிருவடி முடியின்மேற்
சுமந்துபின் புறஞ்செல்ல ௱௮

கங்கை காவிரி யாதிய நவநதிக்
கன்னியர் குளிர்தூங்கப்
பொங்கு வார்திரைக் கொழுந்தெனக் கவரிகள்
புரட்டவெண் பிறைக்கீற்றுத்
துங்க வாளெயிற் றிருளூட்டற் குழிவிழிச்
சுடரழற் செம்பங்கிச்
சங்க வார்குழைக் குறியகுண் டோதரன்
றணமதிக் குடைதாங்க ௱௯

(பா - ம) *கருத்தொரு †தண்டினன்.

இடிககும வானுரு மேறுயா நெடுஙகொடி
    யெகினவெண கொடிஞாலம
முடிககு மூழிநா ளுளாகடுங காலென
    மூசசெறி விடநாகந
துடிகக வாயவிடு* முவணவண கொடிமுதற
    சூழநதுசே வகஞசெயயுங
கொடிககு மாததினுட கொடியர சாயவிடைக
    கொடிபுடை பெயாநதாட. ௱ய

கணணு தறபிரான மருஙகிரு கடவுளா
    கபபுவிட டெனததோனறும
வணண முததலைப படையெடுத தொருகுட
    வயிறுடைப பெருமபூதம
பணண வபபதி னெணபடைக கலமுநதன
    பககமாச சேவிபப
அணணன முசசுடா முளைததொரு வரைநடந
    தனையதோா மருஙகெயத ௧௧௧

பநத நானமறைப பொருடடிரட டெனவட
    பாடலசெய் தெதிாபுடப
தநத னேததவா னுயிருண வுருததெழு
    தழலவிடத தெதிரோககும
அநத மாதியி லானிழல வடிவமா
    யாடியி னிழலபோல
வநத சுநதரன சாததுநீ றெடுதிரு
    மாலையு மெடுததேநத ௧௧௨

அனனத தேரின னயனவலப பாஙகரு
    மாாவலி கவாசேன
வனனத தேரினன மாலிடப பாஙகரு
    மலாககாங குவிததேததப
பொனனத தேமலாக கொனறையான வெளளியம
    பொருபபொடு மெழீஇபபோநதால
எனனத தோணி மதுரைமா நகாபபுறத
    தெயததுவா னவவேலை ௧௧௩

(பா - ம.) வாயீடு.

[ஷை வேறு]

தேவாக டேவன வநதான செஙகணமால விடையான வநதான
மூவாகண முதலவன வநதான முககணெம பெருமான வநதான
பூவல ரயனமால காணப பூரண புராணன வநதான
யாவையும படைபபான வநதா னெனறுபொற சினன மாாப்ப ௧௧௪

பெணணினுக கரசி வாயிற பெருநதகை யமைசச ரேனை
மணணினுக கரசா சேனை மனனவா பிறரு மீணடிக
கணணினுக கினியான றனனைக கணடெதிா கொணடு தாழ
விணணினுக கரச னூரின வியததகு நகரிற புககான ௧௧௫

முகிறவழ புரிசை மூதூா முததறபெரு வாயி*னீநதி
அகிறவழ மாட வீதி வலமபட வணவா ருக
நகிறழை பொலஙகொம பனன நஙனகா மகளி ரமபொன
துகிறழை மருஙகு லாயத தொகைபுறந தழூவச சூழநதாா ௧௧௬

தமிழமுதற பதினெண டேதது மகளிருந தாரு நாடின
அமிழதமன னவரு முலலை யமபுயங குமுத நீலங
குமிழநறுங கோஙகு காநதள கோழிண ரசோகம வாசம
உமிழதர மலாநத நநத வனமென வொருஙகு மொயததாா ௧௧௭

எமமைநீா விடுதி ரேயோ வெனபபோற கலையுஞ சஙகும
விமமநாண மடனு முஙக ணெஞசுடை வெளியா ருக
உமமைநீத தோடு மநதோ வுரைததன முலாததோ மெனறு
தமமைநா புரஙகால பறறித தடுபபபோ லாாபபசெனறாா ௧௧௮

கடியவிழ கமலக காடு பூததகோா கருணை வாரி
அடிமுதன முடியீ ருக வலாவிழிக குவளை சாததிக
கொடியசெம பதுமப போது குழனமிசைச சூடு வாாபோற
றொடியணி காஙகள கூபபித துதியென விளைய சொலவாா ௧௧௯

நஙகையென ஞேறறுள கொலலோ நமபியைத திளைததற கெனபாா
மஙகையை மணபபா னெனனோ வளளலு நோறறு னெனபார்
அஙகடி மதுரை யெனனோ வாறறிய தவநதா னெனபாா
இஙகிவா வதுவை காணபா னெனனநா நோறறோ மெனபாா. ௧௨௰

தெனனவன வருநதி மேனாட செயதவப பேறுப பெறற†
தனமகள வதுவை காணத தவஞ்செயதா னிலனோ யெனபாா
கனனிதன னழகுக கேறற வழகனிக காளை யெனபாா
மனனவ னிவனே யனறி வேறிலை மதுரைக கெனபாா ௧௨௧

(பா - ம) *முகப்பெருவாயில †தவப்பேறுற பெறற

நங்கைதன் னலனுக் கேற்ப நம்பியைத் தந்த திந்தத்
துங்கமா மதிநூல் வல்ல சுமதிதன் சூழ்ச்சி யென்பார்
அங்கவ டவப்பே றென்பா ரனையதன் கன்னிக் கன்றி
இங்கிவன் மருக னாக வெத்தவ முடையா னென்பார். கஉஉ

பூந்துகி னெகிழ்ப்பார் சூழ்வார் புணர்முலை யலைப்பார் பூசு
சாந்தினை யுகுப்பார் நாணந் தலைக்கொண்டார் போலச் சாய்வார்
கூந்தலை யவிழ்ப்பார் வாரிக் கட்டுவார் முடிப்பார் மேனி
மாந்தளி ரெங்கு மாரன் வாளிகள் புதையச் சோர்வார் கஉங

தண்ணளி யொழுக்கஞ் சாந்தக் குணத்தினைச் சாந்து மிந்த
வண்ணமென் மலர்க ளென்னே வாளியாய்த் தைத்த வென்பார்
கண்ணுறுங் கூந்தல் வேய்ந்த கடியவிழ் நீலத் தாரும்
வெண்ணகை யரும்பு முல்லைத் தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பார்

விம்பச்செம் மாந்த கொங்கை மின்னனார் சிலாவிற் காமன்
கைம்மிக்க கணையே றுண்டு கலங்கிய மயக்கா றங்கள்
மைம்மிக்க நெடுங்கண் ஞால வதனமு மவனம் மென்றே
தம்மிற்றம் முகத்தை நோக்கார் தலையிறக் கிட்டுச் செல்வார் கஉரு

பற்றிய பைம்பொன் மேனிப் பசப்பத்தே றுரண்ணல்
ஒற்றைமால் விடையின் மேற்கொண் டிருந்துநம் முளத்து மேவப்
பெற்றன மிதென்கொன் மாயம் பேதைமீர் பெருமா னீண்ட
கற்றைவார் சடைப்பூங் கொன்றை யிதுவன்றோ காண்மி னென்பார்

திங்களென் றெழுந்து நம்மைச் சுடுவதென்* செந்தீ யென்பார்
புங்கவன் சென்னி மீதுங் கிடப்பதே போலு மென்பார்
அங்கவற் கிந்த வெப்ப மிலைகொலென் றயிர்ப்பா ரற்றக்
கங்கைநீர் சுமந்தா னென்பா ரதனையுங் காண்மி னென்பார் கஉஎ

கலையொடு நாணம் போக்கிக் கருத்தொடு வண்ணம் வேறாய்
உலையொடு மெழுகிட் டென்ன வுருகுகண் ணீர ராகிக்
கொலையொடு பயில்வேற் கண்ணார் குரிசிறன் பவனி நோக்கி
அலையொடு மதியஞ் சூடு மையனமெய் யன்ப ரொத்தார். கஉஅ

நட்டவாக் கிடுக்க ணையத் நன்றிகொன் றவர்போற் கையில்
வட்டவாயத் தொடியுஞ் சங்கு மருங்குற்சூழ் கலையு நீங்க
இட்டபொற் சிலம்பிட் டாங்கே நன்றியி னிகவார் போற்கால்
ஒட்டியே கிடப்ப நின்று ருகுத்தபூங் கொம்ப ரன்னார் கஉகூ

(பா - ம) *சுடுவதே

மினனகு வேறக ணுளோரா விளஙகிழை விடைமே லையன
புனனகைப போது நோககப போதுமுப புரமும வேனின
மனனவன புரமுஞ சுடட வலலவோ கெடடேன வாளா
இனனவை சுடாது போமோ வேழையேன* புரமு மெனறுள. ௧௩௧

உழைவிழி யொருததி தனக ணுருவெளி யாகித தோனறுங
குழகனை யிரணடு செமபொற கொஙகையு மொனறாய் வீஙகத
தழுவுவா ளூறறங காணு டடமுலை யிரணடே யாகி
இழையிடை கிடககநீஙகி யிருககைககண டிடைபோ லெயததாள

வாரிருங கொஙகை யாளோரா மாதராள வாரோ ருயயக
காரிருள விடமுண டனறு கறுததே யனறு கொனறைத
தாரிருஞ சடையார கணடந தையனமீர தமது நெஞசங
காரிருமபெனறே காடடக குறியிடட கறுபபே யெனறுள ௧௩௨

பொனனவிர சடையான முனனே போனதென னெஞசு தூதாய†
அனனது தாழதத தெனனென றழுஙகுவா ளொருததி கெடடேன
எனனது நெஞசும போன தெனறெனா ளொருததி கேடட
மினனனுள வேறகண சேநதாள விளைததன ளவளும பூசல ௧௩௩

செபபிளங கொஙகை யாளோர தெரிவைநீ திருநோக கெமபால
வைபபதென மதனபோ லெமமைச சுடுவதே‡ மதனுக காவி
அபபொழு தளிததாற போலெம மாவியு மளிததா லினறு
மெயபபுக ழுமககுண டினறேற பெணபழி விளையு மெனறுள ௧௩௪

கவனமால விடையான றனனைக கடைககணித திலனென றஙகோர
சுவணவான கொடியோ ரோவத தொழிலவலலான குறுக நோககி
இவனைநீ யெழுதித தநதால வேணடுவ வீவ னெனறுள
அவனையா ரெழுத வலலா ரெனறன ளுவி சோரநதாள　　௧௩௫

வலததயன வரவு காணுண மாலிடங காணுள விணணோர
குலததையுங காணுண மணணோர குழாததையுங காணுண ஞானப
புலததவர போலக கணட பொருளெலா மழுமான செஙகைத
தலததவன வடிவாக கணடா ளொருததனித தையன மாது.௧௩௬

முனபெறறங காலிற செலல வணணலை முனபோயக காணபான
பினபறறி யாசைப பாசம பிணிததெழ வோடு வாளோர
பொனபெறற முலையாள கொமப ருகுமலா போலத தாளின
மினபெறற காஞசி தடப விலஙகொடு நடபபா ளொததாள.௧௩௭

(பா-ம.) *ஏழையேம. †நெஞசந தூதாய.
‡சுடுவதென

விதுககலை மிலைநது செஙகண விடையினமேல வருமா னநத
மதுககட றனைககண வாயான முகநதுணடு மகளி ரெலலாம
புதுககலை சரிவ தோரார புரிவளை கழலவ தோரார
முதுககுறை வகலவ தோரார மூழகினா காம வெளளம. கஙஅ

பைததழ கெறிககு மாடப பநதிமே னினறு காணபார
கைததலங கூபபியாஙகே கணகளு நோககி யாஙகே
சிததமுங குடிபோயச சொலலுஞ செயலுமாண டஙகண மாணா
வைததமண பாவை யோடு வடிவுவே றறறு நினறார் கஙகூ

அனபடட புரமுங காம னாகமுஞ சுடட தீயிம
மினபடட சடிலத தணணன மெயயெனப தறியா நோககிப
பொனபடட கலனு மெயயும பொரிகினறு ரவனைப புலலின
எனபடடு விடுமோ வைய வேழைய ராவி யமமா கசய

கொடிகளபூத துதிரநத போதிற கொமபனா கலையுஞ சஙகுந
தொடிகளுஞ சுணணத தூளுஞ சுராபொழி மலருந நநதி
அடிகளகைப பிரமபு தாககச சிநதிய வணட வாணா
முடிகளின மணியுந தாருங குபபையாய மொயதத வீதி. கசக

துனனிய தருபபை கூட வாசிலை துழாவித தோயததுப
பொனனியல கலச நனனீா பூசுரா வீச வனனோர்
பனனியா வடட மாக வானவிற பதிததா லெனன
மினனிய மணிசெய நீரா சனககலம* விதியாற சுறற கசஉ

கொடிமுர சாடி செமபொற குடமணி நெயயிற பூதத
கடிமல ரனைய தீப மஙகுசங கவரி யெனனும
படிவமங கலஙக ளேடும பரிததுநோ பதுமக கொமபா
வடிவினா வநது காடட மாளிகை மருஙகிற செலவான கசங

செபபுரங கவாநத கொஙகை யரமபையா தீபங காடடுந
துபபுர வனபி னாககுத தூயமெயஞ ஞான நலகும
முபபுரங கடநதான றனனை முமமுறை யியஙக ளேஙகக
கபபுர விளககந தாஙகி வலஞசெயக கருணை பூததான. கசச

கோயினமுன குறுக லோடு மைமபுலக குறுமபு தேயதத
தூயநால வேதச செலவா சுவததிக ளோத நநதி
சேயிருந தடககை பறறிச செஙகணே றிழிநது நோர்ந்து
மாயனு மயனு நீடடு மலாககா மிருபாற பறறி கசரு

(பா - ம.) *நீராஞசனக கலம

எதிாநதரு மறைகள் காணு தினைததடி சுமநது காணும
முதிாநதவன புருவ மான பாதுகை முடிமேற சததி
பதிநதவா தலைமேற கொணடு பாசவல வினைதீாத துளளம
பொதிநதுபே ரினபநலகும பொனனடிப போது சாததி　　கசசு

பையர வுரியி னனன நடைபபடாம பரபபிப பெயத
கொய்யவிழ போது நீததந* குரைகழ லடிந னைபபத
தெயவமந தார மாரி திருமுடி நனைபபத தெனனா
உயயவந தருளு மைய னுளளெழுந தருளுமெலலை　　கசஎ

மஙகல மகளி ரோடுங காஞ்சன மாலை வநது
கஙகையின முகநத செமபொற கரகநீ ரனையாா வாககத
திஙகளங கணணி வேயநத சிவபாரு சோதி பாத
பஙகயம விளககி யநநீா தலைபபெயது பருகி நினறாள　　கசஅ

பாதநாண மலாமே லீரம புலரவெண பட்டா னீவிச
சீதமென பனிநீ ராட்டி மானமதச சேறு பூசித
தாதவிழ புதுமந தாரப பொனமலா சாததிச செனனி
மீதிரு காஙகள கூபபி வேறுநின றிதனைச சொனனாள　　கசகூ

அருமையா லடியேன பெறற வணஙகினை வதுவை செயதித
திருநகாத திருவுங கனனித தேயமுங கைககொண டாளகென
றுரைசெயதா ளதறகு நோவா ருணணகை யுடைய ராகி
மருகனு ரியஙக ளாாபப வதுவைமண டபததைச சாாநதாா.கரு௰

அருததநான மறைக ளாாபப வரிமணித தவிசி லேறி
நிருததனுங கிருநது சூழ நினறமா லயனை யேனை
உருததிரா தியரைப பினனு மொழிநதவா னவரைத தததந
திருததகு தவிசின மேவக திருககடை நாட்டம வைததான.கருக

விணடல வானோ ரேனோ மிடைதலான ஞாலச செலவி
பணடைய ளனறி யினறு பரிததனள பௌவ மேழும
உணடவன றனனைத தானின றுததாரத திருததி னுனே
அணடாநா யகனற னுணை வலியினே வறியே மமமா　　கருஉ

மாமணித தவிசில வைகி மணவினைக கடுதத வோரை
தாமவரு மளவும வானத தமனிய மலாககொம பனனா
காமரு நடன னோககிக கருணைசெய திருநதா னிபபாற
கோமகள வதுவைக கோலம புனைதிறங கூற லுறறேன.　　கருங

(பா - ம) *போதினீததம

மாசறுத தெமையா னநத வாரிநீ ராடடிப பணடைத
தேசுரு விளகக வலல சிவபரம பரையைச செமபொன
ஆசனத திருததி நான மணிநதுகுங குமசசே றபபி
வாசநீ ராடடி னாகண மதிமுகக கொமப ரனனா. ௧௫௪

முரசொடு சஙக மேஙக முழுகிநுண டூசு சாததி
அரசிய லறததிற கேறப வநதனாக குரிய தானம
விரைசெறி தளிாகனை யார வேணடுவ வெறுபபத தநது
திரைசெய்நீ ரமுத மனனா டிருமணக கோலங கொளவாள ௧௫௫

செமமலாத திருவும வெளளைச செழுமலாத திருவுந தஙகள
கைமமலாத தவபபே றினறு காடடுவாா போல நஙகை
அமமல ரனிசச மஞசு மடியிறசெம பஞசு தீடடி
மைமமலாக குழனமேல வாசக காசறை வழியப பெயது. ௧௫௬

கொஙகையின முகடடிற சாநதங குளிாபனி நீர்தோயத தடடிப
பஙகய மலாமே லனனம பவளசசெவ வாயவிட டாாபபத
தஙகிய வெனனை வார நூபுரந ததுமபச செஙகேழ
அஙகதிாப பாத சாலங கிணகிணி யலமபப பெயது ௧௫௭

எணணிரண டிரடடி கோதத விரிசிகை யிருபத தொனறிற
பணணிய கலாப மீரேழ பருமநா விரணடிற செயத
வணணமே கலையி ரணடிற காஞசியிவ வகையோ ரைநதும
புணணியக கொடிவண டாாபபப பூததபோற புலமபப பூடடி

பொனமணி வணடு வீழநத காநதளம போது போல
மினமணி யாழி கோதது மெலவிரற செஙகைக கேறப
வனமணி வைர யாபபுக கடகமுந தொடியும வானத
தெனமணிக கரஙகள கூபப விருதடந தோளி லேறறி ௧௫௯

மாகத மாலை யமபொன மாலைவித துரும மாலை
நிரைபடு* வான விலலி னிழலபட வாரத தாமம
விரைபடு களபச சேறு மெழுகிய புளகக கொஙகை
வரைபடு மருவி யனறி வனபபுநீா நுரையு மான ௧௬௰

உருவமுத தடுவா யமமுத துடுததபல காசு கோளாய
மருவவக காசு சூழநத மாமணி கதிராயக கஙகுல
வெருவவிட டிமைககு மார மேருவின புறஞசூழந தாடுந
துருவசக காமபோற கொஙகை துயலவர விளஙகச சூட்டி ௧௬௧

(பா - ம) *நிரைபட.

கொடிககய லினமாய நினற கோடசுறு வேறும வீறு
தொடிககலை மதியுந தஙகோன றொலகுல விளககாயத தோனறும
பிடிககிரு காதி னூடு மநதணம பேசு மாபோல
வடிககுழை மகரத தோடு பரிதிவாண மழுஙகச சோதது ௧௬௨

மழைககுமா மதிககு நாபபண வானவிற கிடநதா லொபப
இழைககுமா மணிசூழ படட மிலமபக மிலஙகப பெயது
தழைககுமா முகிலை மைநதன றளையிடல காடடு மாபோற
குழைககுநீரத தகர ஞாழற கோதைமேற கோதை யாதது ௧௬௩

கறபகங கொடுதத விநதக காமரு கலனக ளெலலாம
பொறபமெயப படுததது முககட புனிதனுக கீறி லாத
அறபுத மகழசசி தோனற வழகுசெய தமையந தோனறச
சொறகலை யாளும பூவின கிழததியுந தொழுது நோககி ௧௬௪

சுநதர வலலி தனனைச சோபன மெனறு வாழததி
வநதிரு கையுந தஙகண மாநதளிரக கைகக ணீடடக
கொநதவிழ கோதை மாது மறமெலாங குடிகொண டேறும
அநதளிரச செஙகை பறறு வெழுநதனண மறைக ளாரபப ௧௬௫

[கலிவிருததம]

அறைநதன தூரிய மாரததன சஙகம
நிறைநதன வானவர நீணமலர மாரி
எறிநதன சாமரை யெநதிழை யாரவாயச
சிறநதன* மஙகல வாழததெழு செலவம ௧௬௬

அடுததனள சுநதரி யமபொன டைபபை
எடுததன ளாடி திலோததமை யேநதிப
பிடிததனள விநதை பிடிததனள பொறகோல
உடுதத நெருககை யொதுககி நடநதாள ௧௬௭

கடடவிழ கோதை யரமபை களாஞசி
தொடடன ளூரபபசி தூமணி யால
வடட மசைததனள வனன மணிககா
சிடடிழை கோடிகை மேனகை கொணடாள ௧௬௮

கொடிகளெ னககுளிர போதொடு சிநதும
வடிபனி நீரினர வீசுபொன வணணப
பொடியின ரேநதிய பூமபுகை தீபத
தொடியணி கையினர தோகையர சூழநதார ௧௬௯

(பா - ம்) *செறிநதன.

தோடவி ழோதியா சோபன கீதம
பாட விரைபபனி நீரொடு சாநதம
ஏடவிழ மெனமல ரிடட படததிற
பாடக மெலலடி யைபபையய வையா ௧௭௰

செமமல ராளொடு நாமக டேவி
கைமமலா பறறின கலவியொ டாககம
இமமையி லேபெறு வாரககிது போதென
றமமணி நூபுர மாரபப நடநதாள ௧௭௧

ஒலகினண மெலல வொதுஙகின ளனபு
பிலகி யிருநத பிரானரு கெயதி
மெலகி யெருதத மிசைததலை தூககிப
புலகிய காஞசி புலமப விருநதாள ௧௭௨

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

அறபக விமைககுஞ செமபொ னாதன பீடத துமபாப
பொறபக லாத காடசிப புனிதனோ டிருநத நஙகை
எறபகல வலஙகொண டேகு மெரிககிர வரையி னுசசிக
கறபக மருஙகிற பூதத காமரு வலலி யொததாள ௧௭௩

பணணுமின னிசையு நீருந தணமையும பாலும பாலில
நணணுமின சுவையும பூவு நாறறமு மணியு மஙகேழ
வணணமும வேறு வேறு வடிவுகொண டிருநதா லொதத
தணணலு முலக மீனற வமமையு மிருநத தமமா ௧௭௪

விணணுளார திசையி னுளளார வேறுளார பிலததி னுளளார
மணணுளார பிறரும வேளவி மணடபத தடஙகி யெனறும
பணணுளா ரோசை போலப பரநதெஙகு நிறைநத மூனறு
கணணுளா ரடியினீழல கலநதுளார தமமை யொததார ௧௭௫

ஆயபோ தாழி யஙகை யணணலபொற கரக நீராற
சேயவான சோதி யாடற சேவடி விளககிச சாநதந
தூயபோ தவிழச சாததித தூபமுஞ சுடருங கோடடி
நேயமோ டருசசித தைய னிறையருள பெறறு நினறான ௧௭௬

விணடலத தவரு ளாதி வேதியன பாத தீரததம
முணடகத தவனு மாலு முனிவரும புரநத ராதி
அணடரு நநதி தேவு மடுகணத தவரு மேனைத
தொணடரும புறமபு முளளு நனைததனா சுததி செயதார ௧௭௭

அத்தலை நின்ற மாயோனாதி* செங் கரத்து நங்கை
கைத்தலங் கமலப் போது பூத்ததோர் காந்த ளொப்ப
வைத்தரு மனுவா யோத்தக் கரகநீர் மாரி பெய்தான்
தொத்தலர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுதுபூ மாரி பெய்தார் களஅ

ஆடினா ரரம்பை மாதர் விஞ்சைய ரமுத கீதம்
பாடினா ரவென் றார்த்துப் பரவினார் முனிவர் வானோர்
மூடினார் புளகப் போர்வை கணத்தவர் முடிமேற் செங்கை
சூடினார் பலரு மன்றற் றெருடுகட் டின்பத் தாழ்ந்தார் களகூ

புத்தனா றெறிந்த கல்லும் போமென மிலைந்த வேத
வித்தனா ரடிக்கீழ் வீழ விண்ணவர் முனிவ ரேனோர்
சுத்தநா வாசிகூறிக்† குங்குமத் தோயந் தோய்ந்த
முத்தவா லரிசி வீசி மூழ்கினார் போக வெள்ளம் கஅ௰

அம்மையோ டப்ப னென்ன வலாமணம் போல நீங்கார்
தம்மருள் விளையாட் டாலே யாற்றநாட் டமியர் போல
நம்மனோர் காணத் தோன்றி நன்மணம் புணர ஞாலம்
மும்மையு முய்ந்த வென்னாத் தத்தமின் மொழிய லுற்றார் கஅக

காமரு சுரபித் தீம்பால் கற்பகக் கனிநெய் கன்னல்
நாமரு சுவைய வின்ன நறுமது பருக்கஞ் செம்பொன்
ஆமணி வட்டத் திணைகாற் பாசனத் தமையப் பெய்து
தேமரு கொன்றை யானைத் திருக்கைதொட் டருள்க வென்றார் கஅஉ

அங்கைவைத் தமுது செய்தாங் ககமகிழ்ந் தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிழ் குமுதச் செவ்வாய்க் கோட்டிவாண் முறுவல் பூத்தான்
புங்கவர் முனிவர் கற்பின் மகளிரும் போதின் மேய
மங்கைய ரிருவ ரோடு மங்கலம் பாட லுற்றார் கஅங

மாக்கடி முளரி வண்ணன் மைந்தரோ டொருங்கு வைகி
நாக்களி னடுநர் வாரத் துடுவையா னறுநெய் யாத்தி
வாக்கிட வார மாநடி வலஞ்சுழித் தகடு வீங்கித்
தேக்கிடு மொலியி னார்த்து நிமிர்ந்தது தெய்வச் செந்தீ. கஅச

சுற்றுநான் மறைக ளார்ப்பத் தூரியஞ் சங்க மேங்கக்
கற்றநான் முகத்தோன் வேள்விச் சடங்குநூல் கரைந்த வாற்றான்
முற்றமங் கலநாண் சாத்தி முழுதுல கீன்றாள் செங்கை
பற்றினன் பற்றி லார்க்கே வீட்டருள் பரம யோகி கஅரு

(பா - ம) *அனாதி †ஆசிகூற

இணரெரித தேவுந தானே யெரிவளாப பவனுந தானே
உணவுகொள பவனுந தானே யாகிய வொருவன வையம
புணாவுறு போக மூழகப புருடனும பெணணு மாகி
மணவினை முடிததா னனனானை புணாபபையாா மதிகக வலலாா. ௧௮௬

பினபுதன பனனி யோடு பிறைமுடிப பெருமான கையில
நனபொரி வாஙகிச செநதீ நாமடுத தெனைதது மான
தனபடி வுணாநத வேத முனிவாககுத தகக தானம
இனபகந தருமப நலகி யெரிவல முறையால வநது. ௧௮௭

மஙகலம புனைநத செமபொ னமமிமேன மனாடடி பாத
பஙகய மலரைக கையாற பரிபுரஞ சிலமபப பறறிப
புஙகவன மனுவா லேறறிப புணணிய வசிடடன றேவி
எஙகெனச செஙகை கூபபி யெதிாவா வருடகண சாததி ௧௮௮

விதிவழி வழாது வேளவி வினையெலா நிரமப விஙஙன
அதிாகட லுலகந தேற வாறறிநான மறைக ளாபபக
கதிாமணி நகையாா வாழததக காமனைக காயநத நமபி
மதிநுதன மஙகை யோடு மணவறை தனனிற புககான ௧௮௯

மணிதரு மிமையா தையன மஙகல வனபபு நோககிப
புனிதவா னவரை யொததா ரவாககது புகழோ வெநதை
கனிதரு கருணை நாடடம பெறறவா கடவு ளோராற
பனிதரு மலரிட டேததி வழிபடற பால ரனறோ ௧௯௰

மானிட ரிமையோ ரெனனும வரமபில ராகி வேளவி
தானிட ரகல நோககித தலைததலை மயஙகி நினறாா
கானிட நடனஞ செய்யுங கணணுத லருடக ணோககால
ஊனிட ரகலு நாளி லுயாநதவ ரிழிநதோ ருணடோ ௧௯௧

மணவறைத தவிசினீஙகி மனறனமண டபததிற போநது
கணமணிச சேககை மேவிக கருநெடுங கண்ணன வாணி
*துணைவனே முதலவா னோர்ககுஞ சூழகணத தொகைககு மென்றுந
தணவறு செலவந தநதோன சாறுசால சிறபபு நலகி ௧௯௨

எடடுவாய முளரி யானமா லேனைவா னவருந தததம்
நாடடுவாழ பதியிற செலல நலவிடை கொடுத்து வேநதாக
காடடுவா னாடிக காடடுந தனமைபோ லரசு செயது
காடடுவா னாகி யையன றிருவுளக கருணை பூததான. ௧௯௩

(பா - ம) *துணைவனை.

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

அதிரவிடைக கொடியங கயறகொடி யாக வராககலன பொற்கல ஞகப
பொதியவிழ கடுககை வேமபல ராகப புலியதள பொலநதுகிலாக
மதிமுடி வைர மணிமுடி யாக மறைகிடந தலமபுமா மதுரைப
பதியுறை சோம சுநதரக கடவுள பாணடிய ஞகிவீற றிருநதான் ௧௯௪

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

விணடவழ மதியஞ சூடுஞ சுநதர விடஙகப புததேள
கொணடதோர வடிவுக கேறபக குருதிகொப பளிககுஞ சூலத
திணடிறற சஙகு கனனன முதறகணத தேவர* தாழும
பணடைய வடிவ மாறிப பாரததிவன பணியி னினறார. ௧௯௫

தெனனவர வடிவங கொணட சிவபர ஞலகங காககும
மனனவர சிவனைப பூசை செயவது மறையா றெனறு
சொனனது மனன ரெலலாந துணிவது பொருட்டுத தானும
அநநகர நடுவூ ரெனறே ரணிநகர சிறபபக கணடான ௧௯௬

மெயமமைநூல வழியே கோயில விதிததருட குறிநி றீஇபபோ
இமமையே நனமை நலகு மிறையென நிறுவிப பூசை
செமமையாற செயது நீப வனததுறை சிவனைக காலம
மும்மையுந தொழுது வையம முழுவதுங கோன டாததும ௧௯௭

பூவரு மயனமா லாதிப புனிதரு முனிவ ரேனோ
யாவருந தனையே பூசித திகபர மடைய நினற
மூவருண மேலா முககண மூரததியே பூசை செயத
தாவர விலிஙக மேனமைத தகுதியா ரளகக வலலார. ௧௯௮

[௸ வேறு]

மணிதத ருககர சாகிதெதவ வேநதாகக
மடஙகலாய மடநலலாக
கினிதத வைஙகணைக காளையாய நிலமகட
கிணாததுழா யணிமாலாய
அணிதத நிததமோராந திகபரத தாசைநீத
தகநதெளிந தவாகொனறுயத
தனிதத மெயயறி வானநத மாமபர
தததுவமாய நினறனை. ௧௯௯

ஆகச் செயயுள்—௭௯௭.

(பா - ம.) *கணதேவர

ஆ று வ து

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உலகிய னிறுதது வானவா தொருபாகு சுடாவான றிஙகட
குலமணி விளககை வேடடுக கோமுடி கவிததுப பாராண
டிலகுறு தோறற மீதான முனிவா ரிருவா தேற
அலகிலா னநதக கூததுச செயதவா றறைய லுறறாம க

புணணிய மலாமென கொமபை வேடடபின புவனந தாஙகும
கணணுதன மூாததி யாய கவுரியன மணததில வநத
மணணியல வேநதா வானோா மாதவா பிறரு முணண
நணணுதி ரெனன லோடு நணணுவாா விரைவி னெயத உ

பொனனவிா கமலம பூதத புனிதநீ ராடித தததம
நனனெறி நியம முறறி நணணினா புலிககா லோனும
பனனக முனியுந தாழநது பரவியம பலததுள ளாடும
நினனரு ணடஙகண டுணப தடியேஙக ணியம மெனறாா ங

எனனலு மநதக கூததை யிஙகுநாஞ செயதுந திலலைப
பொனனக ருலக மெலலா முருவமாம புருடற குளளம
இனனதாந துவாத சாநத மெனறிறை யருளிச செயய
மனனவ வேணை யஙகம யாவென மனனன சொலவான ச

அரைககுமே லுலகே மெனறு மரைககுககீ ழுலகே மெனறும
உரைககலா லுலக மெலலா முருவமாம புருடற கிநதத
தரைககுமே லனநத தெயவத தானமுண டீனததுங கூறின
வரைககுறு சிலதா னஙகள வகுததுரை செயயக கேணமின ரு

திருவள ராரூா மூலந திருவானைக காவே குயயம*
மருவளா பொழிலசூ ழணணா மலைமணி பூர நீவிா
இருவருங கணட மனற மிதயமாந திருககா ளததி
பொருவருங கணட மாகும புருவமத தியமாங காசி. சு

(பா - ம்.) *காவே நாபி

பிறைதவழ் கயிலைக் குன்றம் பிரமாந் திரமாம் வேதம்
அறைதரு துவாந்த சாந்த மதுரையீ ததிக மௌநத்
முறையினு லென்னின் முன்னாந் தோன்றிய முறையா லென்றக்
கறையறு தவத்தோ ரோடு கவுரியன் கோயில் புக்கான் ௭

தன்னரு ளதனு னீத்த தன்னையே தேடிப் போந்த
பின்னவிர் கயிலை தானே விடையுரு மாறி யிங்ஙன்
மன்னிய தேயோ நிங்கண் மண்டலம் மேயோ னென்னப்
பொன்னவிர் விமானக் கீழ்பால் வெள்ளியம் பொதுவுண் டாக ௮

மின்பயில் பரிதிப் புத்தேள் பாற்கடல் விளங்கி யாங்குப்
பின்பதன் மிசைமா ணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற் றன்ன
தன்பாத முளமே யாகு மல்லது வேதச் சென்னி
என்பதா மங்கே யன்றி யாதென விசைக்கற் பாற்றே ௯

அன்னதோர் தவிசி னும்ப ராயிரங் கரத்தா லள்ளித்
துன்னிருள் விழுங்குங் கோடிச் சூரிய ரொருகா லத்து
மன்னின ருதித்தா லொப்ப மனமொழி பக்கங் கீழ்மேற்
பின்முதல் கடந்த ஞானப் பேரொளி வடிவாய்த் தோன்றி ௰

முந்துறு கணங்கண் மொந்தை தண்ணுமை முழக்கஞ் செய்ய
நந்திமா முழவந் தாக்க நாரண னிடக்கை யார்ப்ப
வந்துகந் தருவ ரூவின் மாபுளி யிருவர் பாட
ஐந்துந் துபியுங் கல்லென் றார்கலி முழக்கங் காட்ட. ௧௧

மதுமுகத் தலர்ந்த வெண்டா மரைமகள் சுருதி கூட்டச்
சதுமுகத் தொருவன் சாம கீதயாழ் தடவிப் பாட
விதுமுகத் தருக்கு மொய்க்கு மீனென ஞான வெள்ளிப்
பொதுமுகத் தமரர் தூற்றும் பூமழை யெங்கும் போர்ப்ப. ௧௨

பொருங்கட னிறத்த செந்தீப் பொங்குளைக் குறளன் மீது
பெருங்கடல் வடவைச் செங்கண் பிதுங்கமேற் றிரிந்து நோக்கி
முருங்கட லெரியிற் சீற முதுகிற வலத்தா ளூன்றிக்
கருங்கடன் முளைத்த வெய்யோன் காட்சியிற் பொலிந்து நின்று.

கொய்யுஞ்செங் கமலப் போது குவிந்தென வெடுத்துக் கூத்துச்
செய்யும்புண் டரிகத் தாளுந் திசைகடந் துளவீ ரைந்து
கையுந்திண் படையுந் தெய்வ மகளிர்மங் கலநாண் காத்த
மையுண்ட மிடறுஞ் சங்க வார்குழை நுழைந்த காதும். ௧௪

செக்கரஞ் சடையுந் தேசார் வெண்டிரு நீறுந் தெய்வ
முக்கணு முரக்கக் கச்சு முள்ளெயி றிமைக்கு மார்பும்
மைக்கருங் கயற்கண் ணங்கை வல்லியி னொதுங்கி நிற்கும்
பக்கமு மவண்மேல் வைத்த பார்வையு நகையுந் தோன்ற. ௧௫

கங்கையா ரலம்பு மோசை கடுக்கைவண் டிரங்கு மோசை
மங்கல முழவி னோசை மந்திர வேத வோசை
செங்கையா டெரியி னோசை திருவடிச் சிலம்பி னோசை
எங்கணு நிரம்பி யன்ப ரிருசெவிக் கமுத மூற்ற. ௧௬

ஆடினா னமல மூர்த்தி யஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னி
சூடினா ரடியில் வீழ்ந்தார் சுருதியா யிரநா வாரப்
பாடினார் பரமா னந்தப் பரவையிற் படிந்தா ரன்பு
நீடினார் நிருத்தா னந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டார் ௧௭

முனிவர்கந் தருவர் வானோர் தானவர் மோன யோகர்
புனிதகிம் புருட ராதிப் புலவரு மிறைஞ்சி யன்பின்
கனிதரு மின்பத் தாழ்ந்தார் திருமணங் காண வந்த
மனிதருங் காணப் பெற்றார் மாதவர் பொருட்டான் மன்னோ. ௧௮

அனந்தனு முனிவர் வேந்த னளவிலா னந்த மூறி
மனந்தனி னிரம்பி மேலும் வழிவது போல மார்பம்
புனைந்தபுண் ணியவெண் ணீறு கரைந்திடப் பொழிகண் ணீருள்*
நனைந்திரு கரமுங் கூப்பி நாதனைப் பாடு கின்றான் ௧௯

பராபர முதலே போற்றி பத்தியில் விளைவாய் போற்றி
சராசர மாகி வேறாய் நின்றதற் பரனே போற்றி
கராசல வுரியாய் போற்றி கனகவம் பலத்து ளாடும்
நிராமய பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி ௨௰

ஒன்றாகி யைந்தா யையைந் துருவாகி வருவாய் போற்றி
இன்றாகிச் சென்ற நாளா யெதிர்நாளா யெழுவாய் போற்றி
நன்றாகித் தீய தாகி நடுவாகி முடிவாய் மன்றுள்
நின்றாடும் பரமா னந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி ௨௧

அடியரேம் பொருட்டு வெள்ளி யம்பலத் தாடல் போற்றி
பொடியணி தடந்தோள் போற்றி புரிசடை மகுடம் போற்றி
கடியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் கயல்விழி பாகம் போற்றி
நெடியதற் பரமா னந்த† நிருத்தனே போற்றி போற்றி ௨௨

(பா - ம) *கண்ணீரு †நெடியாற் பரமானந்த, நெடியவ பரமானந்த.

எனறுநின றேததி னானபின னிருவரை நோககி வெளளி
மனறுணினறாடா நினற மறைமுதல கருணை கூரநது
நனறுநீர வேடட தெனனென றருளசெய நாதன பாதந
துனறுமெய யனபிற றாழநது தொழுதுநின றிதனைச சொலவார உங

எநதையித திருககூத தெனறு மிநநிலை நினறியா வாககும*
பநதவெம பாச நீஙகப பரிநதருள† செயதி யெனனச
செநதமிழக கனனி நாடு செயதமா தவபபே றெயதத
தநதனை மெனறான வேதந தலைதடு மாற நினறான உச

ஆராமுனி யீது வேணடு மாதியெம பெரும விநத
நிராமய பரமா னநத நிருததனே நா கணடோ ரெலலாந
தராதல மிசைவந தெயதாத தனிககதி பெறுதல வேணடும
பராபர வெனறு தாழநதான பகவனு மதறகு நேரநதான உரு

ஆரததனர கணததோர கைகோத தாடின ரலரபூ மாரி
தூரததனர விணணோர கணணீர துளுமபினர முனிவ ராகம
போரததனர புளக மனபிற புதைநதனர விழுஙகு வாரபோற
பாரததனர புலலிக கொணடார பரவியவ விருவர தமமை. உசா

[ஷை வேறு]

அனிததமாகிய பூதமைம பொறிபுல
னாதியா றாறுகி
இனிததமாயையோ டிருவினைத தொடககினு
மிருளினும வேறாகித
தனிதத யோகிக ளகநிறைந தாடிய
தனிபபெருந திருககூததைக
குனிதத வணணமாக கணடவாக கிடபாங
கொடுததவ னுறைகினறான ‡ உஎ

குனிவி லாதிரைத தினநதொடுத தெதிரவரு
கொடுவிலா திரையெலலை
புனித வாடக மூளரிதோயந தததனிப
பொதுநடந தரிசிததங
கினித மரநது றாற றெணபடங கைநதெழுத
தெணணியிந§நிலைநிறகுங
கனியு மனபினோ ரெணணியாங கெயதுவர
கருதிய வரமெலலாம உஅ

ஆகச செயயுள - அஉரு

(பா - ம்) *நினறியாககும ।†பரிததருள ‡உறைகினறாம
§இனிது வைகியா யீரதெடடெம மநதிரமெணணி

ஏழாவது

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

பன்னகே சனு மடுபுலிப் பாதனும் பணிய
மின்னு வார்சடை மன்னவன் வெள்ளிமன் றாடல்
சொன்ன வாறிது பசித்தழல் சுட்டொரு பூதம்
அன்ன மாமலை தொலைத்தவா றெடுத்தினி யறைவாம். க

கன்னி யாக்கர சாயினாள் கடிமனை புகுந்த
மின்னி யற்சடை மாதவர் வேந்திய ரேனோர்
என்னி லத்துள மன்னவர் யாவர்க்கு முறையே
பொன்னி யற்கலத் தறுசுவைப் போனக மருத்தா. உ

பூசு கின்றவு முடிப்பவும் பூண்பவும் பழுக்காய்
வாச மெல்லிலை யேனவு மம்முறை வழங்காத்
தேச மன்னவ ரேனையோர் செல்லுநாட்* செழுந்தீ
ஈச னன்புறு கற்பினா ளிருக்குமவ் வேலை. ங

மடைவளத் தொழிற் புலவர்வந் தடியிணை வணங்கி
அடிய ரேமட்ட போனக மாயிரத் தொன்றின்
இடைய தாயினுந் தொலைந்தில தியாங்கண்மேற் செய்யக்
கடவ தேதென்பப் பிராட்டிதன் கணவர்முன் குறுகா. ச

பணிந்தொ துங்கிநின் றடிகண்முப் பத்துமுக் கோடி
கணங்க ளம்மொடு மிங்கெழுந் தருள்வது கருதி
இணங்கு மின்சுவைப் போனக மெல்லையின் றாக்கி
உணங்கு கின்றதுண் டெஞ்சிய தெனைத்தென வுரைக்கின். ரு

இமையக் குன்றமு மடைகலா யிதன்புறங் கிடந்த
சிமையக் குன்றுக ளீட்டமுஞ் சோர்ந்தென நிமிர்ச்ச
சமையக் கொட்டிய வாலரிப் புழுக்கலுஞ் சாதக்
கமையக் கொட்டிய கறிகளின் வருக்கமு மாகும்†. சு

(பா-ம்) *ஏனையோர் செல்லுநாள் †வருக்கமுமனைய, வருக்கமுமனைத்தே.

என்ற போதிறை யெம்பிரான் றேவியா ரிடத்தில்
ஒன்று மன்பினு லொருவிளை யாடலை நினைந்தோ
தன்ற னிகருடைப் பாரிடத் தலைவனை தாற்றல்
அன்றி யாவரு மறிந்திடக் காட்டவோ வறியேம் எ

சிறிது வாணகை செய்துமே வேந்தரிற் சிறந்த
மறுவின் மீனவ னருமபெறன் மகளுனக் கிறிற
பெறுவ தேதுவான் றருவுநின் பணிசெய்ப் பெற்றிங்
குறைவ தேறபிறா திருமெலா முணணடே யனரோ. அ

அளவி லாதநின் செலவத்தின் பெருக்கைநா மறிய
விளைவு செய்தனை போலுநின் விருநதுணப் பசியாற
களைய டைநதவ ராகி* நங் கணத்தினுட் காணேந
தளவ மூரலா யாருஞ்செயத் தக்கதே தென்றான் கூ

அடுக்க நின்றதுண் டோதர னகட்டிடை வடவை
மடுக்க வுணணிணு னதுவந்து வயிற்றெரி பசியாயத்
தொடுக்க வாலமுண் டாங்குடல் சோரந்து† வோதத் தாவி
ஒடுக்க முற்றைய பசியினு லுயங்கினே னென்றான் ௰

குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ
றிடுமி னப்புறஞ் சோறுமா லெனத்தொழு தெல்லாம்
உடைய நாயகி போயினள் குறியனு முடனே
நடைந்த ளாந்துகண் புதைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான் கக

படைக்க ணேவல ரிப்படிகள் பணியினுற் பசிநோய்
தொடுந்த வனறனைக் கொணடுபோய்ச் சொன்றிமுன் விடுத்தார்
அடுத்தி ருந்ததே கண்டன ரன்னமா மலையை
எடுத்த யின்றது மடிசிலங் கிருந்த தாங் காணூ கஉ

சிலம்பு நூபுரச் சீறடிச் சேடியார் சிலரோர்
அலம்பு வாலவளைக் கைநெரித் ததிசய மடைந்தார்
புலம்பு மேகலை யார்சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்
கலம்பெய் பூணமுலை யார்சிலர் கணபுதைத் திருந்தார்.‡ கங

மூரலை போகிய முரிவில்வான் மூரலபால் வறையல்
கருனை தீமபய றடுதவை பலவைக்கக் கறிகள்
விரவு தேமபடு பாறயி ரிழுதுதேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடாவொடு வாரிவாய் மடுத்தான் கச

(பா - ம) *களையடைநதவராக †அகட்டிடை யழலை யிடுக்கண் செய்திடு வடவைபோ லெரிவுற நீனைத்தான் துடைக்கு மால முண்டாங் குடன சோரந்து ‡கணபுதைத்திருந்தார்.

பலப ழகககுவை வேறறுருப பணணியங கனனன
மெலசு வைததணடு தெஙகிவை யனறியும வேவா
வலசி காயகளின வருககமு நுகாநதுமா ருமல
எலலை தீாநவ பணடமு மெடுததுவாய மடுததான ௧௫

பாரித துளளவிப பணடமும பருஉககுறுங கையால
வாரித தனபெரு வயிறறிடை வைபபவுந துடுவை
பூரித தாகுதி பணணிய தழலெனப பொஙகிக
கோரித தொனபது வாயிலும பசிததழல கொளுததத. ௧௬

அலங்க லோதிகண டதிசய மடைநதுதன னனபின
நலஙகொ ணாயகன முனபுபோய நாணமுட கிடபப
இலஙகு பூஙகுழல சுவனமிசை யிறககியிட டொலகி
நிலஙகி ளைததுநின றுணிலை கணடன னிருபன ௧௭

அஞசி லோதியை வினவுவா னறிகலான போலக
குஞசி யாரழ லனனவக குடவயிற றவனுண
டெஞசி யுளளவேற பூதஙக ளினனமும விடுததுன
நெஞசு வபபவே யருததுது மெனனலு நிமலை ௧௮

ஐய வினனுமிக குறடபசி யடஙகிடா வேறு
வெயய பாரிட வீரரை விடுததியே லெடுதது
வையம யாவையும வயிறறிடை வைபபரே யிததுறை
செயய காலருத திரபபெயா தேறறமா முனககே ௧௯

சஙக வாாகுழைக குறணமகன றனசெய றுனே
இஙகு வநதுரை செயதிட வறிநதெயன றிறைமுன
மஙகை நாயகி குமுதவாய மலாபொழு தெயிறறுத
திஙகள வாயமுழை யானபசித தீசசுட வநதான. ௨௰

நடட மாடிய சுநதர நஙகையெம பிராடடி
அடட போனகம பனிவரை யனையவாயக கிடநத
தொடடு வாயமடுத திடவுமென சுடுபசி தணியா
திடடு ணாதவா வயிறுபோற காநதுவ தெனறுன ௨௧

கையா முபபுரத திடடதீ கடுமபசி யுருவாயப
பொயய னெனவயிற றிடைககுடி புகுநததோ வெனனுங
கையெ றிநதிடு மணடஙகள வெடிபடக கததறும
ஐய கோவெனு முயிாததிடு மாவிசோாந தயரும ௨௨

ஆகச செயயுள - ௮௪௭

எட்டாவது

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

வேத நாயகன பாரிட வேநதனுக கமையா
ஓத னாதிக ளருததிய தனமையி துவையும
போத ராமையா லமைவுறப போனகக குழிதந
தோத மாநதி யருததிய செயதியு முரைப்பாம ௧

கவன மாலவிடை யாளிபின கடிகமழ தெனறற
பவன மாமலை யாடடியைப பாரததுளே நகைததுத
தவன மாபசி யுடையவன றனபொருட டனன
புவன மாதினை நினைததன னினைககுமுன போநதாள ௨

நாறற டநதிசைத தயிரககட னனநதலை நிலஙகிணை
டூறறெ ழுநதுநாற கிடஙகரா யுதிததெழுந தாஙகு
மாறற ருஞசுவைத தீநதயிர வாலரிப பதததோ
டேறறெ ழுநதது நாறகுழி யிடததிலும பொஙகி ௩

குரும திககுல மனனவன மருகனக குணடப
பெருவ யிறறிரு பிறையெயிற றெரிசிகைப பேழவாய
ஒருகு றடகுடை வீரனை யுனபசி தணிபப
பருகெ னபபணித தருளனும பாரிடத தலைவன ௪

அதத யிரபபதக கிடஙகரி லலைகடல கலககும
மததெ னககரம புதைததெடுத தெடுததுவாய மடுததுத்
துயததி டபபசி விடுததது சுருதிநா யகனருட*
பததி வைததுவீ டுணாநதவா பழவினைத தொடாபோல. ௫

வாஙகி வாஙகிவாய மடுததலு முடமபெலாம வயிறாய்
வீஙகி னானறரை கிழிபபட பொருபபென வீழநதான
நீங்கு நீளுயிரப பிலனுடல புரணடன னீரவேட்
டாஙகு நீர்நிலை தேடுவா னாயினா னெழுநதான. ௬

(பா - ம.) *சுநதரனருளில்.

ஆவி யனனவாப பிரிநதுறை யணஙகனா போலக
காவி நாணமலா தாமரைக கடிமலா வாட
வாவி யோடையுங குளஙகளும வறபபவாய வைததுக
கூவ நீணிலை நீாகளும பசையறக குடிததான. எ

அனைய னாகியு நீாநசை யாறறலன வருநதும
வினைய னாகிவா னதிசசடை வேதியன பாதத
தினைய நாதனுந தனறிரு முடியினமீ திருநதும
நனைய நாணமல ரோதியைப* பாாநதொனறு நவிலவான அ

தேஙகு நீாததிரை மாலிகைச செலவிநீ யிநத
வாஙகு நீாததடம புரிசைசூழ மதுரையின மாடோா
ஓஙகு நீததமா யொலலென வநதியென றுரைததான
நீஙகு நீாததிரு மாதவ னொருமொழி நிகழததும. கூ

அனறு மெமபிரா னாணையாற பரநதன பொருடடுச
செனறு நீயொரு தீாததமாயத திளைபபவா களஙகம
ஒனறு தீவினைத தொடககறுத தொழுகெனப பணிததாய
இனறு மோாநதி யாகெனப பணிததியே லெனனை ய

தெரிசித தோாபடிந தாடினோா செஙகையா லேனும
பரிசித தோாபவத தொடாசசியின பறறுவிட டுளளத
துருசித தோாவுறு பததியும விசசையு முணாவாய
விரிசித தோாவுறு மெயயுணா வாலவரும வீடும கக

தநதி டபபணித தருளொடுத தடமபுனற செலவி
சுநத ரபபெருங கடவுளை வாஙகொணடு தொழுது
வநத ளபபிலா வேகமொ டெழுநதுமா நதியாய
அநத ராததுநின றழிபவ ளாமென வருமால கஉ

[கலிவிருததம]

திரைவளையணி கரமுடையவள செழுமணிநகை யுடையாள
நுரைவளைதுகி லுடையவளகொடி நுணுகிடையவ ளறனீள
விரைவளைகுழ லுடையவளகயல விழியுடையவள வருவாள
வரைவளைசிலை யவனமுடி மட வானதிவடி வினுமே கங

விரைபடுமகி லரைபொரிதிமில வெயிலவிடுமணி வரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிட வடியொடுகடி தகழாக
குரைபடுகழ லிறவுளாசிறு குடியடியொடு பறியாக
கரைபடவெறி வதுவருவது கடுவிசைவளி யெனவே. கச

(பா - ம) *நனைய வாாகுழ லோதியை

பிணையொடுகலை பிடியொடுகரி பிரிவிலவொடு பழுவப்
பணையொடுகரு முசுவயிறணை பறழொடுதழு வியதன்
துணையொடுகவி பயின்மரநிரை தொகையொடுமிற வுளரவெங்
கணையொடுசிலை யிதணொடுமெறி கவணொடுகொடு வருமால் ௧௫

அடியிறநெடு வரையுதைத்தன வகழ்வனவகழ் மடுவைத்
திடரிடுவன மழைசெருகிய சினைமரநிரை தலைகீழ்ப்
படவிடுகரை தொறுநடுவன படுகடலுடை முதுபார்
நெடுமுதுகிரு பிளவுறவரு நெடுநதியின வலையே ௧௬

பிளிறொலியின முதுமரமகழ் பெருவலியின வசையா
வெளிறடிவன வெறிமணியின விரைசெலவின மதமோ
டொளிறளியின நுரைமுகபட முடையனவென வாலால
களிறனையன மதுவிதழிகள் கவிழ்சடையணி குடிஞை ௧௭

நீடியபில முறுநிலையின நிருமலன்மதி முடிமீ
தாடியசெய லினவெயிலுமி ழருமணிதலை யினநீள்
கோடியகதி யினநிரைநிரை குறுகியபல காலின
ஓடியவலி யினவளையுட லுரகமுமென வருமால் ௧௮

மணமகழ்தலின வளையணிகரு மாவனையது மிசைபோய்
விண்ணளவலி னவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகும்
அண்ணலையனை யதுசுவையிழு தளையளவுறு செயலாற்
கண்ணனையனை யதுநெடுகிய கடுகியகதி நதியே. ௧௯

திகழ்தருகரி பரிகவரிகள் செழுமணியொடு வருமா
றிகழ்தருகுட புலவர்சாக ணெறிசெய்துகவர் திருவோ
டகழ்தருபதி புகுமதிகுல வரசனையமைத் தலதேற
புகழ்தருதிறை யிடவருகுட புலவரசனு நிகரும் ௨௰

ஆரொடுமட லவிழ்பனையொடு மரநிகரிலை நிம்பத்
தாரொடுபுலி யொடுசிலையொடு தகுகயலொடு தழுவப்
பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயிலரசர்கள் குழுமிச்
சீரொடுபல திருவொடுவரு செயலனையது நதியே ௨௧

[கலிநிலைத்துறை]

கல்லார் கவிபோற் கலங்கிக்கலை மாண்ட கேள்வி
வல்லார் கவிபோற் பலவான்றுறை தோன்ற வாய்த்துச்
செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து தேயத்
தெல்லாரும் வீழ்ந்து பயன்கொள்ள விறுத்த தன்றே. ௨௨

வணடோதை மாறா மலாவேணியின வநத நீததங
கணடோத நஞசுண டருளகண ணுதல மூாததி பேழவாய
விணடோ தணியாதென விடாயென வெமபி வீழநத
குணடோ தானை விடுத்தானக குடிஞை ஞாங்கர். ௨௩

அடுததா னதியின னிடைபுககிருந தாறற லோடும
எடுததான குறுஙகை யிரணடுஙகரை யேற நீடடித
தடுததான மலைபோ னிமிாதணபுனல வாயங காநது
மடுததான விடாயுங கடலுண ணுமழையு நாண ௨௪

தீாததன சடைநின றிழிதீாதத மருநதி வாகருக
கூாததினபு கொண்டு குழகனறிரு முனன ரெயதிப
பாாததன பணிநத பதமுனபணிந தாடிப பாடி
ஆாத்தன புருவாயத துதிததானள வாத கீதம ௨௫

பாடடின பொருளா னவனபாரிட வீரன பாடல
கேடடினப மெயதிக கணஙகடகுக கிழமை நலகி
மோடடின புனனமண முறைசெய திருநதா னளகக
காடடின புறமபோய யடஙகுஙகயற கணணி யோடும ௨௬

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

தீாதத னிதழிச சடைநின றிழிநது வாலாற சிவகஙகை
தீாதத னுருவந தெளிவோாககு ஞானந தாலாற சிவஞான
தீாததங காலிற கடுகிவரு செயதி யாலே வேகவதி
தீாததங கிருத மாலையென வையை நாமஞ செபபுவாால ௨௭

ஆகச செயயுள் - அஎச

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்த படலம்

[கொசசகககலிபபா]

முடஙகனமதி முடிமறைதத முடிதெனனன குறடகனனக
கிடஙகரொடு நதியழைதத கிளரகருணைத திறனிதுமேன
மடஙகலவலி கவரநதானபொன மாலைபடிந தாடவெழு
தடஙகடலு மொருஙகழைதத தனமைதனைச சாறறுவாம ௧

ஓதவரும பொருள வழுதி யுருவாகி யுலகமெலாஞ
சீதளவெண குடைநிழறறி யறசெஙகோல செலுததுநாள
போதவரும பொருளுணரநத விருடிகளும புனிதமுனி
மாதவரும வானமுறையாற சநதிதது வருகினறா ௨

வேதமுனி கோதமனுந தலைபபடடு மீளவானோ
போதளவில கறபுடைய பொனமாலை மனைபுகுநதான
மாதவளும வரவேறறு முகமனுரை வழஙகிபபொன
ஆதனமிட டஞசலிசெய தரியதவத திறஙகேடபாள ௩

களளவினைப பொறிகடநது கரைகடநத மறைசசெனனி
உளளபொருள பரசிவமென றுணரநதபெருந தகையடிகேள
தளளரிய பவமகறறுந தவமருளசெ யெனககருணை
வெளளமென முகமலரநது முனிவேநதன விளமபுமால ௪

தவவலியா லுலகீனற தடாதகைககுத தாயானாய
சிவபெருமான மருகனெனுஞ சீரபெறறாய திறனமலயத
துவசனருங கறபுடையாய் நீயறியாத தொலவிரதம
அவனியிடத தெவரறிவா ரானாலு மியமபககேள ௫

மானதமே வாசிகமே காயிகமே யெனவகுதத
ஈனமிலசீரத தவமூனறு மிவறறினமா னதநதரும
தானமிசை மதிவைதத றயைபொறுமை மெயசிவனை
மோனமுறத தியானிதத லைநதடககன முதலனநதம ௬

வாசிகமைந தெழுததோதன மனுபஞச சாநதிமறை
பேசுசத வுருததிரநதோத திரமுரைததல பெருநதருமங
காசகல வெடுததோதன முதலனநதங காயிகஙகள
ஈசனருச சனைகோயில வலஞசெயகை யெதிரவணஙகல ௭

நிருததனுறை பதிபலபோய்ப பணிதலபணி நிறைவேறறல
திருத்தனமுடி நதியாதி தீாததயாத திரைபோய்மெய்
வருததமுற வாடலிவை முதறபலவவ வகைமூனறிற
பொருததமுறு காயிகஙகள சிறநதனவிப புணணியததுள. ௮

திருததயாத திரையதிக மவறறதிகளு சிவனுருவாந
திருததமாங கஙகைமுதற றிருநதிக டனிததனிபோயத
திருததமா டுவதரிதத திருநதிக* ளவைவநது
திருததமாய் நிறைதலினு லவறறதிகந திரைமுநநீா ௯

எனறுமுனி விளமபககேட் டிருநதகாஞ சனமாலை
தனறுதிரைக கடலாடத துணிவுடைய விருபபினளாயத
தனறிருமா மகடகுரைததாள சிறிதுள்ளந தளாவெயதிச
செனறிறைவற குரைபபலெனச செழியாதவக கொழுநதனையாள். ௰

தனறனனை யுடையபெருந தகைவேநதா பெருமானமுன
செனறனன மெனநினறு செபபுவாள குறளவீரற
கனறனைக குழியிறைடு மாறமைதத வருடகடலே
இனறனனை கடலாட வேண்டினு ளெனறிரநதாள ௧௧

தேவிதிரு மொழிகேடடுத தெனனவராய நிலமபுரககுங
காவிதிகழ மணிகணடா கடலொனறோ வெழுகடலுங
கூவிவர வழைததுமென வுனனிறைன குணபாலோா
வாவியிடை யெழுவேறு வணணமொடும வருவனவால ௧௨

துண்டமதித் திரளனைய சுரிவளைவாய விடவுதைதது†
வெணடவள நுரைததுமபச சுருவேறு மிசைககொடபத
தண்டாள மணிததொகுதி யெடுததெறியுந தாஙகநிரை
அணடநெடு முகடுரிஞ்ச வாாததெழுநத கடலேழும ௧௩

காணுமா நகாபனிபபக கலிமுடிவி னயனபடைபபுக
கோணுமா றெழுநததெனக கொதிததெழுநத கடலரவம
பூணுநா யகனகில புவனமெலாங கடநததிரு
ஆணையா லவனடிசென றடைநதாாபோ லடஙகியதால ௧௪

தனவணண மெழுகடலின றனிவணண மொடுகலநது
பொனவணண நறுமபொகுடடுப பூமபொயகை பொலிவெய்தி
மினவணணச சடைதாழ வெளளிமணி மனறுடும‡
மனவண்ண மெனவெடடு வண்ணமொடும வயஙகியதால. ௧௫

ஆகச செயயுள - ௮௮௯

(பா - ம.) *அதிகத திருநதிகள். †உதைநது.
‡வெள்ளிமனறு ணினறுடும.

பததாவது

மலயத்துவசனை யழைத்த படலம்

[கலிவிருததம]

எழுகட லழைததவா றியமபி னுமினிச
செழுமதி மரபினோன சேணி ழிநதுதன
பழுதிலகற பிலலொடும பரவை தோயநதாண
அழகிய திருவுரு வடைநத தோதுவாம. க

புரவலன தடாதகைப பூவை யோடுமவந
தரவுநீக கடனமருங குடுதத சநதனம
மரவமந தாரமா வகுளம பாடலம
விரவுநந தனததரி யணையின மேவினன உ

தாதவிழ மலலிகை முலலை சணபகப
போதுகொய திளைஞருஞ சேடிப பொறறொடி
மாதருங கொடுததிட* வாங்கி மோநதுயிரத
தாதர மிரணடுற வமரு மெலலையில ௩

தனனமா காதலி தனனை நோககியே
மனனவ னனபொருட டேழு வாரியும
இநநக ரழைததன மீணடுப போநதுநின
அனனையை யாடுவா னழைததியா லெனறான. ௪

மடநதையு மனனையைக கொணாநது வாவிமா
டடைநதன ளாகமற றவளபு ராணநூற
படாநதகேள வியாதமை நோககிப பௌவநீ
குடைநதிடும விதியெவன கூறு மெனனவே ௫

கோதறு கறபினுய கொழுநன கைததலங
காதலன கைததல மனறிக கனறினவால
ஆதலின மூனறிலொன றஙகை பறறியே
ஓதநீ ராடுதன மரபென றோதினாள ௬

(பா - ம.) *மாதருந தொடுததிட.

மறையவா வாயமைபொன மாலை கேடடுமேற்
குறைவறத தவஞ்செயாக கொடிய பாவியேற*
கிறைவனுஞ சிறுவனு மிலலை யேயினிப
பெறுவது கனறலாற பிறிதுண டாகுமோ எ

ஆதலாற கனறினவால பறறி யாடுகோ
மாதரா யெனறுதன மகடகுக கூறலும
வேதனமால பதவியும வேணடி னாககருள
நாதனு ருயிாததுணை யாய நாயகி அ

தனனுயிாக கிழவனை யடைநது தாழநதுதன
அனனைதன குறையுரை யாட வாணடகை
மனனவன வலாரியோ டொருஙகு வைகிய
தெனனவன மேனமனஞ் செலுததி னைரோ. கூ

[ஷை வேறு]

சிலையத திரியாா திருவுள ளமுணாந
தலையத திரியட டவனு தனநீத
துலையத திரியொத தவிமா னமொடு
மலயத துவசச செழியன வருமால ய

மண்பே றடைவான வருமேழ கடலவாய்
எணபே றடையா வருளின னமுதைப
பெண்பே றதனாற பெறுபே றிதெனுக
கணபே றடைவா னெதிாகண டனனே கக

வந்தான் மருகன சரணம பணிவான்
முநதா முனமா மனெனும முறையால
அந்தா மரையங் கையமைத துமகட
டநதா னையெதிர்ந துதழீஇ யினனால். கஉ

ஆததன றிருவுள் ளமகிழந தருளாற
பார்த்தன் புநிரம பியபன் னியொடுந
தீாத்தம புகுந்தா டியசெல கவெனப
பூத்தண் பொருநைப் புனனு டவனும. கங

(பா - ம்.) *பாவியெற்கு.

முன்னைத் தவமெய் திமுயன் றுபெறும்
அன்னப் பெடையன் னவளவந் தெதிரே
தன்னைத் தழுவத் தழுவிக் கிரிவேந்
தென்னக் குறையா மகிழ்வெய் தினனே. கச

தண்டே மொழிவேள் விதவக் குறையாற்
கண்டே னிலனென் றுகருத் தவலம்
உண்டே யஃதிவ் வுவகைக் களிதேன்
வண்டே யெனவுண் டுமறந் தனனால் கரு

சேணுற் றவனேச் சிலநாள் கழியக்
காணுற் றவள்போ னிறைகற் புடையாள்
பூணுற் றுமலர்ந் தகொம்பொற் கொடிபோல்
நாணுற் றெதிரா நணி யிறைஞ் சினளால் கசு

மஞ்சோ தியகாஞ் சனயா லைகயிற்
பைஞ்சோ திவிளங் குபவித் திரையாய்ச்
செஞ்சோ திமுடிச் சிவநா மமெழுத்
தஞ்சோ திநெடுங் கடலா டுமரோ. கஎ

துங்கக் கலைவே தியர்தொன் மறைநூற்
சங்கற் பவிதிப் படிதன் றுணைகை
அங்கைத் தளிர்பற் றியகத் துவகை
பொங்கப் புணரிப் புனலா டினளே கஅ

குடைந்தார் கரையே றினர்கொன் றைமுடி
மிடைந்தார் கருணைக் கணவிழிக் கமலம்
உடைந்தா ரனமா ருதரங் குறுகா
தடைந்தா ருமைபா கருருப் படிவம் கசு

ஒண்கொண் டனமிட் டொளியும் மொருநால்
எண்கொண் டபுயத் தெழிலும் மழல்சோ
கண்கொண் டுநுதற் கவினும் பொலியா
மண்கண் டுவியப் பவயங் கினரால். உ௦

விண்ணின் றுவழுக் கிவிழுங் கதிர்போற்
கண்ணின் றநுதற் கருணா கரன்வாழ்
எண்ணின் றபுரத் தினிழிந் திமையா
மண்ணின் றதொர்தெய் வவிமா னமரோ. உக

அததெய் வவிமா னமடுதத திடடலும
முததெய் வதமுக கணவன பணியால
நததெய் வதருக கரனங கையொடும
எததெய் வதமுந தொழுவே றினனால ௨௨

தேமா ரியெனும படிசிந தநறும
பூமா ரிபொழிந ததுபொன னுலகந
தூமா மறையந தாதுந துபிகா
ஆமா மெனவெங குமதிரந தனவால ௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

எழுநதது விமானம வான மெழுநதுந துபியு நாணி
விழுநதது போலு மெனன வரவொலி யெஙகும விமமத
தொழுநதகை முனிவ ரேததச சுராதிகள* பரவத திஙகட
கொழுநதணி வேணிக கூததர கோநகர குறிததுச செலவார. ௨௪

முனபுதம முருவாய வைய முறைபுரி கோலகைக கொணடு
பினபுதன னுருவந தநத மருகனும பெருகு கேணமை
அனபுதந தருகு நினற தடாதகை யணஙகு மீணடு
பொனபுனை குடுமிக கோயில புகுநதுநன கிருபபக கணடார. ௨௫

முனனைவல வினையால யாககை முறைதடு மாறித் தோறறம
மனனிய மனிதர போலப பணடைய வடிவ மாறி
அனனையே மகளா வினற வபபனே மருக னாக
எனனயா நோறறே மியாககு மியறறருந தவநதா னெனறு. ௨௬

கன்றக லானபோ லையன கனைகழல விடாது பற்றி
ஒனறிய வனபு பினனின றீரதெயவு வுள்ளத தோடுஞ
செனறிரு கண்ணு முட்டி யடிககடி திருமபி நோககக
குனறுறழ விமானந தனனை யஞசலி கூபபிச செலவார ௨௭

வேறு

புவலோகங கடநதுபோயப புணணியருக கெணணிறநத
போக மூட்டுஞ்
சுவலோகங கடந்துபோய் மகலோகஞ் சனலோகந்
துறநது மேலைத

(பா - ம்.) *சுராதிபர.

தவலோகங கடநதுபோயச சததியலோ கஙகடநது
தண்டு ழாயோன
நவலோகங கடநதுலக நாயகமாஞ் சிவலோக
நண்ணி ஞரே உ௮

அறக்கொடிபின னிறைமகனை யடிபணிநது தனையீன்ருாக
காதி வேத
மறைபபொருடன வடிவளிதத வருளினமன நிறைமகிழசசி
வாய்கொள ளாமற
புறபபடுவ தெனவிரணடு திருசசெவிககுஞ செஙகுமுதம
பொதிநத தீநதேன
நிறைபபதெனப பனமுறையாற றுதிசெயது தொழுதெனறு
நிகழததா நின்ருள உ௯

எணணிறநத தேவாககும யாவாககும பயனசுரககு
மிமையோா நாடடுப
புணணியவான றனபுனிற றுக கனறுககுக குறைவேதென
பொருடடென னினருள
எணணியது கடலொனறே யெழுகடலு மீணடழைததா
யினறு ளாட
விணணிருநத கணவனையும விளிததுனருள வடிவளிததுன
மேனு டநதாய. ௩௰

தெனனாமர பிறநததெனப படுபழியி லாழவருஞ
செவவி நோககிப
பொனனவிதாா முடிபுனைநது கோலோசசி வருகினறுய்
போ லு மேலும
இநநிலைமைக கிடையூறு மினியினறே யெனத்தலைவி
யியமப லோடுந
தனனிறைவி யுடகோளை யகஙகொணடு மகிழநதிருநதான
றமிழா கோமான. ௩க

ஆகச செயயுள் - கஉ௰

பதினோராவது

உக்கிரகுமாரபாண்டியரது

திருவவதாரப் படலம்

[கலிநிலைததுறை]

மனன வனகுல சேகரன றிருமகன மனைவி
தனனொ டுஙகட லாடிய தகுதியீ தநதத
தெனன வனறனித திருமக டிருவுளங களிபப
உன்ன ருநதிற லுககிர னுதிததவா றுரைபபாம க

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

தண்ணிலா மௌலி வேயநத சுநதர சாமி ஞாலத
தெணணிலா வைக றனன திணையடி நிழலபோல யாககுந
தெணணிலாக கவிகை நீழல செய்தருட செஙகோ லோசசி
உண்ணிலா வுயிரதா னாகி முறைபுரிந தொழுகு நாளில. உ

கரியவன கமலச செமமன மறைமுதற கலைகள காணடற
கரியவ னனபாக கெனறு மெளியவ னாகு மேனமை
தெரியவன பகனற சிநதைத தெனனவன றனககுங கறபிற
குரியவ டனககுங காதன மகளென வுமையைத தநதான ௩

மறறதற கிசையத தானு மருமக னாகி வையம
முறறுமவெண குடைககீழ வைக முறைசெயதா னாக மூனறு
கொறறவா தமமிற றிஙகட கோககுடி விழுபப மெயதப
பெறறது போலு மினனும பெறுவதோர குறைவு தீரபபான. ச

ஒனறினைச செயகை செயயா தொழிகைவே றொனறு செயகை
எனறிவை யுடையோ னாகி யீறிலாப பரம யோகி
நனறுதீ திகழசசி வேடகை நடபிகல வினைககு மாயை
வென்றவன செயயு மாயை விருததியா ரளககவலலார. ரு

இநதிர சால விசசை காடடுவா னெனனத தனபாற
செநதழ னூடட மீனற செலவனைக கருபப மெய்தா
தந்தமி லுயிரு ஞால மனைததையு மீனற தாயாஞ
சுந்தர வலலி தனபாற றோனறுமா றுளளஞ செயதான. சு

அங்கவன் வரவுக் கேற்ப வாயமும் பிறருந் தாழ்ந்து
மங்கைநின் வடிவுக் கேற்பக் கருவுரு வனப்புஞ் சீருந்
திங்கடோ றுற்று மன்றற் செவ்வியுங் காண வாசை
பொங்கிய தெங்கட் கென்றா புனிதையப் படிபோ லானாள். எ

கருமணிச் சிகரச் செம்பொற் கனவரை யனைய காட்சித்
திருமுலை யமுதம் பெய்த செப்பிரண் டனைய வாக
வருமுலை சுமந்து மாய்ந்த மருங்குலும் வந்து தோன்ற
அருள்கனிந் தனையா ளாவிற் கின்சுவை யாரவம் பொங்க அ

என்னவு மெளிய வேனு மரியன வென்ன வேட்டாள்*
அன்னவும் போக பூமி யரும்பெற லுணவு நல்கிப்
பன்னக ரமுதுந் திங்கட் படுசுவை யமுதுந் தெய்வப்
பொன்னக ரமுது மாசை புதைபடக் கணங்க ணல்க. கூ

புண்ணிய முனிவர் வேதப் பண்டிதர் போந்து வேந்தர்க்
கண்ணிய சடங்கு மூதூ ரருங்கடி வெள்ளத் தாழ
எண்ணிய திங்க டோறு மியற்றவிக் கன்னித் தேயம்
பண்ணிய தருமச் சார்பாற் படுபயன் றலைப்பா டெய்த ௰

மாசறத் துறந்தோ ருள்ள மானவான் களங்க நீங்க
ஈசர்தங் கிழமை யென்னு மிந்துவார் திரைநாட் செய்த
பூசையின் பயன்ற னெய்த வெரிபசும் பொற்கோள் வந்து
தேசொடு கேந்தி ரத்திற் சிறந்தநல் லோரை வாய்ப்ப. கக

முந்தைநான் மறைக டாமே முழங்கமந் தார மாரி
சிந்தைநாண் மலர்பூத் தாடு மின்னென்னத் திசைக டோறும்
அந்தர மகளி ராடத் துந்துபி யைந்து மார்ப்ப
விந்தையுந் திருவும் வெள்ளைக் கிழத்தியும் வீறு வாய்ப்ப கஉ

அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க வடுத்தவர் வளர்க்கு முன்னே
மந்திர வேள்விச் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்தார்த் தாடச்
சிந்துர நுதன்மா வெட்டுஞ் சேடனும் பொறை யெய்ப்பாற
இந்திரன் மேருப் புத்தேள் புனலிறைக் கிடத்தோ ளாட. கந

ஆலத்தை யமுத மாக்கு மண்ணலு மணங்குங் கொண்ட
கோலத்துக் கேற்பக் காலைக் குழந்தைவெங் கதிர்போ லறைக்
காலத்தி லுதித்த சேய்போற் கணமழை பிலிற்று நிம்ப
மாலைத்தோட் செழியன் செல்வ மகள்வயிற் றோன்றி னானே கச

(பா - ம்.) *வேட்டால.

எடுததனண் மோநது புலலி யேநதினள காநதன கையிற
கொடுததனள வாஙகி வீஙகு கொஙகைகின றிழிபால வெளளம
விடுததனள குமுதப போதில வெணணிலா வெளளமபோலவாய
மடுததன ளருநததி யுடன மைநதனை யெமபி ராடடி கரு

சலததலைக கிடககைப புதலே டருநிழல வாழககைப புததேள
அலாததலை யிருககைப புததே ளாதிபபுத தேளிர வேதப
புலததலைக கேளவி சானற புணணிய முனிவ ரேனோர
குலததலை மகளி ரோடும கோமகன கோயில புககார கசா

குடபுலத தரசும பொனனிக குளிரபுனற கோழி வேநதும
வடபுலத தரசா யாருங குறுநில வாழககைச செலவத
தடலகெழு தொணடைத தணடா ரரசொடு மனிகளு சூழக
கடலகளுற றிசையும பொஙகி வருவபோற கலிபப வநதார கஎ

மனனனைத தேவி தனனை முறையினால வழுததி வாழததி
நன்னாகோ ளாகி யோகை நவினறுவெண மழுமா னீதத
தெனனவா பெருமான றேவி திருமுகக கருணை பெறறுப
பொனனடி பணிநது தமமூரப போகுவா ரினைய சொலவார கஅ

வழுதியர பெருமான றனபாற கநதனே வநதா னெனபார
பழுதறு கறபி னுடன பாககிய மிதுவே யெனபார
அழகினான மதனும பெணமை யவாவுறு மிவனகோ லானை
எழுகட லுலகோ வைய மேழையுங காககு மெனபார. ககூ

மனிதாவான றவமோ தெனபார வைகுவோர தவமோ வானப
புனிதாவான றவமோ வெளவிப பூசுரா தவமோ கேளவி
முனிவாவான றவமோ வீறு முதலிலா முதலவ னுளளக
கனிதரு கருணை போலிக காதலன றோறற மெனபார உய

தருமமா தவததின பேறோ வருததமா தவத்தின பேறோ
பெருமைசால காம நோறற பெருநதவப பேறோ வெய்தற
கருமையாம வீடு நோறற வருநதவப பேறோ விநதத
திருமக னெனறு தமமில விளைய்மகிழ சிறபபச சென்றார் உக

அவ்வவா மனைக டோறு மஙகல வணிக ளாகக
களவைமங கலஙக ளார்பபக*கடிநக ரெஙகும பொஙக
செய்விழா வெடுபபக கேளவி நிரமபிய மறையோரக கீந்த
தெய்வமா தான நீததந திரைககடன் மடுதத தமமா. உஉ

(பா - ம.) *மஙகலஙக ளாரப்பு.

சுண்ணமும பொரியுந தூவெள ளரிசியுந தூவைக காடுந
தண்ணறுஞ சிவிறி வீசு தணபனி நீருஞ் சாநதும
எண்ணெயு நானச சேறும பசையற வெடுதது வாரிக
கணணக னகர மெஙகுங் கழுவின தான வெள்ளம. உங

செமபொனசெய துருததி தூமபு செய்குழல வடட மாக
அமபொனசெய சிவிறி வெணபொ னணைடகொண டாரந தூஙகும்
வமபஞ்சு முலையி ளுரு மைநதரு மாறி யாட
அமபஞசு மாறி யனஙகனு மாடல செயவான உச

இனனணங களிபப மூதா ரிநதுவா திரைநன ளுளிற
பொனனவன கேநதி ரிதத புனிதலக கினததிற போநத
தெனனவா பெருமான சேயககுச சாதகச செயதி யாதி
மனனவர்க கியனற வேத மரபினல வயங்க வாறறி உரு

கரியவெண டிரைநீாச செலவன கலவிற கரிநத வெனறித
தெரியல னுலகந தாஙகு தெயவத வரைககோ னுதித
தரியலா வீரனு சிநதத தருககழிந தசசந தோறறற
குரியகா ரணததா னும முககிர வருமனனபா * உசு

நாலாகு மதியிற சநதி மிதிபபது நடாததி யாரும
பாலாகு மதியி லனன மஙகலம பயிறறி யாணடின
மேலாகு மதியிற கேச வினைமுடித தைநதா மாணடில்
நூலாறு தெரிநது பூண நூற†கடி முடிததுப பினனா உஎ

பதநிரை பாழி சாகை யாரணம பணைதத வேதம
முதனிரைக கலையும வென்றி மூரிவிற கலையும வாளும
மதநிரை யொழுகு மையன மாநிரை வையம பாயமா
விதநிரை யேறற மறறு முணாததினன வியாழப புததேள. உஅ

குருமுகத தறிய வேணடு மெனபதோா கொள்கை யாலே
ஒருமுறை கேடடாங கெணணெண கலைகளு மொருஙகு தேறி
அரனல தொருவ ராலுந தேறறுவ தருமை யாலப
பரனிடைத தெளிநதான பாசு பதாததிரப படையு மனனே. உகூ

எலலையில கலைக ளெலலா மகனவநா லிரணடின முறறத
தொலலறி வுடையா னாகிக குரவரைத தொழுது போற்ற
வலலவ னாகி யனனா மகிழசசிகொள கலனுய வெனறிச
செலவவேற் றிளைஞ ரோடுந திருவிளை யாடல செயவான். ஙய

(பா - ம) *சிநதத்தகக காரணமே யனறி, உரியதன் பெயர்க்கு மேற்பவுக் கிரவரும னென்றான் (ம. இராம.) †பூணனூல்.

புகர்மத வேழ முடடிப* போரவிளை யாடி வெனறுந
தகரொடு தகரைத தாககித தருககம ராடி வெனறும
வகிரபடு குருதிச சூட்டு வாரண மாடி வெனறுந
நகைமணிப பலகை செமபொ னானகுறுப பாடிவென்றும. ௩௧

காறறினுங கடிய மாவிற காவதம பலபோய் மீணடுங
கூறறினுங கொடிய சீறறக குஞசர முகைததும வையை
யாறறினுய யானைத தாவி யகததினு ளினபந துய்ததும
வேறறிறனை மைநத ரோடு மலலமா விளைதது வெனறும ௩௨

சநதவெற படைநது வேடடஞ செயதுமச சைல வாழககை
அநதண ராசி கூற வவாதொழில வினையு மனனா
கநதமென கனிவி ருததுண† கைதழீஇக களிதது மீணடும
இநதவா றைமமூ வாணடு கழியமே லெயது மாணடில. ௩௩

சூரமுத றடிநத தஙக டோனறலே யிவனென றெணணிக
காரமுக மயிலும வேலுங கைவிடாக காககு‡ மாபோல
வாரமுக முலையி னாரும வடிககணு மருஙகு மொயபபக
கூரமுக வேலா னினன கொளகைய னாகத தாதை ௩௪

பஙகயச செவவித தாகிக கணமனம பருகு காநதி
அஙகழற காலுஞ சொனன வடைவினிற றிரணடு நீணட
சஙகையும வடடந தோனறுச செழுமுழந தாளு நாலவாய்த
துஙகவீரங கவுணமால யானைத துதிககைபோற றிரளக வாளும.

சிறுகிய வயிறுந தாழநத நாபியுஞ செவவி நோககும
மறுவிலகண ணடியி னனன கடியகல வரைகொண மாரபும
எறியிசை வீணைத தணடி னிணைநதுநீண டிழிநத கையும
வெறிய தார கிடநத மேரு வெறபிரண டனைய தோளும ௩௬

வலமபுரி யெனன வாயநத கணடமு மலராண் மனனும
பொலமபுரி கமல மனன வதனமும பொதுவா னோககி
நிலமபுரி தவபபே றனைய வடிவெலா நின்று நின்று
நலமபுரி நூலா னோககிச சேரதிபபா னடிகக வலலான. ௩௭

உனனத மாறு நீணட வுறுபபைநது சூககந தானும
அனனது குறுகக நானகா மகலுறுப பிரண்டே ழாகச
சொனனது சிவபபு மூனறு கமபீரந தொகுதத வாறே
இன்னவை விரிககி லெணணான் கிலககண வுறுபபா மென்ப. ௩௮

(பா - ம்.) *மூட்டிப் †விருநதுண. ‡கைவிடா காககு.

வயிறுதோ ணெறறி நாசி மார்புகை யடியில வாறும
உயரிலவான செலவ னுகு மொளிகவர் கண்க போலம
புயலபுரை வளளற செஙகைகை புதுமணங கவருந துணடம
வியனமுலை நடுமாா னைநது நீணடவேல விளைககு நனமை. ௩௯

நறியபூங குஞசி தொககு விரறகணு நகமபல லைநதுஞ
சிறியவே லாயுள கோசஞ சஙகைநா முதுகிந நானகுங
குறியவேற பாககி யபபே ருஞசிரங குளமென் ருய்நதோா
அறியுமிவ வுறுபபி ரணடு மகனறவே லதுவு நனறும ௪௰

அகவடி யஙகை நாடடக கடையித முணண நாககு
நகமிவை யேழுஞ சேநத நனமையாற பெறுமா வினபம
இகலவலி யோசை நாபி யெனறிவை மூனறு மாழநத
தகைமையா லெவாககு மேலா நனமைசா றகோனென்ஞ. ௪௧

எலலையின மூாதநி மைநத னிலககண நிறைவி னேடு
நலலவாங குண னு நோககிப பொதுவற ஞாலங காகக
வலலவ னுகி வாழநா ணணிபெற வலல னெனஞ
அலலணி மிடறறுன பினனு மனததிஞ லளநது சூழும. ௪௨

இததகு பணபு சானற நீர்மையா லிசைமை நீதி
விததக நலல வுளள முடைமைமெய வீறு தெயவ
பததிமை யுலகுக கெலலா மகிழசசிசெய பணபு சாநத
சிததமெவ வுயிாககு மனபு செயகைநல லீகை கலவி ௪௩

வெலலுதற கரியார் தமமை வெலலுத றேவரா லுஞ
செலலுதற கரிய தேததுஞ் சென றிடு திறையுங கோடல
புலலுதற கரிய ஞால மாலைபோற புயததி லேநதிச
சொலலுதற கரிய வீர* முலகெலாஞ சுமபப வைததல. ௪௪

எனறிவை யாதி யாய வியறகுண முடைய னுகி
நன்றிசெய் துலகுக கெலலா நாயக னொருவ னுகி
நினறிடு மிவறகுப பின்னா நீணமுடி கவிதது முனனா
மனறலசெய் கெனறு சூழநது மதிஞரோ டுசாவி னுனே ௪௫

ஆகச செய்யுள்—௧௬௫.

(பா - ம.) *சொல்லுதற்கரிய சீர்த்தி.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வளை செண்டு கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

உருககுந திறலுக கிரவழுதி
　　யுதய மிதுவான மதியுநதிப
பெருககுங கரநத சடைககறறைப
　　பெருநதேர்ச செழியா பிரானவறகுச
செருககுஞ் செலவ மணமுடிததுச
　　செவவேல வளைசெண டளிததுளளந
தருககு முடிதந தாசுரிமை
　　தநத செயலுஞ சாறறுவாம ௧

வையைக கிழவன றனனருமைக குமரன றனககு மணமபுணர்சசி
செய்யக கருதுந திறனைககி யறிஞ ரோடுந திரணடமைசசா
மையற றழியா நிலததிருவு மரபுங குடியும புகழமையுநம
ஐயற கிசையத தககுலத தாசா யாரென றளககினறா ௨

தீநதண புனலசூழ வடபுலதது மணலூ ரென்னுந திருநகாககு
வேந்தன் பரிதி திருமரபின விளஙகுஞ் சோம சேகரனென
றுய்நத கேளவி யவனிடததுத திருமாதெனன வவதரிதத
காநதி மதியை மணமபேச விருநதா ரறறைக கணையிருளவாய ௩

வெளளைக களிறறின பிடா சுமநத குடுமிககோயின மேயவிளம
பிளளைக கதிாவெண மதிமெளலிப பெருமா னிரவி மருமாணும
வளளற கரதநான கனவிலெழுந தருளி வாணோ நனவிறகுங
களளத துருவாந திருமேனி காட்டி பிதனை விளமபுவார் ௪

அனன மிறைகொள வயனமதுரைச
　　சிவனயா மாச நீயீனற
பொனனை யனையா டனைமதுரா
　　புரியிற கொடுபோய மறுபுலததுு
மனனர் மகுட மணியிடற
　　மழுஙகுங கழறகாற சுநதரனுந
தென்னா பெருமான குமரனுககுக
　　கொடுத்தி யெனறு செபபுதலும. ௫

உள்ளக கமல முககமல முடனே மலர விருதடங்கண்
அள்ளற் கமல மலாநதுதன தஙகைகக கமல முகிழ்த்தெழுநது
வளளற பரமன கருணையெளி வநத செயலை நினைநதனபின
வெளளத தழுநதி யெழுநதிரவி வேலை முளைககும வேலையினில ௬

நிதத நியமக கடனிரபபி நிருப னமைசச ரொடுநானகு
பைதத கருவிப படையினெடு பலவே றியமுங கலிபபத்தன
பொய்தத மருஙகுற றிருமகளைப பொனன ஞரோ டிரதமிசை
வைதது மணஞசோ திருவினெடு மதுரை நோககி வழிககொணடான ௭

நெனன லெலலை மணமபேச நினைநத வாறே யமைசசாமதி
மனனா பெருமான றமரோடு மணவூா நோககி வழிவருவாா
அனன வேநதன றனைககண்டா ரடலவேற குமர னனையானெந
தெனனா பெருமான குமரனுககுன றிருவைத தருதியெனவனையான. ௮

குலனுங குடியுங கனவினகட கொனறை முடியாா வநதுரைத்த
நலனுங கூறி மணநோநது நயபப வதனை நனமுதியோா
புலனெனை றுழையா தமைவிடுதெதுப் பொருளைத துறைவாககுணாததிவரு
வலனுந தயிலவேன மனனனெடு மதுரை மூதூா வநதணைநதாா. ௯

இரவி மருமான மதிமருமா னெதிரே பணியத தழீஇமுகமன
பரவி யிருககை செலவுய்ததுப பாண்டி வேநத னிருநதானமேல
விரவி யமைசசா திருமுகஙகள வேநதா யாககும விடுததுநகா
வரைவு நாளசெய தணிசெயய மனறன முரச மறைவிததாா. ௰

மாடம புதுககிப பூகதமுங கதலிக காடு மறுகெஙகும
நீட நிரைததுப பாலிகையு நிறைபொற குடமு முறைநிறுததி
ஆடு கொடியுந தோரணமும புனைவித தழகுக கழகாகக
கூட நெருஙகு நகரைமணக கோலம பெருகக கொளுததினாா ௧௧

தெனற ஞடன றிருமகளைத தேவா பெருமான மணமபுரிய
மனற லழகா லொருநகரொப பதிக மினறி மதுரைநகா
அன்று தானே தனககொபப தாகும வண்ண மணியமைத்தாா
இனறு தானே தனககதிக மெனனும வண்ண மெழிலமைததாா.

[வேறு]

முன்னா மாலை முடியணி சுநதரத
தெனன ரேற்றின் றிருமுகங் கண்டுதாழந
தனன வாசக முட்கொண் டயறபுல
மன்னர் மாதவர் யாரும வருவாால. ௧௩

புரவி வெளளமும போரககரி வெளளமும
வரவிற காலவலி* மளளரின வெளளமும
விரவி யாழிய வெளளமு முளளுற
இரவி தனவழித தோனறலவந தெய்தினன. கச

கோடு விலலொடு மேகக குழாஙகணமின
நீடு வாளொடு நோநதென மாாபுதாழந
தாடு குணடலக காதுடை யாடவா
சேட னீகததுச சோனவந தீணடினன. கரு

கடலு முளளமுங காற றுமபல வணணமும
உடலுங கொணடென‡ வுநதுறு வாமபரிப
படுக டறகுட பரிதியிற றோனறினன
அடுப ரிபபதி யாகிய வேநதனே கசு

அலகி லாவுத யநதொறு மாதவா
அலகி லாருதித தெனனபபொன னொடைசோ
அலகி லானைய னீகமொ டெயதினன
அலகி லாறறற கயபதி யணணலே கஎ

தொகக மளள ரடிபபடு தூளிபோயத
திகக டஙக விழுஙகித திரைககடல
எககா செயய வெழுநதியங கலலென
நகக வேறகை நரபதி நணணினன கஅ

மீன வேலையிற கநதுக மேறகொடு
கூனல வாசிலை வஞசக கொடுஞசமாக
கான வாழகை யாடடக கருமபடை
மான வேறகுறு மனனவா நணணினா ககூ

சீனா சோனகா சிஙகளா கொஙகணா
மான வேலவல மாளவா சாளுவா
தான மாநிரைச சாவக ராதியாம
ஏனை நாடடுள மனனரு மீணடினா உ௰

நூலொ டுநதுவக குணடு நுடஙகுமான
றோலா தூஙகு சுருககுடைத தானையா
கோல முஞ்சியா கிஞ்சுகக கோலினா
நாலு நூலபயி லுவினா நண்ணினா உக

(பா - ம்.) *வரைவில் கால்வலி. ‡கொண்டன.

வட்ட நீாககலக கையினர் வார்ந்துதோள
விட்ட குண்டலக காதினா வேடடதீத
தொடட கோலினா வேளவியிற சுட்டநீ
றிட்ட நெறறிய ரிலலொடு நண்ணினா உ௨

முண்ட நெறறியா வெண்ணிற மூரலா
குண்டி கைககையா கோவணம வீககிய
தணடு கையாகற றனையா மெயயினைக
கணடு பொயயினைக காயநதவா நண்ணினா. உ௩

தீநதண பாறகடல செநதுகிாக காடடொடும
போநத போனமெயிற புணணியப பூசனா
சேநத வேணியா வேத சிரபபொருள
ஆயநத கேளவி யருநதவ ரெயதினா. உ௪

ஆதி சைவா முதறசைவ ரைவருங
கோதி லாவகச சைவக குழாஙகளும
பூதி மேனியா புண்ணிய வைநதெழுத
தோது நாவின ராலலைவந தெய்தினா. உ௫

வெணக ளிறறவன வேரியந தாமரைப்
பெணக ளிபபுறு மாாபன பிரமனோ
டொணக ளிபபுற வுமபா முதறபதி
னெணக ணததவா யாவரு மீணடினா. உ௬

அணைநது கோயி லடைநதரிச சேககையேற
குணஙக டநதவன கோமள வலலியோ
டிணஙகி வைகு மிருககைகண டேததினா
வணங்கி னாவணங குமமுறை வாழ்த்தினா. உ௭

விரைசெய் தார்முடிச சுந்தர மீனவன்
சுராகண் மாதவா வேநதாககுத் தொன்முறை
வரிசை நலகி யிருநதனன மன்னவன
திரும கன்மணஞ் செய்திறஞ் செப்புவாம். உ௮

சோம சேகரன றேகை வனப்பெலாங்
கோம கன்கண் டுவபபவக் கொள்கைகண்
டேம மேனிய னூல்வழி யார்க்குமத்
தேமன் கோதை யுறுப்பிய றேற்றுவான். உ௯

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பெருகணீண் டறவுங் குறுகிடா வாகிப*
பிளந்திடாக் கடையவாய்த்† தழைந்து
கருவிவான் வண்டின் கணமெனக் கறுத்துக்
கடைகுழன் றியன்மணங் கான்று
புரையறச் செறிந்து நெறித்துமெல் லென்று
புந்திகண் கவர்நெய்த் திருண்ட
மருமலர்க் குழலா டன்பதிக் கினிய
மல்லல்வான் செல்வமுண் டாகும். ௩௰

திண்மத வேழ மத்தகம் போலத்
திரண்டுயர் சென்னியா ளவடன்
உண்மகிழ் கணவ னுயுணீண் டகில
வுலகர சுரியனு மெட்டாந்
தண்மதி போன்று மயிர்நரம் பகன்று
தசைந்துழை விரலிடை யகன்ற
ஒண்மதி நுதற்றன் பதிக்குநற் றிருவோ
டுலப்பிலா ரோக்கிய முண்டாம் ௩௧

கண்கடை சிவந்தான் பாலென வெளுத்து
நடுவிழி கழியவுங் கரிதாய்
எண்கவி னடைந்து கோமள மாகி
யிமைகரு மயிர்த்தெணி னினிய‡
ஒண்கரும் புருவங் குனிசிலை யொத்துத்
தத்தமி லொத்திரு தொளையும்
பண்கொள வுருண்டு துண்டமெட் போது
பதுமமேற் பூத்தது போலும் ௩௨

வள்ளைபோல் வார்ந்து தாழ்ந்திரு செவியு
மடற்சுழி நல்லவாய் முன்னாத்
தள்ளிய காது மனோகர மாகுந்
தன்மையா னன்மையே தழைக்கும்
ஒள்ளிய கபோலம் வட்டமாய்த் தசைந்திட்
டுயர்ந்துகண் ணாடிமண் டிலம்போ
றெள்ளிய வூற்ற மினியது நன்றென்
றோதினன் றிரைகடற் செல்வன். ௩௩

(பா - ம்.) *குறுகிடாதாகி. †கடையதாய். நெறிந்து. புன்மைய தாகி. நெய்த்து. ‡இனியது.

கொவவைவா யதாந திரண்டிரு புடையுங்
குவிந்துசேந திரைகைநேர் கிடந்தால
அவவணி யிழைதன னனபனுக கெனறு
நண்புரு வாகுமெண் ணுனகு
வலலவா ளெயிறு மிடைவெளி யினறி
வாாநதுமேல கீழிரண டொழுங்குஞ்
செவவனோாந தாவின பாலென வெளகித
திகழினன் றெனபா* றா றெளிநதோா　௫௪

மெலலிதாய்ச சிவநது கோமள மான
நாவிளுள வேடடவேட டாஙகே
வலலைவந தெயத றுகாநதிடுந தசைநது
வடடமா யஙகுல மிரணடின
எலலைய தாகி மஞசுள மாகி
யிருபபது சுபுக† நன றெனபா
அலலியங கமலம போனமணந திருமூாந
தவிாமதி போலவது முகமே.　௫௫

திரைவளைக கழுததுத தசைநதுநால விரலி
னளவதாயத திரணடுமென றிரேகை
வரைபடிற கொழுந னகிலமன னவனு
மாாபகந தசைநதுமெ வாறு
விரலள வகனறு மயிாநரம பகனறு
மிதநததேல விழுமிதாம வேயததோள
புரையறத தசைநது மயிரகன றெனபு
புலபபடா மொழியகோ மளமாம.　௫௬

செஙகைநீண டுருணடு கணுககளபெற றடைவே
சிறுததிடிற‡ செலவமோ டினபந
தஙகுமவள ளுகிாசேந துருண்டுகண் ணுளளங
கவாவதாய்ச சாசரப பகன்றுல
அஙகவை நலல வகஙகைமெல லெனசசேந
திடைவெளி யகனறிடை யுயர்ந்து
மஙகல மாய்சசில வரைகளி னல்ல
விலக்கண வரையுள மாதோ.　௫௭

(பா - ம.) *வெள்கிச சிறிதுயர்ந்திருப்பினன் கென்பர். †சிபுகம.
‡ செஙகையங குலிநீண் டுருணடுகண் மரீஇநேர் சிறுததிடில்.

முத்தணி தனங்கள கடினமாயத் தசைநது
வட்டமாய் முகிழ்த்திரு கடனோ
ஒத்திறு மாநதீர்க கிடையற நெருங்கி
யுளளன மெலிநதமாங் துரோம
பதிபெற றயலே மயிரநரம பகனற
பணடியா ளுணடிவேட டாஙகே
துய்த்திடு நாபி வலஞ்சுழித தாழநதாற
றுலைவிலாத திருவளம பெருகும. ௩௮

இடைமயிர நரமபற றிருபதோ டொருநான
கெழிலவிர லளவொடு வடட
வடிவதாய்ச சிறுகி மெலிவது நிதமப
மததகம யாமையின புறமபோற
படிவநே ரொதத னனறிரு குறஙகும
படுமயி ரெனபகன றியானைத
தடவுடைக கையுங கரபமுங கதலித
தணடுமொத திருககினன றெனப ௩௯

அஙகமுண மறைநது வடடமாயத தசைவ
தணிமுழந தாணமயிர நரமபு
தஙகிடா தடைவே யுருடசியாயச சிறுததுச
சமவடி வாயழ கடைநத
சஙகையாஞ் சிரையென பறததசைந தியாமை
முதுகெனத திரண்டியாந தழகு
மஙகலம பொலிநத புறவடி மடநதை
மனனவன பனனியா மனறோ ௪௰

அலலியங கமலக காலவிர லுயாநது
தூயவா யழகவாயக கழுநீர
மெலலிதழ நிரைததாங கொழுங்குறத திரணடு
வா லுகிர வெண்மதிப பிளவு
புலலிய போனறு மெலலிய வாகிப
புகாறத தசைநதன வகததாள
சொலலிய தசைவு மெனமையுஞ சமமுந
துகளறப படைததன நனறுல. ௪௧

வண்ணமாந தளிரபோற சிவந்தெரி பொனபோல
வைகலும வெயரவையற றகம
உண்ணமா யிருககிற செலவமுண் டாகு
மொண்மணம பாடலங் குவளை

தண்ணரு முளரி மல்லிகை நறுநதண்
சண்பகம போல்வன வாகும
பண்ணைவாங் கிளவி குயிலகிளி யாழிற
படினவரும பாககிய மெனறு. ௪௨

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

கருஙகுழற கறறை தொடடுச செமமலாக காவி னெலலை
மருஙகுனல கூாந்த கனனி வடிவெலாம வாககின் செலவன
ஒருஙகுறா லுணர்வாற றெளளி யிமபரின் றமபா தேததும
இராஙகுமிக குயிலன் ஞணமெய யிலககண மரிய தெனறுன. ௪௩

அஙகது கேட்டோா யாரு மகஙகளி துளுமப வியபாற
கொஙகலா நறுநதாாக குஞ்சி யுககிர வழுதி* போநது
மஙகல வரிசை மாண மததமான† சுமந்த வையைச
சங்கெறி துறைநீ ராடித தகுஙகடி வனபபுக் கொளவான. ௪௪

கடடவிழ கணணி வேயநது மானமதக கலவைச சாநதம
மடடனு செய்து முததான மாணகலன் முழுதுந தாங்கி
விட்டவிா கலைவான றிஙகள வெணகதிாச செலவன போலவந்
திட்டபூந தவிசின மேறகொண டிருநதனன சஙக மேஙக ௪௫

அநநிலை மணநீ ராடடி யருஙகலப போாவை போாதத
கனனியைக கொணாநது நமபி வலவயிற கவின வைததா
பனனியோ டெழுநது சோம சேகான பரனும பஙகின
மனனிய வுமையு மாக மதிததுநீாச சிரகந தாஙகி ௪௬

மஙகல நீரா னமபி மலாடி விளககி வாசக
கொஙகலா மாலை சூடடிக குளிாமது பருகக வூட்டி
நஙகைதன கையைப பறறி நமபிதன கையி லேறறிப
புஙகவ ரறிய நனனீா மநதிரம புகன்று பெய்வான. ௪௭

இரவிதன் மருமான் சோம சேகர னெனபேன்‡ றிங்கள்
மரபினை விளகக வநத சுநதர மாறன மைநதன்
உரவுநீா ஞாலந தாஙகு முககிர வருமற கின்றென்
குரவலாக கோதை மாதைக கொடுததன னெனநீா வாாததான. ௪௮

(பா - ம்.) *உக்கிர குமரன். †மானமத்தமான். ‡என்பேர்.

மைந்துறு மடங்கற் றிண்கான் மணிவட வயிர வூசல்
ஐந்துடன் பதஞ்செய் பஞ்சி யணையினோ டன்னத் தூவிப்
பைந்துகி லணையி னைந்து பவளவாய்ப் பசும்பொன் மேனி
இந்திர மணிக்கட் பாவை விளக்குநான் கிரட்டி யென்ப. சகூ

அட்டில்வா யடுக்குஞ் செம்பொற் கலங்கணூ றம்பொன் வாக்கி
இட்டிழை மணிக்க ளாஞ்சி யேழ்பொற் கவரி யெட்டு
விட்டொளிர் பசும்பொற் கிண்ணப் பந்திசூழ் விளங்க நாப்பண்
நட்டபொற் காவி னோடு நகைமணிக் கலநூ றென்ப ருய

பெருவிலை யாரப் பேழை யாயிரம் பெற்ற நுண்டூ
சருவிலைப் பட்டு வெவ்வே றமைத்தன பேழை முந்நூ
றுருவமு தெழுதிச் செய்த வோவியப் பாவை யன்னார்
திருமணிக் கலனோ டேவற் சேடிய ரெழுநூற் றைவர் ருக

விளைவொடு மூன்று மூதூர் மின்னுவிட் டெறியுஞ் செம்பொன்
அளவிரு கோடி யின்ன வரும்பெறன் மகட்குச் செல்வ
வளமுற வரிசை யாக வழங்கினன் முழங்கி வண்டு
திளைமதுக் கண்ணிச் சோம சேகர மன்னன் மாதோ ருஉ

ஆர்த்தன வியங்க ளெல்லா மமரர்மந் தார மாரி
தூர்த்தனர் வேள்விச் செந்தீச் சுழித்தது வலமாய்த் துள்ளி
வார்த்தன மடவார் நாவின் முளைத்தன வாழ்த்து மன்றல்
பார்த்தனர் கண்க ளெல்லாம் பெற்றன படைத்த பேறு ருங

பொதியவிழ் கடப்பந் தண்டார்ப் புயத்திளங் காளை யன்னான்
முதியவர் செந்தீ யோம்ப வின்னிய முழங்கக் காந்தி
மதியமங் கலநாண் பூட்டி வரிவளைச் செங்கை பற்றி
விதிவழி யேனை மன்றல் வினையெலா நிரம்பச் செய்தான் ருச

[ஷ வேறு]

எண்ணி லாத வளத்தினொடு மிரவி மருமான் மடப்பிடியைப்
பண்ணி லாவு மறையொழுக்கம் பயப்ப வேள்வி வினைமுடித்துத்
தண்ணி லாவெண் கலைமதியுந் தாரா கணமுந் தவழ்ந்துழல
விண்ணி லாவு மணிமாட வீதி வலமாய் வருமெல்லை ருரு

மின்னோ பொன்னந் தொடியினரு மென்செம் பஞ்சி யடியினரும்
பொன்னோ மணிப்பூண் முலையினரும் புலம்பு மணிமே கலையினரும்
அன்னே ரோதித் தாரினரு மாகிக் கண்ணு மனமுமவன்
முன்னே தூது நடப்பவென நடப்பநடந்தார் முகிழ்முலையார். ருசு

சுருஙகு மிடையாா தனபவனி
தொழுது வருவாா தமககிரங்கி
மருஙகுற பாரங கழிபபானபோற
கலையைக கவாநதும வளைததோண்மேல
ஒருங்கு பாரங் கழிபபான்போல
வளையைக கவாநது முளளததுள
நெருஙகு பாரங கழிபபானபோ
னிறையைக கவாநது நெறிசசெலவான. கஎ

வான மதிசோ முடிமறைதத வழுதிமகனே யிவனெனறுல
ஆனையெருததிற சிஙகவிள வடலே றெனன வயல வேநதா
சேனைதழுவ வருமபவனிக கொபபே தொபபுச செபபுஙகால
யானை மகளை மணநதுவரு மிளையோன பவனிச செலவமே கஅ

இமமை தனிலு நனமைதரு மீசன றனையும வாசவறகு
வெமமை தருவன பழிதவிாதத விமலன றனையு மஙகயறகண
அமமை தனையும பணிநதுமீண டரசன கோயி லடைநதின்றோா
தமமை முறையா லடிககமலந தலையிற பணிநதான றனிககுமரன்.

ஆறு வாறு சுவையடிசி லயிலவோா தமமை யயிலவிதது
நாறு வரிசை வானமுறையா னலகி விடையு நலகிபபின
வாறு டவாககும விடைகொடுதது மதிககோ னெழுகி வைகுநாள
தேறா கணணித திருமகனுக கிதனைச செபபி யிதுசெயவான கூய

மைநத கேடடி யிநதிரனுங கடலு முனககு வானபகையாகு
சநத மேருத தருககடையுஞ சதவேள விககோன முடிசிதற
இநத வளைகொண டெறிகடலி லிவவேல விடுதி யிசசெண்டால
அநத மேருத தனைபபுடையென றெடுததுக கொடுததா னவைமூன றும.

அனன மூன றும படைககலமுந தொழுது வாஙகி யடலேறு
தனனை நோா யெதிா நிறகுந தனயன றனையுக கிரவழுதி
எனன வாதி மறைமுழஙக வியஙக ளோஙக முடிகவிததுத
தனன தாணை யாசுரிமைத தனிசசெங கோலுந* தானலகா கூஉ

சூடசி விளையிற பொனனனைய சுமதி தனைத தொனனூலின
மாடசி யறிஞா தமைநோககி வமமி னிவனைக கணணிமைபோற
காட்சி பயககுங கலவிபோற காபபீ ரிதுநுங கடனிமமண
ஆட்சி யிவன தெனறிளைய வரியே றனையான றனைநலகா. கூங

(பா - ம.) *அரசுரிமை தனிச செஙகோலும்.

[வேறு]

வெய்யவேற காளை யனனான றனையும வேறு நோககி
ஐயவிவ வையகந தாஙகி யளிததன னெடுநா ளிநத
மையறு மனத்தார் சொலலும வாயமையா ரொழுகி நீயுஞ
செயயகோன் முறைசெய தாணடு திருவொடும பொலிக வெனறான. ௬௪

பன்னருங கணங்க ளெலலாம பண்டைய வடிவமாகத
தனனருட டுணையாய வநத தடாதகைப பிராடடி யோடும
பொன்னெடுங கோயில புககுப பொலிநதன னிசசை தனனால
இனனருட படிவங கொளளு மீறிலா வினப மூாததி. ௬௫

[கலிவிருததம]

பினன ருககிரப பெயா தரிததவத
தெனனா கோமகன றெயவ நானமறை
மனனு நலலறம வளர வையகந
தனன தாணையாற றாஙகி வைகினன ௬௬

ஆகச் செய்யுள்—௩௱௧

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்

[கலிவிருததம]

வளையொடு செணடுவேன மைநதற கஞசுரும
பளையவேம பணிநதகோ னளிதத வாறறதத
தளையவிழ தாரினான றனயன வேலைமேல
இளையவ னெனனவே லெறிநத தோதுவாம. ௧

திஙகளி னுககிரச செழியன வெணகுடை
எஙகணு நிழறறவீற றிருககு நாளவயிற
சஙகையில லாதமா தரும வேளவிகள
புஙகவா புடைதழீஇப போறற வாறறுநாள ௨

அருமபரி மகநதொணூற றாறு செயதுழிச
சுருமபரி பெருமபடைத தோனற* றணாறா
விருமபரி முரான றுசூழ வேமபி னஙகுழைப
பொருமபரி வீரனமேற பொறாது பொஙகினான ௩

மனனிய நாடெலாம வளஞசு ரநதுவான
பொனனிய னாடுபோற பொலிதலா லிநத
மின்னிய வேலினான வேளவி செயவதென
றுனனிய மனததனோ சூழசசி யுனனினான. ௪

பொருஙகடல வேநதனைக கூவிப பொளளென
இருஙகட லுடுததபா ரேழு மூழிநாள
ஒருஙகடு வெளளமொத துருததுப போயவளைந
தருஙகடி மதுரையை யழிததியா லெனறான ௫

விளைவது தெரிகிலன வேலை வேநதனும
வளவயன் மதுரையை வளைநதிட டிம்மெனக
களைவது கருதினான் பேயுங கண்படை
கொளவரு நனநதலைக குருடடுக கஙகுலவாய ௬

(பா - ம்.) *சுரும்பரினிசைததருத் தோனறல.

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கொதித்த லைக்க ரங்க ளண்ட கூட மெங்கு மூடுபோய்
அதிர்த்த லைக்க வூழி நாளி லார்த்த லைக்கு நீத்தமாய்
மதித்த லத்தை யெட்டி முட்டி வருமொ ரஞ்ச னப்பொருப்
புதித்த தொத்து* மண்ணு மின்னு முட்க வந்த துத்தியே. ௭

வங்க வேலை வெள்ள மாட† மதுரை மீது வருசெயல்
கங்குல் வாய திங்கண் மீது காரி வாய காருடல்
வெங்கண் வாள ராவி ழுங்க வீழ்வ தொக்கு மல்லதா
அங்கண் மூட வருவ தொக்கு மல்ல தேது சொல்லவே ௮

வட்ட யாமை பலகை வீசு வாளை வாள்கள் மகரமே
பட்ட யானை பாய்தி ரைப்ப ரப்பு வாம்ப ரித்திரள்
விட்ட தோணி யிரத மின்ன விரவு தானை யொடுகடல்
அட்ட மாக வழுதி மேல மாக்கெ ழுந்த தொக்குமே ௯

இன்ன வாறெ ழுந்த வேலை மஞ்சு றங்கு மிஞ்சிசூழ்
நன்ன கர்க்கு ணக்கின் வந்து நண்ணு மெல்லை யரையிரா
மன்ன வன்க னவின் வெள்ளி மன்ற வாண ரித்தராய்
முன்னர் வந்தி ருந்த ரும்பு முறுவ றோன்ற மொழிகுவார் ௰

வழுதி யுன்ற னகரழிக்க வருவ தாழி வல்லைநீ
எழுதி போதி வென்றி வேலெ றிந்து வாகை பெறுகெனத்
தொழுத செங்க ரத்தி னான்று திக்கு நாவி னானெழீஇக்
கழுது றங்கு கங்கு லிறக்க னவு ணர்ந்து காவலன் ௧௧

கண்ணி றைந்த வமளி யிறக்க ழிந்து வாயில் பல்கடந்
துண்ணி றைந்த மதிய மைச்ச ருடன்வி ரைந்து குறுகியே
மண்ணி றந்த‡ தென்மு ழங்கி வருத ரங்க வாரிகண்
டெண்ணி றந்த§ வதிச யத்த னாகி நிற்கு மெல்லைவாய் ௧௨

கனவில் வந்த சித்த வேடர் நனவில் வந்து காவலோன்
நினைவு கண்டு பொழுது தாழ நிற்ப தென்கொ லப்பனே
சினவி வேலை போல வந்த தெவ்வை மான வலிகெட
முனைய வேலெ றிந்து ஞால முடிவு தீர்த்தி யாலென. ௧௩

எடுத்த வேலவ லந்தி ரித்தெ றிந்த வேலை வேன்முனை
மடுத்த வேலை சுஃறெ னவ்வ றந்து மான வலிகெட
அடுத்து வேரி வாகை யின்றி யடிவ ணங்கு தெவ்வரைக்
கடுத்த வேலவ லான்க ணைக்க வின மட்ட மானதே ௧௪

(பா - ம்) *உதித்த லொத்து †வெள்ளைமாடம் ‡மண்ணிறைந்த.
§எண்ணிறைந்த.

சநத வேத வேளவி யைததத டுபப தனறி யுலகெலாஞ
சிநத வேறு சூழசசி செயத தேவா கோவி னேவலால
வநத வேலே வலிய ழிநத வஞச காககு நனறிசெய்
திநத வேலே வலியி ழுபப தெனறு முளள தேகொலாம.   கரு

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

புணணிடை நுழைநத வேலாற புணரியைப புறஙகண டோனபால்
மணணிடை நினற சிததா வானிடை மறைநது* ஞானக
கணணிடை நிறைநது தோனறுங கருணையால வடிவங கொணடு
விணணிடை யணஙகி னோடு விடையிடை விளஙகி நின்றா   கசு

மூககணும புயஙக ஞானகு முளைமதிக கணணி வேயநத
செககாஞ சடையுங காள கணடமுந தெரிநது தெனனன
பககமே பணிநதெ ழுநது பரநதபே ரனபுந தானுந
தககவஞ சலிசெய தேததித தரைமிசை நடநது செலவான   கஎ

துநதுபி யைநது மாரபபப பாரிடந தொழுது போறபத
தநதிர வேத கீதந ததுமபியெண டிசையுந தாகக
அநதர நாட ரேதத வகலவிசும பாற தாக
வநததன கோயில புககான வரவுபோக கிறநத வளளல   கஅ

அஞசலி முகிழதததுச சேவிக கருககுற வநத வேநதன
இஞசிசூழ கோயி லெயதி யிறைஞசினன விடைகொண டேகிப
பஞசினமெல லடியா ரடட மஙகலம பரிபப நோககி
மஞசிவா குடுமி மாட மாளிகை புகுநதான மனனே   ககூ

வளையெயின மதுரை மூதூர மறகட லிவறறி ஞபபண
விளைவய னகர மெலலாம வெளளியம பலததுள ளாடுந
தளையவிழ கொனறை வேணித தமபிரான றனககே சோததுக
களைகஞ் யுலகுக கெலலா மிருநதனன காவல வேநதன   உ0

ஆகச செயயுள - குருக.

(பா - ம.) *நிறைநது

பதினான்காவது

இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மினனவிர மணிபபூண மாரபன வேலையை வேலால வெனறு
பொனனவிர வாகை வேயநத புகழுரை செயதே நாக
நனனக ராளி செமபொ னகைமுடி சிதற வநத
மனனவன் வளைகொண டோசசி வெனறதும வகுததுச சொலவாம. க

கோமக னிகழு நாளிற கோணிலை பிழைததுக கொணமூ
மாமழை மறுபபப பைஙகூழ வறநதுபுற றலைக டநது
காமரு நாடு மூனறுங கையற வெயத மனனர
தாமது தீரவு நோககித தமிழமுனி யிருககை சாரநதார. உ

முனிவனை யடைநது வேநதர மூவருந தஙக ணாடடிற
பணிவரு மாரி யினறி வறநதமை பகர மேருக
குனிவரு சிலையாக கனபன கோணிலை குறிதது நோககி
இனிவரு மாரி யிலலை யாதினா லெனனிற* கேணமின. ௩

காயசின வெயயோன சேயோன'முனசெலக கதிரகால வெளளித
தேசிகன பினபு செனறு நடககுமிச செயலான முநநீரத
தூசின வுலகிற பனனீ ராணடுவான சுருஙகு மெனறு
பேசின நூலகண மாரி பெயவிபபோற செனறு கேணமின ௪

எனறவ னெதிரயா மெவவா றேகுது மெனறு ரைநதும
வெனறவன சோம வார விரதநீர நோறறு வெளளி
மனறவ னருளைப பெறறு வானவழிச செனமி னெனறக
குன்றவன் சிலையா ணோனபின விதியினைக கூறுகினறான. ரு

உததம வானோர தமமு ளுததம னாகு மீசன
உததம சததி மாரு ளுததமி யுருததி ராணி
உததம விரதந தமமு ளுததமந திஙக ணோனபென
றுததம மறைநூ லாதி யுரைககுமிச சோம வாரம ௬

(பா - ம) *யாதினாலெனறு

மந்தரங் காசி யாதிப் பதிகளில்* வந்து நோற்கத்
தந்திடும் பயனிற் கோடி தழைத்திடு மதுரை தன்னில்
இந்தநல் விரத நோற்போர்க் கதிகமியா தென்னிற் சோம
சுந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம் எ

அங்கதி னதிகப் பேறுண் டருக்கனின் மதிதோய்ந் தோன்றித்
தங்கிய திங்க ளென்னுந் தகுதியி னேற்க வல்லாற்
கிங்கதி னதிக நீதி யீட்டிய பொருள்கொண் டாற்றும்
மங்கல விரதப் பேற்றின் றனந்தமாய் வளரு மன்றே. அ

நலமலி விரத நோற்கத் தொடங்குநா ளவில்வாந் தேளிற்
சிலையினி லாத லன்றி யிரட்டிய தெரிசஞ் சோந்த
மலமதி யொழிந்த மற்றை மதியினு முந்தைப் பக்கத்
தலாகதிர் வாரத் தல்லூ ணயின்றிடா தயலிற் றுஞ்சா கூ

வைகறை யெழுந்து சேற்கண் மங்கையை யுள்கி யற்றைச்
செய்கட னிறீஇக்கா மாதி சிந்தைதீர்த் தலர்பொற் கஞ்சப்
பொய்கையை யடைந்து கையிற் பவித்திரம் புனைந்து வாக்கு
மெய்கருத் தொருப்பா டெய்தச் சங்கற்பம் விதந்து கூறி. ௰

கடம்படி முளைத்த முக்கட் கரும்பினை நினைந்து ஞாலத்
திடம்படு தீர்த்த மெல்லா மாடிய பயனை யீண்டுத்
திடம்படத் தருதி யென்றத் திரைத்தடம் படிந்து வெண்ணீ
றுடம்பணிந் தக்க மாலை யொளிபெற விதியாற் றாங்கி கக

வெள்ளைமந் தார முல்லை மல்லிகை வெட்டிவாய்ச் சாதி
கள்ளவிழ் மயிலை யாதி வெண்மலர் கவர்ந்து வேழப்
பிள்ளையை முந்தப் பூசித் திரந்துசங் கற்பம் பேசி
உள்ளனைந் துச்சி மேற்பன் னிருவிர லுயர்ச்சிக் கும்பா. கஉ

சத்திய ஞான னந்தத் தத்துவந் தன்னை யுள்கி
வைத்ததன் வடிவங் கொண்டு மணமுதற் சிவமீ றான
அத்துவ விலிங்கந் தன்னை யாசன மூர்த்தி மூல
வித்தைமற் றுனு நூலின் விதியினாற் பூசை செய்க. கந

ஐந்தமு தாவி னைந்து நறுங்கனி யைந்து செந்தேன்
சந்தன தோயம் புட்பந் தண்புனன் மணிநீ ராட்டிச்
சுந்தர வெண்பட் டாடை கருப்புரச் சுண்ணஞ் சாந்தங்
கந்தமல் லிகைமுன் னான வெண்மலர்க் கண்ணி சாத்தி. கச

(பா - ம.) *காசி யாதி பதிகளில

காசணி பொலம்பூண் சாத்திக் கணிகழ லாதி யங்க
பூசனை செய்து சேறகட் பூரண பரையை யவ்வா
றீசனை நெழுத்தைப் பெண்பாற் கிசையவுச் சரித்துப் பூசித்
தாசறு சுரபித் தீபமா லட்டவின் னமுதி னோடும். ௧௫

பண்ணிய வகைபா னீய நிவேதனம் பண்ணி வாசம்
நண்ணிய வடைக்காய் நல்கி நறுவிரைத் தூபந் தீபம்
எண்ணிய வகையாற் கோட்டிக் கண்ணடி யேனை மற்றும்
புண்ணியன் றிருமுன் காட்டி வில்வத்தாற் பூசை செய்தல் ௧௬

புரகா னிச்சா ஞானக் கிரியையாய்ப் போந்த வில்வ
மாமூத லடைந்து மூன்று வைகலூ ணுறக்க மின்றி
அரகா முழக்கஞ் செய்வோ ரைம்பெரும் பாதகங்கள்
விரகிற்செய் கொலைக்கீ டரு மாதலால் விசேடம் வில்வம் ௧௭

மடங்கிதழ் சுருங்கல் வாடி யுலாந்தது மயிர்ச்சிக் குண்டல்
முடங்குகாற் சிலம்பிக் கூடு புழுக்கடி முதலாங் குற்றம்
அடங்கினுங் குற்ற மில்லை* யுத்தம மாகும் வில்வந்
தடங்கை கொண்டீச னாம மாயிரஞ் சாற்றிச் சாத்தல் ௧௮

அடியனேன் செய்யுங் குற்ற மனைத்தைக்கன் றனந்த மாகுங்
கொடியநஞ் சமுதாகக் கொண்டாய் குற்றமுங் குணமாகக்கொண்டு
படியெழு தரிய நங்கை பங்கனே காத்தி யென்று
முடியுற வடியில் வீழ்ந்து மும்முறை வலஞ்செய் தேத்தி ௧௯

வன்மனங் கரைய நின்று வேண்டிய வரங்கள் வேண்ட
நன்மணப் பேறு மக்கட் பேறுநல் வாக்குக் கல்வி
பொன்மனக் கினிய போகந் தெவ்வரைப் புறகு காண்டல்
இம்மையி லரசு மற்று மெண்ணியாங் கெய்து மன்னோ ௨௰

ஆதியில் விலிங்கந் தீண்டற் கருகரல் லாத வேத
வேதியர் முதலோ ரிட்ட விலிங்கத்தில் விதியா லர்ச்சித்
தோதிய விரத நோற்க வாசசனைக் குரிய ரல்லார்ச்
சாதியார் பொருணோர் தாதி சைவராற் பூசை செய்தல். ௨௧

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பொருவிலிவ விரத மைவகைத் துச்சிப
போதிலூ ணிரவிலூ ணிரண்டும்
ஒருவுத லுறங்கா திருத்தலர்ச் சனைநால்
யாமமு முஞற்றுத லென்னக்

(பா-ம்.) *முதலவான அடங்கலுங் குற்றமேயாம். (இராம சுவாமிப்பிள்ளை)

கருதினிவ ணைவநது மொனறினுக கொனறு
　　கழியவு மதிகமா நோறகும
வருடமொன றிரணடு மூனறுபன னிரண்டு
　　வருடமவாழ நாளள விவறறுள. ௨௨

உடலள வெணணி நோறபவா முநத
　　வுததியாபனஞ செயது நோறகக
கடவாவ வருடக கடடளைக கிறுதி
　　கழிபபதுத தாபன விதிதான
மடலவிழ மாலை மணடபங குணட
　　மணடலம வகுததுமா பதியைப
படரொளி வெளளி முபபாது கழஞசிற
　　படிமையா னிருமிதஞ செயது ௨௩

காலையி லாசான சொலவழி நிததக
　　கடனமுடித துசசிதொட டநதி
மாலையி னளவும புராணநூல கேடடு
　　மாலைதொட டியாமமோா நானகுஞ
சேலன கணணுள பஙகளைப பூசை
　　செயகவப பூசனை முடிவின
மூலமந திரநூற றெடடுநூற றெடடு
　　முறையினு லாகுதி முடிததல ௨௪

விலவமா யிரஙகொண டாயிர நாமம
　　விளமபிநால யாமமுஞ சாததல
நலலவைந தெழுத்தா லைநதெழுத துருவி
　　னுதனுக கருககியங கொடுததல
எலலையின மூல மநதிரத தாலு
　　மேனைமந திரஙகளி னுலும
விலலழ லோமபிப பூரணு குதிசெய
　　தீறிலான வேளவியை முடிததல. ௨௫

புலாநதபின னிதத விளைமுடித தாமபைப
　　பொதுளுமபா சிலைபதின மூனறின
நலநதரு தூவெள ளரிசிபெய தினிய
　　நறியகாய கறியொடு பரபபி
அலநதா வானபா னிறைகுடம பதினமூன
　　றரிசிமேல வைததா னடியிற
கலநதவன பினாாயச சிவாசசனைக குரிய
　　கடவுளவே தியாகளை வரிதது. ௨௬

காதணி கலனுங கையணி கலனுங
கவினபெற வளிததா ளுக
ஆதரம பெருக நினைநதருச சனைசெய்
தரியதக கிணையொடும பாதப
போதணி காபபு விசிறிதண கவிகை
பூநதுகின முதறபல வுடனே
மேதகு தானஞ செய்துபின குருவைக
கறபுடை மினனிடை யோடும. ௨௭

ஆசனத திருததிப பொலநதுகில காதுக
கணிகளைகக கணிகளு மணிநது
வாசநன மலரிட டருசசனை செயது
மலைமக டலைவனை வரைநது
பூசனை செயத படிமையோ டமபொன
பூதலம பதாதிகள பிறவுந
தூசலர மாலை கோடடணி புனைநத
சுரபிமா தானமுஞ செயது ௨௮

இனையவா றுததா பனமுடித தாசா
னேவலா ற சிவனடிக கனபர
தனையரோ டொகக லுடனமு தருநத
றகுதியிவ விரதமுன கணணன
நனையதா மரையோ னிநதிரன முதலவர
ளுடவர மூவறு கணததோர
அனைவரு நோறறா மணிதரு மனுடடித
தருமபெறற போகமவீ டடைநதார ௨௯

ஈதுநோற பவரவெம பகைமனத துயரதீர
தாயிரம பிறவியி லியறறுந
தீதுசோ வினைதீர தெடுததயாக கையினிற்
சிவகதி யடைவரிவ விரதம
ஒதினோர கேட்டோர மனைவியர மகக
ளொககலோ டினிதுவாழந துமபர்
மேதகு பதினு லிநதிரன் பதததில
விற்றினி திருபபரென றறவோன. ௩௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

சொலலிய நெறியாற சோம சுநதரன விரத நோறபான
விலலிடு மணிபபூண் வேநதர் முனிவனை விடைகொண் டேகி
அலலியங கனகக கஞசத் தாடியங் கயறகண் வலலி
புலலிய பாகன றன்னை வழிபடீஇப போறறி நோற்றார் ௩௧

சுநதரன றனனைப பூசைத தொழிலசெயது வரமபெற றேகி
அநதாத தா று செலவா ரஃதறிந தமரா வேநதன
வநதவ ரிருகக வேறு மடஙகனமான றவிசு மூனறு
தநதிடப பணிததா னிடடாா தனதரி யணையிற றுழ ௩௨

வானவழி வநத மூனறு மனனருமப பொனனு டெயதி
ஊனவழி குலிச வைவே லுமபாகோன மருஙகிற புககாா
தேனவழி போநதின கணணிச சேரனு மாாததாா வேநதுங
கானவழி தாரு நாடன காடடிய தவிசில வைக ௩௩

மைககடல வறபப வெனற வாகைவேற செழியன மௌலிச
செககாமா மணிவிற காலத தேவாகோன றவிசி லேறி
ஒககவீற றிருநதா னுக வுமபாகோ னமுககா றெயதிப
பககமே யிருநத வேனைப பாாததிபா முகததைப பாாா ௩௪

முகமனன கியமபி நீவிா வநதெதன மொழிமி னெனன
மகபதி யெஙக ளுடடின மழைமறுத தடைநதே மெனறாா
அகமலாந தனையாா நாடடி னளவுமவான சுரகக நலகி
நகைமணிக கலமபொன னுடை நலகிநீா போமி னெனறுன ௩௫

அனனவ ரகனற பினனை யமராகோன கனனி நாடன
தனனரி பணைமே லொககத தருககினே டிருககு மாறுமப
பினனரு மாரி வேணடாப பெருமித வீறு நோககி
இனனது புலபப டாமை யினையதோா வினைய முனனு ௩௬

பொறபுற வரிசை செயவான போலள விறநதோா தாஙகி
வெறபுறழ திணிதோா ளாறறன மெலிவதோா ராரநதணனை
அறபுற வளிததான வாஙகி யலாமதுத தாாபோ லீசன
கறபுடை யுமையாண மைநதன கதுமெனக கழுததி லிடடான ௩௭

கணடனன கடவு ளுதன கழியவு மிறுமபூ துளளங
கொணடன னினறு தொடடுக குரையளி துழாவு நிமபத
தணடழை மாாப வாரந தாஙகுபாண டியனென றுனனை
மணடல மதிகக வெனறுள வானநா டுடைய மனனன ௩௮

அன்னது சிறிது மெண்ணு தஙகுநின றிழிநது தென்னன
தனனக ரடைநதா னிபபாற சதமக னுணை யாலம
மனனவ ரிருவா நாடு மழைவளம பெருகப பெயத
தெனனவ னுடு பண்டைச செயலதா யிருநத தனறே ௩௯

ஆயதோா வைகல வேடடை யாடுவா னணணல விணணந
தாயதோா பொதியக குனறிற சநதனச சார னணணி
மேயதோ லரிமா னேனம வேஙகையெண கிலை யினன
தீயதோா விலஙகு வேடடஞ செயதுயிா செகுககு மெலலை ௨௰

பொனறதது மருவிக குனறிற புடகலா வருதத மாதி
மினறதது மேக நானகும வீழநதன மேயக கண்டு
குனறததி னெடிய திணடோட கொறறவ னவறறைப பறறிக
கன்றத்திணை களிறு போலக கடுநதளை சிகக யாததான ௨௧

வேடடததிற படட செஙகண வேழமபோற கொணடு போகிக
கோடடததி லிடடா ஞகக குனறிற கரிநத வெனறி
நாடடததுப படிவத தணட நாடனமற றதனைக கேடடுக
காடடததுக கனலபோற சீறிக கடுஞசமா குறிததுச செலவான

வாஙகுநீா வறபப வேலை விடுததது மவலிய வாரந
தாஙகிய செருககுங காரைத தளையிடு தருககு நோககி
ஈஙகொரு மனித்த யாககைக கிததுணை வலியா தெனஞ
வீஙகிய மான மூககக மீனவன மதுரை சூழநதான ௨௩

[கலிவிருததம]

ஓடின ரொறறாபோயச செழிய ஞெணகழல
சூடினா நகாபபுறஞ சுராகள சேனைகள
மூடின வெனனனு முனிவு மானமும
நீடின னரியணை யிருநது நீஙகுவான ௨௪

பணணுக தோபரி பகடு வீராமுன
நணணுக கடிதென நடததி யாவரென
றெணணலன மதமலை யெருதத மேறகொடு
கணணகன கடிநகாக காபபு நீஙகுமுன ௨௫

அடுததனா வானவ ராாததுப பலபடை
எடுததனா வீசினா சிலையி லெயகணை
தொடுததன ரிறுதிநாட சொரியு மாரிபோல
விடுததனா மதிககுல வீரன சேனைமேல ௨௬

ஆாததனா மலயவெற பரையன சேனையோா
பாாததனா வேறுபல படைகக லககுவை
தூாததனா குனிசிலை தொடுதது வாளியாற
போாததன ரமராமெய் புதைதத வெனபவே. ௨௭

தறிநதன தாளசிரந தகாநத தோளகரம
பறிநதன குருதிநீா கடலிற பாயநதன
செறிநதன பாரிடஞ சேனங கூளிகள
முறிநதன வானவா முதலவன சேனையே ௪௮

ஆடின குறைததலை யவிநத போககளம
பாடின பாரிடம விநதைப பாவைதாள
சூடின கூளிகள சோரி சோரப்பார்
மூடின பிணககுவை யணட முடடவே. ௪௯

வெருசின வலாரிதன வீரச சேனைகள
துஞசின கணடெரி சொரியுங கணணுயப
பஞசினமு னெரியெனப பதைததுத தெயவத
வஞசினப படைகளான மலைவ துனனினன ௫௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

வெஙகதிாப படைவிட டாததான விணணவ னதனைத திஙகட
பைஙகதிாப படைதொட டோசசி யவிததனன பாராள வேநதன
சிஙகவெம படைவிட டாததான தேவாகோ னதனைச சிமபுட
புஙகவன படைதொட டோசசி யடககினன புணாரி வெனறோன.

தானவா பகைவன மோக சரநதொடுத தெறிநதா னுக
மீனவ னதனை ஞான வாளியால விளிதது மாயநது
போனபின மறபோ ராற்றப* புககனா புககாா தமமில
வானவன மணணி னனமேல வசசிரம வீசி யாததான. ௫௨

காயசின மடஙக லனனான கைவளை சுழறறி வலமேல
வீசினன குலிசந தனனை வீழதததுத† விடுததான செனனித
தேசினன மகுடந தளளிச சிதைததது சிதைதத லோடுங
கூசின னஞசிப போனான குனறிற கரிநத வீரன. ௫௩

இநதிரண டனைய கூாமபல விருளவரை நெஞசு போழநத
மைநதனில வலிய காளை வரைநதெறி நேமி செனனி
சிநதிடா தாகி யமபொன மணிமுடி சிதறச சோம
சுநதர நாதன பூசைத தொழிறபய னளிதத தெனனு. ௫௪

போரினுக காறறு தோடிப பொனனகா புகுநத வெனறித
தாரினுக கிசைநத கூாவேற சதமகன பினபு நினறுட‡
டூரினுக கெலலா மாரி யுதவுவே ணிகள நீககிக
காரினைத தருக வெனனுக கவுரியற கோலை விடடான. ௫௫

(பா - ம) *ஆற்றிப் †விணடது ‡தன்றுட்.

முடங்கலகொண டணைந்த தூதன முடிகெழு வேநதன பாதத
தொடுங்கினின றேழை நீட்ட வுழையுளா னொருவன வாங்கி
மடங்கலே றனையான முனனா வாசித்துக காட்டக கேட்டு
விடங்கலுழ வேலான விணணோா வேநதுரை தோா னாகி ௫௬

இட்டவன சிறையை நீககி யெழிலியை விடாது மாறு
பட்டசிந தையனே யாகப பாகசா தனனுக கெனறும
நட்டவ னொருவே னாள னனபிணை யெனறு தாழந்தான
மட்டவிழந தொழுகு நிமப மாலிகை மாாபினானும ௫௭

இடுககணவந துயாககு மூறற மெயதினும வாயமை காதது
வடுககளைந தொழுகு நாலா மரபினு னுரையை யாததன
எடுததுரை மறைபோற சூழந்து சிறைககளத திட்ட யாபபு
விடுததனன பகடு போல மீணடன மேக மெலலாம ௫அ

தேவர்கோ னேவ லாலே திங்கணமும மாாி பெயது
வாவியுங குளனும யாறு மடுககளு மடுத்துக களவாயக
காவிசூழ வயலுஞ செயயுஞ செஙநெலுங கனனற காடும
பூவிாி பொழிலுங காவும பொலிநதது கனனி நாடு ௫௯

ஆகச செய்யுள் - ௲௩௱௰

பதினைந்தாவது

மேருவைச் செண்டாலடித்தபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

அணட ரஞச வமரு ழநத வமரா கோனை யாசாகோன
வணட லமபு மெளலி சிநத வளையெ றிநது வெநபுறங
கணட வணணா மினன தனன கனனி நாடன மேருவிற
செணடெ றிநது வைபபெ டுதத செயலு நனகு செபபுவாம க

மனன வனற னகது முனனா மலய வெறபின முனிவாகோன
சொனன திஙகள விரத மனறு தொடடு நோறறு வரலுமந
நனன லஞசெய பெறு போல நஙகை காநதி மதிவயிற
றுனன ருஞச யஙகொண மைநத னொருவன வநது தோனறினன உ

வயநத னைபப யநத தெனன மைநத னைபப யநதபோ
தியநது வைதது நகா களிபப வினிதி ருநத புரவலன
சயநத ழைகக விநதி ரனச யநத னைபப யநதநாள
வியநத கதத டைநத வினாம விளைம கிழசசி யெயதினன ங

தெனன ரேறு சாத காதி செயது வீர பாணடியன
எனன நாம விளைநி ர பி பொழுதொ னறத கலைமுதற
பனனு கேளவி கரிக டோகள பரிப டைகக லமபயின
றனன காத லானவி ளஙக வகம கிழசசி யடையுநாள ச

மலகு மாறில கோடி ரிநது மழைசு ருஙகி நதியுநீ
ஒலகு மாறு பருவ யாறி யுணவு மாறி யுயிரெலாம
மெலகு மாறு* பசியு ழநது வேநத னுககு விளைபொருள
நலகு மாறி லாமை யினன னலிய வநத நாடெலாம ரு

மழைவ றநத தெனகொ லெனறு வழுதிகூற முழுதுணாந
தழிவி லாத பிரம கறப மளவு மெலலை கணடநூல
உழவா கோளக ளிரவி தனனை யுறறு நோககி நிறறலால
தழையு மாரி வருடி யாதொ வருட மெனறு சாறறினா சா

(பா - ம) *மலகுமாறு

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மகவுறு நோயை நோககி வருநதுறு தாய்போன மனனன
பகவுறு மதியஞ சூடும பரஞசுடா முனபோயத தாழநது
மிகவுறு பசியால வைய மெலிவதை யைய வெனறுத
தகவுற விரஙகிக கணணீா ததுமபி* நின றிரநது வேணட ௭

திரைககடல விடஞசோ கணடன காலததின செவவி நோககி
இரககமில லவாபோல வாளா விருததலு மருததரா மாபன
கரைககரி தாய துனபக கடலிலவீழந திருககை புககான
அரககாபோாக கடலி னீநதி யருககனீாக கடலில வீழநதான ௮

வளளறன குடைககீழத தஙகு முயிாபபசி வருதத மெலலாங
கொளளைகொண டிருநத நெஞசிற குளிாமுகச செவவி குனறத
தளளருந துயரின மூழகித தரையிடைத துயினறு ஞாக
வெளளிமன றுடையாா சிதத வேடராயக கனவில வநதாா ௯

அடறகதிா வேலோய மாரி யரிதிபபோ ததனை வேணடி
இடாபபடல வரைககு வேநதா யிருககினற வெரிபொன மேருத
தடபபெரு வரையின மாடோா தனிபபெரு முழையி லிடடுக
கிடபபதோா ரெலலை யிலலாக கேடிலாச சேம வைபபு ௰

கிடைததுமற றனைய மேரு கிரிசெருக† கடஙகச செணடாற
புடைததுநின னுணைத தாககிப பொனனறை பொதிநத பாறை
துடைததுநீ வேணடுங காறுந தொடடெடுத ததனை மீள
அடைததுநின குறியிட டைய வருதியென றடிகள கூற ௧௧

விழிததன னெழுமான றேரோன விழிககுமுன கடனக ளெலலாங
கழிததனன மீன நோககி கணவனை வலமாப போநது
சுழிததெறி கடல னீகத தொகைபுறஞ சூழக கொணடல
கிழிதெழு வாயி னீஙகிக கீழததிசை நோககிச செலவான. ௧௨

அதிாநதன முரசஞ சஙக மதிாநதன வியஙக ளணடம
பிதிாநதன வெனன வாாபபப பெயாநதுவெண கவரி துளள
முதிாநதநான் மறையோ ராசி மொழியநா வலலோா ரேததப
பதிநதுபாா கிழியத திண்டோா பாகுமுன செலுதத வூாநதான ௧௩

பவளககாற பிசசம பொறகாற பனமணிக கவிகை முததத
தவளககாற பதாகைக காடுந தானவா னருவி தூஙகுங
கவளககாற பொருபபும பாய்மாக கடலுமண மடநதை யாகந
துவளககால வயவா மானறோத தொகுதியுஞ் சூழல போக ௧௪

(பா - ம்.) *ததும்ப. †கிரிசெருக.

கோழிணர் ஞாழ லன்ன கோடடுகிாப புலவுப பேழவாய்த
தாழசின வுழுவை யொறறைத தனிபபெருங கொடியுங கூனற
காழசிலைக கொடியுஞ சூழக கயறகொடி நிலநது ழாஙகை
ஏழுயா வரைமேற றோனறி யிருவிசும பகடு கீற. ௧௫

தெனகடல வடபா ேலாககிச செலவது போலத தெனனன
றனகட லனிகங கனனித தணடமிழ நாடு நீநதி
வனகட நெறிககொண டேகி வளவாகோ னெதிாகொண டாறறும
நனகடன முகம னேறறு நளிாபுன னாடு நீநதி ௧௬

தணடக நாடு தளளித தெலுஙகநா டகனறு சாயதாட
கணடகக கைதை வேலிக கருநடங கடநது காடுந
தொணடகந துவைகருங குனறு நதிகளுந துறநது களவாய
வணடக மலாககா வேலி மாளவ தேச நணணி. ௧௭

அஙகுநின றெழுநது தீவா யருஞசுர நெறிபபட டேகி
மஙகுனின றதிருஞ செமபொன மாடநீள விராட நணணிக
கொஙகுநின றவிழுங கானங குனறொீஇ வாளை பாயத
தெஙகுநின றிளநீா சிநது மததிய தேயத தெயதி ௧௮

அநநெடு நாடு நீஙகி யாடலே றுயாதத தோனறல
பொனனெடுஞ சடையிற றுழநது புனிதமாந தீாததக காசி
நனனெடு நகர மெயதி நளிாபுனற கஙகை நீநதிக
கனனெடு நெறிய னேக காவதங கடநத பினனா ௧௯

மடஙகனமா நாகம யாளி வழஙகலான மனிதா செலலா
இடஙகடந தாக வைஞஞூற றிரடடியோ சனைததா மெலலைக
கடஙகெழு குமரி கணடங கடநதுமற றதுபோ லெடடுத
தடஙகெழு கணடங கொணட பாரத வருடந தளளி ௨௰

யாவையு மீனறு டனனை யீனற பொன னிமயந தனனைத
தாவியப புறமபோயப போகந ததுமபுகிம புருட கண்டம
மேவியங கதுநீத தேம வெறபடைந ததுபின னாக
ஓவியப புறதததுத தோனறு மரிவரு டததை யுறறு. ௨௧

உறறது கழிநதப பாறபோய் நிடதவெற் பொழிநது சமபுப்
பொறறருக கனிகால யாறு போகிளா விருத கண்டத்
துற்றனன கணடான மூன்றா ரொருஙகடு ஞான்று கூனி
வெறறிவெஞ் சிலையாய் நினற வெற்பினை மலய வெறபன். ௨௨

வெமபடை மறவா சேனை வெள்ளநீத தேகித தெனபாற
சமபுவின கனியின சாறு வலமபடத தழுவி யோடும
அமபொனீ ராறு மாறறி னருகுபொன மயமாய நிறகும
பைமபுனங காணு* நோககி வளைநதுதென பாலவந தெயதா. ௨௩

அவவரை யாசை நோககி வரைகளுக கரசே யெநதை
கைவரி சிலையே யாரின கணைகளே யளவில வானந
தைவரு சுடருங கோளு நாளகளுந தழுவிச சூழந
தெயவத வரையே மேலைத தேவா லயமே யெனறு ௨௪

மாணிகக மிமைககும பூணன விளிததலும வரைககு வேநதன
பாணிதது வரவு தாழபபப பாகசா தனனை யெனறேன
நாணிததன சினமு மேரு நகைவரைச செருககு மாறச
சேணுறற சிகாந தனனிற செணடினு லடிதது நின்றன ௨௫

அடிததலு மசையா மேரு வசைநதுபொற பநது போலத
துடிததது சிகர பநதி சுராபயில மாடப பநதி†
வெடிததன தருண பானு மணடலம விணடு தூளாயப
படிததலை தெறிததா லெனனப பனமணி யுதிாநத வனறே ௨௬

புடைவரைக குலஙக ளெடடும புறநதழீஇக கிடககுஞ செமபொன
அடைகலோ நானகு நானகு கிடஙகரு மலாநத நானகு
தடமலாப பொழிலு நானகு தருககளுஞ சலிதத வமமா
உடையவ னிடையூ றுறறு லடுததவாக குவகை யுணடோ. ௨௭

புடைததபின மேருத தெயவம புடைககுல வரையெட டெனனப
படைததவெண டோளு நானகு முடியுமேற படுவெண சோதி
உடைததனிக குடையுங கொணட வுருவினே டெழுநது நாணிக
கிடைததது கருணை வேநதன கிளாசினந தணிநது நோககா ௨௮

இததனை வரவு தாழதத தெனனென மேருத தெயவம
விததக நமபி கேடடி மீனெடுங கணணி யோடும
பைததலை யரவம பூணட பரனையிப படிவங கொணடு
நிததலும போகிப போகி வழிபடு நியமம பூணடேன ௨௯

இனறுகேட டிலையோ வையா‡ வேநதிமை யொருததி காமந
துனறுமா கடலின மோகச சுழிததலைப படடு வெளளி
மனறுளா டியபொற பாதம வழிபடன மறநது தாழதது$
நின்றுளே னினைய தீங்கி னிமிததினு லடியும படடேன. ௩௰

(பா -ம.) *கான நோககி †மாடபநதி ‡ஐயா. $தாழநது.

திருவடி பிழைத்த தீங்கு தீர்த்தனை யிதனி லையன்
தருவதோ ருறுதி தானுந் தக்கதோர் கைம்மா றென்னால்
வருவது முண்டாங் கொல்லோ மற்றது நிற்க மன்றற்
பருவரை மார்ப வந்த பரிசென்கொல் பகர்தி யென்ன ௩௧

மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனென் னென்று னைய
உன்னது புலத்தோர்க் கேற்ப வுரைப்படு மாற்ற தாய
பொன்னவிர் தேமா நீழற் புதைப்படக் கிடக்குஞ் செம்பொன்
என்னவங் கையாற் சுட்டிக் காட்டிய தெரிப்போற் குன்றம். ௩௨

மின்னகு வேலான் முந்நீர் வேலையை வணக்கங் கண்டோன்
பொன்னறை மருங்கிற் போக்கிப் பொத்திய பாறை நீக்கித்
தன்னவர் வளவிற் றூய தபனிய முகந்து மூடிப்
பின்னதுந் தன்ன தாக்கப் பெயரிலச் சினையுந் தீட்டா ௩௩

மின்றிகழ் மணிப்பூண் மார்பன் மீண்டுதன் றானை யோடுந்
தென்றிசை நோக்கிப் பாகன் செலுத்தமான் றடந்தே ரூர்ந்து
பொன்றிகழ் வரையும் போக பூமியும் பிறவு நீத்து
நன்றிகொண் மனிதர் வைப்பி னண்ணுவா னண்ணு மெல்லை ௩௪

மாத்திமர் விராட மன்னர் மாளவர் தெலுங்கர் தேயப்
பார்த்திபர் பிறருந் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கித்
தோத்திர ழனிகத் தோடுஞ் சென்றெதிர் முகமன் செய்யத்‡
தார்த்திரு மார்பன் கன்னித் தண்டமிழ் நாடு சார்ந்தான் ௩௫

கன்னிப்பொன் னெயில்சூழ் செம்பொற் கடிநகர்க் கணிய ணாகிப்
பொன்னிறச் செய் திழைத்த நீள்கோ புரத்தினைக் கண்டு தாழ்
உன்னித்தே ரிழிந்தெட் டோடைந் துறுப்பிறைப் பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ் சுடர்க்க ணெற்றி மன்னவன் மதுரை சார்ந்தான்

அறத்துறை யந்த ணாளர் துறந்தவ ரானருள் பற்றிய
புறத்துறை யகன்ற சைவ பூதியர் புனிதன் கோயிற்
றிறத்துறை யகத்துத் தொண்டர் திரண்டெதிர் கொள்ள முத்தின்
நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான் ௩௭

கொங்கலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பனிப்பச் சிந்தும்
மங்கல மறுகி னேகி மறைகள்சூழ் கோயி லெய்தித்
தங்களு யகனைச் சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் தேத்திப் போந்து
திங்களூர்§ குடுமிச் செல்வத் திருமணிக் கோயில் புக்கான் ௩௮

(பா - ம.) ‡முகமன் செப்பத். §திங்கள் சூழ்

பொன்மலைக் கடவு ளீந்த புண்ணிய நிதியை யீந்த
நன்மலை மானக் கூப்பி நலகிப்பல் குடியு மோம்பித்
தென்மலைக் கிழவன் றெய்வந் தென்புல வாண ரொக்கல்
தன்மனை விருந்து காத்துத் தருக்கினு னிருக்கு நாளில். ௩௯

ஐவினை நடாத்து மீச னணையா னடக்குங் கோளுஞ்
செய்வினைத் திரிவு மாறத் தென்னனு டெங்கு மாரி
பெய்வினை யுடைய தாகிப் பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க
உய்வினை யுடைய வாகி யுயிரெலா நதைழ்த்த வன்றே ௪0

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

புவனியிம் முறையாற் புரந்தளித் தாரம
பூண்டபாண் டியன்றிரு மகனுக்
கவனியே றறிய வீரபாண் டியனென்
றணிமுடி கவித்தர சளித்து
நவநிர திசயப் பூரண வின்ப
ஞானநோக் கருளிய மதுரைச்
சிவனடி நிழலிற் பிளப்பறப் பழைய
தேசொடு நிறைந்துவீற் றிருந்தான் ௪௧

ஆக்ச் செய்யுள் - ௬ாகூக

பதினொருவது

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

உலமபொரு தடநதோ ளுககிரச செழிய
னுயரிய மேருமால வரையைப
பொலமபுரி செணடாற புடைததுவைப பெடுததுப
போநதரு ளடைநதவா புகனறும
வலமபடு திணிதோள வீரபாண டியனகோல
வழஙகுநாண மதுரையெம பெருமான
புலமபொரு முனிவா தேறநால வேதப
பொருளுணாத தியதிறம புகலவாம ௧

ஐமபெரும பூத நிலைதிரிந தீரே
ழடுககிய வுலகொடு மயனமால
உமபாவான பதமு முதிததவா ரொடுஙக
வுருததேதா ரூழிவந தெயதச
செமபொருண மறையு மொடுஙகிய வழிநாட
செஞசுடாக கடவுணமுன மலரும்
வமபவிழ கமல மெனவான றிருமுன
மலாநததா லகிலமு மாதோ ௨

பணடுபோற பினனு முதலொழி னடாததப
பராபரஞ சுடாதிரு வுளளங
கொணடு போாததிகிரி வலவனைத தாவிக
குரிசி றனனுவிமுண டகததில
வணடுபோற பிரம னுதிததுமே வுலகும
வானமுறை படைககுநா ணஞசம
உணடுபோற றியவா னவாககுயி ரளிதத
வுமபா நாயகனறிரு வாககில ௩

பிரணவ முதிதத ததனிடை வேதம
பிறநதன நைமிசா ரணியத
தருணிறை முனிவா கண் ணுவா கருகக
ராதியோ ரதிகரித தவறின்

பொருணிலை தெரியா துளளமு முகமும
புலாநதன னிருபபவப போதத
திருணமல வலிவென றவனா பதத
னெனனொரு வேதியன வநதான ௪

வநதவே தியனை யிருநத வேதியாகள
வாவெதிா திறைஞசிவே றிருககை
தநதவே லையிலம மறையவன முனிவா
தமைமுக நோககியீ துரைபபான
பநதவே தனைசா லவாவெறுப பிகநத
பணபின ராயினீா நீவிா
சிநதைவே றாகி முகமபுலாந திருக்குஞ
செயதியா தெனவவா சொலவாா ௫

மருடபடு மாயை கழிநதவன மொழிநத
மறைபயின றுரை செயதே சிகனற
றிருடபடு மனததே மிருததுமா லைய யாதுகூ
றிதற கெனக கேடட
தெருடபடு மனததோன செபபுவான வேதஞ
செபபிய சிவபராஞ சுடரே
அருடபடி வெடுததுப பொருளையு முணாததது
மலலது சூழசசியா தறைவீா ௬

பணணிய தவததா லனறியா தானும
படுபொருள பிறிதிலை தவமும
புணணிய தலததி னலலது பலியா
புணணிய தலததினும விழுபபம
நணணிய சைவ தலததினி லியறறி
னலகுமச சிவதலங களினும
எணணிய வதிக தலததினி லியறறி
னிருநதவ மெளிதுடன பயககும ௭

அததகு தலமற றியாதெனி லுலக
மகிலமுந தனனுடம பான
விததகன செனனிப பனனிரு விரனமேல
விளங்கிய தலமது சீவன
முததரா யெணணில வானவா முனிவோா
முயனறுமா தவபபய னடைநது
சிததமா சகனறு வதிவதென றறநூல
செபபிய மதுரையந நகரில ௮

தெளிதரு விசும்பி னிழிந்ததோர் விமான
சிகாமணி யருகுதென மருங்கின
முளிதரு பாரரை வடநிழல பிரியா
முழுமுதல வழிபடு மறவோாக
களிதரு கருணை முகமலாந தளவா
வருங்கலை யனைத்தையுந தெளிவித
தொளிதரு மனைய மூாததியே நுங்கட
கோதிய மறைபபொரு ளுணாததும். கூ

அங்கவன றிருமு னருநதவ விரத
மாறறுவான செலலுமி னெனவப
புங்கவ னருளபோல வநதமா தவரபின
புனிதமா முனிவரு நங்கை
பங்கவன மதுரைப பதிபுகுந தமபொற
பனமணிக கோயிலபுக காழிச
சங்கவன கைபோல வளைசெறி செமபொற
றாமரைத தடாகநீ ராடி ய

கரைகடந துளளங கடநதவன புநதக
கடிதுபோய நானகிரு வெளளி
வரைகடம பிடாிற கிடநததோா மேரு
வரைபுரை விமானமேற காணு
உரைகடம பொருளைக கணகளாற கணடாங
குமபாதம பிரானைநோ கணடு
திரைகடந திடுமபே ரினபவா ரியிலுஞ
சேணிலத திலுமவிழுந தெழுநதாா கக

கைதலை முகிழததுக காசா ணங்கள
கமபிதஞ செயததுகண ணருவி
பெயதலை வெளளத தாழநதுவாய குழறிப
பிரமனமா லினனமுந தேறு
மைதழை கணட வெளளிமன றுடைய
வானவா நாயக வானோா
உயதா விடமுண டமுதருள புரிநத
வுததம போறறியென றேததா. கஉ

மறைபொருள காணு துளளமா லுழநது
வாடிய வெமககுநீ யேயந
நிறைபொரு ளாகி நினறனை யதறகு
நீயலாற பொருளபிறி தியாதென

றிறைவனை யிறைவன பஙகிலங கயறக
ணிறைவியை யமமுறை யேததி
முறைவலஞ் செய்து வடநிழ லமாநத
மூாததிமுன னெயதினா முனிவோா. கங

சீதளப பளிககு மேனியும பளிககுச
செழுமலை பதிததுப பனன
பாதமுஞ செவவாய மலருமுக கணணும
பஙகயச செஙகா நானகும
வேதபுத தகமு மமுதகும பமுநதன
விழிமணி வடமுமெய்ஞ ஞான
போதமுத திரையுந தரிததோா தனிமைப
போதனமுன னுழநதெழுந தேததா கச

வடநிழ லமாநத மறைமுதன மேதா
மனுவெழுத திரு''து மிரணடுந
திடமுற வரபத தனறனற றெளிநது
தேணிறை மதிமுத லடைவிற
படுமதி யளவுந தருபபண மோமம
பாாபபன வுணடிமுப போதும
அடைவுற றுவன று நோறகுமா தவாமு
னருமறைப பொருளவெளி வருமால கரு

[கலி விருததம]

மானமுனி வோாதி சயிபபவட நீழல
மோனவடி வாகிய முதறகுரவ னெணணுன
கூனமி லிலககண வுறுபபகவை நானன
கானவொரு காளைமறை யோனவடிவ மாகி கசு

நீணடதிரி முணடமழ னெறறிவிழி பொததக
காணடகைய கணடிகை வளைநதொழுகு காதிற
பூணடகுழை கௌவிய பொலனசெயபல காசு
சேணடவ ழிளஙகதிா சிரிததிருள சிதைபப கஎ

உததரிய வெணபடம வலமபட வொதுஙக
முததவள நூலினொடு முததமிடை யிடடு
வைததணியு மககவட மாலையெறி வாளாற
பததரை மறைததமல பநதவிருள சிநத. கஅ

கண்டிகை தொடுத்திரு காதத்தினொடு வார்கு
தண்டினிடு மாலைவிட வாளரவு தள்ள
வெண்டுகிலி னூனவிரி கோவண மருங்கிற்
றண்டரிய பட்டிகை வளைந்தொளி தழைப்ப. ௧௯

வண்டுவரி பாடுவன போல்மலர் பாதப்
புண்டரிக மேலுழல சிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டரக மாசிரு டுணித்துமுடி சூடும்
முண்டக மலர்ப்புறம் விற்றகழன் முழங்க ௨௰

ஏதமில பவித்திரம் வலக்கர னிமைப்பப்
போதமவரை புத்தக மிடக்கையது பொற்ப
ஓதியுண ராதலறி யோலமிடும் வேதம்
பாதுகைக ளாகியிரு பாதமலர் சூட ௨௧

கள்ளமுள ரிக்குணமுரல் காளையறு காலப்
புள்ளொலியி னுவுமித மூம்புடை பெயர்ந்து
துள்ளவெழு வேதவொலி தொண்டர்செவி யாற்றால்
உள்ளவயல் புக்குவகை யொண்பயிர் வளர்ப்ப. ௨௨

சீதமணி மூரறிரு வாய்சிறி தரும்ப
மாதவர்கள் காணவெளி வந்துவெளி நின்றான்
நாதமுடி வாயளவி னூனமறையி னந்த
போதவடி* வாகிநிறை பூரண புராணன் ௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வட்டவாண்† மதிகண் டார்க்கு முவாக்கடன்‡ மானமாண்ட
சிட்டரா முனிவர் காளைத் தேசிக வடிவு நோக்கி
ஒட்டரு வுவகை வெள்ள மேற்கொள வுருத்த கூற்றை
அட்டதா மரைத்தஞ் சென்னிக் கணிமல ராக்கத் தாழ்ந்தார் ௨௪

அளவறு கலைகட் கெல்லா முறைவிட மாகி வேத
விளைபொரு ளாகி நின்ற வேதிய சரண மென்ற
வளைவுறு மனத்தி னுரைத்த தேசிக வள்ள னோக்கிப்
பளகறு தவத்தீர் வேட்கை யாதெனப் பணிந்து சொல்வார். ௨௫

அடியரே முய்யு மாறு முலகெலா மளிக்கு மாறும்
படியிலா வரத்த வேதப் பயனருள் செய்தி யென்னக்
கொடியமா பாசந் தீர்ப்பான் குரவனம் முனிவ ரோடு
முடிவிலா விலிங்க முன்போய் மறைப்பொருண் மொழிவ தானான். ௨௬

(பா - ம.) *போதமுடி †வட்டவான ‡உவாக்கடல.

அந்தணீர் கேண்மின் சால வருமறைப் பொருள்க ளெல்லாம்
மந்தண மாகு மிந்த மறைப்பொரு ளறிதற் றானே
நந்தலில் லாத போகப் பயனுக்கு நவியும் பாசப்
பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின் பயனுக்குங் கருவி யாகும் உ௭

உத்தமம் சயம்புக் குள்ளு முத்தமத் தரமாய் மேலாந்
தத்துவ மாகு மிந்தச் சுந்தர சயம்பு லிங்கம்
நித்தமாய் மறைகட் கெல்லா நிதானமாம் பொருளா யுண்மைச்
சுத்தவத் துவித மான சுயம்பிர காச மாகும் உ௮

நிறைபரா பரமவிஞ் ஞான நிராமய மென்று நூல்கள்
அறைபரம் பிரம மாகு மிதனுரு வாகு மேக
மறையிதன் பொருளே யிந்தச் சுந்தர வடிவா யிங்ஙன்
உறைசிவ லிங்க மொன்றே யென்பர்நூ லுணர்ந்த நல்லோர் உ௯

ஆகையான் மறையு மொன்றே யருமறைப் பொருளு மொன்றே
சாகையா லனந்த மாகித் தழைத்தச் சாகை யெல்லாம்
ஓகையா லிவனை யேத்து முலகுத்த யாதிக் கிந்த
ஏகனா ணையினான் மூன்று மூர்த்தியா யிருந்தா னன்றே ௩௰

மலாமக னாகி மூன்று வையமும் படைத்து மாலாய்
அலைவற நிறுத்தி முக்க ணாதியா யழித்த மூவா
தலைவனாய்ப் பரமா காச சரீரியாய் முதலீ றின்றித்
தொலைவருஞ் சோதி யாமிச் சுந்தர விலிங்கந் தன்னில் ௩௧

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆதியி லான்மத் தத்துவ மான
வலாமகன் பாகமு நடுவில்
நீதியில் விச்சாத் தத்துவ மான
நெடியவன் பாகமு முடிவில்
ஓதிய சிவத்தத் துவமென லான
வுருத்திர பாகமு முதிக்கும்
பேதியிம் மூன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள்
பிறக்குமிம் மூன்றினு முறையால் ௩௨

ஓதரு மகார முகாரமே மகார
முதித்திடும் பிரணவம் விந்து
நாதமோ டுதிக்கும் வியத்தத்தா ரகத்தி
னல்லகா யத்திரி மூன்று

(பா - ம்) *முடியில்

பேதமாம பததததாற பிறககுமிக காயத்
திரியிரு பேதமாம பேதம
யாதெனிற சமட்டி வியடடியென றிரண்டு
மேதுவாம வேட்டவைக கெலலாம ௩௩

இனனவை யிரணடு மிவனருள வலியா
லீனறநான மறைஙயயந நானகும
பினனிவ னருளா லளவில வான
பிரணவ மாதிமந திரமும
அனனவா ரூன தாரகத தகார
மாதியக கரஙகளு முதிதத
சொனனவக கரததிற சிவாகம நூலிச
சுரவா னடுமுகத துதிதத ௩௪

கீடடிசை முகததொன றடுத்தநா லைநதிற
கிளைததா விருககது தெனபால
ஈட்டிய விரண்டாம வேதநூ றுருவோ
டெழுநதது வடதிசை முகததில
நீடடிய சாம மாயிர முகததா
னிமிாநதது குடதிசை முகததில
நாடடிய வொனப துருவொடு கிளைதது
நடநதது நானகதா மறையே ௩௫

அருமறை நாலவே ருகையால வருண
மாசசிர மஙகளு நானகாந
தருமமயா காதி கருமமு மறையின
றகைமையிற றோனறின மறையுங
கருமநூன ஞான நூலென விரணடாங
கருமநூ லிவனருச சனைககு*
வருமவினை யுணாதது ஞானநூ லிவன்றன்
வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும. ௩௬

முதனுகா நீராற சினைகுழைத† தாஙகிம
முழுமுதற கருததுநல லவியின்
பதமிவன வடிவப பணணவா பிறாககுந
திருததியாம பரனிவன முகததின்
விதமுறு நிதத மாதிமூ வினைககும
வேண்டியாங்‡ குலகவா போகங
கதிபெற வியறறுஞ சிவாசசனை வினைககுங
காரண மிசசிவ கோசம ௩௭

(பா - ம்) *இவனையாசசிகக. †கிளைத்தாஙகு. ‡வேண்டியங்கு.

மறைபல முகஙகொண டலறிவா யிளைததது
மயஙகவே றகண்டபூ ரணமாய்
நிறைபரம பிரம மாகுமிக குறியைக
கருமநன னெறிவழாப பூசை
முறையினு ஞான நெறியினிப பொருளை
யருளினுன முயககற முயஙகும
அறிவினுந் தெளிவ துமககுநா முரைதத
வருமறைப பொருளபிறாக கரிதால. ௩௮

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

கருமததான ஞான முணடாங கருமததைச சிதத சுததி
தருமததா லிகநத சிதத சுததியைத தரும நலகும
அருமைததாந தருமத தாலே சாநதியுண டாகு மாணட
பெருமைததாஞ சாநதி யாலே பிறபபதட டாஙக யோகம. ௩௯

கிரியையான ஞானந தனனுறு கிளாசிவ பததி பூசை
தரிசனஞ சைவ லிஙக தாபனஞ செயத லீசற
குரியமெய் யனபா பூசை யுருததிர சினனந தாஙகல
அரியதே சிகனபாற பததி யனைததையுந தெரிய லாகும ௪௰

மறைவழி மதஙகட் கெலலா மறைபிர மாணம பினசென
றறைதரு மிருதி யெலலா மவைககனு குணமா மினன
முறையினுன மாதத மென று மொழிவதம மாததஞ் சோநத
துறைகளவை திகமா மேலாச சொலவதிச சுதத மாககம ௪௧

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம்]

தெருடபெறு போகம வீடுகா ரணமாய்ச
சிவமய மாமறைப பொருளை
இருடகெட வுரைததே மிபபொருட் கதிக
மிலலையிப பொருளெலா முமககு
மருடகெடத தெளிவ தாகென விளைய
வழிவழா மாதவா புறததை
அருட்கையாற றடவி யிலிஙகததுட் புகுநதா
னருளபழுத் தனனதே சிகனே. ௪௨

ஆகச் செய்யுள் - ௩௱௧௨.

பதினேழாவது
மாணிக்கம்விற்றபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சுகந்த வார்பொழின் மதுரையெம் பிரான்றன் றுணைத்தாள்
உகந்த வாறு கண்ணுவ முனிமுத லோதும்
அகந்த வாதபே ரன்பருக் கருமறைப் பொருளைப்
பகர்ந்த வாறிது மாணிக்கம் பகர்ந்தவா பகர்வாம். ௧

அன்ன நாள்வயின் வீரபாண் டியற்கணங் கனைய
மின்ன னாருளம் போகமும் விளைநில மனைய
பொன்ன னார்பெறு காளைய ரைங்கணைப் புத்தேள்
என்ன வீறினார் வான்பயிர்க் கெழுகளை யென்ன ௨

பின்ன ரும்பெற்ற குமரனைப் பெறுவது கருதி
மன்ன னுங்குலத் தேவியுங் கயற்கணி மணாளன்
தன்னை நோக்கியட் டமிசதுர்த் தசிமதி வாரம்
இன்ன நோன்புநோற் றொழுகுவா ரிறைவனின் னருளால் ௩

சிறிது நாள்கழிந் தகன்றபின் கங்கையிற் சிறந்த
மறுவி லாவட மீன்புரை கற்பினாள் வயிற்றிற்
குறிய வாலவித் தங்குரம் போன்றொரு குமரன்
நிறையு நீருநல் கருட்குடை நிழற்றவந் துதித்தான் ௪

அத்த னிச்சிறு குமரனுக் ககங்களிச் சிறப்ப
மெய்த்த நூன்முறைச் சாதக வினைமுதல் வினையும்
வைத்த னன்பொலி வெய்துநாண் மன்னவ னூழ்வந்
தொத்த நாள்வர வேட்டைபுக் குழுவைகோட் பட்டான். ௫

வேங்கை வாய்ப்படு மீனவன் விண்விருந் தாகத்
வாங்கு நூன்மருங் கிறக்கர மார்பெறிந் தாரந்
தாங்கு கொங்கைசாந் தழிந்திடத் தடங்கண்முத் திறைப்ப
ஏங்க மாதர்பொன் னகருளார் யாவரு மிரங்க. ௬

மற்ற வேலைகா மக்கிழத் தியர்பெறு மைந்தர்
அற்ற நோக்கியீ தமையமென் றுன்னிமா வாதி
உற்ற பலபிற பொருணிதி யொண்கல னேடுங்
கொற்ற மௌலியுங் கவர்ந்தனர் கொண்டுபோய் மறைந்தார். ௭

மன்ன னாணையா னொழுகிய மந்திரக் கிழவர்
மின்னு வேலிளங் குமரனைக் கொண்டுவிண் ணடைந்த
தென்னர் கோமகற் கிறுதியிற் செய்வினை நிரப்பி
அன்ன காதலற் கணிமுடி சூட்டுவா னமைந்தார். அ

நாடிப் பொன்னறை திறந்தனர்* நவமணி மகுடந்
தேடிக் கண்டிலர் நிதிசில கண்டிலர் திகைத்து
வாடிச் சிந்தைநோ யுழந்திவை† மாற்றலர் கூட்டுண்
டோடிப் போயின‡ வாகுமென் றுணர்ந்திது நினைவார். கூ

வேறு மாமுடி செய்துமா லென்னினோ விலைமிக்
கேறு மாமணி யிலையர சிருக்கையின் றின்றேற்
றேறு நீருல கலையுமென் செய்வதிங் கென்னா
ஆறு சோர்சடை யாரருள் காண்டுமென் றமைச்சர் ௰

கரைசெ யாப்பெருங் கவலைசூழ் மனத்தராய்க் கறங்கும்
முரசு கண்படாக் கடிமனை முற்றநீத் தருமை
அரசி ளந்தனிக் கொழுந்தினைக் கொண்டுபோ யம்பொன்
வரைசெய் கோபுர வாயின்முன் வருகுவார் வருமுன் கக

எற்றத் தும்புகோ வணவுடை யிடம்படப் பிறங்கத்
துற்ற பலகதிர் மணிப்பொதி சுவன்மிசைத் தூங்க
மற்ற டம்புய வரைமிசை வரம்பிலா விலைகள்
பெற்ற வங்கதம் பரிதியிற் போந்துபோந் திமைப்ப. கஉ

மந்தி ரப்புரி நூலது வலம்படப் பிறழ
இந்தி ரத்திரு வில்லென வாரமார் பிலங்கச்
சுந்த ரக்குழை குண்டலந் தோள்புரண் டாடத்
தந்தி ரத்தரு மறைகழி§ தாணிலந் தோய கங

[கலிவிருத்தம்]

பொன்னவிர்ந் திலங்குகோ புரமுன் போதுவார்
முன்னவர் துனிவுகூர் முன்ன நீக்கிய
தென்னவர் குலப்பெருந் தெய்வ மாகிய
மன்னவர் வணிகராய் வந்து தோன்றினார் கச

வந்தவ ரெதிர்வரு வாரை மம்மர்கொள்
சிந்தைய ராய்வரு செய்தி யாதென
முந்தையில் விளைவெலா முறையிற் கூறினார்க்
கெந்தையாம் வணிகரீ தியம்பு வாரரோ. கரு

(பா - ம்.) *புகுந்தனர். †உழந்திது. ‡போயினதாகும். §மறைகளி.

எனபட செய்துகின றீாக ளெனவயின
ஒனபது மணிகளு முள்ள வாலவை
பொன்பதி னுயிரங கோடி* போனவென†
றனபுற மணியெலா மடைவிற காடடுவாா　　கசு

இருநதனா கீழ்ததிசை நோககி யிட்டதோா
கருநதுகி னடுவுமிந திராதி காவலா
அருநதிசை யெடடினு மடைவிற செமமணி
பெருநதண்முத தாதியெண மணியும பெயதரோ.　　கஎ

இமமணி வலனுடற சினன மெனனவக
கைமமறி காநதவா கூறக கறறனாற
செமமதி யமைசசாச செமமல யாரவன
மெய்மமணி யாயதென விளமபு கெனனவே　　கஅ

மேவருமவலனெனு மவுணன மேலநாள
மூவரின விளஙகிய முககண மூாததிசெஞ
சேவடி யருசசனைத தவததின செயதியால
யாவது வேணடுமென றிறைவன கூறலும.　　ககூ

தாழநதுநின றியமபுமயான சமரில யாரினும
போழநதிற வாவரம புரிதி யூழவினை
சூழநதிறந தாலெனமெய் துறநத மாநதரும
வீழநதிட நவமணி யாதல வேணடுமால　　உ0

எனறுவேண டலுமவா மீச னலகினன
அனறுபோ யமாகுறித தமரா கோனொடு
சென்றுபோ ராறறலுந தேவா கோனெதி
நினறுபோ ராறறல னீஙகிப போயினன　　உக

தோறறவா னுடவன மீண்டு சூழநதமா
ஆறறினும வெலலரி தழிவி லாவரம
எறறவ னுதலா லிவனைச சூழசசியாற
கூறறினா ரேறறுதல குறிபபெனன றுனனியே　　உஉ

விடஙகலுழ படைககல னினறி விணணவா
அடஙகலுந தழீஇகெொள வடுததுத தானவ
மடஙகலே வருகென நோககி வானவக
கடஙகலுழ யானைபோற கரைநது கூறுவான.　　உங

(பா - ம.) *பதினுயிரகோடி.　†போனதென று.

விசையநின றோளவலி வென்றி வீககமெத்
திசையினும பாநததச* சீததி நோககியுள
நசையறு மகிழச்சியா னலகு வேனுனக
கிசையவேண டியவரம யாது கேளென. ௨௪

கடிபடு கறபக நாடு காவலோன
னொடியுரை செவிததலை நுழையத தானவன
னெடியகை புடைததுட னிமிாநது காாபடும
இடியென நகைத்திகழ்ந தினைய கூறுவான ௨௫

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

நனறிது மொழிநதா யாரு நகைககநீ யெனைவெந கணட
வெனறியு மதனுற பெறற புகழுநின வீறு பாடும
இனறுநின போரிற காணப பட்டவே யிசைபோ யெங்கும
நினறதே யிதுபோ னினகை வணமையு நிறப தனறே. ௨௬

ஈறிலா னளிதத நலல வரமெனக கிருகக நினபால
வேறுநான பெறுவ துணடோ வேணடுவ துனககியா தெனபாற
கூறுநீ யதனை யினனே கொடுககலே னுகி னினபோற
பாறுவீழ களததிற றேறற பழிபபுகழ பெறுவ னெனறான ௨௭

மாதணட வவுணன மாறற மகபதி கேட்டு வநது
கோதணட மேருக கோட்டிக கொடுமபுரம பொடிததான வெளளி
வேதணட மெயதி யாஙகோா வேளவியான புரிவ னீயப†
போதண்டாக கூட்ட வாவாயப போதுவாய் வலலை யென்றான ௨௮

அனறொரு தவததோ னெனபு வசசிர மொனறே யாக
வொனறிய கொடையாற பெறறபுகழுடம பொனறேயெனபோல
வெனறியி னுலும வீயா மெயயெலா மணிக ளாகப
பொனறிய கொடையி னுலும புகழுடம பிரண்டுண் டாமே ௨௯

மேவல னலலை நீயே நட்டவன மேலை வானோ
யாவரு மருநது மாறறு லறமபுக ழெனககே யாக
ஆவுரு வாதி யெனறு யனனதே செய்வே னெனறான
ஈவதே பெருமை யனறி யிரககினற திழிபே யனறே. ௩௰

அதற்கிசைந தவுணர் வேநத னமராவேந தனைமுன் போககி
மதர்ககடுங் குருதிச் செங்கண் மைநத னுக கிறைமை யீநது
முதறபெருங கலையாம வேத மொழிமா பமைநத வானுய்ப
புதர்ககடு வேளவிச சாலைப் புறத்துவந் திறுத்து நின்றான். ௩௧

(பா - ம்.) *பரந்தவச சீர்த்தி. †*புரிவனுனப்.

வாய்மையான மாண்ட நினபோல வளளலயா ரென று தேவா
கோமகன வியந்து கூறத தருகக்குமேற கொணடு மேரு
நேமியோ டிகலுமட விநத வரையென நிமிாந்து வேள்விக
காமெனே யூபத தோடும யாமினென றடுதது நினமுன். கஉ

யாததனா தருபபைத் தாமபா லூாணையால யாதத சிங்கப
போதமெதன நின்றன வாயைப புதைததுயிாப படஙக வீட்டி
மாயததனா மாய்நத வளளல வலனுமந தார மாரி
தூாத்திட விமான மேறித தொலவிதி யுலகஞ சோநதான கங

மணிததலை மலையின பகக மாய்ததவன வயிர வேலாற்
பிணிததுயிா செருததத வளளற பெருநதகை யாவாய்* வேதம
பணிததிடும வபையை வாஙகிப படெரி சுவைமுன பார்ககக
குணிததவா றடாக கூட்டிக கோதிலா வேளவி செய்தான. கச

அததகை யாவின சோரி மாணிகக மாமபன முததம
பிதததைவை டுய மெனபு வசசிரம பிததம பசசை
நெய்த்தவெண ணிணமகோ மேதக தசைதுகிா நெடுஙக ணீலம
எய்ததவை புருட ராக மிவைநவ மணியின றோறறம. கரு

இவவடி வெடுததுத தோனறி யிருணமுகம பிளபபக காநதி
தைவரு மணியொன பானுஞ சாாவிட நிறஙகள சாதி
தெய்வத மொளிமா செளளிச† சோதனை செய்து தேசு
மெயவா வணிவோ ரெயதும பயனிவை விதியாற கேணமின.கசு

[வேறு]

வாளவிரு மாணிககங கிரேதமுத
　ஓுகநானகும வழியே மககம
காளபுரங தமபுரஞ்சிங களமிநநான
　கிடைபபடுமக கமல ராகம
ஆளுநிற மொனபதா விந்தமா
　துளமபூவித தழலகல லாரங
கோளரிய கசசோத நாநதந றும
　பலநதீபங் கோப மெனன கஎ

இநநிறத்த பொதுவாய மாணிகக
　மறையவர்முன னியனற சாதி
தனனியலபாற் சாதரஙகங குருவிநதஞ்
　செளகநதி கங்கோ வாங்கம்

(பா - ம.) *பெருந்தகை யாவை. †மாசெண்ணி.

எனனுமிவற றுறசிறநது நானகாகு
மிவவடைவே யிநநான திறகுஞ
சொன்னவொளி பததிருநான திருமூனறு
நானகவையுஞ் சொலலக கேணமின. ௩௮

சாதரங்க நிறஙகமலங கருநெயத
விரவியொளி தழலகச சோதம
மாதுளமபோ ததனவிததுங காவிளககுக
கோபமென வகுதத பததும
மேதகைய குருவிநத நிறஙகுனறி
முயறகுருதி வெளள லோததம
போதுபலா சலாதிலகஞ் செவவாததம
விதாரமெரி பொனபோ லெடடு. ௩௯

களிதருசெள கநதிகததி னிறமிலவம
போதுகுயிற கணண சோகந
தளிரவிரபொன செமபஞசி யைவணண
மெனவாறு தகுகோ வாஙக
ஒளிகுரவு குசுமபைமலா செஙகலகொவ
வைககனியென றெருநான கநத
மிளிரபதும ராகததைப பொதுமையினுற
சோதிகக வேணடு மெலலை ௪௰

திணணியதாய மேலகீழசூழ பககமுற
வொளிவிடுதல செயதாற செவவே
அணணியவுத தமமுதனமூன றுமெனபா
சாதரங்க மணிவோா விசசை
புணணியவான கனனியறு சுவையனன
முதலான புனித தானம
பண்ணியதும பரிமேத யாகமுதன
மகமபுரிநத பயனுஞ சோவா. ௪௧

குருவிநதந தரிபபவாபாா முழுதுமொரு
குடைநிழலிற குளிபப வாணடு
திருவிநதை யுடனிருபபா செளகநதி
கநதரிபபோா செலவங் கீாததி
மருவிநதப பயனடைவா கோவாஙகந
தரிபபோாதம மனையிற் பாலும
பெருவிநத மெனசசாலி முதறபணட
முடனசெலவப பெருககு முணடாம. ௪௨

எளளியிடு குறறமெலா மிகநதுகுணை
னேறறெருளிவிட டிருளகால சீததுத
தளளியவிச செமபதும ராகமது
புனைதககோா தமபா லேனைத
தெளளியமுத துளளிடட பனமணியும
வநதோஙகுஞ செயயா ளோடும
ஒளளியநற செலவமதற கொபபநெடும
பாறகடலி னோஙகு மாலோ ௪௩

[ஷை வேறு]

பிறநிறச சாாபு புளளி புளளடி பிறஙகு கீறறு
மறுவறு* தராச மெனன வகுததவைங குறறந தளளி
அறைதரு பணபு சானற வரதன மணியும வேநதன
செறுநாவா ளுறற மினறிச செருமகட கனப ளுவான ௪௪

குறுநிலக கிழவ னேனு மவனபெருங குடைககீழத தஙகி
மறுகுநீா ஞால மெலலாம வாழுமற றவனைப பாமபு
தெறுவிலங கலகைை பூதஞ சிறுதெயவம வறுமை நோயதீக
கறுவுகொள கூறறச சீறறங கலஙகிட வாதி யாவாம. ௪௫

முனனவ ரெனப கறரோா வசசிர முநநீா முததம
மனனவ ரெனப துபபு மாணிககம வணிக ரெனப
மினனவிா புருட ராகம வயிடூ யமவெயிறகோ மேதம
பினனவ ரெனப நீல மரகதம பெறற சாதி ௪௬

பாாததிவா மதிககு முததம பளிஙகனறிப பசசை தானுஞ
சாததிகந துகிரமா ணிககங கோமேதந தாமே யனறி
மாததிகழ புருட ராகம வயிடூயம வயிரந தாமும
ஏததிரா சதமா நீலந தாமத மெனப ராயநதோா ௪௭

இனையவை யளநது கணடு மதிககுநா ளெழுமான பொறறோ
முனைவனுண முதலா வேழின முறையினற பதும ராகங
கனைகதிா முததந துபபுக காருடம புருட ராகம
புனையொளி வயிர நீல மெனமனா புலமை சானறோா ௪௮

வெயயவன கிழமை தானே மேதக மணிககு மாகும
மையறு திஙக டானே வயிடூய மணிககு மாகும
ஐயற விவையொன பானு மாயபவ ரகமபு றமபு
துயயாா யறவோா ராயமுன சொனனநா ளடைவே யாயவா. ௪௯

(பா - ம்.) *மறுவுற.

அலலியம பதுமஞ் சாதி யாததவா யாமபல கோடல
வலலிசேர் மௌவற போது நூறறிதழ மரைகா லேயம*
மெலலிதழ்க் கழுநீா பேழவாய் வெளளைமந் தார மின்ன
சொலலிய முறையால வணடு சூழததன முடிமேற சூடி ௫௰

தலததினைச சுத்தி செயது தவிசினை யிடடுத தூய
கலததுகில விரிததுத தெயவ மாணிகக நடுவே வைததுக
குலததமுத தாதி யெட்டுங குணதிசை முதலெண் டிககும
வலப்பட முறையே பானு மண்டல மாக வைதது ௫௧

அனபுறு பதும ராக மாதியா மாத னஙகள
ஒன்பதுங கதிரோ னாதி யொனபது கோளு மேறறி
முனபுரை கமலப் போது முதலொனபான மலருஞ சாததி
இனபுற நினைநது பூசை யியனமுறை வழாது செயதல ௫௨

தககமுத திரணடு வேறு தலசமே சலசமெனன
இககிர முததந தோனறு மிடனபதின மூனறு சஙகட
மைககரு முகிலவேய் பாமபின மததகம பனறிக கோடு
மிககவெண் சாலி யிபபி மீனறலை வேழக கனனல ௫௩

கரிமருப பைவாய் மானகை கறபுடை மடவார கண்டம
இருசிறைக கொககின கணட மெனககடை கிடநத மூனறும
அரியன வாதிப பதது நிறஙகளு மணஙகுந தஙகட
குரியன நிறுதத வாறே யெனவு முரைபபக் கேணமின. ௫௪

மாடவெண புறவின முடடை வடிவெனத திரணட பேழவாய்†
கோடுகான முததம வெளளை நிறததன‡ கொணமூ முததம
நீடுசெம பரிதி யனன நிறததது கிளைமுத தாலிப
பீடுசா னிறத்த ராவின பெருமுதத நீலத தாமால. ௫௫

ஏனமா வாரு சோரி யீருசுவைச சாலி முததம
ஆனது பசுமைத தாகும பாதிரி யனைய தாகும
மீனது தாளம வேழ மிரணடி னுடை விளையு முததந
தானது பொனனின சோதி தெய்வதஞ் சாறறக கேண்மின. ௫௬

பானமுத்தம வருணன் முததம பகனமுததம பகலோன் முத்தம
மான்முத்த நீல முத்த மாசறு குருதி முததங
கான்முததம் பசிய முததங காலனறன முததந தேவர்
கோன்முததம் பொன்போன் முததங குணஙகளும் பயனுஞ் சொல்வாம்.

(பா - ம்.) *மரைகள் வாய. †பேழவாய்ககோடு. ‡வெள்ளை நிறததது.

உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்சிமா சின்மை கையால்
எடுத்திடிற் றிண்மை பார்வைக் கினபுறல் படிக மென்ன
அடுத்திடு குணமா றின்ன வணியினமுந் தண்ணங்கோ டின்மை
விடுத்திடுந் திருவந் தெய்தும் விளைந்திடுஞ் செல்வம் வாழ்நாள். ௫௮

மாசறு தவத்தோ னென்பும் வலாசுர னென்பும் வீழ்ந்த
கோசல மாதி நாட்டிற் பட்டது குணத்தான் மாண்ட
தேசதா யிலேச தாகித் தெள்ளிதா யளக்கி னெல்லை
வீசிய விலைய தாகி மேம்படு வயிரந் தன்னை ௫௯

குறுநிலத் தரசந் தாங்கிற் குறைவுதீர் செல்வ மெய்தி
உறுபகை யெறிந்து தன்கோன் முழுதுல கோச்சிக் காக்கும்
வறுமைநோய் விலங்கு சாரா வரைந்தநா ளன்றிச் செல்லுங்
கறுவுகொள் கூற்றம் பூதங் கணங்களு மணங்கு செய்யா. ௬௰

மாமணி மரபுக் கெல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி
ஆமென வுரைப்பா நூலோ ரதிகமியா தென்னி னேனைக்
காமரு மணிகட் கெல்லாந் தமரிடு கருவி யாமத்
தூமணி தனக்குந் தானே துளையிடுங் கருவி யாகும் ௬௧

மரகதத் தோற்றங் கேண்மின் வலாசுரன் பித்தந் தன்னை
இரைதமக் காக்கக் கௌவிப் பறந்தபுள் ளீரந்தண் டிலவித்
தரைதனிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்ற மாகும்
உரைதரு தோற்ற மின்னும் வேறுவே றுள்ள கேண்மின். ௬௨

விதிர்த்தவே லனைய வாட்கண் வினதைமா தருணச் செல்வன்
உதித்தவான் முட்டை யோட்டை யுவணவேற் றரையில் யாப்பக்
கதித்தவோ டரையிற் றப்பி வீழ்ந்தொரு கடல்சூழ் வைப்பில்
உதித்தவா றுக்கு மின்னு முண்டொரு வகையாற் றோற்றம். ௬௩

முள்ளரை முளரிக் கண்ணன் மோகினி யணங்கா யோட
வள்ளரை மதியஞ் சூடி மந்தர வரைமட் டாகத்
துள்ளரி யேறு போலத் தொடர்ந்தொரு விளையாட் டாலே
எள்ளரி தாய செந்தீ யிந்தியக் கலனுஞ் செய்தான். ௬௪

அப்பொழு தமல வித்தி லரிகா குமரன் கான
வைப்புறை தெய்வத் தோடும் வந்தன னந்த விந்து
துப்புறு கருடன் கௌவிக் கடலினுந் துருக்க நாட்டும்
பப்புற விடுத்த வாறே பட்டது கலுழப் பச்சை. ௬௫

(பா - ம்.) *புடிதமென்ன.

[வேறு]

காடமே சுபபிரமே காளமெனக குணமூனறுங கருடப பசசைக
கீடறுகி னிதழ்நிறதத காடமது சாதியினு லிருவே றுகுஞ
சாடரிய சகுணமெனச சதோடமென வவையிரணடிற சகுண மாரும்
பீடுபெறு காடமொடு முலலசிதம பேசலம பிததகமே முததம ௬௬

புலலரிய பிதுகமென விவையாற்ற காடமது புலலின வணணம
உல்லசித மெலிதாகும பேசலமே குளசசெநெலொண டாளம போலும
அலலடரும பிததகமே பசுஙகிளியின சிறைநிறதத தாகு முததங
குலலைநிறம பிதுகமரை யிலையினிறஞ சதோடததின குணனைந தாகும்.

தோடலே சாணுசிதமே துடடமே
தோடமூாச சிதமே வெய்ய
தோடலே சததினொடு சூழமநத
தோடமெனத தொகுதத வைநதில
தோடலே சாணுசிதஞசம பிரவிலையா
மலரியிலை துடட நீலத
தோடதாம புலவினிறந தோடமூாச
சிதமுளரி தோட லேசம ௬௮

மநததோ டஙகலப மயிலிறகி
னிறமாமிவ வகுதத தோடனு
சிநதவா னுதகுண மணியணிவோர
நாறகருவிச சேனை வாழநாள
உநதவாழ வாரவலனக ணீலமிரண
டானகணடத தொளிவிட டோஙகும
இநதிரநீ லநதானமா நீலமென
வேறிரணடுண டிநத நீலம. ௬௯

முநதியவிந திரநீலம விசசுவரூ
பனைமகவான முடிதத நாளின
நநதியடு பழிதவிரபபான புரியுமகப
பரிமகததி னறிய தூமம
உநதியரும பரியிமையா நாடடுழைந
தளிசேறறி னொழுகும பீலை
சிநதியவாற றிடைபபடுமொன றிநதிரவின
னீலமெனத திகழு நீலம ௭௰

சஞசையாம பகறகடவுண மனைவியவன
கனலுடலந தழுவ லாறறு
தஞ்சுவா டனிழலைத தனலுருவா
நிறுவிவன மடைநது நோறக

(ப - ம.) *இனனுநீலம.

விஞைசயா லறிநதிரவி பிணறொடா
    மாபபரியா மினனைத தாஞஞ
செஞ்செவே வயபபரியாய் மையலபொரு
    திநதியததைச சிநதி ஞனே ௭௧

அவைசிதறும புலநதோன்று நீலமா
    நீலமிவை யணிவோா வாஞோ
நவையறசீா மானவரிந நகைநீலஞ
    சாதியிஞ ஞலவே றநதக
கவலரிய வெளளைசிவப பெரிபொனமை
    கலநதிருககிற கரிதாய முறறுந
தவலரிதா யிருககிலிரு பிறபபாளா
    முதனமுதஞற சாதிக காகும ௭௨

இலங்கொளிய விநநீல மெய்பபடுபபோா
    மஙகலஞசோந திருபபா ரேஙீண
அலஙகுகதிா நீலததிற பெருவிலையா
    யிரபபதகி னளவைத தாகித
துலஙகுவதான பாறகடததி னூறுகுணச
    சிறபபடைநது தோறறுஞ சோதி
கலஙகுகட லுடைவைபபி லரிதிநத
    விநதிரனபோ்க கரிய நீலம ௭௩

மைநதுறுசெம மணிமுதது வாளவயிரம
    பசசையொளி வழஙகு நீலம
ஐநதிவைமேற கோமேத முதறபவள
    மீருக வறைநத நானகும
நந்தொளிய வேஙுமவை சிறுவேட்கை
    பயபபவழ னகுசெங குஞ்சி
வெநதறுகண வலனிணஙகள சிதறுமிடைப
    படுவனகோ மேத மெனப ௭௪

உருககுநறு நெய்த்துளிதேன றுளிநலலான
    புண்ணியநீ ரொத்துச சேநது
செருககுபசும பொன்னிறமும பெறறுமெலி
    தாய்ததூயதாய்த திண்ணி தாகி
இருககுமது தரிககினிருட பாவமபோம
    பரிசுததி யெய்தும வெனறித
தருககுவலன் கபம்விழுந்த விடைப்புருட
    ராகமொளி தழையத தோனறும. ௭௫

தாழ்நதபிலத திழிநதெரிபொற் கண்ணவுண
னுயிரகுடிககுந தறுகட பனறி
போழநதமுளை வாயதிறநது திசைசெவிடு
படநகைததுப பொனபோற கககி
வீழநதகபம படுதீவிற படுமுசசி
வடடமாய மெலிதாயப பொனபோற
சூழநதொளிவிட டவிரதழலபோற றெளிவெயதி
மனஙகவாநது தோறறஞ செய்யும். ௭௬

இநதமணி பாரியாத திரகிரியிற
கொடுமுடியா யிலஙகுந தெய்வ
மநதரமால வரைபபுறஞசூழ மேகலையா
மயணிநத மணியி னாலே
அநதரநா டவனகரு மாசிருபபு
மண்டபமு மமைததா னிநதச
சநதமணி தரிபபவரே தரியாரவெந
நிடவாகை தரிகக வலலார. ௭௭

வலனமயிராம வயிடூய மிளாவிருத
கணடததில வநது தோனறிப
பலாபுகழுங கோரகக மகதஞசிங
களமலயம பார சீகம
இலகுதிரி கூடாதி தேயஙகள
பிறதீப மெஙகுந தோறறும
அலைகடலும படுமிறுதிக காரிடிககும
போதுநிற யதறகியா தெனனில. ௭௮

கழையிலைகார மயிலெருததம வெருகினகண
ணிறத்ததாய்க கனதத தாகி
விழைவுதரு தெளிதாகித திணணிதாய
மெலிதாகி விளஙகு மீதில
அழகுபெற வலமிடமேல கீழொளிவிட
டணமுறையே யறவோ ராதித
தழைவுறுநாற சாதிகளாந தினமிதனைப
பூசிததுத தரிகக சான்றோர. ௭௯

வலததவுணன றசைவீழநத வழிபபடுதுப
ப*யனசநதி வடிவ மாததெனை
புலத்தவரை விதிககுமிடத தவனுடனமா
சிழிபுலததும புயலபோல வண்ணன்

(பா - ம்.) *வழிபடுந்துப்பு.

வலத்தமது கைடவரைக குறைகுருதி
வழிநிலததும மகவான வெறபின்
குலததையிற கரிசோரி சிதறிடததும
வநதுகுடி கொணடு தோனறும ௮௰

அவவழியிற படுபவள முருககமபூப
பசுஙகிளிமூக கலாநத செவவிச
செவவரதத மலாகொவவைக கனிபோலுங
குணஙகுறறந திருகிக கோடல
எவவமுறப புழுவரிததன முகமொடிதல
பெருமபாலு மிபபூ ணோநதல
பெய்வளையாா தமககேயாந தரிககினமகப
பேறுமுதற பேறுண டாகும ௮௧

இரவியெதி ரெரியிறைககுங கலலுமதி
யெதிாசெழுநீ ரிறைககுங கலலும
உரையிடுமொன பதிஞெனறி னுடகிடையாய்க
கிடககுமென வொனபான வேறு
மரபுரைதது வணிகரோ ருகியவா
னவரேறு வடபா ஞேககிப
பரவியிருந தருசசிதது மணிகைககொண
டெதிாமதுரைப பரனை நோககா ௮௨

அஞசலிசெய் தகநோககா லிககுமாற
களவிறநத வாயுள செலவம
விஞசுகவென றளிததருள விறைமகனும
விணணிழிநத விமான நோககிச
செஞசரணம பணிநதிருகைத தாமரையும
விரிததேறறுன செலவ நாயகா
மஞ்சனையும புடைநினற வமைசசரையு
நோககிமூக மலாநது சொலவாா. ௮௩

இமமணியா விழைததுநவ முடிசூடடி
யிசசிங்க விளவே றனன
செமமறனை யபிடேக பாண்டியனென
றியமபுமெனச செமபொன றாககிக்
கைமமறியில வணிகருககு விலைகொடுபபான
வருவாாமுன கருணை நாடடம
அமமகனமே னிரபபியிள நகையருமபி
நினறுரை யஙகுக காணா. ௮௪

ஓருருவாய நோறினற வணிகேசா
விடையினமே லுமையா ளோடும
ஈருருவாய் முககணனு நாறகாமு
மஞ்சமா ரிறவா வாறு
காருருவா யெழுமிடறுங காடடிததங
கோயிலபுகக கணடா ரினறு
பாருருவாய நினறவணி கேசரிவ
ரெனவேபின பறறிப போவாா. ௮௫

தேனசெயத கொனறைநெடுஞ சடையாாமுன
ருழநதெழுநது செஙகை கூபபி
யானசெயயுங கைமமாறு யெமபிராற
கொனறுணடோ யானு மெனன
தூனசெயுட லுமபொருளு முயிருமெனி
னவையாவு முனவே யையா
வானசெயயு நனறிககு வையகததோா
செயயுஙகைம மாறுண டேயோ ௮௬

எனனுமுன வழுததலுறும விறனமாறன
கோககொழுநதை யிகலவேல விநதை
மனனுகு மிவறகுமன வாககிறநத
பூரணமா மதுரை நாதன
பொனனுரு* மணிமகுடஞ சூடமணி
நலகுதலாற புவிய னேகம
பனனுளு முறைபுரியத தககதெனன
வாழததினா பலசான றோரும ௮௭

ஏததிவலங கொண்டிருநான கிபநதழுவப
பெறறோஙகி யிருககு மடட
மூாததிவிடை யருளபெறறு மூவாநன
மறையாசி முனிவா கூறப
பாாததிவனறன பொலன்மாட மனைபுகுநதா
னிறைமணிபபண பாயுங கேளவிச
சாததிரரு மநதிரரு மணிநோககி
வியபபடைநதாா சஙகை கூர்நதாா ௮௮

ஷை வேறு

வேளென வநத நாய்கா சுநதர விடஙக ராலை
நாள்களுங கோளும பறறி நவமணி யாககி னோரோ
தாள்களுந தோளு மாாபுந தரிததநீ ளுக மீனற
வாள்விடு மணியோா வீநதாா யாதென மதிக்கற் பாலேம. ௮௯

(பா - ம.) *பொன்னுகும்.

இந்திரக் கடவு ணாட்டு மிம்மணி யரிய ணென்று
மந்திரக் கிழவர் நல்கி மயனினு மாண்ட கைவித்த
தந்திரக் கனகக் கொல்லர் குயிற்றின தத்தும்ப வீச்ச
செந்திரு மார்பி னுறழ்ந்த திருமணி மகுடஞ் செய்தார் ௬௰

மங்கல மரபான் மாலை மணிமுடி சூட்டி நாமஞ்
செங்கணே றுயர்த்த நாயகர் செப்பிய முறையால் வேதப்
புங்கவ ரிசைப்ப வீதி வலஞ்செய்து புனிதன் பாதப்
பங்கய மிறைஞ்சி வேந்தன் பன்மணிக் கோயி லெய்தா ௬௧

போர்மகட் குறையு ளான புயத்தபி டேகத் தென்னன்
தோமுற்ற கருவித் தானைத் தெவ்வர்நீண் முடியி லார்ந்தன
வார்கழற் கமலஞ் சூட மனுமுறைப் பைங்கூழ் காக்குங்
காரெனக் கருணை பெய்து வையகங் காக்கு நாளில் ௬௨

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தந்தைதன் காமக் கிழத்தியர் ஈன்ற
தனயராய்த் தனக்கு முன்னவராய்
முந்தைநா ளரசன் பொன்னறை முரித்து
முடிமுதற் பொருள்கவர்ந் தடக்குஞ்
சிந்தைய ராகி மறுபுலத் தொளித்த
தெவ்வரா சரைக்கொடு விடுப்ப
வந்தவர் கவர்ந்த தன்பெயர் மீள
வாங்கினான் றீங்கதிர் மருமான் ௬௩

ஆகச் செய்யுள்—௬௨௮

பதினெட்டாவது
வருணன்விட்டகடலை
வற்றச்செய்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

காழகெழு கணடத தணணல கெளரியன மகுடஞ சூட
வீழகதிர மணிக ளீநத வியபபிது விடையோன செனனி
வாழகரு முகிலைப போககி மதுரைமேல வருணன விடட
ஆழகடல வறபபக கணட வாடலைப பாடல செயவாம ௧

சிததிரை மதியிற சோநத சிததிரை நாளிற றெனனன
மைததிரண் மிடறறு வெளளி மனறுளாற களவு மாணட
பததிமை விதியிற பணடம பறபல சிறபப நலகிப
புததியும வீடு நலகும பூசனை நடததி லுறறான ௨

நறியநெய யாகி யார நறுஙகுழம பீரு வாடடி
வெறியகாப புரீ ராடடி யறபுத வெளளம பொஙக
இறைவனை வியநது நோககி யெததுவா னெறிநீர வையயத
துறைவனீ யெனகாப பூர சுநதர னேயோ வெனறான. ௩

பூசனை புரியு மெலலைப பொனனகாக கிறைமை பூணட
வாசவன வருடந தோறும பூசிதது வருவா னனன
காசறு மனததான பூசை கழிவுறு மளவுந தாழததுத*
தேசமை சிறபபார பூசை செயதுதன னாடு புககான. ௪

அனறுநீரக கடவுள வேளவி நாயக ளவையத தெய்தி
நினறவன றனனேய தீருஞ செவவியி னிகழசசி தோனறக
குன்றவன் சிறக ரீநத கொறறவன முகததைத நோககி
இன்றுநீ சிறிது தேமபி யிருததியா லிதெனகொ லெனறான. ௫

சிலைபபடு முகிலூ ரணணல செபபுவா னிருடீ ரனபின
வலைபபடு பெருமா னெமமான மதுரையெம பிரானை யனபு
தலைபபடு பூசை செய்யத தாழததின றதனா லிபபோ
தலைபபடச சிறிதெ னுளள மாகுல மடைநத துணடால. ௬

(பா - ம்.) *தாழ்ந்து.

என்னவவ விலிஙகந தான்மா விலிங்கமோ வென்று மூந்நீர்
மன்னவன வினவ லோடு மகபதி மொழிவான முன்பென்
றனனரும பழியும வேழச சாபமுந தொலைதத தனறே
அனனதை யறிநதி லாய்கொ லெனனநீ ரணணல கூறும. ௭

அறறது வாகிற றெயவ மருததுவ ராலுந தீரச
செறறிட வரிதா யெனனைத தெறுமபெரு வயிறறு நோயை
வறறிடு மாறு தீரககுங கொலலென வலாரி யையம
உறறுநீ வினைய தெனனென் றுணணகை யருமபிச சொலவான். ௮

அரியய ராலுந தீராப பிறவிநோ யறுகக வலல
பெரியவ னிநத யாககைப பெருமபிணி பிறவுந தீரததற
கரியனோ வையன செயயுந திருவிளை யாடடை யினனே
தெரியநீ சோதி யெனனத தெணகடற சோபபன சொலவான ௯

கலலிற கரிநதோ யிஙகு நானவருங காலை வேடடாக
கெலலையில காமநலகுஞ சுரபியு மினபால சோரப
புலலிய கனறு மாறறுப படடவப போது கணட
நலலசோ பனததா லிநத நனமொழி கேடடே னெனனா. ௰

வருணனு மேகி வெளளி மனறுடை யடிகள செயயுந
திருவிளை யாடல கணடு வயிறறுநோய தீரபபா னெண்ணி
முரசதிர மதுரை மூதூர் முறறுநீ யழிததி யெனனுக
குரைகட றனனை வலலே கூவினு னேவி னானே ௧௧

[கொசசககக்லிப்பா]

கொதிததெழுநது தருககளிறக கொததியெடுத தெததிசையும
அதிரததெறிநது வரைகளெலலா மகழநதுதிசைப புறஞ்செலலப்
பிதிரததெறிநது மாடநிரை பெயரததெறிநது பிரளயததில
உதிததெழுநது வருவதென வோஙகுதிரைக கடலவருமால ௧௨

கநதமலாத தனிககடவுள கறபததது மழியாத
இநதவளம பதிக்கிடையூ றெயதியதெம பதிககுமினி
வந்ததெனச் சுநதரனை வநதிறைஞசி வானவருஞ்
சிநதைகலங கினாவருணன செயததெய றெளியாதார். ௧௩

சூலமோ டழலேநதுஞ் சொககாதிரு விளையாடடின
சீலமோ நாமிழைதத தீவினையின றிறமிதுவோ
ஆலமோ வுலகமெலா மழியவரும பேரூழிக
காலமோ வெனககலங்கிக கடிநகரம பணிபபெய்த. ௧௪

மண்புதைக்கத் திசைபுதைகக மயஙகிருளபோல வருநீத்தம
விண்புதைகக வெழுமாட வியனகரின் புறததிரவி
கண்புதைகக வருமளவிற கண்டாச னடுநடுஙகிப
பெண்புதைகரு மொருபாகப பிரானடியே சரணெனனு கரு

ஆலமெழுந் திமையவாமே லடாககவரும *பொழுதஞ்சும
மாலெனவுந தனனுயிாமேன மறலிவரும பொழுதஞ்சும
பாலனென வுஙகலஙகிப பசுபதிசே வடியிலவிழுந
தோலமென முறையிட்டா னுலகுபுக ழுறையிடடான கசு

முறையிடட செழியனெதிா முறுவலிததனு சலையெனனுக
கறையிட்டு விணபுரநத கநதாசுந தாககடவுள
துறையிடடு வருகடலைச சுவறபபோயப பருகுமெனப
பிறையிடட திருசசடையிற பெயனனைகும வாவிடுததான. கஎ

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

நிவபபுற வெழுநத நானகு மேகமு நிமிாநது வாயவிட
டுவாபபுறு கடலை வாரி யுறிஞசின வுறிஞச லோடுஞ
சிவபபெருங கடவுள யாாகருந தேவெனத தெளிநதோ ரேழு
பவபபெரும பௌவம போலப பசையற வறநத தனறே கஅ

அந்நிலை நகரு ளாரும வானவ ராதி யோருந
தெனனவா பிரானு மெநதை திருவிளை யாட னோக்கிப
பன்னரு மகிழசசி பொஙகப பனமுறை புகழநது பாடி
இன்னறீா மனதத ராகி யீறிலா வினபத தாழநதாா ககூ

ஆகச் செய்யுள்—கஙாசு

மதுரைக்காண்டம்

முற்றிற்று.

(பா - ம.) *அடரவரும்.

இரண்டாவது

கூடற்காண்டம்

இரண்டாவது

கூடற் காண்டம்

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்

பரசிவம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

பூதஙக ளலல பொறியலல வேறு புலனலல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளலல வினையனறி நினற பிறிதலல வெனறு பெருநூல
வேதஙகி டநது தடுமாறும வஞச வெளியெனப கூடன மறுகிற
பாதங்க ணோவ வளையிநத ஞதி பகாவாரை யாயு மவரே. ௧

சிற்சத்தி

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

திருமகள வலககண வாககின சேயிழை யிடககண ஞானப
பெருமக ளுதறக ஞகப பெறறுவான செலவங் கலவி
அருமைவீ டளிபபாள யாவ ளவளுயிாத துணைவன காண
ஒருமுலை மறைநது நாணி யொசிநதபூங கொமபி னினறாள ௨

கதிாமதி மிலைநத வேணிக கண ணுதல வருண னேய
அதிாகடல வறபபச செயத வாடலீ தனையா னேய
முதிாமழை யேழின மேலு முனனைநான முகிலும போககி
மதுரைநான மாடக கூட லாககிய வணணஞ சொலவாம ௩

எற்றுதெண் டிரைநீச சோபபன றன்செய விழுககி நாணம
உற்றிரு கண் ணுஞ் சேபப வுடனறெழு கோபச செந்தீய
பறறிட வாகம வெமபிப பாவையும யாறும வெநது
வற்றிட வெகுண்டு நின்றான மானமும வலியுங குன்றான. ௪

களிரபுனன் மதுரை மூதூர நாயக னாட றனனைத
தெளிகில னாகிப பினனுஞ் செழுமுகி லேழுங கூவிக
குளிர கடல வறந்த தெனனக் குடித்தெழுந திடித்துப பெய்யா
ஒளிவளர மதுரை முற்று மொலலெனக களைமி னெனறான ௫

பொளளெனன மேக மேழும புகுநதுபார தெரிய முநநீரப
பளளமும வறபப முறறப பருகிமெய கருகி மினனித
தெள்ளுருந திசையும வானுஞ செவிடுறப பிலமும பாரும
விளளமால வரைக ளெட்டும வெடிபட மேருச சாய ௬

ஊழிநாள வெடிககு மணட கடாகததி னொலிபோ லாததுப
பாழிவா னுருமு வீழப பணாடவி மணிகள சிநதி
ஆழிநீர ஞாலந தாஙகு மராவுட னெளியத திககிற
சூழிமால யானை நினற நிலைகெடத துணுககங கொளள. ௭

வெள்ளிய நீறு பூதது முழுவென வீஙகு காயபோற
றெளளிய வாலி சிநதத திரணடதிண பளிககுத தூணபோல
ஒளளிய தாரை சோர வும்பாமீன கணஙக ளோடுந
துளளிய திரையி லாடு மீனகணாந துடிதது வீழ ௮

ஆரதெழு கொணமூ வேழுஞ சராசர மனைததுஞ சூழ்நது
போரததன ஞால முண்ணப புககதோர் வடிவங கொணட
தீரததனிலவிசுமபும பாருந திசைகளுந தெரியா வாகப
பாரததகண ணுழையா வாகப பரநதிருள கான்ற வனறே ௯

பைஞ்சுட ரெறிககும பசசைக காரொளி பரபபு நீலம
புஞ்சவா ளுடுகக ளனன நிகதிலம பொனனனங குபபை
செஞ்சுடர மணிக டுபபுச சிதறுவ கணவ ரோடும்
விஞ்சையா மகளி ரூடி வெறுததெறி கலனகள போல. ௰

கடியகா லுதைபபப பெயயுங கடுஞ்செல வெழிலி மாடக
கொடியநீ ணகரைச சூழ்நது புதைததலுங கோலொன் றேசசிப
படியெலாம புரக்குங கோனு நகருளார் பலரு ஞாலம
மடியுநா ளிதுவே யெனறு மயஙகினா ருயஙகி னாரே ௧௧

கண்ணுதல் மூர்த்தி தானே யின்னமுங் காக்க மென்னும்
புண்ணிய நகரா ரோடும் பொருக்கெனக் கோயி லெய்தி
விண்ணிழி விமான வாழ்க்கை விடையவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்
அண்ணலா ராடன் முன்னு மறிந்துகைக் கண்ட வேந்தன். ௧௨

விடையினை யால முண்ட மிடற்றினைக் கங்கை தாங்குஞ்
சடையினைக் கூற்றை வென்ற தாளினை மேருச் சாபப்
படையினை யடியேன் துன்பப் பாட்டினை நீக்கி யாளும்
நடையினை யாகி* யெங்க ணலனுயிர் காத்தல் வேண்டும். ௧௩

என்னலு நன்றா கென்று மெய்த்திய விடுக்கண் டாக்கும்
முன்னவன் முன்போ னாற்கு முகிலையு நோக்கி யின்னந்
தொன்னக ரெல்லை நான்குஞ் சூழ்ந்துநான் மாட மாகி
வின்னெடு மாரி† யேழும் விலக்குமி னென்வி டுத்தான். ௧௪

வந்துநான் மாட மாகி வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து
சந்துவாய் தெரியா தொன்றித் தாமொரு குடிலாய் மாடப்
பந்திகோ புரஞ்செய் குன்றங் கால்கள்போற் பரிப்பப் போர்த்த
இந்துவார் சடையோ னேய வெழிவிமா நகர மெங்கும் ௧௫

அன்னநான் மாடத் துள்ளு நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன்
தன்னனாற் கருவித் தானை சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து
முன்னைநா டனினு மின்ப மெழுகின்ன விருந்தா ரூழிற்
பொன்னனுள் பாகன் றுளிற் புக்கமர்ந் திருந்தா ரொத்தார் ௧௬

கழைகெழு வரையி னுச்சி கவிழ்கின்ற புயல்போற் கார்சூழ்ந்
திழைமணி மாடத் துட்ப ரெற்றுளி யுடைந்து துள்ளத்
தழைகடல் வறப்ப வாங்கித் தம்முடல் வறப்பப் பெய்து
மழைகளும் வெள்கி நின்ற வருணனும் வெள்கி நின்றான். ௧௭

நடுங்கினன் கழிந்த வச்ச நாணமீ தூர மானம்
ஒடுங்கின னுள்ளத் துள்ளோ ருவகைவந் தெய்தப் பொற்பூ‡த்
தடங்கரை குறுகா முன்னோய் தணிந்துபின் றேய்ந்து பாசம்
மடங்கினன் மடங்கா வன்பின் வள்ளலைப்§ பூசை செய்வான் ௧௮

புனிதநீ ருடிக் கண்டி பூண்டுவான் கங்கை யாதி
வனிதையர் பசும்பொற் கும்ப வாசநீர் வடித்து நீட்டப்
பனிமலர் சந்தங் கந்த மணிக்கலன் பசும்பொ னாடை
இனையன பிறவு மீன்று கற்பக மெடுத்துக் காட்ட ௧௯

(பா - ம.) *நடையினையாகில். †இன்னெடுமாரி. ‡உவகைவந்தே மக்களுசத. §அடங்கின னடங்கா வன்பினண்ணலை.

ஐங்கனி யமுத மைந்து கௌவிய மமுது தூபஞ்
செங்கதிர் விளக்க மின்ன தேவரான கொடுப்பச் சேறகண்
கங்கைதன் பதியைப் பூசித் தாயிர நாமங் கூறிப்
பைங்கதிர் முத்தஞ் சாத்தித் தொழுதடி பணிந்து நின்றான். உ0

அருச்சனை யுவந்த வாதி யமலனீ யாது வேண்டிற்
றுரைத்தியென் றேத்த நீக்கோ ளொல்லைதாழ்ந் தொன்றி னுங்
கரைத்திட வரிய விந்தக் கடியவென் வயிற்று நோய்நின்
றிரைத்திட மாடு முன்னே* தீர்ந்திடப் பெற்றே னென்றாய். உக

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதமுத்தற் கலைகாட்சி முதலளவை
விரிஞ்சனமுதல விண்ணோர் செயயுஞ்
சோதனையு ளகப்படாச் சோதியுனைச்
சோதிக்கத் துணிந்தே னந்தோ
பேதைமையே னிடத்தென்ன குணங்கண்டென
பிணிதீர்த்தென் பெற்ற யாசை
கோதமிலாய் குற்றமே குணமாகக்
கொள்வதுநின் குணமோ வையா. உஉ

பொன்னகரான் காலந்தாழ்த் தனையருச்சித்
தயாச்சியொடும் போன வாறும்
என்னையான வினவியதும் வலாரியிறை
கொடுத்ததுமவ் விறைக்கு நோயான
பின்னைவினை யதுமவன்சொல் வழியுனைச்
சோதித்தப் பெற்றி தானும்
முன்னவனே யுனருளா லெனபிணிக்கு
மருந்தாகி முடிந்த தன்றே உங

ஆறுமதி முடியணிந்த வருட்கடலே
வயிற்றுநோ யன்றி மேனாள்
மாறுபடு மிருவினையு மலவலியுங்
கெடவீட்டின் வழியும் பெற்றேன்
வேறினிமந் திரமெனனை மணியெனனை
மருந்தென்னை மெய்ம்மை யாகத்
தேறுமவாக் கிப்புனிதத் தீர்த்தமே
பிணியனைத்துந் தீர்ப்ப தன்றோ. உச

(பா - ம்) *ஆடியின்னே.

[வேறு]

அடியனேன் முன்னஞ் செய்த வடாாத பிரண்டுந தீருமா
படிபொறுத் தருளவா யெனறு பனமுறை பரவித தாழநது
மடிவிலா மகிழ்சசி பொஙக வரஙகளுஞ சிறிது வேண்டிக
கடியதன் னகரம புககான குடதிசைக காவல வேநதன உ௫

வனறிறல வருணன் விடட மாரியை விலகக வீசன
மின்றிகழ் சடையி னின்று நீங்கிய மேக நான்குங்
குனறுபோ னிவநது நானகு கூடமாக கூட லாலே
அனறுநான மாடக கூட லானதான் மதுரை மூதூா. உ௬

ஆகச செய்யுள—கரு௫உ

இருபதாவது

எல்லாம்வல்ல சித்தரானபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சத்த நான்மறைப் பொருள்வரை தன்னுநீண் முடிமேல்
வைத்த காரகனை மாட்டமா மதுரைமேல் வருணன்
உய்த்த மாரியைத் தடுத்தவா றுரைத்துமே றுயாத்தோர்
சித்த ராய்விளை யாடிய செயல்சிறி துரைப்பாம். ௧

தேட ருங்கதிர் மணிமுடிச் செழியனும் பாண்டி
நாட ருந்திரு வெய்திமே னலவீ டெய்தக்
கூட லம்பதி மேவிய குணங்குறி கடந்த
வேட ரங்கொரு சித்தமெய் வேடராய் வருவார் ௨

வட்ட வார்சடைக் குஞ்சியும் பூணநூன் மார்பும்
இட்ட நீறணி திலகமு மிணைக்குழை தூங்கக்
விட்ட வெள்ளைமுத் திரையுந்தோல் விரித்தபட் டிகையுஞ்
சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும். ௩

துய்ய வெண்பொடி யழிந்துமெய் சிவந்திடச் சுவடு
செய்யும் வெண்டிரட் படிகநீண் மாலையுஞ் சிவந்த
கையி லங்குகட் டங்கமுங் கண்டவர் மனஞ்சென்
றுய்ய வன்புற வீக்கிய வுதரபந் தனமும் ௪

அட்ட வேங்கையீ ருரிவைகீண் டசைத்தகோ வணமும்
ஒட்ட வீக்கிய புலியதள் ளுடுக்கையு மிடத்தோள்
இட்ட யோகபட் டிகையும்பொன் னிடையிடைக் கட்டப்
பட்ட சுஃறொலி வேத்திரப் படைக்கையும் படைத்து. ௫

வேத கிண்கிணி சிலம்புசூழ்ந் தடிகளின் மிழற்ற
ஓத ரும்பத முளரியூ றருண்மது வொழுகப்
போத வானந்த மதுநுகர்ந் தலாமுகம் பொலியப்
பாத பங்கய முபநிடப் பாதுகை சூட. ௬

சிறிது மூரலும வெயாவையுந திருமுகத தருமபக
குறுகி யாவணஞ் சிததிர கூடநாற சநதி
மறுகு சூளிகை யுபரிகை மாளிகை வாயில
அறுகு சூழ்நிரைத தெறறியில விடநதொறு மடைநது. எ

தெறகி ருபபவா போலவட திசைவயிற செனறு
புககி ருபபதுங கிழககுளார போலமேற றிசையில
நககி ருபபதும யாவரு நாடின ரறியத
தகக தன்றியே யிநதிர சாலமாத தணநதும அ

சேய வெறபினை யணியதாச செயதுமற றணிததாய
மேய வெறபினைச சேயதா விடுததுமெயம முதுமூப
பாய மககளை யிளையவ ராககியுங குதலை
வாய மககளைக கழிமுது மககளா வகுததும கூ

ஆணைப பெண்ணுரு வாககியும பெணணையா ணுருவா
மாணக காட்டியு மலடியை மகபபெறச செயதுங
கோணற கூனசெவி டுமைகண குருடுபங கெவருங
காணத தீரததுநா லுலோகமுங கனகமாச செயதும ௰

செலவா தமமனைப பொருளெலாம வறுமையிற சிறநதோர
இலல மெயதவு நடடவ ரிகலினறித தமமின
மலலு வெஞசம ரிழைபபவுங காஞசிர மரததின
நலல தீஙகனி பழுபபவும விஞசைக ணயநதும கக

பருவ மாறிய பருவததில வையைநீர பாநது
வருவ தாககியு மீளவும வறநதிடச செயதும
பொருவி றீஞசுவை யோடையும பொயகையு மூவாபபுத
தருவ வாககியு மூவரியின சுவையதாத தநதும கஉ

வீசி மாததிரைக கோலினை விணணினட டதனமேல
ஊசி நாட்டியிட டேசுமேற பெருவிர லூனறி
ஆசி லாடியு மூசிமேற றலைகிழக காக
மாசில சேவடிப போதுவான மலாநதிடச சுழனறும. கங

சண்ட வெமபணிப பகையெனப பறநதுவிண டாவிக்
கொண்ட லைபபிடித திடியொடுங குடிததநீர பிழிநது
கண்ட வாககதி சயமபெறக காட்டியுங் காண
விண்ட லத்தினிற் பண்டுபோ லிறைகொள விடுததும. கச

எலவி டைபபடும பொருளகளை யிராவெழுப பாாததும
அலவி டைபபடும பொருளகளைப பகலவா வமைததும
வலல மூற்புனா லுளர்வளி வலிகெடப பாாததும
நலல போதுகாய் கனியிலா நாளபடக கணடும. கடு

பிளை காலவிழிக கிழவரைப பிரமபிளுல வருடிக
காளை யாடவ ராகக்யக கணவருக கிசைய
ஈளை வாயமுது கறபிளுா கருவடை திளமை
ஆள வேததிரம வருடிநீ றளிததருள செய்தும. கசு

அகர மாதிமூன ருகிய வாகரு டணமே
புகரி லாவதி ரிசசிய மஞசனம பொருவில
வகர மாதிமூன ருகிய வசியமே வாதம
இகலி லாவயத தமபமென றினனவை செயதும கஎ

வேத நூறெளி யாாகளெக கலைகளும விளஙகப
பூதி நாவினிற சிதறியும பூழியன காதன
மாத ராரொடும பயிலபுது மணமலாக காவிற
காத நீண்டகோட டெஙகினைக கருமபளை செய்தும. கஅ

ஏனை வானறருக குலஙகளைப புடகளை யிருகோட
டானை யாதிபல விலஙகினை யொனறையொன ருக
ஞான நோககிளு ளோககியு நாடிய விளையோா
மானி ளோககிய ராகிலோ மெனவெழில வாயநதும ககூ

நாக நாடுபொன னாடுள பொருளுமந நகருள
ஆக வாககியு மினனணம விசசைக ளனநதம
மாக நாயகன மலைமக ளுபகன மதுரை
ஏக நாயகன றிருவிளை யாடலசெய திருநதான. உ௰

சிதத யோகிகள செயகினற வாடனமேற செலுததி
வைதத கண்களுஞ சிநதையும வாஙகலா திகைததுத
தத்த மாளவினைத தொழினமறந திருநதனா தசைசால
முதத வேதிய ராதிய முதுஙகா மாககள உக

இனைய செய்தியை யுழையாா விறைமக னறிநதான
அனைய சிததரை யிஙஙனந தருகென வடுததாா
தனைய கறறினன் சிததரைச சாாநதவா தாமும
வினையை வென்றவ ராடலை வியந்துகண டிருந்தார். உஉ

அமைசசா தஙகளை விடுததன னமைசசருஞ் சிததர்
தமைச சாணபணிந தாசனமுன வருகெனத தவததோா
எமக்கு மன்னனு லெனபய னெனமறுத திடமண
சுமககு மனனவன றமமவா* தொழுதனா போனா   உ௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மனனனமு னமைசசா சிததா மறுததுரை மாறறங கூற
முனனவ னருளபெற றிமமை மறுமையு முணிநத யோகா
இநநில வேநதா மடடோ விநதிர னயனமா லேனோா
தனனையு மதிபப ரோவென றிருநதனன றரும வேநதன   உ௪

ஆகச செயயுள்-௩௩௫௬

(பா - ம்.) *தம்மனோா.

இருபத்தொன்றாவது

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்

[கலிநிலைததுறை]

செலலா பொழிலசூழ மதுராபுரிச சித்த ரெலலாம
வலலா ரவரா டலையாருரை செயய வலலா
எலலாருட வியபபுற விததனிச சித்த சாமி
கலலானை தினனக கருமபீநத கதையுஞ சொலவாம ௧

பினனைய மசசம பெருகபபெரி யோரை யெணணு
தெனனே யெளியா ரெனயாளிகழந திஙங னீணடச
சொனனை னவாகசெனன முறையெனனிற றருவி நானே
தனனே ரிலாதார தமைககாணத தகுவ னெனனு * ௨

ஆனநத சிததா தமைககாணபலென றனபு கூாநத
மீனந தரிதத கொடிவேநதன குறிபபு நோககி
மோனந தரிதத சிவயோகரு முநதித தமபொன
மானந தனககு வடமேறறிசை வநதி ருநதார ௩

அருகாத செலவத தவனன றுதைத திஙக டோறறம
வருகால மாக மதுரேசனை வநது வநதித
துருகா தரததாற† கழிநதுளவல மாக‡ மீள
வருவா னவனமுன வருகாஞசுகி வணகண மாககள ௪

சீறிடட வேஙகை யதடசேககையா சீறி யையநதும
பாறிடட வேடா யோகபடடததா கடடங கததில
ஏறிடட கைய ரிறுமாநதிருப பாரை நோககி
மாறிடடு நீககி‖ யெழபபோகென வநது சொனனூர ௫

பினனு வருதென னாபிரானபெரி யோரை நோககி
எனனாடு நுமமூா§ ருமககெனவரும யாது வேணடும
நுநநாம மேது நுவனமினனென வைய ரெநத
நனனாடு மெநத நகருளளுந திரிவ மபபா ௬

(பா - ம.) * தகுவ தெனனு. †உருகாதரததான. ‡வலமாகமுனபு. நீட்டி §எநநாடு நுமமூா எநநாடு நுநநாடு.

ஆறுலு மிபபோ தணிகானமிர நாடடிற காசி
தாறு மிருககுந தலமாகு மநாத ராகி
ஆறுத பிசசைப பெருவாழ வுடையாா நமரா
நாணுளும விஞசை நடாஅயததிரி* சிதத ரேமயாம எ

ஆனநத கானந தொடுததிஙகுள வான சைவத
தானம பலவுந தொழுதறபா மாகி வநதேம
ஞானந தருமிந நகரிமமையிற சிவன முததி
மானந தமான பரமுததி பழமைம நலகும அ

ஈண்டுள்ள வாககெம விளையாடலைக காடடி யிசசை
வேணடும பலசித தியுநலகுவம வேத மாதி
மாணடஙகு மெணணெணண கலைஞானமும வலல மலலாற
சேணடஙகு மெலலாப பொருளுமவல சிதத ரேமயாம கூ

உனனால நமககுப பெறலவேணடுவ தொனறு மிலலை
தெனறு மெனவுண ணகைசெய்தனா சிதத யோகா
மனறு மிவாதம மிறுமாபபுஞ செருககும வீறும
எனறு ளளவிட டறிவேனென வெணணித தோவான ௰

தேரும பொழுதோ ருழவனனொரு செலவக கனனல
ஆருங கழுகெனன வயிரபபுறக கொண்டு தாழப
பாருந திசையும புகழபஙகயச செஙகை தாஙகி
நீரும பிறையுங கரநதாாதமை நோககி சொலவான கக

வல்லாரில வலலே மெனவுமமை மதிதத நீரிக
கலலானைக கிநதக கருமபை யருத்தி னெலலாம
வலலாரு நீரே மதுரைப்பெரு மானு நீரே
அலலா ரெலவர்றும மனமவேடட தளிபப னெனறான. கஉ

எனறு முகிலைத தளையிடடவன கூறக கேட்டுத
தெனறு வருதி யெனபபுனனகை செய்து சித்தா
நினறால வருவ தெமககேது நினககு நாமே
உன்றனை தீரத தருகின்ற தலாம லுணடோ கங

(பா - ம்.) * நடாததிடுஞ.

செலலா வுலகத் தினுஞ்செனறொரு விஞசை கறறோா
பலலாரு நனகு மதிககபபய னெயது வாாகள
எலலா மறிநத வெமக்கொனறிலு மாசை யிலலை
கலலானை கனனல கறகககினறது காணடி யெனறுா கச

கடைககண சிறிதே குறித்தாாமுன கடாககல யானை
மடைககண டிறநது மதமூனறும வழிய விணவாய
அடைக்கும படிவாய திறநதாாததுப புழைககை நீட்டித
தொடைககுன றனைகைச சுவைததண்டைப பறிதத தன்றே

பறிததுக கடைவாய வழிசாறளி பாயநது நககக
கறிததுக குதட்டிப பருகிககா மூச லாட
நெறிததுத தருககி நிழலசீறி நிமிாநது நிறப
மறிததுக கடைககண குறிததாாபினு மாயம வலலாா. கரு

மட்டுறற தாரான கழுததிறகண்ட மாலை தனனை
எட்டிப பறிதத திகலகாஞசுகி மாககள சீறிக
கிட்டிக களிறறைப புடைபபானகிளாகோலகொண போசசச
சிட்டத தவர்கண சிவநதானையைச சீறி நோகக கள

கணடா வளியைக* களிறுணடது கணகள சேபபுக†
கொணடா னரசன சிவயோகரிற கோப மூளத
தணடா வரசன றமருட்டறு கணணா சீறி
வணடா ரிதழி மறைததாரை யடிகக வநதாா. சஅ

அபபோ திளமூா லருமபியச சிதத சாமி
கைபபோ தமைததுக கடிநதோாதமை நினமி னெனன
மைபபோ தகமன னவாவைததடி போகக லாறறு
தொபபோ தரிய நிலையோவியம போல நினறுா கசு

மததக களிறறுன வெகுளிததழன மாறி யனபு
பொததப புளைநத மனததறபுதம பொஙகிச சோரச
சித்தப பெருமா னடிமாமுடி தீணடப பாச்
பெதத தமியேன பிழையைபபொறு மெனறு வீழநதான். உய

அனபுக கிரஙகுங கருணைககட லான வையா
இனபுறறு வேணடும வரஙகேளெனத தாழநது வேநதன்
ஙனபுத திரபபே றருள்வாயென நலகிச செஙகை
வனபுறற வேழ மிசைவைததரு ளுட்டம வைததாா. உக

(பா - ம்.) *கணடா்வலி. †கணகள் சேப்பக.

[கலிவிருத்தம்]

தழைக்கு நீள்கதிர்த் தண்முத்த மாலையைப்
புழைக்கை நீட்டிக் கொடுத்தது போதகம்
மழைக்கை நீட்டினன் வாங்கினன் ஈதியிற்
பிழைக்க லாத பெருந்தகை வேந்தனே. உஉ

முத்த மாலிகை வாங்குமுன் முன்னின்ற
சித்த சாமி திருவுருக் கண்டிலன்
மத்த யானை வடிவமு மேனைய
ஒத்த தாக வுரவோன் வெருவினான். உங

இந்த வாட லெமக்குயி ராயவிவ்
வந்த மில்லி யருள்விளை யாட்டென்று
முந்தை வேத முதல்வனை மீளவும்
வந்து வந்தனை செய்தனன் மன்னனே. உச

முழுது ணர்ந்த முதல்வனின் னாடலை
இழுதை யேனறி யாதளந் தேனென்று
அழுதி றைஞ்சி யபராத மீந்துகை
தொழுது நின்று துதிக்கத் தொடங்கினான் உரு

[கொச்சகக்கலிப்பா]

வேதியாய் வேத விளைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதி நெறிகடந்த நீளொளியாய்
ஆதியா யீறாய நடுவா யவைகழிந்த
சோதியாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. உசு

நின்னை மொழிந்தமறை நின்னடிகள் வந்தித்தும்
பன்னா ளருச்சித்தும் பாதந் தலைசுமந்தும்
உன்னும்ம வாசித்து முன்னையறி யேனென்று
சொன்னா லடியனேன்* சோதனைத்தோ நின்னியல்பே உஎ

[ஷை வேறு]

பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரியதினு மரியதுமா யெளியதினு மெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமா யவைகடந்த
துரியமுமாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே. உஅ

(பா - ம்.) *அடியேனறன், அடியேனென.

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

என்றுபல முறைபழிசசி மனையெய்தி
விகரமனை யீனறு பனனாட
டொனறுமுறை கோலோசசி விககிரமன
சுவனமிசைபபாா சுமததிப பாசம
வென்றுகளைந தருடசிதத சாமிதிரு
வருணைககால விளைபே ரினப
மன்றனமது* வீழவணடிற கலநதிருநதா
னபிடேக மாறன் மனனே ௨௬

ஆகச் செய்யுள் - க௩௮௫

(பா - ம்.) *மன்றமது.

இருபத்திரண்டாவது
யானையெய்த படலம்

[கலிவிருததம]

கடடவிழ கடுககையா கலானை கழைதினன
இடடதிது பஞசவ னிடததமண ரேவி
விடடமத யானைவிழ மேவலா புரததைச
சுடடகணை விடடுயிா தொலைததமுறை சொலவாம க

விககிரம பாணடியன வெலறகரிய செஙகோல
திககுநில னுநதிறைகொள செலவநிறை வெயத
அககிரம வெங்கலி யருமபகை யொதுஙகச
சககர முருடடியிடா சாயததுமுறை செயவான. உ

புததரம ணாதிய* புறககளை யகழநது
நிததமறை யாகம நெறிபபயிா வளாதது
மெயததவிதி பததியின விளைநதபயன யாருந
துயததிட மனுததொழி னடததிவரு தூயோன ங

மருவிதழி யானுறையும வானிழி விமானத
தருகுவட பககமுற வாலய மெழுபபி
உருவரு விரணடினை யு மொருவிவரு சிததா
திருவுருவு கணடுபணி செயதொழுகு† நாளில. ச

செயயகதி ரோனவழிய செமபிய னொருததன
கையனவன வெனறிபயில காஞசிநக ருளளான
பொயயமணா கடடுரை புறததுறையி னினறான
மையினமதி மாறனொடு மாறுபட நினறான ரு

முடஙகனமதி செஞசடை முடிததுவிடை யேறும
விடஙகாது சேவடி விழுஙகிய மனத்து
மடஙகனிகா தெனனனெதிா வநதுபொா லாற்று
தடஙகலனொ வஞசனையி னலட மதிததான. சு

(பா - ம்.) *ஆதியா. †செயதுவரு.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவர்த்த தனந்திரி கூடங் காஞ்சிக்
குஞ்சரஞ் சைய* மேம கூடமே விந்த மென்னும்
மஞ்சிவர் வரைகள் ளெட்டும் வைகுறு மமணர் தம்மில்
எஞ்சலில் குரவர் கோலை வேறு வேறெழுதி விட்டான. எ

வடிவுபோ லுள்ள மெல்லா மாசிருள் புதைய நின்ற
அடிகண்மா ராவா ரெண்ணு யிரவரு மாத்தர் வேய்ந்த
முடிகெழு வேந்தன் விட்ட முடங்கலை நிமிர்த்து வாசித்
திடிகெழு கார்போற் குன்றி னிழிந்துவே றிட்டத்திற் செல்வார். அ

யாவரு மொருங்கு கூடி யிருள்வழி கொள்வ தேயப்பக்
காவலவல லரணஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிமா நகரத் தெய்திப்
பூவலர் தாரான் கோயிற் புறங்கடை புகுந்து வேந்தன்
ஏவலர் விடுப்ப வுள்போ யிறைமக னிருக்கை புக்கார். கூ

மன்னவன் முடிமேற் பீலி வைத்தன ராக்கங் கூற
அன்னவ னவரை நோக்கி வசியமுன் னுறும வல்லீர்
தென்னனை யாபி சாரஞ் செய்துயிர் செகுத்தா லுங்கட்
கென்னது நாடு பாதி தருவல்போ யியற்று மென்றான் ௰

தவம்புரிந் தவமே செய்வார் தாமத்தற் குடன்பட் டேகி
நிவந்ததெண் டிரைநீர்ப் பாலி நெடுங்கரைக் காதமூன்றிற்
கவர்ந்தகன் சாலை கோலி யோசனை யகலங் கல்லி
அவம்படு வேள்விக் குண்டங் கோணமெட் டாக்கக் கண்டார். கக

விடம்பொதி காட்டம் பெய்து நிம்பநெய் விராய் நஞ்சின
உடம்புடை யுயிரின் கோழுன் கறிப்பொடி யூறு மெண்ணெய்
இடம்பட வாயங் காந்த வெரிக்குழி புதைய்ப் பெய்து
கொடும்பழி வேள்வி செய்தார் கொல்லாத விரதம் பூண்டார். கஉ

மாடுள பொதும்பர் நந்தா வனமுள சோலை யுள்ள
காடுள கருக்கிச் சாய்க்க கயலுள வோடை யுள்ள
கோடுள வாவி யுள்ள குளமுள வறப்பத் தாவிச்
சேடுள முகிலுந் தீய்ச் சிகையெழு குண்டத் தீவாய் கங

கூற்றெழு தோற்றம் போல வஞ்சனக் குன்றம் போலக்
காற்றெழு செவியு நால்வாய் கௌவிய மருப்பு மாறு
ஊற்றெழு மதமு மூச லாடிய வொறறைக் கையும்
ஏற்றெழு விடம்போற் சீறி யெழுந்ததோர் தறுகண் யானை. கச

(பா - ம) *காஞ்சி குஞ்சர சையம்.

அநதமா வேள்வித தீயு மவியமும மதமுஞ சோர
வநதமா களிறறை நீபோய வழுதியை மதுரை யோடுஞ
சிநதவே தொலைததி யெனனத தெனறிசைச செலல வேவி
முநதவே விடுதத மாசு மூழகுட லமணப பேயகள. க௫

[கலிவிருததம]

அருளறறிரு ளுடலிறபுதை யமணககய வாகளுட
டெருளறறரு மறையிறபடா செயலறறிக பரமெயப
பொருளறறவ னனிகததொடு புறமொயததிட மதமா
வெருளறறிடி குரலிறபடி வெடிபடடிட வருமால. க௬

அடியினனள வகலபாதல முடியினனள வணடம
இடியினனள வெழுகாரசெவி யெறிகாலள வகிலம
மடியுமமள வுளாகானமத மழையினனள வுலக
முடிவினனெழு கடலகணணழ லளவாமுது வடவை க௭

கூறறஞசிய* வருமிககரி குரலஞசெவி முழைவாய
ஏறறஞசெய மடஙகுஞசெவி யெறிகாலவழி விழிததீ
ஊறறஞசெய மடைவாயுடைந தொழுகுஙகட மதநீா
நாறறஞசெயத திசைவேழமு நடுககஞசெயது நலியும. க௮

இடிககுமபுயல வயிறறைககி.டிந திடியேறறினை யுதிககும
வெடிககுமபிளி றொலியாறறிசை விழுஙகிசசெவி டாககுந
துடிககுமபுழைக கையாசசிவிண டொடுகுனறினைச சுறறிப
பிடிககுஙகடல கலககுநதனிப பெருமததெனத திரிககும க௯

உருமுககுர லொலியிறறுள ரொலிவிடடெறி செவியிற
றிருமுடடிறை யெயிறறிறறழ லெரி†கடடிரு ளுடலிற
றருமுககட வருவிததுா லடியிறறென நிலமேல
வருமுககிர வடவைககனல வரிஞைபபத மதமா உ௰

தெழிபடடதிக‡ கயததினசெவி தீயபபகை யோடும
வழிபடடொரு கடுஙகூறறென வருகுஞசர வரவை
விழிபடடவா மொழியாலுணா விளைபடடலா வேமபன
சுழிபடடலை புனலபோனமனஞ சுழனறுனினைந தழனறான். உக

(பா - ம்.) *கூற்றஞ்சிட. †அழலெறி ‡தெழிப்பட்ட. வழிப் பட்டொரு. விழிப்பட்டவா. சுழிப்பட்டலை.

மைப்போதகம் பொறையாற்றிய மணிக்கோயினமுன் குறுகாக்
கைப்போதக முரித்தான்கழற் காற்போதக முறத்தாழ்ந்
திப்போதகந் தனையுந்தொலைத் தெனைக்காத்தியென் றிரந்தான்
அப்போதகல் வானின்றொரு திருவாக்கெழுந் தன்றே. உஉ

விட்டாரவலி கெடநாமொரு விறற்சேவக னாகி
ஒட்டாவிட வருவெங்கரி யுயிர்வெளவுது முதனின்
மட்டார்பொழிற் கடிமாநக ரயற்கீட்டிசை மருங்கோர்
அட்டாலமண் டபஞ்செய்யென வதுகேட்டெழுந் தரசன். உ௩

அகங்கவ்விய களிப்பெய்திவந் தட்டாலமண் டபம்பொன்
நகங்கவ்விய தெனத்தூணொரு நாணக்கினி லெடுத்தே
சகங்கவ்விய புகழானசெய்த் தறுகட்கணை மதமா
முகங்கவ்விய விறற்சேவகன் வருவானது மொழிவாம். உ௪

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

நீணிற நீத்த நீந்து நிழன்மதி யிரண்டுண் டென்ன
வாணிற வலயச் சங்க வார்குழை நுழைவித் தம்பூம்
பாணிற வெங்கணங்கா ணுப்படாச் சடை மறைத்துத் தோற்றுங்
காணிறை குஞ்சிச் சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி. உ௫

கருங்கடன் முளைத்த செக்கர்க் கதிரெனக் குருதிக் கச்சை
மருங்குற வீக்கிச் சோரி வாயுடை வாளுங் கட்டி
இரங்குநான் மறைக ளேங்க விருநிலந் தீண்டு தாளிற்
பொருங்கழல் வளைத்து வாளிப் புட்டிலும் புறத்து வீக்கி உ௬

வீங்கிய தடந்தோ ளிட்ட வார்சிலை வில்லி னோடும்
பாங்குறை யிமயப் பாவை பாதியே யன்றி முற்றும்
வாங்கிய வண்ணம் போன்று மல்லது மாலு மோர்பால்
ஓங்கிய வண்ணம் போன்று மொளிநிறம் பசந்து தோன்ற * உ௭

காமனுங் காமுற் றஞ்சுங் காளையாம் பருவந் தோன்றத்
தாமுல களந்த வென்றித் தனிவிறற் சேவ கனாய்த் தோன்றி
மாமறை மகுட மன்ன மண்டபத் தேறித் தென்னர்
கோமக னிடுக்கண் டீர்ப்பான் குஞ்சர வரவு நோக்கா.† உ௮

அஞ்சுகூ விளிச்சேய்த் தென்ன வதுவர வறனி லாதான்
வெஞ்சினக் கோலி னோருண மிதித்துமெய்க் குழைய வாங்கிச்
செஞ்சிலை நெடுநாண் பூட்டித் திருவிர றெறித்துத் தாக்கிக்
குஞ்சர மெட்டு மஞ்சக் கோளரி முழக்கங் காட்டி உ௯

(பா - ம) *பசந்து தோன்றி. †நோக்கி.

இங்கித நெடுங்கோ தண்ட மிடங்கையி லெடுத்து நார
சிங்கவெங் கணைதொட் டாகந் திருகமுன் னிடத்தாள் செல்ல
அங்குலி யிரண்டா லையன் செவியுற வலித்து விட்டான்
மங்குலின் முழங்கும் வேழ மத்தகங் கிழிந்த தன்றே   ௫௰

கொண்டலி னலறிச் சீறி வீழ்ந்தது கொடிய வேழம்
பிண்டது பாருஞ் சேடன் சென்னியும் பிளந்த தண்டம்
விண்டது போலு மென்னத் துண்ணென வெருவிப் போன
பண்டைய தருக்கும் வீறும் படைத்தன திசைமால் யானை   ௫௧

புதைபடக் கரித்தோல் போர்த்த புண்ணிய மூர்த்தி தாளால்
உதைபடக் கிடந்த கூற்ற மொத்தது மத்த யானை
சுதைபடு மதிக்கோ வேந்தன் றொழுகுலச் சிறுவ னெய்தான்
பதைபடு மண்ணோர் கால பட்டிரைப் பட்டிற பட்டார்   ௫௨

இருள்கிடந் தனைய தானை யிட்டசிந் துரங்கா மாலை
இருணமுகத் தொதுங்கிச் செல்லு மிரவிசெங் கிரணம் போன்ற
திருணமுழு துண்ணக் காலை யெழுகதிர் வட்ட மன்ன
திருளினை மறைத்த கண்ட னெய்தவாய் பெய்யுஞ்* செந்நீர்.௫௩

பொய்யறு மனத்தார் தேறும் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்ட
வெய்யகோன் கொடுங்கோ றன்னை வெண்மருப் பாகத் தாங்கி
மையன்மா வடிவங் கொண்டு வந்தெவங் கலிபைத் தென்னன்
செய்யகோ லையன் சிங்க வாளியாய்ச் சிதைத்த தன்றே   ௫௪

உருமுவீழ்ப் புண்ட குன்றி னும்பன்மா† வம்பு தொட்ட
பெருமுழை வாயும் வாயும் பெருகின வருவிச் சோரி
கருமுகின் மானச் சேனங் கழுதுகள் பூத மொய்த்த
திருமணித் தடந்தோள் வீங்கத்‡ தென்னவ னுவகை பூத்தான்.

ஆனையின் புண்ணீ ருண்ண வடுத்தகா ருடற்பே யென்னச்
சேனையின் செல்லப் போந்த திண்ணியிரு ளமண்ணா தம்மை
மீனவன் கண்டு சீற வேந்தவன் குறிப்பி னிறகும்
மானவெஞ் சினவேன் மள்ளா$ வல்லைபோய் முடிக்க வென்றான்.௫௬

எடுத்தனா கையிற் றண்ட மெறிந்தனா மறிந்து சூழ்போய்த்
தடுத்தனா காகந் தாளாத் தகாத்தனா பீலி யோடுந்
தொடுத்தன ருடுத்த பாயைத் துணிபடக் கிழித்துக் காலவாய்
விடுத்தனா மானம் போக்கி விட்டனா சிலரோ தம்மை.   ௫௭

(பா - ம) *வாயப் பெய்யும் †உம்பன்மான், மால், ‡வீங்கி.
$மன்னா.

எறியுண்டு செய்த மாய மிழபபுணடு சேனை யோடு
முறியுணடு நடுக்கம பாவ முழுகுணாடு மாழகிச சாமபிப
பறியுண்ட தலையா யாருமப பழிபபுணடு பாயுந தாமும
உறியுணட காகத தோடு மொதுஙகுணடு பதுஙகிப போனா ௩௮

மாதஙகந் தடிநதட டாலை மண்டபத திருநத வீரன்
பாதஙகள கையாற பறறிப பாணடிய னிரநது வேணடிப
போதஙகள கடநதா யெனறும பொலியவிங கிருததி யெனன
வேதஙகட கருததஞ் சொனன வேதிய னதறகு நோநதான. ௩௯

பின்னுஞ்சில வாஙக ணலகப பெறறுநான மாடக கூடல
மனனுஞ்சின மயனை வந்து வநதிதது வருநாட காமன
எனனுஞ்சின மலாபபூந தணடா ரிராசசே காளைப பெறறு
மினனுஞ்சில வியநதோ வேநதன மேதினி புரககு மனனே. ௪௰

வமபுளாய மலாநத வாரான வாவிடு மததக குனறிற
சிமபுளாய வடிவங கொணட சேவக னேவல செயத
அமபுளாய்த தூணம விளள வனறவ தரிதத வாபோற
செமபுளாய கொடிய* நாற சிஙகமா யிருநத தனறே ௪௧

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

உலகெலா மழிதது மீளவுண டாககு
முருததிரன வீரசத தியினிற
சிலதரித திறவா வவுணனமாா பிடநத
சிஙகநா யகனை யஙகெயதி
அலகினமா தவஞ்செய துரோமசன றனபே
றறியவோா தீாததமுண டாககி
இலகுபே றடைநதான பிரகலா தனுநோற
றீறிலாப பெருவா மடைநதான ௪௨

ஆகச செயயுள் - ௧௪௨௭.

(பா - ம) *செமபுளாயக கொடிய.

இருபத்து மூன்றாவது

விருத்தகுமார பாலரானபடலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தழையு லாங்கைய ரேவிய தந்திமேல் விடைமேல்
அழகர் சேவகஞ் செய்தவா றறைந்தன மவரே
கிழவ னாகிப்பின் காளையாய்க் கிளர்சுகச் செவ்வாய்க்
குழவி யாய்விளை யாடிய கொள்கையைப் பகர்வாம் ௧

தென்னன் விக்கிர மன்புயத் திருநிலச் செல்வி
மன்னி வாழுநாண் மதுரையின் மறையவ னொருவன்
அன்ன வன்விரு பாக்கக னவன்குடி வாழ்க்கை
மின்ன னாள்வட மீனனாள் பெயர்சுப விரதை ௨

அனையர் தங்களுக் கரும்பெறன் மகவின்றி யனந்தம்
புனித நல்லறஞ் செய்தொழி லொழுக்கமும் பூண்டு
நனைய வார்குழ லனைய ரெழுவர்பா னண்ணி
இனிய மாதவஞ் செய்தொரு பெண்மக வீன்றார் ௩

பெருங் கௌரியென் றழைத்தனர் பிராயமோ ரைந்திற்
சாருங் கௌரியும் பிறவிநோய் தணிப்பதற் குறுதி
தேருஞ் சிந்தையா டந்தையை வணங்கியிச் சென்மம்
ஈருந் தெய்வத மந்திர மியாதென வினவ ௪

அந்த ணாளனு மதிசயித் தரும்பெறன் மகட்குச்
சிந்தை யார்வமோ டிறைவிதன் மனுவினைச் செப்பத்
தந்தை பாலது தெளிந்துநாத் தழும்புறப் பயின்றாள்
முந்தை நாளருந் தவக்குறை முடித்திட வந்தாள் ௫

தாதை தன்றவக் கொழுந்தினுக் கிசையமா சைவ
மாத வத்தனு யாதியாச் சிரமத்தில் வழங்கும்
வேத வித்துமாய் மரபினான் மேம்படு வானைப்
போது போதுமென் றுளத்தொடு புகன்றுகொண் டிருந்தான். ௬

பருவ நாலிரண டாகமேற கடிமணப பருவம
வருவ தாகவங கொருபகல வைணவப படிவப
பிரம சாரியாய்க கடைதொறும பிசசைபுக குணபான
ஒருவன வநதனன பலிககவ ணயறபுலத* துளளான எ

பிசசை வேணடின னவறகுததன பெணணினைக கொடுபபான
இசசை கூாநதருந தவததினல வருநதியின றெடுதத
விசசை வேதியன மனையொடு சுறறமும வினவா
தசச மினறினி ரெடுததவ னஙகையிற பெயதான அ

கலிககு நாபுரச சீறடிக கனனிதன விதியும
பலிககு வநதவ னலவிளைப பகுதியுந தூயப
ஒலிககு மநதிரச சிரகநீ ரொழுககினன முநதிச
சலிககு மனனையுந தமாகளுங கேடடுளந தளாவாா கூ

குலனு மோாகிலன கோததிர மோாகிலன குடிமை
நலனு மோாகில னொழுககமுங கலவியு நணணுந
தலனு மோாகிலன கனனியைத தநதனுஞெசய தாமெனப
புலனு மோாநதவன விதிவழி மதியெனப புலநதாா ய

மறற வனகுடி கோததிரஞ் சூததிர மறறும
உறற றிநதுரும மாபினுக கொககுமான மாயோன
சொறற தநதிர வைணவத தொடககுண்டு திரியுங
குறற மொனறினி மறுபபதென கொடுபபதென றிசைநதாா கக

தாயு மொக்கலு மொததபின றுநதையும வேதத
தாயு மெணமணத தாதியா மறநிலை யாறறல
தேயு நுணணிடைக கனனியைச செமபொனறு புதைததுக
காயு மாரழன முனனரக காளைககைக கொடுததான. கஉ

தெயவ மஙகல வரிசைகள செயதுதான பயநத
மெளவ லஙகுழற கனனியை மணமக னொடுங
கௌவை யமபுனல வேலிசூழ கடிநகா விடுததான
சைவ மஙகல வேதியத தாபத னிபபால கங

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

இலலாககுக கிழியீடு நோபபடடா
லெனபபலலா ரிலலந தோறுஞ
செலலாநின றிரநதுண்டு திரிநதமகன
மணமகளுயபச செலவ நலக

(பா - ம.) *னயற்புலத. †முந்தச.

வலலாளை மணநதுவரு வானபோறறம
மனைபுகுநத வனகட் சிலப
பொலலாராய வைணவததுப புகவொழுகு
தாயதநதை பொருளாக ளாகி கச

வநதமணை வாட்டிசிவ சிநதனையுஞ
சைவதவ வடிவு நோககி
வெநதவுடல போனயனமுமம வெநதவளை
வேறொதுககி வேணடா ராகி
நிநதனைசெய தொழுகுவா ரவளையொரு
நாணீததூ நீஙகி வேறறாாத
தநதமாமங கலஙகாணபான* றனியேவைத
தகமபூட்டித தாஙகள போனா. கரு

உணமாசு கழுவுவது நீறெனறே
யுபநிட்த முரைபபக கேட்டும
மண்மாசு பட்டபூசும வடிவுடையா
ரகனறதறபின் மனையில வைகும
பெணமாசு கழியவொரு சிவனடியா
தமைககாணப பெறும வினறெறன
கண்மாசு படுவதெனக கனிநதொழுகு
தலையனபாற கவலை கூாவாள கசா

சிவனடியாாக கனபிலாச சிநதையே
யிருமபேவல செய்து நாளுமு
அவனடியா திறதசொழுகா வாககையே
மரஞ்செவிக ளுறி யைநதும
பவனடியா ரிடைசசெலுததாப படிவமே
பாவைமறை பரவுஞ் சைவ
தவநெறியல லாநெறியே பவநெறியென
றளியளாய்த தளாவாள் பினனும கஎ

எனைத்துயிர்ககு முறறியிக பரமெனப
வவைகொடுபபா னொலலாந தானுய
அனைததுயிாக்கு முயிராகு மானெனப
வவனறிவாாக கஙகம் வாககு
மனத்துறுமெயப பததிவழி வருமெனப
வபபததி வழிநிற பாாககு
வினைத்துயாதீாத திட்வெடுதத வடிவெனப
தவனடியாா வேட மனறோ. கஅ

(பா - ம்.) *காண்பாா.

என்னவிருந் தலமருவா ளிருக்குமிடத்
தவளுள்ளத் தெண்ணி யாங்கே
தென்னவனு யிருந்தரசு செய்தபிரா
னவட்கருளுஞ் செவ்வி நோக்கிக்
கன்னமுராங் காஞ்சிரந்தோள் கண்டமுங்கண்
டிகைப்பூண்டு கையிற் றம்போற்
பனனெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரிய
புத்தகமும் பக்கஞ் சேர்த்தி. ௧௯

கரிந்தநீள் கயன்முள்ளி னரையுமுந்
திரைகவுளுங் கனைக்கு நெஞ்சுஞ்
சரிந்தகோ வணவுடையுந் தலைப்பனிப்பு
முத்தரியந் தாங்கு தோளும்
புரிந்தநூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ
றணிமார்பும் பொலிய நீழல்
விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்டூன்றிக்
கவிழ்ந்தசையு மெய்யுந் தாங்கி உ௰

ஒருத்தரா யுண்டிபல பகலகழ்ந்த
பசியினாற் போ லுயங்கி வாடி
விருத்தவே தியராயவந் தகம்புகுதக்
கண்டெழுந்து மீது ரனபின
கருத்தளாயத் தவிசிருத்திக் கைதொழுது
சிவனையிங்குக் காண வென்ன
வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர்
பசித்துனபால் வந்தே மென்றார் உ௧

இறப்பூட்டிப் போயினு ரெமரங்க
ளெனக்கெளிய யம்ப மேரு
விறப்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியாநின
கைதொட்டு விடுமுன யாதத
கொறப்பூட்டு விடுந்திறந்து கடிதடிசில
சமைத்தியெனக் குமரி தாளில
அறப்பூட்டு மடவாலு மவ்வாறே
யட்டிலபுகுந் தடிசி லாக்கி உஉ

தையன்மா தவக்கொழுந்து புறம்போந்து
சிரகநீர் தளிர்க்கை தாங்கி
ஐயனே யமுதுசெய வெழுந்தருளு
மெனவெழுந்த வடிகள் பாதச்

செய்யதா மரைவிளக்கி யந்நீர்தன
சென்னியின்மேற் றெளித்துப் பாச
மையனமா சிருள்கழுவி யகம்புகுவித்
தாசனமேல் வைத்துப் பின்னர் உ௩

நகைமலரிட் டருச்சித்து நல்லபரி
கலந்திருத்தி நறுவிமூல்லை
முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை
யெனப்பருப்பு முதுகிற் செம்பொற்
சிகரமெனப் பலவேறு கருணைபுறந்
தழீஇக்கிடந்த சிறுகுன் றீட்ட
வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய
சிற்றுண்டி வகையும் பெய்து. உ௪

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை
யின்னமுது செவியி லூட்டத்
தையலாள் விளக்கையறு சுவையமுது
வாயூட்டத் தளர்ந்த யாக்கை
ஐயார்தாந் திருவமுது செய்தமுதுண்
டவரெனமூப் பகன்று பூவிற்
கையதே மலர்வாளிக் காளைவடி
வாயிருந்தார் கன்னி காண. உ௫

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க்
கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய் பூணுங்
காசணிபொற் குண்டலமுங் கடகமுமாய்
மூப்புப்போய்க் காளை யான
தேசுருவங் கண்டுநடு நடுங்கிவளைக்
கரநெரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக்
கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்றாளக்
கற்புமலர்க் கொம்ப ரன்னாள் உ௬

ஆனபொழு தருங்கடிநன் மணங்குறித்து
மனையிறந்நீர் தயலார் புக்க
தேனொழுகு துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன்
புடையார்போற் றிரியும் வஞ்ச
மானமுடை யார்மீண்டு மனைபுகலும்
பதினாறு வயதின் மேய
பானனமணி கண்டனுந்தற் காப்பணிந்தோர்
பசுங்குழவிப் படிவங் கொண்டான். உ௭

எழுதரிய மறைசசிலமபு கிடநதுபுறத
தலமபவனப ரிதய மெனவுஞ்
செழுமலரோ டையினமலாநது சிவானநதத
தேனறநதுமபு தெயவக களுசத
தொழுதகுசிற றடிபபெரிய விரலசுவைதது
மைககணீர் துளுமப வாய்விட
டழுதளையா டையிறகிடநதா னனைததுயிரு
மீனறுகாத தழிககு மபபன. உ௮

தாயவிடடுப போனதொரு தனிககுழவி
யெனககலஙகித தாஙகித தேடி
ஆயவிடடுப பிரமனமு மறைகளமு
வனபுடையா ளனபிற் படடு
வாய்விடடுக கிடநதழுத மகவினைககண
டணஙகனையாண மாமி யெனனுங
காய்விடடு மதககொடியா ளிமமகவே
தெனககேடடாள கெளரி தனனை. உ௯

நததனயன றனககரிய நாயகனுக
கனபுடையா ணவிலவா டேவ
ததனயந தருமனைவி யொடுபோநது
சிறுபோது தைய லாயீண
டித்தனயன றனைபபாாத்துக கோடியென
வைததகனறு னெனறு முனனஞ்
சித்தநய னஙகலஙகச சீறிமண
வாட்டிதனமேற செறறங கொண்டாள். ௩௰

என்புபூண் டிடுகாட்டிற பொடியாடு
முருததிரனுக கிடைய ருத
அன்புபூண் டான்மகவுக் கனபுடையாய்
நீயுமெமக காகா யெனறுத்
துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுஙகொண
டகத்தை விடத்துரத்தி னாகள்
வன்புபூண் டொழுகுவை ணவமபூண்டு
பொறையிரகக மான நீத்தார். ௩௧

தாயிலாப பிள்ளைமுகந தனைநோககித
தெருவினிடைத தளர்வா ளுள்ளங
கோயிலாக் கொண்டுறையுங் கூடலு
யகனைமனக குறிப்பிற் கண்டு

வேயிலாக வியந்தடந்தோட கௌரிதிரு
　　மந்திரத்தை விளம்ப லோடுஞ்
சேயிலாக கிடந்தழுந்த குழவிவிசும்
　　பிடைவிடைமேற் றெரியக் கண்டாள். ௩௨

மழவுருநீத் தடலேறறின வருவார்தம்
　　மிடத்தணங்கின் மனுவை யோதிப்
பழகியபாப் பனமகளிப் பாரபதியின்
　　வடிவாக்கிப் பலருங் கண்டு
தொழுவிடைமே லேறிவிசும் பாருக
　　மலாமாரி சுரர்கள் தூற்ற
அழகரொழுந் தருளினா ரளித்தாங்கி
　　யதிசயித்தா ரவனி யோர்கள். ௩௩

ஆகச் செய்யுள் - ௧௫௩௰.

இருபத்து நான்காவது

கான்மாறியாடினபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

திருதத ராயமது ராபுரி மேவிய
சிததரா கியசெலவா
விருதத ராயிளே யவருமாய மழவுமாய
வேடஙகொண டடலேறறின
ஒருதத ராய்விளே யாடிய வாடலே
யுரைததன மினிமனறுள
நிருதத ராயவா மாறிநின றுடிய
நிலேசிறி துரைசெய்வாம. க

வேநதன மீனவன கொடியவ* னுகிய
விககிர மனறனறேள
ஏநது மணபொறை யிராசசே கரனபுயத
திறககியைந தருநாடன
பூநதண மாமலா வேதியன மாதவன
புரததினமேற பொலிநதோஙகுஞ்
சாநத நீறெனச சணணிதத புண்ணியத
தனிமுத னகாசாரநதான. உ

கண்ண கனபுவி யிராசசே கரனபொதுக
கடிநதுசெங கோலோசசி
வணண வெணகுடை நிழறறுவா னுனநத
வடிவமாய்த தனிமனறுள
அணண லாடிய திருநடத தன்பினு
லாடனூ லொழிததேனே
எண்ணு மூவிரு பததுமுக கலேயுஙகற
றிறைமுறை செயுநாளில. ௩

சிலமபி வாயினூ லிழைததிடு பந்தரிற
செஙகணமா றெழுவைகும
அலமபு தெணடிரைப பொனனியந தண்டுறை
யானைககா விறைககன்பு

(பா - ம.) *மீனவண் கொடியவ.

கலநத சிநதையான மூவிரு பததுநாற
கலைகளும பயினறுளளம
மலரநத வனகரி காறபெரு வளததவன்
வையகம புரககினறான. ச

பொனனி நாடவன வாயிலுள ளானொரு
புலவனவந தலரவேமபின
கனனி நாடனைக கணடுமுன பரவுவான
கனைகழற கரிகாலெம
மனன வறகறு பததுநாற கலைகளும
வருமவரா தனகொனறு
தெனன ரேறனை யாயது பாதனா
றெரிநதிலையெனச சொனனான. ரு

கேடட மீனவன மறுபுல விஞைசையன
கிளததுசொல லிகனமானம
மூடட வாருல மூழகிய மனததனைய
முதுமறைச சிரமனறுள
நாடட மூனறுடை நாயக னடலை
நானுமா டுதறகுளளம
வேடட தேகொலா மிதுவுமெம பிரானருள
விதியென வதுகறபான. சு

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

ஆடனூல வரமபு கணடவ ராகி
யவவழி யாடலும பயினற
நாடக நடைதோ புலவரைத துருவி
நணணிய வவரகெலா மகிழசசி
வீடருஞ சிறபபா லறுவையும பூணும
வெறுககையும வெறுததிடக கொடுததுய
பாடலவண டாறறுந தாரினான பாதப
பனுவலுங கசடறப பயிலவான. எ

பாவமோ டாரகந் தாளமிம மூனறும
பகாநதிடு முறையினாற பாதம
ஆவயி னஙக முபாஙகமே பிரததி
யாஙகமே யலாமுக ராகம
ஓவறு சீரசால காயபிர சார
முவமையில சிரககர கருமந
தாவறு கரகேத் திரஙகர கரணந
தானக மேசுத்த சாரி. அ

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம
விருததியே பிரவிசா ரமபூ
மண்டல முடனு காசமண் டலமே
மாசிலசுத தககர ணஞசீா
கண்டவுற புலித காரணமே யஙக
காரமே யிரேசித மெனனக
கொண்டநா லைநது பேதமுங கற றுக
கோதறப பயினறபி னவறறுள. ௯

வருததமின் மனேபா வாதியா மெட்டு
வகைநிருத தஙகளிற சாரி
நிருததமா கியதாண் டவமக மாாகக
நிகழததிடுந தேசியே வடுகே
அருததமா கியசிங களமென மூனறு
மதுநிலை யா றுமூ விரண்டு
திருததமாம பதமுந திகழிரே காதி
செபபிய வஙகமீ ரெட்டும. ௰

காலவகைத தாகுங காரணமு மேலோா
நாட்டிய விருவகைக கரமுங
காலவகை புரிகை முதறபதி னாறுங்
கவானமனை யாதியா மிரணடும
பாலது மடிபபு வகையெழு நானகும
பழிபபறு சுததசா ரியெனும
ஏ லுறு பூசா ரிகளபதி னாறு
மிததுணைக ககனசா ரிகளும. ௧௧

ஏற்றதிக கிராநத மாதியா முபபத
திருவகைத தேசிசா ரிகளுங்
காற்றினுங் கடுநதோச சககா மூதலாங
ககனசா ரிகைகளே ழைநதுஞ்
சாற்றுவித துவறபி ராந்தமா தியவாஞ்
சாரிபத தொனபது மாகப
போறறிவை யனைத்து முடபடப புட்ப
புடததிலக் கணமுதற பொருள்கள. ௧௨

ஆசவாத் தியமுன் பொருணமுதற் களாச
மாதியாம பாடபே தஙகள
பேசிய பதினு றெனபதும் படக
பேதமொன் றெழுந்தநா லைநதும

மாசறு மளக மாதியாம பாட
　　வகைகளு லேழுமற் றவற்றிற
பூசல்வாரத திகநதொட டைவகைச சசச
　　புடாதியாந தாளமாத திரையும. கங

கௗநதமாத திரையின கதிகளுஞ சொலலுங
　　கீதமும பாடமு மெழுததும
வளநதரு மணிபந தாதிகீ தத்தின
　　வகுததகட டளையெழு நானகும
அளநதிடு சரளை யாதிகட டளையே
　　ழைநதுநன கமைநதபா வாதி
விளமபிய மூனறு கலபபு மீருக
　　விளைததிடுங கூததக மாரககம. கச

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

உரைத்தவிக கூததுக் கறகும போதுதன னுடமபிற சால
வருததநோ யெயதி யிநத வருததநான மறையுந் தேரு
அருததமா யறிவாய வெளளி யமபலத தாடி நினற
திருததனா தமககு முணடே யெனபது நினைவிற கொணடான். கரு

கரியதா மரைககண ணானுங கமலநான முகனுங காண்டற
கரியதா ளொனறே நோவ வாறறநா ணிறப தநதோ
உரியதா மிதனைக கறறு வருததமுற் றோரநது மீது
தெரியநா னிருபப தேயோ வறனெனச சிநதை நோவான. கசு

வடுபபடு பிறவிப பௌவ வாமபுகாண கினற நாளவந
தடுபபவா யாவ ரேனு மவாகளெலாம போகம வீடு
கொடுபபவா செயயு மிநதக கூததையெப படிநாஞ் செனறு
தடுபபது தகாதன றேனும வருநதுமே சரண மெனனு கஎ

இதறகிது துணிவெனன றுனனி யெழுநதுபோய்ச சிவனி ராவிற்
கததகளிற றொருதத லேநதுங் கதிரமணிக குடுமிக் கோயில
மதககரி யுரியி னாற்கு வாமபறச சிறநத பூசை
விதபபட யாம நானகும விதிவழி யியறறல செய்யா. கஅ

விணடக மலாததா ளேததி வெளளியம பலதது ளன்பா
தொணடக மலா நினற சோதிமெய்ஞ் ஞானக கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்நது தாழநது கடபுனல சோரச செஙகை
முண்டக முடிமே லேறறி முகிழததுநின றிதனை வேண்டும. ககூ

நின்றதா ளெடுத்து வீசி யெடுதததா ணிலமீ தூனறி
இனறுநான காண மாறி யாடியென வருதத மெலலாம
பொன்றுமா செய்தி யனறேற் பொன்றுவ லெனறு வன்பின்
குனறனன சுரிகை வாணமேற குபபுற வீழவே னெனறு ௨௰

நாட்டினன குறிததுப பாய நணணுமுன னிடததா ளூனறி
நீட்டினன வலததாள வீசி நிருமலன மாறி யாடிக
காட்டினன கனனி நாடன கவலையும பாச மூனறும
வீடடினன பரமா னநத வேலையுள வீட்டி னானே ௨௧

விளைகளவாய் வீழநத வணடினன மெயயறி வினப மெனனும
அளவிலா முநநீா வெளளத தாழநதவ னெழுநது பினனும
உளமுமவா சகமு மெயயு முடையவ னதுவே யாகப
பளகிலா வனபு தானே படிவமாயப பழிசச லுறறான ௨௨

[கலிவிருததம]

பெரியாய் சரணஞ சிறியாய சரணங
கரியா கியவங கணனே சரணம
அரியா யெளியா யடிமா றிநடம
புரிவாய் சரணம புனிதா சரணம. ௨௩

நதியா டியசெஞ சடையாய நகைவெண
மதியாய மதியா தவாதம மதியிற
பதியாய பதினெண கணமும பரவுந
துதியாய சரணஞ சுடரே சரணம ௨௪

பழையாய புதியாய் சரணம பணிலக
குழையாய் சரணங் கொடுவெண மழுவாள்
உழையாய சரணம முருகா தவாபால
விழையாய் சரணம விகிர்தா சரணம ௨௫

இருளாய வெளியாய சரணம மெனையும
பொருளாக நினைநது புரநதான மால
தெருளா தநடந தெரிவித தெனையாள
அருளாய் சரணம மழகா சரணம. ௨௬

அயனத தனெனப படுமா டரவச
சயனத தவனைத தருதத துவநால
வயனத் தவவா னவாவா னவசேல
நயனத் தவனு யகனே சரணம ௨௭

கதவெவ கரியின னுரியாய் சரணம
மூதலந தமிலா முதலே சரணென
றதிரபைங் கழனூர புரவண டலறும
பதபங கயமூன் புபணிந தாசன　உ௮

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

எனறுமிப படியே யிநதத திருநடம யாருங காண
நினறருள செயய வேண்டு நிருமல மான வெளளி
மனறவ வடியேன வேண்டும வரமிது வெனறு தாழநதான
அனறுதொட டினறு மெங்கோ னநநட நிலையாய நினறான். உ௯

ஆகச செயயுள - ௧௪௮௯

இருபத்தைந்தாவது
பழியஞ்சினபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஈறிலான செழிய னனபுக கெளியவ னாகி மனறுள
மாறியா டியகூத தெனசொல வாமபின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான றானே ரருமபழி யஞ்சித தெனனன
தேறலா மனததைத தேற றுந திருவிளை யாடல சொலவாம. க

இளையநாட சிறிது செலல விராசசே கரனறன காதற
றனையனாங குலோததுங கறகுத தனனா சிருககை நலகி
வினையெலாம வெனறு ஞான வெளளியம பலதது ளாடுங
கனைகழ னிழலிற பினனிக கலநதுபே ரினப முறறான. உ

குரவனசெங கோலகைக கொணட குலோததுங்க வழுதி செங்கண
அரவங்கம பூணட கூட லாதிநா யகனை நிததம
பரவனபின வழிபா டாறப பததிமை நியமம பூணடான
இரவஞசுங கதுபபி னலலா ரீரையா யிரவ ருளளான. ந

[கொசசககலிப்பா]

அபபதினா யிரவாகது மொவவொருததிக கவவாறாய
ஒபபரிய வறுபதினா யிரஙகுமா ருளரவருட
செபபரிய வலலாணமைச சிஙகவிள வேறனையான
வைபபனையான முதறபிறநத மைநதனபே ரனநதகுணன. ச

கலைபயினறு பரிநெடுநதோ கரிபயினறு பலகைவாள்
சிலைபயினறு வருகுமரா திறநோககி மகிழவேநதன
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள
மலைபயினறு குளிரதூஙக மகிழவித்து வாழுநாள. ரு

செய்யோநது திருபபுததூர நினறுமொரு செழுமறையோன
பையேநது மாவலகுன மனைவியொடும பானலவாய்க
கையேநது குழவியொடுங கடமபுகுநது மாதுலனபால
மையேநது பொழிலமதுரை நகரநோககி வருகினறான. சு

வருவானுண ணீரவேட்டு வருவானை வழிநிறகும
பெருவானாக தடவுமொரு போராலி னீழலின்கீழ்
ஒருவாத பசுஙகுழவி யுடனிருததி நீரதேடித
தருவான்போய் மீணடுமனை யிருககுமிடந தலைபபடுமுன. எ

இலைததலைய பழுமரததின மிசைமுனனு ளெயதவொரு
கொலைததலைப கூர்வாளி கோபபுணடு கிடநததுகால
அலைததலைய வீழநதுமமை வினையுலபப வாஙகிருநத
வலைததலைய மாணுககி வயிறுருவத தைததனறால அ

அவவாறவ வணஙகனையா ளுயிரிழநதா ளவவேலைச
செவவாளி யேறிடட சிலையுடையா னொருவேடன
வெவவாளி யேறனையான வெயிறகொதுஙகு நிழறேடி
அவவால நிழலெய்தி யயனினறு னிளைபபாற கூ

தண்ணீரககுப போயாவி தலைபபடட மறையவனும்
உணணீர்கைக கொணடுமீண டொருஙகிருநத குழவியொடும
புணணீரவெள ளததுககா ருழநதுயிரைப புறஙகொடுதத
பணணீர மழலைமொழிப பாரபபனிமைக கண்ணுறறுன ய

அயிலபோலுங கணையேறுண டவவழிபுண ணீர்சோர
மயிலபோல வுயிரபோககி கிடககினறுண மருஙகணைநதென
உயிரபோலவா யுனககிதுவென னுறறதென மததெறிதண்
தயிரபோலக கலஙகியறி வழிநதுமனஞ சாமபினுன. கக

இனையதோர பெணபழியை யாரேறறு ரெனததோவான
அனையதோர பழுமாததின புறததொருசா ரழலகாலும
முனையதோர கணையோடு முடககியகைச சிலையேநதி
வினையதோர தெதிரநினற விறலவேடன றனைககணடான. கஉ

[கலிநிலைததுறை]

காபபணி தாளன வாளொடு வீககிய கசசாளன
கூபபக ழிககோ லேறிடு விலலன் கொலைசெய்வான
ஏற்பன கைககொண டிவவிடை நினறு னிவனேயென
பார்பபனி பைககொன றினனுபி ருணடு பழிபூணடான கங

என்ன மதிததே யேடா வேடா வெனனேழை
தனனை வதைததாய நீயே யெனனுத தழலகாலகண்
மின்ன லெயிறறுக கூறறென வலவாய் விடடார்த்து
மனனவ னுணைப பாச மெறிநது வலிததேகும கச

மாண்டவ ளோத்தன் வெநநிடை யிட்டான மகவொக்கற்
றுணடவ ணைத்தான றுய்முலே வேட்டமூ தனசேயைக
காணடொறும விமமாக கணபுனல சோாக கடிதேகா
ஆணடகை மாறன கூட லணைநதா னளியனறுன. ௧௫

மட்டவிழ தாரான வாயின மருஙகே வநதெயதா
உடடுக ளிலலா வேடனே முனவிட டுயிரனனாள
சடடக* நேரே யிடடெதிா மாறன றமாகேடபக
கடடுளி சிந்தா முறையிடு கினறுன கைபோசசா ௧௬

கோமுறை கோடாக கொறறவ ரேறே முறையேயோ
தாமரை யாளவாழ தணகடி மாாபா முறையேயோ
மாமதி வாணேன வழிவரு மைநதா முறையேயோ
தீமைசெய் தாய்போற செஙகை குறைததாய முறையேயோ ௧௭

பிறஙகுங கோலான மாறடு கொறறம பெறுவேநதன
உறஙகும போதுந தனனரு ளாணை புலகெஙகும
அறஙகுன றுவாக காபபதை யெனப வஃதியாதும
மறஙகுன றுதான செயகொலே காவா வழியெனறுன ௧௮

வாயிலு ளாாத மனனவன முனபோய மனனுாங
கோயிலின மாடோா வேதியன மாதைக கொலேசெயதான
ஆயின னெனறேரா வேடனே முனவிட டவிநதாளோத
தாயினன வநதிங கிடடயா கினறுன றமியெனறுா ௧௯

இறைமக னஞ்சா வெனகுடை நனறு லெனகாவல
அறமலி செஙகோ லஞசு பயநதீாத தாசாளும
முறைமையு நனறுன மண்கலி மூழகா† முயனறேநதும
பொறைமையு நனறு லெனறு புலநது புறமபோநதான. ௨௰

வேதிய னிறகுந தனமை தெரிநதான மெலிவுறறுன
சாதியின மிககாய வநத துனகெென றளாகினறுய
ஓதுதி யெனனக காவல னேபபாாத துரைசானற
நீதியு ளாயகே ளெனறுரை செயவா னிகழசெய்தி ௨௧

இனறிவ ளோககொண டோாவட நீழ லிடையிடடுச‡
சென்றுத ணீாகொண டியானவரு முனனிச சிலேவேடன
கொனறய னினறு னெனறுலே யூடடுங கொலேவேலபோல
வன்றிறன் மாறன செவிநுழை விததான மறையோனுல ௨௨

(பா - ம) *கட்டழல. †மூழக ‡இடைவிட்டு.

அநதணன் மாற்றந தனனையு முடகொண டறநோககுஞ
சநதன வெற்பன மறவனை நோககத தாழநதனனன
எநதை பிரானே நாயடி யேனின றெயபபாற
வநது புகுநதே னநத மாததின மருஙகோசா　உ௩

ஐயே நானுங கொனறவ னலலேன கொனறுளைக
கையேன வேறுங கணடில னெனறு னிவளாகம
எயயே றுண்ட வாறெவ னெனறு ரெதிரநினறா
மெயயே யையா யானறி யேனிவ் விளைவெனறுன　உ௪

இககொலை செயதான யானல னெனறு துளனெனனத
தககவ னேயோ தறுகண மறவ னுரைமெயயோ
சிகக வொறுததா லலலதை யுணமை செபபானென
றுககவு ரைத்தா மநதிர ருளளா பிறரெலலாம　உ௫

மனனன றுனு மறறது செயமின னெனமளளா
பினனந தணடஞ செயதனா கேடகப பிழையிலலான
முனனஞ சொனன சொறபெய ராதுய மொழியாநின
றினனந தீரத தேருமி னெனறு னெனசெயவான.　உ௬

ஆறற வொறுககுந தணடமு மஞசா னறைகினற
கூறறமு மொனறே கொனறு குறிபபு முகநதோறறுன
மாறறவ ரேயோ மாவோ புளளோ வழிவநத
கோறறொடி யைககொன றெனபெற வலலான கொலைசெயவான்.

கைதவ னுமிக கானவ னேயோ பிறரேயோ
செயதவா யாரே யிககொலை வேடடஞ செயதோரமா
எயத விலககிற றபபிய கோறு னேறுணடிம
மைதவழ் கணனுள மாயநதன ளேயோ வறியேனுல　உ௮

எனனு முனனித தெனனவ னினன மிதுமுனனூல
தனனு லாயத தககதை யெனறுன றகவிறறன
அனனு ரநநூ லாய்நதிது நூலா லமையாதால
மனனு தெயவத் தாலே தேறும வழியெனறா　உ௯

வேநதர்கள சிஙகம வேதிய னைபபாரத திதுதீர
ஆயநதுன துளளக கவலை யொழிபபே னஞசேனின
ஏநதிழை யீமக் கடனிறு விபபோ தெனறேவித
தேநதுணா வேஙகைத தாமற வோனைச சிறைசெயதான்　௩௰

மினனனை யாடன செயகடன ழுறறு மீணடோனைத
தன்னமா கோயிற கடைவயின வைததுத தானெனிக
கொனனவில வேலான றஙகள குடிககோா குலதெய்வம
என்ன விருநதா ரடிகள பணிநதா னிதுகூறும. ௫௧

[கொசசகககலிப்பா]

மனறுடு மணியேயிம் மறவனறன பாாபபனியைக
கொனறனே பிறாபிறிதாற கொனறதோ விதுவறறால
ஒனறனு மளபபரிதாக கிடநததா லுனனருளால
எனறுழவு கெடத தேறறு யெனறிரநதா னவவேலை. ௫௨

திருநகரின புறமபொருசாா குலவணிகத் தெருவினகண்
ஒருமனையின மணமுளதங காதணனே டொருஙகுநீ
வருதியுன துளநதேறு மாறறமெலாந தேறறுதுமென
றிருவிசுமபி னகடுகிழித தெழுநததா லொருவாககு. ௫௩

திருவாககுச செவிமடுததுச செழியனறன புறஙகடையிற
பெருவாககு மறையவனே டொருஙகெய்திப பெரும்பகலபோய்க
கருவாககு மருணமாலைக கஙகுலவாயத தனனைவேற
றுருவாககிக கடிமனைபோ யொருசிறைபுக கினிதிருநதான. ௫௪

அனறிறைவ னருளாலங கவாகேடக வமமனையின
மனறலமகன றனககளநத நாளூலபப மறலியிருட
குனறமிரண டெனவிடுதத கொடுமபாசக கையினாவாய
மெனறுவருஞ சினததவரி லொருவனிது விளமபுமால.* ௫௫

இனறேயிங கிவனுயிரைத தருகிசெனு மிருமபகடடுக
குனறேறுங கோனுரையாற கொளவதெவன பிணியுடமபின்
ஒனறேனு மிலதொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொளவ
தனறேயென் செயதுமென மறறவனீ தறைகிறபான ௫௬

ஆறறுலே றண்டகனை யருகொதுங்கும பார்பபனியைக
காறறுலவீழத் தெவவாறு கவாநதேமப படியிநதச
சாறறுா வாரததிற றுமபறுததுப புறநின்ற
ஈறறுவை வெருளவிடுத திவனுயி கவா கென்றுன். ௫௭

அநதமொழி கேடடரச னருமறையோய் கேடடனையோ
இநதமொழி யெனபபனவ னிவனிவ்வா றிறநதாலென்
பைஙதொடியா ளிறநததுமப படியேயென மனககவலை
சிநதவிது காணபேனெனனு மெருஙகிருநதான றெனனனெடுமம. ௫௮

(பா - ம) *வினவுமால

ஒட்டியபல் கிளைதுவன்றி யொல்லொலிமங் கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல் லியமுழங்கக் குழுமியவோ சையினவெருண்டு
கட்டியதாம் பிறப்புனிற் றுகக் கற்றுவொன் றதிரந்தோடி*
முட்டியதன் மணமகனை முடிந்ததா லவனாவி ௩௯

மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையார் வாழ்த்தொலி† போயழுகையொலி யாய்க்கழியக‡
கணமதனிற் பிறந்திறுமிக் காயத்தின் வருமபயனை
உணர்வுடையார் பெறுவருணா வொன்றுமிலாக் கொன்றுமிலை ௪௦

கண்டானந் தணனென்னன் காரியஞ்செய் தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங் குழன்மனைவி மாட்சியினுங் கழித்துன்பங்
கொண்டானம் றவனொடுந்தன் கோயில்புகுந் தலாவேப்பந்
தண்டாரா னமைச்சர்க்கும் பிறர்க்குமிது சாற்றினன் ௪௧

மறையவனை யினனுமொரு மணமுடித்துக் கோடியெனா
நிறையவரும் பொருளீந்து நீபோதி யெனவிடுத்துச்
சிறையழுவத் திடைக்கிடந்த செடித்தலைய விடிக்குரல்
கறையுடல்வே டனைத்தொடுத்த கால்யாப்புக் கழல்வித்து. ௪௨

தெளியாதே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவின் னருள்சுரந்து வேண்டுவன நனிநல்கி
அளியானு மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானை விழவெய்த கௌரியனைப்§ போய்ப்பணிவான் ௪௩

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆதரம் பெருகப் பாவியேன் பொருட்டெம்
    மடிகணீ ரருமபழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தீ ரெந்தையாக் குண்டோ$
    நான்செயத் தக்கதொன் றென்னாக்
காதலிற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக்
    கரையினமா பூசனை சிறப்பித்
தேதம தகற்றி யுலகினுக் குயிரா
    யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன். ௪௪

ஆகச் செய்யுள் - க௬௩௧.

(பா. ம.) *எதிரந்தோடி. †வாழ்த்தொலிபோய். ‡கழிந்த.
§காவலனை. $உண்டே.

இருபத்தாறாவது

மாபாதகந் தீர்த்த படலம்

[கலிவிருத்தம்]

வேத நாயகன் வெம்பழி யஞ்சிய
நாத னானை நலனிது நல்கிய
தாதை யைக்கொலை செய்த தனயன்மா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தமை பாடுவாம். ௧

விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன்
திரைசெய் நீர்நிலஞ் செங்கோல் செலுத்தினி
தரசு செய்யுமந் நாளி லவந்தியென்
றுரைசெய் மாநக ராலொரு பூசுரன். ௨

வெருவுங் காய்சின மாறிய வேதியன்
மருவுங் காதன் மனையெனும் பேரினள்
திருவுங் காமனற்* றேவியு மண்புனை
உருவுங் காமுறு மொப்பில் வனப்பினள். ௩

படியி லோவியப் பாவையொப் பாகிய
வடிவி னாளவள் பான்மக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற்
கடிய பாவக் கலன்போல்† வளர்நாள். ௪

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி யனங்கனெய் தான்கொலோ. ௫

இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் மையல்கூர்
வளமைக் காமமு மல்லினை யுந்நிறைத்
தனைவிட்‡ டாத்தலிற் றன்னை வயிற்றிடை
விளைவித் தீன்றவ டன்னை விரும்பினன். ௬

(பா - ம்.) *காமனற்றன் றேவியும். †கனல்போல. ‡தனையிட்டு.

அனனை யெனனு மழிதகை யாளகத
தினனுயிரத்துணை யுமமனக காவலாய்
மனனு நாண மடமுத லவவருந
தனனை நீஙகலிற றனுமொத தாளரோ. ௭

இனப மோசிறி தாகு மிதிலவருந
துனப மோகரை யிலலாத தொடுகடல
எனப தாரு மிவனு லறியவிவ
வனப தான வினையால வருநதுவான ௮

மைய லூக மதியை விழுஙகவக
கைய ணையைக கலநதொழு குஞசெயல
ஐயன றனசுறப பாறகண டயறசெவிக
துயய லாவணண முளளத தடககினன ௯

வேறறோ வைகல வெளிபபடக கணடறஞ
சாறறு நாவினன வேறெனறுஞ சாறறிலன
சீறற மேலகொடு செலவனகொல வேனென
ஏறறெ ழுநதன னீனறவள விலககுவாள ௰

தாயி னிபபு நுகாநதனை தநதையைக
காயி லெனபொறு வாயெனக காழுகாக
காயி லனனையி லபபனி லெனபயன
ஏயி னனரு ளெனனற மெனனெனறன ௧௧

மணடொ டுஙகரு விபபடை வனகையிற
கொணடு தாதை குரவனென றோகிலான
துணட மாகத துணிததாயைய வாயமுகந
துண்ட காம நறவா லுணாவிலான். ௧௨

மைகக ருஙகஙகுல வாயககொனற தாதைககுத
தகக தீததவி சிட்டனனை தனனொடுங
கைககட டுஙகு பொருளொடுங கனனெறி
புகக னனபுடை சூழநதார புளிநரே ௧௩

எய்யுங் கோறறுடு விலல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினா செலலலை நில்லெனக
கையி லுளளவுங கைககொணடு காரிகைத
தையல றனனையுந் தாஙகொடு போயினர். ௧௪

சென்று சேணிடைச் சிக்கற வாழலாம்
என்ற வெண்ணமொ டான றெய்திய வண்ணமொன்
றொன்று நாமெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணிய
தென்ற வார்த்தை யிவணிடைப் பட்டதால் கரு

தாதை தன்றனை யறகினி யார்துணை
மாதா யாயை மறவாக்கைக் கொள்ளவிப்
போது தானறுணை யென்பவன் போன்றுமா
பாத கத்துரு வாயவந்து பற்றினன். கசு

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தாவெனும்
பாவம் பாவம் பழிப்பிது வோவைய
கோவெ னுங்கை குலைத்தெறி யுந்திழற்
பாவை போல விடாதுபின் பற்றுமால் கஎ

[ஷை வேறு]

நல்லதீர்த் தஞ்சிவ தலநலோர் பக்கமுஞ்
செல்லவொட் டாதரன் சீர்த்திநா மஞ்செவிப்
புல்லவொட் டாதுளம் புகுதவொட் டாதுநாச்
சொல்லவொட் டாதுகண் டுயிலவொட் டாதரோ கஅ

சுற்றுமுன் பின்புறச் சூழ்ந்துதன் கொடுக்கினிற்*
பற்றிநின் றீர்க்குமா பாதகத் தாலலந்
தெற்றினிச் செயவதென் றுற்றலா திடருழந்
துற்றுவே† றுலகெலா மச்சமுற் றுழலுமால் க௯

உறுகணோ யாற்றநா ளுற்றுழன் றுலகெலாம்
மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவனருட் செயலினிற்‡ பாதகங்
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினான் உ௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அழிதகன் குறுகு வானமுன் னங்கயற் கண்ணி தந்தக்
குழையிரு காதுங் கோத்துக் கொலைகெழு* புலிப்ப றாலி
நுழைமயிர் நெடுநாண் பின்னை ஞான்றிட லைப்பப் பூண்டோர்
பழிதகை யாத வேடப் பாவையாய்ப் படிவங் கொள்ள உக

(பா-ம்.) *கொடுக்கிறப். †உற்றவே. ‡செயலினிப்.

கொலையிரும்* பழிக்கன் றஞ்சுங் கூட்டமெம் பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங் குஞ்சி வேங்கை மெல்லிணர்க் கண்ணி வேய்ந்து
கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந் தாடிச்
சிலையிருந் தடக்கை வேட்டத் திருவுருக் கொண்டு தோன்றி உஉ

கொண்டலங் கண்படுக்கு மாடக் கோபுர மருங்கிற் போந்தின்
கண்டக்க கருக்கு வாய்க் குரைக்குநாய்க் கதுவிக் காப்பப்
புண்டலை வாளி வில்லோர் புறங்கிடந் திமைப்பத் திங்கட்
டுண்டவா ணுதலா ளோடுஞ் சூதுபோ ராடல் செய்வான் உந

வெருவரு வேழ முண்ட வெள்ளில்போல் வறிய னாகிப்
பருவர லுடனுங் கெய்துமப் பாதகன் வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தாலு முன்னருங் கொடிய பாவி
வருவது காணடி யென்று மாதரை நோக்கிக் கூறும். உச

அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மனங்கனு லைப்புண் டாவி
உணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா
குணங்குல னொழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா
இணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதி வந்துறுவ தென்று. உரு

கள்ளுண்டல் காம மென்பக் கருத்தறை போக்குச் செய்வ†
எள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணிணிற் காணிற் கேட்கிற்
றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே
உள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தழிக்குங் கள்ளுண்ண ()

காமமே கொலைகட் கெல்லாங் காரணங் கண்ணோ டாத
காமமே களவுக் கெல்லாங் காரணங் கூற்ற மஞ்சுங்
காமமே கள்ளுண் டற்குங் காரண மாத லாலே
காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென்றான். உஎ

கொலைப்பழி கோட்பட் டாங்கே குறுகியான் முகங்கண் டேட
அலைப்பட்ட ருழந்து சாம்பி யழிவதென் பார்ப்பா ரென்னக்
கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்க ணோக்கந்
தலைப்படச் சிறிது பாவந் தணிந்துதன் னறிவு தோன்ற. உஅ

முற்பக லிழைத்த பாவ முதிர்ச்சியாற்‡ பிறந்து தந்தை
தற்பக§ ஞன வாறுந் தாதையை வதைத்த வாறும்
பிற்பக லந்தப் பாவம் பிடித்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புகுந்த வாறு மெடுத்துரைத் திரங்கி நின்றான். உகூ

(பா - ம.) *கொலையெழு. †செய்வது. ‡பாவமுயற்சியால். §தற்பகை.

மறபபெரும படிவங் கொண்டு மனததருள சுரநது நினற
அறபபெருங கருணை மூாததி யழிதகை யவனைப பாாததித்
திறபபழி யாஙகுச சென று மீஙகனறித தீரா தெனறக,
கறைப்பழி தீருமா வணணங கருதியோ ருறுதி கூறும ௩௰

வருதிநின னுமஞ சொனனோ வருககமு நரகில வீழக
கருதிநீ செயத பாவங கழிபபவ ரெவாயா நோககந
தருதலா லெளிதிற றீரச சாறறுது மையங கையேற
ருெருபொழு துணடி யீச னுறுதவ* ரேவல செயதி ௩௧

செஙகதிாக கடவுள வானந தீணடுமுன னெழுநது தீநதண
பைஙகதி ராறகு கொயது பசுககளை யருததி யாாவம
பொஙகமுப போதுங கோயிற புறதகொடடித தீாதத மாடிச
சஙகரன றனை நூற றெட்டு மெயவலஞ சாாச செயதி ௩௨

இததவ நெறியி னினறு லிபபழி கழியு மெனனுச
சிததவன புடைய வேடத திருவுருக கொணட கொனறைக
கொததவ னுரைததான கேட்டுக கொடிசசியா யிருநத வமமை
மததவன கரிததோல போாதத மறவனை வினவு கினறுள ௩௩

ஐயவிக் கொடியோன செயத பாவததுக களவில காலம
வெயயநா லேழு கோடி நரகிடை வீழநதா னேனும
உய்வகை யிலாத பாவி யிவனுககென னுயயுந தேறறஞ
செயவகையென றுகேடபச செஙகணமால விடையோனசெபபும.

அடுபழி யஞசா நீச ராயினு நினைககி னசசம
படுபழி யஞ்சான செயத பாதகத தொடககுண டெஙகும
விடுவகை*† யினறி வேறு களைகணு மின்றி வீயக
கடவனைக காபப தனறோ காபபெனறுன கருணை மூாததி. ௩௫

நெய்தறபோ தனைய வுண்க ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைககும வேறென்று செயறகு மாற்றல
மெய்தகக கருணை வளளல வேணடினெவ வினைஞ ரேனும
உய்தககோ ராதல செயகை யுனனருள விளையாட டனறே. ௩௬

என்றக மகிழ்சசி பொங்க வியமபினு ளியமப லோடுங
குன்றக நாடட வேடக குழகனு மறைந்து வெளளி
மன்றக நிறைந்தான் மேக மறைநதிட மறைநது செல்லும
மினறக விடாது பினபோம விளஙகிழை மடநதை யோடும். ௩௭

(பா - ம்.) *ஈசனுறறவர். †விவெதை.

ஆததா யியுஙகண்* டானு வறபுத மடைநது கூடல
நாதனா நவினற வாற்றா னனனெறி விரதச செயகை
மாதவ வொழுககந தாஙகி வருமுறை மதிய மூனறிற
பாதகங கழிநது தெயவப பாரபபன வடிவ மானான. ௩௮

சொறபதங கடநத வெநதை சுநதர நாதன ருளிற
பறபல வடசொன மாலை பததியிற றொடுததுச சாததித
தற்பர வறிவா னநதத தனியுரு வுடைய சோதி
பொறபத மருஙகிற புககான புண்ணிய மறையோ னமமா ௩௯

அனனையைப புணாநது தாதை குரவனு மநத னுளன
றனனையுங கொனற பாவந தணிததுவீ டளிதத தெனறால
பினனைநீ ரிழிநோய குடடம பெருவயி றீளை வெபபென
றினனநோய தீாககுந தீாதத மெனபதோ விதறகு மேனமை ௪௰

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

அழிநதவே தியனமா பாதகந தீாதத
தறிநதுவேந தமைசசரூ ருளளாா
ஒழிநதபா ருளளாா வானுளாா வியபப
முறறுநல லுரையுணா வெலலாங
கழிநதபே ரருளிக கயவனமேல வைதத
காரணம யாதெனக கணணீா
வழிநதுநான மாடக கூடனு யகனை
வழுததினா மகிழசசியுட டினைததாா ௪௧

ஆகச செயயுள - ௲௱௪.

(பா - ம்.) *ஆதனுஙகதகணே.

இருபத்தேழாவது
அங்கம்வெட்டின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

வேதகந தாதது* மூககண வேதியன மறையோன செயத
பாதகந தவிாதத வாறு பகாநதனம விஞசை யீநத
போதகன மனைகருத தீஙகு† புநதிமுன ஞகச செயத
சாதகன றனைபபோ ராறறித தணடிதத தணடஞ் சொலவாம க

கூாததவெண் கோடடி யானைக குலோததுஙக வழுதி ஞாலங
காததா சளிககு நாளிற கடிமதி லுடுதத கூடல
மாததனி நகருள வநது மறுபுலத தவஞ யாககை
மூததவ னொருவன வைகி முனையவாள பயிறறி வாழவான உ

வாளவினைக குரவ னனஞன வலலமணா விடுதத வேழந
தோளவினை வலியா லடட சுநதர விடஙகன றனனை
ஆளவினை யனபுந தானும வைகலு மடைநது தாழநது
மூளவினை வலியை வெலலு மூதறி வுடைய னமமா. ௩

கைவினை மறவாள விஞசைக காவல னவனைத தாழநது
தெவவினை வெலவான கறகுஞ சிங்கவே றனையாா தமமுள
உயவினை யுணராப பாவி சிததனென னொருவ னுளளான
அவவினை நிரமபக கறறு ஞகலூழ வலியா லனஞன ௪

மானவாள விஞசை யாலே தனைநனகு மதிககத தககக
தானதோா செருககி ஞறறன ஞசிரி யறகு மாறுயத
தானுமோா விஞசைக கூடஞ சமைததுவாள பலருங கற்க
ஊனுலாம படைவல லானி லூதிய மிதபபக கொளவான. ௫

ஒருததனே யிருவா வாளின விருததியு மொருஙகு கொளளுங
கருததனுய் விருதத னூரிற கழிவது கருதி யனஞன்
வருததுவா ளிளையா தனபால வரமனந திரித்து நாளும
விருததமே செய்வான் றுயை விரும்பினேறகிளையோ னன்ஞன. ௬

(பா - ம.) *வேதகாதரிதத. †போதகனறனகரு.

தொடத்தொடப் பொறுக்குந் திண்மைத தொனனில மனையா னில்லா
இடத்தவன றேவி பாறபோ யிடனுண்டே யிடனுண் டேயென்
றடுததடுத தஞசா தெனறுங கேடடுககேட டகலவா ளுக
நடைத்தொழிற பாவை யனன நஙகைவா ளாவி ருநதாள்.* ௭

பினனொரு பகறபோயச செஙகை பிடிததனன வலிபபத தளளி
வனனிலைக கதவ னாககித தாழககோல வலிதது மாணட
தனனிலைக காப்புச செய்தா டனிமனைக காவல பூண்டாள்
அந்நிலை பிழைதத தீயோ னனங்கத்தீ வெதுபபப போனுன் ௮

அறஙகடை நினறா ருளளு மாறறவுங கடைய னுகிப
புறஙகடை நினறுன செயத புலைமைதன பதிகருந தேறறுள்
மறநதவிர கறபி னுடன மனமபொதிந துயிரக டோறும
நிறைநதநான மாடக கூட னிமலனை நினைநது நொநதாள. ௯

தாதக நிறைநத கொனறைச சடையவன புறமபு செயத
பாதக மறுககுங கூடற பகவனெவ வுயிரககுந தானே
போதக னுகித தோறறும புணணியன புலைனுன செய்த
தீதக முணாநது தணடஞ செய்வதற குளளங கொணடான ௰

கோனுடைக குரவ னேபோற சிததனைக குறுகிச சிததா
காளையா நீயுஞ சாலக கழியமுப படைநத யாமும
வாளம ராடி நநதம வலிகளு மளநது காண்டும
நாளைவா வருது நாமு நகாபபுறத தொருசா ரெனறுன ௧௧

நாதனுங குரவன கூற நனறென வுவநது நாலாம
பாதக னதறகு நொநதான படைககலக குரவன மீண்டு
போதரு மளவில வையம புதையிருள வெளளத தாழ
ஆதவன வைய முநநீர வெளளதது ளாழநத தமமா. ௧௨

ஆசினன குரவற கினனு வாறறினேன பாவம போல
மாசிருடிணிநத† கஙகுல வலிகெட வடிவாள விஞசைத
தேசிக னொருவ னனனுன றிணியுடல சிதைபபத தீட்டுங
காயசின வாளபோற கீழைக கலலிடை முளைததான வெயயோன ௧௩

நனறியைக கொனறு தினறே னுயக னுணைக கஞசும
வனறிற லரிமா னூர்தித தெயவதம வழிபட டேததி
வென்றிவாள பாவிக கசசு வீககிவாள பலகை யேநதிச
சென்றுவா னுழவன சொனன செருககளங குறுகி னுனே ௧௪

(பா - ம.) *வாளாதிருநதாள். †மாசிருடணிநத.

மதுகைவா ளமாகத்கு றெனனல வநதறை கூவிப போன
முதுகடும புலியே றனன முடஙகுடற குரவன் றூனும
அதிாகழல வீக்கிக் கசசு மசைததுவெண ணீறுஞ சாததிக
கதிாகொளவாள பலகை தாஙகிக கயவனுக கெதிரே வநதான க௫

மடஙகலே றெனறும பைஙக ணரியொனறு மலைநதா லெனன
முடஙகலவான றிஙக ளொனறு முககணு நானகு தோளும
விடஙகலுழ மிடறுந தோறறு வெனறிவாள விஞசை வேநதும
அடங்கலன றூனு நேரிட டாடம ராடல செய்வாா. க௬

எதிாபபாபின பறிவா நோபோ யெழுநதுவா னேறு போல
அதிாபபாகே டகததுட டாழவுற றடஙகுவா முளைபபா வாளை
விதிாபபாசா ரிகைபோய வீசி வெடடுவா விலககி மீளவா
கொதிபபா போய நகைபப ராணமை கூறுவா மாறி நோவா க௭

வெநநிடு வாாபோற போவா வடடிதது விளிதது மீளவா
கொனனிடு வாணமாா பேறபா குறிவழி பிழைதது நிறபா
இநநிலை நாலைங கனன லெலலைநின றூடல செயதாா
அநநிலை யடுபோா காணபா ரனைவருங கேடக வையன க௮

குரததியை நினைதத நெஞசைக குறிததுளை நாவைத தொடட
காததினைப பாாதத கணணைக காததனை கோடி யெனறெனை
றுளைததுளைத தவறறுக கெலலா முறுமுறை தணடஞ செயது
சிாததினைத தடிநது வீடடித திருவுரு மறைநதுநினறூன க௯

போாகெழு களஙகண டாருட பொருபடைக கேளவிச செலவா
வாாகெழு கழறகா லானைக கணடிலா மனையிற றேடி
ஏாகெழு கறபி னூளை யெஙகுறறூன குரவ னெனனக
கூாகெழு வடிவேற கணணூள போயினூா கோயிற கெனறூள. உ௰

எனறவப போதே கோயிற கேகினூன மீணடான றேடிச
செனறவா சிததன றனனைச செருககளத தடுபோா செயது
வெனறனை யேபின னநத வெஙகளத தெஙகுந தேடி
நினறனைக காணூ திஙகு நோநதனம யாஙக ளெனறூா உக

விரைசெய்தா ரவனயா னஙகம வெட்டினே னலலே னீஙகள
உரைசெய்வ தெவன்யா ரெனபோற சிததனை யுடன்று மாயதது
வரைசெய்தோள விநதைக கீநதா மறறிது சுறறும வையைத
திரைசெய்நீாக் கூட லெநதை திருவுளச செயலகொ லெனறூன.()

மட்டித்த கலவைக கொங்கை மனைவியுஞ் சித்தன றனைக
கிட்டிபபல காலும வநது கேட்டது நெருநல வாய்வந
தொட்டித்தன கையைப பற்றி யீாத்தது முள்ளம வெநது
தட்டிபபோய்க கதவந தாழிட டிருநதது சாற்றி ளுளே உ௩

அமமனை யருளிச சொனன படியெலா மருளிச செய்து
தெமமுனை யடுவாள வீரா சித்தனே மாயத்தா ரீது
மெயமமையா மெனறு கணட மைநதரும விளமபக கேட்டான
எமமையா ளுடைய கூட லிறைவனை யாட்டே யெனறுன　உ௪

கொடியையே ரிடையா ளோடுங கொறறவா வினுரு ரோடுங
கடியநான மாடக கூடற கணணுத லடிககீழ்த தாழநது
நெடியனுன முகனுங தேறு நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற றேசின னருளவினை யாட லெனறுன,　உ௫

தணமதி வழிவந தோனு நகருளாா தாழும பாதி
விணமதி மிலைநத வேணி விடையவ னுட ளுகைகிக
கணமலா வெளளத தாழநது கனைகழ லடியிற ருழநது
பணமலா கீதம பாடி யாடினூா பழிச்சி நினறுா　உ௬

[ஷை வேறு]

அடியவருக கெளியரிவா பரதேசி காவலரென
றடி வீழந தேத்தி
வடியயிலவேற குலோத்துங்கன மாணிகக மாலையெனு
மனையா ளோடுந
தொடியணிதோரண முதுமகனைக களிறேற்றி நகரைவலஞ
சூழவித திபபால
முடியணிவித தனநதகுண பாணடியறகுத தணிறைமை
முழுது மீநதான　உ௭

நிலைநிலையாப பொருளுணாநது பற்றிகநது கரணமொரு
நெறியே செலலப
புலனெறிநீத தருளவழிபோயப போதமாந தனவலியைப
பொத்தி நினற
மலவலிவிட டகலவரா வுமிழநதமதி போலவிளஙகி
மாறி யாடுந
தலைவனடி நிழலபிரியாப பேரினபக கதியடைநதான
றமிழா கோமான　உ௮

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

செஙகண மாலவிடை மேலவி டஙகா
செருககள ததிடை வாளெடுத
தஙகம வெட்டிய சேவ கததை
யறைநத னநதமிழ மாறனமேற
சஙகை யிட்டம ணீச ராறறிய
தறுகண வேளவி மூளைததோர
வெஙகண வாளர வைததணிதது
விளிதத வாறு விளமபுவாம க

கோதி லாத குணத தனநத
குணபபெ ருநதகை மீனவன
ஆதி நாயக னுருவ மாகிய
வைநதெ ழுததொடு கணடிவெண
பூதி சாதன மாவ தேபொரு
ளென்று பததிமை பூண்டுதன
தாதை யேழுத லாய மனனவா
தமபி னுநதலை யாயினான. உ

அதத கைச*சிவ சாத னநதனி
லனபு மிககவ னொழுகலால
அததன மெயததிரு வைநதெ ழுததொலி
யானு நீறறொளி யானுமுட
பைதத வலவிரு ளுமபு றததிரு
ளுஞசி தைநது பராபரன
விதத கததிரு வேட மானது†
மீன வனறிரு நாடெலாம ௩

நாயி னுஙகடை யான மாசுட
னளளி ருடபுரை நெஞசரெண
ணாயி ரஞசமண் வேட ரனன
தறிநது கொண்டு வெகுணடழற

(பா - ம) *இத்தகை †வேடமாயின

ரேயி ருமபென மான வெஙகனல
 சுட்டி டததரி யாாகளாய
மாயி ருநதமிழ மாற னைதெதற
 வஞச வேளவி யியறறுவாா. ௪

எலலை காத மளநது சாலை
 யெடுதத முறபடு குணடமுஙக
கலலி யாரழ லிட்டெ மூமபுகை
 கெளவி யெணடிசை களுமுறச
செலல வான வுடுகக ளுமபொரி
 யிறபொ ரிநதன சிதறநீண
டொலலை தாவி விசுமபு தைவர
 வோட்டி* வெஙகனன மூட்டினா. ௫

அதத முனறெரி குணட நினறு
 மகனபி லததெழு வானெனப்
பைதத துஞசிருள வாயும வாயிரு
 பாலும வாலிய பகிரமதிக
கொதது நஞசின† மொழுகு பறகளு
 மூழி யாரழல விழிகளும
வைதத சைநதொரு வெறபு வநதென
 வநது ளானொரு தானவன ௬

உதிதத செஙக ணரகக வஞச
 னுருததெ மூநதெரி வடவையிற
கொதிதத டுமபசி தாக முஙகொடி
 தாலெ னககொடி யோாைநீா
விதிதது டுமபணி யாதெ னககென
 மீன வனறனை மதுரையோா
டெதிர்த தெடுததுவி மூஙகி வாவென
 வேவி னருட னேகினன ௭

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

பாயுடை யவாவிட விடநாகப
 படிவுகொ ளிசிசா னிலனணடந
தோயுட லினனுடல விடமூறிச
 சொரிதுளை யெயிறினன வடவைசசெந

(பா - ம.) *ஒட்டி. †கொததுஞசினம.

தீயுடை யனவென வெரிகணணன
றிணியிருள வரைமுழை யெனவிணட
வாயுடை யவனெடு நெறிமுனனி
மழைநுழை வரையென வருகினறன ௮

அரவிறை யுறைபிலம வெளிகாண
வரையுடல புதைபட நிலமவிளள*
வருவிழி† யழலெழ வுயிரகானமுன
வளியுளர கிளரவலி விளிவெயதப
பொருசின விழியெதிர படுபைஙகூழ
புகையெழ வனமரை பொரிபொஙகர
கருகிட முதுசினை யிறைகொளளுங
ககநிரை சிறைசுருள படவீழ ௯

அகனிலம வெருவுற நிலனேநது
மரவிறை வெருவுற வெயிலகாலும
பகனமதி வெருவுற விவைகெளவும
பணிகளும வெருவுற வகறிககின
புகரமலை வெருவுற வடுதணடப
புரவலன வெருவுற வருசெஙகண
நகைமதி புரையெயி றவணமாட
நகரெதிர குடவயின வருமெலலை ௰

கணடவர கடிநகர கடிதோடிக
கெளரிய னடிதொழு தடிகேணங
கொணடலகண வளரமதில வளைகூடற
குடவயி னொருபெரு விடநாகம
அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட
டயிறர வருவதை யெனநீளவாய
விண்டுகொண டணைவதை யெனவோடும
வெருவலன மதிகுல மறவீரன ௧௧

மறறிது முனமத கரிவிடடோர
வரவிட வருவதை யெனவெணணட
உறறிது தனையும விளிததறகெம
முடையவர விடையவர விடநாகஞ
சுறறிய சடையின ருளரெனனுச
சுரருல கிழிசுட ரெனநிறகுங
கறறனி யிடையுறை யிறைமுனபோயக
கனைகழ லடிதொழு தறைகிறபான. ௧௨

(பா - ம.) *விளளர. †வருவழி.

வழிவழி யடிமைசெய் தொருபோது
மறவலன வழிபடு மடியேனின்
மொழிவழி முறைசெயது வருவேனிம
முதுநக ரடையவு மமணீசா
அழிவது கருதினா விடுநாக
மடைவது னருளவழி யதனுவி
கழிவது கருதிய வடியேனைக
கருணைசெய தருளிது கடனெனமுன 	௧௩

அனுமதி கொடுதொழு திறைபாத
மகமதி* கொடுபுற னடைகினற
பனிமதி வழிவரு தமிழமாறன
பகழியொ டுசிலை யினனேகிக
குனிமதி தவழதரு மகினீடுங
கொடியணி சுடகடை குறுகாமுன
தனிவரை யெனநிகா தருகோபத
தழலவிழி யரவினை யெதிாகண்டான 	௧௪

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

பலபொறிப பகுவாயப படப்புடை பாபபிப
பக்கமெண டிசையொடு விசுமபிற
செலகதிா புனைததுத திணியிருள பாபபித
திஙகளின பகிாபுரை நஞசம
பிலகெயி றதுககிப பெரிதுயிாத தகலவாய்
பிளநதுமா நகரெலா மொருஙகே
ஓலெனக கௌவி விழுஙகுவான சீறி
யுருததன னுரகவா ளவுணன 	௧௫

அடுததன னரச சிஙகவே றிடியே
றஞசவாாத தஙகையிற சாபம
எடுததன னெடுநா ணிருதலை வணககி
யெரிமுகக கூாஙகணை தொடுததது
விடுததனன விடுதத சாமெலா முரகன
வெறுநதுகள படககறித துமிழநது
படுததனன பொருது பஞசவன புராரி
பஙகயச சேவடி நினையா. 	௧௬

(பா - ம்.) * அகமதிற கொடு.

கொடியதோா பிறைவா யமபிளை விடுததுக
கோளரா வளையுட றுணிததான
இடியதோ வெனவாாத தெரிநிறக குருதி
யிராஙகிவீ ழருவியிற கவிழ
நெடியதோ ருடலம புரளபடக கூாவா
ளெளிதா விளிபவன மேலைக
கடியதோ ரால காலவெள ளமபோற
ககதிஞன கறையிரு ணஞசம. கஎ

தீவிட முருததுத திணியிருள கடுபபத
திருநக ரெஙகணுஞ செறநத
காவிடங கூவல கயநதலை சதுககங
கழகமா வணமஙக ழிஞசி
கோவிட மாட முபரிகை மேடை
கோபுர மாஙகெலாம பரநது
தாவிட மயஙகி யுறஙகினா போலச
சாமபினா தணிநகா மாககள கஅ

நிலைதளாந துடலந திமிாநதுவோ வருமபி
நிறைபுலன பொறிகா ணஙகள
தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித
தழுதழுப படைநதுநா வுணஙகி
மலைதரு கபமே னிமிாநதுணா வழிநது
மயஙகிமூச சொடுஙகியுள ளாவி
அலைதா வூச லாடினா கிடநதா
ரனனதொன னகருளா ரெலலாம க௯

தெனனவன விடஙகண டஞசுமால போலச
சினகா மடைநதுதாழந தெநதாய
முன்னவ வாதி முதலவ விததினறி
முளைததவ முடிவிலா முனிவ
எனனவ வனபாக கெளியவ யாாககு
மிறையவ விநககாக கெனறும
மன்னவ வனுதி மறையவ முககண
வானவ நினைசசா ணடைநதேன உ௰

அடுத்துவந தலைககு மாழியைத தூரநது
மாழியுண டேழுமொன றாகத
தொடுததுவந தலைககும பெருமழை தடுததுந
துளைக்கைகிண டுழாவவெண பிறைககோ

டெடுத்துவந் தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து
மிந்நகர் புரந்தனை யின்று
மடுத்துவந் தலைக்கும் விடத்தினை மயக்கும்
வருத்தமுங் களைதியென் றிரந்தான் உக

அருட்கட லனைய வாதிநா யகன்ற
னவிர்சடை யணிமதிக் கொழுந்தின்
பெருக்கடை யமுதத் தண்டுளி சிறிது
பிலிற்றினன் பிலிற்றிட லோடும்
பொருக்கென வெங்கும் பாலினிற் பிரைபோற்
புரையறக் கலந்துபண் டுள்ள
திருக்கிளர் மதுரா நகர்மாப் புனிதஞ்
செய்ததச் சிறுதுளி யம்மா உஉ

இரவிமுன் னிருளதென விறை யருண்முன்
னிருண்மல வலியென வெங்கும்
பரவிய வமுதால் விடமகன் றவசப்
படிவொழிந் தியாவரு மின்பம்
விரவிய களிப்பின் மேவின ரிருந்தார்
மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்
அரவணி சடையாற் கன்புருந் தானே
யாகிமண் காவல்செய் திருந்தான். உ௩

ஆகச்செய்யுள் - ௩௬௨௫

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்

[கலிநிலைததுறை]

சுருதி யினபுறத தவாவிடு மாாவினைச சுருதி
கருத ருமபர னருளுடைக கெளரியன றணிதத
பரிசி தஙகது பொருதமண படிறாபின விடுபப
வருபெ ருமபசு விடையினை மாயததுமம பகாவாம க

பணபபெ ருமபகு வாயுடைப பாநதனை யனநத
குணபபெ ருநதகை துணிததபின பினவரு குண்டா
தணபப ருஙகுழாங காவிறை றளஞணடு செலலுங
கணபபெ ருமபுயல போலுடைந தோடின கலஙகி உ

உடைநது போனவ ரனைவரு மோரிடத திருளபோல
அடைநது நாமுனபு விடுததமால யானைபோ லினறு
தொடாநத பாமபையுந தொலைததனா மேலினிச சூழசசி
மிடைநது செயவதை யாதென வினையமொன ரோவாா ங

ஆவை யூறுசெய் யாாபழி யஞசுவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேபுணாப பென றுசூழந திசைநது
பாவ காரிகள பணடுபோற பழிததழல வளாததாா
தாவி லாவுரு வாகியோா தானவன 'முளைததான ச

குண்ட ழறகணின றெழுநதவக கொடியவெம பசுவைப
பண்டு போலவா விடுததனா கூடலம பதிமேல
உண்டு மிலலையு மெனததடு மாறறநா லுரைதத
பிண்டி யானுரை கொண்டுழல பேயமண குணடா ரு

(கலிவிருததம]

மாடமலி மாளிகையி லாடுகொடி மானக
கோடுகளி ளேடுமுகில குததிமிசை கோததுச
சேடன்முடி யுங்கதிாகொள செனனிவரை யுநதுள
ஆடவடி யிட்டுலவை யஞ்சிட வுயிர்ததே சு

விடுத்திடு முயிரப்பின்னதிர் பூழைந்துறை வீபோல
அடுத்திடு சராசர மனைத்துமிரி வெய்த்க
கடுத்திடு சினக்கனலி னுக்குலக மெல்லாம
மடுத்திடு தழற்கடவுள் வாரபுனலை மான எ

உடனறிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத
தொடர்ந்துடல சிதைத்துயிர் தொலைத்திடியி னார்த்தே அ

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிக்கொண
டறலிவர் தடம்பொருனை யாறுடைய மாறன
திறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னா
விறலிவரு கின்றதது மீனவ னறிந்தான. கூ

மீனவனு மாநகருண மிக்கவரு முக்கண
வானவனை மாமதுரை மன்னவனை முன்னோ
தானவனை யாழிகொடு சாயத்தவனை யேத்தா
ஆனதுரை செய்துமென வால்ய மடைந்தார ய

நாதமுறை யோபொதுவின மாறிநட மாடும
பாதமுறை யோபல வுயிர்க்குமறி விக்கும
போதமுறை யோபுனித பூரண புராண
வேதமுறை யோவென விளித்துமுறை யிட்டார. கக

நின்றுமுறை யிட்டவரை நித்தனரு ளோக்கால
நன்றருள் சுரந்திடப நந்தியை விளித்துச
சென்றமண ரேவவரு தீப்பசுவை நீபோய
வென்றுவரு வாயென விளம்பினன விடுத்தான. கஉ

[கலிநிலைத்துறை]

தண்டங் கெழுகூற றழுமஞ்சத் தறுகட் செங்கட்
குண்டந் தழன்று கொதிப்பக்கொடு நாகக் கெறிந்து
துண்டந் துழாவக் கடைவாய்நுரை சோர்ந்து சென்னி
அண்டந் துழாவ வெழுந்தன்றட லேறு மாதோ கங

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம் மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுற்றிக் கிடந்தா லெனத்தோன்றவெள் ளாழியீன்ற
கற்றைக் கதிர்போற் பருமம்புறங் கௌவி மின்ன. கச

கோடடுப பிறைகால குளிரவெணகதிரக கறறை போலச
சூட்டுக கவரித தொடைததொஙகலு நெறறி முனனுப
பூடடுத தாள முகவடடும பொலியப பினனல
மாடடுச சதஙகைத தொடைகலலென வாயவிட டாரபப. கரு

பணிநா வசைககும படியெனனக கழுததில வீர
மணிநா வசைபப நகைமுததின வகுதத தணடை
பிணிநாண சிறுகிங கிணிபபல மாலைத தொஙகல
அணிநா ணலமபச சிலமபாரபப வடிக ளுனகும கசா

அடியிடடு நிலஙகிளைத தணடமெண டிககும போரபபப
பொடியிட டுயிரததுப பொருகோட டினிற குததிக கோத்திட
டிடியிட டதிரகா ரெதிரேறறெழுந தாஙகு நோககிச
செடியிட டிருகண ணழலசிந்த நடநத தனறே கஎ

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

பாலகொணட நிழலவெண டிஙகட் பகிரகொணட மருபபிற கொணமூச
சூலகொணட வயிறறைக கீணடு துளளியோர வெளளிக குனறங
காலகொணடு நடநதா லெனனக கடிநதுடன றுவைச சீறறம
மேலகொணடு நாறறம பறறி வீஙகுயிரப பெறிநது கிடடா. கஅ

குடககது குணகக தெனனக குணககது குடகக தெனன
வடககது தெறக தெனனத தெறககது வடகக தெனன
முடுககுறு மருபபிற கோததது முதுகுகீ ழாகத தளளும
எடுககுறு மலையைக் காலபோத தெனத திசைப புறதது வீசும. ககூ

கொழுமணிச சிகர கோடி சிதைபடக் குவட்டில வீசும
பழுமரச செறிவில வானரேறிய பணையிற வெறியும வானின்
விழுமறப பசுபபோல வீழ வேலைவாய வீசு மிஙஙன
செழுமதிக கோடடு நநதித தேவிளை யாடல செயதது. உய

பூரிய ரெணணி யாஙகே பொருதுயி ரூறறனு செயயா
தாரிய விடைதன மாண்ட வழகினைக காடடக காமுற
றீரிய நறுமபூ வாளி யேறுபட டாவி யோடும
வீரியம விடுதது வீழநது வெறபுரு வாயிற் றனறே உக

வாஙகின புரிசை மாட மாநக ராறு வினபந
தூஙகின வாவாய் வேமபின் றொடவிழ் தாரான் றிண்டோள்
வீஙகின விரவி தோன்ற வீஙகிரு ளுடைநத தெனன
நீங்கின நாண மோடு நிரையமண் குழாங்க ளெலலாம. உஉ

உலகறி கரியாத தனபே ருருவினை யிடபக குனருக
குலவுற நிறுவிச சூககக வடிவினுற குறுகிக கூடற
றலேவனை வணஙக வீசன றணணருள சுரநது பணடை
இலகுரு வாகி யிஙங னிருககெனை விருததி னுனே ௨௩

அநநிலே நகரு ளாரு மரசனு மகிழசசி துஙகிச
சனனிதி யிருநத நநதி தாளடைந திறைஞசிப போக
மினனவிர சடையா னநதி வெனறிசால வீறு நோககி
இனனமு தனையா ளொடுஙக ளிசிறந திருககு நாளில ௨௪

அவவிடை வரைமேன முநநீ ராாகலி யிலஙகைக கேகுந
தெவவடு சிலேயி ராமன வானர சேனை சூழ
மைவரை யனைய தமபி மாருதி சுககி ரீவன
இவவடல வீர ரோடு மெயதியங கிறுததான மனனோ ௨௫

அனனது தெரிநது விநத மடககிய முனியங செயதி
மனனவற காககங கூறி மழவிடைக கொடியோன கூடற
பனனருமப புகழமை யோது பனுவலே யருளிச செயய
முனனவன பெருமை கேடடு முகிழததகை முடியோ னுகி ௨௬

முனியொடு குறுகிச செமபொன முளரியுண மூழகி யாததி
தனிமுத லடியை வேணி முடியுறத தாழநது வேத
மனுமுறை சிவாக மததின வழிவழா தருசசித தேததிக
கனிவுறு மனபி லாழநது முடிமிசைக கரஙகள கூபபி. ௨௭

புஙகவ சீவன முததி புராதிப புனித போக
மங்கல மெவறறி னுககுங காரண வடிவ மான
சஙகர நினது தெயவத தானஙக ளனநத மிநத
அஙகணமா ஞால வடடத துளளன வவைக டமமில, ௨௮

[கலிநிலேததுறை]

அறபு தபபெருமப பதியிநத மதுரையீ தாறறப
பொறபு டைததெனப தெவனபல புவனமு நினபாற
கறபு வைததுய நீசெயத கருமததின விருததம
வெறபு ருககளாயப புடைநின று விளஙகலான மனனோ. ௨௯

கணட வெலலேயிற றுனபங்கள களேதறகு மளவைக
கணட ருமபெருஞ் செலவஙக ளளிததறகுங கருணை
கொண்டு நீயுறை சிறபபினுற குளிாமதிக கண்ணி
அணட வாணவிவ விலிஙகததுக கொபபுவே றுமோ. ௩௰

தோயந்தி டும்பொழு தீட்டிய தொல்வினைப் படலம்
மாயந்தி டும்படி மாயத்து நின் மங்கல போகம்
ஈந்தி டும்படிக் கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆயந்தி டும்பொழு தத்தற்கொரு தீர்த்தமொப் பாமோ. ௫௧

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்த்த லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல மடைந்தவ ரெவர்க்கும்
சித்த சுத்தியும் பலவகைச் சித்தியும் பயக்கும் ௫௨

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சாதமே யாக
முடியு மாற்றரி தச்செயன் முடியுமெப் படியப்
படிபு ரிந்தருள் கடிதெனப் பணிந்தனன் பானும்
நெடிய வான்படு மழுதென வெதிர்மொழி நிகழ்த்தும். ௫௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இரவிதன் மாபின் வந்த விராமகே ளெமக்குத் தெனகீழ்
விரவிய திசையிற் போகி விரிகடற் சேது கட்டிக்
கரவிப வுள்ளக் கள்வன் கதிர்முடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னாளை யருஞ்சிறை யழுவ நீக்கி. ௫௪

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டினி திருந்து மேனாள் வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே லெனு*மச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண் டேகி ()

மறைப்பொருளுரைத்தோன் சொன்ன வண்ணமே யிலங்கை யெய்தி
அறத்தினைத் தின்ற பாவி யாவிதின் றனையான் செல்வத்
திறத்தினை யிளவற் கீந்து திருவிரா மேசங் கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னானை யருச்சித்துக் கருணை வாங்கி ௫௬

பற்றிய பழியி னீந்தி யிந்திரன் பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள் விடையி னானை மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக் கற்பினுக் காசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன் றொன்னக ரடைந்தா னிப்பால் ௫௭

[கலிநிலைத்துறை]

செங்கோ லனந்த குணமீனவன் றேயங் காப்பக்
கொங்கோ டவிழ்தார்க் குலபூடணன் றனனை யீன்று
பொங்கோத ஞாலப் பொறைமற்றவன் பாலி றக்கி
எங்கோ னருளாற் சிவமாநக ரேறி னானே. ௫௮

ஆகச் செய்யுள்—௧௧௬௫.

(பா - ம.) *கொள்ளேலென.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

பாவமென வடிவெடுதத படிறறமணா பழிததழலசெய
தேவவரு மறபாசுவை யேறுயாததோன விடைநநதிக
காவலனை விடுததழிதத கதையுரைதது மடடாலைச
சேவகன்மெய்க காடடிடடு விளையாடுந திறமுரைபபாம ௧

வெவவியமும மதயானை விறறகுலபூ டணனசமணா
அவ்வியவஞ சனைகடநத வனநகதருணச செழியனபாற
செவவியசெங கோலவாஙகித திகிரிதிசை செலவுருடடி
வவவியவெங கலிதுரநது மணகாதது வருகினறுன ௨

சவுநதரசா மநதனனைத தானைகா வலனெருவன
சிவநதசடை முடியணணை லடியவரே சிவமாகக்
கவாநதொழுகி யருசசிககுங கடபபாடடி னெறிநினறுன
உவநதரசற கிருமைககுந துணையாகி யொழுகுநாள ௩

வலவேடாக கதிபதியாய வருசேதி ராயனெனும
விலவேட னெருவனவன விறலவலியான மேலிடடுப
பலவேறு பரிமானறோப பஞசவனமேற படையெடுததுச
செலவேனென் றுறவலிததான றெனனாபிரா னஃதறிநதான ௪

தனனதுதா ணிழனினற சாமநதன றனைபபாாததெம
பொனனறைதாழ திறநதுநிதி முகநதளிகதுப புதிதாக
இனனமுநீ சிலசேனை யெடுததெழுதிக கொளகெனறுன
அனனதுகேட டசனடிக கனபுளா னெனசெயவான. ௫

தெனனவாகோன பணிததபணி பினறளளச சிநதையிலன
புனனவா னருளவநது முனனீாபப வொலலைபோயப
பொனனறைதாழ திறநதறததா றீடடியிடும பொறகுவையுட
டனனதுளத தவாவமையத தககநிதி கைககவாா. ௬

எணணிறநத களிபபினெடுந திருககோயி லிடததணைநது
கணணிறைநத பொனமுளரிக கயநதலைநீா படிநதுதன
துணணிறைநத மெய்யன்பி னொளியுருவாய் முளைததெழுநத
பணணிறைநத மறைபபொருளைப பணிநதிறைஞசி யிதுவேண்டும.

பண்ணியனுன மறைவிரிதத பரமேட்டி யெஙகோமான
எண்ணியகா ரியமுடிபபா யிவையுனககு முன்னடிககீழ
அண்ணியமெய யடியவாககு மாதகக வெனவிரநதப
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவவழியே புலபபடுபபான ௮

அண்டமுக டுரிஞசிநிமிா கோபுரமு மாயிரககால
மணடபமுங கணடிகையும வயிரமணிக கோளகையுங
குணடலமுந தணடாளக குடைநிரையுங கொடிநிரையுங
கணடனனமுன னவனருளாற பிறபபேழுங களைகணடோன. ௯

வானுடாக கவியுணவின வகைமுநநூன மனறனமுதல
கானவாஞ சிறுவேளவி நானமறையோாக கறுசுவையின
ஆனநத பேருணடி துறவடைநதோாக கருததுபவி
தானுதி பலவேறு தருமநனி தழைவிததான. ௰

எவரேனு முருததிரசா தனஙகணடா லெதிாவணஙகி
அவரேநம பிறபபறுகக வடிவெடுதத வரெனனறு
கவராத வனபுளளங கசிநதொழுக வருசசிததுச
சுவையாறி னமுதருததி யெஞசியவின சுவைதெரிவான ௧௧

இனறைககா யிரநாளைக கிருமடஙகு வருநாடகும
அனறைககன றிருமடஙகா வரசனது* பொருளெலலாங
கொனறைசெஞ சடையாாககு மடியாாககுங கொடுபபதனைத
தென்றறகோன செவிமடுததான சேனைககோ னிதுசெய்வான ()

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

காவல னவையத தெயதிக காரியஞ செயயவா ரோடு
மேவினன பிறநாட டுளள வீராககு வெறுககை போககிச
சேவகம பதிய வோலை செலவிடுத தழைபபான போலப
பாவகஞ செயது தீடடிப படடிமை யோலை யுயபபான. ௧௩

எழுதுக தெலுஙகாக கோலை யெழுதுக கலிஙகாக் கோலை
எழுதுக விராடாக கோலை யெழுதுக மராடாக கோலை
எழுதுக கொஙகாக கோலை யெழுதுக வஙகாக கோலை
எழுதுக துருககாக கோலை யெனறுபொய யோலை விட்டான. ௧௪

எஙகுமிப படியே யோலை செலவிடுத் திருபப வாறு
திஙகளி னளவு மநதச சேவகா வரவு காணு
தஙகதிா வேலோன சேனைக காசனை யழைதது நாளை
வெங்கதிா படுமுன சேனை யாவையும் விளிததி யெனருன. ௧௫

(பா - ம.) *அரசனருள.

என்றமன் னவனுக் கேற்கச் சாமந்த னிசைந்து வெள்ளி
மன்றவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்து வள்ளலே யரச னீந்த
குன்றுறழ் நிதிய மெல்லாங் கொண்டெனைப் பணிகொண் டாயே
வன்றிறற் சேனை யிட்டும் வண்ணம்யா தென்ன நின்றான் கசு

அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண் டருள்வதே விரதம் பூண்ட
கொடியணி மாடக் கூடற் கோமகன் காமற் காய்ந்த
பொடியணி புராணப் புத்தேட் புண்ணிய னருளி னாலே
இடியதிர் விசும்பு கீறி யெழுந்ததோர் தெய்வ வாக்கு கஎ

சூழ்ந்தெழு சேனை யோடுந் தோற்றுது நாளை நீயும்
வீழ்ந்தர சவையத் தெய்தி மேவுதி யென்ன விண்ணம்
போழ்ந்தெழு மாற்றங் கேட்டுப் பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் முந்நீர் வெள்ளத் தலாகதி ரவனு மாழ்ந்தான். கஅ

மீனவன் காண மேரு விலலிதன் றமரை வணக்கண்
மானவேன் மறவ ராக்கி வாம்பரி வீர ராக்கத்
தானுமோர் கூத்தனாக் கோலஞ் சமைந்துவந் தாட விட்ட
நீனிற வெழினி போலக் காரிரு ணிவந்த தெங்கும் க௯

புண்ணிய மனையிற் போகிப் புலாவதெப் போழ்தென் றெண்ணி
அண்ணலச் சாமந்தன் றுஞ்சா னடிக்கடி யெழுந்து வானத்
தெண்ணிறை மீன நோக்கி நாழிகை யெண்ணி யெண்ணிக்
கண்ணுத லெழுச்சி காண்பா னளந்தனன் கங்கு லெல்லாம். உ0

தெருட்டரு மறைகட் டேறுஞ் சிவபரஞ் சுடரோ னன்பன்
பொருட்டொரு வடிவங் கொண்டு புரவிமேற் கொண்டு போதும்
அருட்படை யெழுச்சி காண்பான் போலவார் கலியின் மூழ்கி
இருட்டுகள் கழுவித் தூய விரவிவந் துதயஞ் செய்தான் உக

பொருநரே றனையா னோர்ந்து போந்துநான் மாடக் கூடற்
கருணைநா யகனைத் தாழ்ந்து கைதொழு திறந்து வேண்டிப்
பரவிமீண் டொளிவெண் டிங்கட் பனமணிக் குடைக்கீழ் மேகிக்
குருமதி மருமான் கோயிற் குறுகினன் குறுகு மெல்லை உஉ

கரைமதி யெயிற்றுச் சங்கு கன்னன்முன் னான வென்றிப்
பிரமத்த கணமும் குண்டப் பெருவயிற் றொருவ னாதி
வரைபுரை குறுந்தாட்† பூத மறவருங் குழுமி வீக்கு
குரைகழல் வலிய னோன்றாட் கோளுடை வயவ ராகி. உங

(பா - ம்.) *சுடரோனன்பன. † குறுந்தாள.

நெட்டிலை வடிவாள் குந்தந் தோமரம் நேமி நெய்த்தோர்
ஒட்டிய கணிச்சி சாபம் முட்டம்பிடி முதலா வெண்ணும்
பட்டெவம் படைமூ வாறும் பரித்தசெங் கையார் காலிற்
கட்டிய கழலார் காலிற் கடியராய்ப் புறம்பு காப்ப ௨௪

வார்கெழு கழற்கா னந்தி மாகாளன் பிருங்கி வென்றித்
தார்கெழு நிகும்பன் கும்போ தரன்முதற் றலைவா யாரும்
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப் புண்டர நுதலிற் றீட்டிக்
கூர்கெழு வடிவா ளேந்திக் குதிரைச்சே வகராய்ச் சூழ ௨௫

கறைச்சா மரைகள் பிச்சங் கவிகைபூங் கொடிக்கா டெங்கும்
துறக்*கா ரொலியு நாணத் தூரிய முழுத்து மேங்கக்
கொற்றப்போர் விடையைத் தானே குரங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய் மாறியாடிய வொருவர் வந்தார் ௨௬

பல்லிய மொலிக்கு மார்ப்பும் பாய்பரி கலிக்கு மார்ப்புஞ்
செல்லொலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடு மார்ப்பு மொன்றிக்
கல்லெனுஞ் சும்மைத் தாகிக் கலந்தெழு சேனை மேனாள்
மல்லன்மா நகர்மேற் சீறி வருகடல் போன்ற தன்றே ௨௭

சேனையின் வரவு நோக்கித் திருமகன் றிருமுன் னேகுந்
தானையந் தலைவன்† றென்னன் றுணிபூல தழுங்கிக் கூற
மீனவ னுவகை பூத்து வெயின்மணிக் கடையிற் போந்தங்
கானமண் டபத்திற் செம்பொ னரியணை மீது வைகி ௨௮

தெவ்வடு மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேனையின் செல்வ நோக்கி
எவ்வெவ தேயத்‡ துள்ளா ரிவரென வெதிரே நின்று
கௌவையின் மனச்சா மந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
அவ்வவர் தொகுதி யெல்லா மணியணி நிறுவிக் கூறும் ௨௯

[கலிவிருத்தம்]

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையவிவ ராரியர்க ளைய
வங்கரிவ ரையவிவர் மாளவர்க ளைய ௩௰

குலிங்கரிவ ரையவிவர் கொங்கணர்க ளைய
தெலுங்கரிவ ரையவிவர் சிங்களர்க ளைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவர்க ளொட்டியர்க ளைய ௩௧

(பா-ம்.) *எங்குமுற்ற. †தானையர் தலைவன். ‡எவ்வெவதேயத்திலுள்ளார்.

கொலலரிவ ரையவிவா கூாசசராக ளைய
பலலரிவ ரையவிவா பபபராக ளைய
விலலரிவ ரையவிவா விதேகரிவ ரைய
கலலொலி கழறபுனை கடாரரிவ ரைய ௩௨

கேகயாக ளாலிவாகள கேழ்கிளா மணிபபூண
மாகதாக ளாலிவா மராடரிவா காஞசி
நாகரிக ராலிவாக ணமமுடைய நாடடோா
ஆகுமிவா தாமெனமெயக காடடி*யறி விததான ௩௩

இததகைய சேடபுல னுளாரையிவ ணுயதத
விததகைமை யெனனென விஞவியருள செயயேல
அததநின னருமபொரு ளனைததுமவரை யாதே
உயததலி னடைநதனாக ளாலென வுரைததான ௩௪

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

ஆநநெடுஞ சேனை தனனுட சேணிடை யடனமா வூாநது
பினனுற நிறகு மொறறைச சேவகப பிராளை நோககி
மனனவ னவனயா ரெனனச சாமநதன வணஙகி யைய
இனனவா சேனை வெளளத கியாரையென றறிவ தெனறான.௩௫

அவரையிங கழைததி யெனறு னரசனறன வழிசசெல வாாபோற
கவயமிட டவருமபோநதாா காவலன களிகூாந தமபொன
நவமணிக கலனபொன றுடை நலகினு னுளளத தனபு
தவறிலான பொருநடடு வாஙகித தரிசதுததன றமாக்கு மீநதாா.

ஆயநதவெம பரிமாத தூணடி யையஙகதி நடததிக் காட்டி
ஏய்நததஞ் சேனை வெளளத தெயநினு ரெயது மெலலை
வேயநததாாச சேதிராயன வேடடைபோயப புலிகோட் பட்டு
மாயநதன னெனறோ ரொறறன வேநதனமுன வநதுசொன்னான.௩௭

மூாசசதி ரனிக நோககி முசுமலாந துவகை பூதத
அரசனு மனிக வேநதற களவிலசீாத தலைமை யோடும
வரிசைகண மிதபப நலகி வநதுமெயக காடடுத தநது
பரசிய பதாதி ததமம பதிபுகச செலுததது கென்றான ௩௮

(பா - ம.) * மெயகாட்டி.

அறைந்தவார் கழற்கால் சேனை காவல னணிகந் தத்தஞ்
சிறந்தசே ணாட்டிற் செல்லச் செலுத்துவான் போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான் மாடக் கூட னிருத்தனந் நிலைநின் றாங்கே
மறைந்தனன் மனித்த வேடங் காட்டிய மறவ ரோடும் ௩௯

கண்டனன் பொருநை நாடன் வியந்தனன் கருத்தாற் சங்கை
கொண்டனன் குறித்து நோக்கி யீதுநங் கூடன் மேய
அண்டர்தம் பெருமான் செய்த வாடலென் றெண்ணிக் கண்ணீர்
விண்டனன் புளகம் போர்ப்ப மெய்யன்பு வடிவ மானான் ௪௰

தனக்குயிர்த் துணையாய் நின்ற சாமந்தன் றனைநோக்கி
உனக்கெளி வந்தார் கூட லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவார் நீயே யென்றவற் கியாவு நல்கி
மனக்கவல் பின்றி வாழ்ந்தான் மதிவழி வந்த மைந்தன். ௪௧

ஆகச் செய்யுள்—௧௲௪.

முப்பத்தொன்றாவது

உலவாக்கிழியருளியபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அடியார் பொருட்டுப் பரிவப்பவ ராகிச் செழியன் காணவிடைக்
கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துங்
கடியார் கொன்றை முடியார்க் கன்னி நாடன் னகக்கிசைந்த
படியா ருலவாக் கிழிகொடுத்த படியை யறிந்த படிபகர்வாம் ௧

வள்ளல் குலப்பூ டணன்றிங்கள் வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம் வழாதுநோற் றொழுகும் வலியாற் றனாட்டில்
எள்ள லில்லா வேதியரை யிகழ்ந்தா னதனான் மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குன்றி விளைவஃ கியது நாடெல்லாம் ௨

அறவோ ரெல்லாம் நிரப்பெய்தி யாகங் கிடந்த நூலன்றி
மறைநூ லிழந்து முனிவேள்வி வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின்
உறைவோர் வேள்வி யிழந்திழிந்த தொழில்செய் தாற்று துயிர்வளர்ப்பான்
புறநா டணைந்தார் பசியாலே புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம். ௩

எந்நா டணைவோ மெனவிரங்க விரங்கி மதிக்கோன் மதிநாளிற்
பொன்னுண் முளரித் தடங்குடைந்து சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னு தாவாற் கயற்கண்ணி தலைவன் றன்னை யருச்சித்து
முன்னு வீழ்ந்து கரமுகிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான்.

அத்த வுலகி லுயிர்க்குயிரீ யல்லை யோவவ் வுயிர்பசியால்
எய்த்த வருத்த மடியேனை வருத்து மாற்றென் யானீட்டி
வைத்த நிதியந் தருமத்தின் வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலர்ந்தென் னிடும்பைவினை தீரவருட்கண் செய்கவென. ௫

கோளா டரவ மரைக்கசைத்த கூடற் பெருமான் குறையிரக்கும்
ஆளா மரசன் றவறுசிறி தகங்கொண் டதனைத் திருச்செவியிற்
கேளார் போல வாளாதே யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
தாளா தரவு பெறநினைந்து தரையிற் கிடந்து துயில்கின்றான் ௬

(பா - ம.) *வைத்த பொருளும்.

அங்கண் வெள்ளி யமபலதது ளாடு மடிக ளவனகனவிற
சஙகக குழையும வெணணீறுஞ சரிகோ வணமுந தயஙகவுரன
சிங்க நாதங கிடைநதசையச சிதத வடிவா யெழுநதருளி
வெஙகண் யானைத தெனனவாகோன முனனின றிதனை விளமபுவாா.

ஏடா ரலஙகல வரைமாாப வெமபா லெனறு மனபுடைமை
வாடா விரத விழுசசெலவ முடையாய வையா மறஙகடிநது
கோடா தளிககுஞ செஙகோனமை யுடையா யுனககோா குறையுளதுன
வீடா வளஞசோ நாடடிநநாளவேளவிச செலவ மருகியதால. ௮

மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையாம
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமாம
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும. ௯

வேதந தானே நமதாணைச சததி வடிவாய விதிவிலககாய்ப
போதங கொளுததி நிலைநிறுததிப் போகங கொடுததுப பலவுயிாககும
பேதஞ் செயயும பிணியவிழததெம பிரியா வீடு தருவதுதேன
நாதஞ செயயுந தாாவேநதே நமது செஙகோ லதுவாகும. ௰

அநத மறைக டமககுறுதி யாவா ரநநூல வழிகளிறோய
சிநத மகததீ வளாததெமபாற சிநதை செலுததது மநதணரால
இநத மறையோா வேளவிமழைக கேது வாகு மிவாதமமை
மைநத விகழுநது கைவிடடா யதனை மாரி மறுததனறால ௧௧

மும்மைப புவனங களுமுய்ய முததீ வேடகு மிவாதமமை
நமமைப போலக கணடொழுகி நாளு நாளு வளமபெருககிச
செமமைத தருமக கோலோசசித திகிரி யுருடடி வாழதியென
உமமைப பயனபோ லெளிவநதா ருலவாக கிழியொன றுதவுவாா.

இநதக கிழியி லெததுணைபபொன னெடுதது வழஙகுந தொறுநாஙகள
தநத வளவிற குறையாத தனமைத தாகு மிதுகொணடு*
வநத விலமபா டகறறெனறு கொடுதது வேநதன மனககவலை
சிநதத திருநீ றதுசாததி மறைநதா ரையா திருவுருவம. ௧௩

கண்ட கனவு நனவாகத தொழுதா னெழுநது கௌரியாகோன
அணடா பெருமான றிருவடிபோ லமபொற கிழியை முடிததலைமேற
கொண்டு மகிழசசி தலைசிறபப நினறோா முகூாததங கூததாடித
தணடா வமைசசா படைததலைவா தமககுங காடடி யறிவிததான.

(பா - ம.) *அதுகொணடு.

செங்க ணரிமான் பிடர்சுமந்த தெய்வ மணிப்பூந் தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச் சாந்தந் திமிர்ந்து தார்தொழுகத்
தொங்க லணிந்து தசாங்கவிரைத் தூப நறுநெய்ச் சுடர்வளைத்துக்
கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக் கருதிப் பூசை வினைமுடித்தான். ௧௫

அடுத்து வணங்கி வலஞ்செய்திட் டம்பொற் கிழியைப் பொதிநீக்கி
எடுத்து முத்தீ வினைஞர்க்கும் யாகங் களுக்கும் யாவர்க்கும்
மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க வடியாக்குங்
கொடுக்கக் குறையா வீட்டின்ப மாயிற் றையா கொடுத்தகிழி. ௧௬

ஆய பொதியில் விளைபொன்னு* லசும்பு செய்து விசும்பிழிந்த
கோயி லதனை யகம்புறமுங் குயின்று ஞானக் கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற் பீடிகைவான் றடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில் பிறவு மழகெறிப்ப வேய்ந்தான் மறையின் வரம்பறிந்தான்.

மூந்திக் குறையா நிதிக்கடலை
முகந்து முகந்து நாடோறுஞ்
சிந்திக் குலப்பூ டணங்கொண்ட
றெய்வத் தருமப் பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித் திரைமுந் நீர்மேகம்
பருகிச் சொரியப் பல்வளனும்
நந்திக் கன்னி நாடளிக்கை
நகர்போற் செல்வந் தழைத்தன்றே. ௧௮

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வையா கரணர்க் கணையா யிகாமறை
வல்லோர் மறைமுடி சொல்லாய்வோர்
மெய்யர் மிருதிகள் பொய்யர் விரதிகள்
வேள்வித் தழல்களை வாழ்விப்போர்
பையா டரவணி யையா னனுரை
பகர்வோ ருலகிய லகல்வோர்கள்
எய்யா துறைதலி னையா தளகைய
தென்னப் பொலிவது தென்னாடு. ௧௯

ஆகச் செய்யுள்—௧௭௨௩

(பா - ம்.) *வளை பொன்னால

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதந் தனது வடிவென்று விண்ணின் றிழிந்த விமானமறைக்
கீதன் செழியன் றனக்குலவாக் கிழிதந் தளித்த வழியிதுவப்
போதங் கடந்த பொருள்வணிகப் புத்தேண் மாட மணிமறுகு
பாதந் தடவ நடந்துவளை பகர்ந்த பரிசு பகர்கிற்பாம். க

இறைவன் குலப்பூ டணன்றிகிரி யிவ்வா றுருட்டு நாண்முன்னாட்
சிறைவண் டறையுந் தாருவனத் தெய்வ முனிவர் பன்னியர்தந்
நிறையன் றளந்து*காட்டுகென நெடியோன் மகனைப் பொடியாக்கும்
அறவன் றானோர் காபாலி யாகிப் பலிக்கு வருகின்றான். உ

வேத மசைக்குங் கோவணமு மெய்யி னீறு முள்ளாளக்
கீத மிசைக்குங் கனிவாயு முள்ளே நகையுங் கிண்கிணிசூழ்
பாத மலரும் பாதுகையும் பலிகொள் கலனுங் கொண்டிரந்தி
மாதர் கணவன்† றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லை ங

விள்ளுங் கமலச் சேவடிசூழ் சிலம்பி னொலியு மிடற்றிசைத்
துள்ளுங் கீத வொலியுங்கைத் துடியி னொலியுஞ் செவித்துளைகீண்
டுள்ளம் பிளந்து நிறைகளைந்தீர்த் தொல்லை வருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங் கண்டு வருபுனல்போற் பலிகொண் டில்லின் புறம்போந்தார்.

[ஷை வேறு]

ஐயங்கொண் டணைவா ரையர் பரிகலத் தைய மன்றிக்
கையம்பொன் வளையும் பெய்வார் கருத்துநா ணன்றிக் காசு
செய்யும்பொன் மருங்குஞ் ஞாணு மிழப்பார்வேள் சிலையம் பன்றிக்
கொய்யுந்தண் மலர்க்க ணம்புங் கொங்கையிற் சொரியச் சோர்வார்.

மடமயி லனையா ரெங்கள் வளையினைத் தருதி ரென்றார்
கடல்விட மயின்றா ருங்கள் கந்தரத் துள்ள தென்றான்
தடமதிக் கொம்பனா ரெங்கள் கலையினைத் தருதி ரென்றார்
முடமதி மிலைந்தா ருங்கண் முகமதி யிடத்த தென்றான். சு

(பா - ம்) *நிறைவன் றளந்து. †மாது கணவன்.

இடையறிந தெமமைச சோமி னெனறன ரிளைய ரெஙகோன
கடலமு தனையீர நுஙகட கிடையினிக காணு தெனறான
மடநலா ரஃதேற பண்டை வணணமீந திலவிற செலல
விடையளித தருணமி னெனறார வேலைபுக குறஙகு மெனறான எ

நஙகையா கபாலிக கெனறு நடுவிலை போலு மென்றார
ஙகண னடுவி லாமை நமமனோர கடுதத தெனறான
மஙகைய ரடிக ணெஞசம வலியகற போலு மெனறார
கொஙகலர கொனறை யானுங கொஙகையே வனகலெனறான. அ

காதுவே லனன கணணார கஙகைநீர சுமநத தேதுக
கோதுமி னெனறார நுமபா லுணடலி யேற்க வெனறான்
ஏதுபோ லிருநத தைய னிசைததசெப பெனறா ரீசன
கோதுறு வமுதன னாரநுங கொஙகைபோ லிருநத தெனறான கூ

கறுததவை யெவன கொலைய கநதர மெனறார வேளை
வெறுததவன மாரி பெய்தற கெனறனன விழியால வேலை
ஒறுததவா யாவ தெனறீ ருததர மெனறார கூறறைச
செறுததவன றெனபா னினறு நோககினுற றெரிவ தெனறான் ய

செககரஞ சடையான கணணிற றமமுருத தெரிய நோககி
இககொடி யாரபோற கணணு ளெமமையு மிருததி ரென்றார
நககனுந தனையன னாகண ணிடைககணடு நகைதது நமமினை
மிககவா நுஙக ளுளளார விழிததவாக காணமி னெனறான கக

அஞசலிப போது பெயவார சரணமென றடியில வீழவார
தஞசெனத தளிரககை நீட்டித தழுவிய கிடைககுந தோறும
எஞசுவா னெஞசா தேததி யெதிரமறை யெட்டுந தோறும்
வஞசனு யகலவான மையல வஞசியாக கணிய னோமோ கஉ

அடுத்தெமைத தழாதி ரேனீ ரவிழததபூங கலையை மீள
உடுததுமி னுமபால யாஙகண மையனோ யுழபப நோக்கிக்
கடுததெமா முனியா முனனங கழறறிய வளையுங கையில
எடுததிடு மெனறார நாளை யிடுதுமென றேகினானே கங

பிள்ளைவெண் டிங்கள வேய்நத பிரானகொண்டு போன நாளும்
உளளமு மீட்க லாறறா துயஙகினார கலையுஞ சஙகும
துள்ளவைங கணையான் வாளி துளைபபவெம பசலை யாகங
கொள்ளைகொண் டுணண நினறா ரநிலை கொழுநா கண்டார். கச

பொய்தவ வடிவாய் வநது நமமனைப பொனனி னனூா
மெய்தழை கறவை நாணை வேரொடுங களைநது போன
கைதவன மாடக கூடற கடவுளென றெணணித தேர்நதாா
செய்தவ வலியாற கால மூனறையுந தெரிய வலலாா ௧௫

[ஷை வேறு]

கற்புத திரிநதாா தமைநோககிக கருததுத திரிநதீா நீராழி*
வெறபுத திரிநத மதிறகூடன மேய வணிகா கனனியராயப
பொறபுத திரியா தவதரிபபீா போமென றிடட சாபஙகேட
டற்புத திரிநதா ரெஙகளுககீ தகலவ தெபபோ தெனமுனிவா.

அநத மாட மதுரைநகாக காசா கியசுந தரககடவுள
வநது நுமமைக கைதீணடும வழியிச சாபங கழியுமெனச
சிநதை தளாநத பனனியருந தெனனா மதுரைத தொன்னகரிற
கந்த மூலலைத தாாவணிகா காதன மகளி ராயபபிறநதாா. ௧௭

வளாநது பேதை யிளமபருவ மாறி யலகுற புடையகனறு
தளர்ந்து காஞசி மருஙகொசியத ததுமபி யணைநந தருமபுமுலை
கிளாநது செலலும பருவததிற கிடைததா ராக விபபானமணை
அளநத விடையான வநதுவளை பகரும வணண மறைகிறபாம ௧௮

கஙகை கரநது மணிகணடங கரநது நுதறகண கரநதொருபால
மங்கை வடிவுங கரநதுழையு மழுவுங கரநது மழவிடையூர்
அஙக ணழகா வளைவணிக ராகி யேன மளநதறியாச
செஙக மலசசே வடியிரணடுந திரைநீா ஞால மகளசூட ௧௯

பணடு முனிவா பனனியாபாற
கவாநத வளையே படடுவடங
கொணடு தொடுதது மீணடவாககே
யிடுவே மெனுமுட கோளினாபோற
றுணடா தொடுதத வவணணத
துணாததாா போலத தோளசுமநது
மண்டு வளையை விலைபகாநது
வணிக மறுகில வருகினறாா ௨௰

மனனு மறையின பொருளுரைதத
மணிவாய திறநது வளைகொணமின
எனனு மளவிற பருவமுகி
லிமிழின னிசைகேட டெழுமயிலபோற

(பா - ம.) *நீளாழி.

றுன்னு மணிமே கலைமிழற்றத்
தூய வணிக குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும்
வீதி வாயிற் புறப்பட்டார். ௨௧

வளைக ளிடுவா ரெனத்தங்கண்
மனமெல் லாந்தம புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றா
தம்மைக் கொமமை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுதீங் குழலிசைபோற
சுருமபு பாடக் கருங்குழன்மேல்
விளைக ளொழுக நுடங்கிவரு
மின்போ லடைந்து கண்டார்கள். ௨௨

கண்ட வடிவாற் றிளைப்பதற்குக்
கழிபே ரன்பு காதல்வழிக்
கொண்டு செல்ல வொருசார்தங்
குணனு நாணமுத ஞன்றும்
மண்டி யொருசார் மறுதலைப
மனமு முழன்று தடுமாற
அண்டர் பெருமான் விளையாடற்
கமையச் சூழ்ந்தா ரமுதனையார். ௨௩

[வேறு]

இரங்குமே கலைசிலம் பன்றி யேனைய
விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டிகை
மருங்கிறச் சுமப்பினும் வளைக்கை கில்லெனின்
அருமபிய முலையினார்க் கழகுண் டாகுமோ. ௨௪

செல்வநல் வணிகரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கடகமென் காந்த ணீட்டினார். ௨௫

பண்டருங் கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்
முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டுக ளேற்றுவார் மைய லேற்றுவார். ௨௬

புங்கவ னிடுவளை புடைத்து மீள்வந்
தெங்களுக் கிடவிலை யிடுதி ராலெனக்
கொங்கவிழ் பைந்துழ லெருத்தங் கோட்டினன்
றங்கர நீட்டுவா ராசை நீட்டுவார். உ௭

எமக்கிடு மெமக்கிடு மென்பபின் பற்றியே
அமைத்தடந் தோளினா ரனங்கன் பூங்கணை
தமைத்துளை படுத்தவோர் சாபி லாமையாற்
கமைப்புறு நாணமுந் காப்பு நீங்கினார் உ௮

முன்னிடு வளையெலாங் கழல முன்புகூழந்
தின்னவை பெரியவே யிடுமென் றிட்டபின்
அன்னவு மினையவே யாக மீள்வந்
தின்னமுஞ் சிறியவா விடுமென் றேந்துவார் உ௯

பின்னிடு வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறு
முன்னெதிர் குறுகிநீர் செறித்த மொய்வளை
தன்னொடு கலைகளுஞ் சரிவ தேயென
மின்னென நடங்கினார் வேறெ டுங்கணார் ௩0

இவ்வளை போலவளை* யாமுன் கண்டிலேம்
மெய்வளை வணிகிரிவ் வரிய வெள்வளை
எவ்வயி னுள்ளவின் றினிய வாகியெம்
மெய்ம்மயிர் பொடிப்பெழ† வீக்கஞ் செய்தவே. ௩௧

நாளையும் வளையிட நண்ணுமிங் கென்பரார்
கோள்வளை விலையிது கொண்டுபோ மென்பரார்
வாள்விழி யீரபினுள் வாங்கிக் கோடுமென
றூளரி யேறனா ராடிப் போயினார் ௩உ

போயின வணிகர்தம் புடையின் மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன்
மேயின விண்ணிழி விமானத் துள்ளொளி
ஆயின திருவுரு வாகித் தோன்றினார். ௩௩

மட்ட லம்பு கோதை யார்முன் வளைப காந்த வணிகர்தாம்
பட்டி சைந்த வலரு னங்கை பாக ராகு மெனவியந்
துட்ட தும்பு முவகை வெள்ள முற்றெ ழுந்த குமிழிபோற்
கட்ட தும்பு புனலி லாழ்ந்து களிய டைந்த நகரெலாம்.

(பா - ம.) * இவ்வளை போலவன. † மெய்வளர் பொடிப்பெழ.

உருவி லாளி யுடல பொடிதத வொருவா கூட லிருவரான்
மருவி லாதி ருகசை தொட்டு வளைசெ றிதத நீரமையாற்
கருவின மாத ராகி நாயகா கனனி மாாகண மினனுவேற்
பொருவில காளை யெனவ ரமபில புதலவ னைபப யந்தனர். ௩௫

பிறநத மைநத ளவி றநத பெருமை கொண்ட பெருமிதனு
சிறநத வீர மாறற லேறற திறலபு ணைநது வைகினா
மறநத துமபு வேனெ டுஙகண வனிக மாதா சிறிதுநாள
துறநத ரனற னருள டைநது துணைய டிக்கண் வைகினா. ௩௬

ஆகச செய்யுள்—௧௭௫௧

முப்பத்து மூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

கொத்தி லங்கு கொன்றை வேய்ந்த கூட லாதி மாடநீள்
பத்தி யம்பொன் மறுக ணைந்து வளைப கர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தி யம்பி னாமி யக்க மாதர்* வேண்ட வட்டமா
சித்தி தந்த திறமி னித்தெ ரிந்த வாறு செப்புவாம். ௧

மின்ன லங்கல் வாகை வேல்வி ழுப்பெருங் குலத் தினிற்
றென்ன வன்ற னாணை நேமி திசையெ லாமு ருட்டுநாள்
முன்னை வைக லூழி தோறு மோங்கு மொய்வ ரைக்கணே
மன்னு தன்ப ராரை† யால நிழன்ம ருங்கு மறைமுதல் ௨

அடுப்ப மாசில் வெள்ளி வெற்பி னருகி ருக்கு மரகதங்
கடுப்ப வாம மிசை யிருந்து கனக வெற்பன் மகளொ ளும்
வடுப்ப டாத கற்பி ணாம டித்து வெள்ளி லைச்சுருள்
கொடுப்ப நேச மூறு போக குரவ னாகி வைகினான் ௩

பிருங்கி நந்தி யேமு தற்பெ ருந்த கைக்க ணத்தரும்
மருங்கி ருந்த சனக னாதி மாத வத்தர் நால்வரும்
ஒருங்கி றைஞ்சி யுண்ண வுண்ண வமுத மூறு சிவகதைக்
கரும்ப ருந்த வாய்ம லர்ந்து கருணை செய்யு மெல்லைவாய் ௪

பௌவ மூழ்கு சூத டந்த பால னுக்கு முலைகொடுத்
தெவ்வ மாய வினைக டீரி யக்க மாத‡ ரறுவருந்
தெய்வ நீறு முழுத ணிந்து செய்ய வேணி கண்டிகைச்
சைவ வேட மாதவர்ந் தரித்து வந்து தோன்றினார் ௫

மந்தி ரச்சி லம்ப லம்பு மலர டிக்கண் வந்திசெய்
தெந்தை யட்ட சித்தி வேண்டு மெங்க ளுக்கெ னத்தொழா
அந்த ளிர்க்கை யவரி ரப்ப வள்ளண றன்ம டித்தலந்
தந்தி ருக்கு மாதை யங்கை சுட்டி யீது சாற்றுமால் ௬

(பா - ம்.) * இயக்கி மாதர். † தண்பாரை. ‡ இயக்கி மாதர்.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அலாபசும பொலஙகொம பனன வணஙகிவ ணிறைவா லெங்கும்
மலாபரா சததி யாகி மகேசையா யணிமா வாதிப
பலாபுகழ சிததி யெடடும பணிநதுகுற றேவல செயயுஞ
சிலதிய ராகிச் சூழ்நது சேவகஞ செய்ப வைகும ௭

இவளீா சிநதித தானமுன னீடடிய விஜனயை நீக்கித
தவலருஞ் சிததி யெடடுந தருமெனக கருணை பூததுச
சிவபரஞ சோதி யெடடுச சிததியுந தெளிததல செயதான
அவாது மறநதா ருமமை யாழவினை வலததான மனனே. ௮

செழுமதிப பிளவு வேயநத தேவுமக குற்ற நோககி
முழுமதி முகததி னுரை முனிநதுநீா படட மஙகைப
பழுமா முதலஞ ஞானப பாறையாயக கிடமி னெனனக
கழுமலுற றவா,தாழந தெனறு கழிவதிச சாப மெனறாா். ௯

இபபடிக கருஙக லாகிக கிடததிா யிரமாண டெலலைக
கபபுற மதுரை நினறு மடுததுமைத் தொடுதத சாபத
துப்பற நோககி நுஙக டொலலுரு நலகிச சிததி
கைபபடு கனிபோற காணக காடடுதும போதி ரெனறான. ௰

[வஞசிததுறை]

கொடியனாக ளறுவரும
நெடியவானி மிாநதுகாா
படியுமபடட மஙகையால
அடியிறபாறை யாயினா. ௧௧

கதிாகலம்பெய காட்சிபோல்
உதிாபழததி னுடலெலாம
புதைபடக கிடநதனா
மதாரித தடஙகணா ௧௨

பருவமா யிரஙகழிந
தொருவமாட மதுரையெங
குரவனை குணததினை
திருவுளந திருமபினன. ௧௩

தன்னதிச்சை கொண்டதோர்
இன்னருட் குரவனுப்
அங்கெடுஙக லாயினர்
முன்னாவநது தோன்றினன். ௧௪

இருடடதுமபு கோதையாா
மருடடதுமபு வினைகெட
அருடடதுமபு கணணினறு
றெருடடதுமப நோககினை. ௧௫

அடிகேணுகக வமபுயங
கடிகொணயதல காநதளபைங
கொடிகொணமுலலை குமுதமேற
படியபபூதத பாறையே ௧௬

தாககவேத கததிரும
பாககமுறற பொனனென
நீககமறற விருணமல
வீககமறறு விடடதே ௧௭

நிறையுமனபெ னுநதி
பொறையெனுங கரைகடந
திறைவனினனை ருடகடற
றுறையினவாய மடுபபவே ௧௮

எழுநதிறை யடிககணே
அழுநதுநேச மொடுதவக
கொழுநதனாக ளறுவரும
விழுநதிறைஞசி னாரரோ. ௧௯

குமாரகூடடு மிளமுலை
உமையொபபாாகள செனனிமேல
அமலசசோதி யஙகையாங
கமலபபோது சூடடினை ௨௰

சிததியெடடு மநநலாா
புததியிற கொளுநதவே
கைததலததில வைததோா
முததெனத தெருட்டுவான. ௨௧

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

அணிமா மகிமா விலகிமா
வரிய கரிமா பிராததிமலப
பிணிமா சுடையோாக கடைவரிய
பிராகா மியமீ சத்துவமெய
துணிமா யோகாக கெளியவசித
துவமென றெடடா மிவையுளககண
மணிமா சறுததோா விளையாடடின்
வகையா மவற்றின மாபுரைபபாம. ௨௨

அறவுஞ் சிறிய வுயிரதொறுந்தான் பரமாணுவாய்ச்செல்
றுறையுஞ் சிறுமை யணிமாவா முவரி ஞால முதன்மேலென்
றறையுஞ் சிவாந்த மாறுறு முள்ளும் புறனு மகலாதே
நிறையும் பெருமை தனையன்றே மகிமா வென்னு நிரம்பியநூல்.

இலகு மேரு பாரம்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு வான பரவணுப்போ* லிருப்ப திலகி மாவாகும்
இலகு வான பரவணுப்போ லிருக்கும் யோகி தனையெடுத்தால்
இலகு மேரு பாரம்போ லிருப்ப தன்றே கரிமாவாம் ௨௬

பிலத்தி லிருந்தோ னயனுலகிற் புகுந்தன் மீண்டும் பிலமடைதல்
பலத்தின் மிகுந்த பிராத்தியதாம் பரகா யத்தி னண்ணுதலவான்
புலத்தி னியங்க விச்சித்த போகம் மனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தி னினைந்த படிவருதல் பிராகா மியமாந் தவக்கொடியீர்

விண்ணி லிரவி தனனுடம்பின் வெயிலா லனைத்தும் விளக்குதல்போல்
மண்ணி லுள்ளாம் பொருள்பலவுங் கால மூன்றும் வானத்தின்
கண்ணி லுள்ளாம் பொருளுந்தன் காயத் தொளியா லிருந்தறிதல்
எண்ணி லிதுவு மறையொருசார் பிராகா மியமென் றியம்புமால்.

ஈச னெனமுத் தொழிலுந்த னிச்சை வழிச்செய் தெழுபுரவித்
தேசன் முதற்கோள் பணிகேட்பத் திகழ்வ தீசத் துவமாகும்
பூசல் வுணர் புள்விலங்கு பூத மனிதர் முதலுலகும்
வாச வாதி யெண்மருந்தன் வசமாக் கொள்கை வசித்துவமாம்.

எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்க
ளிவற்றை விரும்பா ரெனினுமவர்
தம்மை நிழல்போ லடைந்துலகர்க்
கனையார் பெருமை தனையுணர்த்தும்
செம்மை யுடைய விவையெனச்
சித்தி யெட்டுந் தெளிவெய்தக்
கொம்மை முலையா ரறுவருக்குங்
கொளுத்தி னெண் குணச்செல்வன் ௨௮

[வேறு]

தேவதே வுபதே சித்த சித்தியைச் சிலம்பன் செல்வி
பாவனை வலத்தா னன்கு பயின்றுவா னவழிக்கொண் டேகிப்
பூவலர் கதுப்பி னல்லா ரறுவரும் புராமுன் றட்ட
காவலன் விரும்பி வைகுங் கயிலைமால் வரையிற் புக்கார். ௨௯

ஆகச் செய்யுள் — ௩௭௮

(பா - ம.) *இலகுவான் நலமென.

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

சநது சூழமல யசசி லமபா தவபபு ரிநத வியககிமாாக
கநத நாலிரு சிததி தநத தலைறநத ணநதன தடிதொழா
வநது மீளவள வனபொ ருடடு வடாது வாயிற றநதழைத
திநது சேகரன விடையி லசசினை யிடட வாறுவி ளமபுவாம ௧

தோடு வெட்டி மலைதது வாளவிழி
துணைவி ழிககுயி லிளமுலைக
கோடு வெடடிய குறிகொணட மேனியா
குடிகொண மாநகா கடிகொளபைங
காடு வெடடிய சார ணககுறி
காடு வெடடிய சோழனென
றேடு வெடடிய வணடு சூழபொழி
லெயிலகொள கசசியு ளானவன உ

உததம மசசிவ பதத ரிறபெரி துதத மனபுது விரைகலன
மித்தை யெனறுவெ ணீறு கணடிகை யார மெனறணி மெயயினன
நிதத வேத புராண மாதி நிகழததி டுபொருள கணணுதல
அத்த னேபர ததது வபபொரு ளெனற ளநதறி கேளவியான

அங்க மாறொடு வேத நானகு மறிநது மெயபபொரு ளாயநதுளஞ்
சஙகை கொணடனு தினம ரனபுகழ் சாறறு சைவபு ராணநூல
பொஙகு மினசுவை யமுத தனசெவி வாய்தி றநது புகடடியுண*
டெஙக ணாயக னடியி னைககணி ருததது மனபு கருத்துளான ௪

மூகக ணாயகன முபபு ரததை முனிநத நாயகன மங்கையோா
பகக நாயகன மிகக வானவா பரவு நாயக னரவணிச
சொகக† நாயக னுடலுளு செவி யானமு கநது சுவைதருந‡
தகக பாலொடு தேனக லநதுத ருககி யுண்பவ னுயினுன் ௫

(பா - ம.) *புகட்டவுணடு.

(பா - ம.) †அரவணி சொகக. ‡சுவைததருந.

அஙக யற்கண் மடநதை பாக னடிதத லநதொழு மாசைமேற்
பொங்கி மிகவெழு மனப ஞய்மது ரேசன மினனு பொலங்கழற்
பஙக யப்பத மெனறு நான்பணி வேனெ னபபரி வெய்தியே
கஙகு லிறறுயில வானக யறபுரை கணணி பஙகனை யுன்னியே. சு

அனறு செமபியா கோம கன்கன வினகணே யருள வெள்ளிமா
மனறு ணினறவா சிதத ராயெதிா வநது மனனவ நினனுளத
தொனறு மஞச லொருதத ஞகி யுருததி ரிநதுத னிததுவந
தின்று வநதனை செயது போதி யெனபபு கன்றன ரேகினா. எ

கேடடு வேநதன விழிததுணா நது கிளாநத வறபுத ஞகியே
ஈட்டு சேனை யமைசசு ளாபிறா யாரு மினறி வழிகொளீஇ
நாட்ட மூனறவ ணும வாளொடு நலல ருடடுணை யாயவழி
காடட வனபெனு மிவுளி மேலகொடு கஙகுல வாயவரு வானரோ.

கலனு மாசழ லதத மூமபல கலுழி யுஙகுண கனைகடற
செலனு மாநதி பலவும வானிமிா கனன லுஞசெறி செநநெலும
புலனு மாநில னுஙக ழிநது புறஙகி டககந டநதுபோய்
வலனு மாமுலை யாக ணமபயில வையை யநதுறை யெய்தினன்

குறுகு முனன ரகிாநரா வைமயை கொதிதத கனகரை குத்திவோ
பறிய வனசினை முறிய விணடொடு பைநத ருககளை யுநதியே
மறுகி வெளள மெடுதத லைததர மனன வனகரை தனனினின
றிறுதி யிலலவ னைதொ ழறகிடை யூறி தெனறஞ ரெயதுவான.

இழுதொ டுஞசுவை யமுது பொறகல னிட்டு ணுதிரு கணகணீா
வழிய வநது விலகத வாரின வளைநத தாழு பகறசெயும
பொழுதெ ழுமபொழு தோம றுககம விளக்கு மேயிகல பூழியன்
வழுதி யனறியும வையை யுமபகை யான தெனறு வருநதுவான.

வெளள நோககி பழுஙகு செமபியன
மெலிவு நோககி விரைநதெழீஇக
களள நோககி லகபப டாதவா
கனவு போலவ னவிலவந
துளள நோககுடை யனப ருககரு
ளுருவ மாகிய சிததா தாம
பளள நோககி வருமபெ ருமபுனல
வறற நோககினா பாாததரோ கஉ

வறநத வாறுக டநது வநது வடகரு வாயிறி றநதுபோய்
நிறைநத காவலக டநது வீதிக ணீநதி நேரியா வேநதனைச
சிறநத வாடக புனித பஙகய திபபி யபபுன லாடுவித
தறநத வாதறை சாம கண்டாத* மால யமபுகு வித்தரோ ௧௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

வெமமைசெய் கதிரால்† செமபொன விமானசே கரததின மேய
தமமையும பணிவித் தெணணில சராசர மனைததது மீனற
அமமையங கயறக ணுளா மணஙகையும பணிவித துளளஞ
செமமைசெய தினப வெளளத தழுததினா சிதத சாமி ௧௪

எணணிய வெணணி யாஙகே யானபெற முடிததாய போறறி
பணணியன மறைக டேறுப பானமொழி மணுள போறறி
புண்ணியா தமககு வேதப பொருளுரை பொருளே போறறி
விண்ணிழி விமான மேய சுநதர விடஙக போறறி ௧௫

எவவுட லெடுததேன மேனு ளெணணிலாப பிறவி தோறும
அவ்வுட லெல்லாம பாவ மறமபொருட டாக வனறே
தெவவுடல பொடிததா யுனறன சேவடிக கடிமை பூணட
இவவுட லொனறே யனறே வெனககுட லானா தையா ௧௬

இனனன பலவு மேததி யிறைஞசிபபல வரமும வேணடும
மினனகு வேலி னானை வேநதநீ போநத வணணந
தெனனவ னறிநதா லேதஞ செயயுமென றாததாக கணணி
மனனனைச சிதத சாமி யுததர வழிககொண டேகா ௧௭

மண்ணினை வளாக்கும வையை வடகரை யளவு நணணிப
புணணிய நீறறுக காபபுப புணடர நுதலிற சாததி
உண்ணிறை கருததுக கேறப வுறுதுணை யுனககுண டாகி
நணணுக வெனறு பொனனி நாடனை விடுதது மீண்டு. ௧௮

[கலிவிருததம]

காபபுச செயது‡ கதவில விடைககுறி
யாபபுச செய்தமைத தீருஞசடைச சிததாபோய்த
தூபபுக கைவரை சூழவட மேருவிற
கோபபுச செயதபொற கோயிலின மேயினா ௧௯

கஙகு லினகருங கைகுறைப பானெனச
செஙகை நீட்டித தினகரன றோன்றலும
எஙக ணுயக னிட்ட குறியறிந
தஙகண வாயி றிறபபவ ரையுறு. ௨௰

(பா - ம) *காளகணடாத. †கதிராட. ‡காப்புச செயத.

மறறை வாயிலகண மூனறினும வலலைபோய்
உற்று நோககினா தாநெனன லொறறிய
கொறற மீனக குறிபிழை யாமைகண்
டெற்றி தாஙகொலென றேநதனமு னெயதினா ௨௧

போறறி மனனநம பொனனங கயறகுறி
மாறறி யுததர வாயிற கதவதில
ஏறறி லசசினை யிடடவா யாரையென
றூறறல வேநத வறிகிலம யாமெனறா ௨௨

வையை நாடனும வநதது நோககுறீஇ
ஐய வினனதோ ரறபுத மாயையைச
செய்ய வலலவா யாரெனத தோகிலான
ஐய மெயதி யகனமனை நணணினான ௨௩

மறுதத வுணடியன மாமலாப பாயலை
வெறுதத கனறரை மேறபளளி கொளளவும
பொறுதத னனழயின றனிருட போழதினிற்
கறுதத கணடா கனவினிற கூறுவாா. ௨௪

மடட லமபிய தாதகி மாலையான
உடட துமபி யொழுகிய வனபினற
கடடி லஙகெயிற கசசியிற காடெலாம
வெடடி நமபுடை விததிய பததியான. ௨௫

வநது நமமை வழிபட வேணடினை
இநத வாயி றிறநதமைத தினனருள
தநது மீள விடுததுபபின றடகொளீஇ
நநத மாலவிடை நாமபொறித தேமென ௨௬

அருளி னானையந தேறறி யகனறபின
மருளி னீஙகி மலர்ககண விழிததெழீஇ
வெருளி னனவெயாத தானவிமமி னன்பல
பொருளி னறறுதித தானகுல பூடணன. ௨௭

வளள லன்புக கெளிவநத மாணபுகண
டுளள வுளளகின றாறறெழு மறபுத
வெள்ள மும்பர மானநத வெள்ளமுங
கொளளை கொணடுதன கோமனை நீஙகினன். ௨௮

அளிய ருமனத தனபுடை யனபருக
கெளிய ராடலை யாககும வெளிபபடத
தெளியு மாறு தெளிவிததுத தனனைபபோல்
விளிவிலா வினப வெள்ளத தழுததினை ௨௧

[கொசசககலிபபா]

கோடாத செங்கோலும வெணகுடையுங கோமுடியும
ஏடா ரலஙக லிராசேந திரறகளிததுத
தோடா ரிதழியான றடகமலஞ சூடிவான
நாடா ளரசுரிமை பெறறா னரபதியே ௩௰

ஆகசசெயயுள ௧அ௧அ

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

சமபு மதுரைப பரனிரவு
தனியே வநது தனைபபணிநத
வெமபு கதிரோன மருமானை
விடுதது மீணடு தாழிறுககி
அமபொற கதவின விடைபொறிதத
தறைநதார தெனனன னடுபடைககு
வமபு மலாதோய புனறபநதா
வைததுக காதத வகைசொலவாம. ௧

தெனனன னரச புரநதரனகோல
செலுததுநாளிற காடடிநத
மனனன பினனா வெளிபபடையாயப
போநது போநது மதுரேசன
பொனனங கமலத தாளவணஙகிப
போவான முனனிப பொருமபொருநைக
கனனி நாடன கேணமைபெற
விநததான வரிசைக கையுறையே ௨

பொனனி நாடன வரவிடுதத
பொலமபூ ணாடை முதறபிறவுங
கனனி நாடன கைககவாநது
தானுங கலககுந தொடாபினல
உனன் வேறு கையுறையுயக
துறவு செயய வுவபபெயதிச
செனனி காதன மகடகொடுபபா
னிசைநதா னநதச செழியறகு ௩

செழியன றனககு வரையறுதத
செயதி கேடடுச செமபியாகோன
கழியன புடைய குலமகனைத
தானபோயக கொளவான கருதியதி

வழிவந தவறகுத தமபியென
வந்த வரச சிங்கமெனும
பழியஞ் சாதான வஞசித்துப
பழனக காஞசிப பதிபுகுவான ௪

காஞ்சிப பதிமுன குறுகுமிளங
காவ லோனைக கடறசேனை
தாஞசுற் றியவந தெதிரகொடுபோய்த
தனமுன றனககென றிருநதமகள
ஆஞ்சிற றிடையை மணமபுணாதத்தி
யநத மருகற காசுநிலை
வாஞ்சித தரச புரநதானைப
பிடிக்க மதித்தான வனமெறிநதான. ௫

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

மரும கனற னுடனெ ழுநது மாம னுன வளவாகோன
பொருமு கனற சேனை யானை புடைநெ ருஙக மதிவழித
திரும கனறன மேல மாததி றஙகு றிதது முரசறைந
துரும கன்ற பலவி யமமொ லிபப வநது ளானரோ ௬

திரண்ட திரநதெ ழுநது வநத செனனி சேனை தனனகாக
கிரணடு யோச னைபபு றததி றுககு முனன ரொறறால
தெருணடு தெனனன மாட நீடு கூடன மேய சிவனதாள
சரணபு குநது வேண்டு கெனறு சாநது தாழநது கூறுவான். ௭

அன்று பாதி யிரவில வநது னடிப ணிநது தமியனுயச
சென்ற செனனி யெனனு நினன திருவ டிககு ணனபினுன்
இன்று மநநி லைய னு*யெ னககு வேணடு வனவிடுத
தொனறு கேணமை புரிகு வானு ளததி லொனறை யுனனினுன்.

அறததி னுககு ளாகி யனறு நின்ற நீய வனசெயும
மறததி னுககு ளாகி யினறு வனமை செயவ தேயறப
புறததி னாபு ரபபொ டிதக புணணி யாவெ னககரைந
துறைதது வேணடி னுன வேலை யுமபா நாத னருளினுல. ௮

மெயது றநத வாயமை யொனறு விணணி னினறு மணணலே
ஐது றஙகள சேனை யொடு† மாக வதது நாளைநீ
எயதி வநத தெவவ ரோடெ திரநது ருதது நினறுபோா
செய்தி வென்றி நினன தாதல செயது மெனறெ ழுநததால. ௯

(பா - ம.) *என்று மநநிலையனுய. †சேனை யேனும்.

காய வாணி செவிறு ழைநத காலை வேநத ரிநதிரன
நாய ரை டிககணே நயநத வனபு முவகையும
ஆய வேலை வீழ்நது தாழநத கனறு தனனி ருககைபோய்
மேயி னனி மிாநத கஙகுல விடியு மெலலை நோககுவான. ௧௧

கழிதத கஙகு லிறவி சுமபு கணவி ழிககு முனனமே
விழிததெ ழுநது சநதி யாதி வினைமு டிதது வானா
சுழிதத லமபு வேணி யணண லாய பூசை செயதெழீஇத
தெழிததெ ழுநத சேனை யோடு செருநி லததை நணணினன.

அலைசி றநத சலதி மீதொ ராறு செலலு மாறுபோல
மலைசி றநத நேர வெறபன் மளளா சேனை வெளளமேற
கலைசி றநத மதிநி றைநத கனனி நாடு காவலான
சிலைசி றநத சிறிய சேனை செனற லைதது நினறதே ௧௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

உருமு வனன குரலின ருலவை யனன,செலவினா
வெருவு தீயின வெகுளியாா வெடி தத வீர நகையினா
செருவின மான வணியினா சினைஇ மடிதத வாயினா
இருவா சேனை மளளரும மெதிாநது கைக லநதனா. ௧௪

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

மனற லநதெ ரிய னெரி மலைய வனற மாககெலாந
தெனற லமபொ ருபபி னனறி ரணட நானகு கருவியும
மின்ற யஙகு செயய வேணி விடைய வனற னருளினல
ஒனற னநத மாக வநது ருததெ திாநது தோனறுமால. ௧௫

தேரி னேடைை கநது கஞசி ரிககு மோதை சொரிமதக
காரி னேடைை பேரி யஙக றஙகு மோதை மறவாதம
போரி னேடைை வீரா தோளபு டைககு மோதை யோடுமூந
நீரி னேடைை யொனறெ னகக லநதொ டுஙகி* நின்றதே. ௧௬

சிலைப யினற வீர ரோடு சிலைப யினற வீரரே
கலைப யினற வாள ரோடு கலைப யினற வாளரே
கொலைப யினற வேல ரோடு கொலைப யினற வேலரே
மலைப யினற மலல ரோடு மலைப யினற மல்லரே, ௧௭

கரியு கைதத பாக ரோடு கரியு கைதத பாகரே
பரியு கைதத மறவ ரோடு பரியு கைதத மறவரே
கிரியு கைதத† வலவ ரோடு கிரியு கைதத வலவரே
எரியு கைதெதெ திாநத காலெ னகக லநது மலைவாால. ௧௮

(பா - ம்.) *ஒடுஙக. † தோககிரியகைதத.

விடுக்கும் வாளி யெதிர் பிழைப்பர் வெய்ய வாளி யெய்துபின்
தொடுக்கும் வாளி வில்லொ டுந்து ணிப்பர் பின்க ணிப்பற
மடுக்கும் வாளி மார்பு தைப்ப வாங்கி மற்றவ் வாளி*கொண்
டடுக்கு மேவ லாரை யெய்த டர்ப்பர் கிள்ளி மள்ளரே. ௧௯

சேனை மாரி யிற்சரஞ் சொரிந்து நின்று துள்ளுவார்
ஆன வாளி யெதிர்பி ழைத்தொ துங்கி நின்ற ழற்சரங்
கூனல் வாளி சிலையி றத்தொ டுத்தெ றிந்து கூவுவார்
மீன கேத னத்து வேந்தன் வீர சென்னி வீரமேல் ௨௰

தறிந்த தாட காந்த சென்னி தரையு ருண்ட வரையெனச்
செறிந்த தோள் சரிந்த தோ சிதைந்த பல்ப டைக்கலம்
முறிந்த யானை கையி ருமு ழங்கி வீழ்ந்த செம்புனல்
பறிந்த பாறு பாரி டங்கள் பைத்த கூளி மொய்த்தவே. ௨௧

மடலி னீடு தார லங்கன் மன்னர் சேனை யின்னவர்
றுடலி னீழ லடிய கத்தொ டுங்க வும்ப ருச்சியிற்
கடலி னீடு கதிர்ப ரப்பு கடவு ளெய்து மளவுநின்
றடலி னீடி யிடைவி டாம லமரு ழந்த தாலரோ † ௨௨

அந்த நாள னைத்தை யும்ம ழிக்க நின்ற வர னுதற்
சிந்து தீயெ னக்க னன்று ருத்து நின்று தெறுதலால்
எந்த யாறு மற்ற றப்ப விம்ப ரன்றி யும்பரும்
வெந்து வான யாறும் வற்ற வேனில் வந்தி றுத்ததால் ௨௩

மண்பி ளந்து பிலநு ழைந்து வரைபி ளந்து நிரையவாய்
எண்பி ளந்து நின்ற பொங்க ரிலையு கப்பி ளந்துமேல்
விண்பி ளந்து பரிதி நீடு வெங்க ரங்கள் யாவையுங்
கண்பி ளந்த ழன்று வீசு கான லெங்கு மானதே ௨௪

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆயிடை யலகைத் தேரு மடைந்தவர் வெயர்வு மன்றித்
தூயநீர் வறந்த வந்தச் சுடுபுலந் தோய்ந்த காலும்
மீயுயர் மதிநி லாவும் வெய்யவாய்ச் சுடுந லோருந்
தீயவர் தம்மைச் சேர்ந்தார் தீயவ ராவ ரன்றே. ௨௫

விளைமத வூற்று மாறி வெகுளியுஞ் செருக்கு மாறித்
துளையுடைக் கைம்மான் றாங்கு நடையவாய்ச் சாம்பிச் சோர்ந்த
உளர்தரு மூழிக் காலி னோடுவாம் புரவி யெய்த்துத்
தளர்நடை யுடைய வாகித் தைவருந் தென்றல் போன்ற. ௨௬

(பா - ம்.) *மற்றை வாளி. †உழந்தவாலரோ.

கானலந தோமேற சூறைக காலெனும பாகன ஹாணட
வேனிலவேந தேறச சீறி வெபபமாம படைகள வீச
மாநிலங் காவல பூணட மனனவ ரிருவா* தஙகள
தானையு முடைநது தணணீா நசைசுடச சாமபிற றனறே.   உஎ

இரககமில கொடிய செலவா மருஙகுபோ யிரபபாா போல
உருபபமொண டுறைநதுங களளி நீழலபுக கொதுஙகு வாரும
தருககற நிரபபா லெயததோா தமமினும வறியா பாறசென
றிரபபபோ லிலைதீந துகக மாநிழ லெயது வாரும   உஅ

கொலலிபம பரிமான றேரின குறுநிழ லொதுஙகு வாரும
அலலிருள வட்டத தோலவெண கவிகையு ளடஙகு வாருஞ
செலலிடம பிறிது காணூா விரவான சென்றோா நினற
கலலுட† னிழலசோ வாரு மாயினாா களம ரெலலாம   உகூ

ஆயதோ ரமையந தனனி லளவிலா வுயிாககு மீனற
தாயனாா துலைபோல யாாககுஞ சமநிலை யாய கூடல
நாயனாா செழியன ருளை நனைநதலை வேத நாறகாற
பாயதோா தணணீாப பநதா பாபபியப பநதா நாபபண   ந௰

புணடர நுதலுங காதின புறததணி மலரும பாத
முணடக மலாமே லொறறைக கிணகிணி முழககுங கசசியாப
புணடதோ லுடையுங கணடோா ருளளமுங கணணுங கொள்ளை
கொணடபுன னகையு முளளக கருணையின குறிபபுந தோன்ற.

அருமறை யகதது ணினறுங கருநதவ ராகி வேணிப
பொருபுனல பூரித தாஙகோா புணணியச சிரகந தாஙகி
ஒருவருக கொனறே யாகி யிலககருக கிலகக மாகித
தருகுறும புழையால வாக்கித தணிததனா தணணீாத தாகம.

சுநதரப புததேள ளைதந் தூறுமலா வாசத தெணணீாப
பநதாபுக கடைநது நனனீா பருகியெயப பகல வாறறல
வநதபின செழியன றனனோ வளவனமே லெறிச சீறி
அநதமி லனிகஞ் சிநதித துமபைவேய்ந தடுபோா செய்தாா.

கடலுடைந தெனனப பொனனிக காவலன றனை சாய
மடலுடை வாகை வேயநது வளவனை மருக னோடும
மிடலுடைத தறுகட சேனை வீரரெங கையாற பறறி
அடலுடைக் கனனி நாடாக காசனமுன கொணடு போநதார்.

(பா - ம.) *மானவரிருவா †கலலிடை.

கொடுவநத வளவன றனனைக கோபபெருஞ செழியா கோமான
வடுவநத தமபி யோடு மாடநீள கூடன மேய
கடுவநத மிடறறா முனபோய விடுதசெதநதை கருததியா தெனன
நடுவநத கிலையான கேடப நாயக னிகழததது மனனே ௩௫

அறவனீ யலலை யோவுன னகததினுக கிசைநத செய்கென
றிறைவன தருளால வானின றெழுமொழி கேடடு வையைத
துறைவனு மறததி னறறூ சோழனை சிலமால் யானை
மறவயப பரிபூண மறறும வழஙகினன விடுததான பினனா ௩௬

வளளறன றமபி யெனனு மனனவா சிஙகந தனனைத*
தளளருந தறுக ணணமைத தருககறத தானள செலவம
உளளன சிறிது மாறறி யொதுககியெவ வுயிாககுந தாயாயப
பளளநீ ரகலங காததுப் பலவளம பழுகக வாழநதான ௩௭

ஆகசசெயயுள - ௲௮௱௫.

(பா - ம்.) * சிஙகன றனனை.

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்

[கலி நிலைததுறை]

வாதன மீனவன் படையிடை வநதுநீரப பநதர
விரத னாகிநீ ரருததிய வினையுரை செய்தும
பரத னூலிய னாடகப பாவையா ளொருததிக
கிரத வாதஞ்செய தருளிய வாடலை யிசைபபாம ௧

பருஙகை மாலவரைப பூழியன பைநதமிழ நாட்டின்
இரஙகு தெணடிரைக கரஙகளா லீரமபுனல வையை
மருஙகி னநதன மலரநதபன மலரகடுயப பணியப
புரஙக டநதவ னிருபபது பூவண நகரம ௨

எணணி லஙகுறை சராசர மிலிஙகமென றெணணி
விணணி னாளகளுங கோளகளும விலஙகுவ தியாககைக
கணணி னானகதிர முதறபல கடவுளர பூசை
பணணி வேணடிய நலவர மடைநததப பதியில ௩

கிளியு ளாரபொழிற பூவணக கிழவரதங கோயிற
றளியு ளாரதவப பேறனு டாதுகு பூநதார
அளியு ளாரகுழ லணஙகனு ளநதரத தவரககுங
களியு ளாரதர மயககுறாஉங கடலமு தனையாள். ௪

நரமபி னேழிசை யாழிசைப பாடலு நடனூல
நிரமபு மாடலும பெணணல நீரமையும பிறவும
அரம்பை மாதரை யொததன ளறனெறி யொழுகும
வரமபி னாலவர தமககுமே லாயினாண மனனோ. ௫

ஆய மாதரபேர் பொனனனை யாளெனப வவடன
நேய வாயமோ டிரவிரு ணீஙகுமு னெழுநது
தூய நீரககுடைந துயிரபுரை சுடரமதிக கணணி
நாய னாரடி யருச்சனை நியமமு நடாத்தி. ௬

திருத்தர் பூவணை வாணரைச் சேவித்துச் சுத்த
நிருத்த மாடிவந் தடியரைப் பொருளென நினையுங்
கருத்த ளாயருச் சித்தவர் களிப்பவின் சுவையூண்
அருந்தி யெஞ்சிய தருந்துவா ளஃதவ ணியமம். எ

மாத ரிந்நெறி வழங்குநாண் மற்றவ ளனைப்ப
பூத லத்திடைத் தெருட்டுவான் பொன்மலை வல்லி
காத லாயகன் றிருவுருக் காணிய வுள்ளத்
தாத ரங்கொடுத் தருளினார் பூவணத் தையர் அ

ஐயர் தந்தபே ரன்புரு வாயினாண் மழுமான்
கையர் தந்திரு வுருவினைக் கருவினாற் கண்டு
மைய கண்ணினாள் வைகலும் வரும்பொரு ளெல்லாம்
பொய்யி லன்புகொண் டன்பர்தம் பூசையி னேர்வாள் கூ

அடியர் பூசனைக் கன்றியெஞ் சாமையா லடிகள்
வடிவு காண்பதெப் படியென்று மடியிலச் செழியற்
கொடியில* பொற்கிழி நல்கிய வள்ளலை யுன்னிப்
பிடிய னாளிருந் தாளஃ தறிந்தனன் பெருமான் ௰

தூய்ய நீறணி மெய்யினர் கட்டங்கந் தொட்ட
கையர் யோகபட் டத்திடைக் கட்டினர் பூதிப்
பையர் கோவண மிசையசை யுடையினர் பவளச்
செய்ய வேணிய ரங்கொரு சித்தராய் வருவார் கக

வந்து பொன்னனை யாண்மணி மாளிகை குறுகி
அந்த மின்றிவந் தமுதுசெய் வாரொடு மணுகிச்
சிந்தை வேறுகொண் டடைந்தவர் திருவமு தருந்தா
துந்து மாளிகைப் புறங்கடை யொருசிறை யிருந்தார். கஉ

அமுது செய்தருந் தவரெலா மகலவே றிருந்த
அமுத வாரியை யடிபணிந் தடிச்சிய ராய
அமுது செய்வதற் குளரெழுந் தருள்கென வுங்கள்
அமுத னாளையிங் கழைமினென் றருளலு மனையார் கங

மூத்த ராமுகிழ் வாணகை யலகுலாய் முகக்கண்
அத்த ரானவர் தமரெலா மமுதுசெய் தகன்றார்
சித்த ராயொரு தம்பிரான் சிறுநகை யினராய்
இத்த ராதலத் தரியரா யிருக்கின்றா ரென்றார் கச

(பா - ம) * மடிவில

நவம ணிககலன பூததபூங் கொமபரி னடநது
துவரி தழ்ககனி வாயினுள சுவாகதங் கிலவென்
றுவமை யற்றவர்க் கருககிய மாசன முதவிப
பவம கறறிய வடிமலா முடியுறப் பணிநதாள. ௧௫

எதத வஞ்செய்தே னினைகெழுந தருளுதற் கெனறுச
சிததா மேனியும படிவெழிற செலவமு நோககி
முதத வாணகை யருமபநின றஞசலி முகிழபப
அததா நோககினு ரருடகணு லருளவலைப பட்டாள. ௧௬

ஐய * உளளெழுந தருளுக வடிகணீ ரடியேன்
உயய வேணடிய பணிதிரு வுளததினுக கிசையச
செயய வலலனென றஞசலி செயயவுண ணகையார்
மைய னோககினை நோககிமீ னோககிதன மனனன ௧௭

வடியை நோககிழி யாயபெரு வனபபினை சிறிதுன
கொடியை நேரிடை யெனவினோத தனையெனக கொனறை
முடியி னுனடி யாரமென முகிழமுலைக கொடிதாழந
தடிய னேறகுவே ருமொரு மெலிவிலை யையா ௧௮

எஙக ளையகா திருவுருக காணபதற கிதயந
தஙகு மாசையாற கருவுருச சமைததனன முடிபபேற
கிஙகு நாடொறு மெனகையில வருமபொரு ளெலலாம
உஙகள பூசைககே யலலதை யொழிநதில வெனறுள ௧௯

அருநது நலலமு தனையவ ளனபுதித திககத †
திருநது தேனென விரஙகுசொற செவிமடுத தையா
முருநது முராலாய செலவமெய யிளமைநீ மொகருள
இருநத வெலலையு நிலையில வெனபது துணிநதாய ௨௦

அதிக நலலற நிறபதென றறிநதனை யறததுள
அதிக மாஞசிவ புணணியஞ சிவார்சசனை யவறறுள
அதிக மாஞசிவ பூசையு ளடியவா பூசை
அதிக மெனறறிந தனபரை யருசசனை செய்வாய ௨௧

உறுதி யெயதினை யிருமையு முனபெயாக கேறப
இறுதி யிலலவன றிருவுரு வினைகயாற காணப
பெறுதி யாகநின மனைககிடைப பிததனை யியம
அறுதி யானபல கலனகளுந கொணாதியென றறைநதார

(பா - ம.) * ஐயருள † அனபு சிததிகக

ஈயஞ செமபிரும பிரசித மெனபவும புணாபபாற்
றீயும பிததளை வெணகலந தராமுதற றுடககத
தாயும பலவகை யுலோகமுங கலலென வலமபத
தேயுஞ சிறறிடை கொணடுபோயச சிததாமுன வைததாள.

வைதத வேறுவே றுலோகமு மழுவுமை காநத
சிதத சாமிக ணீறறிணைச சிதறினா பாவித*
திததை நீயிரா வெரியிலிட டெடுககினனை பொனனும
அததை நாயகன றிருவுருக கொளகென வறைநதாா. ௨௪

மஙகை பாகரை மடநதையு மிஙகுநீா வதிநது
கஙகுல வாயமு தருநதியிக் காரிய முடிததுப
பொஙகு காரிருள புலருமுன போமெனப புகனறுள
அஙக யறகணு டனைபபிரி யாாதற கிசையாா ௨௫

சிறநத மாடநீண மதுரையிற சிததாயா மெனறு
மறைநது போயினா மறைநதபின சிததாாய வநதாா
அறைநத வாாகழ லலமபிட வெளளிமன றுடி
நிறைநத பேரொளி யாயுறை நிருததரென றறிநதாள ௨௬

மறைநது போயினு ரெனசசிறி தயாசசியு மனததில
நிறைநத தோாபெருங கவறசியை நீககினு ரெனனச
சிறநத தோாபெரு மகிழசசியு முடையளாயச சிததா
அறைநத வாறுதீப பெயதன ளுலோகஙக ளனைத்தும. ௨௭

அழல டைநதபி னிருணமல வலிதிரிந தரனருள
நிழல டைநதவா காடசிபோ னீபபருங களஙகங
கழல வாடக மானதா லதுகொணடு கனிநத
மழலை யிாஞசொலாள கணடனள வடிவிலான வடிவம. ௨௮

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

மழவிடை யுடையான மேனி வனபபினை நோககி யசசோ
அழகிய பிராஞே வெனனு வளளிமுத தஙகொண டனபிற
பழகிய பிராளை யானுப பரிவினுற பதிட்டை செயது
விழவுதோ டாததிச சினஞள கழிநதபின வீடு பெறறுள. ௨௯

கையுநுண ணிடையி னுளந நாயகன கபோலத திட்ட
கையுகிாக குறியுஞ சொனனை காரணக குறியுங கொணடு
வெய்யவெங கதிாகால† செமபொன் மேனிவே றுகி நாலாம்
பொய்யுகத தவாககுத தகக பொருந்துரு வாகி மன்னும. ௩௰

ஆகச செய்யுள் - ௩அஅ௫.

(பா - ம்.) * சிதறினர் பார்ததே. † கதிர்காய.

முப்பத்தேழாவது

சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்னனை யாரூங் கொன்றை வேணிய ரிரத வாதம்
பொன்னனை யாண்முன் செய்து போந்தது புகன்றே மாற்றார்
மன்னனை மடுவில் வீட்டி மலரடிக் கன்ப னான
தென்னனை யளித்த காதை திருவிளை யாடல் சொல்வாம் ௧

பொன்னெடுந் தேரி ராச புரந்தரன் புரந்த ராதி
பன்னெடுந் தேவ சேத்தப் பரனுலக் கடைந்தா னிப்பால்
அந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னடலிரா சேசனென்போன்
இந்நெடுந் தகையோன் மைந்த னிராசகம் பீர னென்போன். ௨

மற்றிவன் குமரன் பாண்டி வங்கிய தீப னன்னான்
பொற்றிணி தடந்தோண் மைந்தன் புரந்தர சித்தா மன்னான்
வெற்றிகொள் குமரன் பாண்டி வங்கிய பதாகன் வீரம்
பற்றிய சுந்த ரேச பாதசே கரன்வன் சேய். ௩

பல்புகழ்ச் சுந்த ரேச பாதசே கரனுந் தென்னன்
அலைபுன லுடுத்த கூட லடிகளுக் கன்ப னாகிக்
கொலைபுனர் வேலால் வெங்கோற் குறும்பெனுங் களைக டீர்த்து
மலர்தலை யுலக மென்னும் வான்பயிர் வளர்க்கு நாளில் ௪

பத்துமான் றடந்தேர் நூறு பனைக்கைமா நூற்றுப் பத்துத்
தத்துமா னயுத மள்ளர் தானையிவ் வளவே யீட்டி
இத்துணைக் கேற்ப நல்கி யெஞ்சிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சித்தரு வான கூடற் சிவனுக்கே செலுத்து மன்னே. ௫

கண்டிகை மகுட மாதிக் கலனிரை குயின்றுந் திங்கள்
மண்டல மிடறுஞ் சென்னிக் கோபுர மாட மாதி
எண்டிசை யிருள்கால் சீப்ப வெரிமணி யிழைத்து வேய்ந்துந்
திண்டிற லுடையா னின்ன திருப்பணி பிறவுஞ் செய்தான். ௬

கல்லுமா றகனற மாரபண கருவியின சிறுமை நோககி
மலலுமா ருத திணடோள வளவாகோ னொருவன் காலிற்
செலலுமா யிரமப ரிககோா சேவக னெனபோன றனே
வெலலுமா றெணணி வஞசி வேயநதுகொண டெழுநது போர்தான்

பலவகைக கருவி யீட்ட படையொடும பரவை சீறிச
செலவது போலக கனனித தீமபுண ணுடு நோககி
மல்வரை யாத தோளான வரவறிந தெழுநது மேருக
கலவரி சிலையான் முனபோயக கைதவன றுழ்நது கூறும. ௮

பொனனது வனைய வேணிப புனிதவிப பூமி நேமி
உனனது வலததி னுலே யுருட்டுமென வலததை நோககான்
தனனது வலததி னுலென றனையின சிறுமை நோககி
எனனது தேயங கொளவா னெணணினுன போலு மன்னே. ௯

காவிரி நாடன சேனைக கடலிடை யெரிபோன ழுணடு
மேவின னெனறு கூறி மீனவன வேணட வானிற
பூவிரி வாகை நீயே புனையநாம பொருது மெனறு
நாவிரி யாத மாறற நாயகன கூறக கேட்டான ௰

எலலியங கமலச செவவி யெனமுக மலாநது நாதன
அலலியங கமலச செநதா ளகநதழீஇப புறமபு போநது
பலலியந துவைபபத தானைப பரவையுட பரிமா வூாநது
கொலலியம பொருபபன சேனைக கடலெதிா குறுகினுனே ௧௧

பணணுத லிசைவண் டாாககும பசுநதொடைச செழியன றனை
எணணுத லிலவாஞ செனனி யிருமபடைக கடனே ராறுய
நணணுத லெனபபோயப பொனனி நாடவன றமாகட கெலலாங்
கண்ணுத லருளா லஙகோா கடலெனத தோனறிற றமமா. ௧௨

கடலென வருமா வூாநது கைதவன சேனை முனபோய
அடலணி மேருக கோட்டி யாலவாய நெடுநாண பூட்டி
மடலவிழ் துழாயககோ ணுட்டி வாயெரி புரததி னூட்டி
மிடலணி கூடற கோமான வேடுரு வாகி நின்றுன. ௧௩

கஙகுலவாயத திஙகள போலக காதணி தநதத தோடுங்
கஙகுலவாய முளைத்த மீன்போற கதிாமுதத வடமுங குஞசிக
கஙகுல்வாயச சிலைபோல வெட்சிக கணணிசூழ கலாபச சூட்டுங்
கலகுலவாய் கிழிககுந தநதக் கடகமு மினனுக கால், ௧௪

அண்டததா ரமரா நாம மனறுதொட் டடையத தோறறு
கண்டததா ரிருளே யெஙகுங கலநதெனக கறுதத மேனி
கொண்டததா ராரி னூற்கோா கூற்றெனக கொல்வே லேநதிச்
சண்டததீ யென்ன நினறுன் காவிரித தலைவன் காணு. ௧௫

சீறியா யிரமப ரிககோா சேவகன வநதே னென்னுக்
கூறினு னெதிா ததான வெளளிக் குன்றவன் பத்து நூறு
மாறிலாப பரிககு மடடோா வயவனீ யன்றே வெண்ணில
ஈறிலாப பரிககு மொறறைச சேவகன யானே யென்றுன   கசு

எனறசொல விடியே றெனன விருசெவி துளைபபக கேட்டு
நினறவ னெதிரே மினனு நீடடிசசென மேகம போலச
சென றுவேல வலந திரிததுச செயிாததன னதிாததுச் சீற
வனறிற னூறறுப பதது வயபபரிக கொருவ னஞசா.   கஎ

யாமினி யிநத வேலா லிறபபதற் கைய மிலலை
யாமென வசனறுன மாவோ டாயிரம பரிககோா மனனன
காமனை வெதுனைட வேடன மறைநதனன கஙகுற சோதி
மாமக னதுகண டோடும வளவனைத துரததிச சென்றுன்   கஅ

துரநதிடு மளவி லோடுஞ சோழனுந திருமபி நோககிக
கருநதடங கணணி பாகங காநதவே டுவனைக காணுன
வருநதுய ரசசந தீாநது மதுரையி னளவும பறறிப
புரநதரற புறஙகண டானைப புறஙகணடு முடுககிப போனுன்.

காலொனறு முடுககப படட கணலொனறு நடநதா லொதது
வேலொனறு தடககை நேரி வேநதனை முடுககுண டோடுஞ்
சேலொனறு கொடியி னுனறன செழுநகா விரைநது செலவான்
மாலொனறு களிறறி னுஙகோா மதுமலாக கிடஙகில வீழநதான.

மீனவன மதுரை மூதூா மேறறிசைக கிடஙகில வீழ
மானவெம புரவி யோடும வளவனும வீழநதான கூடற
கோனவ னருளால வானோா குரைகடல கடையத தோனறும்
ஆனையி னெழுநதான றெனனன கோழிவேந தாழநது போனுன்

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம]

பிலததள வாழநத கடிமலாக கிடஙகிற
  பெருநதகை யவிநதவன றுகிலபுண
கருததரும பேழை படைபரி மானறோ
  கரியெலாங கவாநதுதண பொருநைத
தலததவன றஙக ளுயக ரணியத
  தககதா சணிகல னலகி
நலததகை யவாபே ருடகடற கனபு
  நதியெனப பெருகிவீற றிருநதான   உஉ

ஆகச் செயயுள - துகாஎ

முபபத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டை யருளியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம்]

மின்ப ணிககதிா வேணி வானவன மீன வனறனை மாணவேல
மூன்ப ணிக்க வலநதி ரிதது முடுககி நேரி யடுககலான
பின்ப ணிக்கம லதத டததிற விடட வாறிது பெருமைசால்
அனப னுககுல வாத கோடடை யளிதத வாறு கிளததுவாம. ௧

[கலிநிலைததுறை]

பொடியாாககு மேனிப புனிதாககுப புனித வேறறுக
கொடியாாககு வேதக குடுமிககிணை யான கூடற
படியாாககுஞ சீாததிப பதியேருழ வோரு ணலலான
அடியாாககு நலலா னறத்திறகும புகழககு நலலான ௨

அனையா னறததிற கருளபோனறவ ளானற கறபின
மனையாண மாபின வழுவாத தருமசீலை
எனையாரு நனகு மதிகக விருககு நீராள
தனையாள பதிககுக கதிககுததனிச சாாபு போலவாள ௩

பலலேரு ழவின றெழிலபூணடு பயன்கள கொள்வான
விலலேரு ழவன கடனகொணடு மிகுநத வெலலாம
இலலேரு ழததி மடைசசெலவ மியறறி யேநத
அலலேறு கணட னடியாரை யருதது நீரான ௪

தொகைமாண்ட தொணடா சுவையாறு தழீஇய நானகு
வகைமாணட யாறு படுமுண்டி மறுதத ருநத
நகைமாணட வனபின றலையாயவ னலக நலகப
பகைமாண்ட செலவ மணறகேணியிற பலகு நாளின ௫

இநநீர வாய வளஙகுனறினு மினமை கூறுத*
தனனீாமை குன்று னெனுநதனமை பிறாககுத தேறற
னனனீா வயலின விளைவஃகி நலிவு செயய
மின்னீர வேணி மதுரேசா விலக்கி னரே. ௬

(பா - ம்,) * கூராத

குன்று விருததிக கடனகொணடுகொண் டனபா பூசை
நனறு நடாததத தொடுததானகடன் றானுங கிட்டா
தொனறானுங கொணட விரதததுக குறுதியினறி
நினறு முடமபை யொறுககினற நியமம பூணடான். ௭

கொடுபபா ரவரே விளைவுஙகடன கோளு மாறறித
தடுபபா ரெனினமற றதையாவா தடுகக வலலா
அடுபபாா விழுமங களைவாரடி யாாககு நலலூண
மடுபபா னியமந தடைபபடடு வருநது கினறான. ௮

விணணாறு சூடும விடையானறமாக கூடடி யனறி
உணணாத வனறன னுயிாககுததுணை யாய* கறபிற
பணணாாமொழி தனனொடும படடினி விட்டு நெஞ்சம
புணணாக வாகம பசிததீயிற புழுஙகப பட்டான ௯

இறககும முடமபாற பெறுமபேறினி யாவ தெனனா
அறககுன றனையான மனையோடு மடைநதிச செயதி
நிறககினற செமபொற சிலையாாககு நிகழததி யாவி
துறககின றதுவே துணிவெனறு துணிநது போனான. ௰

ஐயன றிருமுனன ரடைநதடி தாழநது வானோா
உயயும படிநஞ சமுதுணட வொருவ வுனறன
மெய்யனபா பூசைக கிடையூறு விளைய வெனறன†
செயயும புலமும விளைவினறிச சிதைநத வெனனா. ௧௧

விடனலகு சூலப படையாய கடன வேறு காணேன
கடனலக வலலாா தமைககாடடுதி காடடி லாயேல
மடனலகு மிநத வுடமபினசுமை மாறறு வேனென
றுடனலகு கறபுக குரியாளொடும வெணடு மெலலை ௧௨

பஞசாதி வேதப பொருளசொனன பரமன வாககொன்
றஞசாதி வேளாண டலைவாவு னகததி லினறோ
செஞசாதி யாய‡ செழுவாலரிக கோடடை யுயத்தேம்
எஞசா திருககு மெடுககுநதொறு மெனறு மாதோ. ௧௩

நீராளும பூசித ததிலவேணடிய கொணடு நிததம
ஆனாத வனபாக கமுதூடடி யெவாககு மனன
தானாதி நானா தருமஙகளுஞ செயதி வீடு
மேனா ளளிககின றனமெனறு விசுமபிற கூற. ௧௪

(பா - ம்.) * உயிாததுணையாய. † இனறென. ‡ செஞசாலியாய.

கேடடினப மெய்திக ளிளாவிமமித ளுகி வேதப
பாடடின் பயனைப பணிநதிலல மடைநது பண்டை
ஈட்டுந தவபபே றெனககண்டனன றுணடாக கெநதை
கூட்டுங கதிபோ லுலவாமற கொடுதத கோட்டை ௧௫

வாணாறு சூடி தருகோடடையை வைக றேறும
பூநாறு சாநதம புகையொணசுடா கொணட ருசசித
தானுத செவவி யடிசிறகு மதறகு வேண்டும
நாளு கருவி விலைக குமமது நலக வாஙகா ௧௬

மினனா சடையான றமராயநதவா வேதச செலவா
தெனனுடா தெயவம விருநதொககல செறிநது நட்டோர்
முனனு மெவாககு முகிலபோல வரையாம னலகி
எநநாளு நோயின றளகாதிப னெனன வாழநதான், ௧௭

[ஷி வேறு]

அனபன னடியாாக கினியா னனிநா ளளநதலகித
தனபன னியொடு மயலாா சுறறந தமரோடும
பினபந நிலையே யிமவான மகளைப பிரியாத
இனபன னுருவாயச சிவமா நகாசென றிறைகொணடான

ஆகச செயயுள - ௩௯௨௫

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

தாமநா றிதழி யாாதந தமாககனபன வறுமைப படடோன
ஆமநா னாலவாக கோடடை யருளிய முறையி னையன
தேமனணை முலலைத தீநதாாச சிறுதகை வணிகற காக
மாமனும படிவங கொணடு வழககுரை வணணஞ சொலவாம ௧

கனனிநான மாடக் கூடற கடிநகா வணிக மாககள
தனனினமா நிதிககோ னனனான றனபதி யெனனும பேரான
மனனினு னைனயான கறபின மடவால சுசீலை யெனபாள
பொனனினை முளரிச சேககைப புணணியத திருவி னனனாள.

எனவிவா தமககு மைநதற பேறினறி யிரஙகு நாளிற
றனபதி மருகன றனைனத தகவுசான மகவாக கொணடு
மனமகிழ சிறபபா னலக மனைவியுந தொழுது வாஙகிப
புனைவன புனைநது போறறிப பொலிவுற வளாததுக கொணடாள.

தனபதி மகபபே றறறு ணயினுந தனவாக காதன
மனைவிமேல வைதத வாசை மயககினால வருநதி யினற
தனையனை மகவாத தநத தஙகைமேற றீராப பூசல
விளைவிளைத தொழுக வோாநா ளிளையளும வெகுணடு சொலவாள்

பெருமித முனககேன பிளளைப பேறறற பாவி நீயென
அருமைநன மகனு லனறோ விருமையு மடைவா யெனனப
பெரிதுநா ணடைநது மேலைக காயினும பிளளைப பேறு
தருதவம புரிவே னெனனாத தனபதி தவமேற செலவான. ௫

தனபெருஞ செலவ மெலலா மருமகன றனககே யாககி
அனபுகொண மனைவி யோடு மருநதவ நெறியிற செனறான
பின்பவன வரவு தாழபப மருமகன பெறற வெலலாம
வனபினால வழக்குப பேசி வெளவினா தாய மாககள. ௬

விளைநில னடிமை பைமபூண் வெறுககைகநன பசுகக ளேளை
வளனுமாற் றவர்கைக் கொள்ள வனசிறை யிழநத புட்போற்
றளாவுறு மகனுந தாயுஞ சாாபிலாத தமம ஞோக்கோர்*
களைகணு யிருககுங கூடற கடவுளே சரண மெனறு ௭

வநதுவா னகடு போழநத மணிமுடி விமானக கோயிற
சுநதர நாதன பாதத துணைதொழு திறைஞசி யாாககுந
தநதையுந தாயு மாகுந தமபிரா னீரே யெஙகட
கெநதையும யாயு மெனறு விரங்கிறின் றினைய சொலவாள. ௮

என்மகன றனனை ைமநத னினமையா லெவருங காணத
தனமக ணைகக கொணடு தகுதியா லனறே காணி
பொனமனை பிறவு நலகிப போயினு னெனமு னிபபால
வனமையாற றுயத தாாக ளவையெலாமவெளவிக கொணடாா.

ஒருததிநா னொருததிக கிநத வொருமக னிவனுந தேருங†
கருததிலாச சிறியன வேறு களைகணுங காணே னைய
அருததிசா லறவோா தேறு மருடபெருங கடலே யெஙகும
இருததிநீ யறியாய கொலலோ வெனறுபாா படிய வீழநதாள்.

மாறுகொள வழககுத தீாகக வலலவ ரருளி னாலே
சீறுகொள வடிவேற கணணாள சிறுதுயி லடைநதாள மெயயில
ஊறுகொள கரண மைநது முறறறி கனவிற கஙகை
யாறுகொள சடையாா வேதச செலவரா யடுததுச சொலவாா.

புலாநதபின றுயத தோரைப புரவல னணை யாறறுல
வலநதரு மனறத தேறறி மறிததனை யிருததி யாமபோந
தலநதரு மறிவான மூததோ ரனைவரு மிசைய‡ வநதச
சலநதரு வழக்குத தீாததுத தருகுவம போதி யெனறாா. ௧௨

வேரியங குவளை யுணகண விழிததனள வியநது கெடடேன
ஆருமில லாககுத தெயவந துணையெனப தறிநதே னெனனுக்
காரிருங கயலுண கணணாள கணவனைத தொழுது வாழததிச
சீரிளங குமரனோடுந தெரிவைதன மனையிற சென்றாள. ௧௩

சென்றவள கஙகு லெலலை தெரிநதபி னெழுநது வெள்ளி
மன்றவன கோயில வாயில வநதுவந தனைசெய் தமபொற்
குன்றவ னுரைதத வாறறுற கொடுமைசால வழககுப பூட்டி
வென்றவ ரிருககை யெயதி விளமபுவாள பலருங கேட்ப. ௧௪

(பா - ம்) * சாாபிலாா தம்மனோககோா. † இவனுந தேறும்.
‡ அனைவரு மறிய.

அட்டிலவாய் நெருப்பி டேலோ ரடியிடே லறததா றனறிப
பட்டிமை வழக்கால வெனறு போகொட்டேன் பலருங் கேட்க
இட்டன னரச ஞணை யறததவி சேறி யான்றோ
ஒட்டிய படிகேட டெஙக ளரிபபொரு டநது போமின கரு

என்றனள மறிதத லோடு மிழுககுரை யாடி வைது
வனறிறல வலியா தளளி யடிததனா மைநத ஞேடுஞ
சென்றனண் முறையோ வெனனுத திருநதறத தவிசி னோமுன
னினறுரை யாடி னளகேட டறிநதனா நீதி நூலோா கசு

அறததவி சிருபபோ ரேவ லாடவ ரோடும போநது
மறிததவைக் களததிற் கூட்டி வநதனள வநத வெலலை
அறகொடி பாகா வெளளி யமபல வாணா தாமத
திறததன பதியே யெனனத திருவுருக கொண்டு செலவாா கள

[கலிவிருததம]

பெருவிலைக் குண்டலம பிடாிற பத்திபாய்ந
தெரிகதிா கவிழபபவா ளெறிககு மஙகதம
அருவரைத தோளகிடந திமைபப வாகமேற
குருமணிக கணடிகை குலாயபபின கோட்டவே கஅ

முரலளி புறவிதழ மொயபபச செயயதா
மமைரசிறி தலாநதெனன மணிசெய் மோதிரக
கரதலம வீசியோா கடுஙக ணேறெனப
பெருமித நடைகொடு நடககும பெறறியாா. ககூ

வாடிய முளரிபோன மாறிட் டாரிடத
தாடியு மலாநதபோ தொபப மைநதனமேல
நாடிய தண்ணளி நயநது முடகிடை
கூடிய முகததினா குறுகு வாரவை. உ௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

அரசனிங கில்லை கொலலோ வானறவ ரிலலைகொல்லோ
குரைகழல வேநதன் செஙகோல கொடியதோ கோதி னூலகள
உரைசெயுந தெயவந தானு மிலலைகொ லுறுதி யான
தருமமெங கொளிதத தேகொ லெனறறத தவிசிற் சார்வார். உக

தனபதி வரவு நோக்கி வஞசனைத தாயத தாாகள
இனைவுறு மனத்த ராகி விமமித மெய்தி வெல்லும்
மனவலி யிழநது பண்டு வழககலா வழககால் வென்ற
வினைநினைந் துள்ள மச்ச நாணிலை விழுங்கப பட்டாா. உஉ

மாதுல ராகி வந்தோர் மருகனைத் தமபின் வந்த
தாதுல ராத கோதை தன்னொடுந் தழீஇத்தங் கண்ட
மீதுல ராத சாம வேதமாப் பவர்போல வாய்விட்
டாதுல ரானீ ரந்தோ வையவென் றழுது நைந்தார். உ௩

குடங்கையி னெடுங்க ணுளுங் குமரனும் வணிகர் தாளிற்
றடங்கணீ ராட்ட வீழ்ந்தார் தடக்கையா லெடுத்துப் புல்லி
மடங்கலே றனையார் தாமு மற்றவர் தமைத்தங் கண்ணீர்
நெடுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்த்திக் குமரனை நோக்கி நைவார். உ௪

ஐம்படை மார்பிற் காணேன் சிறுசிலம் படியிற் காணேன்
மொய்ம்படை மதாணி காணேன் முகத்தசை சுட்டி காணேன்
மின்படு குழைகள் காணேன் வெற்றுடல் கண்டே னப்பா
என்பெறு மென்று பிள்ளைப் பணிகளுங் கவர்ந்தா ரென்னா உ௫

அனைவரு மிரங்க வாய்விட் டழுதவ ரிளையா னன்னை
தனையனைக் கண்ணீர் மாற்றித் தடக்கையான் முதுகு தைவந்
தினையன்மி னென்முன் வேறொன் றெண்ணன்மி னென்னா வஞ்ச*
வினைஞர்வல் வழக்குச் சோர்ந்து விடுவதுங் காண்மி னென்னா. உ௬

நட்பிடை வஞ்சஞ் செய்து நம்பினார்க் கூன மாறுட்டத்†
துட்படக் கவர்ந்து மேற்றோக் கிம்மியு முதவா ராயும்
வட்டியின் மிதப்பக் கூறி வாங்கியுஞ் சிலர்போ லீட்டப்
பட்டதோ வற்றதா ரீட்டு நம்பொருள் படுமோ வென்னா உ௭

மங்கல மாட யோங்கு மதுரைநா யகனை நோக்கிச்
செங்கரஞ் சிரமேற் கூப்பி மாணிக்கந் தேற்றி விற்கும்
எங்குல வணிக ரேறே யெம்மனோர் வழக்கை யிந்தப்
புங்கவ ரிடத்தைத் தீர்த்துத் தருகெனப் புலம்பி யார்த்தார் உ௮

ஆவலித் தழுத கள்வர் வஞ்சரை வெகுண்டு நோக்கிக்
காவலன் செங்கோ லுண்ணூல் கட்டிய தருமத் தட்டில்
நாவெனுந் துலைநா விட்டெம் வழக்கையு நமராய் வந்த
மேவலர் வழக்குந் தூக்கித் தெரிகென விதந்து சொன்னார் உ௯

நரைமுது புலியன் னான்சொற் கேட்டலு நடுங்கிச் சான்றோர்
இருவர்சொல் வழக்கு மேற்கொண் டறுவதித் திரண்டு நோக்கித்
தெரிவழி யிழுக்கு ஞாதி வழக்கெனச் செப்பக் கேட்டு
வெருவினர் தாயத் தார்கள் வலியரின் வேறு சொல்வார். ௩௰

(பா - ம) * என்னு வஞ்ச. † ஊன மாறுட்டத.

தவலருஞ் சிறப்பி னான்ற தனபதி வணிக ரல்லர்
இவரென வவையங் கேட்ப விருங்கையும் புடைத்து நக்குக்
கவளமா னுரித்துப் போர்த்த கண்ணுதல் வணிகர் கோமான்
அவரவர் குடிப்பேர் பட்டங் காணிமற் றனைத்துங் கூறும் ௩௧

தந்தைதாய் மாமன் மாமி தாயத்தா ரவரை * யீன்றோர்
மைந்தர்க ளுடன்பி றந்தார் மனைவியர் கிளைஞர் மற்றும்
அந்தமில் குணங்கள் செய்கை யாதிய வடையா ளங்கள்
முந்தையின் வழுவா வண்ண முறையினான் மொழிந்தான் முன்னோன்

அனையது கேட்ட வான்றோ ரனைவரு நோக்கி யந்தத்
தனபதி வணிகர் தாமே யிவரெனச் சாற்ற லோடும்
மனவலித் தாயத் தார்தம் வழக்கிழுக் கடைந்த தீது
நினைவழி வேம்பன் றேரிற் றண்டிக்கு நம்மை யென்னா ௩௩

இல்லினுக் கேகி மீள்வன் யானென் றுங் குளத்திற் கேகி
ஒல்லையில் வருவே னென்று மொவ்வொரு வார்த்தை யிட்டு
வல்லெழு வனைய தோளா ரனைவரும் வனகா றள்ளச்
செல்லெழு முகில்போற் கூட்டஞ் சிதைந்தன ரொளித்துப் போனார்

அனையவர் போக நின்ற வறனவின் மன்றத் துள்ளோர்
தனபதி வணிகர் தந்த தனமெலாந் தத்த மைந்தற்
கெனமனை யெழுதி வாங்கி யீந்தன ரீந்த வெல்லை
மனமொழி கடந்த நாயகர் மறைந்துதங் கோயில் புக்கார். ௩௫

இம்மெனப் பலருங் காண மறைந்தவ ரிருந்த கூடற்
செம்மலென் றறிந்து நாயகச் சிறுவனுக் குவகை தூங்க
விம்மித மடைந்து வேந்தன் வரிசைகள் வெறுப்ப †நல்கிக்
கைம்மறி வணிகர் கோயில் புதுக்கினன் கனகங் கொண்டு ௩௬

பூத நாயகன் பூரண சுந்தரப் புத்தேள்
பாத சேகரன் வரகுண பாண்டியன் புயத்தில்
ஓத நீருல கின்பொறை சுமக்கவைத் தும்பர்
நாதர் சேவடித் தாமரை நகைநிழ லடைந்தான் ௩௭

ஆகச் செய்யுள் - ௧௩௩௨

(பா - ம.) * தாயத்தா ரிவரை. † வரிசையுள் வெறுப்ப

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டியபடலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம]

பணகொணட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய
பரனமா மனாகி *யொரு வணிகன
எண்கொணட காணிபொருள கவாஞாதி மாதுலரை
யெதிரேறி யெனறபடி யிதுவாக
தண்கொணட நேமிவர குணதேவ னெயதுபழி
தனனைத துடைததனைய மனவன
கண்கொணடு காணவுயா சிவலோக மதுரைதனில
வருவிதத காதையினி மொழிவாம க

இயமான னிநதிரவி யெரிவா னிலஞசலில
மெறிகா லெனுமபகுதி யிருநான
மயமான சுநதரனை மனமவாய்மெய யன்பினுற
வழிபா டடைநதவர குணனுய்ச
சயவேளை யெனறவடி வினனீறில வென்றிபெறு
சதவேளவி யிநதிரனை நிகாவோன
இயனமேனி கொணடவொளி யினிலேழ பசுமபுரவி
யினனநேசு † வெனறவர குணனே. உ

மறையாதி கலைபலவு மகமாதி பலவினையும
வழுவாது நிறுவுதலின மலாமேல
இறையாகி மலாவனிதை பிரிவான ‡ திருமகளி
ரிகபோகம விளையமுறை செயலாற
கறையாழி வளைகளணி கரனாகி யிகலசெய்பொறி
கரனாதி பகைகளையு நெறியால்
அறைவாயமை யுரையினமுழு துணாவாலெவ் வுயிருமிறை
யரனாகி யுலகுமுறை செயுநாள ங

(பா - ம்.) * பரமாமனாகி. † இனதேசு. ‡ பிறிவான.

வேடடஞெசய காதலொரு நாடடஙக வேகிவண
மேடடெஙகு மாதடவி யெரியா
நாடடஞெசய காயுழுவை நீடடுஙகை யானைமுக
நாடடுமப லேனமிவை முதலா
ஓடடஞெசய் தேரிரவி கோடடினக ணேறயிரு
ளூடடநதி மாலைவரு மளவாக
கோடடஞெசய வாரசிலையின மாடடமபி னூறியுயிா
கூடடுணடு மாநகரில வருவான ௪

காலிற சடுமபுரவி மேலிற கடிநதுவரு
காலக கடநதனிலொா மறையோன்
மாலுற றயாநதுமுகம வோவைக குறுநதிவலை
வாரக்கி டநதுவிழி துயிலவோன
மேலக கடுமபுரவி காலவைபப வநதணனும
வீவுற றவிநதனன தறியான
கோலிற செலுமபரியின் மீனதத னுநதனது
கோயிற புகுநதனன வளவே ௫

[வேறு]

கனவடடத தடியிடறப பொறிவிடடுப புலனவியக
காணததுட பொதியுயிாவிட டவனுகந
தனையொககற பனவரெடுத தனாகிடடிக குரிசிலகடைத
தலையிடடத திறமொழியத தமிழமாறன
இனைவுறறுப பனவானையிற கனககுப பைகணிறைவித
தெமதிககுற றவனையெடுத தெரிமாலை
புனைவிததக கடனமுடிவித தனனமறறப பழிபடரிற
புதையபபற றியதிடைவிட டகலாதே ௬

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

பறறிய பழிககுதத தீாவு பழமறைக கிழவா சொனன
பெறறியி னைவே றுணடி நதிககரைப பெருநூற கேள்வி
முறறிய மறையோாக கீநது மூவராந தாரு வேநதைச்
சுற்றியுந தூாவை கொய்து சுரபிகள சுவைகக வீநதும. ௭

அகமரு டணததா லோம மாறறியு மானைந தாவின
நகைமணிக கோடு தோய்நத * நளிாபுனல குடிததுந தான
வகைபல கொடுதது நீங்கா வலியதா யிழுது பெய்த
புகையழ லெணமே லிட்டுப புலப்பட வனைநத தனறே. ௮

(பா - ம.) * தோய்தத.

[கலி நிலைத்துறை]

ஏங்கும் பெருமூச் செறியுங்கை யெறியுங் குன்றின்
ஓங்குஞ் சிறுகு முடன்றோதத் திடுமுன்னும் பின்னும்
பாங்குந் தொடருஞ் சிரிக்கும் பகுவாயை மெல்லும்
நீங்குங் குறுகும் பழிதாவென நோந்து பற்றும் ௯

மாசுண்ட தெய்வ மணிபோற்பணி வாயிற் பட்ட
தேசுண்ட திங்கண் மதிபோலொளி தேய்பி வண்டு
மூசுண்ட தான முகமாவுண்ட வெள்ளில் போலக்
காசுண்ட பூணோ னறைபோய கருத்த னானான். ௰

மறையோர்கள் பின்னும் பழிமேவிடு வண்ண நோக்கி
இறையோ யிதுநான் முகன்சென்னி யிறுத்த கூடல்
அறவே தியனைத் தினமாயிரத் தெண்காற் சூழல்
உறவே யொழிக்கப் படு* மின்ன முறைப்பக் கேட்டி. ௧௧

ஆனா விரத நெறியாலிரண் டைந்து வைகல்
வானா டனையம் முறைபால வலஞ்செய்து வந்தாய்
ஆனா லதற்கு வழிகாட்டுமென் றையர் கூறப்
போனா னரசன் புனிதன்றிருக் கோயில் புக்கான் ௧௨

விழியா யிரத்தோன் பழிதீர்த்தனை வேதியன்றன்
கழியாத மாபா தகந்தீர்த்தனை கௌவைக் கங்கைச்
சுழியா றலைக்குஞ் சடையாயெனைத் தொட்ட லைக்கும்
பழியா னதுந்தீர்த் தருளென்று பணிந்து வீழ்ந்தான். ௧௩

எண்ணும் படியம் முறையாலவனிந் தேத்த வையன்
விண்ணின் றியம்பு மரசேபரி மேத வேள்வி
நண்ணும் பயனே ரடிவைப்பினி னண்ண வெம்மைப்
பண்ணும் வலத்தான் மகிழ்ந்தேம்பழி யஞ்சன் மன்னே ௧௪

பொன்னோடு முத்தங் கொழிக்குந்துறைப் பொன்னி நாடன்
நின்னோ டமராற் றினைந்தெழு நீயு நோவாய்
அன்னோ னுனக்குப் புறகிட்டகன் றோடு நீயும்
பின்னோடி யெட்டிப் பிடிப்பாரிற் றார்த்து மெல்லை ௧௫

இமையா மருச்சித் திருக்குந்தல மெய்து வாயால்
அமையா தவன்கட் பழியாற்றுது † மென்னச் சேற்கண்
உமையாண் மணாள னருள்வாழ்த்தி யுரக னுச்சிச்
சுமையாறு தோளான் றொழுதான்ற னிருக்கை புக்கான். ௧௬

(பா - ம்) * ஒழியப்படுமே. † பழிமாற்றுதும்

ஆாததார் முடிபோன் சிலநாள்கழித தாறற லேற்ற
போர்த்தாவு வேஙகைக் கொடிததானை புடவி போர்பபப
போத்தா கலிவந தெனபபேரிய மாாபபக கனணிப
பாாத்தாம வேனமீ னவனட்டிற் படாநத வெல்லை ௧௭

மிடைநதேறு நேரிப பொருபபனபடை வேலை மேறசென
றடைநதேறி மீனக கொடியானம ராட வாழி
கடைநதேறு வெறபிற கலஙகிறறெனக கிளளி சேனை
உடைநதேக வெநநிட டுடைநதோடின னுளளம வெளகா. ௧௮

சுறவக கொடியணண றுரநதுபின பறறிச செலவோன்
புறவக கடி முல லையுநதாமரைப போது மேநதி
நறவக கழிநெயதலங கானலின ஞாஙகா மொயதத
இறவப புலவு கழுவீாநதுறைப பொனனி சோநதான. ௧௯

பூசத துறையிற புகுநதாடியப பொனனித தெனாசா
வாசத் திடைமா மருநதைபபணி தறகு வைவைத
தேசத தவனகீழக திசைவாயில கடநது செலலப
பாசத தளையும பழியுமபுற நினற வனறே ௨௰

சுருதிச சுருமபு புறஞசூழநது சூழறத தெய்வ
மருதிற சிறநத பெருநதேனைககண வாயங காநது
பருகிப படிநது தழலவாய வெண்ணெயப பாவை யொபப
உருகிச செயலற றுரையறறுணா வாகி நினறான. ௨௧

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

நிராமய பரமா னநத நிருததநான மாடக கூடற
பராபர விமையா முககட பகவபாாப பரம னாள
புராதன வகில நாத புணணிய மருத வாண
அராவணி சடையா வென்றென றளவிலாத துதிகள் செய்தான்.

சொறபதங கடநத சோதி துதித்தடி பணிநத வேநதை
மறபெருந தோளாய கீழை வாயிலிற பிரம சாயை
நிற்பதந நெறியாற் செலலே னிழன்மதி யுரிஞசு மேலைப்
பொறபெரு வாயி னீஙகிப போதிநம் மதுரைக கெனறான் ௨௩

வாகுண னதுகேட் டையன மருதினை வலநது நீஙகற
கருமையால வாயி றேறு மடிக்கடி வீழ்நது வீழநது
வரைதொளைத் தன்ன மேலை வாயிலாற போவா னன்ன
திருமணிக் கோபு ரந்தன் பெயரினாற் செய்து சின்னாள். ௨௪

திருப்பணி பலவுஞ் செய்து தென்றிசை வழிக்கொண் டேகிச்
சுருப்பணி நெடுநாண் பூட்டுஞ் சுவைத்தண்டச் சிலையாற் காய்ந்த
மருப்பணி சடையான் கோயில் வழிதொறுந் தொழுது போற்றிப்
பொருப்பணி மாடக் கூடற் பொன்னக ரடைந்தான் மன்னே.

தொடுபழி தொலைவித் தாண்ட சுந்தரத் தோன்றல் பாதக்
கடிமல ரடைந்து நாளுங் கைதொழு துலகை மெல்லாம்
வடுவறு செங்கோ லோச்சும் வரகுண னறவோர் நாவால்
அடுசுவை யமுத மன்ன வரன்புகழ் செவிம டுப்பான். ௨௬

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகண் முதலா நூலும்
ஓதுவ துலகின் மிக்க துருத்திர வுலக மென்னும்
போதமுந் தங்கொண் டந்தப் பொற்பதி காண வேண்டுங்
காதல்செல் வழியே யீசன் கங்குலிற் கோயி லெய்தா. ௨௭

[கலிநிலைத்துறை]

மாழை மானமட் நோக்கிதன் மணாளனை வணங்கிப்
பீழை யேழ்பவங் கடந்துநின் னடிநிழல் பெற்றோர்
சூழ நீசிவ புரத்தில்வீற் றிருப்பது தொழுதற்
கேழை யேற்கொரு கருத்துவந் தெய்திய தெந்தாய். ௨௮

என்ற காவல னன்பினுக் கெளியராய் வெள்ளி
மன்ற வாணரவ் வுலகையிவ் வுலகிடை வருவித்
தின்று காட்டுது மிவற்கெனத் திருவுளத் தெண்ணம்
ஒன்றி னாரஃ துணர்ந்தத்தா லுருத்திர வுலகம். ௨௯

கோடி மாமதிக் கடவுளர் குழூஉச்சுடர் பரப்பி
நீடி யோரிடத் துதித்தென மின்மினி நிகர்த்து
வாடி வானிரு சுடரொளி மழுங்கவா னிழிந்து
தேடி னார்க்கரி யானுறை சிவபுரந் தோன்ற ௩௰

ஆண்ட நாயக னந்தியை யழைத்தெமக் கன்பு
மாண்ட காதலான் வரகுண வழுதிநம் முலகங்
காண்டல் வேண்டினான் காட்டெனக் கருணையா லேவல்
பூண்ட வேத்திரப் படையினா னெழுந்தனன் போனான். ௩௧

வருதி யாலெனப் பணிந்தெழு வரகுணற் கொடுபோய்க்
கருதி யாயிரம் பெயருடைக் கடவுளான் முகத்தோன்
சுருதி யாதியீ றனப்பருஞ் சோயம்பிர காசப்
பரிதி யாள்சிவ புரமிது பாரெனப் பணித்தான். ௩௨

கருப்பு ரங்கமழ்ந் துளாப்சுங் காலகளா லுதையுண்
டருப்பி னஞ்சிதைந் தாயிரப் பததியோ சனைபோய்
மருக்க மழ்ந்துநூ றாயிரம வாலிதழ்க் கமலம்
இருக்கு மோடைகள் புடைதொ றுந் தழுவிய யாறும். ௩௩

வரம்பின் மாதரார் மதுரவாய் திறந்துதேன் வாக்கும்*
நரம்பி னேழிசை யாழிசை நகைமலாந் தருவின்
சுரும்பி னேரிசை நாரதா தும்புரு† விசைக்கும்
இரும்பு நீர்மெழு காக்கிய வின்னிசை யெங்கும். ௩௪

அமுத வாவியும் பொன்மல ரம்புயத் தடமுங்
குமுத வாயர் மாதராங் குயிலினம் பயிலும்
நிமிர வாளவிடு மரகத நெடியபைங் காவுந்
திமிர மாசறக் கழுவிய தேவாவாழ் பதமும். ௩௫

அலம்பு பாற்கடல்‡ போற்புறத் தமுதநீ ரகழும்
பொலஞ்செய ஞாயிலசூழ் புரிசையும் பொன்செய்கோ புரமும்
நலங்கொள் பூவியல் வீதியு நவமணி குயின்ற
துலங்கு மாளிகைப் பந்தியுஞ் சூளிகை நிரையும். ௩௬

ஐம்பு லங்களும வைகலும் விருந்ததா வருந்த§
வெம்பு நாலவகை யுண்டியும் வீணையுஞ் சாந்துஞ்
செம்பொ னாமு மாடலின் செலவமுந் தெய்வப்
பைம்பொன் மேகலை யோவியப் பாவையொப் பாரும். ௩௭

படாந்த வாாசடை யுருத்திரா பணைத்திறு மாந்த
வடங்கொள் பூணமுலை யுருத்திர மகளிரோ டமரும்
இடங்கொண் மாளிகைப் பந்தியு மிகலவிலா துனபங்
கடந்த செலவமுங் கவலையில போகமுங் காட்டி. ௩௮

முண்ட காசனன் பதமிது மூவுல களந்த
தண்டு ழாயவன் புரமிது தனிமுதல் வடிவங்
கொண்டு வீறுசா லுருத்திரா கோப்பதி யின்ன
எண்டி சாமுகங் காவல ருறைவிட மிவைகாண். ௩௯

புலரு முன்புன லாடிநீ றுடிநம புனிதன்
இலகு மாலயம விளக்கிநந் தனப்பணி யியற்றி
மலாகொய் தாய்ந்தனா தொடுத்தான புகழ்செவி மடுத்திவ்
வுலக வாணராய்ப் போகமுற றுறைகுவ ரிவர்காண். ௪௰

(பா - ம.) *வார்க்கும், †நாரத தும்புரு. ‡ அலங்கு பாற்கடல்.
§ விருந்தவாவருந்த.

தூய ராகியைஞ சுததிசெய் தகமபுற மிரண்டின்
நேய ராய்விதி நெறியினா முகமனீ ரெட்டாற
காயம வாய்மன வொருமையா லாசசிததுக் கடவுள்
நாய னாரரு குறைபத நணணினா ரிவர்காண் ௪௧

கிளாநத காலினா லஙகியை நிமிரததுமேற கிடைதது
வளர்நத பிஙகலை யிடைநடு வழியுகு மதியின
விளைநத வின்னமு துண்டுநம விடையவன் வடிவங
குளநத னிறகுறித தவனுருக கொணடவ ரிவர்காண் ௪௨

மூகக ணாயகன பொருட்டென வேளவிகள முடிததுத
தொகக வேதிய ரிவர்புனற சாலையித தொடக்கத
தகக பேறம புகழ்பயன றமைநனகு மதிககும
பொக்க மாறிய நிராசையாற புரிநதவ ரிவர்காண ௪௩

மறையி னாறறினா றநதிர மரபினா மெய்யில
நிறையு நீறறினா நிராமய னிருததனை நதெழுததும
அறையு நாவினா பததா யரனபுகழ கேடகும
முறையி னாலிவா வினைவலி முருககினா கணடாய. ௪௪

மறைக ளினசத வுருததிர மநதிர நவினறோ
நிறைகொள கணடிகை நீறணி நீரரியா ரேனும
குறிகு ணஙகுலன் குறிததிடா தன்பரைச சிவனென
றறியு மன்பினா பிறவிவே ரறுததவ ரிவர்காண. ௪௫

ஆனஞ சாடிய பாஞசுட ரிறைசிவ ஞான
தானஞ் செய்தவா தருபபணஞ செயதவா சாம
கானஞ் செய்தவற காலயங கணடுதா பிததோா
ஊனஞ சோபிறப பறுததவா ழுததம ரிவர்காண. ௪௬

சிவனை யாசசனை செயபவாக கிசைவன செயதோா
அவனெ னககுறித தடியரைப பூசைசெய தாறு
சுவைய வின்னமு தருததினோ தொணடாதம பணியே
தவமெ னப்புரிந துயாசசிவைச சாநதவ ரிவர்காண. ௪௭

ஆதி சுந்தாக கடவுளுக காலயம பிறவும
நீதி யாலருச சனைபிற பணிகளு நிரபபிப
பூதி சாதன வழிநிலம புரநதிவ ணடைநத
கோதி லாதநின் றடிவழிக் கொற்றவ ரிவர்காண. ௪௮

என்று வேத்திரங் கொடுகுறித் தெம்பிறை நந்தி
கொன்றை வேணிய னடியார்தங் குழாத்தினைத் தேற்றி
நின்று வீழ்ந்துவீழ்ந் தஞ்சலி முகிழ்த்திட நெறியே
சென்று வானவர் நாயகன் றிருமுன்பு விடுத்தான். ௬௯

மறைக ளாகமம் வடிவெடுத் திருபுடை வாழ்த்த
நறைகொள் யாழ்தழீஇத் தும்புரு நாரதர் பாட
அறைகொள் வண்டிமிர் கொம்பரி னரம்பைய ராடக்
குறைகொள் வானவர் பதங்கிடை யாதிறை கொள்ள. ௭௦

மதங்க விழ்க்குமால் வரைமுக மைந்தனுஞ் சூரன்
கதங்க விழ்த்தவேற் கந்தனுங் கருதலன் வேள்வி
விதங்க விழ்த்தவாள் வீரனும் வெயின்முடித் தாதேன்
பதங்க விழ்ப்பவீழ்ந் தேயின பணிவழி நிற்ப ௭௧

தூங்கு தானையை யொதுக்கிவாய் துணைக்கரம் பொத்தி
ஓங்கு மாலயன் றங்குறை யொதுங்கினின் றுரைப்ப
வாங்கு வான்சிலை யிந்திரன் முதற்றிசை வாணர்
தாங்க டாம்புரி காரியக் குறைநின்று சாற்ற ௭௨

எழுவி னோடுந்தண் டேந்திவாய் மென்றெயி றதுக்கிக்
குழுமு பாரிடத் தலைவருங் கோடிகூற் றொதுங்கி
விழும மூழ்கிமெய் பனித்திட விதிர்க்குமுக் குடுமிக்
கழுமு ளேந்திய கணத்தவர் கடைதொறுங் காப்ப ௭௩

சித்தர் வானவர் தானவர் சாரணர் திணிதோள்
வைத்த யாழினர் கின்னரர் மாதவ ரியக்கர்
பைத்த பாரிடர் காருடர் பாதல வாணர்
சுத்த யோகியர் முதற்கணத் தொகையெலாம் பரவ ௭௪

இனிவ ரும்பிறப் பறுத்தெமைக் காத்தியா லெனத்தங்
கனிவ ரும்பிய வன்பெழு கருணையா ரமுதப்
பனிவ ருந்தடங் கண்களாற் பருகிமெய் பனிப்ப
முனிவர் சங்கர சிவசிவ வென்முறை முழங்க ௭௫

வரந்த வாதன யாவர்க்கும் வரன்முறை வழங்கி
முருந்த வாநகை* மலைக்கொடி முகிழ்நகை யரும்பத்
திருந்த வாயிரங் கதிர்விடு சிங்கமெல் லணைமேல்
இருந்த நாயக னிருக்கைகண் டிறைஞ்சினா னிறைவன். ௭௬

(பா - ம்) *முருந்த வாணகை

உரைக ளுந்தடு மாறமெய் யுரோமமுஞ் சிலிர்ப்பக்
கரையி றந்தவின் னருட்பெருங் கடலிலன் பென்னுந்
திரையி றந்தவா றீர்த்திட மிதந்துபோய்ச் செப்பின்
வரையி றந்தவா னந்தவா ரமுதைவாய் மடுத்தான் ௫௭

தன்பு லன்களுங் கரணமுந் தன்னவே யாக்கி
அன்பு டம்புகொண் டவனெதி ரருட்சிவ லோகம்
பின்பு பண்டுபோன் மதுரையாப் பிராட்டியுந் தானும்
முன்பி ருந்தவா றிருந்தனன் சுந்தர மூர்த்தி ௫௮

வேந்தர் சேகரன் வரகுணன் விண்ணிழி கோயில்
ஏந்தல் சேவடி யிறைஞ்சினன் றிறையருட் பெருமை
ஆய்ந்த வாவுதன் னகம்புக வின்பமோ டன்பு
தோய்ந்து தாரைநீர் துளும்பநாக் குழறிடத் துதிப்பான் ௫௯

[கொச்சகக்கலிப்பா]

நாயினே னென்னை* நடுக்கும் பழியகற்றித்
தாயினே ராகித் தலையளித்தாய் தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச் சிவலோகங் காட்டிப்பின்
கோயினோ நின்றவருட் குன்றேநின் றாள்சரணம் ௬௦

மாழாந்து செய்யும் வினைவழிபோய் வன்னரகிற்
றாழா தடியனேற் கன்புதந்தாய் தாள்சரணம்
ஏழாகி நான்கு வகையா யெழுபிறப்பும்
பாழாக வென்னைப் பணிகொண்டாய் தாள்சரணம் ௬௧

வெங்கட் பழியின் வினையேனை வேறாக்கித்
திங்கட் குலக்களங்கந் தீர்த்தாய்நின் றாள்சரணம்
அங்கட் சிவபுரமுண் டன்புடையார்க் கென்பதையின்
றெங்கட்குக் காட்டி யிசைவித்தாய் தாள்சரணம் ௬௨

[கலிநிலைத்துறை]

என்ன வேத்தியின் னருண்முகந் தீறிலா வன்பாற்
பின்னர் வேறுபல் பூசையும் பிறக்குவித் திருந்தான்
மன்ன ரேறடை யாக்கொரு மடங்கலே றடல்வேற்
றென்ன ரேறெனத் தோன்றிய வரகுண தேவன் ௬௩

(பா - ம.) *நாயினேன் றன்னை

என்ற தென்மலை முனிவனை யிருடிக ணோக்கி
அன்று வாசவன் பழிகரி சாபமந் தணனைக்
கொன்று தாயொடுங் கூடிய கொடுவினை முதலாந்
துன்று பாவமு மதுரையிற் றொலைத்தன னன்றோ ௬௪

பரமனெண்குணன் பசுபதி வரகுணற் பற்றும்
பிரம வன்பழி யிடைமரு திடைவிட்டுப் பெயர
வரம ளித்தவா றெனைகொல் வள்ளலே யிதனைத்
திரமு றப்புக லெமக்கென முனிவர்கோன் செப்பும் ௬௫

பூத நாயகன் சுந்தரன் புண்ணியமூர்த்தி
யாத லாலன்ன தலத்துறை யடியவ ரஞ்சிப்
பாத கஞ்செயா தொழுகுறா உம் படிகினை நினைய
தீது றா உம்பழி தனையிடை மருதினிற் றீர்த்தான் ௬௬

என்ற கத்திய முனியிறை யிறைகொடுத் தியம்பன்
னன்றெ னச்சிரம் பணிந்து*மெய்யுணர் ஞானவா னந்தந்
துன்றி நற்றவா சுந்தரச் சோதிசே வடிக்கீழ்
ஒன்று மற்புத வானந்த வுததியுட் குளித்தார்† ௬௭

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அன்னதனித் தொன்மதுரை யன்றுதொட்டுத் தின்றெல்லை
தன்னனைய தாயில தலங்களசிகா மணியாகிப்
பொன்னகரின் வளஞ்சிறந்து பூவுலகிற் சிவலோகம்
என்னவிசை படப்பொலிந்த தேழிரண்டு புவனத்தும் ௬௮

ஆகச்செய்யுள் - ௨௦௩௦

(பா - ம.) *பணிந்து † களித்தார்

நாற்பத்தொன்றாவது

விறகுவிற்ற படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

நெடியவன பிரமன றேட நீணடவன றெனனற கேழின
முடியதாஞ சிவலோ கததைதக காடடிய முறையீ தையன
படிமிசை நடநது பாடிப பாணனறன விறகா ளாகி
அடிமையென றடிமை கொணட வருடடிற மெடுததுச சொலவாம்.

மனறலந தெரியன மாாபன வரகுணன செஙகோ லோசசிப
பொனறலங காவ லானிற பொலியுநா ளேம நாதன
எனறொரு விறலயாழப பாணன வடபுலத திருநதும போநது
வெனறிகொள விருதி ஞேடும விஞசைசூழ மதுரை சாாநதான.

பூழியா பெருமான கோயில புகுநதுவேத தவையததெயதிச
சூழிமால யானை யானைத தொழுதுபல புகழகொண டாடி
ஏழிசை மழலை வீணை யிடநதழீஇச சுருதி கூடடி
வாழியின னிசைததேன மனன னஞசெவி வழியப பெயதான

முகையுடைந தவிழநத மாலை முடிததலை துளககித தூசு
பகலவிா மணிபபூ ணலகிப பலலுஞகை கருவி நலகி
அகனமனை வேறு காடடி யரசாகோன வரிசை செயய
இகலறு களிபபி ஞேடு மிசைவலலா னிலலிற புககான ௪

மீனவன் வரிசை பெற்ற செருககினும விருதி ஞனும
மானமேல கொணடு தனஞே டினனிசை பாட வலல
தானயாழப புலவா வேறிங கிலலெனத தருககுஞ செயதி
கோனறிந துழையாக கூவிப பததிரற கொணாதி ரெனறன ௫

உழையரால விடுககப படட பததிர னுவரி வெனறேன
கழலபணிந தருகு நிற்பக கௌரிய ஞேககிப பாணி
பழகிசை வலலா ஞேடும பாடுதி கொலலோ வெனன
மழலையா ழிடநதோ ளிடட பாணாகோன வணஙகிச சொலவான்.

தென்னவா பெருமை யானுன றிருவுள வலலனுங கூடன்
முன்னவ னருளுங கூடடு முயறசியான் முயனறு பாடி
அன்னவன் விருது வாஙகி யவனைவீ றழிபப னென்றான
மன்னவ னனைபபாடு போகென வரைநது சொனனான ௭

இறகண்ணே யிசைவல லானபோ யிருநதுழி யனையான் பாஙகாக
கறகுமபாண மககண மல்ல லாவணங கவலை மனறம
பொறகுனற மனைய மாட மறுகெஙகும போகிப போகிச
சொறகுனறு வகையாற பாடித திரிநதனா வீறு தோனற ௮

இவவிசை கேடடு நனறென றதிசயித திசைவல லானபால
வவவிசை மைநதா பாடும வணணமீ தெனனை கெடடேன
அவவிசை வலலான பாடு முறைபெறறோ னவனை நாளைச
செவவிசை * பாடி வெலவ தெவனெனத திவவுக கோலான ௯

மையணி மிடறறி னானை மதுரைநா யகனை வநதித
தையனே யடியேற கினறு னருடடுணை செயயல வேணடும
மெயயனே யெனறு போறறி வேணடுகொண டனபுதோய்நத
பொயயறு மனததா னிலலம புகககினி திருநதா னிபபால ௰

[கலிநிலைததுறை]

வருநதத னாகிவந திரநதவ னிசைபபகை மாறற
விருநதத னுமவிற காளென விணணிழி விமானத
தொருநதத னாறறி வாகிய வுணமையா னநதத
திருநதத னாதம திசைசையாற றிருவுருக கொளவாா ௧௧

அழுககு மூழகிய சிதரசைத தவிரசடை யமுதம
ஒழுககு வெணமதி† வாஙகியே செருகிய தொபப
மழுககு கூனலவெள வாயககுயம வலமபடச செருகி
இழுககு தேயசெருப பருமறை கடநததா ளேறறி ௧௨

பழைய தோரபொலலம பொததிய பததாயாழக கோறறோள
உழைய தாகவிட டெருததலைத தூசலா டியவொண்
குழைய காதினிற களவிணாக‡ குறியகாய தூககித
தழையும வாசிகை சரிநதிடச சுமையடை தாஙகி ௧௩

(பா - ம்.) *தெவவிசை. † வானமதி ‡ களவிறகுறிய

தறிந்த விந்தனந் தினந்தொறுந் தாங்கிநீள் பங்கி
பறிந்து தேயந்தழுந் தியதலை யுடையராய்ப் பரிந்து
மறிந்த கங்கையும் பங்குறை மங்கையுங் காணு
தெறிந்த விந்தனச் சுமைதிரு முடியின்மே லேற்றி ௧௪

என்பு தோன்றியூ னின்றியே யிளைத்தயாக் கையராய்
அன்பு தோன்றியே கண்டவ ரகங்கனிந் திரங்க
வன்பு தோன்றிய மன்மொழி கடந்ததாண் மலர்ப்பார்
முன்பு தோன்றிய தவத்தினை முடிமிசைச்* சூட ௧௫

திருமு கத்துவேர் வரும்பவாய் குவிந்தொலி† செய்ய
வருவர் கற்சுமை தாங்கிமேற் சார்த்துவார் மடுநீர்
பருகு வாரெற்பப் பார்த்தலை வெம்மைவேர் பறிய
இருகை யாலடிக் கடியெடுத் தேந்தியூர் புகுவார். ௧௬

நடந்து கொள்ளுநாக் கருவிலை பகர்ந்துநான் மாடம்
மிடைந்த வீதியுங் கவலையு முடுக்கரு மிடைந்து
தொடர்ந்த வேதமும் பிரமன்மால் சூழ்ச்சியும் பகலுங்
கடந்து போகிய விசைவலான் கடைத்தலைச் செல்வார் ௧௭

வரவு நோந்தழைப் பவரென வாம்பல்வாய் மலர
இரவு கான்றவெண் மதிநகைத் தெழவுயிர்த் துணைவர்
பிரிவு நோக்கினு ரெனக்கணீர் பிலக்குதா மரையின்
நிரைகள் கூம்பிடக் கதிரவன் குடகட‡ னீந்த ௧௮

பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடையைச்
சிறக ராலணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய
நறவ வாய்ப்பெடை யுண்டதே னகக்கிவண் டோடைப்
பொறைகொ டாமரைப் பள்ளியுட் புகுந்துகண் படுக்க ௧௯

புல்லெ னீணிலக் குரங்கினம் பொதும்பர்புக் குறங்க
முல்லை யாய்மகா ருய்த்தரக் கன்றுள்ளி முந்திக்
கொல்லை யானிரை மனைதொறுங் குறுகிடச் சிறுபுன்
கல்வி மாணவச் சிறார்பயில் கணக்கொலி யடங்க ௨௰

புனைந்த வாழ்கடற் கரும்படர் முடம்பெலாம் போர்த்து
வனைந்த பூண்முலை நிலமக டுயில்வது மானக்
கனைந்த காரிருண் மெல்லெனக் கவிதரப் பிரிவால்
இனைந்த காதலர் நெஞ்சில்வே ளெரிகணை நாட்ட ௨௧

(பா - ம்.) *முடிமிசை சூட †குவித்தொலி ‡குரைகட னீந்த.

திங்கள் வாணுதன் முயற்கறைத் திலகமுஞ் சிவந்த
மங்கு லாடையு மயங்கிருள் ளோதியும் வான்மீன்
பொங்கு மாரமும் பொலிந்துதன் கொண்கனைப் பொருப்பன்*
மங்கை தேடிவந் தாளென வந்தது மாலை　　௨௨

எடுத்த விந்தன மொருபுறத் திறக்கியிட் டினைறி
அடுத்த வன்புறந் திண்ணைமீ தமர்ந்திளைப் பாறித்
தொடுத்த வின்னிசை சிறிதெழீஇப் பாடினா சுருதி
மடுத்தி யாரவன் பாடுவா னென்றிசை வல்லான்.　　௨௩

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வண்டறை கொன்றை யானமுன் வந்துநீ யாரை யென்றான்
பண்டரு விபஞ்சி† பாண‡ பத்திர னடிமை யென்றான்
முண்டக மலரோன் மாயோன் புரந்தரன் முதன்மற் றேனை
அண்டருந் தன்குற் றேவ லடிமையாக் கொண்ட வம்மான்　　௨௪

கனியிசைக் கிழவனற்றனக் கீழ்க் கற்பவ ரநேகர் தம்முள்
நனியிசைக் கிழமை வேட்டு நானுமவ் வினைஞ் ஞனென்
தனியிசைக் கிழவ னோக்கித் தசையலா மொடுங்க மூத்தாய்
இனியிசைக் கிழமைக் காகா யெனச்சிறைத் தளளி விட்டான்.

வெவ்விற கெறிந்து கட்டி விலைப்படுத் தேனு மைய
இவ்வயி றோம்பு கேனென் றிதழாழில் பூண்டே னென்ன
கைவளர் தெரிந்த வேம நாதனும் விறகு மள்ளா
அவ்விசை யொருகா லின்னும் பாடென வையன் பாடும்　　௨௬

குண்டுநீர் வறந்திட் டன்ன நெடுங்கொடிக் குறுங்காய்ப் பத்தர்த்
தண்டுநீ ணிறத்த நலயா பூட்டிந்தப்பீஇத் தெறித்துத் தாக்கிக்
கண்டுமா டகந்தி ரித்துக் கௌவிய திவவிற் பாவ
விண்டுதே னொழுகிற் றென்ன வீக்கிமென் சுருதி கூட்டி　　௨௭

விசையொடு தானந் தோறும் விரனடந் தூச லாட
இசைமுதல் லேழிற் பலவே றின்னிசை யெழுஞ்சா தாரி
அசையொடு வீதிப் போகக் குழடுகிய லராகம் யாக்கும்
நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டாரப்ப. ௨௮

(பா - ம) * பொருப்பின் மங்கை.　　† விபஞ்சிப்பாண.
‡ பாணன் பத்திரன.

வயிறது குழிய வாஙக லழுமுகங காடடல வாஙகுஞ
செயிரறு புருவ மேறல சிரநடுக குறலகண ணுடல
பயிரரு *மிடறு வீஙகல பையென வாயங காததல
எயிறது காடட லினன வுடறறெழுழிற குறற மெனப ௨௯

வெளளைகா குளிகீ ழோசை வெடிகுர ஞசி யினன
எளளிய வெழாலின் குறற மெறிநதுங்ன றிரடட லெலலை
தளளிய கழிபோக கோசை யிழைததனெட டுயிரபபுத தளளித
துளளலென றினன பாடற றெழுழிறறுறறம பிறவுந தீரநதே ௩௰

எழுதுசித திரமபோன மனனி யிழுமெனு மருவி யோதை
முழுவொலி கஞச நாதம வலமபுரி முரலு மோசை
கொழுதிசை வணடின ருரி யெனவிசைக குணனும வேரல
விழுமிலை சிரனமீன மேலவீழ வீழசிபோற பாடற பணபும ௩௧

பொருநதமந தரததி னேடு மததிமந தாரம போககித
திருநதிய துளள ராஙகன மெலிவது சிறபபச செயது
மருநதன செயயு ளோசை யிசையோசை வழாமல யாககும
விருநதெனச செவியின மாநதப பாடினா வேத கீதா ௩௨

[கொசசககலிபபா]

விரைசார மலரோ னறியா விகிாதன
அரசாய மதுரை யமாநதா னெனனே
அரசாய மதுரை யமாநதா னவனென
புரைசார மனனும புகுநதா னெனனே ௩௩

பாடன மறையுந தெளியாப பரமன
கூடல கோயில கொணடா னெனனே
கூடல போலக கொடியே னகமும
ஆட லரஙகா வமாநதா னெனனே. ௩௪

நீல வணணன தேரு நிமலன
ஆல வாயி லமாநதா னெனனே
ஆல வாயா னலரில வாசம
போலென் னுளமும புகுநதா னென்னே ௩௫

(பா — ம்) * பயிராறு, பயிறரு

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

பாணாதம பிரானைக காபபான் பருநதொடு நிழல்போக கெனன
யாணரம பிசைபின் செலல விசைததவின னிசைததே னண்ட
வாணாதஞ செவிககா லோடி மயிரததுளை வழியத தேககி
யாணரின னமுத வாககை யிசைமய மாககிற றனறே ௩௬

தருககளுஞ சலியா முநநீரச சலதியுங கலியா நீணட
பொருபபிழி யருவிக காலு நதிகளும புரணடு துளளா
அருடகடல விளைதத கீத வினனிசை யமுத மாநதி
மருடகெட வறிவன றீடடி வைததசித திரமே யொதத ௩௭

வீணைகை வழுககிச சோரவார சிலாசிலா விரன டாததும
யாணரம பெழாலுங கணடத தெழாலுமவே றுக வோபபார*
நாணமோ டுவகை துளள நாததலை† நடுஙகித தஙகள
மாணிழை யவர்மேல வீழவார விஞசையர மயஙகிச சிலலோர

போதுளான பரமன பாதப போதுளா ஞனை வேலை
மீதுளான பரமா னநத வேலைமீ துளளா ஞனை
தாதுளாங கமலக கணபோற சதமக னுடல மெலலாங
காதுளா னலலே னென்றுன கணணுளான கானங கேடடு ௩௯

முனிவருந தவதத ராதி முததாமா சிதத ரனபன்‡
துனிவரும பழஙகண டாபபான சுநதரத தோனறல கீதங
கனிவருங கருணை யெனனுங கடலிலன பெனனு மாறறிற
பனிவருங கணணீர வெளளம பாயநதிட வினபத தாழநதார

ஊடிவே றொதுஙகித துனப வுவரியுட குளிததார தமமிற
கூடிவே றறற வினபக குளிரகடல வெளளத தாழநதார
நாடிவே றிடைபபி ரிநதார மேனமன நடாததி மேனி
வாடிவே ளலைபபச சோரநது மமமரநோ யுழநதார மணணோர.

பைததலை விடவாய நாகம பலபொறி மஞஞை நாலவாய
மததமா னரிமான புலவாய வலலிய மருடகை யெயதித
தததமா றறியா வாகித தலைததலை மயஙகிச சோர
இததகை மாவும புளளு மிசைவலைப் படட வமமா. ௪௨

(பா - ம்) * வேறுக வோபபார். † நாத்தல நடுஙகி.
‡ அன்பின துனிவரும்.

வன்றரை கிழிய வீழ்போய் வான்சினை கரிந்து நின்ற
ஒன்றறி மரங்க ளெல்லாஞ் செவியறி வுடைய வாகி
மென்றளி ரீன்று போது விரிந்துகண் ணீருஞ் சோர
நன்றறி மாந்தர் போல நகைமுக மலர்ந்த மாதோ ௪௩

வாழிய வுலகின் வானோர் மனிதர்புள் விலங்கு மற்றும்
ஆழிய கரண மெல்லா மசைவற வடங்க வையன்
எழிசை மயமே யாகி யிருந்தன வுணர்ந்தோ ருள்ளம்
ஊழியி லொருவன் றாள்புக் கொடுங்கிய தன்மை யொத்த ௪௪

கண்ணிறை நுதலோன் சாமங் கண்டத்தி னெழுந்த முல்லைப்
பண்ணிறை தேவ கீதஞ் சராசர வுயிரும் பாரும்
விண்ணிறை திசைக ளெட்டும் விழுங்கித்தன் மயமே யாக்கி
உண்ணிறை யுயிரு மெய்யு முருக்கிய திசைவல் லானை ௪௫

[கலிநிலைத்துறை.]

சிந்தை தோயுமைம் பொறிகளுஞ் செவிகளாப் புலன்கள்
ஐந்து மோசையா யிசைவலா னிருந்தன ஞைகப்
பந்த நான்மறை நாவினாற் பத்திர னானாய
வந்து பாடினா ரிந்தனச் சுமையொடு மறைந்தார் ௪௬

யானறிந் தசா தாரியன் றிம்பரு ளிதனை
நானறிந் ததென் றெருநவரு நவின்றிலா தேவ
கான மீதிவற் குணர்த்தினோன் கடவுளே யன்றி
ஏனை மானுடர் வல்லரோ விதுவியப் பென்னா ௪௭

இழுக்கி விட்டவிக் கிழமக னிசையிதே லந்த
வழுக்கில் பத்திரன் பாடலெற் றேவென மதியா
அழுக்க முற்றெழுந் திசைவலா னடுத்தத்தன் பண்டா
குழுக்க ளுங்குலை குலைந்திட விருள்வழிக் கொண்டான் ௪௮

மடக்கு பலகலைப் பேழையு மணிக்கலம் பிறவும்
அடக்கு பேழையுங் கருவியாழ்க் கோலுமாங் காங்கே
கிடக்க மானமு மச்சமுங் கிளர்ந்துமுன் னீர்த்து
நடக்க வுத்தர திசைக்கணே நாடினா னடந்தான் ௪௯

சிவிகை யோர்வழி விறலிய ரோர்வழி செல்லக்
கவிகை யோர்வழி கற்பவ ரோர்வழி கடுக்கக்
குவிகை யேவல ரொருவழி கூடநா னுள்ளத்
தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட வகன்றான் ௫௰

அனறு பததிரன கனவிலவந தாடலேற றழகா
இனறு பததிர விசைவலா னிடைவிற காளாயச
சென்று பததிர னடிமையா மெனறுபாண செயது
வெனறு பததிரஞ செயதுநின வேணடுகோ ளெனறூா ௫௧

குஞசி நாணமலாக கொனறையா ரஙஙனங கூறுஂ
நெஞசி ஞனிஙனப பரியசொற கேடடலு நெஞசம
அஞசி ஞனிது செயயவோ வடியனேன மறைகட
கெஞசி ஞரையின றிரநதவா றெனறுகண விழிததான ௫௨

கணம லாநதெழு பததிரன கரையிலா வுவகை
உணம லாநதெழ மனபுகொண டேககவெங கதிரோன
விணம லாநதெழ முனபுபோய விசுமபிழி கோயிற
பணம லாநதநான் மறைபபொரு ளடிததலம பணிநதான் ௫௩

கடிய கானகம புகுதவோ கடடிய விறகை
முடியி லேறறவோ முணடகத தாளகணெநந திடவந
தடிய னேனபொருட டடாதசொற பகரவோ வஞசக
கொடிய னேனகுறை யிரநதவா விளைநததே குற்றம் ௫௪

நெடிய னேமுதல வானவா நெஞசமுஞ சுருதி
முடிய னேகமுங கடநதநின முணடகப பாதஞ
செடிய னேனபொருட டாகவிச சேணிலந தோயநத
அடிய னேறகெளி தாயதோ வையநின பெருமை ௫௫

நாத வநதமுங கடநதமெயஞ ஞானவா னநத
போத மெனபரஂ தினமொரு புடவிமா னுடமாய
ஆத பநதெற வெறிநத* விநதனஞசுமந தடியேன
பேதை யனபள வாயதோ பெருமநின னுருவம ௫௬

மறிநத தெணடிரை கிடநதவ னுநதியில வநதோன
அறிநத தனறரும பொருளவரம பகனறெழு விசுமபுஞ
செறிநத வணடமுங கடநதது சிறியனேன பொருட்டாத் ௫௭
தறிநத† விநதனஞ சுமநததோ தமபிரான்‡ முடியே

என்ன வநதனை செயதுநின றேததியங கயறகண
மின்ன மாநதபங கொருவனை வலங்கொடு மீணடு
மனனா தமபிரா ஞகிய வரகுண தேவன
தன்னை வநதடி பணிநதனன றநதிரிக கிழவோன். ௫௮

(பா - ம.) * தெறததறிநத † எறிநத. ‡ எமபிரான்

வநத வேழிசைத தலைமகன வரவறிந தரசன்
அநத வேழிசைக கிழவனை யழையென வுழையோா
பநத யாழமக னிருககைபோயப பாாததனா காணூா
சிநதை யாகுல மடைநதவன போனவா தெரியாா ௫௯

எங்கு ளானெனத தேடுவா ரிவரெதி ரயலவாய
அங்கு ளாாசில ரறிநதவா றறைகுவா ரவனேற
றிஙகு ளானவிற கெடுததொரு முதுமக னிவனபாற
பொஙகு மேழிசைப பததிர னடிமையாயப போநதான். ௬௰

பாடி ணைபினபு படடது தெரிகிலேம பாணூள
ஓடி ணூெனனக கேடடலு மொறறாபோயக கொறறஞ
சூடி ணூவை யடைநதவா சொலலிய வாறே
ஆடி ணூவியப படைநதனு மானமுற றரசன ௬௧

தனன டைநதவத தநதிரித தலைவனை நோககி
என்ன வாறவன் போனவா றிஙகினும போன
பினனை யாதுநீ செயதனை யெனவிசைப பெருமான
தெனனா கோனடி தொழுததன செயதியை மொழிவான. ௬௨

றெனனல வாயடி யேனின தாணிழ னீஙகிப
பினனல வாாசடை மௌலியெம பிரானடி பணிநதேன
இன்ன லாாகுறை யிரநதுமீண டிருககைபுக கிருநதேன
கன்ன லாாமொழி பஙகரென கனவில வநதருளி ௬௩

ஓடி யுனபொருட டாகநாம விறகெடுத துழனறு
வாடி நினபகைப புறஙகடை வநதுசா தாரி
பாடி வெனறுநின பகைவனைத துரநதன மெனசசொல
ஆடி னூவிழித தேனிது நிகழ்நததென றறைநதான ௬௪

ஏவன மைநதாபோய விளஙகிவந திசைததது மவீணைக
காவ லனகணூ நிகழசசியு மொததலிற கைககும
பூவ லஙகலா னிஃதுநம பொனனகாக கூடற
றேவர் தமபிரான் றிருவிளை யாடடெனத தெளிநதான. ௬௫

இகழநத கூற்றெறி சேவடிக கிடையறு நேயந
திகழநத பததிர னனையுந தேவரைக காபபான
அகழ்நத வாழிநஞ சுணடவ னருளையும வியநது
புகழ்நது போய்மது ராபுரிப புனிதனைப பணியா ௬௬

(பா - ம்.) * தெளியாா.

பததா யாழிசைக கிழவனைப பனைககைமா னெருததில
வைதது மாடநீ ணகாவலஞ செயவிதது மலாநத
சிதத மாழநதிட வரிசைகண மிதபபுறச் செயது
தததது மானறொடைத தேரினன றனமனை புகுவான ௬௭

தேவ ருநதவ முனிவருந தேவரிற சிறநதோர
யாவ ருநதமக காடசெய விருபபவ ரிருதாள
நோவ வநதுமக காடசெயது நுஙகுறை முடிபபார
ஆவ ரேனுமக கனைவரு மேவல ரனறே ௬௮

ஆத லாலெனக குடையாநீ ருமககுநா னடியேன
ஈத லாலெனக குமமொடு வழககுவே றிலைநான
ஓத லாவதோர குறையுள தினறுதொட டுமககு
வேத நாதனைப பாடலே கடனென விடுததான ௬௯

அரச னலகிய வெறுககைபூ ணொடைகள பிறவும
பரசு நாவலர மாணவர யாவரககும பகிரநது
வரிசை யாலிசைக கிளையொடு மனையிலவந தெயதிக
கரைசெ யாமகிழ சிறநதிசைக காவல னிருநதான ௭௰

ஆகச செய்யுள் - உக00

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங் கொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

முன்னவன மதுரை மூதூா முழுமுத லிசைவ லானை
இனனிசை பாடி வெனற தினறுரை செயதே* மநதத
தென்னவன சேரன மாடே திருமுகங கொடுததுப பாணா
மனனவன றனககுச செமபொன வழஙகிய வழககஞ சொலவாம ௧

இனிமதி யெமககீ தெனனு யாழவலலோ னனறு தொடடுப
பனிமதி மருமான கோயிற பாணிசைக கிழமை நீததுக
குனிமதி மிலைநத நாதன கோயினமுப போது மெயதிக
கனிமதி யனபிற பாடுங கடபபடு நியமம பூணடான ௨

இததொழி லனறி வேறு தொழிலிவற கினமை யாலே
பததிர னிலமபா டெயதப பொறுபபரோ பழனக கூடற
சிததவெம மடிகள வேநதன பொனனறைச செலவமவெளவிப
பததாயா ழிடடதோ ளேநதிப பாடுவான காண வைபபாா ௩

சிலபொலங காசு சினனுண மணிககலன சினனுள செமபொற
கலைவகை சினனு ளமபொற சாமரைக காமபு சினனுள
அலாகதி ரரிடான சேககை யாடகத தகடு சினனுள
குலமணி வருககஞ சினனுள கொடுததிடக கொணடுபோவான ௪

கைவரும பொருளைத தநத களவருந தானு மனறி
எவவெவா தமககுந தோறறு தெரியிலிட டழிததுஞ சினனஞ
செயவன செயதுந தனனைச சோநதவ ரிரநதோா கைபாாத
துய்பவா பிறாககு மாறு துதவியுட கவலை தீாபபான. ௫

வைகலுங கொடுபபோா பினனுண மறுததன ராகப் போயப்போய்க்
கைதொழு திறைஞ்சி வாளா வருமவன கலியின மூழகி
உய்வகை வேறு காணு தொககலு மொககக வாடிக
கையற வடைய நோனு துறஙகினன கனவி னெலலை. ௬

(பா - ம) * எனனுரை செயதேம

சிததவெம பெருமான வநது செபபுவா ரபபா ிமபத
தொததவன கோசந தன்னிற றுமபியுண கனியின வெளவி
இததன மின்று காறு மீநதன மெமபா லனபு
வைததவ னறிநதாற சஙகை மனததனுய விகறபங கொள்வான் ௭

மயலறக கறபுக காககு மகளிாபோற றுறவு காகக
முயலுமயோ கரிலுட காபபு முரசெறி புறஞசூழ காபபுங
கயலிலச சிலையு நிறகக கவாநததற புதமிக களவன
உயிாதொறு மொளிதது நினற வொருவனே* வறியே னெனபான. ௮

கோமக னிலைய செயதி யறியுமேற கோசங காபபோாக
காமுறு† தணட நினபோ லனபகத தெமமை வைதத
தேமரு போநதின கணணிச சேரமான றனககிப போது
நாமொரு முடஙக றீடடி நலகுவம போதி யெனறு ௯

மறைககுரை செயத வாககான மதிமலி புரிசை யெனனுஞ
சிறபபியல சீாசால செயயுட பாசுரஞ செபபித தீடடிப
பிறைசசடைப பொருமா னலகி மறைநதனன பெருமபாண செல்வன்
உறககீத தாடிப பாடி யுவகைமா கடலி லாழநதான ௰

[கலி விருததம]

வாஙகிய திருமுக மணிபபட டாடையிட
டாஙகிறை யடிபணிந தகனறு பததிரன
ஓஙகிய கோயிலை வலஙகொண டொலலென
நீஙகிமேல வரைபபுல நெறிககொண டேகுவான ௧௧

கொலலையுங குறிஞசியுங கொதிககும வெமபரற
கலலத ரததமுங கடநது முடபுறப
பலசுளைக கனியடி யிடறப பைபபைய
நலவளங கெழுமலை நாடு நணணினன ௧௨

அலைகட னெடுநதுகி லநத நாடெனுந
தலைமக டனககுவான றடவு குனறுபூண
முலையென விளஙகின முகததிற றீடடிய
திலகமே யானது திருவஞ் சைக்களம ௧௩

அறமக ளாககமு மலரின மேயசெந
நிறமக ளாககமு நீதி சானறபோா
மறமக ளாககமும வடசொற் றெனகலைத
திறமக ளாககமுஞ சிறநத தநநகா‡ ௧௪

(பா - ம) *ஒளிதத கள்வ னொருவனே. †ஆமுறுந்தண்டம்.
‡சிறந்தவந்நகர்.

மணபுக பூநநகா மறுகின மாடொரு
தணபுறை சாலையிற சாநது ளாணிபபால்
விணபுகழ நீதியவ வேநதற கனறிராக
கண்புனை நுதலினா கனவிற றேனறினா கரு

தெனனவன மதுரையி லிருககுஞ சிததாயாம
ரினனிடை வநதுளே ரினனைக கணடுதான
நனனிதி வேணடநம மோலை கொணடுநம
இன்னிசைப பாணபத திரனிங கெயதினன கசு

மறறவற கருநிதி கொடுதது மனனநீ
தெறறென வரவிடு கெனறு சிததாதாஞ
சொற்றனா போயினா சுரககுந தணணளி
ஒறறைவெண குடையின னுறககம் நீஙகினன கஎ

கஙகுலவாயக கணடவக கனவைப பெணணையந
தொஙகலான றமரொடு சொலலிச சேறகுஞள
பஙகினன றிருமுகங கொணாநத பததிரன
எஙகுளான கொலலெனத தேட வெணணுவான கஅ

மறறவா தமைததுரீஇ வருக திலலெனக
கொறறவ னேவலோா குறுகி மாடமுந
தெறறியு நியமமு மனறுஞ் சென றுசென
றெறறிகழ மணிநக ரெஙகுந தேடுவாா ககூ

தருமநீாப பநதரி னிருககுந தநதிரி
வருமிசைக கிழவனைக கணடு வலலைபோயத
திருமகற குணாததினா சேனையோ டெழீஇப
பெருமகன பாணாதம பிரானை நணணினன உ௰

கணடனன முகிழததகைக கமலஞ் சென்னிமேற
கொணடனன பாடினன கூததுமாடினன
தணடென விழுநதன னனபிற றணணறு
வணடென மகிழநதனன மனனா மன்னனே உக

வாஙகினன றிருமுக மலாககணீ றெறினன
தாஙகினன முடிமிசைத தாமம போன்மகிழ
தூஙகினன் றடஙகணீா துளிபப மெயயெலாம
வீங்கினன் பொடிபபெழ வேநதா வேநதனே உஉ

[எண்சீரடியாசிரியவிருததம]

மினனவிருஞ செமபொனமணி மாடக கூடன்
மேயசிவன யாமெழுதி விடுககு மாறறம
நனனாமுகி லெனபபுலவாக குதவுஞ சேர
நரபாலன காணகதனபோ னமபா லனபன
இனனிசையாழப பததிரனறன மாடே போநதா
னிருநிதியங கொடுததுவர விடுபப தென்னத
தெனனாபிரான றிருமுகததின் செயதி நோககிச
சேராபிரான களிபபெலலை தெரியா னுகி ௨௩

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

பொனனினை றளிகை மிசைவைததுப
புனைழகனை மதமான றலையேறறி
மனனுங கொளையாழப புலவனைமுன
வைததுப பினனே தானிருநது
மினனுங கதிரகா லிணைககவரி
வீசிப பலவே றியஙகலிபபத
தெனனென றளியா ரிசைததாரான
றிருமா நகரை வலஞசெயயா. ௨௪

பஞசு தடவுஞ சீறடியார
பலமங கலஙகொண டெதிரபோத
மஞசு தடவு நீளகுடுமி
மாட மனையிற கொடுபோகி
நஞசு தடவு மணிகணட
னனபன றனை*நன னீராடடி
அஞசு தடவி யோவியஞசெய
தழைதத மணிமண டபததேறறி ௨௫

அமபொற றவிசிட டருசசனைசெய
தாறு சுவையின னமுதருததிச
செமபொற கலவை நறுஞசாநதந
தீமபூ வாதி முகவாசம
பைமபொற கலதது வெள்ளிலைதீம
பழுககாய பிறவு முறைநலகி
உமபாக கிறைவன றிருமுகததி
லுயபப தெனலா லுயததுமென ௨௬

(பா - ம.) * நண்பனறனை.

செம்பொ னறையைத் திறந்தழைத்துக்
காட்டி யினைய திருவெல்லாம்
உம்பர் பெருமா னடியார்க்
குடையீர் கவர்ந்து கொண்மினென
இம்பர் நிழற்றும் வெண்குடையா
னிசைப்ப வெதிர்தாழ்ந் திசைக்கிழவன்
நம்ப னருளுக் குரியீர்நீர்
நல்கிற் றமையு மெனக்கென்ன ௨௭

மன்னன் றென்னை ணியவாற்றால்
வழங்க வழங்க மறுத்துமறுத்
தின்னன் றீரு மிசைக்கிழவ
னிலங்கும் பொலம்பூ ணிருநிதியம்
பொன்னணு சிவிகை கரிபரிமான்
பொற்பட் டாடை பலபிறவுந்
தன்ன தென்னு* மளவாற்றுற்
றுனே கொள்ளத் தார்வேந்தன் ௨௮

பின்னே முடியோர் சேட்சென்று
பெருமை சான்ற வரிசையினுற
றன்னே ரிசையான் றனைவிடுத்து
மீண்டா னுக்கத் தமிழ்மதுரை
மின்னேர் சடையா ரிசைத்தொண்டன்
றானு மீண்டு வெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர் மௌலி நிதிக்கிழவன்
போல மதுரை நகர்புக்கான் ௨௯

வந்து மதுரைப் பெருமானை
வணங்கிக் கொணர்ந்த நிதியெல்லாம்
இந்து மருமா னகருள்ளார்
யாரு மறிய யாவாக்கும்
முந்தை வேத முதல்வாக்கும்
புலவோர் தமக்கு முறைநல்கிச்
சந்த யாழி னிசைப்பாணர்
தரும மனையான் வைகினன் ௩௰

ஆகச் செய்யுள் - ௨௧௩௰

(பா - ம்) * தன்னதென்னும்

நாற்பத்துமூன்ருவது

பலகையிட்டபடலம்

[கொசசககலிபபா]

கருநதுழாய முகிலொருபாற கலநதவா*பத திரறகுகிதி
திருநதுதா ருதியனிடைத திருமுகமீந தளிததிது
வருநதியா ழவனிசைபப மழைதூஙகு நளளிரவில
இருநதுபா டெனபபலகை யிடடதூஉ மினிபபகாவாம ௧

முனபுடைய நாயகனை முபபோதும புகுநதிறைஞசி
இனபுறுமே ழிசைககிழவ னிருநதிய மருளியபின
அனபுசிறந தரையிரவு மடைநதுபணிந தடலவிடையின
பினபுறநின றேழிசையும பாடிவரும பேறடைவான ௨

தொழுநதகையன பருநதேவா தொகுதிகளுந தொழததிஙகட
கொழுநதலைய நதியலையக குனிககினற தனிககடவுள
செழுநதரளச சிவிகையினமேற றேவிதிருப பளளியறைக
கெழுநதருளும போதுபணிந தேததுவா ரோரிரவில ௩

இனனிசையாழப பெருமபாண னெவவிடையூ றடுததாலுந
தனனியம நெறியொழுககந தவானெனப துலகறியப
பொனனியலுஞ சடைமௌலிப புராணாதிரு விளையாடடால
அனனிலையிற† கருஙகொணமூ வாரதெழுநத திசையெலலாம

தடிததுகிரை புடைபரபபித தடுமாறித திசைமயஙகத
துடிததுவிட வாயரவஞ சோரநதுசுருண டளையொதுஙக
இடிததுடுவின கணமபுதைபப விருளகானறு சலபதிமுன
முடிததிடுவான வரவிடுதத‡ முகிலேழும வளைநதவென$ ௫

கருஙகடலை விசுமபெடுததுக கவிழபபதென வெணடாரை
நெருஙகிருளி னிருபபுககோ னிரைதததென னிறஙகருக
ஓருஙகுசொரிந துளளுணரா ருளளமபோ லுடபுறமபு
மருஙகொடுகீழ மேலென்று தெரியாத மயஙகிருளவாய ௬

(பா - ம.) * கரநதவா † அரஙிலையில ‡வரவழைதத. $வளைநததென.

மாமாரி யிடைநனைந்து வருவானம் மாரிதனைப்
பூமாரி யெனநினைந்து திருக்கோயில் புகுந்தெய்திக்
காமாரி தனைப்பணிந்து கருணைமா ரியினனைந்து
தேமாரி பொழிவதெனத் தெள்விளியாழ் வாசிப்பான் ௭

விடைக்கடவுள் பின்னின்று வீணையிடத் தோள்கிடத்திப்
புடைத்துநரம் பெறிந்துமிடற் றொலிபோக்கிப் பொலங்கொன்றைச்
சடைக்கடவுள் செவிவழிபோ யருட்பைங்கூழ் தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழி னிசைப்பாணிச் சுவையமுத மடைதிறந்து. ௮

நரம்புநனைந் திசைமழுங்க நனைந்துடலம் பனிப்பவிசை
வரம்பொழுகு விரன்மிறைத்து வலிவாங்க மயிர்சிலிர்ப்ப*
நிரம்பியசே றடிபுதைப்ப நின்றுநிறை யன்பிசையாய்
அரும்புதல்போ லெனப்புருக்கு மமுதவிசை பாடுமால். ௯

[இடையடக்கி வந்த கொச்சகவொருபோகு]

மாதர் நகையாய் மதுரேசருண்பலிக்கெம் மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டிப்பின் சிந்தை கவர்ந்தார் போலுங்
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக் கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி பிழைத்தேன் போலும்

ஒண்ணுதலாய் வெண்டலைகொண் டுண்பலிக்கு
நம்மனையி னூடே கூடற்
கண்ணுதலா ருள்ளாளக் கானமிசைத்
தென்னுள்ளங் கவர்ந்தார் போலுங்
கண்ணுதலார் பாடு மகிழ்நயங்கண்
டாகங் கலப்பேன் பாதி
பெண்ணுருவ மாயிருந்தார் வெள்கிவிழித்
தாவி பெற்றேன் போலும் ௧௧

ஐயரியுண் கண்ணாய் திருவால
வாயுடையா ரையங் கொள்வான்
மையனகை செய்தென் வனமுலையின்
மேற்செங்கை வைத்தார் போலும்
மையனகை செய்தென் வனமுலைமேற்
கைவைப்ப மாழ்கிச் சோர்வேன்
தையலிடங் கண்டு நடுநடுங்கி
விழித்தாவி தரித்தேன் போலும். ௧௨

(பா - ம) * மயிர் சிலும்ப

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

பாடுவா ரிருவாக கனறு பரிசிலாக கொடுதத சங்கத
தோடுவார செவியி லூடுந தொணடுகண டிதனமே னினறு
பாடுவா யுனககே யிநதப பலகையென றுழநத வனபின
நாடுவார விசுமபிற கூறி நவமணிப பலகை யிடடார ௧௩

இறையரு ளாணை யஞசி யிட்டபொற பலகை யேறி
நறைகெழு மதுர கீதம பாடிநான மறைகள சூடும
அறைகழ லகததுட கொணடு பலகையு மஙகை கொணடு
மறைவழி யாழவல லோனறன் மனைவயிற செலலு மெலலை ௧௪

மினனுமா மேக நீஙகி விசுமபுவாய விளஙகித தெனறல்
மனனுமா மலய மேய* மாதவன குடிதத வைகற
பொனனுமா மணியு முததும புலபபடக கிடநத வேலை
எனனமீன விளஙகித தோனற வேகியில புகுநதா னிபபால ௧௫

பாயிருட படலங கீணடு பரிதிகண விழிததுச செஙகை
ஆயிரம பரபபி முநநீ ரலைகட னீநது மெலலை
மாயிரு ஞாலங காககும வரகுண னிரவு தஙகள
நாயகன பாடற கிநத நலலருட பரிசில கேடடான ௧௬

இனனிசைக கரசை யிடட பலகைமீ திருதத மனனா
மனனவ னிவனே யெஙகண மதுரைநா யகனென றுனனி
மினனிவா மணிபபூ ணலகி விளைநில மிகவு நலகி
நன்னிதி வெறுபப நலகி வரிசையா னடததி† வநதான. ௧௭

[எழுசீரடியாசிரியவிருததம]

இறையருள வரிசை பெறறபத திரனு
மேறுயாத தவரைநாற போதும
முறையினுல வழிபட டொழுகுவா னுக
முடிகெழு வரகுண வேநது
மறைமுத லடிகள வநதுவந தனையால்
வழுததுவான் சில்பகல கழிய
நிறைபெருஞ சுடரோன் றிருவுரு வடைநது
நெறியினுற சிவபுர மடைநதான ௧௮

ஆகச செயயுள - ௨௧௪௮

(பா - ம்) * மலையினமேய † வரிசையா நடததி

நாற்பத்து நான்காவது

இசைவாது வென்ற படலம்

[எணசீரடியாசிரியவிருததம]

கூட லமபதியி லாடக மேருக
கொடிய விறகுரிசி லடியவ னுககுப
பாட லினபரிசி லாகிய செமபொற
பலகை யிடடபடி பாடின மனனனை
வீடருமம பொருவில கறபுடை யாளோா
விறலி யைபபரம னிறையருள பறறி
பாட களுசெறியும யாழவழி பாடி
வாது வெனறவர லாறு மிசைபபாம க

வரகு ணனகதி யடைநதபி னமபொன
மெளலி சூடிய விராச விராசப
புரவ லனபுவி மடநதையை வேடடுப
புயநத ழீஇகொடு நயநதரு நாளிற
பரவு மனபதை புரநதொழு கநதப
பஞசவற குரிய ரஞசன வுணகண
மரபின வநதமட வாாபல ரேனை
மையல செயயுமட வாாபலா மாதோ உ

அனன போகமட வாரு ளொருததி
யரச னுககமுது மாவியு மாகும
மினன னுணமதுர கீத மிசைககும
விஞசை யினறுறைவ லாளவ ளுசகும
பனன காபரண னினனிசை பாடும
பததிரன பொருவில கறபுடை யாடகும
மனனு கீதவினை யாலிகன மூள
வழுதி காதனமட மாது பொருளாய ௩

பாடி னிககெதிரோா பாடினி தன்னைப
பாட விடடுவள படைதத செருககை
ஈட ழிபபலென வெணணி யெழீஇததன
னிறை மகற்கஃ திசைததலு மநதத்

தோடி றபபொரு கயறகணி னுடான
சொனனவா றொழுகு மனனவா மனனன
நாடி யததகைய விறலியை யீழ
நாடடி னுமவர வழைதது விடுததான ௪

பநத யாழமுதகு தைவர விடடுப
பாட லாயமிரு பககமு மொயபப
வநத பாடினி மடநதையு மனனா
மனன னைதொழுதொரா கினனர மாதிற
சநத வேழிசை மிழறறின ணினறு
டனனை நோககியொரு மினனிடை யாணமேற
சிநதை போககிவரு தீபபழி நோககாத
தெனனருக கரச னினனது செயபபும ௫

பததி ரனமனைவி தனனையெம முனனாப
பாடு தறகழை யதறகவ ளாறறு
துதத ரஞுசொலினும யாமவள சாரபா
யுனைவி லககினும விடாது தொடாநதே
சிதத நாணமுற வஞசின மிடடுச
செலல னிலலென வளைநதுகொ ளெனனு
எயதத நுணணிடையி னாளை யிருககைக
கேகி நாளைவரு கெனறு விடுததான ௬

[கலிநிலைததுறை]

பினன ரினனிசைப பததிரன பெருநதகை விறலி
தனனை யஙகழைதத துளதொனறு புறதொனறு சாறறும
எனனொ டினனிசை பாடுவா ருளாகொலோ விஙகென்
றுனனி வநதிருக கினறன ளிசைவலா ளொருததி ௭

ஆட மைததடந தோளினு யவளொடுங கூடப
பாட வலலையோ பகரெனப பாடினி பகாவாள
கோட ருநதகைக் கறபுமிக கூடலெம பெருமான
வீட ருஙகரு ணையுமெனக கிருககலால வேநதே. ௮

பாடி வெலலவே யன்றிநான பரிபவ முழநது
வாடு வேனலே னெனறுரை வழஙகலு மதுககால்
ஏடு வாாகுழ லவளையு மிருககையுய்த திருநதான்
நீடு வாாதிரைப பொருநையந தணடுறை நிருபன. ௯

மறறை வைகலவ விருவரைப பஞசவன மதுரைக
கொறற வன்றன தவையிடை யழைததுநே கூடடிக
கறற வேழிசை கேடகுமுன் கலததினும போநத
வெறறி வேன்மதா நெடுஙகணணாள விறலியை வைததாள ௰

குறற மெததனை யெததனை குணஙகள யாழக கோதுக
குறற தெயவமயா* விசைபபதெவ வுயிருடம புயிரமெய
பெறற வோசையெவ வளவவைக குததரம பேசி
மறறெ ணேடுபா டிலலையேல வசையுனக கெனறாள ௧௧

இருமை யுமபெறு கறபிணை ளியமபுவாள கலததின
வருமரு மபெறற கலவியும வாதினமே லூககப
பெருமை யுமபலா விருமபுறு பெணமையின செருககுந
திரும கனசபை யறியவாய திறககவேண டாவோ ௧௨

நெயயுண பூஙகுழன மடவரா ளினமெனுடம வாது
செயயும பூசலுக கெதிரலாற றியவாய திறநது
வையும பூசலுக கெதிரலேன மானமவிற றுனபோல
உயயும பாவைய ரேயதற கெதிரென வுரைததாள ௧௩

வெனறி மீனவன விலககுவான போலெதிா விலககித
துனறு தாரககுழன மடநதைமீா பாடுமின றேறறோ
வெனற மாதரார கடிமையாய விடுவதே சபதம
எனறு மானமுண டாககலு மீழநாட டரிவை ௧௪

முநதி யாழிடந தழீஇககுரல வழிமுஙகிழ விரலபோய
உநத வேபெரு மிதநகை யுடகிடந தருமபச
சநத வேழிசை யிறைமகன றூழசெவிக கனபு
வநத காதலாண் மழலையி னமுதென வாரததாள் ௧௫

வீணை வாஙகினண மாடக முறுககினள விசிதது
வாண ரமபெறிந திருசெவி மடுததன ரியககா
நாண மெலவிர னடைவழி நாவினா யமுதம
பாணா கோமகன விறலியும பலாசெவி நிறைததாள ௧௬

அரச னுடகிடை யறிநதில ரவைககளத துளளாா
விரைசெய் வாாகுழற் பாடினி பாடலை வியநதாா
புரைசை மானிரைப பூழிய னிலஙகையிற போநத
வரைசெய குஙகுமக கொஙகையாள பாடலை மகிழ்ந்தான். ௧௭

(பா - ம்.) * தெய்வ மேது.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தன்னவ னுட்கோ ளெலலை தெரிநதன ரவையத துள்ளார
புன்னவன் புகழநத வாறே புகழநதன ரவளைத தானே
மன்னவ னருளைப பெறறு முமமையுந துறநதோ ரேனும
னனவன் சொனன வாறே சொலவது வழககா றனறே ௧௮

பானறளி ரனையாண மையற புதுமது நுகாநது தீது
னறறி யாத கனனி நாடவ னவையை நோககி
னொருநாளிற றோரத தககதோ விதுவென றநத
வனறடு வேறுக ணுரைப போமென விடுததான மன்னோ ௧௯

ருவிய வாய மேதத விருநதினு மனைவந தெயதிப
ரவலன றனது பாடடைப புகழநததே புகழநத தாகப
பருமிதந தலைகொண டாளுப பெருஙகளிப படைநது மஞசத
ருமல ரணைமே லாாவந திளைததினி திருநதா ளிபபால ௨௰

ணஙகுறு மருஙகிற கறபின மடவரன மதஙகி தானும
புணஙகிறை கொணட நெஞச ளஙகயற கணணி பாகக
ணஙகுறி கடநத சோதி குரைகழ லடிககீ ழெயதி
ணஙகினள கலுழகண ணீர ளொதுஙகினின றிதனைச சொனனுள

தன்னவ னுகி வையஞ செயயகோல செலுததிக காதத
னனவ வழுதி வார வழிவழுக குரைபப தானுன
புன்னவன கருததுக கேறப வவையரு மனைய ராறா
னனடு நிலைமை தூககிப பேசுவார யாவ ரையா ௨௨

னனருட டுணை*செய தெனபா லுறுகணோ யதுடைபப தெனன
னனுய நீயே நாளை வெலலுமா செயது மஞசேல
னனவா காய வாணி யிறிலா னருளாற கேடடு
னனருங கறபி னுடன மனைபுகுந திருநதாண மனனோ ௨௩

புனறுபோன மறறை ஞானறு மழைததனன் பாடல கேடடுக
நனறுபோற புயததா னெனனற கூறிய வாறே கூற
னறுளார பலரு மன்ன வணணமே சொன்னுா கேடடு
ன்றபாண மடநதை பாண்டி நிருபனை நோககிச சொலவாள

தன்னரே றனையாய ஞால மனுவழிச செஙகோ லோசசும
னனரே றனையாய் வார வழககினை யாத லானீ
சான்னவா றவையுஞ சொலலத் துணிநதது தலைநா வன்ன
ன்னகா பரணா முன்போய்ப பாடுகேம பாடு மெல்லை. ௨௫

(பா - ம்) * உன்னருடுணை.

இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டுத் துணிந்திவள் வென்றா ளென்று
ஒருவர்சந் நிதியிற் சொன்னாற் போதுமென் றுரைத்தாள் பாண்டித்
திருமக னனைய வாறே செயமினீர் செய்மி னென்னா
மருவளர் குழலி னாத மனைபுகுந் திருந்தார் பின்னாள் ௨௬

[கலி விருத்தம்.]

தென்ற னூட்டு மந்திரச் செல்வரும்
நன்று தீர்த்துணர் நால்வகைக் கேள்வியோர்
ஒன்ற வேகி யொளிவிடு வெள்ளிமா
மன்ற வாணர்மா மண்டபத் தெய்தினார் ௨௭

எய்தி யம்மட மாதரை யிங்குறச்
செய்தி ரென்னத் திருமக னேவலோர்
நொய்தி னேடி நொடித்தழைத் தாரொடு
மைதி கழ்ந்த விழியார் வருவரால் ௨௮

படிமை யார்தவப் பாடினி வந்தெனக்
கடிமை யாவளி னையமின் றாலெனக்
கொடுமை யார்மனக் கோட்டச் செருக்கொடுங்
கடுமை யாசவந் தாள்கலத் தின்வந்தாள் ௨௯

கற்பின் மிக்கெழு* கற்புங் கருத்தினிற்
சிற்பரஞ் சுடர் சேவடி மேல்வைத்த
அற்பு மிக்கெழ மெல்லவந் தாளரோ
பொற்பின் †மிக்குள பத்திரன் பொன்னனாள் ௩௰

அலங்கு மாரமோ டங்கத மாதிபல்
கலன்க டாங்கிக் கலைஞர் குழாத்திடை
இலங்கு மாட மதுரைக் கிறைவரும்
புலன்கொ ளுவலர் போலவந் துவைகினார் ௩௧

அந்த வேதத்தவை தன்னி லருங்கலம்
வந்த வேயத்தடந் தோளிசை மாதரார்
முந்த வேதத்திசை பாடினள் முந்தையோர்
சிந்தை வேட்டொன் றுஞ் செப்பின ரில்லையால் ௩௨

வீணை தோளிட னேந்திய வெண்மலர்
வாணி பாட லிருக்கையின் வைகியே
யாண ரம்பெறீந் தின்னிசை யோர்ந்தெழீஇப்
பாணர் கோமகன் பன்னியும் பாடுமால் ௩௩

(பா - ம) *கற்பு மிக்கெழு †பொற்பு மிக்குள.

குடங்கை நீரும் பச்சிலையு மிடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி
படங்கொள் பாயும் பூவணையுந் தருவாய் கையிற் படுதலைகொண்
டிடங்க டோறு மிரப்பாயென் றேசு வார்க்கென் பேசுவனே

தேனார் மொழியார் விழிவழியே செல்லா தவர்க்கே வீடென்று
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே மதுரை நம்பரனே
நானா வேதப் பொருளுரைத்தாய் நீயே பாதி நாரியுரு
ஆனா யென்று பிறர்பழித்தா லடியேன் விடையே தறைவேனே.

வரத னாகி யெவ்வுயிர்க்கு மாயா விருத்தி வலியடக்கிச்
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் மதுரைத் தனிமுதலே
சரத மான வீட்டின்பந் தருவாய் வீடு பெறுவார்போல்
விரத யோக நிலையடைந்தா யென்பார்க் கென்னை விளம்புவனே.

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

கண்ணுதன் மதுரைப் பிரானையிவ் வாறு
கருதிய பாணியாற் கனிந்து
பண்ணுதல் பரிவட் டணைமுத லிசைநூல்
பகர்முதற் றொழிலிரு நான்கும்
எண்ணுறு வார்தல் வடித்திடன் முதலா
மெட்டிசைக் கரணமும் பயப்ப
மண்ணவர் செவிக்கோ வானவர் செவிக்கும்
வாக்கினு ணாவிளை யமுதம் ௬௭

இடையினோ டேனைப் பிங்கலை யியக்க
மிகந்துழு லந்தொடுத் தியக்கி
நடுவுறு தொழிலாற் பிரமரந் திரர்ந்த
நடைபெற விசைக்கு முள்ளாளம்
மிடறுவீங் காளகண் ணிமைத்திடா ளெயிறு
வெளிப்படாள் புருவமே னிமிராள்
கொடிறது துடியாள் பாடலு மதுகேட்
டனைவருங் குதூகல மடைந்தார் ௬௮

கன்னிநா டுடையான் கைதவ னெனும்போக்
காரணந் தேறுவா னென்னத்தான்
இன்னிசை யறிஞ னாகியு முன்போ
லியம்புவா னொருப்படு கின்றான்
முன்னவ னருளாற் றனமனக் கோட்ட
முரண்கெடப் பொதுமையா னாகி
இன்னவ டானே வென்றன ளென்று
னினையவா றனைவரு மொழிந்தார் ௬௯

கரியுரை மொழிநத கைதவ னிலஙகைக
கைதவப பாடினி கழுததிற
புரிகுழன் மாதை யிருததெனை விருததும
போததமை யிடஙகரந திருநத
அரியநா வலர் தறபுத மீதற
புதமென வஙறநதவை காண
விரிகதிர மினபோன மறைநதனா யாரும
வியநதனா பயநதனன வேநதன ௪௰

செஙகணே றழக ராடலீ தெனறே
யாவருந தெளிநதன ரேததி
அஙகணு யகாதங கருணையின றிறனு
மடியவ ரனையுந தூககித
தஙகணு ரருவி பெருகவா னநதத
தனிபபெருஞ சததியி லாழநதார
வஙகமேல வநதாள பிடாமிசை யிருநத
மாணிழை விறலியை மனனன ௪௧

இறககுவித தவடகு முநதமுத தார
மெரிமணிக கலனறுகில வரிசை
பெறககொடுத தேனை யவடகுமுண மகிழசசி
பெறசசில வரிசைதந தவையிற
சிறககவந தொருஙகு வைகினா னிழிநத
தெயவததக கோயிலபுக கிருநத
அறககொடி யிடஞசேர பெருமபுல வோரககு
மருஙகல ஞதிக ணலகா ௪௨

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம]

மனனவா வலிக ளெல்லாந தெயவததின வலிமுன னிலலா
அனனமா தெயவஞ செயயும வலியெலா மரணமுன றட்ட
முன்னவன வலிமுன னில்லா வெனபபலா மொழிவ தெலலாம
இனனபாண மகளிற காணப படடதென றிறுமபூ தெயதா.

மினனியல சடையி ஞனை விடைகொடு வலஞசெய தேகி
இனனிய மியககஞ செயய வெழிலகொடடன கோயி லெயதித
தொனனிதி பெறறுன போலச சுகுணபாண் டியனைப பெறறு
மனனிய மகிழசசி வீஙக வைகினு னிராச ராசன ௪௩

ஆகச செய்யுள் - ௨௧௧௨

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இருளைக் கந்த ரத்தில் வைத்தோன் றன்னிடத் தென்னு மன்பின்
தெருளைத் தந்த தவட்கு மாறுந் தெரிவையை யிசையால் வெல்லை
அருளைத் தந்தந் தளித்த வண்ண மறைந்தனந் தாயாய்ப் பன்றிக்
குருளைக்கு முலைதந் தாவி கொடுத்தவா றெடுத்துச் சொல்வாம்

முறையென விமையோர் வேண்ட முளைத்தநஞ் சயின்று சான்றாய்
உறையென மிடற்றில் வைத்த வும்பரான் மதுரைக் காரந்
திறையென வெறிநீர் வையைத் தெற்கது குருவி ருந்தத்
துறையென வுளதோர் செல்வத் தொன்மணி மாடமூதூர் ௨

தருநாத னாதி வானோர் தங்குரு விருந்து நோற்பக்
குருநாத னனைப்போற் பெற்றுயக் கோதிலா வரந்தந் தேற்றில்
வருநாதன் சித்தி ரத்தோ வல்லவ ருடனே சுஞ்சத்
திருநாதன் பரவ வைகி யிருக்குமச் சிறந்த வூரில் ௩

சுகலனென் றொருவே ளாள னவன்மனை சுகலை யென்பாள்
இகலருங் கற்பி னாளப்பன் னிருமகப் பெற்றுள செல்வப்
புகலருஞ் செருக்கா னென்னப் புதல்வரைக் கடியா ராகி
அகலருங் களிப்பு மீதூ ரன்பினால் வளர்க்கு நாளில் ௪

தந்தையுந் தாயு மாய்த்த தறுகண்மிக் குடைய ராகி
மைந்தரும் வேட ரோடு கூடிவெங் கானில் வந்து
வெந்தொழில் வேட்டஞ் செய்வார் வெயில்புசாப் புதற்கீ ழெய்தி
ஐந்தவித் திருந்து நோற்குங் குரவனை யங்குக் கண்டார் ௫

கைத்தலம் புடைத்து நக்குக் கல்லும்வெம் பரலும் வாரி
மெய்த்தவன் மெய்யிற் றூக்க வீசினார் வினையை வெல்லும்
உத்தமன் வீக்கஞ்* செய்தார் தவத்தினுக் குவரென் முனிச்
சித்தநொந் தினைய வஞ்சத் தீயரைச் செயிர்த்து நோக்கா ௬

(பா - ம.) * விக்கம்

தொழுநதொழின மறநது வேடடதொழிலுவந துழலவீரர்மண
உழுநதொழி லுடைய நீராற பனறியி னுதாத தெயதிக
கொழுநதழ லனையவேனக குருளையாயத தநதை தாயை
இழநதல முறுமி னெனறு விடடனன கடிய சாபம. எ

பாவததை யனைய மைநதா பன்னிரு பேரு மஞசிச
சாவததை யேறறெப போது தணிவதிச சாப மெனன
ஆவததை யகறறு மீச னருடகழ னினைநது வநத
கோவததை முனிவு செயதக கடவுளா குரவன கூறும அ

எனனையா ளுடையகூட லேகநா யகனே யுஙகட
கனனையாய முலைதந தாவி யளிததுமே லமைசச ராககிப
பினனையா னநதவீடு தருமெனப பெணணோ பாகன
தனனையா தரிததோன சொனனான பனனிரு தனயா தாமும

தொனமைசால குருவி ருநத துறையதன புறதத வான
பனமைசால கான வாழககைப பனறிகட கரசாய வைகுந
தனமைசா றனியே னததின றனபெடை வயிறறிற செனறு
வனமைசால குருளை யாகிப பிறநதனா வழககான மன்னே ய

ஆனநா ளொருநா ளலலை யரசருங கரசனான
மீனவன மதுரை நீஙகி மேறறிசைக கான நோககி
மானமா வேடடஞ செயவான மததமா வுகைததுத தணடாச
சேனை* தன புறமபே மொயபபச செலகினறான செலலு மெலலை

மாவழங கிடஙக டேர வலலதோல வனகா லொறறா
பாவடிச சுவடு பறறிப படாநதுநா றழலபு லாலவாயத
தீவிழி யுழுவை யேனந திரிமருப பிரலை புலவாய
மேவிட னறிநது வலலே விரைநதுவந தெதிரே சொனனார் கஉ

மறததுறை வேடட மாககள வலலைபோ யொடியெ றிநது
புறததுவாா வலைகள் போககி நாயதன் புறமபு போயப
நிறைததுமா வொதுககி நீடடும படைஞராயச† சூழநது நிறப
அறததுறை மாறுக கோலா னனைமேல கொணடு நிறப கங

சிலலரித துடி‡கோ டெஙகுஞ செவிடுறச சிலையா நிறபப
பலவகைப பாாவை காடடிப பயிலவிளி யிசையா நிறப§
வலலிய மிரலை மையன் மானினம வெருளா நிறப
விலலிற வலிதது வாங்கி மீளிவெங கணைக டோததாா கச

(பா- ம்) *தண்டாாசசேனை †ஈட்டும் மடைஞராய
‡சில்லரிதுடி §இசையா நிற்பா

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

செறிந்த மான்மு றிந்த தாளசி தைந்த சென்னி செம்புனற்
பறிந்த வாயு வெண்ணி ணம்ப ரிந்து வீசு கையிறு
மறிந்த வேழ யானை வேழ மாண்ட வெண்கு வல்லியம்
பிறிந்த வாவி யோடும் வாய்பி ளந்த வாயவி ழுந்தவே. ௧௫

தொட்ட புற்கி ழங்கு வாடை தொட்ட வீரை ந்து கண்ணியுட்
பட்ட வும்பொ றித்து வைத்த பார்வை வீழ்ந்த டுத்தவுங்
கட்டி யிட்ட வலைபி ழைத்து ஞமலி கௌவ நின்றவும்
மட்டி லாத வொட்டி நின்ற மள்ளர் வேலின் மாய்ந்தவே ௧௬

பட்ட மாவொ ழிந்து நின்ற மறவி லங்கு பலசில
வட்ட மாவ ளைந்து டுத்த வலையி னுந்தி யப்புறத்
தெட்டு நின்ற கொல்ஞாமே லெதிர்ந்து மீளவ வெயில் வளைந்
தொட்டு ஞரை மல்லு மாப்பொ றிக்க ணங்க ளொத்தவே ௧௭

வல்லி யந்து ளைத்த கன்று மான்று ளைத்த கன்றுவெங்
கல்லி யங்கு மெண்கி ளைத்து ளைத்த கன்று கயவுவாய்
வெள்ளி பந்து ளைத்து மள்ளர் விட்ட வாளி யிங்ஙனஞ்
சொல்லி னுங்க டிந்து போய்த்து ணித்த மாவ ளப்பில ௧௮

மடுத்த வாளி யிற்பி ழைத்து வலையை முட்டி யப்புறத்
தடுத்த மானை வௌவி நாய லைத்து நின்ற வாதிநாள்
உடுத்த பாச வல்லி னின்று முயங்கு வாரை யொய்யெனத்
தடுத்த வாவி லைத்து நின்ற தைய லாரை யொத்தவே ௧௯

மதியை நோவ கிர்ந்து கௌவி யனைய வான மருப்புவெங்
கதிய வேழ மீது தாது காலு நீல முலையினீள்*
நுதிய வேலு ழந்த செம்பு னூழில் வீழு முதிரநீர்
முதிய கான வரையின் மீது மொய்த்த தீயை யொத்தவே ௨௰

மள்ள ரோசை துடியி னோசை வயிரி னோசை வாளிபோய்த்
தள்ள வீழ்வி லங்கி னோசை தப்பி யோடு மானின்மேற்
றுள்ளு நாயகு ரைக்கு மோசை கானமூடு தொக்குவான்
உள்ளு லாவு டன்றெ ழிக்கு முருமி னோசை புரையுமால். ௨௧

இன்ன வேறு பல்வி லங்கெ லாம லைத்தி லங்குவேல்
மன்ன ரேறு தென்னர் கோம கன்கு டக்கி னேகுவான்
அன்ன போதொ ரேன மேன வரசி ருக்கு மடவிவாய்
முன்ன ரோடி வந்து நின்று வந்த செய்தி மொழியுமால். ௨௨

(பா - ம.) * முலையினின.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

எங்களுக் கரசே கேட்டி யிங்குள வித்தக மெல்லாந்
திங்களுக் கரசன் கொன்று வருகின்றா னென்று செப்ப
வெங்களிப் படைந்து பன்றி வேந்தனு மற்போ ராற்றச்
சங்கையற் றெழுந்து போவான் றனதுயிர்ப் பெடையை நோக்கா.

இன்றுபாண் டியனை நேரிட் டிருஞ்சம ராடி வென்று
வன்றிறல் வாகை யோடு வருகுவ னேயோ வன்றிப்
பொன்றுவ னேயோ நீயென் புகல்வரைப் பார்த்துக் காத்து
நன்றிவ ணிருத்தி யென்ன நங்கைபாற் போ டுன்ன கூறும் ௨௪

ஆவியங் கேக விந்த வாக்கிங் கிருப்பப் போயிப்
பாவியோ மேலை விந்தைப் பழியினை வகுத்த தெய்வம்
மாவம ராடி வென்று வந்தியேல் வருவே னன்றி
நீவிளிந் திடத்துப் பாயமேவ னிழலுக்குச் செயல்வே றுண்டோ ()

போதுக மொழுக வென்று பொருகவென் றெழுந்து நீலத்
தாதுறழ் மேனிப் பாட்டி தன்புடைத் தறுவிச் செல்லும்
பேதுறு பறழை நூக்கிப் பின்றொடர்ந் தணைந்து செல்லக்
காதெயிற் றெறுழி வேந்தன் சாலென நடந்தா னன்றே ௨௬

பலவகைச் சாதி யுள்ள பன்றியின் கணங்க ளெல்லாம்
வெல்படைத் தறுகட் சேனை வீரராய் முன்பு செல்லச்
செல்லெனத் தெழித்துச் செங்கட் டப்பக மான மென்றுப
மல்லல்வாம் புரவி மேல்கொண் டெழுந்தனன் வராக வீரன் ௨௭

முறபடு தூசி யாக நடக்கின்ற முரட்காற் பன்றி
மறபடு சேனை நேரே வருகின்ற மன்னா மன்னன்
வெறபடு தடந்தோள் வன்றாள் வீரமேற் சீறிச் செல்லப்
பிறபட வொதுங்கி வீரர் பெய்தன ரம்பு மாரி ௨௮

சொரிந்தன சோரி வெள்ளஞ் சொரிந்தன வீழ்ந்த யாக்கை
சரிந்தன குடர்க ளென்பு தகர்ந்தன வழும்பு மூளை
பரிந்தன சேனங் காகம் படர்ந்தன வுயிரு மெய்யும்
பிரிந்தன வேனை நின்ற பிறைமருப் பேன வீரர். ௨௯

பதைத்தன ரெரியிற் சீறிப் பஞ்சவன் படைமேற் பாய்ந்து
சிதைத்தனர் சிலரைத் தள்ளிச் செம்புனல் வாயிற் சோர
உதைத்தனர் சிலரை வீட்டி யுரம்புதை படக்கோட் டூன்றி
வதைத்தனர் சிலரை நேரே வகிர்ந்தனர் சிலரை மாதோ ௩௰

தாள்சிதைந் தாருஞ் சிலரோ தலைசிதைந் தாருஞ் சிலரோ
தோள்சிதைந் தாருஞ் சிலரோ தொடைசிதைந் தாருஞ் சிலரோர்
வாள்சிதைந் தாருஞ் சிலரோ வரையறுத் தலரோன் நீட்டும்
நாள்சிதைந் தாருஞ் சிலரோ நராதிபன் சேனை வீரர் ௩௧

கண்டனர் கனன்றீ நாடு காவல னமைச்சர் சீற்றங்
கொண்டனர் முசல நேமி கூற்றென வீசி யார்த்தார்
விண்டனர் மாண்டார் சேனை வீரரு மனைய வெல்லைப்
புண்டவ ழெயிற்று வேந்தைப் புடைநின்ற பேடை நோக்கா ௩௨

ஏவிய சேனை யெல்லா மிறந்தன வினிநாஞ் செய்யல்
ஆவதென் வாளா நாமு மழிவதிங் கெனநை நப்பிப்
போவதே கரும மென்று புகன்றதத் துணையை நோக்கிச்
சாவதை யஞ்சா வேந்தத் தனியர சொன்று சாற்றும் ௩௩

நுண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத லாலுன்
கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய் மானம்
எண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத் தனறே வீதால்.

தூங்கிருள் வறுவாய்ச் சிங்க மிரண்டுறை துறையின் மாட்டோர்
வாங்கிரு மருப்புக் கேழல் வந்துநீர் பருகி மீளும்
வீங்கிரு ளுட்கா ரேன மொன்றுறை துறையில் வீரந்
தாங்கிரு மடங்க னீர்க்குத் தலைப்பட வஞ்சு மன்றே ௩௫

அத்திட மரபின் வந்து பிறந்துளே னாத லாலே
கைத்திடு தாரான் வீரங் கவாந்திசை திசையும் வாழும்
வைத்திட வலலே னன்றி மடிந்திட வல்லே னாகிற்
பொய்த்திடு முடம்பே யன்றிப் புகழுடம் பழிவ துண்டோ ௩௬

[கலிநிலைத்துறை]

நீநில லெனத்தன் பெடைதன்னை நிறுத்தி நீத்தென்னைக்
கானில லெனவாழ் கருமாவின் கணங்க ளெல்லாம்
ஊனில லுயிருண் டனமென்றினி யோடல் கூடற்
கோனில லெனவாரப் பவன்போலக் கொதித்து நோந்தான் ௩௭

நிலத்தைக் கிளைத்துப் பிலங்காட்டி நிமிர்ந்த தாள்வான்
தலத்தைப் புதைப்பத் தனியேன வரவு நோக்கி
வலத்தைப் புகழ்ந்தான் வியந்தான் சிலைவாங்கி வாளிக்
குலத்தைச் சொரிந்தான் பொருநைத் துறைக்கொற்றை வேந்தன்.

குறித்துச் செழியன் விடுவாளியைக் கோல் வேந்தன்
பறித்துச் சிலவாளியை வாய்கொடு பைம்பு லென்னக்
கறித்துச் சிலவாளியைக் காலொடு தேய்த்துத் தேய்த்து
முறித்துச் சிலவாளியை வாளின் முறித்து நின்றான் ௩௯

மானம் பொருது மதியின்வழி வந்த வேந்தன்
தானம் பொருது கவிழ்கும்புகாத் தந்தி கையில்
ஊனம் பொருத முசலங்கொடுத் தேறி யுய்த்தான்
ஏனம் பொருதாத் திடியேற்றி னொழுந்த தன்றே ௪௰

தந்திப் பொருப்பைத் துணிகென்றா னழன்று சீற்றம்
உந்திக் கதலிக் கொழுந்தண்டென வூசற் கைசெய்யச்
சிந்திப் பிறைவா ளெயிற்றோச்சிச் சிதைத்து விட்ட
முந்திக் கடுந்தோ மிசைப்பாய்ந்தன னாரித் தாரான் ௪௧

திண்டோ ளிசைதின் றடனேமி திரித்து விட்டான்
கண்டேன வேந்தன் விலக்கிக் கடுங்காலிற் பாய்ந்து
தண்டே ருடையத் தகாத்தான்பரி தன்னிற் பாய்ந்து
வண்டேறு தாரான் விடவேலை வலந்திரித்தான் ௪௨

சத்திப் படைமேல் விடுமுன்னாத் தறுகண் வீரன்
பத்திச் சுடாமா மணித்தாரப் பரி மாவினைப்போய்
மொத்திக் குடாச்செம் புனல்சோர முடுகிக் கோட்டாற்
குத்திச் செகுத்தான் பொறுத்தானவனைக் கூடல் வேந்தன் ௪௩

மண்ணிற் குதித்து வலிகண்டு வராக வேந்தை
எண்ணித் தலையிற் புடைத்தான்கை யிருப்புத் தண்டாற்
புண்ணிற் படுசெம் புனலாறு புடவி போர்ப்ப
விண்ணிற் புகுந்தான் சுடாகீறி விமான மேலால் ௪௪

வேணிற் கிழவோனில விளங்கி வியந்து வானோர்
தேனிற் பொழிபூ மழைபெய்ய நனைந்து தெய்வக்
கானத்* தமுதுண் டிருகாது† களித்து வீர
வானத் தமுதுண் டரமங்கையர் கொங்கை சேர்ந்தான் ௪௫

(பா - ம்.) * தெய்வகானத்து. † இருகாதும்

[கலிவிருததம]

பினறுணை யாய பெடைததனி யேனம
எனறுணை மாய விருபபது கறபோ
வென்றில னேனும விசுமபடை வேனல்
எனறிகல வேநதை யெதிாதத துருததே ௪௬

விறனவில பேடடை விளிபபது வேநதாக
கறனல வெனறவ ளுளவினை மளளாக
கிறைமக ஞன ஏருசசர னெனறோ
மறபுக னோநதம ராட வளைநதான ௪௭

நனிபொழு தாடட ராடின னஞசிற
கனிசின வனபெடை காயசின வேடத
தனிமக னைததரை வீடடின காறறல
இனியிலை யெனன விளைததுயிா சோரவான ௪௮

இருமபுசெய தனைய னை யிமமென வோஙகிய*
பொருமபெடை செனனி புடைததது விளிநதான
விருநதின ராயிரு வோருமம விமானத
தருநதிறல வான மடைநதன னுமேற ௪௯

வனறிறன மனனவா மனனவ னுநதன
பொனறிகழ மாநகா பககன ணிபபாற
பனறி விழுநது பருபபத மாகா
நினறது பனறி நெடுங்கிரியெனன ௫௰

அனறு தொடுததனுககது போரய
இனறும வழஙகுவ திமபரி னநதக
குனறி லருநதவா விஞைசயா கோபம
வெனறவ ரெணணிலா வீடுற நோறபாா. ௫௧

[கலிநிலைததுறை]

எனறு கூறிய வருநதமிழக கிறைவனை நோககித
துன்று மாதவ ரறிவிலாச சூகர வுருவக
குனறின மீதிருந தவரெலாங† கோதற நோறறு
நினற காரணம யாதெனக குறுமுனி‡ நிகழததும ௫௨

(பா - ம.) * ஓசசி † அருநதவரெலாம ‡ குடமுனி

வேனில் வேளென விளங்குவிச சாதர னென்னுந
தான யாழமகன் புலததியன் றவத்தினுக கிடையூ
றுன பாணசெயப பன்றியாச சபிததன னறவோன
ஏன மாகுவோ னுயவதென றெனகனென முனிவன் ருங

மனனா மன்னனுந தென்னவன வநதுநின் வனததிற
றுனனு பலவகை விலஙகெலாந தொலைததுனை மாயககும
பினன ரிவ்வுருப பெறுகெனப பணிததன னியககன
அன்ன வாறுவந திறநதுபின பழவுரு வடைநதான ருச

ஆய புணணிய விஞைசய னுகமாயக கிடநத
தூய நீரதா லவவரை மீமிசைத துறநத
பாய கேளவிய ரிறைகொளப பட்டதெவ வுயிாககும
நாய னாமது ரேசரு நயநதவ னுறைவாா ருரு

எனற கததியன விடைகொடுத தியமபின னிபபாற
பனறி யேறறையும பாட்டியும பைமபுனத திட்டுச
செனற விநதபின பனனிரு குருளையுந திகைபபுற
றனற லககணே யுழநதமை யாரளந துரைபபாா ருசு

ஓடுகினறன தெருமர லுறுவன நிழலைத
தேடு கினறன தாயமுலைத தீபபால வேட்டு
வாடு கின்றன தாகவெம பசிநனி வருதத
வீடு கினறன வெயிலசுட வெதுமபுகின றனவால ருஎ

இனன வாறிவை யணாஙகுறு மெலலைவேல வலல
தெனன ராகிய தேவாக டேவரங கயறகண
மினன னொளொடு மினனவிா விமானமீ தேறி
அனன கானகத திசையாா லாடலசெய திருநதாா ருஅ

ஏன மெனபற முறுகணேயக கிரஙகினு ரிசசை
ஆன வனபுதந தததுய ரகறறுவா னினற*
மான வனபுடைப பேடையின வடிவெடுத தயருங
கான வனபறழ கலங்கஞா கலஙகநோ வநதாா ருகூ

கிட்டு கினறதந தாயெதிா குட்டியுங கிட்டி
முட்டு கினறன மோபபன† முதுகுறத தாவி
எட்டு கினறன காலவிசைத தெறிவன நிலததை
வெட்டு கின்றன குதிபபன வோடுவ மீள்வ சுய

(பா - ம.) * அகற்றுவானினற. † மொய்ப்பன.

ஏன மின்னமுங் காணபரி தாகிய வேனம்
ஆன மெய்ம்மயிர் முகிழ்த்திடத் தழுவிமோந் தருளின்
மான மென்முலை யருத்திமா வலனுமவன் றிறனும்
ஞான மும்பெருந் தகையுநற் குணங்களு நல்கா. ௬௩

துங்க மாமுக மொன்றுமே சூகர முகமா
அங்கம் யாவையு மானுட யாக்கையா வாக்கிக்
கங்கை நாயகன் கடவுளர் நாயகன் கயற்கண்
மங்கை நாயகன் கருணையாந் திருவுரு மறைந்தான் ௬௪

இம்மை யிப்பவத் தன்னையா யினிவரு பவமுஞ்
செம்மை செய்தசே தனந்தையுஞ் சேதனஞ் செய்தார்
எம்மை யெப்பவத் தாயினு மெண்ணப்பல வுயிர்க்கும்
அம்மை யப்பரா யக்காப்பவ ரவரலா லெவரே ௬௫

ஆகச் செய்யுள் ௨௨௫௫

நாற்பத்தாறுவது

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

தநதை தாயிழந தலமரு குருளையைத தாயாய
வநது நாயகன முலைகொடுத தருளிய வகையீ
தநத வாறிரு மைநதரு மநதிர ராகி
எநதை யாாசிவ புரமபுகுந திருநதவா றிசைபபாம க

ஆதி நாயகன றிருவுரு மறைநதபி னணைய
கோதி லாறிரண டேனமாக குமரருங காலைச
சோதி யாறிரண டருககாபோற றோனறியப பொருபபில
ஓதி யாயநதபல கலைஞரா யொருஙகுவீற றிருநதார உ

அனைய ராயவா வைகுநா ளறைபுனற கூடற
புனித நாயக னருடடிற முயிாகடகெலாம பொதுவாய
இனிய வாவனா வெனபதை யாவருந தேற
வனிதை பானமொழி மஙகைதன மணாளனை வினவும ங

வெவவி லஙகினும வெயயதா* யசேதன விலஙகாம
இவவி லஙகெயிற றேனமென குருளைகட கிரஙகிக
கைவி லஙகினை யெயயதீ கருணையாய முலைதந
திவவி லஙகறி வகற்றிய தியாதெனா விறைவன ச

அகில வேதமு மாகம பேதமு நமமைச
சகல சீவத யாபர னெனறுரை சாலபால
இகலில சேதன மசேதன மாகிய விரணடும
புகலில் வேறல வெமககவை பொதுமைய வதனால. ரு

தாயி ழநதுவெம பசிததழு லகைஞசுடத தழனறு
காயு மாதபம புறஞசுடக கானிடைக கிடநது
தீயு மேனமென குருளைக டெருமர விரங்கி
ஆயு மாய்முலை யளிததுயி ரளிததன மதனால சா

(பா - ம்.) * வெயயவாய.

அளவி லாற்றலுந் திறனுநல் லருமபெற்ற கலவி
விளைவு ஞானமுங் கிடைத்தனர் மீனவற் கினிமேல்
வளைவி லாதகோ லமைச்சராய் வளம்பல பெருக்கிக்
களைவில் பாசநீத் தெம்பெருங் கணத்தவ ராவார். எ

என்று நாயக னுயக்கிக் கிறைகொடுத் தியம்பி
அன்று மீனவன் கனவில்வந் தரசகேள் பன்றிக்
குன்றி லேனமா முகத்தராயப் பன்னிரு குமரர்
வென்றி வீரராய் வைகுநர் மிக்கறி வுடையார் அ

அவரை நின்கடைக் கமைச்சராக் கோடியென் றளவில்
சிவப ரஞ்சுட ரருள்செயச் செழியர்கோ வேந்தன்
கவல ருங்களிப் புடையனாய்க் கண்மலர்ந் தெழுமான்
தவழ் நெடுந்திரைக் கருங்கட றத்திநீந் தெல்லை ௯

மாண்ட கேள்விசான் மந்திராக் குணாத்தியம் மலைமேற்
காண்ட கேனமா வீரரைக் கொணாகெனக் கருணை
பூண்ட காவல னமைச்சரும் போயவர்க் கண்டு
வேண்ட வீரரு மீண்டினா மீனவன் றிருமுன். ௰

வந்தி றைஞ்சிய வராகமா மைந்தரை நோக்கண்
டந்த மில்களிப் படைந்துவேந் தமைச்சியற் கிழமை
தந்து வேறுபல் வரிசையுந் தக்கவா நல்கிக்
கந்து சீறிய கடகரிக் கைத்தவன் பின்னர் ௧௧

பழைய மந்திரக் கிழார்மடப் பாவைபோல் வாரை
விழைவு சால்கடி மங்கலம் விதியினாற் புணர்த்தி
அழகி தாமென நடத்தினு னனையரும் வீரக்
கழலி னுற்கொரு கவயமுங் கண்ணுமாய் நடப்பார் ௧௨

[ஷ வேறு]

உடம்பா றிரண்டிற் குயிரொன்றென வொன்றி யைவாய்
விடம்பா யரவம் விழுங்குமிரை யொத்து நெஞ்சந்
திடம்பாடு கொள்ள வினைவாங்கிச் செழியன் கல்வி
இடம்பாடு நல்கும் பயன்போன் மகிழ்வெய்த நின்றார் ௧௩

நல்லாவின் பாலி னறுந்தேன்கலந் தென்னப் பன்னூல்
வல்லாரு மாகி மதிநுட்பரு மாகிச் சோர்வில்
சொல்லா லடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப்
பல்லார் பிறர்சொற் பயனுய்ந்து கவர வல்லார். ௧௪

பழையே மிறையுட் கொளப்பட்ட*மென் றேமாப் பெய்தா
உழையேவல் செய்யுஞ் சிறார்போல வொதுங்கி வேந்தன்
விழைவே தத்தை விடம்போல வெறுத்து வெஃகார்
அழல்போ லனுகா ரகலார்நிழ லன்ன நீரார் ௧௫

மறுக்குஞ் செயனீத்து நடக்கையின் வையத் தோரை
ஒறுக்கும் பொருளும் பணிகேட்கையி னென்ன லாரைச்
செறுக்கும் பொருளுங் கவராவிளை செல்வ மாக்கள்
இறுக்கும் பொருளே யிறைவாக்கிவ ரீட்டுஞ் செல்வம். ௧௬

மறத்தாம வேலான்† மனக்கொள்கைதந் நெஞ்சுள் வாண
நிறத்தாடி நீழ லெனத்தோற்ற நிறுத்து மற்றத்
தறத்தா றெனிலா றுவரனெறி லாக்க மாவி
இறந்தான வரினு மனத்தானு மிழைக்க வெண்ணா ௧௭

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இன்னவா றொழுகும் பணிநிரு வோரு
மீகையுந் தருமமும் புகழுந்
தென்னர்கோ மகற்கு வைகலும் பெருகத்
திசையெலா மியம்புண டாக்கிப்
பன்னகா பரணன் சிவபுர மடைந்து
பரன்கண நாதருட் கலந்து
மன்னிவீற் றிருந்தார் மன்னர்மன் னவனும்
வானபத மடைந்துவீற் றிருந்தான் ௧௮

ஆகச் செய்யுள் ௨௨௭௩.

(பா - ம்.) * இறைபூழ கொளப்பட்டம் †மறத்தான வேலான்.

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக் குபதேசஞ்செய்த படலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

வரிககுருகிப பததிரற்குப பலகையிடட மணிசுணடன
அரிககுருளை வடிவான வடலவீராக கரசன்பார
பரிககுமமைச சியலளிதத பரிசுரைததாம பசுபதிபாற
கரிககுருவி குருமொழிகேட டருளடைநத கதைபகாவாம ௧

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

மனனவ னிராச ராசன வானவாக கரச னுன
பினனவன குமர னுன பெருவலி மடஙக லனனுன
துனனல ரடுபோா சாயககுனு சுகுணபாண டியனீா ஞாலம
இனனறீாத தறககோ லோசசி யீாஙகுடை நிழறறு நாளில ௨

ஆறறலசா லொருவன மேனு ளாறறவு மறனே யாறறி
மாறறமில சிறிது பாவஞு செயததன வலததால்* வநது
தேறறமில கயவா யாகிச செனிததலாற காக யாநி
கூறறென வூறறஞு செயயக குருதி சோா தலைய தாகி ௩

புடகெலா மெளிதா யூறு பாடஞசிப புரததுள † வைகி
உடகிநீள வனததுட போகி வழிமருங கொருசாா நிறகும
கடகவிழந தொழுகப பூதத கவிழிணா மரமேல வைகி
வெடகமீ தூரச சாமபி வெயதுயிாத திருககு மெலலை ௪

விடையவ னீறு பூசு மெய்யவன் பூணட கணடித
தொடையவன் புறமபு முளளுந தூயவன் குடையுங கையில
உடையவன றரும தீாதத யாததிரை யொழுககம பூண்ட
நடையவ னொருவ னநத நறுநதரு நிழலிற சாாநதான ௫

இருநதவன சிலரை நோககி யியமபுவா னெவாககும பேறு
தருநதலந தீாதத மூாததித தன்மையிற் சிறநத வன்பு
வருநதமிழ மதுரை பொறறு மரைத்தடஞ் சுநத ரேசப
பெருநதகை யென்று சான்றோா பேசுவ ராத லாலே ௬

(பா - ம்.) * செய்தத்த வலத்தால். † புறத்துள.

ஓரிடத் திணைய மூன்று* விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுங் கூடற் செழுநக ரிடத்த மூன்றும்
பேருடைத் தாகு மென்றாற் பிறிதொரு பதியா தென்றான் எ

இம்மது ரேசன் சேவித் தேத்துவோர்க் கெளிய னாகிக்
கைம்மலா நெல்லி போலக் கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இம்மையி னுடனே நல்கு மேனைய தலத்து வானோ
அம்மையி னன்றி நல்கா ராதலா லதிகம்† மென்றான் அ

மற்றது கேட்டுக் கொம்பா வைகிய சயவாய் ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப் பிறந்தது மிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிச் சன்ம மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன்
சொற்றதே யுறுதி யென்று துணிவுகொ டெழுந்த தன்றே ௯

ஆயமலர்க் கான நீங்கி யாடக மாடக் கூடற்
போயமலர்க் கனகக் கஞ்சப் புண்ணியப் புனறோய்ந் தாம்பல்
வாயமலர்க் கயலுண் கண்ணுண் மணாளனை வலஞ்செய் தன்பிற்
றோயமலர்க் கழலி னானை யகத்தினுற் றெழுதாச் சித்தே ௰

இன்னண மூன்று வைகல் கழிந்தபி னெம்பி ராட்டி
தன்னமர் காதலானைத் தாழ்ந்தெதிர் நோக்கி யைய
என்னையிக் கயவாய் செய்யுஞ் செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி வரவெலா முறையாற் கூறும் ௧௧

பத்திமை நியமம் பூண்ட பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண் மறைமுத லொருசேயக் கன்று
நித்திய நிலைமை நல்கி நோந்தவெங் கூற்றைக் காய்ந்த
சத்திய ஞான மிர்த்திஞ் சய‡த்தினை யுபதே சித்தான். ௧௨

[கலிவிருத்தம்]

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம டுத்தலுஞ் சிற்று ணாச்சிபோய்ப்
பவம கற்றிடப் படுக ரிக்குரீஇ
கவலை விட்டரன் கழல்வ ழுத்துமால் ௧௩

எண்ணி லாவுயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
தண்ணி லாமதிச் சடில போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதநின் கருணை போற்றியால். ௧௪

(பா - ம) * அணைய மூன்று †அதிகன். ‡மிர்த்திஞ்சயம்.

தெளித லின்றியே செய்த தீமையால
விளியு மென்னையு மாளல வேணடுமோ
எளிய ரெங்குளா ரென று தோநதுதேர்ந
தளியை யாவதுன னருளின் வண்ணமே க௫

உமமை நலலற முடைய நீரமையால
இமமை யிமமனு வியமபி னுயிநது
அமமை நனனெறிக கேது வாதலான
மூமமை யுநநல முடைய மொயமபினேன க௬

ஆயி னுமமெனக கைய வோாகுறை
தீய புளளொலா மூறு செயதெனைக
காயு மானபுங கழியக கணடபோ
ஏயெ னுமபடிக கெளிய னுயினேன க௭

எனன வகருரீஇ யியமப வெமபிரான
அனன புடகெலாம வலிமை யாகெனப
பினனு மகருர்இ தாழநது பேதைபேற
கினனு மோாவரங கருதி யெனறதால க௮

வலிமை யெனபதென மரபி னுககெலாம
பொலிய வேணடுமெப போது நீசொன
ஒலிய மநதிர மோதி யோதிநாங
கலிமை வெலலவுங கருணை செயகென க௯

ஆவ தாகவென றமரா நாயகன
மூவெ ழுததினை முடிநத வமமனு
தாவி றெயவத மிருடி சநதமோ
டோவி லோசைமூன றுடுதெ ருடடினை. ௨௰

அறுசீரடியாசிரிய விருததம

குருமொழி பயின்று முளவாயக குருவிதன குலனுங தனபோல
அருமறை முதலவ னீநத வாறறலாற பறவைக கெலலாம
பெருமைசால வலியா னென்னும பெயரவா யுலகின் மனனக்
கருமணி கணடன செமபொற கழைகழ லடிசோங தன்றே ௨௧

இக்கரிக குருவி தானேற றெயதிய வரததைத தன்போல
ஒககலு மெளிதா வெயதப பெறறதா னுலகின மேன்மைத
தககவ னொருவன வாழத தனகிளை வாழவு தெனன
மிக்கவ ரெடுததுக கூறும பழமொழி விளககிற் றன்றே ௨௨

[ஷை வேறு]

ஈச னடிக்கன் பிலலாரபோ லெளியா ரில்லை யாவரககும
ஈச னடிககன் புடையாரபோல வலியா ரிலலை யாவரககும
ஈச னடிககன பினமையிஞ லெளிதாயத திரிநத விககயவாய்
ஈச னடிககன் புடைமையிஞல வலிதா யிற்றே யெவவுயிரககும. ௨௧

ஆக திருவிருததம ௨௨௩

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம்

கலி விருததம

அததி தநத விமான வழகியார
பததி தநத பறவைககு மநதிர
சிததி தநத திறனிது நாரைககு
முததி தநத கருணை மொழிகுவாம ௧

தேககு நீரவையை நாடடொரு தெனபுலத
தாககு மாடவைப பொனறுள தவவயின
வீககு யாழசெயும வணடுககு வீழநற
வாககு தாமரை வாவியொன றுளளதால ௨

ஆழ மிகக கயநதலை யததலை
வாழு மீன மனைததையும வாயபபெயது
சூழ நநதுமுத தீனுந துறைககணே
தாழவ தோரசெயய தாணமட நாரையே. ௩

சிறிய நாணமழை யினறியச செயிதழ
வெறிய தாமரை யோடை வியனகரை
இறைகொ ணுரை யிருவினைப பௌவமும
வறிய தாகி வறபப வறநததால ௪

நுரைசெ றிததனன நோனசிறை நாரையும
இரைவி ருமபியவ வாவி யிகநதொரீஇ
விரைய வநதொரு கானிடை வீழநததாற
புரையி லோககிட னுகுமப பொஙகாவாய். ௫

முததா ரான முனிவா குழாததொடுஞ
சுதத வானநத வாரியுட டோயநதுதன
சிதத மாசு கழீஇச சிவ மாகிய
சத்தி யததவ மாமுனி தஙகுமால, ௬

கூபபி டெலலை குணிததுச சதுரமா
யாபப மைநதுசுற றெஙகும படிததுறைக
கோபப மைநது குளிரசநதி யாமடங
காபப மைநதோர் கயநதலை யுளளதால. ௭

விரைசெய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய் வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கிஞ்சுக நீண்மரு தாதியா
உரைசெய் பன்மர மும்புறத் துள்ளவால் ௮

அந்த வாவியின் பேரசோ தீர்த்தமென்
றிந்த ஞால மியம்புவ தாவிரை
உந்து வாவுகொ டேக்க வெழுந்துமுன்
வந்த நாரை யதன்கரை வைகுமால் ௯

ஆய்ந்த மாதவ ரப்புனி தத்தடந்
தோய்ந்து தோய்ந்தங் கெழுந்தெழுந் தோட்புறஞ்
சாய்ந்த வார்சடைக் கற்றையிற் றத்துமீன்
பாய்ந்து பாய்ந்து புரள்வன பார்த்தரோ ௰

ஈண்டை யித்தவத் தோர்திரு மேனியைத்
தீண்ட வெத்தவஞ் செய்தன வோகொலென்
றுண்டை மீன்மகக் காகா வெனவிரை
வேண்டு நாரை வெறுத்தங் கிருந்ததால் ௧௧

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தன்னிகர் தவத்தோர் யாருந் தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச் சந்தியா மடத்தில் வைகி
மின்னிய மகுடஞ் சூடி வேந்தனை யுலகங் காத்த
பொன்னியல் சடையான் கூடற் புராணநூ லோதுகின்றார் ௧௨

அண்ணலெம் பெருமான் செய்த வருள்விளை யாடு மாதிப்
பண்ணவன் சிறப்புங் கூடற் பழம்பதிச் சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சேர்ந்தோர்க் கெளிவரு மிறைவ னென்னும்
வண்ணமு மெடுத்துக் கூறக் கேட்டங்கு வதியு நாரை ௧௩

மடம்படு மறிவு நீங்கி வல்வினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூர்ந்து சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு மன்பு வாவென் றீர்த்தெழ வெழுந்து நாரை
தடம்படு மாடக் கூடற் றனிநக ரடைந்து மாதோ ௧௪

வாங்கிய திரைசூழ் பொற்றா மரைபடிந் திமையோர் வேழந்
தாங்கிய விமான மேய தலைவனைத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து
தேங்கிய வருட்க ணோக்கத் தெரிசித்துத் திருமுன் வைகி
ஓங்கிய கருணை மேனி யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து. ௧௫

இநநிலை நியம மூவைந தெலலைஞான் றியன்று பின்னாள்
அநநிலை பொழுகு நாரை யாடக கமலந தோயவான்
வன்னிலை மதிலசூழ் ஞாஙகா வநதுழிப பசியால வெநது
மின்னிலை வேலபோற றுளளு மீன்கவாந துணரு மென்னு ௧௬

சிறிதுளத துளளி நாதன றிருவருள வலததாற பின்னர்
அறிவுவந தசசோ விநத வறபபெருந தீாததத துளளே
எறியுமீ னருநத வாசை யெழுநததே யெனககிப போதிப
பிறவியென றொழிவ தெனறுப பேரஞ ரடைநது பின்னும ௧௭

சுநதரச செமமல பாதத துணைமல ரனபிற றேய்நது
சிநதைவைத திருககு மெலலை தேவரு மறையுஞ செயயும
வநதனைக கரியா னாரை மனநினை வடிவாயத தோன்றி
எநதமக கினியாய வேணடும வரமென்கொ லியமபு மென்றான

கலி விருததம

செய்ய கானமட நாரையுஞ செனறுதாழந
தைய னேயிப பிறவி யறுததுநின
மெயயா வாழசிவ லோகததின மேவிநான்
உயய வேணடுமொன றினனமு முண்டரோ ௧௯

வளள லெனமர புளளவு மறறைய
புளளு மிநதப புனித மலாததடத
துளள மீனுயி ருணணினெக காலமுந
தளளொ ணாத பழிவநது சாருமால ௨௦

எனறு மிததட மீனில வாகநீ
நனறு சாலவர நலகென வெளளிமா
மனறு ளானும வரநதநது போயினான்
செனறு நாரை சிவலோகஞ சோநததால ௨௧

இயங்க ளாநது மியமப விமானமேற
புயங்க னான்குமுக கண்களும பொற்பவான
வியஙகொள பூமழை வெளளதது ளாழ்நதுபோய்
வயஙகொ ணாநதி கணததுள வதிநததே ௨௨

அன்று தொட்டின றளவுமபொற் றாமலரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைததுத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மறறன நீரவா ழுயிாகளும. ௨௩

அறுசீரடியாசிரிய விருததம்

தன்கிளை யன்றி வேற்றுப பறவைக டாமுந தனபோல
னகதி யடைய வேண்டிற றேகொலிந நாரை செய்த
அன்பினில வியபபோ வீச னருளினில வியபபோ வன்பாக்
கினபுரு வான வீச னனபருக கெளிதே யைய ௨௪

கலி விருததம

மறககு றுமபுக களைகட்டு மணணினமேல
அறபபெ ருமபயி ராககி யதனபயன
சிறகக நலகிட வுணடு செருககுவான
துறகக மெயதி யிருநதான சுகுணனும. ௨௫

ஆக திருவிருததம ௨௱௨௧

கூடற்காண்ட முற்றிறறு.

௩. திருவாலவாய்க்காண்டம்

நாற்பத் தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

பாயுடையா விடுததபழி யழலவழுதி
　　யுடலகுளிபபப பதிக மோதும
சேயுடையா ரணநதிளை ககுஞ செவியுடையா
　　ரளவிருநத திசைக ளெடடுந
தோயுடையா பொனனிதழித தொடையுடையா
　　விடவரவஞ சுறறு மால
வாயுடையா புகழபாடப பெறுவேமேல
　　வேணடுவதிம மனித யாககை க

வேதனெடு மாலாதி விணணுடா
　　மணணுடா விரத யோகா
மாதவாயா வருஙகாண மணிமுறுவல
　　சிறிதருமபி மாடக கூடல
நாதனிரு திருககரநதொட டமபியினமேல
　　வைததகய ஞடடச செலவி
பாதமல ரெழுபிறவிக கடனீநதும
　　புணையெனபா பறறி லாதோா உ

[௩ வேறு]

ஒலவாய மறைக டேறு வொருவனறன் னுலகந தன்னைச்
சேலவா யுழனு நாரைக கருளிய செயலீ தமம
நீலவாய மணிசோ கணட னெடியநான மாடக கூடல
ஆலவா யாகச செயத வருடடிற மெடுதது சொலவாம ௩

சிததிர மேரு வென்ற திரண்டதோட சுகுணன் பின்பு
சிததிர விரதன சிதர பூடணன றிணடோ வலல
சிததிர துவசன் வெனறிச சிததிர வருமன வன்றேட
சிததிர சேனன சீாசால சிதரவிக கிரம னென்போன். ௪

மணிகெழு தேரி ராச மார்த்தாண்ட னிராச சூடா
மணியணி முடியி ராச சாரததூல வழுதி சிநதா
மணிநிகா துவிச ராச குலோததமன மடஙகா வென்றி
மணிதிகழ பொலமபூ ணுயோ தனபபிர வீணன் மனறே ௫

இயமபருந திறலி ராச குஞசரன பரவி ராச
பயஙகரன கைககும பைநதா ருககிர சேனன பாரைச
சயஙகெழு தோணமே லேநது சததுருஞ சயனவீ மததோ
வயஙகெழு மனனன வீம பராகரம வழுதி மாதோ ௬

பெயவளை விநதை சோநத பிரதாப மாரததாண டபபோத
தெவவடு சிலையான் றோவிக கிரமகஞ சுகனறே ரரபோர
வெளவிய சமர கோலா கலனெனும வாகை வேலான
அவவிய மவிதத சிநதை யதுலவிக கிரம னெனபான ௭

எழிலபுனை யதுல கீரததி யெனவிரு பததி ரணடு
வழிவழி மைநத ராகி வையகங காதத வேநதா
பழிதவி ரதுல கீரததி பாணடியன றனபா லினபம
பொழிதர வுதிதத கீரததி பூடணன புரககு நாளில ௮

கருஙகட லேழுங காவற கரைகடந தாரததுப பொஙகி
ஒருஙகெழுந துருததுச சீறி யுமபரோ டிமப ரெடடுப
பொருஙகட கரியு மெடடுப பொனனெடுங கிரியு நேமிப
பெருஙகடி வரையும பேரப பிரளயங கோதத வனறே *௯

அபபெருஞ சலதி வெளளத தழுநதின வழிவி லாத
எபபெரும பொழிலு மேழு தீபமு மிவறறுட டஙகி
நிறபன செலவ வான திணைகளு நீணட செனனிப
பாபபத வகையு மீறு படடன வாக வஙகண ௧௦

தேனிழி குதலைத தீஞசொற சேனெடுங கணணி கோயில
வானிழி விமானம பொறறு மறைவிளை யாட்டின வநத
கானிழி யிடபக குனறங கரிவரை நாகக குனறம
ஆனிழி வரைவ ராக வரைமுத லழிவி லாத ௧௧

வெளளநீா வறயப வாதி வேதியன ஞால முனபோல
உளளவா றுதிபப நலகி யுமபரோ டிமப ரேனைப
புளளொடு விலஙகு நலகிக கதிருடற புததேண மூவா
தளளரு மரபின் முனபோற றமிழவேந்தா தமையு நதநதான,

(பா - ம.) * கோதத தன்றே ௧௨

[கலி விருத்தம்]

அங்கியை மதிமர பென்னு மாழியுட
டங்கிய கலையெனு கிரட்டி தன்னொடும
பொங்கிய நிலாமதி போலத தோனறினை
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே ௧௩

தாளணி கழலினை றங்க ணாயகன
கோளணி புரிசைசூழ கோயில சூழவோா
வாளணி கடிநகா சிறிது வைகவைத
தாளரி யேறென வவனி காககுநாள. ௧௪

செயயகோன மனுவழி செலுதது நோமையாற
பொயகெழு கலிபபகை புறநதந தோடடதன
வையகம பலவளஞ சுரபப வைகலும
மெயகொற மனபதை மிகக வாலரோ ௧௫

பலகுறு மானிடப பரபபெ லாமொருங
கலகுற விடஙகுறை வாக வாயமதுப
பிலகுறு தாரினை பிறைமு டிததவன
மலகுறு கோயிலின மருஙக ரெயதினை ௧௬

கறையணி கண்டனைத தாழநது கைதொழு
திறையவ நினனருள வலியி னிநநிலப
பொறையது வாறறுவேற கீணடிப போதொரு
குறையதுண டாயின தென்று கூறுவான் ௧௭

இததனை மாககளு மிருககத தககதாப
பததனங காணவிப பதிகக ணாதியே
வைததறை செயதிடும வரமபு காணகிலேன
அததமற றதனையின றறியக காடடென்றான ௧௮

நுணணிய பொருளினு நுண்ணி தாயவா
விணணிழி விமானநின றெழுநது மீனவன
திணணிய வனபினுக கெளிய சிததராயப
புணணிய வருடகட லாகிப போதுவாா ௧௯

(கலிநிலைததுறை)

பாமபி னறைகடி சூததிரங கோவணம பசுநதாட
பாமபி னற்புரி நூலசனன வீரமவெம பகுவாயப
பாமபி னறகுழை குண்டலம் பாதகிண் கிணிநாண்
பாமபி னற்கர கங்கணம பரிததனா் வநதாா ௨௰

வந்த யோகாமா மண்டப மருஙகுநின றஙகைப
பநத வாலவா யரவிணைப பாாததுநீ யிவனுக
கிநத மாநக ரெலலையை யளநதுகாட டென்றா
அநத வாளரா வடிபணிந தடிகளை வேணடும ௨௧

பெரும விந்நக ரடியனேன பெயரினுல விளஙகக
கருணை செயதியென றிரநதிடக கருணையங கடலும
அருண யநதுநேரந தனையதே யாகெனப பணிததான
உருகெ முனுசின வுரகமு * மொலலெனச செலலா. ௨௨

கீடடி சைததலைச சென றுதன கேழகிளா வாலை
நீடடி மாநகா வலமபட நிலமபடிந துடலைக
கோடடி வாலைவாய வைததுவேற கொறறவற கெலலை
காடடி மீணடரன் கஙகண மானது கரததில ௨௩

சிததா தஞசின கரதெதழுந தருளினா செழியன
பைதத வாலவாய கோலிய படிசுவ ரெடுததுச †
சுதத நேமிமால வரையினைத தொடடகழந தெடுதது
வைதத தாமென வகுததனன மஞசுசூ ழிஞசி ௨௪

தெனறி சைபபரங குனறமும வடதிசை யிடபக
குனற முஙகுடக கேடக நகரமுங குணபாற
பொனற லஙகிழித தெழுபொழிற பூவண நகரும
எனறு நாறபெரு வாயிலகட கெலலையா வகுததான ௨௫

அனைய நீணமதி லாலவாய மதிலெனு வறைவா
நனைய வாாபொழி னகரமு மாலவாய நாமம
புனைய லாயதெப பொதுமப பொன்னகா தன்னைக
கனைய வாாகழற காலினுன பணடுபோற கணடான ௨௬

கொடிக ணீணமதின மணடபங கோபுரம வீதி
கடிகொள ‡ பூமபொழி லினனவும புதியவாக கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடமவா ணிழனமணி யாறசெய
தடிகள சாததிய கலனகளும வேறுவே றமைததான ௨௭

பலவ கைபபெருங குடிகளின பரபபெலா நிரபபிச
செலவ வானவன § புரநதரன புரததினுஞ சிறபப
மலலன மாநகா பெருவளந துளுமபிட வளாததான
தொலலை நாடகுல சேகரன போலவரு தோன்றல ௨௮

ஆகச்செய்யுள் - ௨௩௪௧

(பா-ம) * உருகெழுஞ செலவுரகமும (பா-ம்) † சுவடெடுதது.
(பா-ம) ‡ கொடிகொள். § வானவா.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

அஙகண ருரக மணிநதருள
வடிவ மடைநதர சகமகிழக
கஙகண விடவர வஙகொடு
கடிநகா கணடருண முறையிதுவாரு
சஙகணி குழையினா பஞசவன
வழிபடு தமபெய ரெழுதியகூா
வெஙகணை கொடுவள வனபடை
முடுகிய வெனறியை யினிமொழிவாம ௧

வெஙகய னீளகொடி வஙகிய
சேகரன வெணகுடை நீழலினவாய
வஙகமு லாவிய தெணகடன
ஞால மடநதையு மாசறுசீாச
செஙகம லாலய மஙகையும
வாலிய திணபது மாலயமேல
நஙகையு மோவற மஙகல
மான நயமபெற* வாழவுறுநாள ௨

வேழ மறபபடை சூழ
வெதிாததவா வீறு கெடுததடியிற
ருழ வடாததிகல வாகை
தொடுததலா தாாபுனை விககிரமச
சோழன மதிககுல நாயக
னைபபொரு சூளகரு திதகொலையா
ஆழகட லுககிணை யாமனி
கதகொடு மாடம ருகசெழுவான ௩

கயபதி காயசின நரபதி
பாயதுர கதபதி யேமுதலா
வயமிகு தோளவட திசையின
ராதிபா வலிகெழு சேனையினே

(பா - ம்) * நயமபெறு

டியமிடி யேறிமி ழிசையென
வாயவிட விரதம தேறிநடாஅயப
பயனமலி காவிரி நதியரு
கேயுறை பதிகொடு மேயினனால ௪

சிலைதெழு செமபியன வெமபடை
மளளா செயிாதது மதிககடவுட
குலததவ ளுட்டினி ருந*தெழி
லானிரை கொணடு குறுமபுசெய்து
மலாததட மேரி யுடைதது
நகாககு வருமபல பணடமுமா
றலைதது முடுககி நடுககம
விளைதது மமாககடி யிட்டனரால ௫

மாற னறிநதினி யெனசெயது
நேரியன வனபடையோ வளவின
றேறி யெதிாநதம ராட
லெனககரி† திககுறை யையபிறையோ
டாறணி பூரண சுநதர
னெநதை யடிததல முனகுறுகாக
கூறியி ரநது வரமபெறு
கெனறிறை கோயி லடைநதனனால ௬

அடைநது பணிநதரு ளையக
னேயடி யேனொடு விககிரமன
தொடாநதம ராட வயறபுல
மனனவா தொகையொடு பாசறைவாயப
படாநதிறை கொணடன னேபொர
வொதத பதாதி யெனககிலையே
மிடைநது வருமபடை மிகக
விடததரண வேறுள தோவிறைவா ௭

என்னை யினிசசெயு மாறெனை
மாற னிரநது மொழிநதிடலும
முனனவன வானிடை நின்றச
ரீரி மொழிநதருள வானமுதனீ
அனனவ னோடம ராடபி
னழு மடைநதுத விததுணையாய
இன்னது வாகை யெனபபொரு
கினறன நீயினி யஞசலென ௮

(பா - ம்) *நாடமிருநது †ஆடினெனககரிது.

சிநதை களிததிரு கணக
    டுளிததிரு செஙகை குவிததிறைவன
அநதி மதிசசடை யநதண
    ஊைதொழு தன்று புறபபடமுன
வநதன ளுைறறுவ னநதி
    வரைககயல வந்தது விககிரமன
வெநதறு கடபடை யென்றர
    சறகு விளமபின னபபொழுதே ௯

அரச னியமபல வதிர
    வலமபுரி யலற வலஙகுளைமான
இரத மணைநதிட விசைகொடு
    சிநதைபி னிடவல வனகடவப
புரசை நெடுஙகரி திரையெறி
    யுஙகடல பொருபரி விணடொடுதோ
விரைசெய நறுநதொடை விருதாக
    ணமபுடை விரவ நடநதனனுல ௧௰

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம]

அளநது சூழதிரு வால வாயமதி
    லினபு றததக ழாழிபோல
வளைநத சோழ னெடுமப டைகெதிா
    வஞசி வேயநதெழு பஞசவன
கிளாநத சேனை யதிாநது கிடடின
    கிடடி யவவிரு படைஞருங
களஞசி றநதிட வஞசி னஙகொடு
    கைவ குததமா செயவரால ௧௧

சைய மொதெழு தேரி னுரொடு
    சைய மொதெழு தேராும
மையன மைககரி விர ரோடெதிா
    மையன் மைககரி வீரருங
கொய்யு ளைபபரி வயவ ரோடிகல
    கொயயு ளைபபரி வயவருங
கைய ழறபடை வீசி மினவிடு
    காரெ னபபொரு வாரரோ ௧௨

முடஙகு வெஞசிலை விலல ரோடு
    முடஙகு வெஞசிலை விலலரும
விடஙக லுழநதிடு வேல ரோடு
    விடஙக லுழ்நதிடு வேலரும

இடங்கை தோல்வல் வாள ரோடு
மிடங்கை தோல்வல் வாளரும்
மடங்க லேறு மடங்க லேறு
மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால் ௧௩

அரவி னன்னில மம்பு யம்பொறை
யாற்று மீன்வ ஞற்றலக்கூ
புரவி யின்னிரை வைய மேல்கொடு
போந்த நேரியர் வேந்தனோ
ரிரவி மின்னிய முரசி யம்ப
மிடைந்து வெஞ்சம ராடுமா
றிரவி தன்னொடு மதிய வன்பொர
வேகி ஞனிக ராகுமால் ௧௪

துள்ளு மாவொலி தான யாறு
துளும்பு மாவொலி தூண்டுதே
தள்ளு மாவொலி படையொ டும்படை
தாக்கு மாவொலி பொருநரார்த்
தெள்ளு மாவொலி மள்ளர் பைங்கழ
லேங்கு மாவொலி வீங்கிபந்
தெள்ளு மாவொலி வேறு பாடு
திரிந்து கல்லென லாயதே ௧௫

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய
தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு கார்ம லைந்திடு
கொள்கை போல வுடன்றுடன்
றிடித்த வாயின வசனி யேறி
னிருப்பு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர
விழுந்த வெஞ்சின வானையே ௧௬

எய்த வாளி விலக்கு வாரிறி
தெய்யும் வாளித மார்புதோள்
செய்த போதவ ராண்மை கண்டு
சிரித்து வென்றி வியப்பரால்
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட
வருவ தைக்குறி வழியினுற
கொய்த தாமற வாளெ றிந்து
குறைத்து வேறு படுத்துவார் ௧௭

பின்னி டாதிரு படையு மொததம
　　ராடு மெலலை பெருமபடைச
செனனி தன்றுணை யாய வுததர
　　தேய மனனவா படையொடுந
துனனி ஞால முடிககு நாளெழு
　　சூறை தளள வதிாநதெழும
வனனி யெனன வுடனறெ திாநதனன
　　வழுதி சேனை யுடைநததே　௧௮

மினன லஙகிலை * வாளொ டுஞசிலை
　　விலலி ழநதனா வீரரே
பனன லமபுனை தேரொ டுஙகரி
　　பரியி ழநதனா பாகரே
தெனன வனபொரு வலியி ழநதன
　　னெனறு செமபியன வாகையுந
தனன தெனறு தருககு மேலகொடு
　　சங்கெ டுதது முழககினுன.　௧௯

அநத வேலையின முனன ருநதம
　　தருளெ னககுளிா கடிபுனற
பநதா நீழ லளிதது மோடை
　　படுததி யுமபகை சாயவே
வநத வேடர வணண மேயொரு
　　மான வேடர சாயவலஞ
சிநத வாகுல மூழகு மீனவன †
　　சேனை காவல ராயினா　௨௰

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

குன்றவில வேடன சாபங குழைவிததுச சுநத ரேசன
என்றதன ஞமந தீட்டி யிடடசூாங கணைக டேணடி
வெனறன மெனறு வாகை மிலைநதுவெண சஙக மாாதது
நின்றவன் சேனை மீது நெறிபபடச செலுததா நின்றுன்　௨௧

அமமுனை வாளி யொவவொா றடலபுனை ‡ நூறநூறு
தெமமுனை வீரா தமமைச செகுததுயி ருண்ண நோககி
இமமுனை வாளி யொனறுக கிததுணை வலியா தெனறு
வெமமுனை மறவேற செனனி வியநதனு மான மெயதா.　௨௨

(பா - ம்.) * மின்னிலஙகிலை　(பா - ம.) † மீனவர்.
(பா - ம்) ‡ நூறுநூறு

அன்னகூா வாளி தனனைக கொணாகென வதனை வாசித
தினனது சுநத ரேச னெனவரைந திருபப தீது
தெனனவற கால வாயான றனைசெய்த செயலென றஞசிப
பொன்னிநா டுடையான மீணடு போகுவான போகு வானை

செருததுணை யாகி வநத வுததர தேயத துளளாா
துருககரொட டியாவே றுளளாா யாவருஞ சூழநது நிலலென
றுருததனா வைது நீபோாக குடைநதனை போதி யீதுன
கருதலெனி ஞண்மை யாவா கணணதுன் மான மெனறும ௨௪

செலலலை வருதி யெனறுச செயிாதலெழுந திடியி ஞாததுக
கலலெழு வனைய திணடோட கெளரியன படைமேற செனறு
விலலிற வலிதது வாஙகி வேறுவே றுகி நினறு
சொலலினுங கடிய வாளி தொடுததனா விடுததா தூாததாா

வடுததவா மருமச செமபுண மறமக ஞகி நினற
கடுததவா மிடறறு முககட கணணுதற சாமி தானமுன
எடுததவா டகவி லனன * விருஞசிலை வாளி யொனறு
தொடுததவா டவாதாம விடட சுடுசரந தொலைததுப பினனும

பததமபு தொடுதது நூறறுப பததுமான றேரைச சாயததான்
பததமபு தொடுதது நூறறுப பததுவெங களிறறை மாயததான
பததமபு தொடுதது நூறறுப பததுவாம பரியைக கொனறான்
பததமபு தொடுதது நூறறுப பததுமா னுடரை வெனறான

நூறமபு தொடுதது நூறறு நூறு † வெம பரிமே லெயதான
நூறமபு தொடுதது நூறறு நூறுவெங கரிமேற பெயதான
நூறமபு தொடுதது நூறறு நூறுதோ சிதைய விடடான
நூறமபு தொடுதது நூறறு நூறுசே வகரை யடடான ௨௮

ஆயிரம வாளி யானூ றாயிரம பரியைக கொனறான
ஆயிரம வாளி யானூ றாயிரங கரியை வெனறான
ஆயிரம வாளி யானூ றாயிரந தேரைச சாயததான
ஆயிரம வாளி யானூ றாயிரம பேரைத தேயததான ௨௯

தடிநதன தோளுந தாளுந தகாநதன செனனி மணணிற
படிநதன மடிநதோா யாககை பரிநதன துமபைத தாமம
மடிநதன மையல யானை மாணடன தாணடும பாய்மான
ஒடிநதன கொடிஞசி மானறே ரொதுங்கின வொழிநத சேனை.

(பா - ம.) * விலலென்ன (பா — ம.) † நூறு நூறு (நான்கடியிலும்)

ஆவிமுன் னேகத தாமு மருககமன் டலததாறேகத
தாவுவ வெனன வாடுந தலைபல சிலைவாள் * பட்டுக்
கூவிளி யெடுதது வீழுங் குறைததலை யாடப பாதிச
சாவுட னினறு கைகள கொட்டுவ தாள மென்ன. ௫௧

தலைவிழத தனது செனனி வீட்டினா தமமை நின்ற
குறையுடல கைவேல்† குததி நூகதுவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள வாயமென றெயிறது கறிதது வீழநது
கறுவின மாாபந தட்டி நிறபன கவநத யாககை. ௫௨

ஒருவழிப பட்டு வீழு மிருதலை யொனறற கொனறு
மருவிய கேணமை யாகி‡ வாலெயி றிலஙக நககுப
பிரிவற வநதாய நீயு மெனறெதிா பேசிப பேசிப
பரிவுற மொழிநது மோநது பாடினின் றுடல செயத ௫௩

மாகவாறியஙகு சேனம வலலிருட குவையி னனன
காகமவன கழுகு வெமபோாக் களனிடை யவிழநது வீழ்நதோா
ஆகமேற சிறக டிககொண டவைன வேடை நீககப
பாகநின றுல வட்டம பணிபபன போன்ற வனறே ௫௪

வெளளமாச சோரி யீாபப மிதககினற தோகள் வெமபேயப
பிள்ளைகண மூழ்கிக கீழபோய மறிதெனப பெயாநது வீழவு
தெளளுநீாக கடலின மீதூா சிதைககல நிறையுந தாககித
துளளிமற றவறறைச சாயககுஞ சுறவமும போனற வனறே.

கததினின றொருபா லீாபபக கருஙகொடி சேனந் துணடங
கொததினின றொருபா லீாபபக குடவயிற றழல்கட் பூதப
பததினின றொருபா லீாபபப பட்டவ ராகங கூளி
பொததினின றொருபா லீாபப வைமபொறி போல மனறே.

துடிவைவான முறஙகா றளளுந துணைசசெவி யரிசிகோட்டின
உடுவைநோ மணியின் குபபை யுரலடி யுலககை திண்கோ
ட்டுகலங கடநதீச சோரி மததக மடுபபென் றியானைப
படுகளம விசயச செலவி யடுமடைப பளளி மானும ௫௭

பிணததினைக கோலிப புணணீ ராறறினைப் பெருககி யுண்பேய்க
கணததினை யுதைதது நூக்கிக கரையுடைத் தொருவன் பூதம
நிணததொடும வருமந் நீத்த நேர்பட விருநது கையால
அணைததுவாய மடுககும வையை யருநதிய பூத மென்ன. ௫௮

(பா - ம்.) * சிலவாள். † குறைபுடற்கைவேல்.
‡ கேண்மைத்தாகி.

புரததினு ஞயாநத கூடற் புண்ணிய னெழுதி யெய்த
சரததினி லவிநதாா செனனிக குறறுழிச சாாவாய வநத
அரததினை யறுககும வைவே லயறபுல வேநதா நசசு
மரததினை யடுதத சநதுங கதஙெழுாி மடுதத தெனன. ௩௯

மாசறு காடசி யானறன வாளியா லவிநதோா தமமை
மூசுவண டெனனச சூழநது மொயததனை பைதத கூளி
காய்சினச சேனங காகங கழுகினம பறறி யீாததுப
பூசலிட் டொனறோடொனறு போாசெயவான் றொடஙகிற றம்மா.

வெஞசின மறககோ னமபி விடுகணை வெளளத தாழநது
வஞசின முறுதன சேனை மடிநதது கணடு மாழாந
தெஞசின படையுஞ சூழ வேதிலாா நகையுஞ சூழத
துஞசின மறமுஞ சூழச சோழனு முடைநது போனன. ௪௧

விலலொடு மேக மனன வெஞசிலை வேட வேநதன
மல்லொடு புயினற தெனனன மலாமுகச செவவி நோக்கி
அலலொடு மதிவநதென்ன வருணனைகை சிறிது பூததுச
செலலொடு பகைபோற் கொணட திருவுரு மறைநது போனன்.

பாடுவா யளிதே னூடடும பைநதொடைச செழியன வெனறிக்
கோடுவாய வைததிட டாாததுக குஞசர முகடடி லேறித
தோடுவாய கிழிககுங கணணாா மஙகலந துவனறி யேநத
நீடுவாா திரைநீா வேலி நீணமதி னகாிற புககான ௪௩

[எணசீரடி யாசிரிய விருததம]

சிலைவிறசே வகஞசெயது வாகை வாஙகித
திருவளிதத சேவகறகுச சிறநத பூசை
நிலைவிததாய் மணிபபொலமபூ ணிறுவிச சாததி
நிழலவிாிககும வெயினமணியா னெடிய மேரு
மலைவிறறு ரெனனவாிச சிலையு நாமம
வரைநதகடுங் கூாஙகணையும வனைநது சாததி
அலைவிததாழ் கடலுலகுக ககலச செஙகோ
லறமபெருககும வங்கியசே காற மண்ணல் ௪௪

ஆகச செயயுள - ௨௩௯

ஐம்பத்தொன்றாவது

சங்கப்பலகை தந்தபடலம்

[அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம]

வேடுரு வாகி மேரு வில்லிதன னுமக கோலைய
தாடம ராடித தெனனன னடுபகை தீரநத வணணம
பாடினஞ சஙகத தாரககுப பலகைதந தவரோ டொபபக
கூடிமுத தமிழின் செலவம விளககிய கொளகை சொலவாம. க

வஙகிய சேக ரனகோல வாழநாண மேலோர வைகற
கஙகையாந துறைசூழ் கனனிக கடிமதிற காசி தனனிற
பஙகய முளரிப புததேள பததுவாம பரிமா வேளவி
புஙகவர மகிழ்சசி தூஙக மறைவழி போறறிச செயதான. உ

நிரபபிய வழிநா ளனனீ ராடுவா னீணட வீணை
நரமபிசை வாணி சாவித திரியெனு நஙகை வேத
வரமபிசை மனுவாங காயத திரியெனு மடவா ரோடும
பரமபினைச சக கஙகை நோககிப படருவான படரு மெல்லை. ங

நானவார குழலி னாரம் மூவரு* ணவின செலவி
வானவா ரியஙகும விஞசை மாதரா ளொருததி பாடும
கானவா றுளளம போக்கி நினறனள கமல யோனி
யானவா லறிவ னேகி யநதிக கரையைச சேர்ந்தான். ச

நாமகள் வரவு தாழ்ப்ப நங்கைய ரிருவ ரோடுந
தாமரைக் கிழவன மூழ்கித் தடங்கரை யேறு மெல்லைப
பாமகள குறுகி யெனனை யனறிநீ படிநத வாறென
னாமென வெகுண்டாள் கேட்ட வமபுயத தண்ணல சொல்வான்.

குறறநின் மேல தாக நமமைநீ கோபங கொளவ
தெறறென வினைய தீங்கை யெண்ணறு மாக்க டோற்றம
உற்றனை யொழித்தி யென்னு வுரைததனன் சாப மேற்கும
பொற்றொடி மடநதை யஞசிப் புலமபுகொண் டவலம் பூண்டாள்.

(பா - ம்.) *அம்மூவரில்.

ஊனிட ரகன்றோ ருன்னா ருயிர்த்துணை யாவே னிந்த
மானிட யோனிப் பட்டு மயங்குகோ வென்ன வண்டு
தேனிடை யழுந்தி வேதனுஞ் செப்பும்வெண் கமலச் செல்வி
தானிட ரகல நோக்கிச் சதுர்முகத் தலைவன் சாற்றும் ௭

முகிழ்தரு மூலத்தின் மெய்யா முதலெழுத் தைம்பத் தொன்றிற்
றிகழ்தரு மகா ராதி ஹகார மீறச் செப்பிய
புகழ்தரு நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்தெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடல்சூழ் ஞாலத் தவதரித் திடுவ வாக ௮

அத்தகு வருண மெல்லா மேற்றின றவற்ற வற்றின்
மெய்த்தகு தன்மை யெய்தி வேறுவே றியக்கந் தோன்ற
உய்த்திடு மகாரத் திற்கு முதன்மையா யொழுகு நாதா
முத்தமி ழால வாயெம் முதல்வரம் முறையான் மன்னோ. ௯

தாமொரு புலவ ராகித் திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி வைகியே நாற்பத் தொன்பான்
தாமவ ராகி யுண்ணின் றவரவாக் கறிவு தோற்றி
ஏமுறப் புலமை காப்பா ரென்றனன் கமலப் புத்தேள் ௰

அக்கர நாற்பத் தெட்டு மவ்வழி வேறு வேறு
* மக்களாய்ப் பிறந்து பன்மாண் கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச் சொற்பதி னெட்டு மாய்ந்து
தக்கதென் கலைநுண் டோச்சிப் புலமையிற் றலைமை சார்ந்தார். ௧௧

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த கலன்பல வணறிக கண்டிகைக்
கொழுமணிக் கலனும் பூணுங் குளிர்நிலா நீற்று மெய்யார்
வழுவறத் தெரிந்த செஞ்சொன் மாலையா லன்றி யாய்ந்த
செழுமலர் மாலை யானுஞ் சிவார்ச்சனை செய்யு நீரார் ௧௨

புலந்தொறும் போகிப் போகிப் புலமையால் வென்று வென்று
மலர்ந்ததண் பொருநை நீத்த வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
நிலந்தரு திருவி னூற நிறைந்திசைச் செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை நோக்கி நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லை. ௧௩

பற்பல கலைமாண் டேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனாய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை யாலவா யடிக ளாங்கோர்
கற்பமை கேள்வி சான்ற கலவியின் செல்வ ராகிச்
சொற்பதங் கடந்த பாத மிருநிலந் தோய வந்தார். ௧௪

(பா - ம்) * அக்கரங்கள் மக்களாய்ப் பிறந்தனவாகக் கூறிய தன் கருத்து, கபிலர் என்னும் உரை நூலில் விளக்கப் பெற்றுளது

அவ்விடை வருகின் றாரை நோக்கினீ ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போந்தி ரென்றனன் வன்றா
வெவ்விடை யனையீர் யாங்கள் விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருளை நாட்டின் வருகின்றே மென்ன லோடும். ௧௫

தனிவரு புலவர் நீவிர் தண்டமிழ் மால வாயெங்
கனிவரு கருணை மூர்த்தி கனைகழ லிறைஞ்சல் வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே யெங்களுக் களவில் கோடி
துனிவரு வினைக டாக்குஞ் சுந்தரக் கடவு ளென்றார். ௧௬

மறையினு ளொழுகும் பன்மாண் கலைகள்போன் மாண்ட கேள்வித்
துறையினு ளொழுகுஞ் சான்றோர் சூழமீண் டேகிக் கூடற்
கறையினர் கண்டத் தாரைப் பணிவித்துக் கரந்தா ரொற்றைப்
பிறையினர் மகுடந் தோற்று தறிஞராய் வந்த பெம்மான் ௧௭

விம்மித மடைந்து சான்றோர் விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு செய்யுளாற் பரவி யேத்திக்
கைம்மலை யுரியி னாதன் காற்றொழு திறைஞ்சி மீண்டு
கொய்ம்மலர் வாகைச் செவ்வேற் செழியனைக் குறுகிக் கண்டார்.

மறமலி நேமிச் செங்கோன் மன்னவன் வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி யவைக்களக் கிழமை நோக்கித்
திறமலி யொழுக்க நோக்கிச் சீரியர் போலு மென்னா
நிறைமலி யுவகை பூத்த நெஞ்சினா னிதனைச் செய்தான் ௧௯

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செக்கரஞ் சடில நாதன்
மங்கலம் பெருகு கோயில் வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாக்கித் தகைமைசால் சிறப்பு நல்கி
அங்கமா நிருத்தி ரென்ன விருத்தினா னறிஞர் தம்மை. ௨௰

வண்டமிழ் நாவி னார்க்கு மன்னவன் வரிசை நல்கக்
கண்டுளம் புழுங்கி முன்னைப் புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினா ரூண்டு மூண்டு வாதுசெய் தாற்றன் முட்டிப்
பண்டைய புலனுந் தோற்றுப் படருழந் தெய்த்துப் போனார். ௨௧

இனையர்போல் வந்து வந்து மறுபுலத் திருக்குங் கேள்வி
வினைஞரு மதமேற் கொண்டு வினாய்வினாய் வாதஞ் செய்து
மனவலி யிளைப்ப வென்று வைகுவோ ரொன்றை வேண்டிப்
புனையிழை பாக னீங்காப் புலவர்மு னண்ணி னாரே. ௨௨

மூன்றனை மொழிந்தார் தம்மை முறைமையால் வணங்கி யெம்மை
வந்துவந் தெவரும் வாதஞ் செய்கின்றார் வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி யளப்பதா* வெம்ம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப் பலகையொன் றென்று தாழ்ந்தார். ௨௩

பாடிய பாணற் கன்று வலியவே பலகை யிட்டார்
பாடிய புலவர் வேண்டிற் பலகைதந் தருளார் கொல்லோ
பாடிய புலவ ராகும் படியொரு படிவங் கொண்டு
பாடிய புலவர் காணத் தோன்றினார் பலகை யோடும். ௨௪

சதுரமா யளவி ரண்டு சாணதிப் பலகை யம்ம
மதியினும் வாலி தாகு மந்திர வலிய தாகும்
முதியரும் போல்வார்க் கெல்லா முழமவளர்ந் திருக்கை நல்கும்
இதுநுமக் களவு கோலா யிருக்குமென் றியம்பி யீந்தார். ௨௫

நாமகள் ளுருவாய் வந்த நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தன்னைப் பலகையாத் தருவ தென்னக்
காமனை முனிந்தார் நல்கக் கைக்கொடு களிறு தாங்கும்
மாமணிக் கோயி றன்னை வலந்துதங் கழகம் புக்கார். ௨௬

நாறுபூந் தாம நாற்றி நறும்பனி தோய்ந்த சாந்தஞ்
சேறுவெண் மலர்வெண் டூசு* செழும்புகை தீப மாதி
வேறுபல் வகையாற் பூசை வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன்
ஏறினன் கபில னோடு பரணனு மேறி னானே ௨௭

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா மிம்முறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தா ரியார்க்கு மொத்திடங் கொடுத்து நாதன்
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாஞ்
சுருங்கியின் றகலங் காட்டித் தோன்றுநூல் போன்ற தன்றே. ௨௮

மேதகு சான்றோர் நூலின் வினைபொருள் விளங்கத் தம்மில்
ஏதுவு மெடுத்துக் காட்டு மெழுவகை மதமுங் கூறும்
போதவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே புறம்பு போந்து
வாதுசெய் வார்கள் வந்தான் மறுத்துநேர் நிறுத்து மன்னோ. ௨௯

[கலி விருத்தம்]

ஆய வாறெண் புலவரு மாய்ந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியாற்
றூய் பாட றொடங்கினர் செய்துகொண்
டேய வாறிருந் தாரந்த வெல்லைவாய். ௩௦

(பா - ம்.) *வண்மலர் வண்சே (பா - ம்.) *அளப்பதாய்

பலருஞ செய்த பனுவலு மாண்பொருண்
மலருஞ செல்வமுமம சொலலின வளமையுங்
குலவுஞ செய்யுட குறிப்புமொத தொன்றியே
தலைம யஙகிக கிடநதவத் தனமையால   ௩௧

வேறு பாடறி யாது வியந்துநீர
கூறு பாட லிதுவெனறுங் கோதிலென
தேறு பாட லிதுவெனறுஞ செஞசெவே*
மாறு பாடுகொண டாசஙக வாணரே.   ௩௨

மருஞ மாறு மயக்கற வானபொருள
தெருஞ மாறுஞ செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசர புலவாமுன்
அருஞ நாவல ராய்வநது தோனறினா.   ௩௩

வநத நாவலா வநதிககு நாவலா
சிநதை யாகுலஞ செயயய மயககுறும
பநத யாபபைக கொணாகெனப பாவலா
எநதை யீஙகிவை யெனறுமுன னிடடனா.   ௩௪

தூய சொலலும பொருளின றொடர்சசியும
ஆய நாவல ரவவவா தமமுது
வாய பாடல வகைதெரிந தவவவாக
கேய வேயெடுத தீநதன றெனபவே   ௩௫

வாஙகு சஙகப புலவா மணஙகளித
தீஙகு நீரெம ரோடு மொருததராய்
ஓங்கி வாழதிரென றெலலெனத தஙகளைத
தாஙகு செமபொற றவிசி லிருததினா.   ௩௬

பொன்னின பீடிகை யென்னுமபொன ரைமேல
துனனு நாவலா சூழ்மணி யாகவே
மனனி னார்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீறறிருந தாமது ரேசரே.   ௩௭

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாறபததொன
பதின்ம ரெணணப படுமபுல வோரெலாம
மூதிய வான்றமிழ் பினனு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத தொடுத்தவண் வாழுநாள்.   ௩௮

(பா - ம்) *செஞ்சவே

[கலிநிலைத்துறை]

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணிதனைப
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப புவிநலகி
இங்கியல பாச வினைப்பகை சாய விருநதாங்கே
சஙகியல வாரகுழை யானடி யொன்றிய சாபுறறுன ௩௧

ஆகச செயயுள் உசாகூஉ.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுபீடம்
அற்குவை கண்டத் தண்ண லளித்தத் தறைந்தேமால்
தற்குவை தந்தா னுய்க்குவ லென்னுந் தருமிக்குப்
பொற்குவை நல்கும் வண்ண மெடுத்துப் புகல்கிற்பாம் க

மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரி யுருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிக்கேற்பப்*
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான். உ

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் கொன்றை கரந்தைசெ ழுங்கர வீரந்தண்
போதவிழ் நந்தி செருந்திகு ருந்தம் புன்னாகம். ௩

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல் முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம ழும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டிமிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால் ௪

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழு சண்பக மொய்த்தவ ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம் விழுங்கி மணங்கான்று
பைத்து மலர்ந்தன கண்டு மகிழ்ந்து பரித்தேரான். ௫

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுந்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூர்
கருக்கிய கண்ணுத லார்திரு மேனி கவின்செய்தான். ௬

(பா - ம்.) * முடிக்கேற்ற; முடிக்கேற

அன்னவி யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலம்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தர ராமென்று
முன்னரி றைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன். ௭

அன்னதொர் நாமம் பெற்றன ரின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வாக்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதொர் நீரற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கின்ன வங்கிய சூடா மணிதானும். ௮

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தர ரடிமாடே
நண்பக மாறா நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாரன் படைபோலூண்
டெண்பக வெய்யவ ராகிய வந்தன் றிளவேனில் ௯

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும் வசந்தமென் காலும் வேறு
துனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர்த் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பானமதி வேண்டுங் காலம். ௰

அண்டவா னருமேற் சீறிச் சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம். ௧௧

செங்கதிர் மேனி யானபோ லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலார் செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யானபோ லலர்ந்தன விரிந்த காயா ௧௨

தரைகிழித் தெழுநீர் வையைத் தடங்கரை யெக்க ரலகுல்
அரவமே கலைசூழ்ந் தென்ன வலர்ந்தது தாதுகுப்ப ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத் தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புன்னை. ௧௩

ஊடினர் போல வெம்பி யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
கூடினர் போல வெங்குங் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினர் போலக் கண்ணீர் வாரமெய் பசந்து மையல்
நீடினா ரலர்போற் பூத்து நெருங்கின மரங்க ளெல்லாம். ௧௪

விழைதரு காதலார்தா மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சங்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்குங் கோதிலாக் கற்பி னார்போல்
மழையறுங் கோடை * தீப்ப மரந்தலை வாட வாடித்
தழைவுறத் தழைத்து நின்ற தழீஇயபைங் கொடிக ளெல்லாம்

சேட்டிகைத் தெனகா றளளத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி
நீட்டிசை முரலச் சாயா நின்றுபூங் கொம்ப ராடல்
நாட்டியப் புலவ ஞடட நகைமுகம் வெயாவை சிந்தப்
பாட்டிசைத் தாடா நின்ற பாவைமார் போன்ற வன்றே.   ௧௬

மலர்ந்தசெவ் வந்திப் போதும் வகுளமு முதிர்ந்து வாடி
உலாந்துமொய்த் தளிதே னக்கக் கிடப்பன வுள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர் செல்வங் குன்றினுந் தம்பா லில்லென்
றலந்தவர்க் குயிரை மாறி யாயினுங் கொடுப்ப ரன்றே.   ௧௭

நாறிய தண்ணந் தேமா நறுந்தளிர் கோதிக் கூவி
ஊறிய காமப் பேடடை யுருக்குவ குயின்மென் சேவல்
வீறிய செங்கோல் வேந்தன் வெளிப்படத் தேயங் காவல்
மாறிய வேந்தன் போல வொடுங்கின மயில்க ளெல்லாம்   ௧௮

பொங்கரி னுழைந்து வாவி புகுந்துபங் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முல்லை மல்லிகைப் பந்தா தாவிக்
கொங்கலா மணங்கூட் டுண்டு குளிர்ந்துமெல் லென்று தென்றல்
அங்கங்கே கலைக டேரு மறிவன்போ லியங்கு மன்றே   ௧௯

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத் தண்குயின் முழவ மேங்க
மாமரு தமருங் கிள்ளை மங்கல மியம்பத் தும்பி
காமர மிசைப்ப முள்வாய்க் கைதை†வா ளெடுப்ப வேனில்
கோமகன் மகுடஞ் சூடி யிருப்பதக் குளிர்பூஞ் சோலை   ௨௦

கலையினு னிறைந்த விந்து காந்தமண் டபத்து‡ செய்த
மலையினு மெழுந்து மாட மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வாவித் தடத்தினுந் தணமுத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை முடிவிடங் காணுர் மைந்தர்.|| ௨௧

(பா - ம்.) * மழைவறுங்கொடை   † முள்வாய்க் கைதை.
‡ காந்த மண்டபத்தில. || காணூர் மாந்தர்.

நிலந்தரு திருவி னுற்ற னிழன்மணி * மாடக் கூடல்
வலந்தரு தடந்தோ ளைந்தார் வானமும் வீழும் போக
நலந்தரு மகளி ரோடு நாகநா டவர்தஞ் செல்வப்
பொலந்தரு வனைய காட்சிப் பூம்பொழி லுகாவான் போவார். ௨௨

ஷை வேறு

மாத்தாண் மதமா னெருத்தினை மடங்க லென்னச்செல் வாரும்
பூத்தா ரொளிவாம் பரிமேற் புகர்மா வெனப்போ வாரும்
பாத்தார் †பரிதி யெனவாம் பரித்தே ருகைத்தூர் வாருந்
தேத்தா ருளாவண் டலம்பச் சிலம்பி னடக்கின் றாரும் ௨௩

சீலப் பிடிமேற் பிடிபோ னெறிகொள் வாருந் தரள
மாலைச் சிவிகை மிசைவெண் மலரா ளெனச்செல் வாரும்
ஆலைக் கரும்பன் றனைப்போ லணிந்தார்ப் பரியூர் வாருங்
கோலத் தடக்கைப் பற்றிக் கொழுநருடன்போ வாரும். ௨௪

சுரும்புக் கமழ்தேங் கண்ணித் தொடுபைங் கழலா டவருங்
கரும்புச் சிலையன் னவனுங் கருவிப் படையன் னவரும்
விரும்புற் றெறிநீர் வையை வெள்ளைத் தரளந் தெள்ளிப்
பொருப்பிற் குவிக்கும் புளினம் புறஞ்சூழ் சோலை புகுவார். ௨௫

கூந்தற் பிடியும் பரியு மூர்வார் கொழுநர் தடந்தோள்
ஏந்தச் சயமா தெனைத் தழுவா விழிந்து பொழில்வாய்ப்
பூந்தொத் தலர்போற் கொடிதா துகுமா றெனப்பு னைந்த
சாந்தக் கலவை யுகப்போய் வனமங் கையர்போற் சார்ந்தார் ௨௬

ஏமா சலமென் முலையார் நடையோ வியமே யென்னப்
பூமா தவிசேர் வாரும் புன்னை நிழல்சேர் வாருந்
தேமா நிழல்சேர் வாருஞ் செருந்தி நிழல்சேர் வாருங்
காமா யுதசா லைகள்போற் கைதை நிழல்சேர் வாரும். ௨௭

கோடும் பிறைவா ணுதலார் குழலைக் கருவிக் காரென்
றாடுந் தோகை யவர்கண் ணோக்கிக் கணையென் றஞ்சி
ஓடுங் கொடியி னன்னா ருருமாந் தளிரென் றயில்வான்
நாடுங் குயிலன் னவர்பண் ணிசைகேட் டொதுங்கி நாணும். ௨௮

நீடுந் தரங்க மிரங்கு நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுரும்புண் கழுநீர் பைந்தாட் குமுதம் பதுமங்
கோடும் பூத்த வென்னக் கொடியே ரிடையார் குழையுந்
தோடுங் கிடந்த வதனத் தொகையாற் பொலிவ சோலை. ௨௯

(பா - ம்.) * திருவின்றனிழன்மணி. † பார்த்தார்.

பிடிக ளென்ன நடந்தா ருடன்போய்க் கொழுநர் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த வில்லி லியக்கா போலக் குறுகிக்
கடிகொள் பனிநீர் தெளித்து வேடை தணித்துங் கன்றும்
அடிகள் பிடித்துஞ் சேடி யவர்கைக் குதவி யாவர் ௩௰

மைவார் தடங்கண் மடவார் வளைப்பார் சொம்பின் மலரைக்
கொய்வார் குமிழ்மோந் துயிர்ப்பார் குழையுஞ் செவியுங் குழலும்
பெய்வார் மகிழ்ச்சி செய்வார் பேரா மையல் கூர
எய்வார் கணைபோற் றைப்பக் கொழுநர் மார்பத் தெறிவார். ௩௧

முத்தே நகையார் வளைப்ப முகைவிண் டலர்பூங் கொம்பர்ப்
புத்தேள் வண்டும் பெடையும் புலம்பிக் குழலிற் புகுந்து
தெத்தே யெனப்பாண் செய்து தீந்தே னருந்துந் துணையோ
டொத்தே ழிசைபா டிக்கக் குநண்ணும் பாண ரொத்தே ௩௨

ஷை வேறு

இம்பர்வீ டளிக்குந் தெய்வ மகளிரே யென்பார் கூற்றம்
வம்பல மெய்யே போலும் வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து
கம்புமுற் றடிப்பூச் சிந்தி மலர்முகங் கண்ணீர் சோரக்
கொம்பரும் பணிந்த வென்றா*லுலகியல் கூற்ற பாற்றே ௩௩

மைக்கணா ளொருத்தி பெட்டா ணிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநோ படாமை வாடுங் கடிமலர்க் கொடிபோ னிற்பத்
தைக்கும்பூங் கணைவே ளன்னா னொருமகன் றலைப்பட் டென்னை
எய்க்கின்றா யதோண்மே லேறிப் பறியென வேந்தி நின்றான். ௩௪

தையலா ளொருத்தி யெட்டா மலர்க்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயநுண் மருங்கு னோவ வருந்தலு மாற்றாக் கேள்வன்
ஓய்யென விதுவு மென்னை யூடிய மகளி ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான் கணமுத்தங் கொழிப்ப நின்றாள்.

மைக்குழ லொருத்தி காதில் வட்டப்பொன் னோலை யூடே
திக்கய மனையான் கொய்த செருந்திப்பூச் செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்றா னிடுவெங்கைக் †கிடுதி யென்னா
அக்குழை யோடும் வீசி யன்பனுக் கலக்கண் செய்தாள். ௩௬

மயிலிளம் பெடையன் னாளோர் மாதர்மாங் குடம்பை செல்லுங்
குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச் சேவலைக் கூவ நோக்கி
அயிலிளங் களிற னானைக் கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாட்டோர் மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தாள். ௩௭

(பா - ம்) * பணிந்த தென்றால். † இடுமெங்கை.

பாசிழை யொருத்தி யாற்றுப் புலவியாள் பைந்தா ரானமுன்
பூசகில் வாசங் காலிற் போக்கியும் புனைபூண் காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுய்த்துங் கலவியி னுருவந் தீட்டுந்
தூசினை யுடுத்தும் போத்துந் தூதுவிட் டவள்போ னின்றாள். ௩௮

வாய்ந்தநாண் மலர்கொய் தீவான் மெய்யிலம் மலர்த்தேந் தாது
சார்ந்தமான் மதம்போற் சிந்திக் கிடப்பவோர் தையல் யாரைத்*
தோய்ந்தசாந் தென்று ளுள்ளத் துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த
ஆய்ந்தசண் பகத்தா தென்று னெய்சொரி யழலி னின்றாள். ௩௯

பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பேதைதன் பதிதன் னூடல்
தணியவந் தடியில் வீழ்த்த தன்னிழ லனையான் சென்னி
மணியிடைக் கண்டு கங்கை மணாளனை யொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென் னென்று நக்குப் பரிவுமேற் பரிவு செய்தாள். ௪௰

மதுகைவா ளொருவ னங்கோர் மங்கைதன் வடிவை நோக்கிப்
பதுமமே யடிகை காந்தள் பயோதரங் கோங்கு காவிப்
புதுமலர் விழிவா யாம்பற் போதுநும் மூர லெல்லப்போ
தத்தனைவாய் திறந்து காட்டிப் போமினென் றடுத்து நின்றான்

விடைத்தனி யேற்ற னன்னோ விடலையோர் வேற்க ணுண்முன்
கிடைத்துநும் மிடத்தென் னெஞ்சங் கெட்டுவந் தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தேயோ தனத்திடை யொளித்த தோபூம்
படத்தினைத் திறந்து காட்டிப் போகெனப் பற்றிச் சென்றான்

மாந்தளி ரடியார் சாயப் வளைந்தபூஞ் சினைவண் டன்னார்
கூந்தலிற் கிடந்த செம்மற் கோதைமேல் வீழ்ந்த கற்பின்
ஏந்திழை யவரை நீத்துப் பலர்நுகர்ந் தெச்சி லாக்கும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும் பேதையர் போன்ற தன்றே. ௪௩

கலிவிருத்தம்

புல்லி மைந்தர் பொருள்கவர்ந் தாரென
வல்லி யன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்
அல்லி நாண்மல ரற்றபின் கைப்பொருள்
இல்லி யென்ன விளைத்தன காவெலாம். ௪௪

மையுண் கண்ணியர் மைந்தரோ டம்மலர்
கொய்யுஞ் செல்வ நுகர்ந்து கொழுங்க ணும்
மெய்யுந் தோயிற் கொழுநரின் வேற்றுமை
செய்யும் பொய்கை திளைப்பச்சென் றாரரோ. ௪௫

(பா - ம்.) * தையலாரை.

அனன மனனவ ராடுங கயநதலை
நன்னா ீல நளினங குமுதமெமன
றின்ன வனறி யெழினமுலலை சணபகம
பொனனங கோஙகமும பூததது போனறதே. சசு

[கலி நிலைததுறை]

குரவ மேவாதியா கயநதலை குறுகுமுன கயலும
அரவு மாமையு * மலவனு மனனமு மகனற
பருவ ராலகளு மிரிநதன பகைஞாமே விடடு
வருவ ரேலெதிா நிறபரோ வலியிழந தவரே. சஎ

பணணெ னுஞசொலாா குடைதொறும பனமலா வீழ்நத
தணணெ னுநதிரை யலைதொறு நிரைநிரை தாககல
கண்ணு ீலமு முகஙகளுங கமலமும வாயும
வண்ண வாமபலுந தததமின மலைவன வனைய சஅ

கூழை பாசியின விரிநதிட மகிழநதுீா குடையும
மாழை யுணகணா கொஙகையு முகஙகளு மருஙகா
சூழ ருமபொடு மலாநதசெந தாமரைத தொகுதி
ஆழத ரஙகீ ரிடைககிடந தலைவன வனைய. சகூ

தூய ீாகுடைந தேறுநதன றுணைவியைத துணைவன
வாயுங கணகளும வேறுற வணணஙகண டெனகண்
ஏய வினனுயி ரனையவ ளெஙகுளா ளெனறுன
காயும வேறகளை முலைகுளிப பாடிஞள கணணீா. ருo

மஙகை நலலவ ளொருததிீ ராடுவான மகிழநன்
அஙகை பறறின ளேகுவா ளவனகுடை†நதேறும
பஙக யககணு ளொருததியைப பாாததலுஞ சீசி‡
எஙகை யெசசினீ ராடலே னெனககரை நினறுள ருக

வனைநத பைஙகழ லானபுன லாடலின மாாபின்
நனைநத குஙகுமத தலையெறி நளினமொட் டழுநதப
புனைநத கொஙகையால வடுபபடப பொறிததவள யாரென்
றினைநத ழுஙகிஞ ணையசொரி யெரியென வொருததி. ருஉ

(பா - ம்.) * அரவும் யாமையும.
† அவன் குடைந்து.   ‡ பார்த்தனன் சீசீ.

வீழ்ந்த காதலன் செய்ததீங் காகிய வேலாற்
போழ்ந்த நெஞ்சினள் புலவிநோய் பொருளவன் காண
ஆழ்ந்த நீரிடை யழுந்துவாள் * போனறயாந் தயலே
தாழ்ந்த வனனதனை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தாள். ௫௩

கரும்பு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சுரும்பு சூழ்கம லங்களுட் கமலமாயத் தோனற
விரும்பு காதல னையுற்று மெலிந்தன மெல்ல
அரும்பு முல்லைகண் டையத்தி னீங்கிச்சென றணைந்தான் ௫௪

களித்த காதலன் மொக்குளவாயத் தனனிழல் கண்டு
தெளித்து வாணகை செய்யமாற் றுளென்று சீறித்
தளிர்க்கை நீட்டினள் கண்டில டடவினள் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவென வுதைத்தனள் பேதைமா தொருத்தி. ௫௫

நாறு சுண்ணமென் கலவையு நானமுந் தமமின்
மாறி வீசினன் றுடுவார் மாலைதா ழகலத்
தூறு பாடற வந்தரத் தனிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செலபவர் பொருளவெளவு மரட்டரே போல ௫௬

கொய்யு நீலமுங் கமலமுங் கொண்டுகொண் டனங்கன்
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்
கையி னறபுடைத் தெளிந்தவர் கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழச்சியு ளாழ்வார் ௫௭

வாச மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும் வாரி
வீசு வாரிளம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காசு லாந்தொடி விலலிடக் கைகளா லளிப்
பூசு சாந்தவை யழிந்திடப் புனிதநீ ரிறைப்பார். ௫௮

அப்பெ ருமபுனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப்ப ருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்றசெந் துவரிதழ்ச் செய்யவாயத் தூநீர்
கொப்ப ளித்தனள் † ளாம்பலந் தேனெனக் குடித்தான். ௫௯

ஆழ மவ்விடைச் செலலலை நிலலென வடுத்தோர்
வேழ மன்னவன் விலங்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக் கையா லவளைத் தேந்திவண் டறைதார்
சூழு மார்பனைத் திரதிதோ டோயந்தவ ளுதைத்தான். ௬௰

(பா — ம்.) * அமிழ்ததுவாள். (பா - ம்.) † கொப்புளித்தனள்

மாசி னைமுளு சூடிய மாலையு மெய்யிற
பூசு சாநதமு மாரமும பொயகைககுக *கொடுத்து
வாச மெய்யினி லமபுய வாசமு மயஙக
ஆசை மைநதரோ டிளையவ ரகலைககரை யடைவார். ௬௧

தைய லாரசிலா நனைநதநுண் டாளையுட பொதிநத
மெயமெ லாமவெளிப படககரை யேறுவான வெளகி
ஐய தாபொாலந துகிலென வணபரைக கூயககணா
செயய மாயனைக் கேட்குமாயச சிறுமிய ராதாா ௬௨

உலததை வெனறதோ ளாடவ ருசசிமேற பொறிதத
அலதக கதகொடு குஙகும மளைநதுசெம புனலாய
மலாதத டஙகுடைந தவாசகுநீ ராஞசன† வடடக
கலததை யொததன சுறறினா‡ ரொராதத கடிககா‡ ௬௩

படடும பனனிறக கலிஙகமும பனமணிக கலனுங
கொடடுஞ சாநதமு நானமுங குஙகுமச சேறுங
கடடுந தாமமுந தமதுகட டழகெலாங கவர
மடடுண கோதைய ராடவா மனமெலாங கவாநதாா. ௬௪

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

காவியுங கமலப போதுங களளொழு காமபற போதும
ஆவியுட பூதத போல வாடியுட பூபப நோககி
ஏவிரண டனன கணணு லனஙகனை யேவல கொளளும
பூவிரி பொலஙகொம பனனா புதுமது நுகரப புககாா. ௬௫

பொனனினும வெளளி யானும பளிஙகினும் புலவன செயத
நனனிறக கலததிற கூாவா ணடடென வாககிச சேடி
மினனனா ரளிதத தேறற சிறுதுளி விரலிற றெளிதத
துனனிவீழ களிவணடோசசிததொணடையங கனிவாய வைப்பார்.

வளளதது வாளபோல வாககு மதுககுடங தனபாற பெயத
கொளளைத தேனமதுவைக**கொளளைகொளவநதவளள மீதென்
றுளளதது வெகுணடு வைவா ளுனறிமாா பிடபப தொதத
களளைசசூழ காளை வணடு செருசசெயல காணப வொதத. ௬௭

(பா - ம்.) *மாாபமும் பொய்கைக்கு. †நீராசனம.
‡சுறற. ‡கடிகா. **தெண்மது.

தணியலுணா டுள்ளஞ் சோரு மொருமக டணிய லுண்பான
பிணியவிழ கோதை யாளோா பெணமகள கலததில வாகருந
துணிமதுத தாரை தன்னை வாளெனத துணிநது பேதாய
திணிகதிா வாளால வளளஞ் சிதைததியோ வெனறு நககாள.

மலாதொறுஞ் சிறுதே னககித திரிவணடு மடவாா தஙகைத
தலனெடுத தோசச வோடா தழீஇததடஞ் சாடி மொயபப
இலமெனப பலலோா மாடடு மிரநதிரந தினைமை நீஙகா
தலமரும வறியோா வைதத நிதிகணடா லகலவ ரேயோ. ௬௯

உணடவ ளொருததி களவா யுதிகருநதன முகமுங கணணுங
கணடுதா மரைகள வேலை மூளைததக களளை யார
மொணடுணப பேதைத தமபி யமமது முளரி வாா தேன
நுணடுளி செறிவ தெனறு நொடிததுகைக புடைதது நககாள.

மஙகையா ளொருததி தானுண டெஞசிய மதுவுட டோனறுந
திஙகளை நோககி யெனனைப பிரிவினகட டையாயச சுடடாய
இஙகுவந தகபபட டாயே யினிவிடேன கிடததி யெனறு
அஙகொரு வளளங கொணடு சேமிததா ளருநதல செயயாள.

வெவவிய நறவ முண்ட விளஙகிழை யொருததி கையிற
கொவவிய வாடி தனனிற கருஙகய னெடுஙகட சேபபுங
கொவவைவாய விளாபபு நோககி யெனனலங கூடடுண டேகும
ஔவிய மனததான் யாரென றயாகினறு ளயலா ரொளள. ௭௨

ஒருததிகள் ளுணகின றுடன னுருவமந நறவுட் டோன்ற
ஒருததியென னுடனவந துணபாள காணென வுணட தோழி
ஒருத்திவந தெனசெய் வாடன் னுருவமு நோககிப பேதாய
ஒருததியோ விருவ ரென்று ளெசசிலென் றுகுதது நககாள. ௭௩

சாடியு ணறவ முண்டா டனனுரு வேறு பாடடை
ஆடியு ளொக்கி நாளே வலலளே வெனைததான கைககொண
டோடினா பிறரு முணடோ வுயிரனனை வநதிங கெனனைத
தேடினென் செய்கே னெனனைத தேடிததா சேடி யெனறாள் ௭௪

களிததவ ளொருததி நினற வாடியுட் கணவன றனபின
ஒளிததவ னுருவுந தானு நோபட வுருதது நோககித
துளித்தகண ணீர ளாகி யேதிலா டோடோயந தினபங
குளித்தனை யிருத்தி யோவென் றுதைத்தனள கோப மூண்டாள்.

இளம்புளிந் தயிராவி ராய வின்சுவை பொதிந்த சோறு
வளம்பட விருந்தி னோடு மருந்துவார் வசந்த வீணை
களம்படு மெழாலி னோடு கைவிர னடாத்திக் காமன்
உளம்புகுந் தலைப்ப வெண்ணெய்ப் பாவைபோ லுருகிச் சோர்வார்.

இவ்விள வேனிற் காலத் தின்னுயிர்த் துணைவி யோடும்
செவ்விய செங்கோ னேமிச் செண்பக மாற னோர்நாள்
கைவினை வல்லோன் செய்த கதிர்விடு காந்தக் குன்றில்
வெவ்விய வேட்டை நீப்பா னிருந்தனன் வேறு வைகி. ௭௭

மாந்தளி ரீன்று கோங்கு வண்டளிர் வரும்பித் தண்டேங்
காந்தள்செங் கமல மாம்பல் சண்பகங் கழுநீர் பூத்துச்
சாய்ந்தமென் கொடியுந் தாறுந் தனியிடத் திருப்பா னேரே
வாய்ந்ததோர்* நாற்றந் தோன்ற வசைந்தது வசந்தத் தென்றல்.

வெவ்விய வேலான் வீசும் வாசமோர்ந்† தீது வேறு
திவ்விய வாச மாக விருந்தது தென்றல் காவில்
வௌவிய வாச மன்று காலுக்கும் வாச மில்லை
எவ்வியல் வாச மேயோ விதுவென வெண்ணங் கொள்வான்.

திரும்பித்தன் றேவி தன்னை நோக்கினன் றேவி யைம்பால்
இரும்பித்தை வாச மாகி யிருந்தது கண்டிவ் வாசஞ்
சுரும்பிறக்குந் தெரியா தென்னச் சூழ்ந்திறும் பூது கொண்டு
தரும்பித்தைக் கியல்போ செய்கையோ வென்னையங் கொண்டான்.

ஐயுறு கருத்தை யாவ ராயினு மறிந்து பாடல்
செய்யுந ரவர்க்கே யின்ன வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக்
கையுறை வேலா னீந்த பொற்கிழி கைக்கொண் டேகி
மெய்யுணர் புலவர் முன்னுத் தூக்கினர் வினைசெய் மாக்கள். ௮௧

வங்கத்தார் பொருள்போல் வேறு வகையமை கேள்வி நோக்கிச்
சங்கத்தா ரெல்லாந் தம்மிற் றனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து
துங்கத்தார் வேம்ப னுள்ளஞ் சூழ்பொரு டுழாவி யுற்ற
பங்கத்தா ராகி யெய்த்துப் படருறு மனத்த ரானார். ௮௨

[கலிவிருத்தம்]

அந்த வேலையி லாதி சைவரில்
வந்த மாணவன் மணஞ்செய் வேட்கையான்
முந்தை பாச்சிம முயலும் பெற்றியான்
தந்தை தாயிலான் றருமி யென்றுளான் ௮௩

(பா - ம.) * ஆய்ந்ததோர். † வாசமோர்ந்து.

ஒருவ னுன்முகத் தொருவன மாபுறை
திருவ னுடருந தேவ னுலுரு
அருவ நாலகன் ருனை,த தனகலி
வெருவ நாடிமுன வீழநது வேண்டுவான் ௮௪

தநதை தாயிலேன் றனிய னுகிய
மைநத னேனபுது வதுவை வேடகையேன
சிநதை நோய்செயுஞ செலல றீாபபதற
கெநதை யேயிது பதமென் றேததியே. ௮௫

நெடிய வேதநா னிறைய வாகமம
முடிய வோதிய முறையி னிற்கெனும்*
வடிவி† லிலலற வாழகைகை யினறிநின
அடிய ருசசனைக கருக னுவனே. ௮௬

ஐய யாவையு மறிதி யேகொலாம
வையை நாடவன் மனகக ருததுணாந
துயய வோாகவி யுரைதெ னகசருள
செய்ய வேண்டுமென றிரநது செபபினுன. ௮௭

தென்ன வன்குல தெயவ மாகிய
மனனா கொஙகுதோ வாழகஙைக யினறமிழ
சொனன லமபெறச சொலலி நலகினா
இனன றீாநதவ னிறைஞசி வாஙகினுன ௮௮

பொறற னிசசடைப‡ புவன நாயகன
சொறற பாடலைகக கொணடு தொனனிதி
பெறறெ டுததவன போனறு பீடுறக
கறற நாவலா கழக நண்ணினுன ௮௯

கலவி யாளாதங கையி னீடடினுன
வலலை யாவருமம வாஙகி வாசியாச
சொலலின செலவமுமம பொருளுந தூககியே
நலல நலலவென றுவகை நணணினா ௯௰

அளககில் கேளவியா ரரசன முனபுபோய
விளககி யக்கவி விளமபி னுாகடன்
உளகக ருததுநே ரொாதத லாறசிரந
துளக்கி மீனவன மகிழசசி தூஙகினுன். ௯௧

(பா - ம்.) *நிற்பினும். †வடிவில். ‡பொறறனிாசசடை.

உணர்ந்த கேள்வியா ரிவரொ டொல்லைபோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு மினறமிழ
கொணாந்த வேதியன கொளக வினறெனா
மணநத தாரினை மகிழ்ந்து நல்கினான் ௬௨

வேநத னேவலால விபுதா தமமொடும
போநது மீணடவைப புறமபு தூங்கிய
ஆயநத பொற்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நோந்து கீரனில லெனவி லககினை ௬௩

குறற மிககவிக் கெனறு கூறலுங்
கறறி லானெடுங காலம வெமபசி
உறற வன்கலத துண்ணு மெலலைகைப
பறற வாடினை பணபு பறறினை. ௬௪

உலாநத நெஞசுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலநத ருங்கழ னணணி னானவன்
மலாநத பாடலகொண டறிஞா வைகிடத்
தலாநத சிநதைகொண டடைநத மைநதனே. ௬௫

செய்யுள கொணடுபோயத திருமுன் வைததுளப்
பையுள கொணடவப பனவ னெனனைநீ
மையுண் கண்ட*விவ வழுவு பாடலைக
கையு ணலகினைய கதியி லேறகெனா ௬௬

[அறுசீரடியாசிரியவிருததம்]

வறுமைநோய பிணிபபப பன்னாள வழிபடு மடியே னினபாற்
பெறுபொரு ளிழநதே னென்று பேசிலேன் யாாககு மேலாங
கறைகெழு மிடறறேய நினறன கவிககுறறஞ் சிலவாழ நாட்சிற்
றறிவுடைய புலவா சொனனா லாருனை மதிகக வல்லாா. ௬௭

எநதையிவ விகழ்சசி நினன தல்லதை யெனககியா தெனனுச
சிநதைநோ யுழநது சைவச சிறுவனின றிரஙக யார்ககும
பநதமும வீடும வேதப பனுவலும பயனு மான
சுந்தர விடஙக னஙகோா புலவனாயத தோறறஞ் செய்தான். ௬௮

கணடிகை மதாணி யாழி கதிர்முடி வயிரம வேய்ந்த
குண்டலங குடிகொண டாகத தழகெலாங் கொளளை கொள்ளத்
தண்டமிழ மூனறும வல்லோன் றானெனக குறியிட் டாஙகே
புண்டர நுதலிற பூததுப் பொய்யிருள் கிழிததுத தளள. ௬௯

* (பா - ம்.) மையுள் கண்ட.

விரிகதிர்ப் படாத்திறற் போர்த்த மெய்ப்பையு ளடங்கிய பக்கத்
தெரிமணிக் கடகத் திண்டோ ளிளையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யம்பொற் கோடிகந் தாங்க முத்தாற்
புரிமதிக் குடைக்கீழ்ப் பொற்காற் கவரிபால் புரண்டு துள்ள. ௱

சொல்வரம் பிகந்த பாத மென்பது தோன்ற வேதம்
நல்பொ ருளையாய்ச் சூட நவின்றன கற்றுப் பாட
வல்லவர் மறையி னூறு மனுமுதற் கலைபோற் பின்பு
செல்லநூ லாய்ந்தோ ரவைக்குந் திருந்தவைக் களத்தைச் சேர்ந்தான்.

ஆரவை குறுகி நோக்கின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநுங் கவிக்குக் குற்ற மியம்பினு ரென்னு முன்னங்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினே னென்று நின்ற
சீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன். ௱௨

சொற்குற்ற மின்று வேறு பொருட்குற்ற மென்றா னாய
பொற்குற்ற வேணி யண்ணல் பொருட்குற்ற மெனனை யென்றான்
தற்குற்றம் வருவ தோரான் பூமலர்ச் சார்பா லன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்ற மில்லையே யென்று னையன ௱௩

பங்கய முகமென் கொங்கைப் பதுமினி குழலோ வென்ன
அங்கது மனத்தே யென்று னுலவா யுடையான் றெய்வ
மங்கையர் குழலோ வென்ன வன்னது மந்தா ரத்தின்
கொங்கல ரளைந்து நாறுங் கொள்கையாற் செய்கைத் தென்றான்.

பரவிநீ வழிபட் டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுநீர்ச் சடையார் பாகத் தமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
இரவினீங் குழலு மற்றே வெனவஃது மற்றே யென்னு
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் விளைவு நோக்கான்.

கற்றைவார் சடையா னெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவா னினனு மஞ்சா னும்பரார் பதிபோ லாகம்
முற்றுநீர் கண்ணு னுலு மொழிந்தநும் பாடல் குற்றங்
குற்றமே யென்றான் றன்பா லாகிய குற்றந் தேரான். ௱௪

[கலிநிலைத்துறை]

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்ந்த வெம்மையிற் பொறுதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தன னவனைக்
காய்ந்த நாவல னிம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான் ௱௫

ஆகச்செய்யுள் - உருநடக.

ஐம்பத்து மூன்றாவது

கீரனைக் கரையேற்றிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

மார னைப்பொடி கண்டவ னந்தண மைந்தனுக்
கார நற்கனகக் கிழி யீந்த தறைந்தனம்
ஏர னத்திரள் சூழ்மல ரோடை யிடத்தினுங்
கீர னைக்கரை யேற்றிய வாறு கிளத்துவாம். க

தாழ்ந்த வேணிய னெற்றி முளைத்த தழற்கணுற
போழ்ந்த நாவல னுடைக பங்கயப் பொய்கைவாய்
வீழ்ந்த ருமபடா வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முறச்
சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொருந்து துளங்குவார். உ

என்ற வேந்த னிலாக்குடி யீட்டமு மின்கதிர்
கான்ற நாயக மாமணி போகிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞானமி லாதவர் கல்வியு மானதே
சான்ற கீரனி லாதவை கூடிய சங்கமே. ௩

ஐய சொற்பொரு டனவடி வானவ ரலவாய
மைத மைழதத மிடற்றினர் தம்மொடும் வாதுதான்
செய்த விப்பிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தற்புத மேயென யாவரு முன்னினார். ௪

எய்தி வெள்ளி மலைபெயர்த் தானு மிறுத்தலை
கையில் வீணைதொட டினனிசை பாடக் கனிந்தவன்
செய்த தீங்கு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளுங் கொடுத்தனன் புண்ணிய மூர்த்தியே. ௫

யாவ ரானு மகற்றரி திப்பிழை யாவர்க்குந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந் திரும்பினுற
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகன்றுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் றாணிழ லிற்பணிந் தேத்துவார்: ௬

திருதத னேசர ணஞசர ணமமறைச சென்னிமேல
திருதத னேசர ணஞசர ணநிறை வேதநூல
அருதத னேசர ணஞசர ணநதிரு வாலவாய
ஒருதத னேசர ணஞசர ணஙக ளுனககுநாம ௭

பாயு மாலவிடை மேலவரு வோயபல லுயிரககெலாந
தாயுந தநதையு மாகுநின றணணளி தாமரைக
கேயு மாதவன போனலல தீய வியறறினாக
காயு மினபமுந துனபமு மாககுவ தாதலால ௮

அதத கறற செருககி னறிவழி கீரனின
விதத ககவி யைபபழு தெனற விதணடையான
மதத ககண விழித்து வெதுபபின மலாநதபொன
முதத ககம லததிடை வீழ முடுககினுய ௯

இருணி றைநத மிடறறடி கேளினி யிபபிழை
கருணை செயது பொறுததரு ளெனறு கபிலனும
பரண னுமமுத லாகிய பாவலா யாவருஞ
சரண மெனறு விழுநதிரந தாரடி சாரவே. ௰

[அறுசீரடி யாசிரிய விருததம்]

அககீர வேலை யால மயினறவெங சருணை வளளல
இககீர மழலைத தீஞசொ லிறைவியோ டெழுநது போநது
நககீரன கிடநத செமபொ னலினபூந தடததுஞாஙகாப
புககீர மதுரத தீஞசொற புலவாதங குழாததுணினறுன ௧௧

அனறகணு ணேககி னனபின னருடகணு ணேககக வாழநத
புனறகணே கிடநத கீரன பொறிபுலன கரணமெலலாங
கனறகணா தமவே யாகக கருணைமா கடலி லாழநது
வினைககணே யெடுத்த யாககை வேறிலன புருவ மானுன ௧௨

போதையா ருலக மீனற புனிதையாா பரஞா னபபூங
கோதையாா குழறகுத தீஙகு கூறிய கொடிய நாவின
தீதையாா பொறுபப ரேயோ* வவரனறித திருககா ளததிக
காதையாா குழையி னுரைக காளததி கயிலை யெனனு. ௧௩

எடுத்தசொன மாறி மாறி யிசையநே ரிசைவெண பாவாற
றெடுததவந தாதி சாததத துணைசசெவி மடுததது நோவந
தடுததவன கையைப பறறி யகனகரை யேறற் ஞாதாள
கொடுததெழு பிறவி வேலைக கொடுஙகரை யேறற வலலாா. ௧௪

பா - ம. *பொறுப்பாரேயோ.

கைதந்து கரையே றிட்ட கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதந்த கயற்கண் ணாளை வந்தித்துத் தீங்கு நன்கு
செய்தந்தோர்க் கிகலு மன்புஞ் செய்தமை பொருளாச் செய்யுட்
பெய்தந்து பாடு கின்றான் பிரானருள் நாடு கின்றான். கரு

அறனிலா னிழைத்த வேள்வி யழித்தபே ராண்மை போற்றி
மறனிலாச் சண்டிக் கீந்த மாண்பெருங் கருணை போற்றி
கறுவிழ் கூற்றைக் காய்ந்த கனைகழற் கமலம் போற்றி
சிறுவனுக் கழியா வாழ்நா ளளித்தருள் செய்தி போற்றி. கசா

சலந்தர னுடலங் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ் சூட்டி யரசருள் செல்வம் போற்றி கஎ

திரிபுர மெரிய* நக்க சேவகம் போற்றி மூவர்க்
கருளிய தலைமை போற்றி பனங்கனை யாகந் தீய
எரியிடு நயனம் போற்றி யிரதிவந் திரப்ப மீளக்
கரியவன் மகனுக் காவி யுதவிய கருணை போற்றி கஅ

நகைத்தட வந்த† வந்த நகுசிரந் திருகி வாங்கிச்
சிகைத்திரு முடிமேல் வைத்த திண்டிறல் போற்றி கோயில்
அகத்தவி சுடரைத் தூண்டு மெலிக்கர சாள மூன்று
சகத்தையு மளித்த தேவா தம்பிரான் சரணம் போற்றி ககூ

பொருப்பகழ்ந் தெடுத்தோன் சென்னி புயமிற
மிதித்தாய் போற்றி
இருக்கிசைத் தவனே பாட விரங்கிவாள்
கொடுத்தாய் போற்றி
தருக்கொடு மிருவர் தேடத் தழற்பிழம்
பானாய் போற்றி
செருக்குவிட் டவரே பூசை செய்யநோ
கின்றாய் போற்றி. உ௦

மருங்கைமால் யானை யேனம் பாய்புலி
யரிமான் மீனம்
இருங்குறள் யாமை கொண்ட விகல்வலி
கடந்தாய் போற்றி

(பா - ம்.) * திரிபுரம் பொரிய. † நகைத்திடவந்த.

குரங்குபாம் பெறும்பு நாரை கோழியா
ணலவன் றேரை
கருங்குரீஇ கழுகி னன்புக் கிரங்கிய
கருணை போற்றி. ௨௧

சாலநா னிழைத்த தீங்குக் கென்னையுந்
தண்டஞ் செய்த
கோலமே போற்றி பொல்லாக் கொடியனேன்*
றெடுத்த புன்சொன்
மாலைகேட் டென்னை யாண்ட மலைமகண்
மணாள போற்றி
ஆலவா யடிகள் போற்றி யம்மைமீன்
னடிகள் போற்றி ௨௨

கலிநிலைத்துறை

ஆவலந்தனே னடியனேற் கருளருள் ளெனனுக
கோவ முமபிர சாதமுங் குறித்துரை பனுவற்
பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கயற்கட்
பூவை தன்னையு முறைமுறை போற்றியென் றேத்தா† ௨௩

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவிபா ணியொடுந்
தாவி லேழிசை யேழுகூற் றிருக்கையுஞ் சாத்திய
பூவார் சேவடி சென்னிமேற் பூப்பவீழ்ந் தெழுந்தான
பாவ லோர்களுந் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார். ௨௪

துதித்த கீரனுக் கின்னருள் சுரந்துநீ முன்போன
மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
உதித்த நாவினார் கருணைசெய் துருக்கரந் தயன்செய
விதித்த கோயில்புக் கிருந்தனர் விளங்கிழை யோடும். ௨௫

கற்ற கீரனுங் கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில
உற்ற வாடகக் கிழியறுத் தந்தணற் குதவிக
கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சிலசெய்க் கொடுப்பித்
தற்ற நீங்கிய கலவியின் செலவரா யமர்ந்தார். ௨௬

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

சம்பக மாற னென்னுந் தமிழ்நா தம்பெருமான் கூடல்
அம்பக நுதலி னானை யங்கயற் கண்ணி னானை
வம்பக நிறைந்த செந்தா மரையடி வந்து தாழ்ந்து
நம்பக நிறைந்த வன்பாற் பலபணி நடாத்தி வைகும். ௨௭

ஆகச்செய்யுள் - ௨[illegible].

(பா - ம்.) * போற்றியஞ்சிக் கொடியனேன். † போற்றிநின் றேத்தா.

ஐம்பத்து நான்காவது

கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்த படலம்

அறுசீரடியாசிரிய விருததம்

கொனறையந தெரியல வேயநத கூடலெம
பெருமான செமபொன்
மன்றலங கமலத தாழநது வழிபடு
நாவ லோனை
அன்றகன கரையே றிடட வருளுரை
செய்தே மியபாற
றெனறமி ழனையான றேறற தெருடடிய
திறனுஞ சொலவாம க

முன்புநான் மாடக கூடன முழுமுத
லானை யாறபோய
இன்புற வறிஞ ரீடடத தெய்தியாங
குறையுங கீரன
வன்புறு கோடடந தீரநது மதுரையெம
பெருமான ருளில
அன்புறு மனதத னாகி யாயநதுமற
றிதனைச செய்வான் உ

கட்டவிழ கடுக்கை யண்ணல் கணணினு லவிநத காளை
மட்டவிழ் மலரோ னானு மாயவ னாலுங காககப
பட்டவ னலல னன்னா னுதலவிழிப படுதீ நமமைச
சுட்டபோ துருபபந தீரததுக காததிச சுவண கனுசம். ங

இபபெருந தடமே யெபமை யெமமையுங் காப்ப தென்னாக்
கப்பிலா மனததான் மூனறு காலமு மூழகி மூழ்கி
அப்பனை யால வாயெம மடிகளை யடியார சேம
வைப்பினை யிறைஞசி நிததம வழிபடு நியமம பூண்டான். ச

மையறு மனத்தான் வந்து வழிபடு நியமம் நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட பரஞ்சுடர் மாடக் கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி யகமகிழ்ந் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத் திருவுளத் திதனைத் தேர்வான் ௫

இலக்கண மிவனுக் கின்னுந் தெளிகில விதனு லாய்ந்த
நலத்தசொல் வழூஉச்சொ லென்ப தறிகில னவைதீர் கேள்விப்
புலத்தவர் யாரைக் கொண்டு போதித்து மிவனுக் கென்று
மலைத்தனு வளைத்த முக்கண் மன்னவ னுன்னு மெல்லை ௬

பங்கயச் செங்கைக் கூப்பிப் பாலினோ மொழியாள் சொல்வாள்
அங்கணு வங்கை நெல்லிக் கனியென வனைத்துங் கண்ட
புங்கவர் நினது சங்கைக் குத்தரம் புகல வல்லார்
எங்குளா ரேனு மென்னெஞ்சு திப்பதொன் றிசைப்பே னையா

பண்டொரு வைகல்*வெள்ளிப் பனிவரை யிடத்துன் பாங்கர்ப்
புண்டவழ் குலிசக் கோமான் பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக னாதி யருந்தவர் பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிந்தக் குவலயம் பொறுத்து மாதோ ௮

தாழ்ந்தது வடக்கீ ழெல்லை யுயர்ந்தது தென்மேற் கெல்லை
சூழ்ந்தது கண்டு வானோர் தொழுதுனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திடு மரவம் பூண்டோ யொருவனின் றைப்பா னெங்கே
வாழ்ந்திட விடுத்தா லிந்த வையநே ரிறக்கு மென்றார் ௯

பைத்தலைப் புரட்டு முந்நீர்ப் பௌவமுண் டவனே யெம்மை
ஒத்தவ னனையான் வாழ்க்கைக் குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் பெற்ற முகிழ்முலைக் கொடியொப் பாளென்
றத்திரு முனியை நோக்கி யாயிடை விடுத்தா யன்றே ௰

விடைகொடு போவா னுன்னை வேண்டினு னேகு நேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டின்
இடையின மனித்த ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வி
உடையவ ரென்பக் கேட்டாக் குத்தர முரைத்தல் வேண்டும்.

சித்தமா சகல வந்தச் செந்தமி ழியனூ றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் றேற
வைத்தனை முதனூ றனை மற்றது தெளிந்த பின்னும்
சித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான் ௧௨

(பா - ம்) * பண்டொரு போது.

கடமபமா வனததி லெமமைக கணடனை யிறைஞசி யுளளத
திடமபெற யாது வேடடா யவையெலா மெமயாற பெறறுத
திடமபெற மலயத தெய்தி யிருககென விடுததாய் செனறு
குடமபெறு முனியு மஙகே யிருககினறான கொடியி னோடும

இனையதுன றிருவுள ளததுக கிசைநததே சிவறகுக கேளவி
அனையமா தவனைக கூவி யுணாததென வணஙகு கூற
இனையநா ணிகழ்சசி* யெலலா மறநதிடா தினறு சொனனாய
அனையதே செயது மெனனா வறிவனை நினைநதா னையன ௧௪

கலிநிலைததுறை

உடைய நாயகன றிருவுள முணாநதனன முடிமேல
அடைய வஞசலி முகிழததன னருநதவ விமானத
திடைபு குநதனன பனனியோ டெழுநதன னகலவான
நடைய னாகிவந தடைநதன னறறமிழ முனிவன ௧௫

இயஙகு மாதவத தேரினும பனனியோ டிழிநது
புயஙக னாலயம புகுநதுநாற புயமபுடை கிளைததுத
தயஙகு செமபவ ளாசலந தனனையு மதனபால
வயஙகு மிநதிர நீலமால வரையையும பணியா ௧௬

பெருகு மனபுளந துளுமபமெய யானநதம பெருக
அருகி ருநதன னாவயிற கீரனு மமபொன
முருக விழநததா மரைபடிந திறைவனை முனபோல
உருகு மனபினா லிறைஞசுவா னெலலைந தடைநதான

இருநத மாதவச செலவனை யெதிரவர நோககி
அருநத வாவிவற கியறறமி ழமைநதில வெமபாற
றெரிநத நீயதை யரிறபத தெருடடெனப பிணியும
மருநது மாகிய பெருநதகை செயயவாய மலரநதான ௧௮

வெளளை மாமதிப பிளவணி வேணியங கருணை
வளள லாரபணி சிரததினு மனததினுந தாஙகிய
பளள மேழையும பருகினேன பணியுநக கீரன
உளள மாசற வியாகர ணததினை யுணாததும† ௧௯

இருவ கைபபுற வுரைதழீஇ யெழுமத மொடுநாற
பொருளொ டுமபுணாந தையிரு குறறமும போககி
ஒருவி லையிரண டழகொடு முததியெண ணானகும
மருவு மாதிநூ லினைததொகைவகைவிரி முறையால ௨௰

(பா - ம)*எனைய நாணிகழசசி. † வியாகரணததினை யுரைககும.

கருததுக கண்ணழி வாதிய காணடிகை யானும
விருததி யானுநூற கிடைபபொரு டௗககற விளககித
தெரிதது ரைததன னுரைததிடு திறஙகணடு நூலின
அருதத மேவடி வாகிய வாதியா சிரியன ௨௧

தருககு மின்பமுங கருணையுந தழைய*மா தவனைத
திருகக ரஙகளான மகிழசசியுட் டிளைததிடத தடவிப †
பெருகக வேணடிய பேறெலாம பீடுற நலகி
இருகைகை யிற்செல விடுததன னலவா யிறைவன ௨௨

பொனனன னொளொடுங குறுமுனி விடைகொடு போன
பினனை யாருயிரக கிழததிதன பிரானைநோ நோககி
எனனை நீயிவற குணாததிடா திததவப பொதியின
மனன னுணாத் தியதென மதுரைநா யகனும ௨௩

தனனை நிததலும வழிபடுந தகுதியோா சாலப
பொனனன ளிபபவா தொடுததமற சரமிலாப புனிதா
சொனனன சொறகட வாதவா துககடவிா நெஞசத
தினன வாககுநூல கொளுததுவ தறனென விசைபப ௨௪

இவனெ டுததமற சரததினல யாமுணாத தாதத
தவனை விடடுணாத தினமெனச சாறறினன கேடடுக
கவலை விடடக மகிழசசிகொண டிருநதனள கதிாகால
நவம ணிககலம பூததநேோா கொடிபுரை நஙகை. ௨௫

கறற கீரனும பினபுதான முனசெயத கவிகண
முறறு மாயநதுசொல வழுககளும வழாநிலை முடிபும
உறறு நோககினு னறிவினறி முழுதொருங குணாநதோன
சொறற பாடலிற பொருளவழுச சொலலினே னெனனு. ௨௬

மறையி னநதமுந தொடாததா ணிலநதொட வநத
நிறைப ரஞசுடா நிராமய நிருததறகுப பிழைததேன
இறிய கேளவியோா கழியவுஞ செருககுடை யோரென
றறிஞாகூறிய பழஞசொலென னளவிறறே யமம ௨௭

அடட மூாததிதன றிருவடிக கடியனேன பிழைககப
பட்ட தீஙகினை லெனையவ னுதலவிழிப படுதீச
சுட்ட தன்றியென் னெஞசமுஞ சுடுவதே யெனறென்
றுட்ட துமபிய விழுமநோ யுவரியு ளாழநதான ௨அ

(பா-ம்) *தழைப்ப. † திளைத்திடத் தழுவி.

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருந்துவாய் மடுத்துப்
பகைப டுமபிணி யகற்றிடும பானமைபோ லெனனை
இகலி ழைத்தறி வுறுத்தினுற்* கேழையேன செய்யத
தகுவ தியாதென வரமபிலா மகிழச்சியுட டாழந்தான ௨௯

மாத வன்றனக் காலவாய யணணவ னருளாற
போத கஞசெயத நூலினைப புலவரே னோர்க்கும
ஆத ரஞசெயக கொளுத்தியிட டிருநதன னமலன்
பாத பஙகய மூழகிய பததிமைக கீரன ௩௰

ஆகச் செய்யுள் - உருகூகூ.

(பா - ம்.) *உறுத்தினைய்கரு.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

காமனைப் பொடியாகக் கண்ட
கண்ணுதற் றென்னூல்* கீர
னாமநற் புலவற் கீந்த
நலமிது பொலம்பூங் கொன்றைத்
தாமனச் சங்கத் துள்ளார்
தலைதடு மாற்றந் தேற
வூமனைக் கொண்டு பாட
லுணர்த்திய வொழுக்கஞ் சொல்வாம் ௧

அந்தமில் கேள்வி யோரெண் ணறுவரும் வேறு வேறு
செந்தமிழ் செய்து தம்மிற் செருக்குறு பெருமை கூறித்
தந்தமின் மாறுயத் தத்தந் தராதர மளக்க வல்ல
முந்தைநூன் மொழிந்த வாசான் முன்னர்வந் தெய்தி னாரே ௨

தொழுதன ரடிகள் யாங்க டொடுத்தவிப் பாடற் றம்முள்
விழுமிதுந் தீதுந் தூக்கி வேறுபா டளந்து காட்டிப்
பழுதறுத் தையந் தீரப் பணிக்கெனப் பணிந்தார் கேட்டு
முழுதொருங் குணர்ந்த வேத முதல்வனு முக்கண் மூர்த்தி ௩

இருவருந் துருவ நீண்ட வெரியழற் றாணிற் றோன்றும்
உருவென வறிவா னந்த வுண்மையா யுலகுக் கெல்லாங்
கருவென முளைத்த மூல விலிங்கத்து ணின்றுங் காண்டற்
கரியதோர் புலவ னாகித் தோன்றியன் றருளிச் செய்வான். ௪

[கலி விருத்தம்]

இம்மாநக ருள்ளாரொரு வணிகன்றன் பதியென்ன
றம்மாநிதிக் கிழவோன்மனை குணசாலினி யனையார்
தம்மாதவப் பொருட்டால்வெளிற் றறிவாளரைத் தழுவும்
பொய்ம்மாசற வின்னபோல்வ தரித்தாரொரு புத்தேள் ௫

(பா - ம்.) * தொன்னூல்.

ஓயாவிறன் மதனுககிணை யொப்பானவ னாமச
சேயாமவ னிடைநீருரை செயயுடகவி யெலலாம
போயாடுமி னனையானது புநதிககிசைந தானன
ருயாவரு மதிககுநதமி ழுதுவேயென வறைநதான். ௬

வன்றாண்மழ விடையாயவன மணிவாணிக னாமன
என்றாலவன கேடடெஙஙன மிபபாடலிற கிடககும
நன்றானவுந தீதானவு நயநதாயநதன றனமை
குன்றாவகை யறைவானென மனறாடிய கூடதன. ௭

மல்லாரதடம புயவாணிக மைநதனறனக கிசையச
சொல்லாழும பொருளாழுங கணடானமுடி துளக்காக்
கலலாரபுயம புளகிததுளங களிதூஙகுவன கலகம
எலலாமகன றிடுமுஙகளுக கெனறாலயஞ செனறான. ௮

பின்பாவல ரெலலாமபெரு வணிககுல மணியை
அனபாலழைத தேகிததம தவையததிடை யிருததா
நன்பானமலா நறுஞசாநதுகொண டருசசிததனா நயநதே
முனபாலிருந தருநதீநதமிழ மொழிநதாரவை கேளா ௯

மகிழநதானசிலா சொலலாழசசியை
மகிழநதானசிலா பொருளை
இகழநதானசிலா சொலவைபபினை
யிகழ்நதானசிலா பொருளைப
புகழநதானசிலா சொல்லினபமும
பொருளினபமு மொருஙகே
திகழநதானசிலா சொறறிணமையும
பொருடடிணமையுந தோநதே ௰

இததனமைய னாகிககலை வலலோரதமி ழெலலாஞ
சிததஙகொடு தெருட்டுஞசிறு வணிகனறெருள கீரன
முததணடமிழ கபிலனறமிழ பரணனறமிழ் மூனறும
அததனமைய னறியுநதொறு மறியுநதொறு மெலலாம. ௧௧

நுழைநதான்பொரு டொறுஞசொறறொறு
நுண்டீஞசுவை யுண்டே
தழைநதானுடல புலனைநதினுந
தனிததானசிரம பணிததான்
குழைநதான்விழி வழிவேலையுட்
குளிததானறனை யளிததான்
விழைநதானபுரி தவபபேற்றினை
விளைததான் களிதிளைததான். ௧௨

பல்காசொடு கடலிறபடு பவளஞசுடா தரளம
எலலாநிறுத தளபபானென வியலவாணிகக குமரன
சொலலாழும பொருளாழுந துலைநாவெனத தூகக
கலலாறறி புலவோாகளு நடடாரிகல விடடாா கரு

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

உலகினுட பெருகி யநத வொணடமிழ மூனறும பாடற
றிலகமாய்ச சிறநத வாய்நத தெயவநா வலருந தஙகள
கலகமா நவையிற றீரநது காசறு பனுவ லாயநது
புலமிகு கோடடி செய்து பொலிநதன ரிருநதாா போலும. கசு

ஆகச செயயுள் - உசுகம

ஐம்பத்தாறுவது

இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

குடைககாடன பசிககனனக குழியருததி
வேடகையறக கொடுதத கஙகைச
சடைககாடன் புலவரிக றணிவிதத
முறையிதுமேற றனனைப பாடுந
தொடைககாடன் பகனறிகழந்த தெனனவனை
முனிநதுதனனை தொழுது போன
இடைககாட னுடனபோயபபின பெழுநதருளிப
பிணககறுதத வியலபு சொலவாம. ௧

இநதிரனறன பழிதுரததி யரசளிததுப
பினபுகதி யின்ப மீநத
சுநதரனபொன னடிககனபு தொடுததுநறுஞ
சணபகததார தொடுததுச சாததி
வநதனைசெய திருததொணடின வழிககேறபச
சணபகப்பூ மாற வேநதன
அநதரசூ டாமணியாஞ சிவபுரதது
ணிறைசெலவ மடைநதா னிபபால. ௨

ஆறறன்மிகு பிரதாப சூரியனவங
கிசததுவச னளவில சீரததி
சாற்றரிய விரிபுமருத தனனசோழ
வஙகிசாந தகனறன் வெனறி
மாற்றரிய புகழசசேர வஙகிசாந
தகன்பாணடி வஙகி சேசன
தோறறமுறு பரிதேதாவங கிசசிரோ
மணிபாண்டீச சுரனறன் மன்னோ. ௩

துணிவுடைய குலத்துவசன் வங்கிசபூ
டணமாறன் சோம சூடா
மணிகுலசூ டாமணியே யிராசசூ
டாமணியே மாறரூா போற்றிய
பணியவரும் பூபசூ டாமணியே
குலேசபாண் டியனே யெனனக்
கணிதமுறு பதினைவர் வழிவழிவந்
துதித்துலங் காவல் பூண்டார் ௪

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண்
டியனென்னு மரசன் ஞூணமேல்
வைத்தவனித் தலம்புரப்போ னிலக்கணமு
மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
எத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ
ஞதலினு லிவனுக்கேற
முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த
தனையமணி முழவுத் தோளான் ௫

கழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு
முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற்
பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு
னிடைக்காடப் புலவன் றெனசொன
மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த
பனுவலொடு மூரித் தீந்தேன்
வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டுதொடுத்
துரைப்பனுவல் வாசித் தானுல. ௬

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்
பகர்ந்தருந்த வல்லோ னுள்ளத்
தழுக்காறுற் றிரந்துளுக்கா னகமகிழ்ச்சி
சிறிதுமுகத் தலர்ந்து காட்டான்
எழுக்காயுந் திணிதோளா னெனறுமுறை
யானவாளா விருந்தா னுயர்ந்த
குழுக்காத னண்புடையான் றனைமானம்
புறந்தள்ளக் கோயில் புக்கான். ௭

சந்நிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும்
பெருமானே தன்னைச் சார்ந்தோர்
சன்னிதியே திருவால வாயுடைய
நாயகனே நகுதார் வேம்பன்

பொன்னிதிபோ லளவிறநத கல்வியுமிக்
குளனென்று புகலக கேட்டுச
சொன்னிறையுங கவிதொடுததே னவமதிததான்
சிறிதுமுடி துளக்கா னாகி ௮

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணிததோராக்
ககமகிழ்நதோர பயனு நலகா
விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே
யடுஙகான விலஙகே புளளே
பொரிவாய பராரைமர நிரையேவான்
றொடுகுடுமிப பொருபபே வெமபும்
எரிவாய கொடுஞசுரமே யெனவிவறறோ
ரஃறிணையொத திருநதா னெநதாய். ௯

என்னையிகழந தனனேசொல வடிவாய்நின்
னிடமபிரியா விமையப் பாவை
தன்னையுஞசொற பொருளான வுனனையுமே
யிகழநதனனென றனககியா தெனனு
முன்னைமொழிந திடைககாடன் றணியாத
முனிவீரபப முநதிச சென்றான்
அன்னவுரை திருசசெவியி னூறுபா
டெனவுறைபப வருளின் மூரததி. ௰

போனவிடைக காடனுககுங கபிலனுககு
மகததுவகை பொலியு மாறறான
ஞானமய மாகியதன னிலிஙகவுரு
மறைததுமையா நஙகை யோடும
வானவாதம பிரானெழுநது புறமபோய்த்தன்
கோயிலினோ வடபால வையை
ஆனநதித தெனபாலோ ராலயங்கண்
டங்கணினி தமாநதான மன்னோ. ௧௧

சங்கவான றமிழதெய்வப புலவோரு
முடனெழுநது சைல வேநதன்
மஙகைநா யகனபோன வழிபோயங
கிருநதாரவ வழிநாள வைகற
கஙகுலவாய புலரவரும வைகறையிற்
பளளியுணா காலத தெய்தி
அங்கணா யகனடியார் சேவிபபா
ரிலிஙகவுரு வங்குக் காணார். ௧௨

என்னவதி சயமோவீ தெனறயிாததா
　　ரிரஙகினு ரிதனை யோடி
மன்னவனுக கறிவிபபான வேண்டுமெனப
　　புறபபடடு வருவா ராவி
அன்னவரைப பிரிநதுறையு மணங்களையா
　　ரெனவுமல ரணஙகு நீதத
பொனனவிாதா மரையெனவும புலமபடைநது
　　பொலிவழிநத புரமுங கணடாா. ௧௩

அரசனிடைப புகுநதுளள நடுநடுஙகி
　　நாவுணஙகி யரசே யாமொன
றுரைசெயவஞ சுதுமுஙக ணுயகளைத
　　திருபபளளி யுணாசசி நோககி
மரைமலாசசே வடிபணியப புகுநதனமின்
　　றுஙகவனறண வடிவங காணேம
புரமுநனி புலமபடைநத தெனறழலவே
　　லெனசசெவியிற புகுததலோடும. ௧௪

வழுதியரி யணையிலிருந தடியிறவீழ்
　　பழுமரமபோன் மணமேல யாககை
பழுதுறவீழந துயிரொடுஙக வறிவொடுங்கி
　　மடபாவை படிநதாங கொலலைப
பொழுதுகிடந தறிவுசிறி தியஙசவெழுந
　　தஞசலிக்கைப போதுகூபபி
அழுதிருகண ணீாவெளளத் தாழநதடியே
　　னென்பிழைததே னண்ணு லணணுல. ௧௫

கொலையினையோ ரவுணாபுர நொடிவரையிற
　　பொடியாகக குனிதத மேருச
சிலையினையோ பழையசிவ புரததினையோ
　　வருவிமணி தெறிககும வெள்ளி
மலையினையோ தமமைமறந துனைநினைபபாா
　　மனததினையோ வாழததும வேதத
தலையினையோ வெஙகுற்று யெஙகுறறு
　　யென்றென்று தளரு மெலலை. ௧௬

சிலர்வநது மன்னுவோ ரதிசயங்கண்
　　டனமவையைத் தென்சா ராக
அலர்வநதோன படைததநாண் முதலொருகா
　　லமுங்கண்ட தன்று கேள்வித

தலைவந்த புலவரொடு மாலவா
யுடையபிரான் றானே செம்பொன்
மலைவந்த வல்லியொடும் வந்திறைகொண்
டுறைகின்றான் மாதோ வென்றார்*. ௧௭

அவ்வுரைதன் செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப
வெழுந்தரச னச்சத் தாழ்ந்து
தெவ்வர்முடித் தொகையிடறுங் கழற்காலா
னடந்தேகிச் செழுநீர் வையைக்
கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலர் தூஉய்ப்
பணியத்தென் கரைமேல் வந்து
மௌவலிள முகைக்கூரன் மாதினொடு
மிருக்கின்ற மணியைக் கண்டான். ௧௮

படர்ந்துபணிந் தன்புருக்குங்† கண்ணீர்சோர்ந்
தானந்தப் பௌவத் தாழ்ந்து
கிடந்தெழுந்து நாக்குழறித் தடுமாறி
நின்றிறைஞ்சிக் கிளக்கும் வேதந்
தொடர்ந்தறியா வடிசிவப்ப நகர்புலம்ப
வுலகீன்ற தோகை யோடுங்
கடந்தருளுங் காரணமென் னடியேனாற்
பிழையுளதோ வையா வையா ௧௯

அல்லதையென் றமராலென் பகைஞராற்
கள்வரா லரிய கானத்
தொல்லைவிலங் காதிகளா லிடையூறின்
றமிழ்நாட்டி லெய்திற் றாலோ
தொல்லைமறை யவரொழுக்கங் குன்றினரோ
தவந்தருமஞ் சுருங்கிற் றாலோ
இல்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ
யானறியே னெந்தா யெந்தாய ௨௦

கள்ளேறு கடுக்கைநறுஞ் சடையானே
போற்றிபெருங் கருணை போற்றி
வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே
போற்றியருள் விகிர்தா போற்றி
புள்ளேறு கொடியுயர்த்த புனிதனயன்
றேறாத புனிதா போற்றி
வள்ளேறு சிறுகுழவி மதிநுதலங்
கயற்கண்ணி மணாள போற்றி ௨௧

(பா - ம.) *யாதோ வென்றார். † அன்புருக்கும்.

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு
கையானைப பயநதாய போறறி
வேதமுடி கடநதபர ஞானததி
லானநத விளைவே போறறி
போதவடி வாயநாலவாக கசைவிறநது
நிறைநதபரம பொருளே போறறி
மாதவள நீறணிநத மணாவங
கயறகணணி மணாள போறறி ௨௨

பொககழுடை யாாசெயயும பூசைதவங
கணடுநகும புராண போறறி
தககனமகம பொடியாகத திருபபுருவ
நெரிததகொடுந தழலே போறறி
செக்கமலக கண்ணிடநத கணணனுககுத
திகிரியருள செலவா போறறி
மைககுவளை யனையமணி கணடாவங
கயறகணணி மணாள போறறி. ௨௩

தென்னவ னினன வணண மேததினை செமபொற கூடன
மனனவன கேட்டா காய வாணியால வையை நாட
உன்னது சோதத நாஙகேட் டுவநதன மினிய தாயிற்
றின்னமொன றுளது கேடடி யெனறன னருளிச செய்வான்.

இயம்பரும பதிகடமமு ளாலவா யேறற மீங்குச
சயமபுவா யனநத முளள தானவ ரியககா சிததா
வயமபுரி யரககா வானோ முனிவரா மனித ருளளாா
நயமபெற விதியாற கணட நஙகுறி யனநத முணடால ௨௫

அககுறி களினமேம பட்ட குறியறு பதது நானகாம
இககுறி களினமேம படட குறிகளெட டினைய வெட்டுத
திககுறை வானோ பூசை செய்தன விவறறியாம வநது
புககுறை குறிநந தோழன் பூசிதத குறிய தாகும ௨௬

அறைநதவித தெய்வத தான மனைததுமோ ரூழிக காலத்
திறநதநந தோழன் கணட விலிஙகமா மதனு ளிஙகே
உறைநதன முறைத லாலே யுததர வால வாயாயச
சிறநதிடத தகுவ தினறு முதலிநதத தெய்வத தானம. ௨௭

ஓங்குதண் பணைசூழ் நீப வனத்தைநீத தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மலலேங கணடா யாயினு நீயும வேறு
தீங்குளை யல்லை காடன செய்யுளை யிகழத லாலே
ஆங்கவ னிடததியாம வைதத வருளினால வநதே மென்னு.

பெண்ணினைப் பாகங் கொண்ட பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற மீனவன் கேட்டு வானோர்
புண்ணிய சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெருமை யன்றோ
எண்ணிய பெரியோர்க் கென்று வேந்தனி றைஞ்சி னானே.

அடிபணிந் தேத்தி னானை யருள்சுரந் தசையு மின்னுங்
கொடியணி மனையிற் போகக் கோமளை வல்லி யோடும்
உடனுறை புலவ ரோடு மொல்லைத்தன் கோயில் புக்கான்
வடதிரு வால வாயில் வந்துவீற் றிருந்த வள்ளல் ௧௰

மின்மதிச் சடையி னானபின் னடந்துபோய் விடைகொண் டேகும்
மன்னவன் றனைப்பா டிவந்தவன் றன்னை மாடத்
தன்மைசால் சங்க வாணர் தம்மொடுங் கொடுபோ யென்றும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட புரிசைசூழ் கோயில் புக்கான்

விதிமுறை கதலி பூகங் கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதார் நிறைநீர்க் கும்பங் கதலிகை புனைந்த மன்றற்
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற் சேக்கைமேற் கற்றோர் சூழ
மதிபுனை காடன் றன்னை மங்கல வணிசெய் தேற்றி. ௧௨

சிங்கமான் சுமந்த பொன்னஞ் சேக்கைமே லிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழவ மார்ப்ப மறையவ ரார்க்கங் கூற
நங்கையர் பல்லாண் டேத்த நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு ௧௩

அறிவுடைக் காட னுக்கு மருமைமாண் புலமை யோர்க்கும்
முறைமையா லாரந் தூசு முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னார்
நிறைநிதி வேழம் பாய்மான் விளைநில நிரம்ப நல்கி
அறைகழற் காலிற் பின்னே முடிநடந் திதனை வேண்டும் ௧௪

புண்ணியப் புலவீர் யானிப் போழ்திடைக் காட னார்க்குப்
பண்ணிய குற்ற மெல்லாம் பொறுக்கெனப் பரவித் தாழ்ந்தான்
நண்ணிய கேள்வி யோரு மன்னநீ நுவன்ற சொல்லாந்
தண்ணிய வமுதா லெங்கள் கோபத்தீத் தணிந்த தென்று. ௧௫

இன்னமு மாலவா யெம்மி றையவன் கருணை நோக்காற்
பன்னரும் புகழ்மை குன்றாப் பாக்கிய முனக்குண் டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி யேகினா ராக வந்தத்
தென்னவன் குலேசன் செய்த தவமுருத் திரிந்தா லென்ன.

எரிமருத் தவனி மூன்று மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
புரிமருத் துவனைச் சூழ்ந்த பொருபழி துடைத்தோன சோதி
விரிமருத் துடல்வான றிஙகண மிலைநதவ னருளின வநதான்
அரிமருத் தனனந தெனன னடலரிக் குருளை யனனான். ௩எ

(கலிநிலைத்துறை)

பரிசிலைப் புலவருக கருள்குலே சன்பல பகலகழித்த
திரிமருப பிரலைவெம மழுவெடுத தவனமதிச செனனிமேல்
வரிசிலைப படைபொறித தவனெனப பெறுவர மைநதனும
அரிமருத் தனனிடத தவனிவைத தரனடி யெய்தினன். ௩அ

ஆகச செய்யுள் - உசுசஅ

ஐம்பத்தேழாவது

வலைவீசின படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

மின்றிரித் தன்ன வேணி வேதிய னிடைக்கா டன்பின்
சென்றுமீண் டனையான் கொண்ட பிணக்கினைத் தீர்த்த வண்ணம்
இன்றுரை செய்து முந்நீ ரெறிவலை வீசி னான்முன்
மன்றலங் குழலி னாளை மணந்துமீள் வண்ணஞ் சொல்வாம். ௧

அந்தமி லழகன் கூட லாலவா யமர்ந்த நீல
கந்தர னுலக மீன்ற கன்னியங் கயற்கண் ணாளாங்
கொந்தவி ழலங்கற் கூந்தற் கொடிக்குவே றிட்டத்து வைகி
மந்தண மான வேத மறைப்பொரு ளுணர்த்து மாதோ. ௨

நாதனி னருளாற் கூறு நான்மறைப் பொருளை யெல்லாம்
யாதுகா ரணத்தான் மன்னோ வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர மடைந்தாள் போலக் கவலையுஞ் சிறிது தோன்ற
ஆதர மில்லாய்க் கேட்டா ளஃதறிந் தமலச் சோதி ௩

அராமுக மனைய வல்கு லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுள்ளத் தேழைமார் போல வெம்பாற்
பராமுகை யாகி வேதப் பயனொருப் படாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா யுற்றவிக் குற்றந் தன்னால். ௪

விரதமு மறனு மின்றி மீன்படுத் திழிஞ ரான
பரதவர் மகளா கென்று பணித்தனன் பணித்த லோடும்
அரதன வாரந் தாழ்ந்த வாரமென் முலையா ளஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ வல்லனோ வென்று தாழ்ந்தாள் ௫

வீங்குநீர்ச் சடையா னீங்கு மெல்லியல் பிரிவு நோக்கி
வாங்குநீர்க் கானல் வாழ்க்கை வலைஞர்கோன் மகளாய் வைகி
ஆங்குநீ வளர்நாள் யாம்போந் தருங்கடி முடித்து மென்னத்
தேங்குநீ ரமுதன் னாளைச் செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால். ௬

அன்னது தெரிந்து நால்வா யைஙகரக் கடவு டாதை
முன்னாவந திதனு லன்ரோ மூணடதிச செயதி* யெலலாம
என்னவீர்ங் கவளம் போலாங கிருநதபுத தகஙக ளெல்லாந
தன்னெடுங கரததால் வாரி யெறிநதனன் சலதி மீதால. எ

வரைபக வெறிநத கூாவேன் மைநதனுந் தநதை கையில்
உரைபெறு போத நூலை யொலலெனப பறிதது வல்லே
திரைபுக வெறிநதா னுகச செல்வநான மாடக கூடல
நரைவிடை யுடைய நாத னநதியை வெகுணடு நோக்கா. அ

அடுததுநா மிருக்குஞ செவவி யறிநதிடா திவரை வாயில்
விடுததுநீ யிருநதாய தீஙகு விளைநத துன றனகு மிநதத
தொடுத்ததீங கொழிய வின்ரோ சுறவுரு வாகி வையம
உடுத்தகா ரோத நீாபுக குழலலெனப பணிததான் மன்னே. கூ

வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்†
பெருவலி தன்னைச சாரும பெறறியாற சாபங கூறின
அருவரை நெஞசு போழநத வளளிலை நெடுவேற் செஙகை
முருகனை வணிகா தமமின் மூஙகையா கென்று னிப்பால். ய

நாயக னேவ லாலே நாயகி வலைஞா மாதர்
ஆயது நநதிப புததே ளடுசுற வாகி முநநீா
மேயதுங கருணை வளளன மீனபடுத தணஙகை வேட்டுப
போயது மவடகுக கேளவி புகன்றது முறையிற சொலவாம.

[கலிநிலைததுறை]

சூழும் வார்திரை வையயந துறைகெழு நாட்டுட்
கீழை யாாகலி முகததது நெயதலங கீழ்நீா
ஆழ நீளகருங கழியகழ் வளைநதுகா ரளைநத‡
தாழை மூதெயி லுடுததகோா தண்டுறைப பாககம. கஉ

முடங்கு முள்ளிலை யாறபுதைந தெதிரெதி ரொய்த்து
நுடஙகு கைதைபோ தொடுவளி நூககநின றசைவ
மடங்கு மெய்யராய்க கையிருங கேடக வடடத்
தடங்கி வாளபனித தாடம ராற்றுவா ரனைய. கங

(பா - ம்.) *மூண்ட விசசெய்தி. †சாபம் பெருவலி.
(பா - ம) ‡காரளைந்து, தாதளைநது.

புலவு மீனுணக் கோசையும் புடகளோப் பிசையும்
விலைப காந்திடு மமலையு மீன்கொள்கம் பலையும்
வலையெ றிந்திடு மரவமும் வாங்குமா ரவமும்
அலையெ றிந்திடு பரவைவா யடைப்பன மாதோ கச

வாட்டு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் வண்டலம் பாவைக்
கூட்டு கின்றசோ றருகிருந் துடைந்தபூங் கைதை
பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற் றரங்கஞ்
சூட்டு கின்றன கடிமலர் சூழல்சூழ் ஞாழல் கரு

நிறைந்த தெண்கட லாடிநீ ணெறியிடைச் செல்வோர்க்
கறந்தெ ரிந்தபோற் பொதிந்தசோ றவிழ்ப்பன தாழை
சிறந்த முத்தொடு பசும்பொனும் பவளமுந் திரட்டிப்
புறந்தெ ரிந்திடக் கொடுப்பன மலர்ந்தபூம் புன்னை. கசு

கொன்று மீன்பகர் பரதவர் குரம்பைகட் டோறுஞ்
சென்று தாவிமேற் படர்வன திரைபடு பவளம்
மன்றல் வார்குழ னுளைச்சியர் மனையின்மீ னுணக்கும்
முன்றில் சீப்பன கடலிடு முழுமணிக் குப்பை. கஎ

கூற்றம் போன்றகண் ணுளைச்சியர் குமுதவாய் திறந்து
மாற்றம் போக்கினர் பகர்தருங் கயற்குநேர் மாறு
தோற்றம் போக்குவ வவர்விழித் துணைகளக் கயன்மீன்
நாற்றம் போக்குவ தவர்குழ னறுமலர்க் கைதை* கஅ

அலர்ந்த வெண்டிரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரி னரும்பர்
குலைந்த விழுந்துதேன் றுளும்பிய குமுதமே யல்ல
கலந்த ருங்கட லெறிகருங் காற்பனங் களவாய்
மலர்ந்த ருந்திய குமுதமு மொய்ப்பன வண்டு. ககூ

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவத்தாற்
றூய வானவர் தம்மினுந் தூயனுய்ச் சிறிது
தீய தீவினைச் செய்தியாற் றிண்டிமில் வாணர்
மேய சாதியிற் பிறந்துளான் மேம்படு மனையான். உ0

செடிய காருடற் பரதவர் திண்டிமி னடத்தர்
நெடிய வாழியிற் படுத்தமீன் றிறைகொடு நிறைக்குங்
கடிய வாயிலோ னவர்க்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யன்புசால் குணத்தோன். உக

(பா - ம்.) *நகைமலர்க்கைதை.

மகவி லாமையா லாறறநாண் மறுமையோ டிம்மைப
புகலி லாளென வருநதுவா னொருபகற போது
தகவு சால்பெருந கிளையொடுஞ சலதிமீன படுப்பான
அகல வாாகலிக கேகுவா னதனகரை பொருசார ௨௨

தககமேருமா மலைமக ளுடையிற றவததான
மிகக மீனவன வேளவியில விருமபிய மகவாயப
புகக நாயகி தனபதி யாணையாற புலவு
தொக்க மீனவிலை வலைஞனயேற றவபபயன றரபப * ௨௩

இசசை யாலவ னனபினுக கிரஙகுவாள போலச
செசசை வாயதிறந தழுதொரு திருமக வாகி
நெயசச பாசிலைப புனனைநன னீழலிற கிடநதாள
மைசச காருடற கொடுநதொழில வலைஞாகோன கணடான.

காாகொ ணீாததிரு மாதுகொல சரநதுநீ ருறையும
வாாகொள பூணமுலை மடநதைகொல வனததுறை வாழகைத
தாாகொள பூஙகுழ லணஙகுகொ றடஙகணு மிமைபப
ஆாகொ லோமக வாகியீண டிருநதன ளென்று † ௨௫

பிள்ளை யினமையேற கிரஙகியெம பிரானறமிழக கூடல
வளள லலகிய மகவிது வேயென வலதமதோள
துளள வனபுகூாந தெடுததிரு தோளுறப புலவித
தளள ருநதகைக கறபினு டனதுகைக கொடுததான். ௨௬

பிறவி யநதகன றெரிநதுகண பெறறெனக கழிநத
வறிய னீணிதி பெறறென வாஙகினாள வலைஞா
எறியும வேலையி னாததனா கையெறிந திரட்டிக
குறிய வாணகைவ லைசசியா குழறினா குரவை. ௨௭

பிழையில கறபுடை மனைவியும பெருதுபெற றெடுதத
குழவி யைததடங கொஙகையுங கணகளுங குளிரத
தழுவி முததமிட டுசசிமோந தன்புளந ததுமப
அழகி தாகிய மணிவிளக காமென வளாபபாள ௨௮

புலவு மீனவிலைப பசுமபொனாற செயதபல பூணும
இலகு மாரமும பாசியுங காசிடை யிடுக
குலவு கோவையுஞ சஙகமுங குலததினுக கிசைய
அலகி லாதபே ரழகினுக் கழகுசெய் தணிநதாள ௨௯

(பா - ம்.) * தவப்பயன றாரப்ப. † இருந்தவளென்று.

தொணடை வாய்வலைச சிறுமியர் தொகையொடுந் துறைபோய்
வணட லாடியு நிததில மாமணி கொழிததுங
கண்டன ஞாழல்சூழ கானலங கடிமலா கொய்துங
கொணட லோதிபின றுழதரக குரைகடல குளிததும. ௩௰

தளாநத பைஙகொடி மருஙகுலுந தனனுயிாத தலைவன்
அளாநத வைகலுங குறைபட வவனிடத தாாவங
கிளாநத வனபுமொணா கொஙகையுங கிளரநாட சிறிதில
வளாநது வைகினுள வைகலு முயிரெலாம வளாபபாள ௩௧

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மதிசசடை மகுடமுங கரஙகள
நாலு மாகிய வடிவுடை நநதியுஞ சுறவக
கோல மாகிவெண டிரைககடல குளிததினி திருநதான. ௩௨

குனறெ றிநதவேற குழகனுங கரிமுகக கோவும
அனறெ றிநததந திரமெலாஞ சிரமிசை யடககாக
கனறெ றிநதவ னறிவருங கழனமனத தடககா
னினறெ றிநதகன மததென* வுழககிடா நிறகும ௩௩

கிடடுந தோணியைப படகினைக† கிழிபட விசைபோயத
தடடுஞ சோஙகினை மேலிடு சரககொடுங கவிழ
முடடுஞ சீறிமேல வருமபல சுறவெலா முடுககி
வெடடுங கோடுகோத தேனைய மீனெலாம வீசும. ௩௪

தரஙக வாரினீா கலககலாற றநதிரங கொடுமேல
இரஙகு வான்புல வோாககழு தீகையா லெணணா
புரஙகண மூனறையும பொடிததவ னணையாற புனலிற
கரஙக ணனைகையுங கரநதமீன மநதரங கடுககும. ௩௫

தளளு நீாததிரை போய்நுலைச சேரிகள சாயபபத‡
துளளு நீாகுடித தெழுமறை சூலிறப பாயும
முளளு நீணமருப புடையமீன மொயகல மநதத
தெளளு நீாததுறை நடையற வினனணந திரியும ௩௬

எறறி தாலெனத துறைமகன் யாமிது பிடிககும
பெறறி யாதெனக கிளையொடும பெருவலைப பாசம
பறறி யாழியூா படகுகைத$ தெறிநதனன படகைச
சுறறி வாயகிழித தெயிறறிறப பாயநதது சுறவம. ௩௭

(பா - ம.) * வனமததெண. † படவினை. ‡ சேரிகள் சாய.
(பா - ம்.) $ படவுகைதது.

படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு றத்தெறித் தெறிந்திட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குந்துநீள் வலையெறிந் திங்ஙனம் வெவ்வே
றுடல்பு குந்துழ லுயிரெனப் பரதனு முழல்வான். ௩௮

முன்னர் வீசினாற் பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னர் வீசினான் முன்னுறப் பெயர்ந்தெழும் வலத்தில்
உன்னி வீசினா லிடம்பட வுருத்தெழு மிடத்தின்
மன்னி வீசினால் வலத்தெழு மகரவே றதுதான். ௩௯

எறிவ லைப்படு மகமலர்ந் தீர்ப்பவ னுள்ளம்
மறுத்த லைப்பட வலையினும் வழீஇப்பொரு ளாசை
நெறிம லாக்குழ னல்லவர் நினைவென நினைவுற்
றறிப வாக்கரி தாம்பரம் பொருளென வகலும். ௪௰

ஏவ லாளரோ டின்னவா றின்னமீன் படுத்தற்
காவ தாந்தொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படுப்பவ ரென்றிருங் கானற்
காவ லாளனும் பரதருங் கலங்கஞ ருழந்தார். ௪௧

சங்க லம்புதண் டுறைகெழு நாடனிச் சலத்தின்
துங்க மந்தர மெனக்கிடந் தலமருஞ் சுறவை
இங்க ணைந்தெவன்* பிடிப்பவ னவனியா னீன்ற
மங்கை மங்கலக் கிழாளென மணம்வலித் திருந்தான். ௪௨

நந்தி நாதனு மினையனா யங்கய னாட்டத்
திந்து வாணுத லாளுமங் கனையளா யிருப்பத்
தந்தி நாலிரண் டேந்திய தபனிய விமானத்
துந்து நீர்ச்சடை யாரமண் முன்னினா மன்னோ ௪௩

உயர்ந்த சாதியுந் தம்மினு மிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்த நெஞ்சுடை வலைக்குலக் கன்னியை வேட்பான்
வியந்து கேட்பதெவ் வாறவர் வெறுக்குமுன் னவருக்
கியைந்த மீள்வலை யுருவெடுத் தேகுது மென்று. ௪௪

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

கருகிருண் முகந்தா லன்ன கச்சினன் கச்சோ டார்த்த
சுரிகையன் றோணமே லிட்ட துகிலினன் குஞ்சி சூட்டும்†
முருகுகொப் பளிக்கு‡ நெய்தற் கண்ணியன் மூத்த வானோர்
இருவரு மறையுந் தேடி யிளைப்பவோர் வலைஞ னானான். ௪௫

(பா - ம.) * அங்கணைந்தெவன்.
(பா - ம்.) †குஞ்சிசூட்டும்; குஞ்சிசூடும். ‡கொப்புளிக்கும்,

முழுதுல கீன்ற சேற்கண் முதல்வியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச் சபித்தவா றென்னை யென்றும்
பழிபடு சாப மேறாப் பரதராய் வரவும் வேண்டிற்
றழகிது நன்று நன்றெம் மாலவா யடிகள் செய்கை. ௪௬

தன்பெருங் கணத்து ளானோ தலைவனுஞ் சலதி வாணன்
என்பதோர் தோன்ற வேட மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வென்புற மலைப்பக் காவி மீனிடு குடம்பை தாங்கிப்
பின்புற நடந்து செல்லப் பெருந்துறைப் பாக்கம் புக்கான். ௪௭

கழித்தலைக் கண்டற் காடுங் கைதையங் கானு நெய்தற்
சுழித்தலை கிடங்கு* நீத்துச் சுஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சுமந்து வார்கள் வார்ப்பவா யங்காந் தாம்பல்
குழித்தலை மலர்பூங் கானற் கொடுவலைச் சேரி சேர்ந்தான்†.

பெருந்தகை யமுதனாளைப் பெருதுபெற் றெடுப்பா னேற்ற
அருந்தவ வலைஞர் வேந்த னதிசய மகத்துட் டோன்ற
வருந்தகை யுடைய காளை வலைமகன் வரவு நோக்கித்
திருந்தழ குடைய நம்பி யாரைநீ செப்பு கென்றான். ௪௯

சந்தநான் மறைகட் டேறாத் தனியொரு வடிவாய்த் தோன்றி
வந்தமீன் கொலைஞன் கூறு மதுரையில் வலைஞர்க் கெல்லாந்
தந்தைபோற் சிறந்து ளானோ தனிவலை யுழவ னல்ல
மைந்தனை யான்ப டைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்ல னாவேன்.

அல்லது வானமீ னெல்லா மகப்பட வலைகொண் டோச்ச
வல்லவ னாவே னென்ன மற்றிவன் வலைஞன் கோலம்
புல்லிய மகன்கொன் முன்னம் புகன்றசொல் லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ் சோதனை காண்டு மென்னா. ௫௧

தொண்டுறை மனத்துக் கான்ற றுறைமக னஃதே லிந்தத்
தண்டுறை யிடத்தோர் வன்மீன் றழலெனக் கரந்து சீற்றங்
கொண்டுறை கின்ற தைப் குறித்தது பிடித்தி யேலென்
வண்டுறை கோதை மாதை மணஞ்செய்து தருவே னென்றான்.

சிங்கவே றனையான் காலிற் சென்னடைப் படகிற் பாய்ந்து
சங்கெறி தரங்கந் தட்பத் தடங்கடல் கிழித்துப் போகிக்
கங்கரா னனைக் காளை வரையெனக் கிளைத்துத் தோண்மேற்
றெங்கலிற் கடந்து ஞானத் தொகுமணி வலையை வாங்கி. ௫௨

(பா-ம்.) *சுழித்தலைக் கிடங்கு. †சேரி சார்ந்தான்.

செவ்விதி னோக்கி யாஙகு திருகின் றெறிநதான பககங
கௌவிய மணிவில வீச விசையொலி கறஙகிப் பாயப்
பைவிரித துயிரததது நாகம விழுஙகவாயப பட்ட மீனபோல
வெவவினைச சுறவே றையன விடுவலைப பட்ட தனறே. ௫௪

மாசறு கேளி ரன்பின் வலைபபடு வலைஞா கோனறுப்*
வீசிய வலையிற் பட்ட மீனினைச சுருககி வாஙகிக
காசெறி தரஙக முநநீாக கரையிடை யிட்டான களவாய
மூசுதே னெனன வார்ததது மொய்ததன பரதச சாதி ௫௫

கிளையுநங கோனும் வீசு வலைஞாாயக கிளாதோ ளாறறல
விளைவொடு முயலைறு பன்னாள விளைசெயப படாத மீனிவ்
விளையவ னொருவன றனே யொருவிசை யெறிநதா னீாததான
அளியநங் குலததோா தெயவ மகனிவ னாகு மெனறா. ௫௬

கைதைசூழ துறைவ னோகை கைமிகப பமலை யேங்க
நொய்தெனு நுசுபபிற களவாய் நுளைசசியர் குரவை தூஙகப்
பைதழை பகுவாயக கசசைப பரதவற கலஙகன ஞாழல
செய்தபூங கோதை† மாதைத திருமணம புணாததி னானே. ௫௭

அங்கிலை வதுவைக கோல மாயின மருக னாரும
மின்னிலை வேறக னாளும விண்ணிடை விடைமேற கொணடு
தஙகிலை வடிவாயத தோனறத தடஙகரை மீனந தானும
நனனிலை வடிவே போனறு நதியாய் முநதித தோனற. ௫௮

கொறறவெள விடைமேற காடசி கொடுததவா கருணை நாட்டம
பெறறவின மேலைச சாாபாற பிணிததவிப பிறவி யாககைச‡
சிறறறி வொழிநது முநநீாச சோபபனல லறிவு தோனறப
பொற்றனு மேரு வீரன பூஙகழ லடிக்கீழத தாழநதான ௫௯

இரக்கமி லிழிநத யாக்கை யெடுததுழ லேழை யேனைப
புரக்கவின் றெனபோல வநத புணணிய வடிவம் போறறி
அரக்கெறி பவளச செவவா யணங்கினை மணநதெனை பாசங
கரககவெள விடைமே னின்ற கருணையே போறறி யென்றான.

அகவிலான பரவி நினற வன்டனை நோக்கிப பனனாள
மகவிலா வருததத§ நோககி யுமையைநா மகளாத தநது
தகவினன மணநதே நீயித தரணியிற றனத னென்ன
நகவிலாப போக மூழ்கி நமமுல கடைவா யெனன. ௬௧

(பா - ம்.) *கோன்றான். †ஞாழற் செய்தெழுஙகோதை.
(பா - ம்.) ‡பிறவிவாழகைக. § மகவிலாவருமை.

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த பெருந்துறைச் சேர்ப்பற் கன்று
தண்ணளி சுரந்து நல்கித் தருமமால் விடைமேற் றோன்றி
விண்ணிடை நின்றான் சென்றான் வேதத்திரப் படையா னோடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு முத்தரக் கோசமங்கை. ௬௨

அங்கிருந் தநாதி மூர்த்தி யாதிநான் மறைக ளேத்துங்
கொங்கிருங் கமலச் செவ்விக் குரைகழல் வணங்கிக் கேட்ப
பங்கிருந் தவட்கு வேதப் பயனெலாந் திரட்டி முந்நீப
பொங்கிருஞ் சுவைபோ லட்டிப் புகட்டினான் செவிக ளார ௬௩

[வேறு.]

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதினா யிரவருக்கு மளித்துப் பாச
வெவ்வேலை கடப்பித்து வீடாத பரானந்த வீடு நல்கி
மைவேலை யனையவிழி யங்கயற்க ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்
இவ்வேலை நிலம்புரக்க முடிகவித்துப் பாண்டியனென் றிருந்த மூர்த்தி.

ஆகச் செய்யுள் - ௨௭௪௨

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கலைவீசு மதிசசடையோன கடற்றுறைவன றலைசசென று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசும பரிசிதுமேல
அலைவீசும புனலவாத வூரரைவந தவிசசைவலி
நிலைவீசிப பணிகொண்ட நெறியறிநத படிமொழிவாம. ௧

தொடுததவறு மையுமபயனுந தூககிவழங குநாபோல
அடுததவயல குளஙிரபபி யறமபெருககி யவனியெலாம
உடுததகட லொருவாககு முதவாத வுவரியென
மடுததறியாப புனலவையைக கரையுளது வாதவூா ௨

விழவறு நகரெஙகும விருநதறு மனையெஙகும
மழவறு மகிழவெஙகு மறையறு கிடையெஙகும
முழவறு வரஙகெஙகு முகிலறு பொழிலெஙகும
உழவறு வயலெஙகு முடமபறு வுயிரென்ன ௩

ஆயவளம் பதியதனி னமாததியரி லருமறையின
றாயசிவா கமநெறியின றுறைவிளஙக வஞசனையான
மாயனிடும் புததவிரு ளுடைநதோட வநதொருவா
சேயவிளம பரிதியெனச சிவனருளா லவதரிததாா. ௪

போவாத வூரரெனப பெறறுததம பிறஙகுமறைச
சாரவாய நூலவழியாற சடஙகெலலா நிறைவெயதி
நீரவாய விளமதிபோ னிரமபுவாா வேதமுதற
பாரவாயெண ணெணகலையும பதினாறுண டினிறபயினறாா ௫

இததகையோா நிகழ்செய்தி யறிநதவாசென றியமபவரி
மாததனபாண டியனகேடடு வரவழைதது மறறவரைச
சிததமகிழ வரிசையினுற சிறபபளிததுத* தன்கோயில
விததகன் மதியமைசசினை றெழிலபூட்டி மேமபடுததான். ௬

(பா - ம) *வரிசை யிறைச சிறப்பளிதது.

செற்றமிகுங கருவிகளின் றிறநூலு மனுவேந்தன்
சொறறபெருந தொன்னூலுந துளககமற விளககமுறக்
கற்றறிநதோ ராதலினறு காவலறகுக கண்போன்ற
முறறுணாநத வமைசசரினு முதலமைசச ராய நிகழவாா. ௭

புலலாதாா முரணடககிப பொருள்கவாவா ரெனபதெவன்
சொலலாத பலவேறு தீபததுச செங்கோன்மை
வலலாருந தததமதேத தரியபொருள வரவிடுதது
நலலாரா யொபபுரவு நடபடைய நடககினறாா. ௮

அண்ணலரி மருததனனுக கடல்வாத வூரமைசசா
கண்ணுமிகு கவசமுமபோற காரியஞசெய் தொழுகுவாா
தணணளிசெய தவனியெலாந தனகிளைபோற குளிாதூங்க
வணணமதிக குடைநிழறறி முறைசெயது வாழுநாள். ௯

[கலிநிலைததுறை]

மெய்மமை யாமபொருள விவேகமும வேறுபா டாய
பொய்மமை யாமபொருள விவேகமும புநதியுட டோன்ற
இமமை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகநது
செமமை யாகிய கருததராயப பரகதி தோவாா. ௰

புதந ராதியோா புறவுரை நெறிகளும பொயயா
நிதத வேதநூ றமூவிய வகவுரை நெறியுஞ
சிதத மாசறுத தரனருட டெளிவியா வதனுன்
மிததை யாணவத தொடககறு திலலையாம வீடும். ௰௧

பத்தி செயதர னருளபெறும பததருக் கன்றி
முததி யெயதரி தெனமறை மொழிவதப பொதுநூற
சததி யபபொருட டெளிவெலாஞ சததிநி பாதர்க
குய்தது ணாததுவ தாகம மெனபாமெய யுணாநதோா. ௰௨

வேத வாகமச செனனியில விளைபொரு ளபேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருடபிணி யவிழ்தது
நாத னுகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும
போத னுகிய குருபரன் வருவதெப பொழுதால. ௰௩

கரவி லாதபே ரன்பினுக கெளிவருங் கருணைக
குரவ னாருரு ளன்றியிக கொடியவெம் பாசம்
புரையில கேள்வியாற கடபபது*புணையினு லன்றி
உரவு நீாக்கடல் கரஙகொடு நீநதுவ†தொககும். ௰௪

(பா - ம்.) *கேள்வியாற் கழிப்பது, † கரங்கொடு நீங்குவது.

என்றவ வாதவூர்*மறையவ ரினபவீ டெய்தத
துன்று மாசையாற றெட்டக குண்டு சுருதியா கமநூல
ஒன்று கேளவியோர வருநதொறு முணரநதவ ரிடைததாளு
சென்று காணடொறு மளவளாயத தோகுவா ராளுர ௰௫

எண்ணி லாரிடத தளநதளந தறிபொரு ளெலலாம
உணணு நீரவிடாயக் குவரிநீ ருணடவ ரொபப
அணண லாரகத தமைவுறு தரசனுக குயிருங
கண்ணு மாயமைச சுரிமையுங கைவிடா தியலவார. ௰௬

களளக் காதல னிடததனபு கலநதுவைத தொழுகும
உளளக் காரிகை மடநதைபோ லுமபரைக காபபான
பளளக காரியுண டவனிடத துளளனபு பதிநது
கொளளக காவல னிடைபபுறத தொழிலுமுட கொணடார. ௰௭

இனன செய்கையி னொழுகுவா ரொருபொழு தேகித
தெனனர தமபிரா னவையிடைச சென்றெதி ரினறார
அன்ன போதடு பரிநிரை காபபவ ரரசன
முன்னர வநதுதாழந தொருசிறை நினறிது மொழிவார ௰௮

மறநத வாதவேல வலவநம வயபபரி வெளளத
திறநத வாமபரி போகநின றெஞசிய வெலலாம
நிறைநத நோயவு நெடிதுழப புடையவு மனறிச
சிறநத வாமபரி யொனறிலை தோநதிடி னெனறார ௰௯

மன்றல வேமபனும வாதவூர வளளலை நோககி
இனறு நீரநம தறைதிறந திருநிதி யெடுததுச
சென்று வேலையந துறையிலவந திறங்குவ தெரிநது
வெனறி வாமபரி கொடுவரப போமென்று விடுததான ௨௰

உள்ளம வேறுபட் டமைசசிய னெறியினின றொழுகும
வளள லாரநிதி யறைதிறந தருமபெறல வயமான
கொளள வேணடிய பொருளெலாங கொணடுதா ழிறுககி
வெள்ளை மாமதி வேநதனை விடைகொடு போவார. ௨௧

எடுத்த பொறசுமை யொடடகத திடடுமுன னேக
விடுதது விண்டொடு திணடிமில†விடையவன கோயில்
அடுத்த விழ்நதபொன் னமபுயத தடமபடிந தனைய
மடுதத டங்கரைச சிததியைங கரததனை வணங்கா. ௨௨

(பா - ம்.) * என்றிவவாதவூர. † திண்டிறல்.

கருணை நாயகி யஙகயற கண்ணியெம் பிராட்டி
அருண நாணமலாச செயயசீ றடி*ததல மிறைஞசி
வருண ஞாபெரு வயிற்றுநோய வலிகெடுத த தாணட
தருண நாணமதிச சடையுடைய யடிகண் முன்றுழா. உங

ஒன் று வேணடுமிப பொருளெலா முனக்குமைம பொறியும
வென றுவேணடுநின னனபாககு மாககுக வெள்ளி
மனறு வேணடிநின றுடிய வளளலென குறையீ
தென் று வேணடிநின றேததுவாாக் கிறைவனின் னருளபோல்.

ஆதி சைவனு மருசசக னொருவனை ரணைநது
பூதி யீநதன னமக்கிது போலிலை நிமிததம
ஈது நனனெறிக கேதுவென றிருகையேற றணிநது
வேத நாதனை யிறைஞசினா விடைகொடு மீணடாா உ௫

[கலிவிருததம்]

இனனிய மதிாநதன வெழுநதன பதாதி
துனனிய விணைக்கவரி துளளின துகிாககாற
பொனனியன மதிககுடை நிழனறன†பொலஙகொண
மினனிய மணிசசிவிகை மேறகொடு நடநதாா உசு

மறறிவா வழிபபடுமுன மாறிநட மாடும
வெறறிவிடை யாரிவா வினைதநொகையி னைபபும
பறறிய விருடடுமல பககுவமு நோககா
உறறடிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வுன்னு. உஎ

சநதமறை தீணடரிய தஙகருணை யாலோா
அநதணா குலககுரவ னாகியடி நீஙகா
மைநதாபலா தமமொடு பெருநதுறையில வநதோா
கொநதலா நெருங்கிய குருநதடி யிருநதாா உஅ

பொருஙகட லனீகமொடு போயபபுற வடுதத
இருஙகட மளபபில கடநதெழு பிறபபாங
கருஙகடல கடககவரு வாாகருணை வெளளப
பெருஙகட னிறைநதுறை பெருநதுறை யடைநதாா. உகூ

அடுததிட வடுததிட வகததுவகை வெளளம
மடுததிட முகிழததகைம மலாககமல முசசி
தொடுததிட விழிபபுன றுளிததிட விணைககே
விடுததிடு மனததருள விளைநதிட நடநதாா ௩0

(பா - ம.) * சீரடி. † கிழறறின.

பித்திது வெனப்பிறர் நகைககவரு நாலாஞ
சததிபதி யததமது சத்தறிவு தன்னைப
பொததிய மலத்தினும வெரீஇசசுமை பொறுத்தோன்
ஒத்திழி பிணிபபுறு மொருததனையு மொததார.

நெருப்பிலிடு வெண்ணெயென நெஞசுருக வென்னை
உருககுமித னாலெனை யொளிததமல வாறறல்
கருககுமவ னாகியெனை யாளகருணை வெள்ளம
இருககுமிட னேயிதென வெணணிநகா புக்கார.

காயிலை யடைநதகழு முட்படை வலததார
கோயிலை யடைநதுகுளிர வான்புனல் குடைநது
வாயிலை யடைநதுடல மணணுற விழுநது
வேயிலை யடைநதவரை மெயப்புகழ வழுத்தா

ஆலய மருஙகுவல மாகவரு வாரமுன
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டனைச்
சீலமுனி வோரதெளிய மோனவழி தேறறுங
கோலமுறை கின்றதோர் குருநதையெதி கணடார்.

வேத நூலொரு மருங்கினு மெய்வழிச சைவப்
போத நூலொரு மருஙகினும புராணததுட் கிடநத
கீத நூலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
பேத நூலொரு மருஙகினும வாய்விட்டுப பிறஙக

சுருதி கூறிய வறமுத னான்குமத தொனனூற
கரிய தாஙகதிக கேதுவென் றுகமங காட்டுஞ
சரியை யாதிநாற் பாதமுந தலைதெரிந துணாநத
பெரிய மாணவா கழகமும வினாவிடை பேச.

சரியை வலல்மெய்த் தொணடருஞ சமபுவுக கினிய
கிரியை செய்யுநன் மைநதருங கிளாசிவ யோகந
தெரியுஞ சாதகக கேளிருந தேசிகத தனமை
புரியும் போதகச செலவரு மளயிலா பொலிய.

ஒழித்த நோன்பின ராடலர் பாடல ருலகம
பழிதத செய்கைய ரழுகையா நகையினா பாசங
கழிதத கண்ணினா லரனுருக் கண்டுகொண் டுலகில்
விழிதத கண்குரு டாத்திரி வீரரும பலரால.

கரவி னுள்ளமாம் விசும்பிடைக காசற விளங்கும்
பரசி லாசசுடர்க குதயமீ றின்மையாற் பகலும
இரவு நோபடக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாதிநோன பிழநதுறை விஞ்சையா பலரால். ௧௯

உடையுங கோவண முண்டியுங கைபபலி யுறவென்
றடையுங கேளிரு மரனடி யாரகண்டி கலன்கண்
படையும பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலீ
றிடையின் றுமிடத் துறஙகுவ திஃதவா வாழ்க்கை ௨௰

இத்த கைபபல தொண்டாதங் குழாததிடை யாலம்
ஒதத பைங்குருந தடியினில் யோகவா சனததிற
புதத கதவெழு தியசிவ ஞானமெயப போதங
கைதத லநதரித திருபபதோர் கருணையைக் கண்டார். ௨௧

மன்று ளாடிய வானந்த வடிவமும வடவால
ஒன்றி நாலவருக கசைவற வுணாததிய வுருவும
இன்று நாயினேற கெளிவநத விவவுரு வென்று
அனறு நாயகன குறிபபுளத துணாததிட வறிநதாா ௨௨

முனப ணிநதன ரணிநதன ரஞசலி முடிமேல
எனபு நெககிட வுருகின ரினியரா யெளிவந
தன்பெ னுமவலைப படடவ ரருளவலைப படடாா
துன்ப வெமபவ வலையறுத திடவநத தொண்டா ௨௩

கால முஙகழுக காட்சியு *நிமிததமுங கடிநதாா
சீல மாணவா செவ்விதோ தேசிக னென்ன
மூல வாகம மோதினுன் முறுககவிழ் கழுநீா
மாலை சாநதணிந தடியினமேல வனகழல வீககி. ௨௪

அணணல வேதிய ரொழுககமு மனபுங கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவுயிா பொருளபுன லுடன்கவாந துள்ளக்
கண்ணி னுன்மலங் கழீஇபபத கமலமுஞ சூட்டி
வண்ண மாமலாச செஙகரஞ சென்னிமேல வையா. ௨௫

சூக்க மாகுமைந தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத துய்த்துப்
போககு மீட்சியுட் புறமபிலாப பூரண வடிவம்
ஆககி னுனொரு தீபகம போல்வரு மண்ணல. ௨௬

(பா - ம்.) நிமிததமுங் கருதாா.

பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் றனையுங் குருமொழி செய்த்துந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மையு மறந்துமெய்ப் போத
மூர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலா வாதவூர் முனிவர் சஎ

தேனும் பாலுந்தீங் கன்னலு மமுதுமாய்த் தித்தித்
தூனு முள்ளமு முருக்கவுள் ளொளியுணர்ந் தின்பம்
ஆன வாறு*தேக் கிப்புறங் கசிவதொத் தழியா
ஞான வாணிவந் திறுத்தன ளன்பர்தந் நாவில் சஅ

தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர் துளும்ப
அழுத கண்ணினர் பொடிப்புறு மியாக்கையர் நாக்குத்
தழுத ழுத்தவன் புரையினர் தமையிழந் தழல்வாய்
இழுதை யன்னமெய் யினர்பணிந் தேத்துவா ரானார். சகூ

பழுதி லாதசொன் மணியினைப் பத்திசெய் தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினை முறைதொடுத் தலங்கல்
அழுது சாத்துமெய் யன்பருக் ககமகிழ்ந் தையர்
வழுவி லாதபோ மாணிக்க வாசக னென்றார் ரு0

பாட்டிறக் கின்புறு குருபரன் பாதமேற் கண்ணீர்
ஆட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற் போதவின் னமுதை
ஊட்டித் தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூட்டிச் சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானார் ருக

ஆசை வெம்பவ வாசனை யறுமா ணிக்க
வாச கப்பிரான் றேசிகன் மாணவ ரோதும்
ஓசை யாகம வுபநிடப் பொருளெலாங் கேட்டு
நேச மங்குவைத் திருந்தன ரதுகண்டு நிருத்தன். ருஉ

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின்னஞ் சின்னூட்
டிருச்செவியி லருந்தவுங்கைச் செம்பொ னெல்லாம்
பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும்
பணிகொடுப்பாண் டியனையிவர் பண்பு தேற்றி
முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாது
முடித்திடவுந் திருவுள்ள முன்னி மெய்தி
எத்தித்தொண் டரைக்கருமஞ் சிறிதுண் டிங்கே
யிருத்தியென வுருக்கரந்தா னடிய ரோடும். ருங

(பா - ம்.) * தேக்கிய புறம்.

கனவில்வருங் காடசியெனக் கருணை மூாததி
காடடிமறைத் தலுமன்பா சலககத தாழந்து
நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வினறு நாதன
ஞமலிககுத தவிசிடட நலமபோ லெனனை
நினைவரிய திருமேனி காட்டி யாண்டு
நீததனையென் றையுற்று நெஞசந தேறி
இனவடியா ருடனகூடடா தேகி ஞயோ
வெனனையுமென வினையையுமிங கிருததி யெநதாய. ௫௪

வஞசவினைக கொளகலஞ முடலைத தீவாய்
மடுககிலேன் வரையுருண்டு மாய்பபே னலலேன்
நஞ்சொழுகு வாளாலுங குறைப்பே னலலே
ஞதனே யதுவுநின துடைமை யெனறே
அஞசினேன ருனேயு மழியா தாவி
யையனே நினைபபிரிநது மாறற கில்லேன
எனசெயகோ வெநதாயோ வெநதா யோவென
றிரஙகினா புரணடழுதா ரினைய சொலவாா ௫௫

வறியவனு* மொருபிறவிக குருடன கையில
வநதபெரு விலைமணிபோன மழலை தேருச
சிறியவனு† மொருமதலை கையிற கொணட
செமபொனமணி வளளமபோற றேவா யாாககும
அறிவரியாய் சிறியேனை யெளிவந தாணட
வருமையறி யேனறுனபத கழுவத தாழப
பிறிவறியா வனபரொடு மகனருய கலலாப
பேதையேன குறையலதெம பிராஞு லெனனே. ௫௬

[கலிப்பா]

மணஞதி யாருறு மனநதுழாவித தடுமாறிப
புணஞகி யெனைககாஞ துழலகினறேனைப போதவருட்
கணஞ லவைமுழுதுங கரையநோககி யாஞயானென
றெண்ஞ வெனைததநதா யெஙகுறறுயோ வெநதாயே ௫௭

வாஞதி யைநதுமுதல் வகுததவோசை முதலைநதும
ஆஞதி யஙகுமன மாதிநானகும வழியடைபபத
தேஞதி யறுசுவையுங கழியவூறுந தெளளமுதம
யாஞர நல்கினையா லெங்குற்றுயோ வெநதாயே ௫௮

(பா - ம்.) *வறியனும். †சிறியனும்.

மாசாய் மறைக்குமல வலியுமநா னும வேறின்றி
ஆசா விகாரமல* மாயினேனைப பொருட்படுத்திப்
பேசாத வின்புருவி† னின்றேனென்னைப பினவைதத
ஈசா வெனையிஙகிட் டெஙகுறறாயோ வெநதாயே. ௫௯

[கலிநிலைததுறை]

என் று வாய்திறந தரறறினு ரிரஙகினர் புனிறறுக
கன் று நீஙகிய வாவெனனக கரைநதநெஞ சினராய்ச்
சென று கோபுர வாயிலின புறமபுபோய்த திரணடு
நின்ற காவலன றமாகளை நோநதனா நோக்கா. ௬௰

துஙக வாரியிற கடுமபரித தொகையெலா மாடித்
திங்க ளினறலை வருமென முன்புபோயத தென்னா
புங்க வன்றனக் குணா ததுமின் போமென விடுததார்
அஙக ணையகன பெருந துறை நாயக னனபா ௬௧

புரசை மாவயப் புரவிதோப பொருநர்போய்ப பொறிவண்
டிரைசெய் தாமுடி வேநதன்முன னிறைஞசினு ருள்ள
துரைசெய தாரது கேடடொன று முரைததில னிருநதான்
நிரைசெய் தாரப்பரி வரவினை நோககிய நிருபன் ௬௨

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக
கொளள நலகிய பொருளெலாங் குருநதிலவந தாண்ட
பிளளை வாண்மதிச சடைமுடிப பெருநதுறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம பெருகமுன வேண்டியாங குயபபாா. ௬௩

சிறந்த பூசைக்குந திருவிழாச சிறபபுகககு செல்வம்
நிறைநத வாலயத திருபபணித திறததுககு நிரபபி
அறநத வாதபே ரனபாககுஞ செலுததியத தலததே
உறைநத வாவற வினைண மொழுகுநாள கழிபபாா ௬௪

எலலை கூறிய குளிர்மதி யடுக்கவந தெய்த
மல்லல் யானையா னின்னமும் வயபபரி வநத
திலலை யாலிது வெனனென வோலைபு மெழுதிச
செல்ல வுய்ததனன் வாதவூ ரமைசசாதந திருமுன். ௬௫

மன்ன வனறிரு முகங்கணடு முறைமையால வாஙகி
அன்ன வாசகந தெரிநதுகொண டாதியீ றிலலா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன மூழ்கிய முனிவா
என்னை வேறினிச் செய்யுமா றெனறுநின றயர்வாா. ௬௬

(பா - ம்.) *விகாரமயம். †அன்புருவின்.

சிந்தை யாகிய செறுவினுட் சிவமுத லோங்கப்
பந்த பாசமவே ரறக்களைந் தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் றாகிய வானந்த போகந்
தந்த தேசிக வுழவன்றனை கோயிலைச் சார்ந்தார். ௧௭

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்னு யகனே பொன்னுட
ரேறே யேறு கொடியுயர்த்த
மன்னு தென்னு பெருந்துறையெம்
மணியே வழுதி பொருளெல்லாம்
நின்னு லயத்து நின்னடியா
ரிடத்துஞ் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னு னவனுக் கென்கொண்டு
பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறே. ௧௮

என்னு விறைஞ்சி யெழுந்தேத்தி
யிரந்தா ரெதிரே பெருந்துறையின்
மின்னூர் சடைமேற் பிறைமுடித்தோன்
விசும்பி னிறைந்த திருவாக்கான்
மன்னு னவற்குப் பரியெல்லாம்
வருமென் றோலை விடுதியெனச்
சொன்னு னதுகேட் டகத்துவகை
துளும்பி வரைந்து சுருள்விடுத்தார். ௧௯

அந்த வோலைப் பாசுரமு
மறையக் கேட்டு நின்றாங்கோர்
சிந்தை யானு மகிழ்சிறப்ப
விருந்தான புரவித் தேரோடும்
வந்த வாதிச் செங்கதிரோன்
மறைந்தா னவனுல வையமெலாம்
வெந்த வேட்கை தணிப்பானபோன
முளைத்தா னாதி வெண்கதிரோன்.* ௨௰

அன்று துயிலும் வாதவூ
ரடிகள் கனவிற் சுடர்வெள்ளி
மன்று கிழவர் குருந்தடியில்
வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி

(பா - ம்.) *ஆழிவெண்கதிரோன்.

வென்றி வேந்தன் மனங்கவரும்
விசயப் பரிகொண் டணைகின்றேம்
இன்று நீமுன் னேகுதியென்
றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தார் ௭௧

கனவி னிடத்துந் தேவர்க்குங்
காண்டற் கரிய கருணையுருக்
கனவி னிடத்துங் கனவிடத்து
மெளிதே யன்றோ நமக்கென்னா
நினைவி னிடைக்கொண் டிருக்கின்றா
ரிருந்தா ரந்தச் சுடருள்ளத்
தினவி ருளைத்தின் றெழுவதென
வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுங்க ௭௨

எழுந்தா ருடைய பெருந்துறையா
ரிருதாள் பணிந்தா ரினிப்பிறப்பில்
அழுந்தா வழிக்கொண் டாரடைந்தா
ரகன்றா நெறிக ளவிர்திங்கட்
கொழுந்தார் சடையார் விடையார்தென்
கூட லணைந்தார் பாடலிவண்
டுழுந்தார் வேந்தன் பொற்கோயி
லுற்றார் காணப் பெற்றாரால். ௭௩

மன்னர் பெருமா னெதிர்வந்த
மறையோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னர் முறையாற் செய்தொழுகி
முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தென்னர் பெருமா னெவ்வளவு
செம்பொன் கொடுபோ யெவ்வளவு
நன்ன ரிவுளி கொண்டதெனக்
கேட்டான் கேட்ட நான்மறையோர் ௭௪

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட
புரவித் தொகையு மனைத்தவைதாம்
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம்
பெருமா னிதனுற் றரங்கபதி
என்னு நாமம் பெறுதிமதி
யென்று ரென்ற மந்திரர்க்குத்
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளஞ்
செய்து விடுப்பச் செல்கின்றார். ௭௫

பொன்னங் கமலத் தடம்படிந்து
புழைக்கை மதமா முகக்கடவுள்
தன்னங் கமலச் சரணிறைஞ்சித்
தனியே முளைத்த சிவக்கொழுந்தை
மின்னங் கயற்கட் கொடிமருங்கில்
விளைந்த தேனை முகந்துண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு
மூன்று மன்பாயத் தோன்றினார். ௭௬

மன்னே யென்னை யாட்கொண்ட
மணியே வெள்ளி மன்றுடைய
அன்னே யடியேன் வேண்டியவா
றரச னீந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டென் பணிகொண்டாய்
முனியா தரச னணிமகிழ
என்னே புரவி வருமவண்ண
மென்று வேண்டி நின்றிடலும். ௭௭

மெய்யன் புடையா யஞ்சலைநீ
வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும் பரியனைய
வயமாக் கொண்டு வருதுமென
ஐயன் றிருவாக் ககல்விசும்பா
றெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
பொய்யன் பகன்றா சிவன்கருணை
போற்றி மனையிற் போயினார் ௭௮

[ஷை வேறு]

கடிமனை யடைந்த வெல்லை வாதவூர்க் காவ லோரை
மடிமையிற் சுற்றத் தோருங் கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையு ளாரு மேதி லாளரும் பிறரு மீண்டி
இடிமழை வாய்விட் டென்னப் புந்திக ளினைய சொல்வார். ௭௯

மந்திரக் கிழமை பூண்டு மன்னவர்க் கருமஞ் செய்வ
தந்தணர்க் கறனே யல்ல வமைச்சிய லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசர்க் கேற்ற செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மனுநூல் வல்லோர் சாற்றுவா ரன்றே வையா, ௮௰

அரைசிய லமைச்சு நீதி யாய்ந்தறுந கட்கு நாஙகள்
உரைசெய்வ தெவனீர செய்வ தொன்றுநன் றுவ தில்லை
விரைசெறி தாராற் கின்று வெமபரி வருவ தாக
வரையறை செய்தீர் நாளை யென்சொல வல்லீ ரையா. அக

தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர் சாரவுளோர் தக்க சான்றோர்
குழுவினைக் காக்க வேண்டும குறிபபிலீர போறு நீவிர
ஒழுகுறு செயலி னாலே யுஞசெய லுமக்கே சால
அழகிது போது மென்னக கழறினா ரதுகேட் டையன் அஉ

சுற்றமுந தொடாபு நீத்தேந துனபமு மின்பு மறறேம
வெறறுடன மானந தீர்நதேம வெறுககைமேல வெறுககை வைததேம
செறறமுஞ செருககுந காய்நதேந தீவினை யிரணடுந தீர்நதேம
கற்றைவா சடையான் கோலங் காட்டியாட கொணட வனறே.

தநதைதாய் குரவ னுசான சஙகர னிராசை பெணடீர
மைநதாபல னுயிருஞ சுறற மாசிலா வீச னனபா
அநதமில பிறவி யேழு மடுபகை யெனப தோர்நதேம
எநதையார கருணை காட்டி யெமமையாட கொணட வனறே.

ஊரெலா மடட சோறு நமமதே யுவரி சூழநத
பாரெலாம பாய றுனனற கோவணம பரிகரு மாடை
சீரெலாஞ சிறநத சாநதந தெய்வநீ றணிபூண கணடி
நீரெலாஞ சுமநத வேணி நிருததனுட கொணட வனறே அரு

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம]

இறககினு மினறே யிறககுக வெனறு
மிருககினு மிருககுக வேநதன
ஒறுககினு மொறுகக வுவகையு முடனே
யூட்டினு மூட்டுக வானிற
சிறககினுஞ சிறக்க கொடியதீ நரகிற
சேரினுஞ சேருக சிவனை
மறக்கிலம பணடைப பழவினை விளைந்தான
மாற்றுவார் யாரென மறுததார அசு

ஆகச செய்யுள உ,எகஅ.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரி பரியாக்கிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

அரிகணை தொடுதது வேழ மட்ட்வன செழியன வாயிற
றெரிகலே யமைசச ரேறறைத தேசிக வடிவத தீணடி
வரிகழல சூடடி யாணட வணணமிவ வணண மையன
நரிகளோப பரிக ளாககி நட,ததிய வாறுஞ சொலவாம. க

சுறறமாம பாச நீவித துகளறுத திருநதார தமமை
மற்றைநா ளழைதது வேநதன வநதில போலு மினனங
கொறறவாம பரிக ளென்னக குறுமதி முடிததா னனபா
இறறைநாண முதஞண மூனறி லீணடுவ விறைவ வெனஞ உ

சிநதுர நுதனமால யானைச செல்வவப பரிககு வேறு
மநதுரை யகனற வாக* வகுககசூழ தணணீ ரூடட,
நநதுறை தடஙகள வேறு தொடுக†ீ ணகர மெஙகும
இநதுறை மாட மெலலா மழகுசெய திடுக‡ வெனறூா ங

காவலன கருமஞ செயவோா கநதுகப பந்தி யாறறி
ஓவற நகர மெங்கு மொளிபெற வழகு செய்யத
தாவுதெண கடலேழ் கணட சகராபோல் வைகன மூனறில்
வாவியுங குளனுந தொடடார் மண்டொடு கருவி மாக்கள். ச

வரையறை செய்த மூனறு வைகலுங கழிநத பினனுட்
கரையறு பரிமா வீணடக் கணடில மினன மென்று
விரையறை வண்டாா தணடாா வேமபனும விளிதது வநத
உரையறை நாவி னுரை யொறுபபவ னுததுச சீறு. ரு

என்னிவன் பரிமாக் கொணட தென்றவை வருவ தென்னுத$
தன்னெதிர் நின்ற வஞசத தறுகணூர் சிலரை நோககிக்
கொன்னுமிக கள்வன றனைக கொண்டுபோய்த தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறுவு கொண்டு வாங்குமின் போமி னென்றுன்.

(பா - ம்) * மர்துறை யகலிதாக வகுப்பது. † வேறு தொடு வது. ‡ அழகு செய்திடுவது. $வருவ வென்று.

கற்றிணி தோளான் சீற்றங் கண்டெதி ரில்லா தஞ்சிச்
சுற்றிய பாசம் போலத் தொடர்ந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றினி வகைதான் பொன்னுக் கியம்புமென் றதிர்த்துச் சீறிச்*
செற்றமில் சிந்தை யார்மேற் செறிந்தகல் லேற்றி னாரே. ௭

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப் புரம்பொடி படுத்த வீரர்
சொன்னெடுந் தாளை யுள்கி நின்றனர் சுமந்த பாரம்
அந்நெடுந் தகையார் தாங்கி யாற்றினா ரடைந்த வன்பர்
தந்நெடும் பார மெல்லாந் தாங்குவா ரவரே யன்றோ ௮

சிலையது பொறைதோற் றாது சிவனடி நிழலி னின்றார்
நிலையது நோக்கி மாய நெறியிது போலு மென்னாக்
கொலையது வஞ்சர் வஞ்சக் கொடுஞ்சினந் திருகி வேத்தத்
தலையது தெரிந்தார் கையுந் தாள்களுங் கிட்டி யார்த்தார். ௯

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா திருந்தன ரரனை யுள்கி
இக்கொடுந் தொழிலி னோர்தா மின்னினி யொறுப்ப ரென்னுப்
புக்கது கண்டற் குள்ளம் பொறாதென விரங்கிப் புத்தேள்
மிக்கதன் னொளிகண் மாழ்கி விரிகட லழுவத் தாழ்ந்தான். ௰

சுந்தர விடங்க ரன்பர் சூழ்துய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சி போல வந்தது செக்கர் வானம்
இந்தவர் மார்பந் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற
தந்தர வுடுக்க ளெல்லா மயன்றலை மாலை யொத்த. ௰௧

சுழிபடு பிறவித் துன்பத் தொடுகட லழுவத் தாழ்ந்து
கழிபடு தனையுங் காப்பான் கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவரைத் தேரான்† வன்சிறைப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லெங்கும் பரந்தது கங்கு லீட்டம் ௰௨

கங்குல்வந் திறுத்த லோடுங் கருஞ்சிறை யறையிற் போக்கிச்
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித் தவத்தினைச் சிறையிட் டென்னச்
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ் சினங்கெழு காவ லாளர்
மங்குலி னிருண்ட கண்டர் தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார். ௰௩

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்ந்து
கிடந்தவர் கிடந்தோன் பூமே லிருந்தவன் றேடக் கீழ்மேல்
நடந்தவர் செம்பொற் பாத நகைமலர்ப் புணையாப் பற்றிக்
கடந்தனர் துன்ப வேலை புலர்ந்தது கங்குல் வேலை. ௰௪

(பா - ம்.) *எதிர்த்துச்சீறி. †நேரான்.

அந்தமி லழகன் றன்னை யங்கயற் கண்ணி யோடுஞ்
சுந்தர வமளிப் பள்ளி யுணர்த்துவான் றொண்டர் சூழ
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு மங்கல சங்க வார்ப்பும்
பந்தநான் மறையி னார்ப்பும் பருகினார் செவிக ளார. ௰௫

போதவா னந்தச் சோதி புனிதமெய்த் தொண்டர்க் காக
நாதமா முரச மார்ப்ப நரிப்பரி வயவர் சூழ
வேதவாம் பரிமேற் கொண்டு வீதியில் வரவு காணுங்
காதலான் போலத் தோமேற் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். ௰௬

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங் கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கைத்
துயிலுணர்ந் திருந்த சோம சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் சிகர நோக்கிப் பங்கயச் செங்கை கூப்பி
நயனபங் கயநீர் சோர நாதனைப் பாட லுற்றார். ௰௭

[கொச்சகக்கலிப்பா]

எந்தா யனைத்துலகு மீன்றெடுத்த தேவர்க்குந்
தந்தாய் செழுங்குவளைத் தாராய் பெருந்துறையில்
வந்தாய் மதுரைத் திருவால வாயுறையுஞ்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ. ௰௮

மூவா முதலாய் முதுமறையா யம்மறையுந்
தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய்த்
தேவாதி தேவாய்த் திருவால வாயுறையும்
ஆவா கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ. ௰௯

முன்னா முதுபொருட்கு முன்னா முதுபொருளாய்ப்
பின்னாம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேரொளியாய்த்
தென்னா மதுரைத் திருவால வாயுறையும்
என்னா யகனே யெளியேற் கிரங்காயோ. ௨௰

மண்ணாய்ப் புனலாய்க் கனலாய் வளியாகி
விண்ணா யிருசுடரா யித்தனையும் வேறாகிப்
பண்ணா யிசையாய்ப் பனுவலா யெங்கணுங்
கண்ணானா யென்னுறுகண் காணாவா றென்கொலோ. ௨௧

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்கூற்றம்
அங்கும் புரியா வருந்துன்பத் தாழ்ந்துநான்
மங்கும் படியறிந்து வந்தஞ்ச லென்கிலையால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே. ௨௨

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்துடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய் வெய்யரென
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொள்வாரே. உ௩

ஊரா ருனைச்சிரிப்பத் தோராயென் றுன்னடிமைக்
காரா யடியே னயாவே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் றமரிழைக்கும் வன்கண்ணேய்
பாராயுன் றன்மை யிதுவோ பரமேட்டி. உ௪

[கலிநிலைத்துறை]

என்றி ரங்குவோ ரிரங்கொலி யிளஞ்சிறா ரழுகை
சென்று தாயாதன் செவித்துளை நுழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடலா யகன்கேட்
டன்று வன்சிறை நீக்குவா னிருவுளத் தமைத்தான். உ௫

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண நாதரை விளித்தான்
வந்தி யாவரும் பணிந்தனர் மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது முனிவு
சிந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும். உ௬

யாவ ரும்புனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ரும்பரி யாக்கியத் தாம்பரி நடாத்துஞ்
சேவ கஞ்செய்வோ ராகிமுன் செல்லுமின் யாமும்
பாவ கம்பட வருதுமப் படியெனப் பணித்தான். உ௭

ஏக நாயக னாணைபூண் டெழுகணத் தவரும்
நாக நாட்டரும் வியப்புற நரியெலாந் திரட்டி
வேக வாம்பரி யாக்கியவ் வெம்பரி நடாத்தும்
பாக ராயின ரவாவரும் பரிசது பகர்வாம். உ௮

தாக்கி யாத்தசெம் பட்டினர் சுரிகையர் தொடுதோல்
வீக்கு காலின ரிருப்புடற் காப்பினர் வெருளின்
நோக்கு பார்வையர் புண்டர நுதலின ரிடியிற்
றாக்கி யார்ப்பெழு நகையினர் தழன்றெழு சினத்தோர். உ௯

வட்டத் தோல்வரி புறங்கிடந் தசையவை வடிவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ் சுழல
விட்ட கையினர் சிலர்வெரி னிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றாக்கிய புயத்தினர் சிலரால். ௩௰

செமப டாளுசெயத போாவையா சிலாபசும்* படததான்
மொய்மபு வீக்கிய கவயததா சிலர்கரு முகிலபோல
அமபு யமபுதை காபபினா சிற்சில ரவிரும
பைமபொன் வாணிறப படாளுசெயகுப பாயததா சிலரால. ௩௧

பிசச வொண்குடை யாாபலா கவரிவால பிறஙகத
தைசச தண்குடை யாாபலா சலலிசூழ நாறறி
வைசச வணகுடை யாாபலா வாணிலா முததம
மொய்சச வெணகுடை யாாபலா மொயமபினை ரிவருள். ௩௨

தரும மாதிநாற பொருளெனுந தாளது ஞான
கரும காணடமாளு செவியது காட்சியைக கடநத
ஒருமை யாமபர மபரமா முணாவெனுங கணண
தருமை யாமவிதி முகததது நிடேதவா லதுவால் ௩௩

தநதி ரஙகளாற புறவணி தரிததது விரிதத
மநதி ரஙகளாற சதஙகைதாா மணிசசிலம பணிநத
தநத ரஞசுழல சோமனு மருக்கனு மிதிக்குளு
சுநத ரபபதம பொறைகொளத தூஙகிரு புடைததால. ௩௪

மாண்ட தாரகப பிரமமாங கலினமவாய் கிழியப
பூண்ட தாறபுறச சமயமாம பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிா விளைததிகன முடிபபது முளரி
ஆண்ட கோமுக மநதுரை யாகமே வியதால. ௩௫

அண்ட கோடிக ளனைததுமோா பிணடமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக கலணை
கொணட வாலிய வைதிகப புரவிமேற கொணடான
தொண்டர் பாசவன றொடரவிழத திடவருளு சோதி. ௩௬

ஆன மங்திரக் கிழாாபொருட் டனறியும வென்றி
மீன வன்பிறப பறுககவும வாாகழல் வீக்கி
வான நாயக னேநதிய மறையுறை கழிதத
ஞான வாளபுற விருளையு நககிவா ளெறிபப. ௩௭

சாயநத கொணடையுந திருமுடிச சாததுமவாள வைரம
வேய்நத கணடியுந் தொடிகளுங் குழைகளும விளையைக்
காய்நத புண்டா நுதலுமவெண் கலிங்கமுங காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த மகமபிரி யாதழ கெறிப்ப. ௩௮

(பா - ம்.) *சிலர்சிலர்.

பிறக்கு மாசையோ ரறந்துமிங் கணுகனமின் பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிமமென வமமினன் பரைவேந்
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னெனப்போற் பரிசிலம் பலம்ப. ௩௯

கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவள்போல
எங்க டமமையுங் கரந்திடென் றிரந்துகா வேரி
துங்க பத்திரை யாதியா நதிகளுஞ் சூழப்
பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுங் கவரியும் புரள. ௪௰

வாவி நாறிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
நாவி னுளுமை நாயக னன்மறை பரியா
மேவி னானெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
பாவி னுலென முடியின்மேற் பானிலாக் கால. ௪௧

முறையி னோதிய புராணமூ வாறுநா மொழியும்
இறைவ னுமிவன் படைத்தளித் தழிப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபரம் பொருளென வாயவிட்
டறையு மாறுபோ லியங்களீ ரொன்பது மார்ப்ப. ௪௨

மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரண் மேற்றிசை நோக்கி
நடந்த நாயக னன்மறைப் புரவியு நாப்பண்
அடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் திசையும்
படர்ந்த போமவழி யாதென மயங்கினன் பரிதி. ௪௩

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம் விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால் வெள்ளத்தை வெறிதாய்
உள்ள தாக்குவ புள்ளுவ வுருக்கொண்ட பரிமா ௪௪

கொய்யு ளைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான் கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச்
செய்த தொத்தது சிந்துரந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெரும்பகன் மாலை. ௪௫

விளம்பு கின்றவச் சமபுவெம் பரித்திரண் மிதிக்குங்
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற கரிந்தோன்
வளம்பு குந்தடை வாரகுர வழிபுரி வேள்விக்
களம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது கடாதால். ௪௬

மட்பு லநதிசை வான்புதை பூழியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினுங குளிர்வான
பெட்பு றுஙகுர லொலியினுஞ செவியினிற் பிறிது
கட்பு லங்களாற் கணடிலா வழிவரக கணடோா. ௪௭

[கொசசகக கலிப்பா]

தரஙகமெறி முதநிவை விலாழியல தாாமா
இரஙகுமொலி யலலதிரை யேஙகுமொலி யின்ன*
துரஙகமல மற்றிவை சுராககரச னினறும
புரஙகொல விடுததிட வருமபுணரி யெனபாா. ௪௮

இமபருல குளளவல பணடினைய பாயமா
உமபருல காளிபரி யேகொலது வொனறே
வெமபரிதி வெமபரிகொ லேழவைக ளேழும
பைமபரிகள யாவினைய பாயபரிக ளென்பாா. ௪௯

வெமபணிக ளைபபொர வெகுணடெழுவ தேயோ
பைமபுன லுடுததமுது பாாமுதுகு கீறும
உமபருல கைபபொர வுருதெழுவ தேயோ
அமபர முகட்டள வடிககுர மழுததும ௫௰

உததர திசைபபுரவி தெறகடையு மாறும
அததகைய தெற்குள வடககடையு மாறும
அததகை† குடககொடு குணககடையு மாறுஞ
சிததாவினை யாடலின் வெளிபபடுதல செய்யா ௫௧

மறைமரபு சாலவரும வனனியிவை பொன்னித
துறைவனுள முஞசுடு மிருமபனை தொடுககும
அறவனுள முஞசுடு மமைசசரை யொறுககும
இறைவழுதி யுள்ளமு மினிசசுடுவ தெனபாா ௫௨

முநதையொரு மநதிரி பொருட்டரசன் முனனு
அநதமி லனீகயொ டருபரியில் வநதாங
கிந்தமறை மநதிரி யிடுமபைதணி விபபான
வநதனாகொ லிபபரி வருமபொருந ரெனபாா ௫௩

காமனிவ னேகொலறு காலுமு கடபபந்
தாமனிவ னேகொலபொரு தாரகனை வென்றோன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற கரிநத
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்ததார். ௫௪

(பா - ம்.) *இன்னும். †இததகை.

அடுததிடுவா கணணிறைய வண்ணலழ கெலலாம்
மடுததிடுவா கைவளையை மாலையிலை யென்னக
கொடுததிடுவா மாலைகள கொடுததிடுதி யனறேல
எடுததிடுதி யெஙகளவளை யெஙகளகையி லெனபாா. ௫௫

எநதனமுடி மாலைமலா சிநதிஃவெ டுததுக்
கூநதலினமி லைநதுமதன வாகைமலா கொளவாா
சாநதனைய சிந்தின தனநதடவி யணணற
ரேயநதளவி லாமகிழ துளுமபினவ ராவாா ௫௬

பொட்டழகன் மாாபிலிடு போாவைகவ சபபோ
இடடதுமெய் நமமுயிாத டுததமையி னெனபாா
கடடழகன் மாலையது கணணியென வோதப
பட்டதுமெய் நமமுயிா படுததமையி னெனபாா. ௫௭

[கலிநிலைததுறை]

இசசை யாலவடி வெடுபபவ னிநதிர சால
விசசை காட்டுவா னெனபபரி வீரனி ஹுலகைப
பிசச தேறறிட மயககியுங காமனிற பெரிது
நசசு* மாதரை மயககியு மிஙஙன நடநதான. ௫௮

தாவு கநதுக மிநதிய மொததன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளாகண் மனஙகளை யொததாா
மேவி யமமனந தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும
ஆவி யொததது நடுவரு மருமறைப் பரியே ௫௯

துன்னு மினனிய முழக்கமுந துரகத வொலியும
அன்ன வீராவா யரவமுந திசைசெவி டடைபபக
கன்னி மாமதில சூழகடி நகாககரைக காதம
என்ன வெய்தினை மறைபபரிப பாகனவ வெலலை ௬௰

[கொசசகக கலிப்பா]

கண்டவா கடிதோடிக கடிநகா குறுகிககாா
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிறை மிடைகினற
கொண்டலி னனையாாமுன் குறுகினா மலாசெவவி
முண்டக வதனத்தாா முகிழநகை யினர்சொல்வாா. ௬௧

மன்னவ னெறிகோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்நீாப பரவைகள் வருமாபோற
றுன்னின வருகினற துரகத முளவெலலாம
பொன்னெயின மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில ௬௨

(பா -) *நசச.

ஒல்லையி லதுமன்னற் குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருள்பெற்ற வேதியர் பெருமான்போய்ச்
செல்லது' தலையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மல்லணி திணிதோளாய் வருவன பரியென்றார். ௬௩

மருத்தென வருகின்ற மாகக்க லெனமன்னன்
திருத்தணி கடகப்பூண் டெறித்திட வுடல்வீங்கிப்*
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவிலை மணியாரம்
அருத்திகொள் கலைநல்கி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான். ௬௪

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற்
போந்தரு கொளிமாடம் புகுந்தரி யணைமேவிக்
காந்தளின் விரனல்லார் கவரிகள் புடைவீச
ஆய்ந்தவர் புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேற்பான். ௬௫

பரனருள் விளையாடல் காட்டிய பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்த்தலு மதிவேந்தர்
புரவலன் மனம்வெள்கிப் பொய்யிது வெனவுள்கி
அருகணை யுழையோரைக் குறித்தன னழல்கண்ணன். ௬௬

மன்னவ னினைவாற்றான் மந்திரர் பெருமானைத்
துன்னினர் கொடுபோய்த் தோள்வலி மறமள்ளர்
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ரரவோர்தந்
தென்னவர் தமையுள்கிச் சேவடி துதிசெய்வார். ௬௭

[கலிநிலைத்துறை]

பூவார் முளரிப் புத்தே ளறியா நெறிதந்தாய்
பாவார் தென்சொற் பனுவன் மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவா கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னா யஞ்சே† லென்னா யறனேயோ. ௬௮

நெஞ்சே யுரையே செயலே யெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே லின்று வாராயோ
பஞ்சே ரடியாள் பாகா கூடற் பரமேட்டீ
அஞ்சே லென்னா யிதுவோ‡ வருளுங் கழகையா. ௬௯

காவி நேருங் கண்டா நாயிற் கடையான
பாவி யேனைப் பொருளாகக்கொண் டென் பணிகொண்டாய்
ஆவி யோடிவ் வுடலு நினதே யன்றோவின்
றோவி வாளா திருந்தலாரென் னுடையானே. ௭௰

(பா - ம்) *உடல் வீங்க. †ஆவா வென்னா வஞ்சே.
‡அஞ்சே லென்னா விதுவோ.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றிரந திரங்கு மன்ப ரிருசெவி யூடே யேங்குங்
கன்றினளு செவியி னல்லான் கனைகுர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னங் காளங் காகள மொலிக்கு மோசை
வென்றிகொள் புரவிச சேநா டிசையெலாம் விழுங்கக் கண்டார். எச

வழுதியு மறிந்து வாத வூரரை விளிதது வந்த
தொழுகுல் வமைச்சா தமபாற றுகடவி ரன்பு கூாநதெம்
பழுதறு கருமந நமபோற பரிக்குநர் யாரை யென்று
எழுதரு மகிழசசி மேறகொண டளவளா யிருககு மெல்லை. எஉ

பாயிருட் படலங கீறிப பலகதிா பரப்பித தோனறுஞ
சேயிளம பரிதி வானே ரனையரராயச சிறநத காட்சி
மேயின பாக ரோடும விலாழியாற பரவை செய்யும
வாயின வாகி வநத மாயவாம பரிக ளெலலாம எந

வண்டுழு தாரி ளுன்றன் மரபினமன னவரு முன்னாட்
கணடறி யாத காடசிக கவனவாம பரியை நோககி
அண்டாநா யகனபோ ளுழு மாயிரங கண்பெற் றூனும
உண்டமை யாவென றுளளக குறிபபொடுமுவகை பூத்தான் எச

தானென மகிழசசி யெனனத தலைதடு மாறி வேநதன
மானவெம பரிமேல வநத வயவரை வியநது மிககா
ஆனவ ரிவருள யாரென றமைசசரை வினவ வையா
யானது வறியே னெனறூா யாவையு மறிய* வலலாா எரு

எணசீரடியாசிரிய விருததம்.

அண்டமெலா மாதார மாகத தாஙகு
மானநதத தனிசசோதி யணடந தாஙகுஞ
சண்டமறைப பரிதனககா தார மாகித
தரிககவொரு காலததும மசைவி லாத
புண்டரிகத் தாளசையப பாச நீக்கும
புனைகரததாற பரிபூணட பாசம பற்றிக
கொண்டரச னெதிாபோநது மனறு வெஙகள
குதிரையேற றஞசிறிது காணடி யென்றூா எசு

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

இசைத்தவைங கதியுஞ சாரி யொனபதிற் றிரடடி யான†
விசித்திர விகறபுந தோனற வேநதனு மவையு மனறித
திசைப்புலத தவரு மேலைத தேவரு மருள மேற்கொண
டசைத்தன ரசைவற றெல்லா வுலகமு மசைக்க வல்லார். எஎ

(பா - ம்.) *யாவரையமறிய. †இரட்டியாதி.

ஆண்டகை யவர்போ னின்ற வடிகணத் தவருந்தத்தங்
காண்டகு புரவி யெல்லா நடத்தினா காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி நுங்களிற் பதியாந்தனமை
பூண்டவர் யாவ ரென்று னிவரெனறா புரவிவீரா. எஅ

சுட்டுதற் கரிய சோதி சுருதிவாம புரவி யோடு
மட்டவிழ் தாரி னுன்முன வருதலுங கருணை நாட்டம
பட்டுள மயங்கித் தன்னை மறந்தெழீஇப பாண்டி வேந்தன
தடடவிழ் கமலச் செங்கை தலைமிசைக கூபபி நின்றான் எகூ

பின்னவ னுணை யாலே மறைபபுண்ட பெருநோக கூடன
மன்னவ னறிவு தோனற வினறொரு வயமா வீரன்
தன்னை நாங ஙுணடெ மூந்து தடங்கரங கூபபி நின்ற
தென்னெனத தவிசின மீள விருந்திட நாணி நினறான. அய

நிற்கினறான் முகததை நோக்கி நோநின்ற மறைமா வீரா
பொற்குன்றம புயததா யுனறன் பொருளெலாங கொணடு போந்தன்
சொறகுனறு வமைசசன றனே நமககுநனகு சூழ னீங்கா
மற்குனறு நமாககு மாரா வழங்கினன வழஙக லாலே. அக

வானவா தமககே யனறி மனிதருக கிசையத தககா
வானவன் றறினு ரிட்ட விலைவரம பகனற நூலின
மானமுள் ளனவாய் நலல வாசிக ளுனககு வநத
ஊனமில் பரிமா விற்கும வாணிக முறைபபக கேட்டி அஉ

இனனவாம பரிக ளென்பா லினறுநீ கயிறு மாறி
நின்னவாக கொள்ளு நீரா னின்னவாம பரியே நானே
என்னவா யிருநத வேனு மெனககுமுன் றனககுங கொண்டு
மன்னவா கரும மிலலை பரிவிலை வழககி தெனறா. அங

அப்பொழு தரசன் றனு மகமகிழ்ந்து ததறகு நோநதெம்
மெய்ப்புக ழமைச்சா தமமின் மேமபடு வாதவூரா
ஒபபருந திறதத ராகி யுமமிடை நட்பான் மிகக
துப்புர வுடைய ராகு ரெனநனி சொலலி னனே. அச

உரகத வாரந் தோற்று துயாமறைப பரிமேல் வநதாா
மரகத நிறததுநிமப மாலைதாழ் மாாபி னுறகுக
குரகதங் கயிறு மாறிக் கொடுபபவா பொதுமை யாய*
துரகத விலக்க ணங்கள சொலலுவான் றொடங்கி னுரே. அரு

(பா - ம்.) *பொதுமைததாய.

காயும்வேன் மன்னன் வேோரிக் கடும்பரி யமையம் வந்தான்
ஞாயிறுந் தாண்டிச் செல்லு நாட்டமு நுழையாச் சால
வாயிலு நுழையுங் கண்ட வெளியெலாம் வழியாச் செல்லுந்
தீயவெம் பசிவந் துற்றாற் றினாத வெனினுந் தின்னும் ௮௬

[கலிவிருத்தம்]

பொருவில்சீ ரிலக்கணப் புரவி போன்றுதான்
ஒருவன திடைவந்து துறையி னெல்லெலை
மருவுறுந் திருமகண் மல்லற் செல்வமும்
பெருகுறுங் கீர்த்திகள் பலவும் பெற்றியால் ௮௭

நெய்த்திடு மாந்தளிர் நிறத்த நாவின
வைத்திடு குளம்புக ளுயர்ந்த வாரந்துநோ
ஓத்திடு மெயிற்றின வுரமுங் கண்டமும்
பைத்திடு மராப்படம் போன்ற பாடலம். ௮௮

அகலிய நுதலின வாய்ந்த குஞ்சிபோல்
நிகரறு கொய்யுளை நிறமொன் றுயின
புகரறு கோணமூன் றுகிப பொற்புறு
முகமுடை யனவய மொய்கொள் கோட்டகம். ௮௯

முட்டிய சமரிடை முகத்தில் வாளினால்
வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்க் குரங்கு வேங்கைதோல்
பட்டிமை நரியரி சரபம் பாயமுயல்
ஒட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே. ௯௰

உன்னத நீளமுண் டாகிச் சங்குவெண்
கன்னலின் வாலிய விலாழி கால்வதாய்ப்
பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
வன்னமு முடையது வன்னி யாவதே. ௯௧

திணிதரு கழுத்தினிற் சிறந்த தெய்வத
மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
அணிதரு பஞ்சகல் யாண முள்ளதாய்க்
குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே. ௯௨

குங்குமங் கருப்புரங் கொழுந்திண் காரகிற்
பங்கமான் மதமெனக் கமழும் பாலதாய்ச்
சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
சிங்கமும் போலொலி செய்வ தாம்பரி. ௯௩

நாலுகால் களுநகடைநதெடுததது நாட்டினுற
போல்வதாய்க் கொடபுறம போது சுற்றுதீக்
கோலையொப பாகிமேற கொண்ட சேவகன
காலினு ளடஙகுவ தாருங கநதுகம. ௬௪

அரணமுந துருக்கமு மாறுந தாண்டிடும
முரணின வாகியும* முற்றி லககணப
புரணமெல லாநிறை புரவி போநதன
இரணவே லாய்வய தெட்டுச சென றவால ௬௫

பகைததிற முருககுமிப பரிகண மன்னநீ
உகைததிடத தககவென றுேதி வேததூற
சிகைததனிச சேவகா திருமபித தமமனோ
முகததினை நோக்கினா மொயதத வீரரும ௬௬

வாமபரி மறைககெலாம வரமபு காடடுவ
தாமபடி கண்டவ ரறிவும பிறபடப
போமபடி முடுககினா புரவி யாவையும
வேமபணி தோளினன வியபபு மெயதியே.† ௬௭

ஆததராய் மருங்குறை யமைச்சா யாரையும
பாாததசை யாமுடி யசைததுப பைபபையப
பூததவா ணகையொடு மகிழ்சசி பொங்கினன
தீர்ததனு நடததினன றெய்வ மாவினை ௬௮

இருவகைச் சாரியு மெதிாநது வட்டமாய்
வருவழி ஞெகிழ்போன மறுகெ லாமொரு
துரகத மேநிலை நினற தோறறமொத
தொருவற நடததினு ரொருக ணத்தினே. ௬௯

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
மின்னிலை வேலினன் வினவத தஙகையின
மன்னிய கநகணம விடுதது மாநகா
தன்னிலை காட்டிய தனமை யொததது. ௭௰

பன்னிற முடையவாம பரியும் வீதியுட்
பின்னிய வாவெனப் பினனி வட்டமாய்த்
தன்னிகா மதுரையாந் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித தொடியும் போன்றவே. ௭௧

(பா - ம்.) *முரணது வாகி. †வியப்ப மெய்தியே. வியப்ப மெய்தினன்.

இந்திய னுதலினு ரிடித்த பொற்சுணஞ்
சிந்திய மருங்கிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்ததூள் சுவணப பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூழி யொத்ததே. ௩௨

தேவரு மனிதருந திருந்து கூடலா
யாவரு முவபபுற விவுளி விட்டுமண்
காவலன முனகுறீஇக கருணை மாக்கடல்
மாவருந திறனெலாம வகுததுத தேறறுமால். ௩௩

(எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம)

வளஙகொள காமபோச மிபபரி யிமமா
மநதர மிநதவாம புரவி
விளஙகு காநதார மிக்குராங குளோவான்
மீகமிக கநதுகஞ சிநது
துளஙகில பாஞசால மிககன வட்டந
துளுவமிக குதிரையித துரகங
களஙகமி லிமயம பருபபத மிநதக
கறகியிம மணடிலங கலிஙகம. ௩௪

ஆரிய மிநதப பாடல மிநத
வசசுவங *கூாசசர மிநதச
சீரிய துரஙகங் கேகய மிநதத
திறலுறு கொயயுளே யவணம
வேரியம பணைசூழ மக்கமிக கொக்கு
விரிபொழில வளையுச மிநதப்
போரிய லிவுளி பலலவ மிநதப்
பொலமபுனை தாரெடும பாய்மா. ௩௫

கற்றவர் புகழ்சவ வீரமிக் கோரங்
கன்னிமா ராட்டமிவ் வன்னி
கொற்றவர் பயிலவா சந்திக மிநதக்
கோடகங் காடகங கன்னல்
உற்றகான் மீர மிவவய மிந்த
வுத்தம கோணமா ளவமிவ
வெற்றிசோ ழநதங் கந்தர மிந்த
விறல்புனை யரிசவு ராட்டம. ௩௬

(பா - ம்.) *குர்ச்சரம்

விரிபொழிற் சாலி வேய்மிகு கிள்ளை
　　வேறுதீ வாந்தர மித்தத
துரகத மிந்தக் குரகதங் கொண்டல்
　　சூழ்குருக கேதர மின்ன
பரவுபல் வேறு தேயமு முள்ள
　　பரியெலா மிவனறு பொருளின்
விரவிய நசையாற் கொணர்ந்திவா வந்தார்
　　வேந்தகே ளிந்தவாம் பரியுள. ௱௭

வெண்ணிறஞ் சிவப்புப் பொன்னிறங் கறுப்பு
　　வேற்ற விரவிய நான்கு
வண்ணமுள் ளனவும் வேறுவே றாய
　　மரபுமை வண்ணமும் வந்த
எண்ணிய விவற்றின் சிறப்பிலக் கணத்தை
　　யியம்பு துங்கேளென விகல்காய
அண்ணலங் களிற்றுற் கருமறைப் பரிமே
　　லழகியா ரடைவுடன் விரிப்பார். ௱௮

வெள்ளிதித் திலம்பால் சந்திரன் சங்கு
　　வெண்பனி போல்வது வெள்ளைத்
துள்ளிய புரவி மாதுளம் போது
　　சுகிர்ந்தசெம் பஞ்சியின் குழம்பிற்
றெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை
　　சிறைக்குயில் வண்டுகார் முகில்போல்
ஒள்ளிய கரிய பரியெரி யழலா
　　னுரோசனை நிறத்தபொற் பரியே. ௱௯

தெரிதர வகுத்த விந்நிற நான்குஞ்
　　செறிந்தது *மிசிர மெனப்போ
உரைசெய்வார் முகமார் புசிவால் காலென்
　　றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெண்மை
விரவிய தட்ட மங்கலந் தலைவால்
　　வியனுர மென்றவிம் மூன்றும்
ஒருவிய வுறுப்போ ரைந்திலும் வெள்ளை
　　யுள்ளது பஞ்சகல் யாணி. ௱௰

அணிகிளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா
　　லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
மணியென விசைப்பர் முகந்தலை நாசி
　　மார்பமிந் நான்குமிவ் விரண்டு

(பா - ம்.) *மிசிர மிதன்பேர்.

பணிதரு சுழியு றுதனடுப *பின்னைப
பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந
துணிதர விருபப திலககண முளதிச
சுழியில திலககண வழுவே ௧௧௧

பிரிவுற வுரததி லைஞ்சுழி யுளது
போசிரீ வறசமா றுதலில
இருசுழி யாதன முசசுழி யாத
விருககினு நனறது வன்றேல
ஒருவற நானகு சுழிவலம புரியா
வுளளது நலலது வனறி
இருசுழி முனனங காலகளின மூலத
திருககினு நல்லதென றிசைபபார். ௧௧௨

களநடு விரடடைச சுழியுடைப பரிதன
கருததனுக கறமிடி காட்டும
அளவறு துனப மரணமுண டாக்கு
மவைகணைக காலுள வாகில்
உளபயந துனப நிகளபந தனமே
யுதடுமுற காலடி கபோலம
வளாமுழந தாளிந நானகினுஞ சுழிகண்
மனனினுந தலைவனை வதைககும். ௧௧௩

இசசுழி யுடைய புரவிபந தியில்யாத
திருககினும பழுதிவை கிடகக
அச்சமில பரிககுப பிராயநா லெட்டா
மவததைபத தாகுமொவ வொன்றில
வைசசது மூனறு வருடமு மிரண்டு
மதியமும பனனிரு நாளும
நிசசயித் தளநதா ரினனமு மொருசார்
நிகழ்ததிடு மிலககண மதுகேள். ௧௧௪

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

எவ்வண்ண பேதமிகுந திருநதாலும
வெள்ளைகலந திருநத தாறல்
அவவண்ணப பரிநனறு கரும்புரவிக்
ககடேனு மகனமாா பேனுஞ

(பா - ம்.) *பின்பு பக்கமும்.

செவ்வண்ண மிருக்கினது சயமுள்ளத்
 படிவெண்மை சேர்ந்தா லுந்த
மைவண்ணப் பரியினைப்போ வாருணமாஞ்
 சயங்கொடுக்கு மாற்றார் போரில். ௧௧௫

மக்களிக்கும் பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு
 முரவெளுப்பு மணித்தார கண்டத்
தக்கவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச்
 சயங்கொடுக்கு மதன்பின் பக்கத்
தக்கவெளுப்புச் சுகம்பயக்கு மிடவெளுப்புச்
 சந்தானந் தழைக்குஞ் செல்வம்
மிக்களிக்குந் தனம்பலதா னியங்கலக்கும்
 வலப்புறத்து வெள்ளை மாதோ. ௧௧௬

நற்புறமவ் வான முகமூன்றும் வெளுத்தபரி
 வென்றிதரு* நாபி தொட்டு
முற்புறமெ லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து
 மதியெனப்பின் முழுதும் வெள்கும்
பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசய
 மதியெனமுற் புறம்பு வெள்கிய
பிற்புறமெல் லாங்கதிர்போற் சிவந்தபரிக்
 கிராவிசயம் பெருகு† மன்றே. ௧௧௭

வந்தனவா லிவ்விரண்டு வகைப்பரியும்
 புரவியடி வைத்தா லொத்த
பந்தெனவு நின்றாலோ மலையெனவு
 மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெந்தழுக ணரியெனவும் வேகத்தாற்
 காற்றெனவு மிதிக்குங் கூத்தாற்
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி
 களிறெனவுந் தகைய தாகி‡ ௧௧௮

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த
 லெனக்கண்ணுங் கொண்டு கார்போல்
நிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக்
 கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி
 லானுத மகிழ்ச்சி யெய்தி
இலகுவதுத் தமவாசி யென்றுரைப்பர்
 பரிவேத மெல்லை கண்டோர். ௧௧௯

(பா - ம்.) *வென்றிதரும். †விசயம் பெருக்கும் ‡தகையவாகி.

நூறுயிர லுத்தமவாம பரிகளுயர்வீ
ரெட்டுயிர னூறு நீக்கிக
கூறுயிரன மத்திமவாம பரிக்கறுபத
தொன்றதமக் குதிரைக கென்ப
ஈறிலபுக ழாய்பொருந ரிபபரியைப
பூசனைசெய திறைஞசிப பாசம்
மாறுவரா லெனமணிததார சதஙகைசிலம்
பணிவித்து மதிக்கோ மாறன். ௧௨௰

கொத்தவிழ்தார நறுஞசாநதங் கொணடுசெழும
புகைதீபங கொடுத்துப பூசை
பத்திமையாற செய்திறைஞசி யெதிரநிறப
வாலவாயப பரனை நோககிக
கைத்தலநதன சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப்
பரிகொடுத்தான கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவாக்கும
தெரியாத முககண மூர்த்தி. ௧௨௧

[வேறு]

உவரிடக கலினை வாசி யொனறலா னினற மாயக்
கவனவாம புரவி யெல்லாங கொடுத்திடக் கவாநது வீறு
தவனனில விளஙகுந தென்னன றனபெருங கோயி லுய்ப்பப்
பவனமுங் கடலும போலக கொணடுபோயப பநதி சேர்த்தார்.

வாசிவா ணிகாககுத தென்னன் வெணடுகில வரிசை யாக
வீசினன் பாணற் கேவல செய்தவா வெளகு வாரோ
கூசிலா நேசாக் காபபான குதிரையி னிழிந்தேற றநதத
தூசினை யிரண்டாங கஙகை யெனமுடி சூடி நின்றார். ௧௨௩

இனையது சிவன்பா லூரதி யிழிந்துமின் றேற்றுச செனனி
புனைவதென னிவாகை யோடும புனைநததிக குடையும பூண்ட
கனலராப் பூணு மன்னன் கவருமோ வெனறு தமமின்
வினவினா வெகுணடு சொன்னா கணத்தனி வீர ரெல்லாம். ( )

அறநதரு கோலான் வெவ்வே றடுபரி வயவர் யார்க்கும்
நிறந்தரு கலிங்க மீநதா னேர்நதவை வாங்கி யன்பிற்
*சிறந்தருள் வடிவாய் வநதார செழுமறைப் புரவி யோடு
மறைந்தனர் மறைந்தா ரொக்க மாயவாம பரிமேல் வந்தார். ( )

இருமைக்கு துணையாய் நின்ற விருபிறப பாளர்க் கேறப
அருமைத்தாரு சிறபபு நல்கி யவரிடத் தவரை யுய்த்துப்
பருமதத யானை வேந்தன் பகற்கதிர வானத் துச்சி
வருமபபோ தெழுநது செமபொன மாடநீள கோயில புக்கான்.

ஏனை மந் திரருக தத்த மிலபுகப புரவி பார்த்த
மாநக ராருந தத்த மனைபுகப பரியினபாகா
ஆனவா தாமுங் கோயி லடைநதுதம விளையாட் டெல்லாம்
மீனெடுங கணணி னுட்கு விளமபின ரிருநதா ரனறே. ௧௨௭

ஆகச் செய்யுள் — ௨,௧௨௬

அறுபத்தாவது

பரி நரியாக்கி வையை யழைத்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

ஞான நாயக னனையா னரிபரி வெள்ளம்
ஆன வாறுரை செய்துமீண் டப்பரி நரியாய்ப்
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல் வையைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம் ௧

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தானையு நிமிர
மருங்கி லாதவர் வந்தெதிர் மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினா னருளிய வரிசையோ டணைந்து
புரங்கொல் வேதியர்க் கன்பர்தந் திருமனை புகுந்தார் ௨

உடுத்த சுற்றமுங் கழகமு மொட்டிய நட்பும்
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவர்க் கிசைய
எடுத்த வாய்மையான் முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாதவூ ராளிகள் வேறிடத் திருந்து ௩

கரந்தை சூடிய வாலவாய்க் கண்ணுத ஞமன்
திரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டரந்தை தீர்த்தன னறியு மரசனுக் கிசைய. ௪

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக் கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின னின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் விளைக்குமா னந்தம்
புல்ல வாம்படி யமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும் ௫

என்ற வாதரந் தலைக்கொள விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணர்வினுக் குள்ளுணர் வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச் சோதி
மன்று ளாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார். ௬

காளை யுந்திரு வாலவாய் நாயகன் றமரை
ஆள மண்சுமந் தருளுமென் றதனையுங் காண்பான்
ஊளைவெம்பரிப்* பூழிபோய்ப் புண்டமெய் கழுவி
மீள வேண்டுவான் போற்கடல் குளித்தன்ன வெய்யோன். ௭

ஈச னுடல்வெம் பரிக்குழாத் தெழுந்தசெந் தூளான
மாசு மூழ்கிய வண்டத்தை வானிலா வென்னுந்
தூசி னலறத் துடைப்பவ னென்னமணித் தொகுதி
வீசு மாழியுண் முளைத்தன்ன வெண்மதிக் கடவுள். ௮

சேய தாரகை வருணமாத் தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சனந் தடவித்
தூய வாணிலா வென்னும்வெண் டுசிறை றுடைப்பான்
பாய வேலையின் முளைத்தன்ன பனிமதிக் கடவுள். ௯

கள்ளொ ழுக்குத்தார் மீனவன் கடிமனை புகுந்த
புள்ளு வப்பரி நள்ளிருட் போதுவந் தெய்தப்
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப் பிரான்விளை யாட்டால்
உள்ள வாறுதம் வடிவெடுத் தொன்றொடொன் றுசாவும் ௰

சங்கி னோசையும் பண்பறை யோசையுஞ் சரிந்த
மங்கு லோதிய ரழுகுர லோசையும் வடந்தாழ்
கொங்கை சேப்புறக் கையெறி யோசையுங் குளிர்†
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தென்ன ௰௧

வாம்ப ரித்திர ளாகிநா மணித்தரைச் சுமந்து
தாம்பு சங்கிலித் தொடக்குண்டு மத்திகைத் தாக்க
ஏம்ப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு தீண்டு
நாம்ப டைத்தன நம்முரு நம்விதி வலத்தால் ௰௨

கான கந்தனி லொழுகுநாண் முதலிந்தக் கவலை
யான துன்பநா மறிந்தில மின்னமு மாத்த
மான வன்றொடா வடுக்களு மத்திகைத் தழும்பும்
போன வன்றினிப் புலருமுன் போவதே கருமம் ௰௩

உள்ள மாரநாந் தினப்பதற் கூன்சரிந் தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நந்தில நுழைந்தளை யொதுங்கும்
கள்ள நீள்கவைக் கான்ஞெண்டு மிலவினிக் கடலை
கொள்ளி னேடுமைம் பயறுபுற் கொள்வதை‡ யடாதால். ௰௪

(பா-ம்.) * வெம்பரித் தூளி. † குளிற. ‡ கொள்வகை.

நாடிக் காவலன் றமருளார் நகருளார் கண்டாற்
சாடிக் காய்வரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடரீத்
தோடிப் போவதே சூழ்ச்சியென் றாக்கமுற் றொருங்கே
கூடிப் பேசின வூளைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள். ௰௫

வெறுத்த காணமுங் கடலையும் விரும்பின கோளூன்
றுறுத்த நாகுநந் தலைவனைச் சங்கிலித் தொடரை
முறித்த கால்களிற் கட்டிய கயிற்றொடு முளையைப்
பறித்த வூளையிட் டெழுந்தன போம்வழி பார்ப்ப ௰௬

நின்ற நீணிலைப் பந்தி*யு ணெருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறுறச் சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முளையோ
டொன்ற வோடவே யண்டத்தி லூறுசெய் வனவால். ௰௭

ஊளை யோசைகேட் டிம்மென வுறக்கநீத் தெழுந்து
காளை வீரராம் மந்துரை காப்பவர் நெருநல்
ஆளி போல்வரு பரியெலா நரிகளாய் மற்றை
ஒளி மாநிரை குடாப்பறித் துண்பன கண்டார். ௰௮

காண்ட லுஞ்சில வலியுள கடியமுள் ளரணந்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால்
ஈண்டி யோடின நூழில்புக் கேகின சிலவே. ௰௯

முடங்கு காலுடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாற்றல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
ஒடுங்கி நோயுழந்† தலமரு மிகலனு மோடும்
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி ௨௰

கிட்டி யோடினா வெருட்டுவோர் கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடுவ சிலவெதிர் தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூளையிட் டிரங்குங்
குட்டி யோட்டணைத் தெயிலிற் குதிப்பன சிலவே. ௨௧

மறம்புனைந்தவேன் மீனவன் மாளிகை தள்ளிப்
புறம்ப டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையுய் யானம்
அறம்ப யின்றநீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டாந்தபன் மாடநீ ணகரெலாஞ் செறிந்த. ௨௨

(பா - ம்.) * நீணிலைப்பந்தி. † ஒடுங்கு நோய்.

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமு நாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மெங்கணு நிரம்பி
ஒன்றுஞ் சுற்றமோ டோலையிட் டுழல்வன நரிகள். ௨௩

கரியி னோசையும் பல்லிய வோசையுங் கடுந்தேர்ப்
பரியி னோசையு மின்றமி ழோசையும் பாணர்
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்தது விழித்தது நகரம். ௨௪

விழித்த ஞாளிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோதிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம். ௨௫

அட்டில் புக்கன நிணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட டுக்கிய கருங்கல முருட்டுவ பாகு
சுட்ட சோறுபல் லுணவுவாய் மடுப்பன சூழ்ந்த
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுப்பன கூவிளி கொள்வ. ௨௬

புறவு பூவைபைங் கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிள்ளையைக் கொடுபோய்
நறவு நாறிய குமுதவாய் நகையெழ நக்கி
உறவுபோல் விளை யாடுவ வூறுசெய் யாவால். ௨௭

பறிப்ப வேரொடு முன்றில்வாய்ப் படாப்பசுங் கொடியைக்
கறிப்ப நாகிளங் காயெலாங் கரும்புதேன் கவிழ்
முறிப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ வண்டுவாய் மொய்ப்பத்
தெறிப்ப வூளையிட் டாடுவ திரிவன பலவே ௨௮

ஆயி ரம்பொறி திரிமருப் படலெழு மேடம்
ஆயி ரங்கருந் தாதுநே ராகைய வேனம்
ஆயி ரங்களி றனையசூட் டவிர்தலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறும் பாரப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப ௨௯

பின்றொ டர்ந்துநாய் குரைப்பொடு துரந்திடப் பெயர்ந்து
முன்றொ டர்ந்துயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புய மள்ளர்போய் வலிசெயப் பொறுத்து
கன்றி வந்துசெம் புனலுகக் கடிப்பன வனந்தம். ௩௰

பன்றி வாயவிடு மிரககமும பலபொறி முளவாய
வெனறி வாரணச சுமமையு மேழகத தொலியும
அனறி நாயகுரைய போசையு மாடவ ராாபபும
ஓனறி யூளைவாய நரிக்குரற கொபபதுண டொருசாா. ௬௧

கஙகு லெலலைகா ணியநகா கணவிழித தாஙகு
மஙகு ளேயபெரு வாயிலக டிறததலு மாரு
தெஙகு மீணடிய நாியெலா மிமமென வோடிப
பொஙகு காாிருட டுணியெனப போயின கானம. ௬௨

ாறி லாசசிவ பராஞசுட ாிரவிவந தெறிபபத
தேறு வாாிடைத தோனறிய சிறுதெய்வம போல
மாறி லாதபன செஙகதிா மலாநதுவா ளெறிபப
வீறு போயொளி மழுஙகின மீனகண மெலலாம ௬௩

அணட ருககாி தாகிய மறைபபொரு ளழுகைத
தொணட ருககெளி தாகிமண சுமநதருள வருததங
கணட ருடகழல வருமவான கைகளா யிரமுங
கொணட ருககவெங கடவுளுங குணகட லுதிததான. ௬௪

கவன வெமபாி செலுததிமேற கவலைதீாந துளளே
சிவமு ணாநதவா சிநதைபோன மலாநதசெங கமலம
உவமை யிலபரம பொருளுணாந துரையிறந திருநதோா
மவுன வாயென வடஙகின மலாநதபைங குமுதம. ௬௫

பநதி யாளாகள் யாதெனப பகாதுமென றசசஞ
சிநதி யாவெழுந தொலலைபோயத திரணமதங கவிழ்ககுந்
தநதி யானர சிறைகொளு மிருககையைச சார்நது
வநதி யாவுடல பணிபபுற வநதது மொழிவாா. ௬௬

காறறி னுஙகடுங கதியவாய்க கணகளுக் கினிதாய*
நேறறு வநதவாம பாியெலா நினறவாம பாிககுக
கூறறெ னுமபடி நாிகளாய நகரெலாங குழுமி
ஊறறஞ செயதுபோயக காடடகத தோடிய வென்றாா. ௬௭

கருதது றுதவிச சொலலெனுங கடியகால செவியாந
துருததி யூடுபோய்க கோபமாஞ சுடுதழன மூடடி
எாிதத தீபபொறி சிதறிடக் கணசிவந திறைவன
உருதத வாயுகண டமைசசரும வெருவினு ரொதுஙகி. ௬௮

(பா - ம்.) *கட்கினியனவாய்.

அமுத முண்டவ னுஞ்சமுண் டாலென முதனாட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியு டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே யென்னு
அமர ரஞ்சிய வாணையா னுரைஞ ராழ்ந்தான் ௫௯

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

அருகிருக்குந் தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கி
வாதவூ ராளி யென்னும்
ஒருகிருட்டு மனக்கள்வ னெம்முடைய
பொருண்முழுதுங் கவர்ந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடர்பிடுங்கித் தின்றுதிரி
நரிகளெல்லாங் குதிரை யாக்கி
வெருவிடுத்தா னிவன்செய்த மாயமிது
கண்டீரோ மதிநூல் வல்லீர் ௬௰

இம்மாயஞ் செய்தானை யென்செய்வ
தெனவுலகி லெம்மருக் கெல்லாம்
வெம்மாசு[illegible]டுபாவம் பழியிரண்டும்
படவிழுக்கு விளைத்தத் தீய
கைம்மாறு கொன்றுன்றன் பொருட்டினியா
மேதுரைச்சக் கடவே மென்று
சும்மாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா
திருந்தாரச் சூழ்வல் லோர்கள். ௬௧

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி
யரசகா ரியநன் றாக்கி
வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனமென்
றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவேலை விடமுண்ட வானவனை
நினைந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறி
யாரவந்தார் வேந்தன் மாடே ௬௨

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக்
கடுகடுத்து மறவோ னோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப்
பரிகொடுவந் தழகி தாக்கத்
தந்தனையன் றோவரசக் கருமமுடித்
திசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போல்
எந்தவுல குளரேயோ வென்வெகுண்டா
னதுகேட்ட வீசன் றொண்டர். ௬௩

குற்றமே தபபுரவிக் கெனககேட்டார
கோமகனுங் குற்ற மேதும
அற்றதா லரையிரவி னரியாகி
யயனினற புரவி யெலலாஞ
செற்றுவார் குருதியுக நிணஞசிதறக
குடர்பிடுங்கித தினறு நோவந
துற்றபோக கூறறமிழைத தூாகலங்கக
காட்டகததி லோடிற றன்றே. ௪௪

கண்ணுமிடு கவசமுமபோற் காரியஞசெய்
தொழுகியதுங காலம பாாதசெதம
எண்ணரிய நிதியீட்டங கவாவதறகோ
னினமைசசி னியறகை நனறுற்
புண்ணியவே தியாமரபிற பிறநதனமென்
றொருபெருமை பூணடா யேநீ
பண்ணியகா ரியமபழுது பிறராகிற
றண்டிககப படுவ ரெனறுன ௪௫

தண்டலா ளாகளிவனைக கொடுபோயநம
பொருணமுழுநந தடுததுமீாததும
மிண்டினல வலிசெய்தும வாஙகுமென
வெகுணடரசன விளமபக கூறறு
மண்டுமேன மறஞசெயயும வலியுடையாா
கதிரையிரு ளடுததுப பறறிக
கொணடுபோ ஞலெனனைக கொடுபுறயபோ
யறவோரைக கொடுமை செய்வாா. ௪௬

கதிாகோகஙிக கனன்மூட்டுங கடுமபகலுச
சியிலிரவிக கடவு ணோாகின
றெதிாநோகக நிலைநிறுததிக கரஙகளினு
றுதலினுஙகல லேறறிச செநதீட
பிதிாநோககத தவரொாறுபட வாற்றுராய்
வீழநதிருளைப பிரபபோன செநதீ
மதிநோககத தனிசசுடரை யழைததழுது
துதிசெயவாா வாத வூரா. ௪௭

[கொசசகககலிப்பா.]

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாதகனு மென்னைப் பணிகொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் விளைந்ததனிப
போதவோ போத நெறிகடநத பூரணவோ ௪௮

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில் வினையேன் றலைவைத்த
கையவோ செய்யகழற் காலவோ காலனைக்காய்
செய்யவோ வேதப் பரியேறுஞ் சேவகவோ. ௪௯

அத்தவோ கல்லாக் கடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் பேதிக்குஞ்
சித்தவோ சித்தந் தெளிவித்த தென்னைத்தந்த
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ. ௫௰

[ஒருபோகு கொச்சகக் கலிப்பா]

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குந்துதி செவியிற்
சென்றேறலு மிடையேறுசுந் தரனமறறிவா செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மணமேறவு முதியாள்
அன்றேறிய தேரோடுமின் னடைந்தேறவு நினைந்தான். ௫௧

கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கவ்வைத்திரை வையைச்
சங்கச்சரி யறலாமலர்த் தாரோதியை நோக்கா
வங்கக்கடல் பேரூழியில் வருமாறென வெவ்வரும்
இங்கற்புத மடையப்பெரு கென்றானருள் குன்றான. ௫௨

தும்பைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னாள்
வம்பைப்பொரு முலையாலவரி வளையாலவடு வழுத்துங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பானடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிற்கடுங் கதியால்வரும் வையை. ௫௩

பத்திக்குளிர் கமுகின்குலை பரியக்கரை முரியக்*
குத்திப்பழஞ் சிதறச்செறி கோட்டங்களை வீட்டி
முத்திக்கொடு கதலிப்புதன் முதுசாலிக ளரித்துத்
தத்திப்பல தருவேரொடுந் தள்ளிக்கடு கியதே ௫௪

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை பரப்பிக்கொடு வரலால்
நல்லாயிரங் கண்ணனெழி னயக்குங்குளிர் நளினங்
கல்லாரமுங் கடிமுல்லையுங் கரும்புங்கொடு வரலால்
வில்லாயிரங் கொடுபோர்செயும் வேள்வீரனு மானும் ௫௫

மணிமாலையு மலர்மாலையுஞ் சிதறுவிறு மருங்கே
அணிகாஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலறப்புடை யெறியாக்
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் கவிழாத்†
தணியாமுனி வுடனாடிய தடங்கண்ணியர் போலும். ௫௬

(பா - ம்.) *பரித்துக் கரை முரித்து. †கவிழ.

வரையுந்திய மதுமுல்லையி னெய்பாறயிர மருதத்
தரையுந்திய கருமபின்குறை சாறேடுவ ராறே
டிரையுந்தெழு தூநீரவைவை யிந்நனன்கா வைகுந்
திரையுந்தெழு கடறமமிடனு சென்றலைவை போலும். ௫௭

கல்லென்றதிர சுமமைப்புனல கடிமாமதிற் புறமபோய்
இல்லஙகளுஞ சிறு துசசிலு மறிததிடடிருங கடலவாயச
செலலுங்கல நாவாயபல திமிலபோறசமந தேகிப
புலலுமபுரி சையுந்தளளியுள புகுகினறதை யனறே. ௫௮

மறுகுமபல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ
சிறுகுஙகண மதமாநிரை சேருநதெரு வுமபோய
முறுகுஞசின மொடுதெணடிரை மூரிபபுன றவிக
குறுகுமபடி கணடஞசினா கொடிமாநக ருள்ளார். ௫௯

சிலரமைநதரை யெடுபபாரகளுஞ சிலரமைநதரைக காணு
தலமநதழு வாருஞசில ரஙகைததளிர பறறிக்
குலமஙகையா தமைகொணடுயப போவாரகளுங குறுகுந
தலமெஙகெனத திகைபபாரகளுந தடுமாறுகின றாரும ௬௰

பொனனுளளன பணியுளளன பொருளபேணலசெய வாரும
மன்னுஞசில பொருளைககொள மறபபாரகளு மாடம
மின்னுஙகொடி நெடுமாளிகை மேலேறுகின றாரும
இந்நனனகா துயாமூழகுதற கேதெதுவென பாரும். ௬௧

நேறறுமபரி நரியாயின நெடுமாநக ரெஙகும
ஊறறஞசெயத வெனபாரகளு மொருகாலமு மிநத
ஆறறினபெருக கிலலையெனறயா வாருஙகட லரசன்
சீறறஙகொடு முன்போலவருஞ் செயலேகொலென பாரும. ௬௨

அங்கோமகன் செஙகோலபிழைத தனறோவென நவில்வார்
அஙகோலவளை பஙகனவிளை யாடடோவென வறைவார
இஙகாரிது தணிப்பாரென விசைபபாரிது தணிபபான்
பொங்காலமுண் டருளசுநதர னலதியாரெனப புகல்வார். ௬௩

அடுததாயிரங் குணடோதர ரெதிரேறறிருந தகல்வாய்
மடுததாலுமி தடஙகாதென மதிப்பாரிது தனையும
எடுததாயிர முககஙகையி னிறைவன்சடை யேறக்
கொடுததாலல தடங்காதிதன கொடுங்கோபம தென்பார். ௬௪

வாறுமிழி நதியாயிர முகத்தாலவரு வதுபோல்
ஆறெழு நீத்தநத்தணி யாவாறுகண டன்பு
தாஞகிய சிவனனபரை யொறுக்குநதறு கணணா
போனூதம தகதேயுள பொருளபேணுதல கருதா சஙு

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

வழுதிதன றமாவிட டேக மதுரைநா யகனபாலேகி
அழுதிசை பாடுந தொண்டி லகபபடும பாதம போறறித
தொழுதுகொண டறிவா யூறுஞ சுகபபெருங கடலின மூழ்கி
எழுதுசித் திரமபோன் மனஞி யிருநதனா வாதவூரா சுசு

ஆகச செயயுள - உ,கககக

அறுபத்தொன்றாவது

மண் சுமந்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பஞ்சு மந்தமறை நாட ரும்பொருள்
பதஞ்சு மந்தமுடி யார்மனம்
புஞ்சு மந்ததுயர் தீர வந்தபரி
நரிக ளாயடவி போனபின்
விஞ்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு
வித்த வையையிது விடையவன்
மஞ்சு மந்ததிரு மேனி மேலடி
வடுச்சு மந்தகதை யோதுவாம். ௧

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல்
கலமெ னக்கல முகடளாய்
வரும்பு னற்பரவை யுட்கி டந்துநகர்
மறுகி யுட்கமற வேலினை
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்கரை
சுமந்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப
பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென
வமைச்சருந் தொழுது போயினார். ௨

வெறித்த தடக்கைமத யானை மந்திரிகள்
வேறு வேறுபல குடிகளுங்
குறித்தெ டுத்தெழுதி யெல்லை யிட்டளவு
கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெங்க ணும்பறை
யறைந்த ழைத்துவிடு மாளெலாஞ்
செறித்து விட்டவ ரவர்க்க ளந்தபடி
செய்மி னென்றுவரு வித்தனர். ௩

மண்டொ டுங்கருவி கூடை யாளரு
மரஞ்சு மந்துவரு வார்களும்
விண்டொ டும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு
விரிபசுந் தழைப லாலமும்

கொண்ட திரததவரு வரும மேவறுபல
கோடி கூடிய குழாமுநீர்
மொண்ட ருநதவரு மேக சாலமென
வருபு னறகரையின் மொய்த்தனர் ௪

கிட்டு வார்பரி திறுதரது வாரரவு
ருட்டு வாரடி கிடததுவார
இட்டு வாரதழை திரபபு வாரவிளி
யெழுப்பு வாரபறை யிரட்டுவார
வெட்டு வார்மணை லெடுதது வாரசெல
வெருட்டு வாரகடிது துடுமெனக
கொட்டு வார்கரை பரபபு வாருவகை
கூரு வார்குரவை குழறுவார ரு

கட்டு வாரகரை யுடைப்ப* நீரகடுகல
கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார
மட்டி லாதமுனி வெனனை யன்னையினி
யாறு கென்றெதிா வணஙகுவார்
கொட்டு வார்மணை லுடைபப டஙகமகிழ்
கொள்ளு வாரகுரவை துளளுவார
எட்டு மாதிரமு மெடட வாயொலி
யெழுப்பு வாரபறை யிரடடுவார. சு

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

)ந்நிலை யூரி லுள்ளார் யாவர்க்குங் கூலி யாளா
ரன்னிமுன் னனாத வெல்லைத தொழின்முறை மூண்டு செய்வார
)நநிலை நகரின் றெனகீழத திசையுளா ளளவி லாணடு
ன்னிய நரைமூ தாட்டி யொருததிபோ வநதி யென்பாள். ௭

)சவியுண வான வேத சிரபபொரு ளுணர்நது செநநீ
)வியுண வூட்டு மீச னன்பரி னுறற நோறற
)வநிறை பேறு துயபபா டாயிலாக கனனை யொபபாள்
வையுறு பிட்டு விற்றுண டொழிலினு டமிய ளாவாள். அ

)வகளு மவித்த செவ்விப் பிட்டினை மருங்கு நான்கு
)கைகளாய் முளைத்த முக்கட் கருமபினை யருமபு மூரற்
)செய்கதிர் முகத்தா னந்தத் தேறலை யால வாயெம
)யனை யகததா னோக்கி யன்பினு லருததி விறபாள். கூ

(பா - ம்.) * கரையுடைப்பு.

வளைந்தமெய் யுடைய வந்த மாதவ நரைமூதாட்டிக்*
களைந்தபங் கடைப்பான் கூலி யாள்கிடை யாம லாற்றத்
தளர்ந்தினி யென்னே மன்னன் றண்டிக்கி னென்செய் கேனென்
றுளைந்தடு மாறிக் கூட லுடையநா யகனை யுன்னா. ௰

பிட்டுவிற் றுண்டு வாழும் பேதையே னிடும்பை யென்ப
தெட்டுணை யேனு மின்றி யிரவியெங் கெழுகென் றிந்நாண்
மட்டுநின் னருளா லிங்கு வைகினேற் கின்று வந்து
விட்டதோ ரிடையூ றைய மீனவ னாணை யாலே ௧௧

துணையின்றி மக்க ளின்றித் தமரின்றிச் சுற்ற மாகும்
பணையின்றி யேனுங் கொள்வா ரின்றிப் பற்றுக் கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத் தாழ்ந்து புலம்புறு பாவி யேற்கின்
றிணையின்றி யிந்தத் துன்ப மெய்துவ தறனோ வெந்தாய் ௧௨

தேவர்க்கு மரிய னாகுந் தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய னாகு மீசனே வேந்த னாணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங் கடுகுமுன் கூலி யாளாய்
ஏவற்செய் வாரைக் காணே னேழையே னினியென் செய்கேன். ௧௩

கூலியாள் வருவ துண்டோ வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள் குறித்தது முன்பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண மிசைந்தவ னிடும்பை தீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாக மறைத்தருட் படிவங் கொள்வார். ()

குறட்குநீ ரருத்தி வையைக் குடிஞையா யொழுகுங் கங்கை
அறற்குழல் பிரிவி னாற்றுந் தன்பிணா லவளைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க ணாளை வஞ்சித்து வடிவ மாறிப்
புறப்படு வாரைப் போலப் போதுவார் போத மூர்த்தி ௧௫

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கசைத்த விழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்த விண்டைநிகர் சுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்திட் டிணைகடந்த திருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாய் மண்டொடுதிண் படையேந்தி. ௧௬

இடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமமுதும்
இடங்காவல் கொண்டுறைவா ரருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியினர்போ லன்னைமுலைப் பாலருந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார். ௧௭

(பா- ம்.) *மூதாட்டி.

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத் தென்வேலை* கொள்வாருண் டோவென்றென்
றோலமறைத் திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக் கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப் படிந்தயா வாள வீதியிடத் தணைகின்றாள். ௧௮

தந்தைதாய் பிறரின்றி வருகின்ற தனிக்கூலி
மைந்தனார் வாய்மலருங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன்
சிந்தையார் குலமிழுந்து நல்கூர்ந்தார் செல்வமகத்†
தந்தபோ தெழுமகிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம்போந்தாள். ௧௯

அன்னையெனத் தன்பாலி னருள்சுரந்து வருகாளை
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கரையடைத்துத் தருவாயோ
என்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே னெனக்கன்னை
பின்னையதற் கிடுங்கூலி யாதென்றார் பெருமுதியாள் ௨௰

பிட்டிடுவே னுனக்கென்றா ளதற்கிசைந்து பெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான் மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி னுதிர்ந்தவெலாம்
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவே னினதுடைய கரையென்றார் கரையில்லார். ௨௧

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொதிநீக்கி
அள்ளியெடுத் தருந்தப்பா வென்றிட்டா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துகிலீர்த்தார் புறத்தானை விரித்தேந்தி
ஒள்ளியதென் றவளன்பு முடன்கூட்டி யமுதுசெய்வார். ௨௨

அன்னைமுலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திஃதென்றத்
தென்னவனா யுலகாண்ட திருவால வாயுடைய‡
மன்னாபிரான் றனக்கேயா மென்றென்று வாய்ப்பெய்து
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தார் தீவாயநஞ் சமுதுசெய்தார். ௨௩

தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவிளைப் பொழித்தனையே யினிவேலைத் தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப் பெழவேலை செய்வேனென் றிசைத்தெழுந்தார். ௨௪

தந்திவாய் மருப்பிடறி வருங்குடிலைத் தடங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளெனவேட்டில் வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையானூற் பொருளினா லளப்பரிய
அந்திவான் மதிச்சடையார் கரையடைப்பா ராயினார். ௨௫

(பா - ம்.) * எனை வேலை. † செல்வமிக. செல்வமகம். ‡ வாய்மலர்ந்து

வெட்டுவார் மண்ணைமுடி மேல்வைப்பார் பாரமெனக்
கொட்டுவார் குறைதெடுத்துக் கொடுபோவார் சுமடுவிழத்
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக்
கட்டுவா ருடன்சுமந்து கொடுபோவார் கரைசொரிவார். ௨௬

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகால்மண் சுமந்திளைத்துக்
கைவண்ண மலர்கன்றக் கதிர்முடிமேல் வடுவழுந்த
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம் புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின் மருங்கணைந்தார் ௨௭

தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற்
றிருமேனி முழுதுநில மகடீண்டத் திளைப்பெய்தக்
குருமேவு மதிமுடியைக் கூடையின்மேற் கிடத்தி
வருமேரு வளையாதம் வடிவுணர்ந்து துயிலகின்றார். ௨௮

அத்தருவே யாலநெடுந் தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும் புனலடைப்பார் சனகாதி முழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க் கணகளிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயச்
சுத்தவுருத் தெளிவிப்பா ரெனத்துயிலுந் துயிலுணர்ந்தார். ௨௯

ஆடுவார் சாமமெனத் திதிக்கு மமுதவிசை
பாடுவார் நகைசெய்வார் தொழில்செய்வார் பராக்கடையக்
கோடுவார் மணல்குவிப்பார் குதிப்பார்தூ ளெழவடிபாய்ந்
தோடுவா ருடன்மீள்வா ருன்மத்த ரெனவிருப்பார். ௩0

வேலையினு லறவருந்தி யிளைத்தார்போன் மெய்வேர்வை
காலமிசை மூசசெறிந்து வாயொலியாற் காற்றழைத்துச்
சாலநெடும் பசியினார்போற் றளர்ந்தடியா ளிடுமபிட்டின்
மேலடைந்த விருப்பினராய் மீண்டுமவள் பாலணைவார். ௩௧

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

இடும்பைநோய் வெள்ள நீந்தி யின்பநீர் வெள்ளத் தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண் முன்போய்க் கூறுவார் கோலுக் கேற
இடம்படு கரைக ளெல்லா மடைபடு கின்ற வின்னங்
கடும்பசி யுடையே னன்னே பிட்டிடு கடிதி னென்றார். ௩௨

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட சிற்றுண வளித்தா ளையர்
வாங்கிய கையு நாவுங் கனலெழ வாயிற் பெய்து
பாங்கிரு கொடிறு மொற்றிப் பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
தீங்கிழைப் போலப் போர்த்து நெடுங்கரை யடைக்க லுற்றார். ௩௩

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பார் பெருவலி யுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக் கொண்டுபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுங் கொள்கைகண் டார்த்துத் தின்போன்
தட்டுவா ரயனின் ருரைத் தழுவுவார் களிப்புத் தாங்கி. ௬௪

எடுத்தமண் கூடை யோடு மிடறிவீழ வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வா நீந்தி வலலைபோய்க் கூடை தள்ளி
எடுத்தகன் கரைமே லேறி யடித்தடித் தீரம் போக்கித்
தொடுத்தகட் டவிழப்பா மீளத் துன்னுவா தொடுவா மண்ணை ௬௫

கொட்டுமண் சுமந்து செல்வா கூடையை யுடைப்பில வீழ்த்
தட்டுவ ரெடுப்பார் போலத் தாவிவீழ்ந் தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி மிதப்பாதின் கரையி லேற
முட்டுவா சுழியி லாழ்வர் சேட்சென்று மூளைப்பா மீள்வர். ௬௬

கொட்டினைக் கழலப் பார்ப்பார் கோப்பார்கோ லிடையாப் பிட்டுத்
தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித் தள்ளரின் றிளைப்பா கச்சிற
பிட்டினை நுகர்வா வேலை வினைகெட்ப பிறாக்கு மள்ளி
இட்டுமா ரேச்ச நோக்கிக் கைப்பாகை யிரண்டுந் தாங்கி.* ௬௭

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தரிற் பொருளி லாசை
தானற்றுத் தமையு நீத்துத் தத்துவ முணர்ந்த யோகா
ஞானக்கண் கொண்டே யனறி நாடருஞ் சோதி மண்ணோ
ஊனக்கண் கொண்டுங் காண வுடன்விளை யாடல் செய்வா. ௬௮

அருளினு லுலக மெல்லா மாக்கியு மளித்து நீத்தும்
பெருவிளை யாடல் செய்யும் பிறைமுடிப் பெருமா னிங்ஙன்
ஒருவிளை யாடல் செய்ய வோச்சுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் றேவல் கொள்வா ரடைகரை நோக்கப் புக்கார் ௬௯

கெட்டலை யொதுங்கி யோட நிவப்புற வரைபோ லிடுக்
கட்டிய கரைக ளெல்லாங் கண்டுகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வார் திங்க ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால
விட்டபங் கடைப டாமை கண்டனா வெகுள் மூண்டார். ௭௰

வந்திக்குக் கூலி யாளாய் வந்தவன் யாரென் றோடிக்
கந்தர்ப்ப னென்னோ நின்ற காளைப நோக்கி யேடா
அந்தப்பங் குள்ள வெல்லா மடைபட்ட தெவனீ யின்னம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா திருத்தியா றமபீ யென்றார். ௭௧

(பா - ம்.) சுதாங்கி.

வேறுரை யாது தம்மை யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
ஈறிலா னிறுமாப் பெய்தி யிருந்தன னாக மேலிட்
டாறுவந் தடுத்த பங்கி லடைகரை கல்லிச் செல்ல
மாறுகொண் டோச்ச வஞ்சி மயங்கினா வலிய கோலார். ௪௨

பித்தனோ விவன்றா னென்பா ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்றா னென்பார் வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்றா னென்பா ரிந்திர சாலங் காட்டுஞ்
சித்தனோ விவன்றா னென்பா ராரென்றுந் தெளியோ மென்பார். ௪௩

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பார் பண்ணிறை பாணிக் கேற்ற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா ரரும்பெற்ற செல்வந் தாழ்ந்து
வாடிய மகனோ வென்பா ரிசைபட வாழ்ந்து கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னாருள் யாமக னிவன்கொ லென்பார். ௪௪

கரும்பனும் விரும்ப நின்ற கட்டழ குடைய னென்பார்
அரும்பெற லிவனான் கூலிக் காட்செய்த தேவனோ வென்பார்
இரும்பெருங் குரவ ரற்ற தமியனோ வென்பார் வேலை
புரிந்தவ னல்ல னென்பா ரதுமேனி புகலு மென்பார். ௪௫

கூலியுங் கொண்டான் றானே கணக்கிலுங் குறிக்கச் சொன்னான்
வேலையுஞ் செய்யா னின்சொல் விளம்பினுங் கேளான் கல்லின்
பாலறை முளையே யாகிப் பராமுகம் பண்ணி நின்றான்
ஏலநா மிதனை வேந்தற் குணர்த்துது மென்று போனார். ௪௬

தலைமகன் றிருமுன் றாழ்ந்து சாற்றுவா ரடிகே ளிந்த
அலைபுன னகரார் தத்தம் பங்கெலா மளந்த வாற்றான்
மலையினும் வலிய வாகச் சுமந்தனர் வளைந்த சிற்றாண்
விலைநரை யாட்டி தன்பங் கடைத்திலள் வென்றி வேலோய். ௪௭

வேளையும் வனப்பி னாலே வென்றவ னொருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து பதிந்தன னரசா செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன் பாடு மாடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்று நெஞ்சினு நினைதல் செய்யான். ௪௮

ஆண்டகை வனப்பை நோக்கி யடிக்கவுங் கில்லே மஞ்சி
ஈண்டினே மென்று கூற விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய னெழுந்து நாம்போய்ப் பங்கடை பட்ட வெல்லாங்
காண்டுமென் றெதிர்நீர் வையைக் குடிஞையங் கரையைச் சார்ந்தான். ௪௯

எடுத்ததின் கரைகளெல்லா மிறைமக னுள்ளத் தேர்கை
மடுத்தன னோக்கிச் செல்வான் வந்திபங் கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன கரையுங் கலலி யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்துநின் றெங்ஙூற் றுனிக் கரைசுமந் தடைப்பா னென்றான். ௫௰

வள்ளறன் கோபங்கண்ட மூறுகோற் கைய ரஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்த ராகித் தடக்கைதொட் டோத்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலா யுயிர்தொறு மொளித்து நின்ற
கள்வனை யிவன்றான் வந்தி யாளெனக் காட்டி நின்றார். ௫௧

கண்டனன் கனன்று வேந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத வுயிர்களு மாக மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டணை யுடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி. ௫௨

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழியன்
பன்னிய ருடம்பினிற் பட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட
தரசிளங் குமரர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட
திவுளிமேற் பட்டது பரும
பூண்டவெங் கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு. ௫௩

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும்
பன்னிறம் படைத்தநாண் மீனும்
இருநிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா
னென்னுமைம் பூதமுங் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா னவருஞ்
சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட
மதுரைநா யகனடித் தழும்பு. ௫௪

வானவர் மனிதர் நரகர்புள் விலங்கு
மாசுணஞ் சிதலெறும் பாதி
ஆனபல் சரமு மலைமரங் கொடிபுல்
லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனடை கருவும் பட்டன தழும்போ
டுதித்தன வுயிரிலோ வியமுந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க
டமக்குயி ராயினோன் றழும்பு. ௫௫

துண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச்
சோதியு மயர்த்தனன் வியந்தான்
விண்ணவர் பெருமான் வெருவினன் வானோர்
வேறுளார் மெய்ப்பனிப் படைந்தார்
வண்ணயா ழியக்கர் சித்தர்சா ரணர்தம்
வடுப்படா வுடம்பினிற் பட்ட
புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி
மயங்கினார் புகுந்தவா றறியார். ௫௬

ஏகநா யகனெவ் வுயிர்களுந் தானே
யெனபது மன்பினுக் கெளியன்
ஆகிய திறனுங் காட்டுவா னடிபட்
டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயர்த்தி
மிகுத்துடன் வேலைநீத் தொளித்துப்
போகிய வாறு கண்டுகோ றகையார்
போய்நரை யாட்டியைத் தொடர்ந்தார். ௫௭

வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன
மன்னனுன் மறுக்கமுண் டேயோ
முன்புபோ கியவா ளெனசெய்தா ளென்னாய்
முடியுமோ வினியெனத் திரங்கி
என்புபோல் வெளுத்த குழலினாள் கூட
லிறைவனை நோக்கினின் றிரங்க
அன்புதே னாக வருத்திய சிற்றா
ணமுதுசெய் தருளினா ரருளால். ௫௮

கண்ணுத னாதி கணத்தவர் விசும்பிற
கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வென்று
வல்லைவைத் தமரர்பூ மழையும்
பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப
பனுவலும் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிமிரச் சிவனரு ளடைந்தோர்
மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார். ௫௯

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி
மறைந்தது மடைக்கரை நீண்ட
குன்றென வுயர்ந்த தன்மையுந் தம்மேற்
கோலடி பட்டது நோக்கி

என்றன்மேற் பட்ட தென்றன்மேற் பட்ட
திதுவென வதுவென வகைமசசா
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும பிறாபா
னிகழ்ச்சியு நோககியந் நிருபன ௬௰

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.]

உள்ளததா சஙகை பூணடா ளுகமண் ணுடைப்பிற கொட்டிக்
கள்ளததா ராகிப போனா ககனத்தா ராகிச சேனை
வெளளத்தா பிறருங கேட்ப மீனவற குவகை வெள்ளங
கொளளததா மழைததா காய வாணியாற கூற லுற்றா. ௬௧

மறத்தாறு கடநத செஙகோல வழுதிநின் பொருளக ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி னீட்டப படட வனையவை புனித மான
திறத்தாலே நமககு நமமைச சேரநதவா தமககு மாாவம
உறததாவில வாத வூர னுதவின னுத லாலே. ௬௨

அனையனை மறுககஞ செய்தா யருமபிணப புலவுத் தீவாய்
வனநரித திரளை யீட்டி வாம்பரி யாககித தநதேங
கனையிருட கஙகுற போதிற கழிநதன பின்னுந தணட
வினையாபால விடுததுத துனபம விளைததனை யதுபொ றுத்தேம். ௬௩

வருபுனல் பெருகப பாாததேம வநதிகைப பிட்டு வாஙகிப
பருகிவந் தாளாய மாறு படடன மணபோ கடடிப
பொருகரை யுயரச செயது போகியவ வனை போலவாள்
பெருகிய விடுமபை தீாததெம பேருல கடையச செய்தேம். ௬௪

இததனை யெலலாஞ செய்த திவன்பொருட் டிநத வேத
விததகன் றனைமை யொனறு மறிநதிலை வேடகை யெமபால
வைததுனக கிமமை யோடு மறுமையுந தேடித தநத
உததமன் றெருடைசந தாதிப புறப்பறறு மொழிநத நீரான். ௬௫

நிறையுடை யிவனை யிசசை வழியின னிறுததி யானற
மறைவழி நினறு நீதி மனனவாக களநத வாழ்நாள
குறைபடா தானச செலவ வாரியுட் குளிததது வாழ்கென்
றிறையவன் மொழிநத மாறற மிருசெவி நிரமபத* தென்னன். ௬௬

அச்சமுற் றுவகை யீாபப வதிசய வெள்ளத தாழ்ந்து
பொசசமி லனப ரெஙகுற றரெனப புகுநது தேடி
நச்சர வசைதத கூட னயகன் கோயி னண்ணி
இச்சையி† னிருககின் றூரைக் கண்டுபோ யிறைஞசி வீழ்நதான். ௬௭

(பா - ம்) * நிரப்ப. † கவிச்சையில்.

தொல்லைநீ ருலக மாண்டு சுடுதுயர் நரகத் தாழ
வல்லவென் னறிவுக் கேற்ற வண்ணமே செய்தே னீரென்
எல்லைதீர் தவப்பே றுய்வந் திகபர வேது வாகி
அல்லலெம் பிறவி நோய்க்கு மருமருந் தானீ ரையா. ௬௮

செறுத்துநா னும்மை யெண்ணா திழைத்தவித் தீங்கு தன்னைப்
பொறுத்துநீ ரும்போ னுங்கள் புவியெலாங் காவல் பூண்டு
மறுத்துடைத் தாளவ தாகென் றிரந்தனன் மண்ணி லாசை
வெறுத்தவா னகையுட் டோன்ற வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார். ௬௯

பாய்திரை புரளு முந்நீர்ப் படுகட லுலகுக் கெல்லாம்
ஆயிரஞ் செங்க ணானைபோ லரசுவீற் றிருப்பீ* ருங்கள்
நாயக னருளிச் செய்த வண்ணமே நயந்து செய்வீர்
தூயவ ரனோரே றுங்கள் சூழல்சேர்ந் தொழுக வல்லார் ௭௰

உம்மைநா னடுத்த நீரா லுலகியல் வேத நீதி
செம்மையா லிரண்டு நன்றுந் தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சுத்தி விளைந்தது, விளைந்த நீராற்
பொய்ம்மைவா னவரி னீந்திப் போந்தது சிவன்பாற் பத்தி. ௭௧

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின் விருத்தி யான
பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை விளைவினுட் பட்ட துன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி மெய்யுணா வின்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற் றன்றே ௭௨

சச்சிதா னந்த மாமத் தனிப்பர சிவனே தன்ன
திச்சையா லகில மெல்லாம் படைத்தளித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா னவரைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் காணு வின்பவீ டளிக்கு மன்னோன். ௭௩

மந்தரங் கயிலை மேருப் பருப்பதம் வாரணாசி
இந்தநல் லிடங்க டோறு மிகபர போகம் யாக்குந்
தந்தருள் செய்தெம் போல்வார் தம்மனம் புறம்போ காமற்
சிந்தனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும். ௭௪

ஒப்பவா மிக்கோர் வேறற் றொருவனா யெங்குந் தங்கும்
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனாட் கண்ணுவ னாதி யோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளக்கித் தோன்று வேதத்தை விருத்தி செய்தான். ௭௫

(பா - ம்)* அரச செய்திருப்பீர்.

தன்னரு ளான ஞானத் தபனிய மாகுந் தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப் போகென்ப பணித்தா னீரும்
அன்னதற் கிசைதி ராகென் றுலவா யடிக்க டம்மைப்
பன்னருந் துதியா லேத்தி விடைகொடு பணிந்து போவார். எசு

தன்றொடக் கறுத்த நாதன் றொட்டொடக் குண்டு போவார்
பின்றொடர்ந் தரசன் செல்லப் பெருந்தவர் நின்மி னின்மின்
என்றவர் செலவுங் கூப்பி டெல்லைசென் றணிய னாகிச்
சென்றடி பணிந்து தென்னன் விடைகொடு திரும்பி னானே. எஎ

துறந்தவர் போக மீண்டு தொன்னக ரடைந்து தென்னன்
அறந்தரு பங்கி னாரை யடைந்துதான் பிரம்பு நீட்டப்
புறந்தரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத் தாழ்ந்து நெஞ்ச
நிறைந்து வாய்கொள் ளாம னின்றெதிர் துதிப்ப தானான். எஅ

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அடையாளம் படவொருவ னடித்தகொடுஞ் சிலைத்தழும்புந்
தொடையாக வொருதொண்டன் றொடுத்தெறிந்த கல்லும்போற்
கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப்பிரம்பு முலகமெல்லாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி. எகூ

கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பலவுயிரு நீயேயோ
முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் றிருமேனி யானேனோ அய

கைக்குமருந் தின்சுவையின் காட்டுமா றெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங் கலங்கி மண்ணுண்டு புலைநரகந்
துய்க்குமருந் துயர்களைவான் மாறாய்நின் றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந் தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே. அக

பாதியுமை யுருவான பரமேட்டி யெனக்கிம்மை
ஊதியமும் பரகதியு முறுதிபெற விளைவிக்கும்
நீதியினை மந்திரியாய் நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்துநா னொறுத்தேனே. அஉ

மாயா விருத்தியினான் மாழ்ந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநரகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம லின்றனையார் மெய்ம்மையெலாந் தேற்றியவென்
தாயானாய் தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய் கைம்மாறே. அங

மின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்தூட்டும்
இன்னமுதிற் கழிசுவைத்தோ விவனிடும்பிட் டெவவுயிர்க்கும்
மன்னவனே செந்துவர்வாய் மலர்நதமுது செய்தனையால்
அன்னையிலா வுனக்கிவளோ ரன்னையாய் வந்தாளோ. ௮௪

அன்றுசிறுத தொண்டரிடும் பிள்ளைக் கறியமுதும
மென்று சுவைதெரிநத வேடனிட்ட வூனுமபோல்
நன்றுநரை யாட்டியிடு பிட்டு நயநதருநதி
என்று மடியார்க் கெளிவநதா யெநதாயே. ௮௫

நரியாவும் பரியாககி நடத்தியுமம பரமன்றித
தரியாயான் றருதுகிலைத திருமுடிமேற் றரிததுமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை திளைததிறுமாந திருநதேனே. ௮௬

விண்சுமக்குமம புளளாய் விலஙகாய்ச சுழன்றுமனம
புணசுமககுளு சூழசசி வலியுடைய புத்தேளிர
மண்சுமககு மளளராய் வநதிலரே வநதககாற
பண்சுமககுளு சொலலிபங்கன பாதமுடி காணபாரே. ௮௭

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்]

என்றுபல முறையாலே துதிததடைநதோர்க
கன்பரிவ ரிவரைத தேறின்
நன்றுமிக பரபோகம் வீடுபெற
லெளிதெனறு நகைத்தார வேநதன்
அன்றுதிருப் பணிபூசை பிறவுநனி
வளமபெருககி யழகார வெளளி
மன்றுடையா னடிககனபு முயிர்க்கன்புஞ
சுரநதொழுகி வாழு நாளில ௮௮

முன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு
மறந்தெரிநத முறையா லீட்டிந
தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு
பயனேபோற் றலையு வாவின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுவரியெனப்
பலசெல்வ நாளு மோங்க
இன்புறவான சகநாத னெனுமகப்பெற்
றின்பத்து ளின்பத் தாழ்ந்தான். ௮௯

அம்மகனை முடிசூட்டி யரசாக்கி
 வாதவூ ரமைச்சர் சாரபான
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி
 லரன்கருணை விளைந்த நோக்கான்
மும்மைமலத் தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்
 கடற்படிந்து முக்கண் மூர்த்தி
செம்மலர்த்தா ணிழலடைந்தா னிறலரிமர்த்
 தனனென்னுந் தென்பார் வேந்தன். ௩௧

[வேறு]

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட வாதவூர் முனிக டமைப்
பழுதிலாப் பாடல் கொள்வார் பதிபல பணிந்து போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப் புகையண்ட முடிகீண் டேழி
எழுவட வரைபோற் றோன்று மெழிற்றில்லை மூதூர் சேர்ந்தார். ()

[வேறு]

வீதிதொறும் வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா
 லயத்தெய்தி மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச் சுடருருவா
 சிவகங்கை தோய்ந்து மேனி
பாதிபகிர்ந் தவள்காணப் பரானந்தத்
 தனிக்கூத்துப் பயிலா நிற்கும்
ஆதியரு ளாகியவம் பலங்கண்டு
 காந்தநே ரயம்போற் சார்ந்தார். ௩௨

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட
 கோலமே யருளா னந்த
மன்றினிடத் தெதிர்தோற்றி வாவென்பா
 ரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி*
நின்றதனிப் பெருங்கூத்தா நிலைகண்டா
 ரஞ்சலித்தா நிலமேல் வீழ்ந்தார்
ஒன்றரிய புலன்கரண வழிநீந்தி
 மெய்யன்பி னுருவ மானார். ௩௩

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை
 சிவானந்த மதுவை வாரி
உண்டுவா சகம்பாடி யாடியழல்
 வெண்ணெயென வுருகுந் தொண்டர்

(பா - ம்.) *தோன்றி.

விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான்
றிருவாககான் மிகுநத நேயங
கொணடுபோயக குணதிசையி லருநதவா வாழ்
தபோவனததைக் குறுகி யஙகண் ௯௨

குறிகுணங்கள கடநத தனிக கூததனுரு
வெழுததைநதின கொடுவா ளோசசிப
பொறிகரணக காடெறிநது வீசிமனப
புலநதிருததிப புனிதஞ செயது
நிறைசிவமாம விதைவிதைததுப் பசுபோதங
களைந்தருணண னீகால பாய
அறிவுருவாய விளைநததனிப பரானநத
வமுதருநதா தருநதி னொரா ௯௩

மானிரையுங் குயவரியும வநதொருஙகு
நினறுரிஞச மயஙகு கானத
தானிரைகன் றெனவிரஙகி மோநதுநக்க
வானநத வருட்கண் ணீரைக்
கானிறைபுள ளினமபருகக கருணைநெடுங
கடலிருக்குங் காடசி போலப
பானிறவெண ணீற்றனப ரசைவின்றிச
சிவயோகம பயிலு நாளில. ௯௪

புததர்சில ரிலஙகையினும போநதுழூ
வாயிரமெய்ப போத வேத
விததகரோ டேழுநாள வரையறுததுச
சூளொட்டி விவாதஞ செய்வார
இததகைய நாளேழில யாமிவரை
வேறுமெனு மெண்ணம பூண்ட
சித்தமுடை யவராக வவாகனவி
லெழுநதருளித தேவ தேவர். ௯௫

வாதவூ ரனைவிடுதது வாதுசெய்வீ
ரெனவிழித்து மறையோ ரந்தப
போதவே தியரைவனம புகுநதழைததா
ரபபோது பொதுவி லாடும்
வேதநா யகனபணித்த வழினினறு
ரெதிர்மறுபப மீண்டு போந்து
காதரா குலமூழ்கி யிருநதாமுத
தழனியிாததுக கலியைக காய்வார். ௯௬

பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுண்டம
பிரியாத பெருமான் வந்து
முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குருந்தடியி
லாட்கொண்ட முறையி னானும்
இன்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா
ரணத்தானு மியாமன் றிட்ட
மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென்
றழைமின்கள் வருவ னென்றார். ௯௯

உறக்கமொழிந் தறவோர்சென் றவர்நாம
மொழிந்தழைப்ப வுணர்ந்து நாதன்
அறக்கருணை யிதுவோவென் றவரோடு
மெழுந்துநக ரடைந்து மண்ணூன்
றுறக்கமுநீத் தருவருத்தார் மன்றுடுந்
துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர்
சிறக்கனக மண்டபத்திற் புகக்கிருந்தா
ரதிஞர்குழா நெருங்கிச் சூழ. ௧௦௦

[வேறு]

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த சீவரப் போர்வை தாங்கும்
புத்தரை வேறு வைத்துப் புகன்மினு மிறைவு நூலும்
அத்தலை நின்றோ ரெய்துங் கதியுமென் றுயர்ந்த கேள்வி
மெய்த்தவ நெறிமா ணிக்க வாசகர் வினவி னாரே. ௧௦௧

கனவினு நீறு காணாக் கைதவர் காட்சி யானும்
மனவனு மானத் தானும் வாசகப் பெருமான் றம்மை
வினவிய மூன்று முத்தே சாதியின் விரித்தார் வேதம்
அனையவர் கேட்டம் மூன்று மனுவாதஞ் செய்துட் கொள்ளா. ௧௦௨

இன்றிவாக் கனுமா னாதி யெடுப்பதென் னென்று காட்சி
ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே யுடம்படன் மறுத்தார் காட்சி
அன்றியே தின்மை யாலே யனுமான வளவை யாலும்
நின்றவன் றங்கோ ளாதி நிறுத்திய மூன்று மென்றார். ௧௦௩

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார் பூசுரர் பிரானை நோக்கி
இன்றெமைக் காட்சி யொன்றால் வென்றன மென்றீ ராகில்
நன்று நங் கட்வு டன்னை யளவையா னட்டி யெம்மை
வென்றிடு மென்று ரைந்தும வென்றவா முறுவல் செய்யா. ௧௦௪

பிறவியந் தகர்க்கு வெய்யோன் பேரொளி காட்ட லாமோ
மறைகளா லளவை தன்னாற் றேவரான் மனத்தால் வாக்கால்
அறிவருஞ் சோதி யெங்கோ னவன்றிரு நீற்றுத் தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுங் கொள்கையா னல்ல னென்றார். க0ரு

தேற்றமில் லாதா ருங்கள் சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெப் படித்திட் டாந்தஞ் சொல்லுமி னென்றார் தூயோர்
வேற்றுமை யறநா மின்னே விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றபி னுமக்குத் தண்டம் யாதுகொல் சொன்மி னென்றார். ( )

செக்குர லிடையிட் டெம்மைத் திரிப்பது தண்ட மென்னா
எக்கராம புத்தர் தாமே யிசைந்தன ரெரிவாய் நாகங்
கொக்கிற கணிந்தா ரன்ப ருலாந்தகோ மயத்தை வாங்கிச்
செக்கரந் தழலவாய்ப் பெய்து சிவந்திட வெதுப்பி னாங்கி. க0எ

இவ்வண்ண மிருக்கு மெங்க ளிறைவன்றன் வடிவு மந்தச்
செவ்வண்ண மேனி பூத்த திருவெண்ணீ றதுவு மென்னா
மெய்வ்வண்ண முணர்ந்த வேத வித்தக ரவைமுன் காட்ட
உய்வ்வண்ண மறியா மூட ருள்ளமு முயிருந் தோற்றார். க0அ

இங்கிவர் தோற்ற வண்ணங் கேட்டவ ரிறப்பத் தின்பந்
தங்குவீ டென்று தேற்றுஞ் சமயத்தி லாழ்ந்த வாதிக்
கொங்கிவா தாரான் மூங்கைக் குயிற்பெடை யென்னத் தானீன்ற
மங்கையைக் கொண்டு தில்லை மல்லன்மா நகரில் வந்தான். க0கூ

யாவரே யாக வின்றிங் கென்மகண் மூங்கை தீர்த்தோ
ராவரே வென்றோ ரென்று ஞற்றவு மானம் பூண்டு
சாவதே முத்தி யென்பார் மணிமுதன் மூன்று தங்கள்
தேவரே யென்றென் றுளகிச் செய்யவுந் தீரா தாக. ககo

அந்தணர் பெருமான் முன்போ யரசன்றன் மகளைப் போகட்
டிந்தநோய் நீரே தீர்க்க வேண்டுமென் றிரந்தா னையன்
சுந்தர நாதன் மன்று ளாடிய துணைத்தா ளுன்னிச்
சிந்தைசெய் தருட்க ணோக்கா றிருந்திழை யவளை நோக்கா. ( )

வேறுவே றிறைவன் கீர்த்தி வினாவுரை யாகப் பாடி
யீறிலா னன்பர் கேட்ப விறைமொழி கொடுத்து மூங்கை
மாறினாள் வளவன் கன்னி மடவரல் வள்ளவன் கண்டு
தேறினான் சிவனே யெல்லாத் தேவர்க்குந் தேவ னென்னா. ககஉ

(பா - ம்.) [illegible] இறைத்தனர்.

பின்பர வாரம் பூண்ட பிரானருள் விளையப் பாடும்
அன்பரை முனிவா மூவா யிரவரை யடியிற றாழ்ந்து
முன்பவா சொனன வாறே மூாககரைத தடிநது மன்றுள்
இன்பரை நடஙகண டேததி யிறைமகன் சைவ ஞானன். ககரு

மாசறு மணிபோற் பன்னுள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செயது பனனட் புணணிய மனறு ளாடும
ஈசன தடிககீ ழெய்தி யீறிலா வறிவா னநதத
தேசொடு கலநது நினறா சிவனருள விளகக வநதார. ககசு

ஆகச செய்யுள் - ருக0௫.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வான லமுத மதிமுடிமேன மதுரைப பெருமான மணசுமநது
தேன லமுத வாசகரைக கதியில விடுதத திறனிதுமேற
பானன் மணிவாயக கவுணியனை விடுததுச சமணா படிறறொழுகுங
கூனல வழுதி சுரந்தணிததாட கொணட கொளகைக கூறுவாம.க

வாகு வலததான சகநாத வழுதி வேநதன மகனவீர
வாகு வவன்சேய் விககிரம வாகு வவனசேய பராககிரம
வாகு வனையான மகனசுரபி மாற- னனையான றிருமைநதன
வாகு வலததான மறஙகடிநது மணணொ ளுஙகுங குமதெனனன ()

அன்னை குமரன் கருபபுரபாண டியனு மவனசேய் காருணிய
மன்னு மவனறன மகனபுருடோத தமனு மவனறன் மகனுகும
மினனா மௌலிச† சததுருசா தனபாண டியனும விறலவேநதன
இன்னை மகனகூன் பாணடியனு மிவனறோள் வலியா லிசைமிககான.()

திண்டோள் வலியாற குடநாடா செம்ம றனையு மாரலஙகல
வண்டோ லிடுதா ரிரவிகுல மருமான் றனையு மலைநதுபுறங
கணடோா குடைககீழ நிலமுனறுங காவல புரிநது கோலோசசிப
புணடோய் குருதி மறககனனிப புகழவேல வழுதி நிகழநாளில.()

விண்டு பூரவுங கைமமாவும வெறுககைக குவையு மணிககுவையும
வண்டு வீழுந தாரளக வல்லி யாய மொடுநலகிக்
கண்டு கூடற கோமகனைக காலில வீழ்நது தனனொடு
பணடு போலகக கைககொணடு போனனை றெனனா பனநதாரான.ரு

சென்னிக் கோனுந் தானீன்ற திலகப பிடியை யுலகமெலாம
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால விளக்குஞ் சைவ மணிவிளககைக
கன்னிக் கோல மஙகையருக் கரசி தனைக் கௌரியறகு
வன்னிக் கோமுன் மணமபுணர்த்தி வாங்கினான்றன வளநாடு.சு

(பா - ம்.) *சுரதுமாரன்· ‡ மின்னூர் மோலி.

[வேறு]

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுஞ் செம்பொற் கலன்களு மணியும் போகம்
விளைநில மனைய வாய வெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர் வரிசையா லுதவிப் பின்னர். ௭

கோதறு குணத்தின் மிக்க குலச்சிறை யென்பா னங்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை விடுத்தனன் மீண்டு தென்னன்
காதலி யோடு காவற் கடவுள்*செம் பதுமக் கோயின்
மாதரை மணந்து செல்வானை போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான். ௮

மலர்மகள் மார்பன் பொன்னின் மன்னவன் பயந்த தெய்வக்
குலமக ளுடனே வந்த குலச்சிறை குணனுங் கேள்வித்
தலைமையு மதியின் மிக்க தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி
நலமலி யமைச்ச னாக்கி நானிலம் புரக்கு நாளில். ௯

வல்வினை வலியான் மெய்யில் வலியகூ னடைந்தான் போலக்
கொலவினை யிலராய் வஞ்சங் கொண்டுழன் றுடுத்த பாசம்
வெல்வினை யறியா நக்க வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நலவினை யுதவாத் தென்ன னன்மறை யொழுக்க நீத்தான். ௰

போதவிழ் தாரா னக்கா புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்டோ
னேதமிற் கன்னி நாடு மமணிருண் மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியா ளசைவ சமயமு முதறிச் செல்வ
மாதவ நெறியுங் குன்ற மறைந்தது வேத நீதி. ௧௧

பறிபடு தலையு மாயி னுடுக்கையும் பாசிப் பல்லும்
உறிபொதி கலனு மத்தி நாதரென் றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளமபோ னணற நழிந்தவெற் றரையுங் கொண்டு
குறிகெடு மணங்கு சூழ்ந்தாங் கமணிறை கொண்ட தெங்கும். ௧௨

அருந்தமிழ்ப் பாண்டி வேந்தற் குறுதியா யாக்கஞ் செய்யும்
மருந்தினிற் சிறந்த கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
பெருந்தகை யமைச்சு நீரிற் குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு நீறி டாராய்ச் சிவனடிச் சார்பி னின்றார். ௧௩

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப் புன்சமண் களைகட் டண்டு
மெய்யுரை வேத நீதி வியன்பயிர் தலைச்செய் தோங்கச்
செய்யுந ரெவரோ வென்று†சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
வையுந ராகிக் கூட லாதனை வணங்கப் போனார். ௧௪

(பா - ம்.) *மாயக்கடவுள். †எவரோ வென்று.

பேதுற்ற முனிவர்க் கன்று பெருமறை விளக்கஞ் செய்த
வேதத்தின் பொருளே யிந்த வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதத்தை யிழந்த வேந்தன் புந்தியை மீட்டிப் போதன
பாதத்தி லடிமை கொள்வா யென்றடி பணியு மெல்லை. ௧௫

வேதிய னொருவன் கண்டி வேடமும் பூண்டோன் மெய்யிற்
பூதியன் புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் கூடல்
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
நீதிய வமைச்ச ரேறு நோபட வவனை நோக்கா. ௧௬

எங்கிருந் தந்த ணனீர் வந்தனி ரென்றா ராய்ந்த
புங்கவன் சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தே னென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான புதுமையா தறைதி ரென்றார்
சங்கரற் கன்பு பூண்டோ னுண்டென்று சாற்று கின்றான். ௧௭

ஏழிசை மறைவல் லாளர் சிவபாத விதய ரென்னக்
காழியி லொருவ ருள்ளார் காரமண் கங்குல் சீப்ப
ஆழியி லிரவி யென்ன வொருமக வளித்தி யென்னா
ஊழியி லொருவன் றன்னை யுள்கிநோற் றொழுகி நின்றார். ௧௮

ஆயமா தவர்பா லீச னருளினு லுலகை முய்யச்
சேயிளங் கதிர்போல் வந்தான் செல்வனுக் கிரண்டாண் டெல்லை
போயபின் மூன்று மாண்டிற்* பொருகடன் மிதந்த தோணி
நாயகன் பிராட்டி யோடும் விடையின்மே னடந்து நங்கை. ௧௯

திருமுலைப் பாலி னோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற்
குருமணி வள்ளத் தேந்திக் கொடுப்பவப் பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா கமமிவை பற்றிச் சார்வாய
விரிகலை பிறவு மோதா துணர்ந்தனன் விளைந்த ஞானம். ௨௦

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான நாயகன் ஞானத் தோடு
சம்பந்தஞ் செய்து ஞான சம்பந்த னாகி† நாவில்
வம்பந்த முலைமெய்ஞ் ஞான வாணியுங் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா மருந்தமி ழாகக் கூறும். ௨௧

கரும்பினிற் கோது நீத்துச் சாறடு கட்டி யேபோல்
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட பொருளெலா மாணத் தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொன்றை வேணிப் பிரானிடந் தோறும் போகி
விரும்பிய தென்சொன் மாலை சிவமண விளையச் சாத்தி. ௨௨

(பா - ம்.) *போயின மூன்றுமாண்டில்.
†செய்து ஞானசம்பந்தனாக.

பருமுத்த முலையாள பங்க னருளினாற் பசும்பொற் றாளந்
திருமுத்தின் சிவிகை காள நெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
விருமிதத வகைபோற் பெற்றுப் பாலையை நெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்த நதிசூழ் வீழிப் பொற்படிக் காசு பெற்று. உ௩

அருமறை வணங்குங் கோயிற் கதவினை யடைக்கப் பாடிப்
பானுறை பதிக ளெங்குந் தொழுதனா பாடிப பாடி
வருமவா றுநக ளாட்டு வணஙகவும வருவ ரென்னத
தருமறா லணிநத தெய்வத தாபதன் சாற்ற லோடும. உ௪

கற்பலா கொடியன் றருந தெனனவன் கண்போல வாரும
அறபுரை யமணபே யோட்டி யன்றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொறபுறு நீறு கண்டு பூதிசா தனததா லெய்துஞ
சிறபர வீடு கண்ட மகிழுச்சியுட் டினைததோ ரானா. உ௫

தஙகளபோ தீட்டி யோலை விண்ணப்பஞ சண்பை நாடர்
புங்கவாக குணர்தத வநதப பூசுரன் கையிற் போக்கி
மஙகையாக் கரசி யாரு மரசறகு மருநதன் றானும்
அங்கயற் கண்ணி கோனைப பணிநதுதம மகததிற புக்கார. உ௬

பண்படு வேதச செலவன் வலலைபோய்ப் பழன வேலிச்
சண்பையா பிரானைக கணடு பறியுண்டு தலைக ளெல்லாம
புணபடத திரியுங கையா பொய்யிருள் கடநதா தநத
வண்படு மோலை காட்டிப பாசுர மெடுததுச சொன்னான். உ௭

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வெஙகுரு வேநத ரடிபணிந தடியேன்
　　குலசசிறை விளமபுவிண ணபபம
இஙகெழுந தருளிச சமணிரு ளொாதுககி
　　யெமமிறை மகறகுநீ றளிததுப
பொஙகிரும பணைசூழ தெனறமிழ் நாட்டைப்
　　பூதிசா தனவழி நிறுததி
எஙகளைக காகக வென்றபா சுரங்கேட்
　　டெழுநதனா கவுணியாக் கிறைவா. உ௮

ஆதகா திதுவென் றேதுவார் நாவுக்
　　கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞசாா தமமொடும் பன்னாட்
　　பழகிய வெனையவர் செய்த

வேதனை யுவந்து கூறுவ தென்னை
    விடுகதில் லமமவோ வுமககிப
போதுநாள் கோள்கள வலியில வெனனப
    புகலியா வேநதரும் புகலவாா. ௨௯

எநதையெம பெருமா னருளிலா போல
    வினனண மிசைப்பதென் னவாசெய்
வெநத வேதனையி னுய்நதனீா நாளகோள
    விலங்குபுள ளவுணாபேய் பூதம
அந்தமில் பலவு மமமையோ டபப
    ஞனையா னடபபன வவாநஞு
சிந்தையே கோயில் கொண்டுவீற றிருப்பத்
    தீஙகிழை யாவென வெழுநதாா

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

மாமுர சொலிபபச சஙகங காகளம வாயவிட டேஙகச
சாமரை பனிபப முததின பநதரிற றரளத தெய்வக
காமரு சிவிகை மேறகொண* டமணிருள கழுவுஞ சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டீச னிடநதொறு மடைநது பாடி ௩௧

செம்பிய ஞடு நீநதித† தென்னவ ஞடு நண்ணி
வெமபிய சுரமு முலலைப புறவமு மேக விலலைத
துமபிகை நீடடி வாஙகு மலைகளுந துறநது பாகத
தமபிகை யுடையான கூட னகாபபுற னணுகச செலவாா. ௩௨

புண்ணிய நீற்றுத் தொணடா குழாததினுட் புகலி வேநதா
நணணிய சிவிகை மீது நகைவிடு தரளப பநதா
கணணிய றோற்றந‡ தீமபாற கடலவயிற றுதிததுத தீாநது
விணணியன முழுவெண டிஙகள விளககமே யொதத தன்றே. ()

தேமபடு குமுதச செவவாய்ச சிரபுரச் செல்வா முனனம்
போமபரி சனததாா தமமிற் பொனனெடுஞ சின்ன மாாப்போா
தாமபர சமய சிஙகஞ சமணிருள கிழியப பானு
வாமபடி வநதா னென்றென ருாதநெழு மோசை கேளா. ௩௪

கின்றுணடு திரியுங கையர் ரெதிாவநது நீவிா நுஙகள
கொனறறஞ சொனன தேவைக குமபிட வநதா விநத
வென்றிகொள சினன மெனகொல வீறென்கொல யாரை வென்றீர்
என்றனர் தடுததா ரெனறு மீறிலா னடியாா தம்மை ௩௫

(பா - ம.) * மேல்கொண்டு. † செமபியனுடு நீஙகி.
‡ கண்ணிய தோற்றம

மாமத மொழுகச் செல்லுந் திண்டிறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலிற் கட்டத் தடைபட வற்றே கொற்றக்
காமனை முனிந்தார் மைந்தர் கயவர்தந் தடையை நீத்துக்
கோவணி மாட மூதூ ரடைந்தரன் கோயில் புக்கார். ௩௬

கைம்மலைச் சாபந் தீர்த்த கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மும்முறை வலந்து ஞான முகிழ்முலைப் பாலி னோடு
செம்மணி வள்ளத் தீந்த திருவொடுந் தொழுதா னந்த
மெய்ம்மய வெள்ளத் தாழ்ந்து நின்றனர் வேதச் செல்வர். ௩௭

மறைவழி நின்று நின்னை வந்திசெய் துய்ய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச் சமணரை நெறிக ளெல்லாஞ்
சிறைபட வாது செய்யத் திருவுள்ளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று குறித்துரை பதிகம் பாடி. ௩௮

வேண்டுகொண் டருளைப் பெற்று மீளுமப் போது கண்டு
மூண்டவைம் பொறியும் வென்ற வாகீச முனிக ளன்ன*
ஆண்டுளா ரொருவர் வேண்ட வவர்திரு மடத்தி லன்பு
பூண்டெழு காத லோடும் போயினார் புகலி வேந்தர். ௩௯

அங்கெழுந் தருளி யெல்லி னமுதுசெய் திருப்ப வற்றைக்
கங்குல்வா யமணர் செய்யுங் கருத்தருஞ் செயலுந் தங்கள்
மங்கல மரபின் வந்தாள் வருத்தமுங் காண வஞ்சிச்
செங்கதி ரவன்போய் மேலைச் செழுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தான். ௪௰

மாறுகொ ளமணர் செய்யும் வஞ்சனைக் கிடனே யொத்து
வேறற நட்புச் செய்வான் வந்தென விரிந்த கங்குல்
ஈறற முளைத்த வானமீ னினம்வாய் பறித்த செந்நீ
ஊறுபட் டெழுந்த மொக்கு ளொத்தவக் கங்குலெல்லை. ௪௧

[கலிநிலைத்துறை.]

வைதி கத்தனி யிளஞ்சிறு மடங்கலே றடைந்த
செய்தி யைத்தெரிந் தயன்மலை யிடங்களிற் றிரண்ட
கைத வத்தவெண் ணாயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முத்தமிழ் விரகர்மேற் பழித்தழ லிழைத்தார். ௪௨

மெய்யில் சிந்தையா ரத்தழற் கடவுளை விளித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ ரிருக்கையை யழுது
செய்து வாவெனப் பணித்தனர்† சிறுவிதி மகத்துக்
கையில் பூந்தவன் செல்லுமோ வஞ்சினன் கலங்கி. ௪௩

(பா - ம்.) * முனிவரென்ன. † வாவென விடுத்தனர்.

ஈனா தாஞசடத தீயினை யெடுததன ரேகி
ஞானபோனகா மடததினிற செருகினா நநதா
தான தீபபுகை யெழுவதை யடியவா கணடு
வான நாயகன மைநதருக குணாததினர் வலலே சச

கிடடா நோககியத தீயினை கூடல தெனறமிழக
அடட மூாததியை யஙகிருந் தருமறைப பதிகந
துடடா பொயயுரை மேறகொணடு தொனமுறை துறநது
விடட வேநதனைப பறறெனப பாடினா விடுததா சரு

அடுதத தககணத தரசனை வெபபுநோ யாகித
தொடுதத திடடபல கலனகளுந துகளெழப பனிநீா
மடுதத சாநதமுங கலவையு மாலையுங கருகப
படுதத பாயலுஞ சருகெழப புரவலன பதைததான சசா

வளவா கோனறிரு மடநதையு மநதிர ரேறுந
தளாவ டைநதுநன மருததுநூல விஞசையா தமைககூஉய்ப
பளகில பனமருந தருததவும பாாவையி ஞலும
விளைவதே யனறி வெஞசுரந தணிவது காணா சஎ

சவலை நோனபுழந் திமமையு மறுமையுஞ சாரா
அவல மாசரை விடுததன ரனைவரும பாாதது
தவவ லததினு மருநதினுந தணிநதில தாகக
கவலை யெயதினா ரிருநதனா விடிநதது கஙகுல சஅ

வடட வாழியொன றுடையதோப பரிதிதன மருமான
பெடட காதலகூா மருகனைப பறறிய பிணிகேட
டிடட காரிரு ளெழினியை யெடுதெடுத தஙகை
தொட்டு நோககுவான வநதெனத தொடுகடன முளைததான. (),

வாலி தாகிய சைவவான பயிாினை வளாபபான
வேலி யாகியோ ரிருவரும வேநதனை நோககிக
கால பாசமுஞ சுடுாிநநோ யருமறைக காழிப
பால ராலன்றித் தீாததிடப படாதெனப பகாநதா ருo

பொயயா சாாபினை விடாதவ னிஙகுநீா புகன்ற
சைவா நீறிட்டுப் பாாப்பது தகுவதோ வெனன
ஐய நீயெனைத திறததினு லாயினு நோய்தீாந
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென றுரைததா. ருக

அழைமி னீணடென வரசனு மிசைநதன ஞர்வந
தழையு மந்திரத தலைமகன றனிநக ரெஙகும
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால விளக்கி
மழலை யினறமிழ்விரகாதம மடததில்வந தெயதா. ௫௨

அனறு கேள்வியா லருநதிய ஞானவா ரமுதை
இனறு கணகளா லுணடுகண பெறறபே றெயதிச
சென்றி றைஞசினு னெழுநதிருந தீயமண சூழ்சசி
வென்ற சிநதையீ ரென்றனா பூநதராய வேநதா. ௫௩

நனறிருநதனி ரேயென நனகமலாத தடநதாா
வெனறி மீனவன கறபினுா தமமையும வினவ
என்று நமமரு ளுடையவாக கெவனகுறை யெனனு
ஒனறு கேணமைகூ ரனபினு ரிதனையு முரைபபாா ௫௪

கையா மாளவு நீறறிலுற சவுரியன றேயம
உய்வ தாகவு மின்றுநம மருளினு லொலிநீா
வையை நாடனமேல வெபபுநோய வநததா லதனை
ஐய தீாததிடல வேணடுமென றடியிலவீழந திரநதாா. ௫௫

இரநத வன்பருக கனனதா கெனறருள சுரநது
பரநத நிததில யானமேற பனிககதிா மருமான
சுரநத ணிபபலென றேகுவா ஞெததுமெய்ச சுருதி
புரநத ளிபபவா பாணடியன கோயிலிற புகுவாா. ௫௬

வாயி லெஙகணுந தூபமு மஙகல விளககுந
தோய குமபமுங் கொடிக்ளுஞ சுணணமுந துவன்றச்
சேய காகள வொலிமனனன செவிபபுலன சுவைபபக
கோயி லெயதினு ரமணாதஙு கோளரி யனையாா ௫௭

காவ லோனமருங கிட்டதோா கதிாமணித தவிசின்
மேவி னுரவா நோககினன மீனவன றெளிநது
வாவி தாழ்செழுந தாமரை யெனமுக மலாநது
பாவி யேனபிணி தணிதநெதனை பணிகொணமி னென்றுன. ௫௮

புலைதநெொா றிறகுவித தாயினோா கேடடினம புழுஙகிக
கலைதத டஙகட னீநதிய காவலோ யுனறன
வலபபு றததுநோ யிவரையு மறறைநோ யெமையுந
தொலைததி டபபணி யெனறனாா கைதவன சொல்வான். ௫௯

(பா - ம்.) * துவனறி.

அனைய செய்திதென் றிசையுமுன் சமணரு* மசோகனை
றனைநி னைநதுகைப பிலியாற தடவியுங் கரத்துக்
கனைகொ ளாலிநீா சிதறியு நெயசொரி கனல்போற்
தினவி மேலிடக கணடனா தீாநதிடக காணா. ௬௰

தீயா மானமிக் குடையராய்ச செருக்கழிந் திருப்பப்
பாய கேளவியோா புணணியப பையுணீ றளளிக
காயு நோயது தணிததிடக கருதிஞ ரதனை
மாய நீறென விலககினா மாயை செயதழிவாா. ௬௧

அண்ட நாயகன் றிருமடைப பளளிநீ றளளிக
கொணடு வாருமென் றருமறைக கவுணியா கூறக்
கணடு காவல ரேவலா கைககொடு வநதாா
வண்டு லாவுதாா வழுதிநோய தணிபபவா வாஙகி. ௬௨

மருநது மநதிரம யாவையு மறையுரைப பதுவும
பொருந்து மினபவீ டளிபபதும போகமும பொருளுந்
திருநது மாலவா யானறிரு நீறெனச சிறபபித
தருநது மின்னமு தனையசொற பதிகம தறைநது. ௬௩

மெயயி லிடடனா வருடலும வெஞசுரந துறநத
மையில சிநதையோா வெகுளியிற றணிநதது வாசஞ
செயத தணபனி நீாவிரைச சநதனந திமிரநதால
லெய்து தணமைய தாயின திறைவலப பாகம். ௬௪

பொழிந்த தணமதுத தாரபுனை பூழியா கோனுக
கிழிநத செயகையா கைதொட வெரியிடு சுரததாற்
கழிநத துனபமுங கவுணியா கைதொடச சுரநதீாந
தொழிநத வின்பமு மிருவினை யொததபோ லொதத. ௬௫

ஐய விசசுர மாறறரி தாறறரி தென்று
வையை நாடவன வலமண் மாசுதீாந தடியேன
உய்ய வேண்டுமே லதனையு மடிகளே யொழிததல
செய்ய வேண்டுமென றிரநதனன் சிரபுரக் கோனை. ௬௬

பிளளை யாரிடப பாகமும பண்டுபோற பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட டஙகையா னீவுமுன மேனாள
உளள கூனுடு வெப்புநோ யொழிநதுமீ னுயாதத
வளளன மாசறக கடைநதவிண மணியெனப பொலிநதான். ௬௭

(பா - ம்.) * இசைததலுமமணரும்.

அன்னதொரு காரணததாற சவுநதரிய
பாண்டியனென் ருகியென்
தென்னவாகோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற்
பரிசததாற் றெருடும் வாககாற
பொனனடிதாழ்ந தைநதெழுதது மூபதேசப
பேறடைந்த பொலிவால் வஞ்சந்
துனனமணர் நெறியிகழநது தொலவேத
நெறியடைநது தூய ஞனன். ௯௮

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம]

பஞசவ னடைநத நோயைப பாலறா வாயர தீரதது
நஞசணி கணட னீறு நலகிய வணணஞ சொனனேம
அஞசல ராகிப பினனும வாதுசெய தடஙகத தோறற
வஞசரைக கழுவே றிடட வண்ணமுஞ சிறிது சொலவாம. க

தெனனவன றேவி யாரு மமைசசருட சிறநத சிஙகட்
அனனவன றனனுங காழி யநதண ரடியில வீழநதெம
மனனவன வெபபுங கூனும பாசமு மாறறி னீரே
இனனமு மடியேம வேணடுங குறைசெயத தககதென்றார. உ

கன்னிநா டெஙகு மிநதக காரமண் காடு மூடித
துனனின திதனை யினனே துணிததிடல வேணடு மென்றார
அனனவ ரால வாயார திருவுளள மறிவே னென்று
உன்னிய மனதத ராகி யொயயெனக கோயில புககார ங

அவவிரு வோருங* கூட வடைநதுபொற கமலம பூதத
திவவிய தீரததந தோயநது சேணெடுங கணணி பாக
நவவியங கமலச செஙகை நாதனைத தாழ்நது வேநதன
வெவவிய வெபபு நீததார தொழுதிது வினவு கின்றார ச

காயமே யொறுத்து நாளுங் கைதவம பெருக நோறகும
பேயரை யிமமை யோடு மறுமையும பேறற றுரை
நீயுரை செய்த வேத வேளவியை நிநதை செயயுந
தீயரை யொறுததல செய்யத திருவுளஞ செயதி யென்றார் ரு

வெமமத வேழங காயநத விடையவா விசும்பிற் சொலவார
எமமனோ ராவீர நுஙகட் கிசைநததே யெமக்கும வேணடுஞ
சமமத மதனால வெலலத தககவ ராக நீரே
அம்மத முடையார தோறகத தககவ ராக வென்றே சா

(பா - ம்.) * அவவிரு பேரும.

எம்மொழி தேறி னீரபோ யிறைமக னவையத் தெய்திச*
செமமையி லாரை வாது செய்திரீ ரனையார தோற்று
வெம்முனைக் கழுவி லேறி விளிகுவ ரென்னக கேட்டு
மைமமலி களததான மைநதா தொழுதுதம மடத்திறபோந்தார்.()

இருவரு மீண்டு தததமிருககையிற போகி யற்றைப
பருவமங ககலப் பினுடை பாண்டிமா தேவி யாரும
பெருமதி யமைசச ரேறும பிளளையார மடததிற போகி
அருகரை வெலலுஞ சூழசசி யாதென வளநது தோவார அ

பேரரு ணிறைநத காழிப பெருநதகை யுடனபோயத தஙகோன
சீரவை குறுகி யீது செபபுவார செயய கோலாய
காரமண் காடே யெஙகுங கழியவு மிடைநத வினன†
வேரொடுங களைநதாற சைவ விளைபயி ரோஙகு மெனறார் கூ

அவவண்ணஞ செய்வ தேயென றரசனு மனுசசை செயயச்
செவவணண வெணணீற றணண லனுசசையுந தெரிநது தேயம
உய்வணண மிதுவென றஙங னுணமகிழ்ந திருநதார நீண்ட
பைவண்ண வாரம பூணடார புகழெஙகும பரபப வலலார ௰

[கலி விருததம்]

அநத வேலை யருகநதக கையரைக
குநத வேறகட் குலமட மாதரும
மைநத ராகிய மககளுங கணணழல
சிநத நோககி யிகழ்நதிவை செபபுவார கக

செழியர கோமகன மூழகிய தீபபிணி
கழிய மாறறும வலியினறிக கறறிலா
மழலை வாயொரு மைநதறகுத தோறறுவெம
பழிவி ளைததீர பகவன றமாககெலாம. க௨

சாமப ராடுஞ சமயம புகுநதுவெம
பாமப ணிநதவ னேபக வானென
வேமப னுஙகள் விரத நெறியெலாஞ
சோமப லெய்தத துறநதா ளிகழநதரோ. க௩

ஏது மககு நிலையினி‡ யென்றவப
போது மற்றவா தமமைப புறகிட
வாது செய்தற கெழுந்தனா வஞசகா
போது மெனனத தடுததனா பூவைமார க௪

(பா - ம.) * அவையத தேறி. † மிடைர்ததினன ‡ நிலைவினி.

செல்லன் மின்க ளுமக்கிது செவ்வியன்
றல்லல் கூர வருந்துனபத் தாழ்நாம
எல்லி கண்ட கனவுண் டிதனையாரு
சொல்லு கேமின்று கேண்மெனச் சொல்லுவார். ௧௫

[கலி நிலைத்துறை]

இடைய றாதநம பாழியும பள்ளியு மெஙகுஞ
சடையர முஞ்சியர சாமபலா தாஙகிய சூலப
படையர நீவிழிப புலவுவாய்ப பாய்பெரும புலித்தோல்
உடைய ராயசிலா வநதுவந துலாவுதல கணடேம. ௧௬

கனனி யிறறுற வனனஙகள கணவனிற றுறவின்
மனனு மாரியரங கனகளுால வாஙகுமக குசைகள
எனன மூவகைப பெண்டவப பளளிக ளெலலாரு
சினன வெணபிறைக கோடடுமா சிதைககவுங கண்டோம. ௧௭

முணடி தஞசெய்த தலையராய் முறுககுறி தூங்கு
குணடி கைததடங கையராயக கோவணம் பிணித்த
தணடு தாஙகிய சுவலராய்ச சடையனபோ னாவிற
கொணட சைததன ராயெங்கும குலாவுதல் கண்டேம். ௧௮

காநது வெஙகத முடையதோா கயநதலை வநது
சூழநது கொணடுநம மடிகணமாா கணமெலாந துரததி
எநது பூஞசினை *யலைநதிட விரஙகிவண் டிரியப
பாய்நது பிணடியை வேரொடும பறிக்கவுங கண்டேம. ௧௯

அநத மூவிலை வேலினு மயினமுனைக கழுவின்
பநதி மீதுகீ ரேறவுங கணடுளம பனிபபச
சநத மாாபகஞ சேபபவந தனிரக்கரம புடைத்துக்
கநத வாாகுழல சோரவுங கலுழவுங கணடேம். ௨௰

தளள ருநதிற லிநதிர சாலமோ காதி
உளள விஞசையில வெலலைவந் துதவில வொனறுங
களள ராற்பறி படடவோ கனவிலவெந தனவோ
வெளளங கொணடவோ சேமததிற கிடபபவோ விளம்பீா. ௨௧

தாவு தீவளர்த தெழுகரி தனனையா டரவை
ஆவை யேவிமுன னமமஞோ படடது மறிந்தீர்
காவ லன்பிணி தணிததிலீ ரினிசசெயுங கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார். ௨௨

(பா - ம்.) * சினையலறிட.

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி னென்றன ரறந்தைச்
செற்ற வஞசகா செலலுவாா திருமபவுங கையைப்
பற்றி யீர்த்தனா பெணடிர்சொற கேடபது பழுதென்
றுறற தீவினை வழிசசெலவா ரொளித்தனா செலவாா. உங

கொங்க லாககுழல சரிநதிடக குரததியா பின்னுமம
எஙகள சொறகொளா தேகுவீா பரிபவ மெய்தி
உஙக ளுக்கிடை யூறுவந துறுகெனச சபிததாா
அஙக தறகுமஞ சாாசெலவா ரழியுநா ளடுததாா. உச

புட்க ளுமபல விரிச்சியும போகலென றெதிரே
தடக வுஙகடந தேகுவாா தடஙகய லுகைபபக
கடக விழ்நதலா கிடஙகாசூழ கடிநகாப புறமபோய
உட்கு நெஞசரா யாவரு மோரிடத தீணடி உரு

யாது சூழ்சசியென் றெணணுவா ரிறைவனைக கண்டே
தோதி நாமவ னனுமதி யுறுதிகொண டனைய
ஏதி லாளனை வாதினால வேறுமென றிசைநது
போது வாாநகா புகுநதுவேத தவைககளம புகுவாா உசு

ஆய போதிளங காலையிற கவுணிய ராலல
வாயா சேவடி பணிநதுதம மடததினிற செலலக
காயு மாதவச செலவனைக கஙகுலசூழந தாஙகு
மாய வஞசகா வநதிடை வழிததலை மறிததாா உஎ

மறிதத கையாபின செலலமுன் மனனவை குறுகிக
குறிதத வாளரித தவிசினமேற கொசசையா பெருமான
எறிதத சேயிளம பரிதியி னேறிவீற றிருநதாா
பறிதத சிததலைப புலையாகள பொருதிவை பகாவாா உஅ

மழலை யின்னமுந தெளிகிலா மைநத-கண மணியொன
றுழலக ருஙகொடி யிருநதிடக கனியுதிாந தாஙகுன
சுழலகொள விஞசையி னனமையான் மனனனைத தொடுதத
தழல விததன மென்றுநீ தருககுறத தகுமோ. உகூ

நநது நாகுலா வணடுசென னடைவழி யெழுததாய்
வநது வீழினும வீழுமவ வழககினின கையிற
சிநது சாமபருஞ சிறுசொலு மருநதுமந திரமபோற
சநது சூழமலை யானசுரந தணிததன கணடாய் ௩௰

(பா-ம்.) * தோகிலா மைநத

*உங்கண மநதிர மோடொன்றிற றீட்டுக வோரேட்‡
டெஙகண மநதிரந தனனையுந தீட்டுக விரணடும
அஙகி வாயிடின வெநதது தோறறதவ வங்கி
றுஙகி டாதது வெனறதென றோடடியே நுவலா.† ௩௧

செகக ரஞசடை யானுறை பதிகளிற செயயத
தகக தனறவ னடுநிலை பிழைததநஞ சாவாய
விக்க மெமமனோாக கியறறுவான வேறொரு தலததிற
புகக மாநது வாதஞசெயப போதுக மெனறு. ௩௨

வெனறி மாமுர சுறஙகிடா வியனகாபபுறம போய
மன்றல வேமபனமுன கதழெரி மடுததிடிற பிழைபப
தொனறு வேவதொன நீதுகொண டுமாகளு மெமருமு
இனறு வெலவதுந தோறபதுங காணடுமென றெழுநதாா. ௩௩

ஈடடுவஞச நெஞசரே யெழீஇநகாப புறமபுபோய்க
கீடடிசைகக ணோரழற கிடஙகுதொட டெழுநதுவான
நீட்டுகோ டரஙகுறைதது நிறையவிடடு நெடடெரி
மூட்டினாதமாதராா வயிறறுமிடடு மூட்டினா.

ஞானமுணட முனிவாதமமை யெளளியெளளி நாயினும
ஈனரஙகி யைததடுத திருபபவெண ணிராயிரா
ஆனதொணட ருடனெழுநது சணபைவேநது மரசனும
மானனுரு மநதிரக கிழானும வநது வைகினா ௩௫

உளளவிழநத முலைசுரந தொழுககுபா லருநதியே
துளளிபோடு கனறுபின றொடாநதுசெலலு மானென
வெளளியமப லததுளாடும வேதகீதா காதலகூா‡
பிளளைபோன வாறுதம பிராடடியோடு மெயதினா. ௩௬

ஆறிரணடு டிரணடடுதத வாயிரஞ சமணருமு
வேறுவேறு தாமுயனற மநதிரஙகள வேறுவே
றாறுநீா சுரநதவோலை யிறபொறித தொருஙகுபோயச
சீறிவா னிமிாநதெழுநத தீயினவாய் நிரபபினா. ௩௭

அககிவாய மடுததவே டனைததுமக கணததினே
இககுவா யுலாநததோ டெனககரிநது சாமபராய்
உககவாறு கண்டுநீச ருடகிடநது பொங்கவே
திககுளாாகள் கணடபோ சிரிததுளாாக ளாயினா. ௩௮

(பா-ம்.) *உஙகள் மநதிர மோரேட்டிற றீட்டுகவோ ரேட்டில்
†நுவல்வாா. ‡வாயமைகூா.

ிரிந்தவேத நாவாதாம விரித்தவேத மெய்ப்பொருள்
ரைந்தபுத்த கத்தைவண் கயிற்றினால வகிர்ந்துதாம
ருந்தஞான வழுதளித்த வமமைமயே ரகப்பட்ட
தரிந்த வேடெடுத்தடுத்த தீயினவாயி லிட்டனா. ரு௯

றைபுலப படுத்தநூல வரைந்தவே டனாந்தநாள
றைபுனற கிடந்ததா மெனப்பசந்த தரசனும
றையமைச்சு மரசியாரு நினறபேரு மநதணாக
றைவரைப புகழ்ந்தளப்பி லினபவெள்ள மூழ்கினா. ௬0

வந்தசிநதை யமணாவாது வெலவதற்கு வேறிடம
ந்திசெய்து வந்தவப பொதுத்தலம பொதுககடிந
ந்தனுளா வாதுவென்ற வனறுதொட்டு ஞானசம
ந்தனெனற நாமமே படைத்துயாந்த தினறுமே. ௬௧

னனவேடு முறையினோ டிறுக்கியந்த ஞளாகோன
னனோககவினையினோடு பாயுடுத்த மாசாதாளு
சானனருள புலப்படத் துணிந்துமவாயமை நாணேரீஇக
னினாட னவைசிரிகக வாறறலாது கத்துவாா ௬௨

ட்ாங்க ளெழுதியிட்ட பசசையேடெ ணாயிரம
ட்டவந்த நீவரைந்து விட்டவோலை யொனறுமென
ாட்டினறி நீரிலிட்ட வண்ணமான தாலிதுன
ாட்டவனுசெய் வினைசெகொணடு பாவகற பிணித்ததே. ௬௩

ங்களோடு மெங்களோடு மும்பாவா னளாய்விரைஇப
பாங்கியோடும வையைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான
ஙகுநீ ரெதிாககுமோலை வெலலுமோலை யனறியே
ஙகவேலை செலலுமோலை தோறகுமோலை யாவதே. ௬௪

வனறுவீ றடைந்தவாககு வீறழிந்து தோறறபோ
னறுமேவ லடிமையாவ தெனறிசைந்து கைதவக
னறுபோலு நினறகுணடா கூறலோடு மீறிலா
னறுளாடு மடிகணமைந்தா வாய்மலாந்து பேசுவாா. ௬௫

டியாா பதினா றாயிரவ ருள்ளாா சிவனை யவமதித்த
காடியாா நீவி ருமககேறற தணட மிதுவோ கொனறைமதி
டியாருளா லுஙகளைநாம வெனறேமாயின மூவிலைவேல
டிவா னிரைத்த† கழுமுனையி லிடுவே மதுவே வழக்கென்றாா.

(பா - ம்) *கத்றுவாா. †யடிவாணிரைத்த.

ஊழின் வலியா லமணரதற் குடன்பட் டாக ளஃதறிந்து
சூழி யானைக் குலச்சிறையுந் தச்சா பலரைத் தொகுவித்துக்
காழி னெடிய பழுமரத்திற் சூல வடிவாய்க் கழுநிறுவிப்
பாழி நெடிய தோள்வேந்தன் முன்னே கொடுபோய்ப் பரப்பினர்.

தேற லாதா தமைக்காழிச் செம்ம லேக்கி யினிவம்மின்
நீறு பூசிக் கண்டிகையும் பூண்டு திருந்த ரெழுத்தைந்தும்
ஊற வோதிப் பாசமொழித் துய்மி னென்று வறநோக்கிக்
கூறி னாமற் றதுகேட்டுக் குண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார்.

முன்பு தீயில வென்றனமே நீரில யாதாய முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையிணக்கி யகல நினைத்தா யல்லதைநீ
பின்பு வாது செயத்துணியும் பெற்றி யுரைத்தா யலைபுலால்
என்பு பூணி யடியடைந்தே வழாய் போதி யெனமறுத்தார். ( )

ஊக்க தவழும் பழுமரத்தை யுதைத்துக் கரைமா றிடவொதுக்கிப்
பூக்க தடவி வோகீண்டு பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி
மாக்க துழாவிக் கடுகிவரும் வையைப் புனலை மந்திரத்தால்
வேகந் தணிவித் தேடெழுதி விடுத்தார் முன்போல் வெள்காதார்.

சிறையேப் புனல்சூழ் வேணுபுரச் செல்வ ராருந் தெளிவெய்த
மறையே வாய்மை யுரையாகின் மறைகண் முழுதுந் துணிபொருடான்
பிறையேய் வேணிப் பிரானுக்கிற் பெருநீ ரெதிரே செல்கவென
முறையே பதிக மெடுத்தெழுதி விட்டார் முழங்கிவரு புனலில் ( )

தேசம் பரவுங் கவுணியர்கோ னிடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈச ரருளாங் கயிறுபிணித் தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
நாசஞ் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கு முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் ணுயிரமு நீத்த வழியே யொழுகியவால். ௫௨

சிங்க மனையா ரெழுதுமுறை யெதிரா றேறாத் தெரிந்தமரா
அங்க ணறும்பூ மழைபொழிந்தா ரறவோ ரதுகிலவிண்ணொ றிந
தாரத்தார்
கங்கை யணிந்தார் திருத்தொண்டர் கண்ணீர்க் கடலி லமிழ்ந்தினார்
வெங்க ணமணர் நடுங்கியுடல் வெயர்வைக் கடலி லமிழ்ந்தினார்.

வேமே யென்ப தறியாதே வெல்வே மென்றே சூளொட்டி
நாமே யிட்ட வேடெரியில் வேவக் கண்டு நதிக்கெதிரே
போமே யினமும் வெல்வேமென் றிட்ட வேடும் புணரிபுக்கத்
தாமே தம்மைச் சுடநாணி நின்றா ரமணர் தலைதூக்கி ௫௪

(பா - ம்.) *பொறிவழி போய்.

பொருப்பவே சிலையாய்ப் புரங்கடந்த புனிதனேயெத் தேவர்க்கும்
விருப்பவேய போகம் வீடுதரு மேலாங் கடவு ளெனநானகு
மருப்பேய் களிற்றான முடித்தகாத்தான மருமானறியக் குருமொழிபோல
நெருப்பபே யனறி வேகவதி நீரும் பின்னாத தேற்றியதால. ௫௫

பொய்யின் மறையின புறத்தமணா புத்தாககனறி வாய்மையுரை
செய்யு மறைநூல பலதெரிந்தும் சிவனே பரமென றறியாதே
கையில விளக்கி னொடுங்கிடங்கில வீழ்வார போலக கலங்கிமனம
ஐயமடைந்த பேதையாக்கு மறிவித தனவே யவையன்றே.* ()

கண்டுகூட்ற கோமகனுங்† கற்பு நிறைந்த பொறபுடைய
வண்டு கூடுந தாரளக வளவன் மகளுந மந்திரியுந
தொண்டு கூடு மடியாருங காழிக காசைத தொழுதுதுதி‡
விண்டு கூடற் கரிய§மகிழ வெள்ளத தழுந்தி வியந்தனரால். ௫௭

நன்றி தேறா பின்புள்ள மான மிழந்து நாணழிந்து
குன்று போலுந தோணிபுரக கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோற்றே மெமையீண்டு நீரே வென்றீ ரெனநோந்து
நின்று கூறக கவுணியர்கோ னனையா ருய்யு நெறிநோக்கா ௫௮

இன்ன மறத்தா றிசைக்கின்றே நீரேன வாளா விறக்கின்றீா
அன்னை யனையா னெம்பிறைவ னவனுக காளா யுய்மினகள்
என்ன வேட சிறியாய்நீ யெவ்வா றெங்கட கடாதமொழி
சொன்ன தென்று மானமுளாா கழுவிலேறத தொடங்கினர். ௫௯

மதத்தினின் மான மிக்கார் தாங்களே வலியவேறிப
பதைத்திட விருந்தா ரேனைப பறித்தலை யவரைச சைவ
வித்ததினி லொழுக்கம் பூண்ட வேடத்தா பற்றிப பற்றிச
சிதைத்திடா செய்தே றிட்டார் திரிதலைக கழுக்கோ றன்னில.

வழிவழி வருமாணுக்கா சாத்றகு வருந்தி நெஞ்சம
அழிபவா திருநீறிட்டா ரதுகிட்டா தயாவா ராவின
இழிவிலகோ மயத்தை யள்ளிப பூசினா ரிதுவுங கிட்டா
தொழிபவ ராவின கன்றைத தோளிவிட டுயிரைப பெற்றார். ()

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா தயாபவா குற்றந்தீர
நீறிட்டா நெற்றி யோடு நிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டா நெற்றியோடு நெற்றியைச செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசந தன்னை மறித்திடடுப பிறப்பை வெல்வாா ௬௨

(பா - ம்) *மனத்தைய மடைந்த அறிவித்தஃதேயது வன்றே. †கோமானும. ‡காழிக்கரசைத துதித்திறைஞ்சி. §விண்டுகூறற்கரிய.

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ் செய்திலர் மடிந்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக நரிகளுந் தொடர்ந்து கௌவிப்
பற்றிமின் றீர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனர் பருமயானை
வெற்றிகொள் வேந்தன் காழி வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா ()

இன்றுநீ ரிட்ட வேடங் கியாவருங் காண நேரே
சென்றதே யெங்கே யென்றா னதனையான் செம்பொற்கூடன்
மன்றவ ரருளா லின்னே வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார் ௬௪

செல்லுநர் காண வோலை காவதஞ் செல்லத் தப்பால்
ஒல்லையங் கொளித்த லோடும் வியந்தவ ரொருங்கு கூடிக்
கொல்லையான் மெய்த்து நின்றார் சிலர்தமைக் குறித்து நீரிவ்
வெல்லையுள் விசேட முண்டோ விவண்கண்ட திசையி னென்றார்.

அவ்விடைச் சிறார்கள் யாங்க ளொன்றையு மறியே மென்ன
இவ்விடை விசேடங் காணல் வேண்டுமேற் றிறத்து மென்னாத்
தெவ்விடை வாது செய்யத் திருவுளக் கருணை செய்த
வெவ்விடைக் கொடியி னாரைப் பாடினார் வேதநாவர். ௬௬

பாட்டினமேற் கருணை வைத்தார் சயம்புவாய்ப் பராரைவில்லக்
காட்டினு ளிருப்ப நேரே கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சண்பை
காட்டினார் வலங்கொண் டேத்தி யெதிர்நின்றார் நகைத்தார் நிம்பத்
தோட்டினா னதுகேட் டங்கே தோன்றினான் றுணையோடும். ௬௭

அந்தமா விலிங்கத் தீச னாயிர மதிப்பங் கண்ட
முந்தைவே தியராயத் தோன்றி முத்தமிழ்க் கரசை நீயென்
மைந்தனா மிளையோ னொப்பாய வருகென நீறு சாத்திச்
சிந்தைநீ ளார்வங் கூரத் திருவருள் சுரந்து நின்றார் ௬௮

நின்றவந் தணரை யன்று நிருமல ஞான மீந்தார்
என்றுகண் டிறைஞ்சி யைய நீரிலையா னிட்ட வேடு
சென்றதிங் கெடுத்தீர் நீரே யஃதுநுஞ் செல்வாக் கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்னா ரறுமுகச் செம்ம லன்னார் ௬௯

இன்னமும் பன்னா ளெம்மை யிடந்தொறும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுகு வாரை வென்றுநம் புனித வீடு
பின்னர்நீ பெறுதி யென்னா வேடுதந் தாசி பேசி
மின்னென மறைந்து நின்றார் வேதிய ராய வேடர். ௭௰

தாதையாா கவாநது மீளத தநதவே டதனை வாஙகிப
போதையாா ஞான முணடாா புரிசடைப பிரானாா வெளளி
ஈதையா மிரநது வேணடத தநதன ரெனறு கூறிக
கோதையாா வேலி னறகுக காடடவக கொறகை வேநதன. ௭௧

கசசான வரவ மாாத்த கருணையங கடலிற றேனறும
விசசான ஞான முணடீ ராறறலின விளைவு தேரு
தசசான வலியா னுமமைம யளநதன னடியே னிநதத
துசசான பிழைதீர்த தாள்கென றிறைஞசினன றுணாததாா வேமபன்.

அநநெடு மேரு வாகு மாடகச சிலையி னாகருப
பொனனெடுஞ சிகரக கோயின மணடபம புயலைக கீணடு
மினனெடு மதியஞ சூடுங கோபுர மேகந தாவுங
கனனெடும புரிசை வீதி யாவையுங களிபபக கணடான. ௭௩

அறறைநா ளாதி யாக வேடக மெனனு நாமம
பெறறதா லேட கததின மேவிய பிரானைப பாணடிக
கொறறவன சமண ரோடுங கூடிய பாவ மெலலாம
பறறறப பூசை செயது பாசமுங கழியப பெறறான*. ௭௪

நறைகெழு துழாயி னானுங கலுழனு நாகா வேநதும
முறையினா லங்கண மூனறும பூசிதது முடியா வினப
நிறையருள பெறறா ரனன நிராமய விலிஙகந தனனை
இறுதியா முகததிற பாணடி யிறைமகன பூசைசெயதான ௭௫

அஙகணமா நகாகண டாஙகோ ராணடிறை கொணடு காழிப
புஙகவ ரோடும பினனுட பூழியா பெருமான மீணடு
மஙகல மதுரை சோநது வைகுநா ணீறறுச செலவம
எஙகணும விளஙகச சினனா ளிருநதுபின ஞானச செலவா. ௭௬

வடபுலத துளள வீசன பதிகளும வணஙகிப பாடக
கடவமென றெழுநது கூடறக கண்ணுதற பெருமான றனனை
இடனுறை கயறகண ணாளை யிறைஞசிபபல வரனும பெறறு
விடைகொடு தமிழநா டெஙகும பணிநதனா மீணடுபோவாா. ()

தனபெருங கற்பி னாளு மமைசசனுந தமிழநா கோனும
பினபுழு னநதண காழிப பிரானடி பிரிவாற றாராய
அனபுதந தவாபா னடட வனறுதொட் டானுக கேணமை
இனபமுந துனப மாகி விளைநதுமுன னீாபபப போனாா. ௭௮

(பா - ம்.) *கழியப்பட்டான்.

சணைபையா தலைவா தாமு மனையராயத தமபின செலலும்
நணபுடை யவரை நோககி நமபிடத தனபு நீஙகாப
பணபின ராகி நீறு பாதுகாத தீசன கீாததி
மணபட வாழமி னீது மறுககினமி னினமி னெனறா. ௭௯

ஆளுடைப புகலி வேநத ராருணமொழி மறுகக வஞசித
தாளுடைப பதுமச செநதா டலையுறப பணிநது மீணடு
வாளுடைத தானைத தெனனன மதுரையில வநதான கஞசத
தோளுடைச சிஙக மனனா சோழாகோ ளுடு புககாா. ௮௰

ஞானமா மதநீா சோர ஞானசம பநத ரெனனும
மானமா யானை வநது கடமபமா வனததிற றுனனும
ஊனமாஞ சமண ரெனனுந தருககளை யொடிதது வெணணீ
றுனமாப பூமி யளளித தூறறிய தவனி யெஙகும. ௮௧

[கலிநிலைததுறை]

ஆதி யாலயத தடலைகொண டாழிசூழ காழிச
சோதி வேதியா பாணடியன சுரநதணித துடலிற
பேதி யாதகூ னிமிாததலாற பிறஙகுகற பாதிப
பூதி யாவினுஞ சிறநதவவ வடடிலவாயப பூதி ௮௨

ஆகச செயயுள - ௩,௨௫௫.

அறுபத்து நான்காவது

வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமு மழைத்த படலம்.

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

சென்னிவெண் டிங்கண் மிலைச்சிய மதுரைச்
  சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தர்
துன்னிருஞ் சமணைக் கழுமுனை யேற்றித்
  துணித்தவா றிசைத்தனம் வணிகக்
கன்னிதன் மனற்றக் கரியினை மாற்றுள
  காணவக் கண்ணுத லருளால்
வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு
  வந்தவா றெடுத்தினி யுரைப்பாம்.* க

பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூழ் வேலைப்
  புறத்தொரு பட்டினத் துள்ளான்
மின்மணிக் கொடும்பூ ணொருகுல வணிகன்
  வேறுவே றும்பல செல்வத்
தன்மையிற் சிறந்தோன் மகவில னாகித்
  தன்மனக் கினியதோர் காட்சி
நன்மனைக் கொடியோ டறம்பல புரிந்தோர்
  நகைமதிக் கொம்மைப யீன்றெடுத்தான். உ

அத்தன் வணிகற் குரியநன் மருக
  னவனமுதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவற்கே
  முறையிஞு ஞேறழுநான் பயந்த
வித்தக மயிலைக் கொடுப்பலென் றனைய
  வியற்குல வணிகர்கோன் றனஞே
டொத்தபல் கிளைஞர் யாவரு மறிய
  வுணர்த்திஞன் சில்பகல் கழிய. ௩

(பா-ம்) *எடுத்தினி துரைப்பாம்.

ஊழ்வினை வலியா லாருயி ரிழந்தா
னுயிர்க்குடம் பனையதன் கற்பின்
சூழ்கதிர் மணிப்பூண் மனைவியு மிறப்பத்
துணிந்தன ளவரிரு வோர்க்கும்
ஆழ்கடற் கிளைஞர் செய்தக்க
கடன்க ளாற்றியச் செய்தியை மதுரை
வாழ்தரு மருகற் குணர்த்துவா
னோலை விடுத்தனர் மருமகன் வாங்கா. ௪

தன்னருண் மாமன் றுஞ்சினன் கூட்டத்
தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால்
அன்னவற் களவின் றாகிய தன்முண்
டவனணி நாண்மக வின்றிப்
பின்னொரு பெண்ணைப் பெற்றன
னவளைத் தனக்கெனப் பேசினு னனைய
கன்னியை மணந்து செல்கென
முடங்கற் கழறிய பாசுரந் தெரியா. ௫

வீழ்ந்தனன் றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு
வீங்கினன் விழிப்புனல் வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் விம்முற் றம்மவோ வென்றன்
றரற்றினன் கிளைஞர்நட் படைந்து
வாழ்ந்தவர் தழுவத் தழீஇத்தழீஇக் கரைந்தான்
மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து
சூழ்ந்தவெந் துயர்தீர்த் தொருதலை மாமன்
றன்னகர்க் கேகுவான் றுணிந்தான். ௬

அங்குள கிளைஞர் சிலரொடுங் கூடி
யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
பொங்கிருங் கழிசூழ் பட்டினங் குறுகிப்
புகுதுவான் வரவறிந் தங்குத்
தங்குதங் கிளைஞர் வினவரோ வாரைத்
தழீஇத்தழீஇச் செலவிடுத் தேகிக்
கொங்கிவர் தளவத் தாரினான் மாமன்
கோயில்புக் கிருந்தன னால். ௭

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

நாள்சில கழிந்த பின்னர் நாயகரோ மனையா னன்ன
வாள்புரை கண்ணி னாளை மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
கேளிர்முன் வேட்ப லென்று கிளந்துதன் மாம னீட்டு
நீள்பெரும் பொருள்கண் மற்றுங் கைக்கொண்டு நெறியிற் செல்வான்

வழிவிட வருவார் தம்மை நிறுத்திப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கெழுதரு சுற்றத் தாரை முன்சென்மி னென்று போக்கித்
தொழுபரி சனமுந் தானுந் தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற் பெய்த காவத மாகப் போவான் ௯

வெங்கதிர் வேலை செல்லும் வேலைவந் தணையு முன்னம்
இங்கிருந் தொழிக மென்னாப் புறம்பய மூதூ ரெய்தி
அங்கிறை கோயின் முன்னிக் கூவனீ ராடி யங்குத்
தங்கிய வன்னி மாடே போனகஞ் சமைத்துண் டெல்வாய் ௰

மலைவைத்த சிலையான் கோயின் மருங்கொரு படியி னும்பாத்
தலைவைத்துத் துயிலு மெல்லை விதிவழிச் சார வந்தோர்
கொலைவைத்த விடவாய் நாகங் கடித்தது கொதித்து நீண்ட
விலைவைத்த கொடும்பூ ணய்கன் விடந்தலைக் கொண்டு மாய்ந்தான்.

அங்குள பரிச னங்க ளாவலித் திரங்கிச் சூழக்
கொங்கைகள் புடைத்துச் சேடிக் குழுவிடை மகளி ரேங்கச்
சிங்கவே றனையா னாகந் தீண்டிடா தொதுங்கிப் போந்த
பங்கய மலர்க்கொம் பன்னாள் பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள். ௧௨

[கலிநிலைத்துறை]

ஆளியே றன்னவ னரவின்வாய்ப் பட்டது மவிந்ததும்
மீளிவே லுண்கணாள் கைகுலைத் தழுவதும் விழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந் தயர்வது மழுவதுங் கண்டிளங் கிளியனாள்
வாளியே றுண்டதோர் மயிலின்வீழ்ந் துயங்கினாள் மயங்கினாள்.

வடிக்கணாட் செருக்கின வருக்கின வுயிர்ப்பழல் வாய்ப்படும்
தொடுத்தபூங் கோதைபோற் சோர்ந்ததா கங்கரஞ் சோர்ந்தன
அடித்தளிர் சோர்ந்தன கன்னியன் னைப்பெடை யன்னவள்
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழ்ந் தாளெனக் கிடந்தன ளென்செய்வாள்.

சாயும்பூங் கொம்பரிற் சூழ்ந்திறந் தான்புறஞ் சார்ந்தழூஉம்
ஆயமென் மகளிர்மீண் டன்பனோ டெங்கைதன் னாவியும்
போயதே கொல்லென மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீஇத்
தூயதார் செறிந்திளைப் பாற்றினார் சிறிதுயிர் தோற்றவே ௧௫

மெய்கழிந் தின்னுயிர் மீண்டுதன் யாக்கையின் மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிருக் காலியங் குற்றனள் கண்களும்
பொய்கைநீ லஞ்சிறி தவிழ்ந்தென வலர்ந்தன பூவையை
மைகழி நாண்முதற் றனைக்குநால் வேலியாய் வளர்ந்தவே ௧௬

(பா - ம்.) அருகிய துயிர்ப்பு.

கையெறி யுங்குழற் கற்றைசோ ருந்திரி காறுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொங்கைமுற் றத்துக நெஞ்சுகும்
பையவாய் விடம்புறம் பாகக்குநா ணெடுந்தளைப் படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட் டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால்.

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கனவிலுங் கண்டிலா ளன்பன்மே லன்பென
இணங்குதன் னுருவாய்க் கிறைவரம் பிறற்றென விருந்தோர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டழு தாலெனப் புலம்பலுற் றாளரோ. ௧௮

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

என்னா யகனேயோ வெனவிருகண்
மணியேயோ வென்னை யீன்றான்
தன்னாவி யனையதனி மருகாவோ
முருகாவோ தாரார் முல்லை
மன்னாவோ வணிகர்குல மணியேயோ
விடவரவின் வாயப்பட் டாயோ
உன்னைக் கிழவன வென்னைவிடுத்
தெவ்வண்ண மொளிப்ப தேயோ ௧௯

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ
நம்மளகா புரத்து வேந்தன்
நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ
வுனைக்கடித்த நாகர் வேந்தன்
தன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ
வென்னாவித் தலைவா வென்னை
இந்நாட்டி லிருத்தியென வஞ்சித்துப்
போயினவா றென்னே யென்னே ௨௰

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ
மாதுலனைத் தேவி யோடும்
தன்னிருதோ ளுறவாரத் தழுவினனோ
நானுமுடன் சார்ந்தே னாகில்
என்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ
வெனைநீங் கிட்டாய்*
பின்னுரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய்†
தனிப்போ‡யென் பெற்றா யையா. ௨௧

(பா - ம்.) * நீங்கிட்டு. † கைவிட்டு. ‡ தனிபோய்.

வரிசைமரு மகனரவால விளிந்ததுநா
    னறைபோய மனததோ டிஙகுப
பரிவுறலு மெனைபபயநதாா நோற்றுதவ
    நனறுகப பலிதத தேயோ
பெரிதவரிக கட்கலககங* காணுமு
    னிறநதன்றோ பிழைத்தா ரநதோ
அரியதிலு மரியபய னிதுவன்றோ
    வெவாபெறறு ரவாபோ லமமா. ௨௨

உன்காதன மாமனெனைப பயநதவனறே
    யுறவறிய வுனககே பேசிப்
பினகாதன மனைவியொடு முயிரிழநதான
    யானுமநதப பெறறி யாலே
எனகாத லுயிாபோக வெறறுடமபோ
    விருககுமுட னிறபபே னெனனுத
தனகாதற றுணையிழநத வனறிலெனன
    விருநதழுதா டமிய ளானுள. ௨௩

[ஷை வேறு]

நனனக ருறகக நீஙகி நடுககமுற றழுஙகக காழித
தெனனகா ஞானச செலவா சிவனகா தொறுமபோய்ப் பாடி
அநநக ரடைநதா ரஙகோ ரணிமடத திருநதாா கேடடீ
தெனனென வாளவிட டாய்நது கோயிலி னிடைவந தெயதி. ()

கனனிநீ யாரை யுறற தெனனெனக கனனி தாழநது
தனனரு மரபு மீனறுா தமமையு மருகற கெனறே
உனனினா மனறல பேசி யிறநதது முயிரன றுறே
டிநநெறி யடைநதிங குறற நிகழசசியு மெடுததுச சொனனுள.

தநதையுந தாயு மனறுா தமியளா யிரஙகும பேதைப்
பைநதொடி யாவி காபபான பாம்புகோட் பட்டான மாடே
வநதவ னுக மெலலா மருநதுரு வாகும வண்ணஞ
சிநதைசெய தருடகண வைததாா குதிததது தீவாய நஞசம் ()

எழுநதன னுறஙகி னனபோ லிறநதவன யாருங் கண்டு
தொழுநதகை ஞான வேநதைத தொழுதனா துதிசெய் தாாவத்
தழுநதினா கனனி யனன மனையவ ளினபத தீநதேன்
பொழிநதொரு புறததே கஞசம பூததோ கொம்பி னின்றுள்.

(பா - ம்.) *கண்கலககம.

தலைவனை யிறந்த போதுந் தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைநுதல் காதன் மாமன செலவியா யிருநதுந தீண்டா
நிலைமையு மன்புங கற்பி னீர்மையும வியநது நோக்கி
மலைமகண் ஞான முண்டாா வணிகனை நோககிச சொல்வார். ()

வருதிநின் மரபுக் கெல்லா மணியனு யுனறன மாமன
தருதிரு வளையா ளின்பஞ் சாருநா டுனபம வநது
பெருகுநா ளனறி யெனறுன மெயதொடப பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடிததுக்கொண்டு போகெனச செபப லோடும ௨௯

செங்கணே றனையா ளையன றிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன படைதத சாதி நானகையும பாது காபபீா
எஙகுல வணிக ரினறிக கரிகளு மினறி யீஙகே
மஙகல முடிககும வணணம யாதெனை வணஙகிச சொனனுன. ()

கனனிமை யீனற ஞான்றே யுனககெனறுன காதன மாமன
உனனிய துறவி னுளளா ரறிவரே யுனககீ தனறி
வன்னியுங கிணறு மிநத விலிஙகமுங கரிகண மைநதா
இநநிலை வதுவை செயதி யெமமுரை கடவா தெனறுா. ௩௧

மாசறு மனததான காழி வளளலைப பணிநது நீரே
தேசிகா குரவா நடடோா தெய்வமுங கிளையு மென்னுப்
பேசிய வாறே வேளவி பெறறியா னிறீஇததான் வேடட
பாசிழை யோடு தாழநது விடைகொடு பரவிப போனுன். ௩௨

ஏவல்செ யாயத தாருமடியரு மீண்ட வீணடிக
காவலசெய் மதுரை மூதூா குறுகிததன காதன மாமன
பூவையை மணநத வணணங கேடடஙகுப புடைசூழ சுற்றம
யாவரும முவபப வினபுற றிருநதன னிளங்கோ மனனன. ௩௩

தன்பெருந தனமு மாம னீட்டிய தனமு மீட்டி
மன்பெரு நிதிககோ னென்ன வாணிகம பெருககி நாய்கன்
இன்புறு காத லாக ளிருவரு மீன்ற காதல
நன்பொருண் மகிழ்சசி செயய நலமபெற வாழு நாளில. ௩௪

மூததவள் சிறுவா சால மூர்க்கரா யுளளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி ளுட்கோா மைநதனுண டிவனு மன்ன
தீததொழி லுக மன்ன சிறுாகளு மல்லற் செலவம
பூத்தநீ ணியமத் தூடு போய்வினை யாடல் செய்வாா. ௩௫

முநதிய மணுட்டி மைநதா முகிழ்முலே யிளேய பாவை
மைநதனே யொருநாட் சீறி யடிததனா வருநதி யினற
சநதணி முலேயான மாறறு டனேயரை வைதா ளீன்ற
பைநதொடி தானுஞ சீறி யிளேயளே ப பழித்து வைவாள். ௧௬

எந்த வூரெநதச் சாதி யாாமகள் யாவா காணச
செநதழல் சான்று வெங்கோன கடிமணஞ செய்து வநத
கொநதவிழ் கோதை நீயென கொழுநனுக காசைப பட்டு
வநதவ ளான காமக கிழததிககேன வாயும வீறும. ௧௭

உரியவன றீமுன் ஞக வுனனேவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள தாகிற கூறிக காட்டெனக கழற லோடும
எரிசுட வாடிச சாயநத விணாமலர்க கொமபிற சாமபித
தெரியிழை நாணஞ சாய்பப நினறிது செபபு கின்றுள ௧௮

அரவினவாய்ப பட்ட வைக லாருயி ரளிதத ஞானப
புரவல ரருளா லெஙகோன புறமபய நாதன வனனித
தருவொடு கிணறுகாணச செய்தனன சாறம மூனறு
கரிகளு முளள வெனறுள கறபிஞ லொபபி லாதாள. ௧௯

மாற்றவ ணகைதது நனறு நனறுநின மனறல் வேளவிக
கேறறன கரியே சொனனு யிஙகுமக கரிகள மூனறுந
தோறறுமே லதுவு மெயயே யெனறன டோகை யோடும
வேறறுமை யிலாத சாய லிளேயவள விழுமங கூரா ௨௰

வெவவுயிாப பெறிய விலபோய மெலவிர னெறிககுங கையால
அவவயி றதுககும வீழுங கண்புனல வெள்ளத தாழுங
கொவவைவாய துடிககு நாணந தலேககொளுங கூசு மனனே
தெயவமே யாவா வெனனு மெனசெயகேன சிறியே னெனனும.

தாதைதா யிறநத வனறே தமியளா யிஙகுப போநத
பேதையேற காருண டைய பேதுறும வணிகற் கனறு
மாதுல ஞகி ஞாதி வழககறுந துரிமை யீநத
நாதனே யேதி லாளவாய நகையினிற காததி யெனனு. ௨௨

அன்றிர வுணடி யினறித துயிலினறி யழுஙகிப பின்னுட்
பொனறிணி கமல வாவிப புணணியப புனறேய்ந் தண்ட
நின்றிழி விமானக கோயி னிரமபிய வழகா முன்னுச்
சென்றிரு தாளில வீழ்நது தனகுறை செப்பி வேண்டும. ௨௩

அன்றெனைக் கணவன் வேட்ட விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
நின்றவைந் தருவு நீயுங் கிணறுமந் நிலையே யிங்கும்
இன்றுவந் தேதி லாளவாய நகைத்துடைத் தெனைக்கா வாயேற்
பொன்றுவ லென்றாள் கற்பின் புகழினை நிறுத்த வந்தாள். ௨௪

அல்லலுற் றழுங்கி நின்றாள் பரிவுகண் டந்தண் கூடல்
எல்லையில் கருணை மூர்த்தி யருளினா லெவருங் காணத்
தொல்லையின் படியே யன்னாள் சொல்லிய கரிகண் மூன்றும்
ஒல்லைவந் திறுத்த கோயி லுத்தர குணபா லெல்லை. ௨௫

அன்னபோ திளையா ளமூத்தாட் கொண்டுபோ யால வாயெம்
முன்னவன் றிருமுன் றாழ்ந்து காட்டுவா ண்முகிறோய் சென்னி
வன்னியீ திலிங்க மீது கிணறிதென் மன்றற் சான்றாய்த்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண் முடித்தலை தூக்கி நின்றாள். ௨௬

அவ்விடைத் தருவு நீரு மன்றுபோ லின்றுஞ் சான்றாய்
இவ்விடைப் பட்ட வென்ன வதிசய மெவர்க்குந் தேற்றத்
தெய்வமு மெளிவந் தங்கைக் கனியினித் திருவி னன்னாள்
கைவசப் பட்ட தென்றாற் கற்பினுக் கரிதே தம்மா. ௨௭

மங்கைதன் கற்பு மீச னிடத்தவள் வைத்த வன்பும்
அங்கண னவட்குச் செய்த வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா மகிழ்ச்சியு ளாழ்ந்தார் முல்லைத்
தொங்கலான் முதுமணாட்டி யொருத்தியுந் துன்பத் தாழ்ந்தாள்.

மேதக்கு வணிகர் மூத்த விளைக்கொடி யாளைப் பொல்லாப்
பாதகி யிவளா மென்று பழித்தனர் படிறு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னாளைக் குடிப்பழு துரைத்தாய் நீயென்
காதலி யாகா யென்று கணவனுந் தள்ளி விட்டான். ௨௯

அந்நிலை யிளையாள் கேள்வ னடியில்வீழ்ந் திரப்பா ளைய
என்னது கற்பை யின்று நிறுத்தினா ளிவண்மாற் றுள்ளன்
றன்னையி லாதேற் கன்னை யாயினா ளிவளு மியானும்
இன்னுயி ருடல்போல் வாழ்வோ மெனத்தழீஇத் தம்மி னட்டார்.

உடம்பினா லிரண்டே யன்றி யுயிர்ப்பொரு ளிரண்டற் றுள்ளம்
மடம்படு மழுக்கா றற்று மைந்தரு மனைய ராக
விடம்படு மைவாய் நாக மிழுங்கிரை யொத்துத் தம்மில்
இடம்படு மன்புற் றின்புற் றிருவரு மிருந்தார் மன்னோ. ௩௧

அருந்ததி யனையாள் கேள்வற காயுளு மாஞைசெல்வப
பெருநதன நிறைவுஞ சீரு மொழுககமும பீடும பேறு
தருநதவ நெறியுங குனருத தருமமும புகழும பலக
இருநதனள கமலச செல்வி யெனனவீற றிருநது மனனோ ௫௨

பொன்னவிர் கமலம பூதத பொயகைகு ழால வாயெம
முனனவன் விளையாட டெலலை கணடியாா மொழிய வலலாா
இனனமு மளவின றெனப வெஙகுரு நாத சாமி
சொன்னவா றஙகட கெணணெணண காதையுஞ சொனனேனமம.

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம்]

என றுதென மலைமே லிருநதமா தவத்தோ
னினனருட குருபரன றனையும
அன்றவன றிருவாய மலாநதவா சகமு
மருளகனிந தொழுகவுள ளடககித
தெனறமி ழால வாயததனிப பதியைச
சென்னிமேற பனனிரண டுமபா
ஒன்றவைத திமையா வஙகயற கணணி
யுடனுறை யொருவனை நினைநதான. ௫௪

பரவச மடைநது வழிகவாந தணணும
பழிபபுல வேடாபோ யொளிபப
இருளவெளி கடநது திருவருள வழிசசென்
றெணணிலாச சராசர மனைததும
புரையற நிறைநது காடசிகண காணபான
புதைபடத தனிததபூ ரணமாய
உரையுணா விறநத வுணமையா னநத
வுணாவினை யுணாவற நினைநதான ௫௫

ஆகச செயயுள - ௩,௩௧௰

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சனைப் படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருததம.]

கனனிதன வதுவைக கரிகளா யிலிஙகக
கடவுளுங கவைககருங கோட்டு
வனனியும படுநீரக கூவலும வநத
வழியிது மதுரைநா யகனைச
செனனியில வைதத முனிவனைப பூசை
செயதுமா தவரொருங கெயதிப
பனனிற மலாநதூ யாலவா யானைப*
பரவிய பரிசது பகாவாம. ௧

போதவா னநதத தனிககடல பருகும
புயல்புரை முனிவனை வசிட்ட
மாதவ னாதி முனிவரு முலோபா
முததிரை தனனொடும வரிததுப
போதொடு சாநத மானமதந தீபம
புகைமுதற கருவிகைக கொணடு
மேதகு சிறபபா லருசசனை செயது
பினனுமோா வினவுரை செயவாா. ௨

[கொசசகககலிப்பா]

கோடடஞ சிலைவளைதத கூடற பிரானுடல
கேட்டஞ செவிபடைதத பேறடைநதேங கேடடபடி
நாட்டங களிபப நறுமலாதூயக கண்டிறைஞச
வேட்டஙகள் யாஙகளென வோதினா மெயததவரே ௩

எனற வறவோ ரெதிரே முகமலாநது
குன்ற மடக்குங குறுமுனிவன கூறுவான
நனறுமுனி காளிதனை நானுளளத தெணணியாங
கொனறமொழிந தீரெனறுன பின்னுமவியந தே துவான. ௪

(பா - ம்.) * ஆலவாயானை.

பண்ணுன் மறைமுடியுந தேறுப் பரசிவனை
எண்ணு லளவிறந்த வெக்கலையாற் கணடுமுளக்
கண்ணு லறியாதார வீட்டினபங் காண்பரோ
மண்ணுதி யாரூறு நீததததனி மாதவரே. ரு

அஞசெவியி லூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப
பஞசமுகச சோதிப் பானைப்போ யாச்சித்து
நெஞ்சநெகக் கணடு நினையா வழிநினைந்து
வஞசவினை வோகளைவான வம்மின்க ளென்றனே. சா

மங்கல வோரை வருதினத்தில வானிழிந்த
கஙகை படிநதுலக நாயகனைக கைதொழுது
புஙகவாமுன் சஙகற்பஞ செயதனுசசைை பூணடொழுகி
அஙகவாவா யாசி மொழிகேட் டகமகிழ்நதே. எ

ஐமபுலனுங் கூடற பெருமா னடியொதுககி
நமபனுரு வெழுத்தைநது நாவாடக கைகூபபித
தமபுனித சைவத தவதநெயவத தோமேறகொண
டுமபா வழிநடகக லுற்றாக ணறறவரே. அ

செய்ய சடையா திருநீறு சண்ணிதத
மெயயாதவ நோற்றினை தத மேனியின ருடபுறமபுந
துய்யரணி கண்டிகையா தோலு மருநகுடையா
ஐயா தவததுக கணிகலமபோற போதுவாா கூ

[அறுசீரடியாசிரிய விருததம்.]

புண்ணியந தழைக்குந தெய்வத தலஙகளும் புலனகள் வென்றோர்
கண்ணிய வனமுந தீாதத நதிகளுந தவததோா நோறகும்
வணணமு நோககி நோககி மலயமா முனிவன் காட்டக
கண்ணிணை களிபப நோககிக் கைதொழு திறைஞசிச செல்வார்.

சீறுகொ ளிலங்கை வேநதைச செகுததிட விராமன் பூசித
தாறணி விரூபக கணண னருளபெறு தலமீ துமபா
ஏறிவீழ்ந திறநதோா முன்ன மெணணிய வெணணி யாங்கே
மாறிய பிறபபி னலகு மலையிது காணமின காணமின. கக

சுரபிநீள் செவியி லிஙகச சுடருரு வாயினுன்றன
இரவினிற் றிருததோ மன்றல நடகஞுழ ரிவவூா மேலை
உரவுநீர்க் கரைத்தேண் மாதத துயாநதகார்த திசையிற் றேனூர்ங்
தரவுநீர்ச சடையான்வேள்வி நடக்குழு ரவ்வூர் காண்மின். கஉ

விற்பயி னடக்கை வேடன் மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம் புழைபட விடத்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க வாடிய திதுமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின்.

திருமறு மார்பன் காவற் செயல்பெற வரனைப் பூசித்
திருகர முகிழ்த்து நோன்ற றேத்திட மிதுவா மோத்தின்
உரைவரம் பகன்ற முக்க ணுத்தமன் சந்தை கூட்டி
அருமறை யறவோர்க் கோது வித்திட மதனைக் காண்மின். கச

அடிமுடி விலங்கும் புள்ளு மளந்திடா தண்டங் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்புத் தின்ற நிலையிது முள்வாய்க் கங்க
வடிவெடுத் திருவர் நோற்கு மலையிது பலவே றாழி
இடையுற முன்னும் பின்னு மிருக்குமக் குன்றைக் காண்மின்.

அவுணரிற் கள்வ ரன்னோர் வந்தகற் காயந்து மூன்று
புவனமுங் கவலை தீர்த்த புண்ணியன் புரமீ தாகும்
தவலரும் புரங்கண் மூன்றுந் தழனுதற் றிருக்கண் சாத்திப்
பவமறு மூவ ரன்பிற் பட்டவன் பதியைக் காண்மின். கசு

சத்திய ஞான னந்த தத்துவ மசைவற் றூடும்
நித்திய பரமா னந்த நிறையருண் மன்ற மீது
முத்திபங் குதித்தோ ரெய்தும் பதியது முத்த னானுங்
பத்தியிற் பூசித் தேத்தும் பதியிது வாகும் பார்மின். கஎ

பிரமன்மா னமுத லான தேவர் பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனூர் தோணி யேற்றும் பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா திகள்பெரும் பூசை செய்ய
வரமளித் திருநோய் தீர்க்கு மருந்துறை பதியீ தாகும் கஅ

மதிநுத லிமயச் செல்வி மஞ்ஞையாய் வழிபட் டேத்தும்
இதுதுலாப் பொன்னித் தான மெம்மனோர் மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவர் வந்து வழிபடு மூதூ ரீதிப்
பதியறக் கடவுள் பூசை பண்ணிய தானங் காண்மின் ககூ

கோடுநான் குடைய வேழந் தானவன் குறைத்த கோட்டைப்
பாடற நோற்றுப் பெற்ற பதியிது மாலை சாத்துந்
தாடகை மானங் காப்பான் றாழ்ந்துழ்ங் கரசிட் டேர்க்கும்
பீடுறு கலயா னன்பி னிமிர்ந்தவெம் பிரானூ ரீதால் உ௰

(பா - ம்) * தாபதன

கரிமுகத் தவுணற் காய்ந்து கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது தாரகற் பொருது செவ்வேள்
அரனையர்ச் சித்த தாக்கீழ் மணற்குறி யான்பா லாட்டிப்
பரன்முடி மாலை சூடுஞ் சேய்வளம் பதியீ தாகும். உக

கறுவிவீழ் காலன் மார்பிற் சேவடிக் கமலஞ் சாத்திச்
சிறுவனுக் காயு ளீந்த சேவகப் பெருமான் மேய
அறைபுனற் பழன மூதூ ரதுவிது வானை தந்த
குறையுடற் போர்வை போர்த்த கொற்றவன் கோயில் காண்மின்.

பங்கயக் கடவு ளீந்த பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட லனங்கனை யமுது செய்த
செங்கணு னிருக்கை யீது மேழகச் சென்னி தன்னை
மங்கல மாமற் கீந்த மருகனு ரிருக்கை காண்மின். உ௩

திண்டிற லவுணன் றன்னைப் பெருவிரற் றீட்டு நேமி
உண்டிட விருந்தாக் கொண்டோ னுறையதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாய்க் கூவல் கண்ணுற்ற லிலிங்கம் வன்னி
எண்டிசை யறியக் காட்ட நின்றிட மிதனைக் காண்மின். உ௪

சாமகன் டத்தன் றன்னைத் தானருச் சித்த தென்னர்
கோமகன் பிரம சாயை குறைத்திப் பதியாங் கங்கை
மாமகந் தோறும் வந்து வந்துதற் படிந்தோர் விட்டுப்
போமகம் போக மூழ்கும் புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின். உ௫

குருமொழி தந்தைக் கீந்த தெங் குருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில் வண்ணத் தண்ணல் கணணிடந் தடியிற் சாத்தப்
பொருவிற லாழி யீந்த புரமிது நந்தி யெந்தை
திருவுரு வடைய நோற்ற தலமிது தெரிந்து காண்மின். உ௬

முடங்கருங்காற் சிலந்தி யானை மலைமகண் முளரி நாட்டத்
தடங்கடல் வண்ண ணேற்ற தவந்க ரிதுமுச் சென்னி
மடங்கலே றனையா னும வரையிது குடைந்தோர் பாவம்
அடங்கலும் பருகும் பொன்னி யாறிது காண்மின் காண்மின்.

இந்நதி வெண்முத் தார மெனக்கிடந் திலங்குஞ் சென்னி
மன்னவ னுடை தென்பத் தமிழறி வையைப் பேரியா
றந்நதி துறக்க மண்மேல் வழுக்குவீழ்ந் தாங்குந் தோற்றித்
தென்னவ னுடு சேய்த்தாத் தெரிவதே காண்மி னென்றான். உ௮

பொங்காமென் புதல்க ளென்னப் பொருநதி சிறுகா லென்னக்
கொங்கலர் தடஞ்சிற் றாறற் குழியெனப பழனஞ் சில்லி
தங்குமென் பாததி யென்னத் தாழைதாழ் சிறுபுல் லென்னப்
பைஙகுலைக் கதலி மஞ்சட் பாததிபோற் றோற்றக் கண்டார். உகூ

பன்னிற மாட மாலை யுபரிகைப் பந்தி செய்குன்
றன்னம்வெண குருகு செம்போத தழகுபைங கிள்ளை மஞ்ஞை
இனனபுள் வேறு வேறு யொழுங்குபட டிருபப தொபப
மின்னுபூங் கொடியப் புட்களை சிறகென விதிரப்பக கண்டார.

கண்டு நாட்டு நகாவளங்க ணடநது நடநது கண்கள்விருந
துண்டு மீள வகல்விசும்பா றெழுகி வலமா வருமுனிவா
விண்டு மூவுங் கொடுஙகுனறுந தளிபபுத தாரும விரிபொழிலவாய்
வணடு பாட மயிலாடல் பயிலா டானை வளநகரும். ஙக

சரத வேதம் பரவுபுண வாயி னகருந தவசிததர்
இரத வாதஞ் செயதுசிவ னுருவங கண்ட வெழினகரும
வரத ஞகி யரனுறையுங் கானப பேரு மலைமகளை
விரத யோக நெறிநின று மணநதார் சுழியல் வியனகரும ஙஉ

மறவா ளிலங்கை யிறைமகனை வதைதத பழியான் மருண்டரியன
றறவா ணேமி யளிததவனை யாசசித தகனற வணிநகரும
திறவாண் முததும வயிடுய நிரையும பொன னும விளை பொருநைத
துறைவாய்ப பிறவாக் கடவுள்வேய வயிற்றிற பிறநத தொனனகரும.

துளபக் குனறைக கொனறைமுடிக குனற
மாககுந தொன்னகரும
அளகைப் பொறிதத கொடியிளையோன் மானேர்
நோககி ஞனை மகள
புளகக குன்றை மணநதுமுத லிருநத
பொருபபும போாவிசயன்
வளை விற் றுக்க வடுககிடநத முடியோன்
மேய வளநகரும ஙச

கொணடல் படியுந திருவாப்ப னூருந
தொழுது குளிாதிரைககை
வண்டு படியுங் கமலமுக வையைப்
பிராட்டி யெதிர்வணஙகிக்
கணடு பணிநது திசையெட்டும் விழுங்கி
யண்டங் கடநதுலகம்
உண்ட நெடியோ னெனவுயர்கோ புரமுன்
னிறைஞசி யுள்புகுதா.* ஙரு

(பா - ம்.) * உள்புகுந்தார்.

மறுகு தோறும் பணிந்தெழுந்து வளைந்து
வளைந்து பொற்கோயிலை
குறுகி விதியாற் பொற்கமலங் குடைந்து
செய்யுங் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந் தெழுத்தெண்ணி யூற்று
மதத்து நாற்றடந்தோட
சிறுகு கண்ணை வைங்கரத்துச் சித்தி
யானை யடிவணங்கா. ௫௬

மும்மை யுலகு நான்மறையு முறையா
லீன்ற வங்கயற்கண்
அம்மை யடிகண் முடியுறத்தாழ்ந் தன்பு
கொடுத்தின் னருளவாங்கி
வெம்மை யொளிகான மணிக்கனக விமானத்
தமர்ந்த தனிச்சுடரின்
செம்மை யடித்தா மரைவேணிச் சிரமேன்
மலரப் பணிந்தேத்தா ௫௭

[வேறு]

அன்றிரு போது மூண்டி துறந்திரா வறுக்குந் தீவாள
னென்றெழு முன்னீ ராடி நியதிக ளியற்றி யைந்தும
வென்றுளத் தன்பு பாய விளைமுழு முதலைப் பாரமேல்
நின்றிரண் டென்ன நின்ற விமானமீ திருப்பக் கண்டார். ௫௮

வாசமஞ் சனந்தேன் கன்னல் பைங்கனி மறுவி லானந்
தாசறு மமுத மைந்து தென்மலை யாரம் வாசம்
வீசுதண் பனிநீர் வெள்ளை மானமதம் விரைமென் போது
தூசணி மணிப்பூ ணல்ல சுவையமு தின்ன தாங்கா ௫௯

சதவுருத் திரத்தா லாட்டி மட்டித்துச் சாத்திப் பூட்டிப்
பதமுற மனுவா லட்ட பாலமு தருத்திப் பஞ்ச
விதமுறு வாசம் பாகு வெள்ளிலை யளித்துப் போகம்
உதவுறு தூப *தீபா திகள்பல வுவப்ப நல்கா. ௬௰

ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ யகத்தினுந் துடுவை யார
நெய்ம்முகந் தருத்திப் பூசை நிரப்பினால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு நூற்றுப் பத்தான் மூவிலை வில்ல நீலங்
கைம்மல ரேந்திச் சாத்திக் கடவுளை யுவப்பச் செய்து. ௬௧

(பா - ம்.) * தீபாதி, தீர்க்கசந்தி.

வாசமஞ் சனநீ ரோடு மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின் பயனை முக்கட் புண்ணியன் கையி *னல்கி
நேசநெஞ் சூறக் கண்க ணிறையநீ ரூறிச் சோர
ஈசனை யிறைஞ்சி யாரு மஞ்சலித் தேத்தல் செய்வார். ௪௨

[எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச வன்செய்
பணிகொண்ட வண்ட சரணம்
வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளி
மணிமன்று ளாடி சரணம்
செழியன்வி ளிந்தி டாத படிமாறி யாட
றெளிவித்த சோதி சரணம்
எழுகடல் கூவி மாமி யுடன்மாம னாட
விசைவித்த வாதி சரணம். ௪௩

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க வாளி
விடுவேட ரேறு சரணம்
புங்கவர் தேற வாதி மறையுட் கிடந்த
பொருளோது போத சரணம்
வங்கம் தேறி வேலை மகரம் பிடித்த
வலையாண் மணாள சரணம்
அங்கண் நாகம் வீசி நகரெல்லை கண்ட
கறைகொண்ட கண்ட சரணம். ௪௪

மைந்தனி லாழி மேரு மகவா ன்கநதை
மடிவித்த நித்த சரணம்
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு கிள்ளி
தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முனக லுருவானை கன்னன்
மிசைவித்த சித்த சரணம்
முந்திய கலவின மாதர் பெறவட்ட சித்தி
முயல்வித்த யோகி சரணம். ௪௫

திருமணி மைந்தன மைந்தன முடிசூட விற்ற
திருமல்கு செல்வ சரணம்
மருமக னென்று மாம னுருவாய் வழக்கு
வலிபேசு மைந்த சரணம்

(பா - ம்.) *நல்குதல் - அர்ப்பணஞ் செய்தல்.

குருமொழி தந்து நாரை குருவிக்கு வீடு
குடிதந்த வெந்தை சரணம்
வருபழி யஞ்சி வேட மகனுக கிரங்கு
மதுரா புரேச சரணம் சுசு

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி கொண்டு
விளையாடு மண்ணல சரணம்
குரத்தியை நச்சு பாவி யுயிருண்டு சோரி
குடைவாகை வேல சரணம்
கருத்திசை பாண ஞானி னிசைபாடி மாறு
களைவேத கீத சரணம்
நரித்திரண மாவை மீள நகரங் கலங்க
நரிசெய்த நமப சரணம் சுஎ

முற்பக லாறி ரண்டு சிறுபன்றி யுண்ண
முலைதந்த வன்னை சரணம்
பொற்புறு மாய வாவை யடலேறு கொண்டு
பொருதட்ட சிட்ட சரணம்
பறபல ஞால மெங்கு மடையப பிரமபு
படுமட்ட மூர்த்தி சரணம்
கறபினொ ருத்தி மன்ற லறிவிக்க மூன்று
கரிதந்த வள்ளல சரணம். சுஅ

* அளவைக ளாலும வேத முதனூலக ளாலு
மயன்மாய னாலு மளவாக
களவையு னக்கு நாம குணசின்ன சாதி
கதிசெயதி யிலலை யவையும
உளவென யாம றிந்து துதிசெய்ய வேகொ
லுலகஞ்செ யன்பி னெளிதாய்
விளையருண் மேனி கொண்டிவ வறுபத்து நாலு
விளையாடல செய்த படியே சுகூ

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்றதுதித்த வசிட்டாதி யிருடிகளைக்
குறுமுனியை யெறிதே னீப
வனத்துறையுஞ சிவபெருமா னிலிங்கத்தின்
மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கிச

(பா - ம்.) * அறியாக்களவை.

சினத்தினைவென் றகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த
பூசைதுதி தெய்வத் தானம்
அனைத்தினுக்கு மெனைத்துயிர்க்கு நிரைந்துநமக்
கானந்த மாயிற் றென்று. ௫௰

சிறந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு
கென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் நீயேநின்
கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னாள்
அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினு
லுமையொப்பா ரகிலத் தியாரே
நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றோனு நீயே யன்றோ. ௫௧

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவ
னுனக்கரிதா வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திலிங்கத் திடை*யிசை
வடிவாய்ச்சென் றிருந்தா னகத்த
தனக்கரிய வரநல்குஞ் சிவலிங்கந்
தன்பெயராற் றுபித் தான்றன்
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவர்களுந்
தம்பெயரா லிலிங்கங் கண்டார். ௫௨

ஏத்தியருச் சனைசெய்து நினைவிலரி
தாயன்பி லெளிய வட்ட
மூர்த்தியையங் கயற்கண்ணி யனைபணைமுப்
போதும்போய் முடிதாழ்ந் தின்பம்
பூத்தமனத் தினராகிக் கருவித்தேன
பொதிந்தசிறு புட்போ லந்த
மாத்தலனில் வசிட்டாதி முனிவர்தபோ
வனஞ்செய்து வதிந்தார் மன்னோ. ௫௩

திருவாலவாய்க் காண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௩௬௪.

திருவிளையாடற் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பா - ம்.) * இசை வடிவு - சுதந்திர வடிவு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை யறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக் கலிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போறறிக் கலிவெண்பாப் போறறிசெயச்—சீறறமதன்
றைக்குளு சாமுகததான சாயவிழித் தோனுதவு
கைக்குஞ் சாமுகததான் காப்பு.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரனர்
தீமை விருத்திரனைச செறறபழி—போமாறு
பொறகமலந் தோயந்து விமானமிசைப பூசிக்க
நறகருணை செய்த நலமபோற்றி—நறறவததோா
ஈசனர் சாதது மொழினமலரைக் கால் சிதைதத
வாசவனா வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லற படுசாபந தீர வருள்சுரநத
மல்லற் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டுவநது கூறக் கனவினருட் சிததருவங
கொண்டுவந்து காடெறிந்து கோநகரங—கண்டிடெனக்
கொத்தரு நிம்பக் குலசே கரனையெதிர்
சிததரா யாட்கொணட சீாபோறறி—பததி
மலையத் துவசன் மகநதன்னின் மூன்று
முலையுத தமியாய் முளைத்துக்—கலைமுழுதங
கறறுமுடி சூடிக் கயறகண்ணி வெஙகலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீாபோறறி—கொற்றமணித்
தேரேறி யெட்டுத் திசைவென்று நநதிகணப்
போரேறி வெனறெதிர்க்கும போதிலொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைநதமதிக கொமபைமணஞ செய்துமுடி
மங்கலஞ செயத வளமபோறறி—அங்கனக
மனறுடல் வேட்டவிரு மாதவாக்கு வெள்ளிமன்றுள்
நின்றுடிக் காட்டு நிலைபோறறி—குன்றமென
முனன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
கன்னமலை யீநத வருள்போறறி—பினனுமவன்
வெய்யபசிக் கன்னக் குழியுமீர வேட்கைக்கு

வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—ஐயைதனை
ஈன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழுகடலுஞ்
சானரு வாசிறுததுந் தாள்போறறி—வானருழ
வாழுமலை யததுவச மன்னனைக்கூஉய்த் தேவியொடும்
ஆழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
வில்வளைக்கை நஙகை விறலுக் கொகுமாச்
செல்வனைப் பெறற திறம்போறறி—செல்வனுக்கு
மன்றன முடிதது வளைசெணடு வேல்கொடுதது
வெனறிமுடி சூட்டும் விறல்போற்றி—வன்றிறல்வேல்
வேலை சுவற விடுததுக் கொகுமான்
ஞாலம் புரநத நலம்போறறி—வேல்வலக்கைச்
சேயனைய வுக்ரன றிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
சாயமுடி சிநது சயமபோற்றி—ஆயவரி
வணடலமபு தாரகுமான மேரு மணிமுடிமேற்
செணடெறிந்து வைப்பெடுத்த சீாபோற்றி—பண்டொருநாள்
ஆறறிய வநதணருக் காதிமறைப் பொருளைத்
தேற விரித்த திறமபோற்றி—ஈறடைநத
தெனனன் குமான் றிருமுடிக்கு வாணிபராய்
நன்மணிகள் விற்ற நலமபோற்றி—நன்னகாமேல்
வெனறி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
துன்றுமுகி லுன்கேவுஞ் சூள்போறறி—கன்றியவன்
வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்குமபோய்
நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிதழி
வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெஙகெஙகுஞ்
சித்தரா யாடியருள் சீாபோறறி—சிததராய்
மன்னவன் கைககருமபை வாங்கிக்கல் யானைக்குத்
தின்ன வளித்த திறமபோற்றி—தென்னவன்மேல்
வெங்கணமணர் விடுத்த களிற்றைநா
சிங்கசாந தொட்டெய்த சீாபோறறி—தொங்குதிரை
மூப்பிளைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
கோப்பருவங் கொண்ட குணமபோற்றி—மாப்பெரியோர்
தேறுநடங தனனையொரு தென்னன் றனக்கிரங்கி
மாறிநடஞ் செய்த மலாபோற்றி—ஆறடைந்தோா
வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
அஞ்சி வெளிசெய்த வறமபோற்றி—வஞ்சமனத்
தாயைப புணாநதமகன றந்தை தனைவதைத்த
தீயபழி தீாத்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
ஆசான் மனைவிதனமே லாசைவைதத மாணவனைக்
கூசாமற கொனற கொலைபோற்றி—மாசமணர்
வல்விததை செய்துவிடு வன்னஞச வாளரவைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்

கூரியகோட் டானை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நொந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தாய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவளை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவளை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாறையுரு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாராற் கரையிரவிற் றாழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சீரார் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—ஆராணை
மூண்டுபொருந் தென்னவன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்தந்
தாண்ட கருணை யறம்போற்றி—ஈண்டயன்மால்
வன்மனத்துக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னனையாள்
நன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னனெதிர்
ஆயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவளம்
ஒல்கு மடியாற் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மாமனென வந்து வழக்குரைத்து ஞாதியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
ஊட்டிய வன்பழிதீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டிசைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டுந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
அறபொழியு மாரிவெள்ளத் தாழுந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலகை யிட்ட புகழ்போற்றி—கற்பதனுன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாணனுக்குத் தோற்றுடன்
றேட்சுமையாத் தாங்குவித்த சூள்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்லேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
ஏனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
எய்த்தெளிய ஞான விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ
பத்தியினாற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்ய நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தாணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்

வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரநா டீந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்நூல்
ஆய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
ஈந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிடைச்
சொற்சுவையாற் பாட லெடுத்துத் தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோட வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
ஏத்துமுறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் றேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச்
செங்கையொரு நானகுடைய திண்மீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட மணம்போற்றி—துங்கமறை
ஆன்றதிரு வாதவூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொருட் டேற்று முறைபோற்றி—தேனறதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரான்முன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிகள்
நின்ற பரிக ளிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—அன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமணர்
அங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழுவி லேற்றும் விறல்போற்றி—அங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்கம்
அன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—அன்றிறைவன்
ஆற்றிய வாட லறுபத்து நான்கனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவ னருள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—அண்ணலருள்
போற்றி மதுரை விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளையாடற் புராணம்.

(அரும்பதவுரை)

விநாயகர் காப்பு.

சொற்பொருள் - சொற்களும் பொருள்களும

வாழ்த்து.

க மல்குக - நிரம்புக. புல்குக - நிலை பெறுக.

நூற்பயன்.

உ. திருவாலவாய - மதுரை. தகைமை - பண்பு புஙகவர் - தேவா மூழ்கி - மிக நுகாநது நணணி - இரண டறக கலநது

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவம்

ந ஏற்றுக குன்றுளே - வெள்ளி மலைபோலும இடபததினகண. கோலம - திருவுருவம

சத்தி.

ச. சுரும்பு - வணடு மூரல - ஒலிக்கினற தொடி - வளையல. கவுணியா - திருஞானசமபநதா. குழைதது - இளகச செய்து அஙகயற்கண் - அழகிய கெணடை மீன போனற கணகள் ஆரணம - வேதஙகள் நூபுரம - சிலம்புகள. சிலமபும் - ஒலிககினற.

பரசிவம்

ரு போதம் - அறிவு மூவண்ணல் - அயன், அரி, அரன எனனும் மூம்மூர்ததிகள் சந்நிதி - திருமுன். முத்தொழில - ஆககல, அளிததல, அழிததல வாளா - அசைவினறி

சிற்சத்தி

சு புறமபும - புறததும் கரி - சானறு ஈனறாள் - பெற்ற உமை யம்மையா

சோக்கநாதர்

எ பூவிநயகன - மலா அயன் பூமகளநாயகன - இலக்குமி காநதனாகிய அரி காவிநாயகன - கற்பகத தருவின தலைவனான இநதிரன ஆவி நாயகன - பிராண நாதன மாதேவி - உமாதேவி சேவடி - சிவநத திருவடி. ஏததுவாம - துதிபபாம்

அங்கயற்கண்ணம்மை

அ பஙகயற்கு அண அரிய - பிரமனுககும் அணுகுதற்கு அரிய படிவம் - திருவுருவம. சராசரஙகள் - இயஙகுவன நிறபனவாகிய பொருள்கள. கொஙகு - கொஙகை அல கள மலா - இருள்போலுந தேனிறைநத மலாகள பாணடியன - மலையததுவச பாண்டியன போது - மலர்

சபாபதி

கூ. தன்னனந்தக கொடி - சிவகாமவல்லி

சோமசுந்தரர்

ம. கதிா - ஒளி பொருந்திய தணகது - நீக்கி. தொடை - மாலை. விடை -

இடபக கொடி கயல - மீனக்கொடி மீன நோககின மடவரல - மீனாட்சி, தடாதகைப பிராட்டியார் வழுதி - பாணடியன, மலயததுவச பாணடியன

தடாதகைப் பிராட்டியார்

கக செழியா பிரான-பாணடியர் தலைவன, மலயததுவசன மாலிகை - மாலை தழைவுறு - நிரம்பப பெற்ற

வெள்ளியம்பலவாணர்

கஉ பொரும ஆறு-போாததுறை கிளா - விளஙகா நினற புழுக்கம - துனபம பவககடல - பிறவிக கடல.

தட்சணாமூர்த்தி

கரு. புடை - பககம, கீழ் ஆறங கம் - சிட்சை, வியாகரணம, நிருததம, கற்பம, சாநதம், சோதிடம் எனற ஆறு. நாலவர் - சனகா, சனநதரா, சனாதரா, சனற்குமாரா சொலலாமற சொனனவா - குறிபபா லுணாததிய தட்சணாமூாத்தி நினையாமலநினைநது - இடையறாது நினைநது தொடககு - கட்டு.

சித்திவிநாயகக் கடவுள்

கச கடம் - யானை கடமிடம் தறி - கடடுததறி தொடா - சஙகிலி இடைபபடுததி - அகபபடுததி தறு கண் - வனகண்மை சிததி வேழம - சிததி விநாயகா

முருகக்கடவுள்

கரு. கறஙகு - ஒலிககின்ற அவுணா - அசுரா சிகை - உசசி பொருபபு - மலை, கிரவுஞச மலை. சூா சூரபனமா உரம் - மாாபு மகதது அழல - வேளவித தீ. மறம - வீரம குலவு - பொருநதிய.

நாமகள்

கசா நால்வகைச சொல - பெயர், வினை, இடை, உரி எனற சொற கள். பததி - வரிசை. அலஙகல் - மாலை.

தேனும - பெணவணடும கொழுது - குடைதலினால தோடு - இதழ் முண டகம - தாமரை.

திருநந்தி தேவர்

கஎ. கோடி - முடியுறுபபு பநதி - வரிசை வேததிரபபடை - பிரமபாகிய படை நகை - ஒளிபொருநதிய

ஆளுடைய பிள்ளையார்

கஅ கடியவிழ் - மணத்துடன மலர்ந்த கடுக்கை - கொனறை வேணி - சடை கொடியன - கொடியையுடையவன, கூனபாணடியன வெவ - வெதும்பி வருநதுமபடி.

ஆளுடைய அரசுகள்

ககூ அறபபெருஞ செலவி - உமையமமை (சிவபிரானருளிய இருநாழி நெற்கொணடு முபபததிரணடு அறங களையும வளாததமையின) வஞசகா - வஞசகராகிய சமணாகள

ஆளுடைய நம்பிகள்

உய நீததவாககே - ஒழிததவாககே புலவி - ஊடல கழுது - பேய கண படுககும - உறஙகும பாளுள் இரவு - நளளிரவு

ஆளுடைய அடிகள்

உக எலலிற் - பகற்பொழுதில கஙகுறபொழுது - இராபபொழுது அறுகாலம - விடியல, உசசி, எறபாடு, மாலை, யாமம, வைகறை எனற ஆறுவகைப பொழுது துளுமபு - ததும்பும.

சண்டேசுரரும் மற்றையடிகளும்

உஉ பிறவித்தாள் - பிறவிவேர் நிருததா - நடமிடும் இறைவர் மைநதா - சண்டேசுரர்.

நூல்செய்தற்குக் காரணம்

உரு அணணல் - பெருமை பொருந்திய சிவன் காாததது - காாத்த மகா புராணததில

உச. புகழ்மை - பெருமை தென சொல - தமிழ் செயதி - கூறுவாய உறுதி - பிறவிபபயன

உரு வரனமுறை - முறைபபடி.

அவையடக்கம்

உசு கழகமாநதர் - சஙகபபுலவர்.

உள கவை - பிளவுபட்ட. இமை யோா - தேவாகள், துனக்கம் - நடுக கம (ஐயம, திரிபு முதலிய)

உஅ பாய - பரநத வாரி - கடல் நீா துகள் - குற்றம

உகூ அனமை - எதிரமறை.

திருநாட்டுச் சிறப்பு

க கறை - விடக கறை கநதரம - திரு மிடறு, கணடம

உ தெயவநாயகன - தேவதேவன. பெளவம - கடல மேயநது - பருகி பசநது - பசிய நிறங கொணடு எவ வம - துனபம, பிறவித துனபம கெளவை - ஒலிககினற

ங எல - சூரியன தடிதது-மின னல விதிாதது - அசைதது இநதிர சாபம - இநதிரவில அமபு - நீா கொணமூ - மேகம

ச முனரி - அகததியமுனி நீள வரை-உயாநத பொதியமலை நிவநது- உயாந்து தனிதம-முழககம, மேகம.

ரு தெனமலை - பொதியினமலை எழிலி-மேகஙகள மெளலி-திருமுடி வலாரி - இநதிரன, வலன எனனும அசுரனுககுப பகைவன

சு மேகலை - ஆடை முகடு-உசசி தூஙகு - ஒழுகுகினற

எ சோர - ஒழுக பொருவில-ஒப பிலலாத சைலபபாவை - மலைமட ந்தை

அ கரைநது - ஒலிதது குழவி - பொருநையாகிய குழநதை ஒல லென - விரைய மளளா-உழவாகள, செல - மேகம தெழிககும - உரப பும வாய - இடம கால - காலவாய பணை - பணணை, மகளிா விளையாட டிடம

கூ. அரமபை - வாழை குறஙகா - தொடைகளாக அவிா - விளஙகு கினற இறு - ஒடிகினற நுசுபபா - இடையாகவும கஞசம - தாமரை கைதை - தாழை நெயதல - கடலும கடல சாாநத இடமும

ய வேயநது-அணிநது சாநதம - சநதனம மானமதச சேறு-கததூரிக் குழம்பு முநநீா - கடல, நிலததைப படைததலுங காததலு மழிததலு மாகிய மூனறு தொழிலு முடைமை யின கிழவன - தலைவன ஆகம - மாாபு

கக வலலை - விரைநது. தாய-தா விசசெனறு ஈணடி-நெருஙகி. முல லை - முலலை நிலம, காடும காடுசாா நத இடமும ஆனைநது - பஞச கவ வியம, பால, தயிா, நெய, கோமயம, கோசலம ஆகிய ஐநது. நீததம-வெள் ளம. மாககள - (இஙகே) அடியாா கள்.

கஉ. அனஙகன-மன்மதன.வாளி - அமபு, அமபாகிய மலாகள். அலைதா - அலைகள் ஒதுகக, வருதத. பொன் - பொன்மணல, பொனபோலுந தே மல். இாஙகி-ஒலிதது மனஙகவனறு. அனனம - அனனபபறவை; சோறு. இருகையும - இரணடு கரைகளிலும, இரணடு கைகளிலும. சஙகம - சங குகள், வளையலகள் மருஙகு-பககம, இடை. காஞசி - காஞசிமரம, இரு கோவையுள்ள இடையணி, எழு கோவையுமாம. வரமபு - கரை; கற்பு நிலை. பரம்பான - சிவபெருமான்,

ஐயம் பெய்யும - பிச்சையிடும். பாரப்பன மகளிர் - தாருகாவனத்து முனி பன்னியர்.

இச் செய்யுள் பொருளைக்கும பாரப்பனமகளிர்க்குஞ் சிலேடை.

௧௩. வரை - மலை. குழை - குண்டலம, தளிர். மருதம் - மருதநிலம், வயலும வயலசார்ந்த இடமும்.

௧௪. மிடறு - கண்டம, கழுத்து. பூதி - திருநீறு, சாதனம - உருத்திராக்கம, ஐந்தெழுத்துமாம. மூரி - பெரிய

௧௫. பழனம - வயல, மருதம். உறை - துளி.

௧௭ வேறு வேறு போ - பஞ்ச சத்தி (பராசத்தி, ஆதி சத்தி, இச்சா சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி), (வாணி, திரு, உமை, மகேசை, மனோன்மணி எனலுமாம) வேலை - கடல கூவல-கிணறு களமர்கள்-உழவர்கள்

௧௮. பொன்னோ-தலைவர் ஒருத்தல - எருமைக்கடா. உவகை தூங்க-மகிழ்கூர. மருதம, மருதப்பண்கள் அளமரு-சுழலுகின்ற, அலமருகின்ற பொறி-ஐம்பொறி ஆள்வினை - முயற்சி, உழுதொழில.

௧௯. அலம - கலப்பை இரும்பு - கொழு கருங்கால - வலிய காலினையுடைய. கீண்ட-கிழித்த. சால-உழுபடைச்சால நிமிர்ந்த - பொங்கிய சோரிச்சலம - உதிரவெள்ளம செங்கேழ்-செந்நிறத்தையுடைய. இமைக்கும - ஒளி வீசாநிற்கும். தழலமணி - மாணிக்கம.

௨௦. ஊறுசெய - (நிலத்தினைக்) கிழிக்கின்ற காலயாத்து-கட்டி நாறு-நாற்று போத்து - பெயர்த்து தெவ்வின - பகைவரைப்போல. மாறு - பகை களைகட்டு-களைகளைக்களைந்து.

௨௧. கடைசியர் - உழத்தியர். நறவம - மது, கள். உழல - சுழல.

௨௨. பட்பகை-பண்ணுக்குப்பகை. ஆமபல - செவ்வல்லி உட்பகை - புறந்தோன்றாத பகை. திட்பகை - திண்ணியபகை. செறுதல-அழித்தல.

௨௩. படை - வேற்படை. அடையவும - முற்றவும.

௨௪. புரை - குற்றம வரைஅறை-அளவைத் தெரிக்கின்ற கரை - வரம்பு, இலக்கண வரம்பு சாலா-நிறையாத ஒசிந்தது - (தலை) வளைந்தது.

௨௫. வித்தி - விதைத்து. வன்பு - வலிமை. வைகலும - நாடோறும செவ்வி - பருவம சாலி - நெற்பயிர்.

௨௬ நிலவேறுபாடு - செவ்வல, கரிசல முதலான வேறுபாடு நான்கு வகைநல்லார் - பத்தினி சித்தினி சங்கினி அத்தினி என்ற நான்கு வகைப் பெண்கள். பைங்கூழ் பயிர்

௨௭. கூனிரும்பு - அரிவாள் அங்கை-அகங்கை முடங்கு - வளைந்த அரை - தாளம ஈடு - கற்றை.

௨௮. கற்றைவை-திரளாகிய வைக்கோல் கூப்பி - குவித்து ஊர்க்காணித் தெய்வம - கிராமதேவதைகள அற்றவர்க்கு - வறியோர்களுக்கு பண்டி - வண்டி.

௨௯. சாறு அடு கட்டி - கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சிய வெல்லம். இறுங்கு - சோளம தோரை - மலைநெல் யானைப்பழுக்குலை - யானையின் விலாவெலும்பு போலும் குலைகளையுடைய. எனல - தினை உயப்பார் - கொண்டு போவார்.

௩௦. பனிப்பு - குளிர்.

௩௧ நிச்சலும - நாடோறும், நித்தலும பொச்சம - பொய.

௩௨. மறைமுதல-சிவபிரான் செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல - பருப்புச்சோறு புழுக்கல - சோறு நறை-நறவம, தேன. வழிமறித்து - வற்புறுத்தி.

௩௩. எவன் - யாது அறப்புறம் - தருமசததிரம, அறசசாலை

௩௪ குனறம - குறிஞ்சி, மலையும் மலைசாாநத இடமும். குலததிணை - உயாநத, சிறநத திணைகள். மனற - ஒருதலையாக. மயஙகிய - ஒன்றோ டொனறுநெருஙகிய

௩௫. இபபாட்டு குறிஞசி முல லைத திணைமயககம கொலலை-முலலை. கோழ - கொழுவிய. இணா - பூங கொததுகள கறி - மிளகு துணா - காயக கொததுகள் முலலை - முலலை யரும்பு எயின - எயினா, வேடா ஆயம - மகளிா கூட்டம

௩௬ இபபாடடு குறிஞசி மருதத திணை மயககம. மேதி - எருமைகள். வேஙகைவாய-வேஙகைமர நிழலிடத தில முறசசெவிமா-யானைகள மரு தம - மருதமரம சேவகம - யானை துயிலிடம.

௩௭. இது குறிஞசி நெயதற றிணை மயககம. எறறு - மோதும எயிறறியா - வேடமகளிா மனவு அணி - அக்குமணியாலான அணி கள்.

௩௮ இது முலலை மருததகிணை மயககம முலலையாழ - முலலைபபண முளாிி - தாமரை மருதம - மருதப பண எறிநது - முட்டி. குழவி - ஆணகனறு உகளவன - தாவுவன

௩௯. இது முலலை நெயதற் றிணை மயககம கருமபொன-இருமபு.பாண செய - பாட ஆழியான - திருமால இறைகொள - தஙகுமபடி பூவை - காசாஞசெடி.

௪0 இது மருத நெயதறறிணை மயககம பாிஇ - பாிததலால கே தகை - தாழை. குருகு - கொககு.

௪௧ இது நெயதல முலலை மரு தததிணை மயககம. புலால - புலால நாறறம. சோறு - மகரநதம். கால வன - கககுவன தூறுவாா-நகைத துத தூறறுவாா

௪௨ இது நாறறிணை மயக்கம நுளைசசியா - செயபபடவப பெணகள கனனல - கருமபு கூனலஙகாய-புளி யஙகாய

௪௩ அவம - கேடு. நவம-புதுமை புலம-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற றம ஆகிய ஐமபுலனகள

௪௪ தோயந்து-அளாவி நாலவாய-தொஙகுகினறவாய உரி-தோல அசு மபு - துளி கூனலவானசிலை-வளைநத இநதிரவில் கோடு - கொமபு

௪௫. சூழல - இடம சூழகிடபப - மொயததுக கிடககும நனை - முகை, அருமபு நாகு - மிகக இளமையாகிய அவிழ்நத - மலாநத வீ-பூககள

௪௬ குணடு-ஆழநதசுனை மரவம-குஙகுமமரம கூபபிட-ஒலிகக செம மல-பழமபூ வாககி-வாாதது. முததீ-ஆகவனீயம, தக்ஷிணாககினி, காருக பததியம எனபன

௪௭ மடுதது உணபிதது கால-கககுகினற துகிா - பவளம ஆரம - முதது தொடடு-தோணடி ஐவனம-மலைநெல புகா - குறறம, மருபபு - கொமபு, தநதம சீறூா - குறிஞசி நிலததூா

௪௮ அணடவாணா - அணடவாழ் நா, தேவா கோலும - சூழும புண தவாத - புலால நீஙகாத. இறவுளா - குறவா தூமம புகை

௪௯ கருவி - தொகுதியையுடைய கழை - மூஙகில கானற - ஒதுககிட. உமிழபபடட, கொடிசசியா-குறிஞசி நிலமகளிா

௫0 வைபபம - புவி சேய-சிவநத பஙகயம - சேறறில முளைபபது, தா மரை தெனனன - பாணடியன. பொருடடு - சொடடை, மொட்டு முததமிழ - இயல, இசை, நாடகம ஆகிய முததமிழ

௫௧. சாமபூநதம - வெணணுவல நாகா - தேவா.

௫௨. புரநதரன-இநதிரன தயஙகிய-விளஙகுகினற. நேமியோன் - சககரபபடையுடைய திருமால

௫௩. வனம - அழகிய காசறை - கததூரி ஞாஙகா - பககஙகள

௫௫. கவின-அழகு அடுகக-நெருஙக ஆரம - சநதனச சோலை மெனகால - மெலலிய தெனறறகாறறு மடுககவும-ஏற்கவும மாநதவும்-நுகரவும.

௫௬. உகைததவன-செலுததுகின்றவன மலயமாமுனி - பொதியில அகததியன அரஙகு - நடனசாலை

௫௮. கனனி - அழியாத

௫௯. அஃகினும - குனறினும

௬௰. திலகநாயகி-உமாதேவியாா சலதிசுலவு - கடலாற சூழபபடட.

மதுரைததிருநகரப படலம்

௧ மஙகலம - நலனகள் அலமபு - ஒலிககும.

௨ கொடுஙகுனறு - திருககொடுஙகுனறம, பிரானமலை பொஙகா - சோலைகள, வேயவனம - வேணுவனமெனனும திருநெலவேலி.

௩. வடு - குறறம வில ஆரம - ஒளியையுடைய பதககம

௪. கூடம்-இலலம

௫. நிவபபுறும-உயாநதுள்ள. புகழமகள் - புகழமாது, புகழை வெணணிற முடைததாகக கூறுதல மரபு

௬. ஒலி - தழைதத கலி-செருககிய.

௭. வான தருக குலஙகள - பஞச தருககள், சநதனம, அரிச சநதனம, மநதாரம, பாரிஜாதம, கறபகம எனபன.

௮. மெலலிலை - வெறறிலை வீககுறு - கடடபபடட பூகம் - பாககு மரம் களம - கழுதது.

௯. வேரி - தேன அளி - வணடுகள் செருநதி-செருநதி மரம் போதமிக புததேள் - தெயவததனமை பொருநதிய. மனுககள்-மந்திரஙகள் ஏமம் - பொருள் உதகம்-நீா.

௰ சேககை - படுககை அமபுயம-தாமரை, நீரிலுதிபபது. பாசடை - பசிய இலை தாள நீராசனம-முததாலததி.

௧௧ ஆாதது - ஆரவாரிததது எறிநது-தறிதது

௧௨. காரணம - காசம வீழ்நத - விருமபிய குடமபு-கூடு

௧௩ ஆழி - உருளை அயிலவன - திணஞிறபன. கரவு-வஞசகம. மகம-வேளவி.

௧௪- எழுகடல - உவாநீா, பால, தயிா, நெய, கருபபஞசாறு, மது, நனனீா எனற ஏழுகடலகள் புரிசை-மதில.

௧௫. பறியும்-தவழுகினற சேண - ஆகாயம உடன்று-சினநது.

௧௬. கண-கணனேடடம, காாம-முதலை. மிலைநதவா-அணிநதவா.

௧௮. கள்ள - தேனையுடைய. முணடகம - தாமரை செவவி-அழகு.

௧௯ உநதிய-ஊடறுததுச சென்ற விழுஙகி - மறைதது பணி - பாமபு

௨௰. புரம-திரிபுரம்; தாருகாககன, கமலாககன, விதயுன்மாலி ஆகிய

மூன்று அரக்கர்களின் அரண்கள். சுருதி-மறை, திருநதார - பகைவா.

உக. சண்டபானு-விரைந்த செல விஜையுடைய சூரியன விணட - திறந்த.

உஉ. மகரம-சுறுமீன சிகரமாலை- அலைவரிசை பொரபபடும - தாககப படும.

உரு. எலலை - சூரியன மேவலா- பகைவா.

உச. கழு-சூலபபடை குநதம - கைவேல, விடடேறு, சிறுசவளம. எழு - வளைதடி கபபணஙகள்-இரும பினுலே யானைநெருஞசினமுள வடி வாகச செயயபபடடவை

உடு. பிலகு - சிநதுகினற நிமிா தது - நீட்டி. முசலம - உலககைப படை விசைபபினும-வேகததினும.

உசு இவுளி - குதிரை நநது - அரிகயிறு அலகை-கூளி - பேய

உஎ துவககு - கடடுகின்ற அரி தொடா - அரிசஙகிலி மாநிலை - ஐய விததுலாம அடட மணல - வறுதத மணல.

உஅ. தெற-கொலலுமபடி நடை வையம - நடைததோ ; புரவிமுதலி யனவினறிச் செலுததுந தோ.

உகூ. மூரணவாய-வலியினை யுடை யவாய கமமியா - தேவதசசன யவ னா - சிறபா, கிரேககா.

ருய. கழை - கருமபு நிழல - ஒளி. குழை - மாநதளிா.

ருக. ஆலம - நஞசு

ருரு. கறிதது - கடிதது. காறறொ டா - காலிற்கட்டிய கயிறு. பரிய - அறும்படியாக தெறறி-திணணைகள். பசலை - இளமையான

ருச. பாசம் - சஙகிலி கோடடு மான்-யானை. மறுகு - வீதி

ருசு. மருமம-மாாபு செமபுனல - குருதி. பருமம் - கவசம.

ருஎ. படலம்-கூடடம். பொரிய - சிதறுமபடி குயிறறிய - செயத அர மியம-நிலாமுறறம தெரிய-விளஙக. பயோதரம - மேகம: கொஙகைகள. கொடிகள - பெணகள.

ருஅ வலம - வெற்றி. புலம்பு - இசைபாடும

ருகூ குழைய-குணடலங்களையுடை யன, தளிாகளையுடையன. மை-தீட டும மை, மேகமணடலம. கொடிய - கொடுமை யுடையன, கொடிகளை யுடையன. வணட - வளையலகளை யுடையன, வணடுகளை யுடையன அறல - கருமணல. நெறிய-நெறிப பினையுடைய, நெறிகளையுடைய.

சய. மணஙகள் - வாசனைகள், கல யாணஙகள். தும்பி - வணடுகள், யானைகள். அலாகள் - மலாகள, பழி மொழிகள. அனனம - அனனப பறவை, அடிசில

சக. பரி - நீதத.

சஉ. ஐய-நொயமையான.

சரு. பாலி-பாலிகை.

சச. புணணியம-திருநீறு. சாலக கண - சாளரம. அஙகணன - அழகிய கணணையுடைய இறைவன.மிடைநத- நெருஙகியுள்ளன.

சடு. கடி-விளககமாகிய. கலினம- கடிவாளம சிரிபபு - கனைப்பு. தாா - கிணகிணிமாலை. கருவியைநது - தோறகருவி, துளைககருவி, நரமபுக கருவி, கஞசககருவி, மிடறறுககருவி. தழஙகு - ஒலிககினற கைமமான - யானை. மடாது-கேடகப்படாது.

சசு. கழிபவா - மெலிகினறவா ஆவணம் - வீதி

சஎ. காமன் மறைப்பொருள்-கல விக காணம.

சஅ சூது - வல், சூதாடுங் காய ஓட்டி - ஒற்றி, பணயம் வைத்து. வடி - மாவடு, கூரமையுமாம

சகூ. நாற்றி-தொங்கவிட்டு. நீண்டும - அளாவிய.

ருய. வெம - விருப்பந்தருகினற. அரமாதா - தேவமாதா. சூழபோய-சூழந்து.

ருக. சந்தைகூட்டி - ஒன்று சோ தது.

ருஉ. ஔவியம - பொறாமையுடைய நடாததும-உணடாககுகினற. எழால் - மடறறொலி கெளவிய - கலந்த.

ருரு. வீடு - பாச நீககம வீழந்து - விருமபி பெட்பம-மையல நலலவா-பெண்கள.

ருச. வழுக்கு-தவறு. மூவர் - அந்தணர், அரசர், வணிகா ஆகிய மூவா.

ருஎ வரிசை - தகுதி

ருகூ பீடிகை - கடைவீதி. வாலிய வாள் - வெள்ளிய ஒளியினையுடைய

சுய மாடம-பண்டசாலைகள திரை யளிபப - உபபு, முத்து, பவளம, சஙகு, ஒககோலை. கரையளிபப - செநநெல, சிறுபயறு, கருமபு, வாழை, செவவிளநீா கானததரை யளிபப - தேனடை, தேன, மயிறபீலி, அரககு, நாவி வரையளிபப-மிளகு, கோட்டம், அகில, தககோலம, இலவஙகம

சுக கிடுகு-சட்டம

சுஉ நாள - நாணமீன், நட்சததிரம வாள்-ஒளி. ஆளகலம-அணியும கலன்கள்.

சுரு அவண - அவ்விடததிலுள்ளன பதினெழுபுலம - தமிழ ஒழிநத பதினெழு நாடுகள.

சுச அடுகலன் - சமையற்குரிய பாததிரஙகள

சுரு. செயிர் - குற்றம. அயிர் - ஐயம்

சுசு எரி - நெருபபு தெரிபபு - தெரிநது துகிா - பவளம் அரிபபர். அரிததுப பொருள் தேடுவோா

சுஎ. தொனமரம - ஆலமரம

சுகூ உறையுள் - இலலம நியமம - கடைவீதி தடககம - தயஙகிய விளககம.

எய கலி - துனபம கோமறுகு - அரச வீதி

எக துரஙகமா - குதிரை மநதுரை - பரிசசாலை

எஉ காாமுகம வில உடமபிடி - கைவேல நாஞசில - கலபபை நாநதகம-வாள பலகை-கேடகம விநதை-தாககை, கொறறவை

எச காசு - குறறம ஆசு-குற்றம

எரு போழ்நத-பிளநத விஞசை - விததை பயில - நெருஙகியிருககிற.

எசு பொன - திருமகள்

எஎ தளளித துளள-மிககுத துளள விரைநது ஓட பாணடில - உருளை மடஙக - மீளுமபடி

எஅ. தாமம மகரநதம சிவிறி - துருததி அநதரம - வானம வயிறு - நடுவிடம சிநதூரப பொடி-குஙகுமம

எகூ தருககு - செருககு கேழ - நிறம தகா - ஆட்டுககிடாய.

அய தட்ப - தடைசெயய

அக இஞசி - மதில வேமபு-வேபபம பூமாலை முருகு - மணம. ஆா - ஆததி போநது - பனை

அஉ ஆததிகன - கடவுள உணடெனபான, நாததிகன் - கடவுள இலலை யெனபான ஆததன் - இறைவன தீர்ததராய தூயமையுடையராய

அரு. முஞசி - ஒருவகைப புல வேயநத - அணிநத. குஞசி - சிகை. சொருககு - சொருகல தானைச சொருககு - கொயசகம. பஞசி நாண் - பூணூல். பலாசககோல - முள்முருங்கைககோல கிடைகள் - சாலைகள.

அச தீவினை - எரியோமபல புத
தேள - தேவா.

அரு. அஙகம - மநதிரம, வியாகர
ணம, நிகணடு, சநதோபிசிதம, நிருத
தம, சோதிடம கழகம-ஒதுஞசாலை.
கரகம - கமணடலம செஙகல -
சிவநத காவி அறுவை - துணி,
உடை. அவிசசை-அஞஞானம.

அள அடடில - அடுககளை மடடு-
மணம கடுகனக - கொனறை

அஅ சிதை - பாய சிதைககலன-
பாயமரககபபல.

அகூ எதிாவினை - ஆகாமியவினை
இருண மலம - ஆணவமலம.

கூ0. தழுவு தொணடா - சரியை
யோா மைநதாகள - கிரியையோா.
சாதகா-யோகிகள் போதகக காடசி
யாா-மெயஞஞானிகள்.

கூஉ. தும்புரு கநதருவகுரு குனி
தது - வளைநது செலவம - ஒலி
(மிகுதி). முழவு - முரசு.

கூ௩. விடஙகா-அழகா முடஙகல-
வளைவு கணணி-தலையிறகுடு மாலை
ஓஙகம - உயாசசி.

கூச நிரநது - தழைததது பழிச்சி -
துதிதது.

கூரு உழல-வருநதுதல, உருபபு-
வெபபம

கூகூ ஆரும - நிறைநத. ஆழி-சக
கரவாளகிரி. நேமி-மலை, மலை எட
டாவன இமயம, எமகூடம, கநத
மாதனம, கைலை, நிடதம, நீலகிரி,
மநதரம, விநதம.

கூஅ மிகபப-மிக நிருமலக கொழு
நது - இயலபாகவே பாசஙகளினீங
கிய இறைவன வெறி-மணம

௱ எழு - தூண வழுதத - பரவு
தற்கு அழுககு - பொறுமை

௱உ ஆயிரநாவிஞன-ஆதிசேடன
அஙகணுயிரமுடையவன-இநதிரன

௱௩ போகம - அஷடபோகம :
பெண,ஆடை,அணிகலம, போசனம,
தாமபூலம, பரிமளம, பாடடு, பூவ
மளி

௱ச பாணி-பாடடு.

௱ரு விதது-காரணம

௱கூ. அநதிசதும-அணுகியும

௱அ. நிகா உயாவு - ஒபபு உயாவு
காபபியம-காவியம.

௱கூ. இறைமகன-பாணடி மனன
ஞகிய இறைவன ஆடலவரவு-ஆடல
நிகழசசி.

திருக்கைலாயச சிறப்பு

க. முகிழததிட - கூபபி வேணடா
நிறக.

உ. வரம - மேனமை. தவாது -
கெடாது ஓஙகல - மலை.

௩. நரமபு - யாழ சுமமை - ஒலி
ஓதை - ஒலி.

ச கணகள் இடஙகள். சாருபம-
பதமுததி மூனறனுளொனறு. சிவ
சாருபமாவது-முககண சடைமுடி,
நாறறோள், மணிமிடறு, மானமழு
வேநது கை முதலியனவுடைய சிவ
னது திருவுருவைப பெறுதல.

ரு. தூஙகும - அழுநதி நிறகும

எ. நாகம-யானைகள உழுவை-புலி
கடு - நஞசு பைய - பையையுடைய
சிலமபு-மலை நாகம - விணணுலகம.

புராண வரலாறு

க குனறு - கைலாயமலை விண் -
தேவாகள மாடடு - பககததிலுள
ளது

உ. தண்டரும்-நீங்குதல் இல்லாத
பண் - ஒபபனை.

௩ பானமை - தனமை, முறைமை,
பதம - செவவி

ச அதள - தோல

ரு சநதி - சந்தியாவநதனம
இநது சேகரன - சநதிரசேகரன.

தவம் செய்கடன், அனுஷ்டானம்

௭ அஞ்சலித்து-கைகூப்பி

௯ பாபபதம் - திருப்பருப்பதம்

௧௬ அதிக - சிறந்த

௧௭ புதிய - வாடாத பரிமகம் - துரகவேள்வி, அசுவமேதம் வைகல் - காலம்

௧௮ சிகை - முடிவு

௧௯ சரோருகக் கிழவன் - தாமரைக்குரிய அயன் சாய்த்த-கெடுத்த அறமுதனான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

௨௰ அலைவு - ஐயம்

௨௧ தென்பார்-தென்பகுதி துலைபெற - துலாக்கோல் போல் சமன் பெறும்படி கோள்கண் - பற்றுக்கோடு

௨௨ சேவல்கள் - மூன்றும் உகத்திலே காசியிலிருந்த மாகனந்தன் என்னும் மறையவன் கொடுந் தொழில் பல புரிந்து, தன் சுற்றத்தாரால் ஓட்டப்பட்டு மனைவியோடும், மக்களிருவரோடும் கீகட தேசம் நோக்கிச் செல்வழி அந்நாலவரும் வேடர்களால் கொல்லப்பட்டு உயிர் துறந்தனர், இறக்கும்பொழுது காசியை நினைத்தமையால் அவன் பண்டையுணர்வுடன் சேவலாகவும் மனைவி பெடையாகவும் மக்களிருவரும் பார்ப்பாகவும் பிறந்து காசிக்குச் சென்று முத்தி மண்டபத்தை யடைந்து முத்தி பெற்றனர்

௨௩ சமாதி - இறைவனின் வேறாகாது தியானத்தில் அழுந்தி நிற்பது சேவகன் - வீரனாகிய குமரவேள்

௨௫ வித்தகன் - ஞான சொரூபனாகிய குமரவேள் கடலெல்லா முண்டான் - அகத்தியன்

தலவிசேடப் படலம்

௧ நாட்டம் - கண் ஈண்டு - இப்பொழுது இளைத்த-நிறைந்த தோடு- இதழ் ஈட்டம் - திரட்சி

௨ உலவா - அழியாத

௩ புலியூர் - சிதம்பரம்

௪ திரன் - ஒருதலை, உறுதி

௮ ஏய்ப்ப-ஒக்க ஓதனம் - சோறு.

௯ முற்றரும் - முடித்தற்கரிய இட்டி - கிரியை

௰ இழுது - நெய்

௧௧ காளிந்தி - யமுனை கண்ணவேணி - கிருட்டினை நீபபாலி பாலியாறு

௧௫ ஊனம் - குற்றமுள்ள கால் - மாற்று

௧௬ முட்டி - அரிசி, முஷ்டி

௨௨ நயப்பாடு - நலன் சுவணபுண்டரிகம் - பொற்றாமரை இறும்பூது - அதிசயம்

௨௩ சாதமா(க) - உண்மையாக தமனிய முளரி, கனகக் கஞ்சம்- பொற்றாமரை

தீர்த்தவிசேடப் படலம்

௧ குடுமி சிகரம் அண்ணல்-மிகுந்த

௨ ஆட்ட-திருமஞ்சனஞ் செய்விக்க

௩ அகளம் - நிட்களம், அருவமாகிய சிவம் நிகளம் - பாசம், தளை விருத்தி - வியாபாரம் சகளம்-உருவமுடைத்தாதல்

௪ வாமத்தன் இடப்பாகத்திலுள்ளவனாகிய இறைவன்

௫ தேசு - ஒளி உரகவேந்தன் - பாம்பரசன், அனந்தன் விபுதர் - தேவர் வேதன் - பிரமன்

௬ ஆழிவேந்து - திருமால் முனிவரும் - வெறுப்பில்லாத

௭ வேதிரப்படையோன் - நந்தி பாலம் - நெற்றி நிரஞ்சன - களங்கமற்றவனே

௮. மை - குற்றம் செய்ய - நலக

௯ அண்டகடாகம் - அண்டகோளத்தின் புறவோடு

௰ பாணி - கை கைவரை - கையிலேந்திய

௧௧ மன்னலால - நிலைபெறுதலால

௧௨ தாபபணம் - மந்திரநீர் அம மாடே - அதனருகே

௧௫ பண்ணவன் - இறைவன் அனுஞை - ஏவல்

௧௭ காமியம் - விரும்பியபொருள்

௧௮ மண்ணொன்றி - ஒன்பது வகை மண்ணும், எழுவகைத்தளிரும் பஞ்ச கவ்வியமும் ஆம்

௧௯ அவ்வியம் - அழுக்காறு, தீவினை

௨௰ நானம் - ஸ்நானம், திருமுழுக்கு வாருணம் - வருணஸ்நானம், நீரினியைபுடையது ஆக்கினேயம் - அங்கி நானம், அக்கினியினியைபுடையது

௨௧ பவித்திரம் - தூயமை, புனிதம்

௨௪ மறிநதிடும் - வறறும் மறி - ஆடு, மேடம், சித்திரை தேள - விருச்சிகம், கார்த்திகை கும்பம் - மாசி.

௨௮ உமமையில் - முறபிறவிகளில். சித்தா - மனமுடையவா, செயயப்படுவன செய்து முடித்தவருமாம்

௨௬. மதிகதிரோனொடுஙகுதினம் - அமாவாசை அரவம் கதிாகடமை விழுஙகுதினம் - கிரகண நாள் விதிபாதம் - மாதந்தோறும் வரும் யோகஙகளி லொனறு

௩௰ தகாததிஙகள் - சித்திரை மாதம் துலாத்திஙகள் ஐப்பசிமாதம் சுறவு - மகரமாகிய தை மாதம் அலவன் - காககடகமாகிய ஆடிமாதம் இந்துவாரம் - திஙகடகிழமை

௩௧ வரையாமல - தவறாமல

௩௪ அலகு - அளவு இலகல - விளஙகல இருமை - பெருமை

௩௬ பரிபவம் - துனபம், இழிவு பதுமம் - தாமரை விழுமம் - துனபம

மூர்த்திவிசேடப் படலம்

௧ மேலவாம் - விண்ணுலகத்தாரும் விரும்புகின்ற, நிராமயன் - நோயில்லாதவன், இறைவன்

௨ வாரணவாசி - காசி

௩ கப்பு - கிளை

௪ சந்ததம் - எப்போதும் துறக்கவாணா - தேவாகள்

௬. சமட்டியான - சூக்குமமாய் எல்லாமான வியட்டியான - தூலமாய வெவவேறான

௮. தெய்வதாரு - கற்பகத்தரு

௰ மின்மை - ஒளி. இன்மைசால நெறி - இல்லறமாகிய சிறந்த நெறி

௧௧ தேவரா - தேவா ஆ, காமதேனு

௧௩ உரையுணாவு - வாக்கும் மனம்

௧௫ மடஙகல - சிஙகம் குலிசம் - வச்சிரப்படை வலலேறு - வலிய இடியேறு

௧௬. உவணம் - கருடன்

௧௭ புலரி - விடியறகாலை அவனி - பூமி

௧௯ சமட்டிப்பிசசாபுரம் - மதுரை

௨௰ ஆறு - நீஙகாத

௨௨ புழைக்கை வரை - துதிக்கை மலையாகிய யானை

௨௩ துஙக - உயாந்த

௨௪ ஐந்தமுதம் - பால, நெய, தேன, சருக்கரை, பழம். மட்டித்து - அப்பி

௨௫ வாச நானம் - மணம் பொருந்திய கத்தூரி

௨௭ அவிழ் - பருக்கை முசவாசம் - தக்கோலம், ஏலம், இலவஙகம், காப்பூரம், சாதிக்காய பளிதம் - காப்பூரம்.

௨௯ இசையும் - ஒத்த பலலியம் - பல வாத்தியஙகள்

௩௰ ஆலும் - ஒலிக்கும

௩௪ ஞானத்தேன - உமையம்மை

௩௫ சிரநாலோன - பிரமன

௩௭ இறைநிரம்ப - விடை நிரம்ப

பதிகம்

௨ புலிமுனி - வியாககிரபாதா. பணிமுனி - பதஞசலி குணடகட டுக குறள-குணடோதரபூதம பொன மாலை - காஞசனமாலை, மலயததுவ சன தேவி

௩ அநதராகோன - இநதிரன சலதி - கடல மகவான-இநதிரன

௪ அசலம - மலை நீாககிழவன - வருணன

௫ கடடஙகம - மழு வாரணம - யானை

௬ படிறு - வஞசகம

௭ காடடுச சுறவு - நீாசசுரு நாய கா - வணிகா

௮ மறவாகை - வெறறிககுரிய வாகைமாலை

௯ திவவுக கோலான - நரமபுக கடடினையுடைய யாழ்வலல பாணபத திரன

௧௧ வயம-வெறறி ஏனககுருளை-பனறிக குட்டி கயவாய-கரிககுருவி

௧௩ ஊமன-மூஙகையாகிய உருத திரசனமன

இந்திரன் பழிதீர்தத படலம்

௨ மூசும - மொயககும சுணஙகு-தேமல புலோமசை - இநதிராணி

௩ மூவகை மலா - கோடடுபபூ, கொடிபபூ, நிலபபூ நாவலா - நாவி னினறுந தோனறுகினற தெயவப பூ - தாமரைபபூ

௪ பகவன - இறைவன, ஆறு குணஙகளையுடையவன

௫ நவை - குறறம

௭ கொழுநதுபடடு - கிளைதது

௮ கோடி - கொளவாய

௰. கைதவம - வஞசனை

௧௧. மகம - யாகம ஆககை நோக கினன - உடலிற கணணுடை இநதி ரன ஓதி - ஞானம

௧௩ பயின - பிசின

௧௪ இறைததோறும - இறைககுந தோறும ஒருவினும - வளஙகுன றினும

௧௬ அழலும - விளஙகும எயிற றுககி - பறகளைக கடிதது

௧௯ வடவை - வடவாமுகாககினி கொணடலூாதி - மேகவாகனன, இந திரன.

௨௰ கற்சிறை குறைததவன-மலை களின சிறகுகளை யறுதத இநதிரன தகுவன - அசுரன

௨௧. இடிததனன - ஆரவாரிததது. சசி - இநதிராணி அவசம-மூாசசை

௨௨ கணடகன - கொடியவன

௨௬ ஞாடபு-போா

௨௭ ஒழுஙகியது - ஒழுஙகு பட டது

௩௰ செடி - முடைநாறறம

௩௧ ஆனனம - முகம

௩௩ வீ - பறவை

௩௫ பிரமநாடி - சுழுமுனை நாடி. கபாலம - தலையின மேலோடு

௩௬ கரைநது - கூறி.

௩௭. மறுதரவா - மறு தவா, குற றததினீஙகாத

௩௯. மீளி - வலிமையுடைய.

௪௧. விணடனா - சொரிநதாா கள் மளளா - படைவீரா.

௪௨. கழல - வீரகணடை. கோள-வலிமை

௪௩. சேனம - பருநதுகள். உக கன-சொரிவனவாகிய கவநதம-தலை யிழநத உடலகள

௪௭. மடடு - தேன.

௪௮ விதிரதது-வீசி. மைநாகம - மைநாகமலை.

௫௰ சநதவெறபு - சநதன மரங களையுடைய பொதிய மலை பறை - சிறகு.

௫௫. செஙகளம - போாககளம.

௫௬. கஙகம் - பருநதுகள். மூக கின - விழுஙகின.

௫௭. உரு - அஞசததகக

௫௮. யாணா - புதிய சீரிபபான- பழககுவான.

௫௯ கொமமென - விரைநது

௬௰. அரனறிசை - ஈசான திசை. புலலென று-பொலிவிழநது இமபா- நிலவுலகம

௬௨ உயிாததது - உருககொணடு

௬௩ மாதவா எழுவா - அகததி யன, ஆஙகிரசன, கோதமன, காசி பன, புலததியன, மாாககணடன துவடடன எனற சதத இருடிகள் நோநது - உடனபடடு

௬௪ புனகண - துனபம. சாபப - விரைய.

௬௫ மாசுணம - பெருமபாமபு.

௬௬ புலமபடைகினறது - வருநது கினறது. இலஞசி - குளம சதமகன- இநதிரன

௬௮ தேசிகன குரு வாசவன- இநதிரன

௬௯ காமபரி - மூஙகில.

௭௰. அழுஙகி - வருநதி எலலை- பொழுது.

௭௨ கலலா - அறிவிலலாத. புல வாய - மான

௭௩. உயஙகி வருநதி தசுமபு- குடம புளளேறு - கருடன

௭௬ திபபியம - சிறபபு கடமபு வனம - ஒரு கடபபமரம. ஒறறுவா- தாதா

௭௭. உழையா - ஒறறா

௮௰ குடிமை - குடியாநதனமை பரிதி - சூரியன.

௮௨. பரிதிகரம - சூரியகிரணம

௮௩. மதிககீறறுக கோடடு - சந திரனது பிளவுபோனற கொமபினையு டைய அரி - இநதிரன

௮௪. மநதாகினி - கஙகை திருப பளளிததாமம - மலாமாலை

௮௬. கமபிதது - நடுஙகி

௮௯ விடஙகன - அழகன

௯௩ வரதன - வளளல

௯௪. தாரகை - நாணமீன, நடசத திரம

௯௫ பரிபாகம - நெகிழசசி.

வெள்ளையானைச சாபந் தீர்த்த படலம்

௧ முனிவன-துருவாச முனிவன.

௨. கணடான - நிறுவினன

௩. கரகமலம - கைததாமரை

௪ சென்னி - தலை.

௫. அலற - முழஙக கொஙகு - மணம.

௬ பணிபப - அசைய.

௭. கூமபு - பாயமரம வஙகம - கபபல மீகான - மாலுமி.

௮. கையுறை - காணிககை.

௰ கிமபுரி - பூண கவிழககும - கொடடும

௧௧. உருததான - வெகுணடான.

௧௪. உளரும - கிணடுகினற. இறு மாபபு - களிபபு

௧௫ சேடு - பெருமை கோள் - வலிமை தானம - மதம

௧௮. சேடம - பிரசாதம. மத தமமா - மதமயககததை யுடைய வெள்ளையானை. வனமமா - காட டானை.

௨௰. புககனறு - புககது.

௨௧ தே-தெயவம. நககு-விளங்க.

௨௩ தாமபு - தொளை.

௨௮ தொலலை வணபெயா - பழ மையான அழகிய பெயா

௨௯. கனததினும - முகிலினும. திககயம - எடடுத திசைகளிலுமுள்ள யானைகள.

திருநகரங்கண்ட படலம்

௨ உளர் தடவுதலின்றி இன்னரம் - இசை

௩ இளங்கோக்கள் - வணிகர்

௪ மல்லல் - (செல்வ) மிகுதி

௫ எருத்தம் - பிடரி. தடவி - துருவி.

௮ வாமம் - ஒளியினையுடைய, அழகிய காமர் - அழகிய

௯ புண்டரம் - திருநீறு

௧௧ அருச்சசெய் - அருச்சித்த

௧௩ கடம் - மதம் அடங்கலர் - பகைவர்

௧௫ மா - வண்டு

௧௮ கவுரியர் - பாண்டியர்

௨௰ நீபம் - கடப்பமரம்

௨௧ நெக்கிட - கரைந்து திருக்கமௌலி - முடி

௨௩ பீழை - துன்பம்

௨௪ சூள் - (தொடுவேன் என்னும்) சபதம்.

௨௫ அரந்தை - துன்பம்

௨௭ குயம் - கொடுவாள் நவியம் - கோடரி விசிகொள் - கட்டினைக்கொண்ட தோல் - செருப்பு

௨௮ மறியும் - (போய்) மீளும் செறியும் - ஒலிக்கும்

௨௯. வெளிறு - வெள்ளடை, வயிரமின்மை

௩௰ குறும்பு - குறுநிலமன்னர்

௩௨ மந்திரர் - அமைச்சர்.

௩௩ வியன் - அகன்ற.

௩௫ நன்னர் - நன்றாக.

௩௬ பஞ்சவன் - பாண்டியன்

௩௭. பீடிகை - பீடம்

௩௮ சூளிகை - இறப்புக்கள். இவர் - உயர்ந்த

௩௯. பிதிகை - சுவர் கவலை - கவர் வழிகள் சதுக்கம் - நாற்சந்தி குயின்ற - இயற்றிய

௪௰ நான்குண்டி - உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன ஆகிய நான்குவகை உணவுகள்

௪௧ துணிகயம் - தெளிந்த நீரையுடைய சிறு குளம். துடவை - தோட்டம்

௪௨, சின்மயம் - ஞானமயம்.

௪௩. கீட்டிசை - கீழ்த்திசை சாந்தன் - ஐயனார் அன்னையர் - சத்தமாதர்: பிராமி, நாராயணி, உருத்திராணி, மகேசுவரி, வாராகி, கௌமாரி, இந்திராணி. நீலி - காளி

௪௪ கைவரை - யானை கனவரை - பொன்மலை

௪௫ பைத்து - பசுமையுடைத்தாய்.

௪௬. என்று - சூரியன் மூன்றுருப்பு - நித்தியம், நைமித்தியம் பிராயச்சித்தம் என்பன. கனி - விளாங்கனி. உகுத்தான் - வீழ்த்திய திருமால்.

தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்

௨. இகந்தோன் - நிலைகண்டு கடந்தவன்.

௩ பானு - சூரியன் மன்றல் - மணம்

௫ நொடிப்பின் - நொடிப்பொழுதில்.

௬ நிம்பம் - வேம்பு.

௮ உதாத்தம் - எடுத்தல் அனுதாத்தம் - படுத்தல் சொரிதம் - நலிதல். வாசவனிருக்கை - இந்திரனிருப்பிடம், கீழ்த்திசை.

௯. படாம் - போர்வை. அசும்பு படும் - ஊற்றெடுக்கும்

௰. ஐம்முகன் - சிவபெருமான். பரமாத்தன் - மேலாகிய ஆப்தன், தோழன். நிமிர்த்து - வளர்த்து. இமவான்

மனைவி - மலையரசனின் மனைவியாய மேனை.

௧௫. கொய்து - எளிதில் ஐது - அழகிதாக.

௧௭ குதலை - மழலை. அமுதம் - வாயூறல் வீங்கு உடல் - ஒளி மிக்க வடிவம் வித்துருமம் - பவழம்

௨௰ குழறியேங்க - கலந்து ஒலிக்க.

௨௨. பரை - பராசத்தி ஆதி - ஆதி சத்தி. விருப்பு - இச்சாசத்தி அறிவு - ஞானசத்தி தொழில் - கிரியாசத்தி

௨௫ புந்தி மாழ்கேல் - மனம் வருந்தாதே

௨௬ வாக்கும் - பொழியும், வாக்கும் கைவாக்கு - கைப்பக்கம்

௨௭ விரசிருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் மங்கலம் - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல் என்ற எட்டு பரசு - மழுப்படை.

௨௮ சீத்திடுமின் - தூய்மை செய்யுங்கள் தொழார் - பகைவர்.

௨௯ கல்யாணம் - பொன் யாப்பு - கட்டு, விலங்கு பண்டாரம் - பொருள் அறை வெறுக்கை - பொருள்

௩௧ சாதம் - சாதகன்மம்

௩௨ போதில்வருந் தாதை - பிரமன்

௩௫ பகழி தூக்கும் - அம்புகளைப் பொழியும்

௩௬ முட்டங்கல் - திருமுகம், ஓலை.

௩௭. தூரியம் - வாத்தியம் பூதகங்கை - தூய்மையான கங்கை

௩௮ சுடிகை - சூட்டு ஆடகம் - பொன் குருமணி - நிறம்பொருந்திய முத்து

௩௯. ஆக்கம் - ஆசி

௪௨ ஈற்றுக்கடன் - ஈமக்கடன், அந்தியேட்டி

௪௫ குடம் கலசங்கள்.

௪௭. களாஞ்சி - படிக்கம் தட்டமாம்

௪௮ எயினச்செல்வன் - கண்ணப்பர்

௪௯ வை - கூரிய

௫௰ கஞ்சுகப்படிவம் - சட்டை தரித்த வடிவம்; தூதர்

௫௨ ஐந்துறுப்பு - திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் என்னும் பஞ்சாங்கம் அறிபனுவல் - சோதிடநூல்

௫௩. விருத்தி - பிரமதேயமாக விடப்பட்ட மானியம் கடவுட்டானம் - திருக்கோயில்

௫௪ அநுவாதித்து - எடுத்து மொழிந்து கோட்டி - கூட்டம், ஈண்டு கூற்று

௫௫. அட்ட - கடைந்த

௫௭ நான்கு - மறைகள் நான்கு ஆறு - அங்கங்கள் ஆறு மூவாறு கேள்வி - பதினெண்புராணம்

௫௮. கலை - பரதநூல்.

௫௯ இனனிலை - இல்லறம்

௬௨ வாய்மை - வாய்மொழி

௬௪ பூழியன் - பாண்டியன். குனித்த - ஆடுகின்ற

௬௫ விசையன் - வித்தியாதரன், விஞ்சையன் அச்சுவாத்தம் - அழகிய கிளி

௭௧ அனுச்சை - விடை

௭௨ நான்மறைக்கொழுந்து - நால்வேதக் கொழுந்தாகிய பரமன் வான் சுருதிதொடர்ந்த மதியம் - பெரிய மகர ராசியிற் புகுந்த தைத் திங்கள்

௭௩ இராறு - பன்னிரண்டு

௭௫ பொலம் பொத்து - தைத்த மாடகம் - முறுக்காணி பத்தர் - யாழுறுப்பு சுவல் - முதுகு

௭௭ வண்டல் - மகளிர் விளையாட்டு

௭௮ சேப்புற - சிவக்குமாறு.

௭௯ தொண்டை - கொவ்வைக்கனி அகவை - ஆண்டு.

திருமணப் படலம்

௩ இறுமாப்பு - நிமிர்தல், அண்ணாத்தல

௪ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கனி தருஞ் செவ்வித்து - முதிர்ந்த செவ்வி யுடையது துனி - வருத்தம்

௫ பெருநீர் - கடல் கொற்றம் - வெற்றி.

௬ வலவன் - தேர்ப்பாகன் கடாவி - செலுத்தி

௮ வட்டத் தோல் - கேடயம் பிணாத்தெய்வம் - பெண் தெய்வம்

௯ கிடைப்பன - பூண்டன

௰ அரத்தம் - சிவந்த கவிழும் - ஒழுகும்

௧௧ கடையுக முடிவிற் றோற்றம் பொலியும் வாமப்புரவி - திருமாலின் கடைசி அவதாரமாகிய கற்கி

௧௨ வீயா - கெடாத வென் - புறம், முதுகு பாவினர் - தன்மையை யுடையவர்

௧௩ புதைத்து - அளவைக்கடந்து கவிகை - குடை பதாகை - கொடி.

௧௪ கவினம் - கடிவாளம் கொலை வெண் கோட்டுக் கார் - கொல்லுதலை யுடைய வெள்ளிய கொம்புகளை யுடைய யானை வாரொலி மிக்க ஒலி

௧௫ பூழி - புழுதி கரந்தவன் - ஒளித்தவன்

௧௬ கல்லல் - ஒலிக்க

௧௭ துவன்றி - மிக்க விளி ஓசை

௧௮ மான - பெரிய பானல் - நீலோற்பலம்

௧௯. எய்ப்ப - இளைக்குமாறு

௨௰ வியாழன் - பிரகஸ்பதி

௨௨. பப்பமதி - பாதி மதி

௨௩. அனிகம் படை

௨௪ தழை கதிர்மணி - தழைந்த ஒளியினையுடைய சிந்தாமணி

௨௬ சலிக்கும் - செல்லுகின்ற ஊழிதோறுங்கும் ஓங்கல் கைலை

௨௭. அனைவர் - அன்னையே வர

௨௮ புட்டில் அம்புக் கூடு. மறத்தார் - வீரத்தினை யுடையவர். வட்டித்து - சுழன்று

௩௰ வென்றி வெற்றிபொருந்திய கனம் - மேகம் குன்றி - குன்றிமணி இக்கு - கருப்பின் சாறு

௩௧ தோமரம் - பெரிய ஈட்டி பிண்டிபாலம் - எறிபடை கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டி களமர் - வீரர்.

௩௨ செறிகின்றன - பொருந்திய பறிகின்றனவும் - கழன்றோடுவனவும்

௩௩ ஊர்தி - வாகனம் கொற்றவை - காளி காலனூர்தி - எருமைக்கடா

௩௪ ஊற்றம் - இடையூறு

௩௫ சிம்புள் - சரபம் பன்னகம் - பாம்பு

௩௬ கொட்புற்று - சுழன்று பெட்புற்று - விரும்பி

௩௮ சாம்பி - வலியிழந்து, சோர்வுற்று

௪௧ ஆகவம் - போர். பாரிடம் - பூதம் ஓவிலா - நீங்காத

௪௩ ஒல்கி - துவண்டு கிளைத்து - கீறிக்கொண்டு

௪௪ குழக்கன் - அழகன்

௪௭. கடிமுரசு - மணமுரசு

௪௮. முகிழ்ப்பு - புளகம்

௫௰ ஓகை - உவகை

௫௨ ஆடிகள் - கண்ணாடிகள் அரி - சூரியன், மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி

௫௪ ஓடை - யானையின் நெற்றிப் பட்டம்

௫௫. கண்ணடி - கண்ணாடி

௫௬ பரிபுரம் - சிலம்பு குரவை - குரவைப் பாட்டு

௫௭ மிதுனம் - மிதுனராசி பாண - பாணர்.

௫௮ காசறை - மயிர்ச்சாந்து

௫௯. துள்ளிய - வீசும்

௬௰ அங்கவர் - அந் நகரத்தவர் துழனி - ஓசை சபரியை - பூசை.

௬௨ முகிலூர்தி - இந்திரன். மருமாட்டி - வழித்தோன்றியவள்

௬௩ சாய - சாயல

௬௪ போதி - போதிகை துலாம-போதிகையின இருபக்கத்திலும கீழே வாழைப்பூ வடிவாகச் செய்தமைப்பது

௬௫ துப்பு - பவழம. தொத்து - கொத்து.

௬௭ வேதி - மேடை மேகலை - வரம்பு கேள்வி - வேதம

௬௮ விதானித்தார்-விரித்துக் கட்டினா

௬௯ பாண்டில - வட்டில

௭௰ விடங்கம - கொடுங்கை பொறப - அழகு செய்ய

௭௨ உண்ணு - உணவு பரந்த - பல வகை யுணவுகள

௭௪ வில்லவா - சேரர் நேரியா - சோழர்

௭௫ கல்யாணா - சளுக்கா

௭௭ சந்த - அழகிய

௭௮ நடைக்கலம - மரக்கலம்

௭௯ ஏகம் - தனி, ஒப்பற்ற இரசிதம - வெள்ளி நாகநாயகம - ஆதிசேடன புணாப்பு - குறிப்பு

௮௰ பொள்ளென விரைவாக

௮௧ இருமடங்கு கழன்றவா-காலாக்கினியுருத்திரா

௮௨ புத்திபட்டகா - சூக்குமபுவனாதிபதிகள எண்மா நாலிரு கோடி மேற்பெய்த நரகங்கள பத்திரட்டி. இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்கள் கூாமாண்டா - கூஷ்மாண்டா என்பதன் றிரிபு

௮௩ காரி - நஞ்சு அட்ட மூர்த்திகள்-பவன, சருவன, ஈசானன, பசுபதி, வீமன், மாதேவன, உக்கிரன, உருத்திரன ஆட்கா - ஆடகேசுரா்கள

௮௪ பாலம் - நெற்றி கங்காளம் - முழுவெலும்பு துரகதம் - குதிரை நெடுங்காரி - சாத்தன ஞாளி - நாய கேத்திரபாலா - அசிதாங்தகர், ருரு, சண்டா, குரோதனா, உன்மத்தா, கபாலி, பீடணா, சங்கரா் எனபோா

௮௫ மருத்துவா-அசுவினிதேவா

௮௬ சிறுமுனி-உபமன்னியுமுனிவா

௮௭ நிருதா - அரக்கா

௮௯ வன்னங்கள - எழுத்துக்கள் முந்திரங்கிய-முதன்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சதுட்பாதம-நான்கு பாதங்கள எண்சித்தி - அட்டமாசித்தி

௯௨ பொடிப்பு - புளகம

௯௫ நிர்த்தன - சிவபெருமான்

௯௬ அளகைநாயகன - குபேரன.

௯௭. ஏந்து - அழகுமிக்க சிகழிகை - மாலை

௱ நக்க-உண்ட அங்கதம-தோள்வளை பவித்திரம - மோதிரம.

௱௧ இருநிதிக்கோயகன - குபேரன.

௱௨ சங்கை-திருவுளம் சரணம் - திருப்பாதம

௱௩ கொளை - இசை, பாட்டு

௱௪ துங்கமாய - மிகுதியாய அங்கம ஆயிரம ஆயிரமுடையவன-பானுகம்பன

௱௫ தூக்கு - செய்யுள், பாட்டு

௱௭ கோடிகம - பூந்தட்டு

௱௮ தண்டி - தண்டத்தையுடைய இயமன காஞ்சுகா-கஞ்சுகா, சட்டையிட்டவா பண்டவி - படங்களாலாய காடு

௱௯ செம்பங்கி - சிவந்த மயிா.

௱௰ எகினம - அன்னம உளா் - வீசுகின்ற

௱௰௨ வடபாடல - வடமொழிப்பாடல

௱௰௬ நகில - கொங்கை

௱௰௭ தாரு நாடு - கற்பக நாடு

௱௨௰௮ அலை - கங்கை

௱௩௰ புரம - உடல

௱௩௰௧. உழை - மான ஊற்றம-பரிசம்.

௱௩௰௩ சேந்தாள - சிவந்தாள.

௱௩௰௫ கவனம - வேகம, விரைவு. ஓவம - ஓவியம.

௱௩௰௮ வித்துக்கலை - சந்திரகலை. முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

௱௪௪ துபபுரவு - தூய கபபுர விளககம - காபபூர விளககு

௱௪௫. சுவததி - மஙகலம

௱௪௮ மஙகலமகளிா-சுமங்கிலிகள்

௱௫௨ பரிததனன - (சமநிலையில) தஙகினன்.

௱௫௬ செமமலாத திரு-திருமகள, இலககுமி வெளளைச செழுமலாத திரு - நாமகள, சரஸவதி

௱௬௧ உருவம - பருதத உடு - விண்மீன.

௱௬௨ தொடி - வட்டமாகிய கோள-வலிய மநதணம-இரகசியம

௱௬௫. இடமபகம - நெறறிச சூட டாகிய மாலை தகாஞாழல - தகாமும ஞாழலுஞ சோநத சாநது

௱௬௭. சுநதரி - இநதிராணி விந தை - வீரமகள். உடுதத - சூழநத.

௱௭௰ படம - நடைபபாவை

௱௭௨ பில்கி - நிறைந்து மெல்கி மெனமைககுணம நிறைநது

௱௭௬ கோட்டி - சுழற்றி

௱௮௰. புததஞா - சாககிய நாய ஞா

௧௮௨. சுரபி - காமதேனு பாச னம - உணகலன.

௱௮௪. மாககடி-பெருமைபொருந திய மணமுடைய முளரிவாணன - பிரமன.

௱௯௨. தணவு - நீககம. சாறு - விழா (மணம)

௱௯௪. பொதி - இதழ.

௱௯௭. குறி - சிவலிஙகம்

௱௯௯. ஐஙகணைககாளை-மதவேள்.

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூததாடிய படலம்

௬. குய்யம்-மறைவிடம, சுவாதிட் டானததானம.

௧௩. உளை - புறமயிா. முருஙகு - முருககும், அழிககும

௧௫. செககா - செவவானம

௨௰. காாசலம - காம + அசலம = கைமமலை, யானை. நிராமயன - நோ யிலலாதவன.

௨௧. ஒனறுய - சுததசிவமாகி ஐந தாய - பாசிவன, அனுகதசிவன, சதா சிவன, மகேசன, உருததிரன என பாா ஐயைநது - சநதிரசேகரா முத லிய இருபததைநது சிவமூாததஙகள்.

௨௫. அராமுனி - பதஞசலி.

௨௭. குனிதத வணணம - ஆடிய திருககோலம்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்

௨ பனனகேசன-பதஞசலிமுனி. தொலைததல - உணடொழிததல.

௩. பழுககாய - பாககு.

௪ மடை - சோறு.

௫ உணஙகுகினறது-வாடுகினறது

௬. அடைகல - பககமலை அரி - அரிசி. சாதககு - சாததுககு

௯ விருநது-விருநதினாககு அளிக கும உணவு விருநதெனபபட்டது

௰ அகடு - வயிறு

௧௧ சோறும - கூறுவோம, சொல் லுதும.

௧௨. படைககண ஏவலா-வாட் படை போலுங கணகளையுடைய ஏவல் மகளிா சொனறி - சோறு.

௧௩. இரிநதாா - ஓடினா.

௧௪ முரவை - தவிடு நீஙகுமுன அரிசியிலிருககும சிவநத வரி வறை யல - துவட்டல். கருனை - பொறிக கறி துவை - துவையல.

௧௫ பண்ணியம் - பண்ணிகாரங கள். கன்னல் - சருககரை. மென் சுவைததண்டு-கருமபு. வலசி-உண வு.

கசு. பாரித்துள்ள - நிறைந்துள்ள கோரித்து-பொங்கி, கொடுமையுறறு

கஅ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சில வாகிய கூந்தலையுடையவள் நிமலை-பிராட்டியார்

உ0 குறள்மகன்-குறளாகிய மகன் (குணடோதரன்)

உஉ. கையா - வஞ்சகா

அன்னக்குழியும் வையையுமளித்த படலம்

க. அமையா ஓதனுதிகள் - நிரம் பாத அன்னம் முதலியவைகள்.

உ. மலையாட்டி - மலையை யாளப வள் பவனம் - காற்று தவனம் - எரிக்கின்ற, தாகமுமாம்

ரு நனந்தலை - நடுவிடம்

எ. காவி - நீலோற்பலம்

அ இனைய - (விழுந்து) வருந்த. நனைய - தேனையுடைய

கூ வாங்கு நீர்த்தடம் - வளைந்த அகழி

௰ களங்கமொன்று - குற்றம் பொருந்திய

கக. விரிசித்து - விரி + சித்து - வியாபக சேதனப் பொருள்

கச விரைபடும் - மணம் பொருந்திய. அரை பொரி திமில் - (பொரி அரை திமில்) பொருக்கினை யுடைய அடியினை யுடைய வேங்கை மரம்

கரு. பழுவம் - காடு பழு - குரங்குக் குட்டி இதணை - பரணை

கசு படுகடல்-ஒலிக்கின்ற கடல் மழை - மேகம்

கஎ இது யாறறுக்கும் யானைக் கும் சிலேடை. பிளிறல் - ஒலித்தல், வீறிடல் முதுமரம் - ஆலமரம், பெரிய மரம். வெளில் - விளாமரம், கட்டுத்தறி மதம்-வலிமை, மதநீர் அளி-குளிர்ச்சி, வண்டுகள் முகபடம் - போர்வை, நெற்றிப் பட்டம் குடி ஞை - நதி இதழி - கொன்றை

கஅ இது யாற்றுக்கும் பாம்புக்கும் சிலேடை பிலம் - பாதலம், பிலத்து வாரம் ஆடிய-தங்கியசைகின்ற, ஆடு கின்ற மணித்தலையின - மணிகளைத் தமயிட முடையன, மணிகளைச் சூடிகையி லுடையன கோடிய-வளைந்த. காலின-கால்வாய்களின, கால்களின. உரகம் - பாம்பு

கஊ கருமா-பன்றி, வராக மூர்த்தி அவுணர்களிறை - மாவலி நெடுங்கும் அண்ணல்-வாமனர் திரிவிக்கிரமவ தாரர். அளை-தயிர். நெடுகிய நீண்ட

உ0 கு—புலம் - மேற்றிசை, சேர நாடு நெறி செய்து - ஆணை வழிப் படுத்தி

உரு கூர்த்து - மிகுத்து. பார்த் தன்-பிருதை மைந்தன் அருச்சுனன்

உசு. பாட்டு - சொல் மோட்டின புனல் - பெருமையையுடைய கடல்

எழுகடலழைத்த படலம்

க மடங்கல் - (நர)சிங்க மூர்த்தி. இயமனுமாம் பொன்மாலை - காஞ் சனமாலை

சு மானதம் - மனத்தாற் செய்யப் படுவன. வாசிகம் - வாக்காற் செய் யப்படுவன. காயிகம் - காயத்தாற் செய்யப்படுவன

எ. சாந்தி - உபநிடதம்.

கக தன்றனை - தன + தனனை (இரணடாவது தன சாரியை)

கரு உரிஞ்ச - தடவ

மலயத்துவசனை யழைத்த படலம்

க செழுமதி மரபினை - சந்திர குலத்தோன்றலான மலயத்துவசன.

உ மரவம் குங்குமம் பாடலம் பாதிரி நந்தனம் - நந்தவனம்.

௬. காதலன் - புதல்வன்

௰ சிலையத்திரியார் - அத்திரிச்சிலை யார், மலையைவில்லாக உடையசிவன் அலையத்திரி யட்டவன் - பறக்கின்ற மலைகளை வென்ற இந்திரன். உலையத் திரி - சஞ்சரிக்கின்ற மலை

௧௪ எண் பேறு அளவுபெறுதல்.

௧௫ வேள்வி திருமணக் கோலம். அவலம் - கவலை.

௧௯ உடைந்தார் (பாசம்)ஒழிந்தார்.

௨௰. எண் நின்ற புரம் - மதிக்கத் தக்க சிவபுரம்

௨௨ முக்கண்ணவன் - மூன்று கண் களையுடையவன். ந தெய்வ தருக் கரன் - உயர்ந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்பகம் போன்ற கையை யுடையான்.

௨௪. அரவொலி-அரகரவென்னும் முழக்கம்

உக்கிரகுமார பாண்டியரது திருவவதாரப் படலம்

௨. எண்ணிலாவைகல் - அறுபத் தாறுயிரம் வருடம் அரசாண்டமை உண்ணிலா-உள்ளிலா, உள்ளே விளங் கும்.

௩ தென்னவன் என்றது மலயத் துவசனை கற்பினுக் குரியவள் என் றது காஞ்சனமாலையை

௫ விருத்தி - செயல்

௬ இந்திர சாலம் - இந்திர சால வித்தை சாலம் - வலை செந்தழல் நாட்டமீன்ற செல்வன் - முருகன்

௮. மாய்ந்த - மறைந்த

௯ பன்னகா - நாகருலகம்

௰ அண்ணிய - பொருந்திய கடி திருவிழா

௧௧ ஈசாதங் கிழமை யென்னு மிந்து - சோமவாரம், திங்கட்கிழமை எரிபசும் பொற்கோள் - வியாழன், குரு கேந்திரம் - இலக்கினத்திற்கு ஒன்று, நான்கு, ஏழு, பத்தாம் இரா சிகள் ஓரை - இலக்கினம்

௧௩ சிந்தூரநுதன்மா - சிந்தூர மணிந்த அட்ட கஜங்கள். புனல் இறை - வருணன்

௧௪ பிலிற்றும் - பொழியும்

௧௬ சலத்தலைக் கிடக்கைப் புத் தேள் என்றது திருமால் தருநிழல் வாழ்க்கைப் புத்தேள் இந்திரன் அலர்த்தலையிருக்கைப் புத்தேள் - பிர மன் வேதப்புலம் - வேதத்தினிடம்

௧௭ கோழி - உறையூர்

௧௮ நன்னர் கோளாகி-நன்கு ஏற் றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாய் ஓதை - மகிழ்ச்சி மொழிகள்

௨௰ தென்பார் - பாண்டிநாடு

௨௨ கௌவைமங்கலம் - ஒலியை யுடைய மங்கல வாச்சியங்கள் நெய் விழா - எண்ணெய் பாட்டு

௨௩ தாரவை - அறுகம்புல்

௨௪ தருத்தி, குழல், விசிறி, அண்டை என்பன நீர்வீசுங் கருவி கள்

௨௬ தரியலர் - பகைவர்

௨௮ பாழி-உச்சரிப்புமுறை

௩௧ இச்செய்யுள் பரிசைச்சண்டை, ஆட்டுக்கிடாய்ச் சண்டை, கோழிச் சண்டை, சதுரங்கம் முதலிய ஆடிய தைக் குறிக்கும்.

௩௨ ஆவி - பொய்கை

௩௫ செவ்வித்து - அழகினையுடை யது சங்கை - கணைக்கால் கவான் - தொடை

௩௭ நலம்புரி நூல்-சாமுத்திரிகை நூல்

௩௮ சுக்கம்-சிறுகிய உறுப்புகள், அனந்து - அவ்வளவு (ஐந்து).

௩௯ துண்டம் - மூக்கு

௪௰ தொக்கு - தோல் குளம் - நெற்றி

௪௧ அகவடி - உள்ளங்கால்

௪௩ இசைமை - புகழ் வித்தகம் - சதுரப்பாடு

௪௪ தேத்தும் - தேயங்களிலும்

௪௫ மதிஞர் - அமைச்சர்

உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல்வளை செண்டு கொடுத்த படலம்

௨ அளக்கினரா-ஆராயகினரா்
௩ மணவூா் - கலயாணபுரம
௪ களளத்து-கிட்டாது மறைபும
௭ பைதத - பரந்த
௯ வலன - வெறறி
௧௧ பூகதம - பூகம, பாககுமரம கொளுகதினா - அலஙகரிததாா
௧௪ ஆழிய வெளளம - தோககூட டம
௧௫ கோடு - வளைநத
௧௭ ஆதவா - சூரியா
௧௮ தொகக - நெருஙகிய எசகா-நிடா நகக - விளஙகிய
௧௯ கநதுகம-குதிரை அரடடா-குறும்பா
௨௧ கிஞசுகம-பலாசம, முளமுருஙகை நூலபயில நாவினா - மாணவகா, பிரமசாரிகள
௨௨ இச செயயுள வானபபிரததா வரவு குறிததது நீத தொடட கோல - நீககடை கோல
௨௩ இசசெயயுள துறவிகள வருகை குறிததது முணடம - திருநீறு
௨௪. புணணியபபூசசினா - திருநீறுதரிததவா சேநத - சிவநத
௨௫ சைவரைவா - ஆதிசைவா, மகாசைவா, அநுசைவா, அவாநதர சைவா, பிரவரசைவா அகசசைவம-சைவம, பாசுபதம, மாவிரதம, காளாமுகம, வாமம, வைரவம எனபன
௨௭ அரிசசேககை - சிஙகாதனம கோமளம - இளமை, அழகு
௨௯ கோமகன - சுநதரபாணடியன வமமேனியன - குரு அததே மன கோதை - அநதத தேனபொருநதியமாலையை யணிநத கூநதலையுடைய காநதிமதி
௩௩ தசைநதிட்டு-தசைபபற்றுடையதாய
௩௫ சுபுகம மோவாய மஞசுளம்-அழகியதாய அலலி - அகவிதழ
௩௬ மொழி - தோள் முதலிய வறறிலுளள கரடு
௩௮ பணடி - வயிறு
௩௯ குறஙகு - தொடை தடவு உடை-பெருமை பொருநதிய கரபம-கையினடி
௪௰ அஙகம - எலுமபு சிரை - நரமபு
௪௨ உணணம - உஷணமெனபதன சிதைவு, வெம்மை
௪௩ வாககின செலவன - மொழிச செலவனாகிய வியாழகுரு
௪௫ மடடனஞசெயது-மட்டிதது பூசி எஙக - ஒலிகக
௪௬ சிரகம - கரகம, கமணடலம
௪௭ மதுபருககம - பாலும்பழமும
௪௯ தூவி - சிறையடியிலுளள மெலலிய மயிா
௫௭ வளைததோள - மூங்கிலையொதததோள
௫௮ யானைமகள - தெயவயானை. இளையோன - முருகன
௬௧ சதவேளவிககோன - இநதிரன
௬௩ பொன - பிருகற்பதி, குரு காடசி - அறிவு

கடல் சுவறவிட்ட படலம்

௨ சஙகையிலலாத-எணணிலலாத
௩ சுருமபரி-மலைகளின சிறகினை அரிநத (இநதிரன)
௭ உததி கடல உடக-அஞசுமாறு
௯ அடடமாக எதிராக, குறுககாக
௰ மஞசு - மேகம, இஞசி-மதில
௧௧ கழுது - பேய
௧௨ கணநிறைநத - கணதுயினற
௧௪ வேரி - மணம
௧௬ புண-பகைவ ருடல
௧௯ பரிபப - தாஙகி
௨௰. களைகண - பறறுககோடு.

இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்

க நாகநன்னகராளி - இந்திரன்
உ நிகழும்-கோலோச்சும் கைய றவு - வறுமை
௩ பனிவரு-குளிர்ச்சி பொருந்திய மேரு குனிவருசிலையார்-சிவபிரான்
௪ சேயோன்-செவ்வாய் தூசின்-ஆடையையுடைய
அ அருக்கனில மதிதோய் நாள் - அமாவாசை
௯ தேளிற சிலையினில - கார்த்திகை மார்கழியில தெரிசம - அமாவாசை மலமதி-குற்றமுள்ள மாதம முன்னைப்பக்கம் - பூர்வபக்கம
௧௨ மயிலை - இருவாட்சி வேழப பிள்ளை - விநாயகா
௧௪ ஐந்தமுது - பஞ்சாமிர்தம தோயம - குழம்பு
௧௫ சுரபி - பசு
௧௬ பானீயம - பாயசம், பானக கம கோட்டி - சுழற்றி
௧எ புரகரன - திரிபுரமெரித்த இறைவன விரகு - அறிவு.
௧அ சிலமபி - சிலந்தி
௧௯. படி - வடிவம
உ௩ உத்தியாபனம - குறித்த ஆண்டுவரை விரதம நோற்று முடிக்குமபொழுது செய்யும சடங்கு உத்தாபனம - உத்தியாபனம
உ௫ அருக்கியம் - நீரால செயயும் உபசாரம்
உ௬ அரமபைப பொதுளும பாசிலை - வாழையின செழித்த பசிய இலைகள
உஎ பாதபபோதணிகாப்பு என்றது பாதரட்சையை
உஅ கோட்டணி - கொமபிலிடும பூண்
௩௬ விளையம - சூழச்சி
௪௰ விண்ணம - விண், வானுலகம தோல - யானை. எண்கு - கரடி இரலை - மான
௪௧ மேகநான்கு - புட்கலாவருத்தம, சங்காரித்தம, துரோணம, காளமுகி கன்ற - வருந்துமாறு
௪௨. கோட்டம-சிறைக்கோட்டம நாட்டத்துப படிவம-(ஆயிரம) கண்களோடுகூடிய உடல
௪௫ பகடு யானை
௪௬ குறைத்தலை - கவந்தம விந்தைப்பாவை - கொற்றவை
௫௧ புணரிவென்றோன - கடலை வென்ற உக்கிரவழுதி சிமபுள்-சரபம
௫௫ நிகளம - விலங்கு
௫எ பாகசாதனன இந்திரன பிணை - புணை, ஈடு

மேருவைச் செண்டா லடித்த படலம்

௧ வைப்பு - சேமநிதி
௩ வயந்தன - மன்மதன
௬ நாலுழவா-புலவா வருடியாது-பெயயாது
எ பகவு - பிளவு
௧௧ கிடைத்து-(சென்று) அடைந்து
௧௩ பாகு - பாகன
௧௪ பிசசம பீலிக்குடை தான வானருவி தூங்குமகாலக்கவனக் காற பொருப்பு - மதமாகிய பெரிய அருவி ஒழுகும காலையுடைய கவனம உண்ணும மலைபோன்ற யானை வயவா-வீரா
௧௫ ஞாழல - புலிநகக்கொன்றை, குங்குமமரம உழுவை-புலி காழ்-வலிய திழாம - தடவும்
௧எ தண்டகம் - தொண்டை நாடு கண்டகம-முள் தொண்டகம-தொண்டகப்பறை
௧௯ ஆடல - வெற்றி
உ௬ தருணபானு - இளஞாயிறு.
உஎ மலைகள எட்டு-நிடதம, ஏமகூடம, இமயம, நீலம சுவேதம, சிருங்கம, கந்தமாதனம மாலியவான அடைகல நான்கு - மந்தரம, கந்தமாதனம, விபுலம, பாரசுவம கிடங்கா நான்கு -

அருணவோடை, அசிதோகவோடை, மானத வோடை, மாமடு வோடை பொழில நானகு - சயித்திரதம, நநத ணம, வைபபிரசம, திருதாககியம தருககள் நானகு - கடமபு, நாவல, அரசு, ஆல

௩௰ நிமித்திஞல - காரணததிஞல

௩௧ உறுதி - நனமை மனறல - மணம : இஙகு மாலைககாயிறறு

௩௩ தபனியம - பொன.

௩௪ வைப்பு - நாடு

௩௮ குஙகுமம் - குஙகுமநீா

௩௯. தருககிஞன - களிபபுடையவஞய

௪௰ ஐவினை - படைததல, காததல, அழிததல, மறைததல, அருளல

௪௧ பிளபபற - இரணடற

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செயதது.

௧. உலம - திரணடகல

௨. உருததது - அஞசுநதிறததநாகிய வழிநாள் - பினஞளில வமபு - மணம்

௩. திகிரி வலவன - திருமால.

௪. புலாநதனா - வாடி அபபோததது - அபபொழுது

௬ இருததும - இருககினறேம. சூழ - ஆலோசனை

௭. படுபொருள - கைகூடும பொருள

௯ முளிதரு - உலாநத பாரை - பருதத அடிமரம வடநிழல - நலலாலமாநீழல அறவோா - சனகாதிகள அளிதரு - முதிாநத

௧௧ வெள்ளிவரை - வெள்ளை யானைகள் உரைகள எனறது ஈணடு மறைகளைக குறிதது நினறது

௧௨ காசரணம - கைகாலகள் கமபிதம - நடுககம,

௧௪ போதன - தகூஷிணமூாததி

௧௫ நுவனறு - செபிதது மேதாஞானி.

௧௭ திரிமுணடம - திரிபுணடாம. சிரிதது - சிரிபபது போலும ஒளிவிடடு.

௧௮ உததரிய படம - உததரியமாகிய ஆடை வாளால - ஒளியால.

௧௯ தணடரிய - நீஙகுதலிலலாத

௨௰ உழல - சூழும, அசையும.

௨௧ போதம - சிவஞானபோதம. பொறப - அழகுசெயய.

௨௨ காளைபபுள் - ஆணவணடு.

௨௪ சிடடா - பெரியோா. ஒட்டறு - வறறுதலிலலாத தாமரை - அடடதாமரை

௨௫ வளைவுறு - வணககம பொருநதிய பளகு - குறறம.

௨௬ படியிலா - ஒபபறற

௨௭ நநகலில - கெடுதலிலலாத

௨௮ நிதானம - ஆதிகாரணம

௩௪ சுரவரன - தேவாகளில மேலாய இறைவன

௩௫ இசசெயயுள் இறைவனது தறபுருஷம, அகோரம, வாமதேவம, சததியோசாதம எனற நானமுகங களிலிருநது நானமறைகள தோன்றியதைக குறிககும

௩௭ முதல - வோ. குழைததாஙகு - தளிாததாஙகு பணணவா - தேவா. சிவகோசம - சிவலிஙகம.

௩௮. முயககு - கலபபு

௩௯ மததால - மதககததால, மயககததினினறும

மாணிக்கம் விற்ற படலம்

௧. உகநது - பறறி. அகநதவாத - உள்ளத்தினீஙகாத. பகாநத - விறற.

௪ வடமீன - அருநததி. அஙகுரம - முளை.

௮ மநதிரககிழவா - அமைசசாகள்.

௯. பொனனறை - பொககிஷம, கருவூலம. கூடடுணடு - கவாநது.

௰ தேறுநீா - கடல,

கச முன்னம் குறிப்பு, எண்ணம்

கரு. மம்மர் - மயக்கம்.

கஅ. வலன் - வலாசுரன் சின்னம்-பகுதி. கைம்மறி-கையிற்றறித்தமான

உ௰ போழ்ந்து பிளவுண்டு

உரு. நொடி - கூறிய

உஎ. பாறு - பருந்து.

உஅ. கோதண்டம் மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் - வில்லாக மேருவை வளைத்துத் திரிபுர மெரித்த இறைவன். வேதண்டம் - மலை.

௩க. புத்தர் - தேவர்

௩உ நேமி - மலை யூபம் - வேள்வித் தூண். யாமினர் - பிணியுங்கர்.

௩௩. ஊர்ணை-சிலம்பி நூல் தொல்விதி-பிரமன்

௩ச பக்கம் - சிறகு. ஆவாய்-ஆவினின்று வபை - நிணம். குணித்த - கருதப்பட்ட, மதிக்கப்பட்ட

௩ரு பித்தை - மயிர். வைடூயம் - வயிடூரியம் ஐ - கோழை

௩சு எள்ளி - நீக்கி

௩எ. வித்து - யாதுளவிதை கல்லாரம்-செங்குவளை. கோளரிய-குற்றமற்ற. கச்சோதம்-மின்மினி. கோபம்-இந்திர கோபம்.

௩அ. வெள்ள லோத்தம் - விளா பலாசு - முண்முருங்கை திலகம் - மஞ்சாடி வித்தாரம் - முள்ளிலவம்

ச௰. ஐவண்ணம் - மருதோன்றி.

ச௩. காலசீத்து-பற்றறக்கெடுத்து

சச. புள்ளடி - காகபாதம். தராசம் - ஒளிசலித்தல்

சஅ காருடம் - பச்சை.

ரு௰. சாதி-சிறுசண்பகம். கோடல்-செங்காந்தள். காலேயம் - மரமஞ்சள்

ரு௩ தலசம் - தரையிற்றோன்றுவது சலசம் - நீரிற்றோன்றுவது.

ருச. ஐவாயமான் - பஞ்சானனம், விரிந்த முகமுடையது, சிங்கம்.

ருரு. கிளை முத்து - மூங்கிலீன்ற முத்து. ஆலி - ஆலங்கட்டி

ருசு. சோரி-குருதிநிற முடையது. வேழம் இரண்டு யானையும், கரும்பும்.

ருஅ மூசணங்கு-தவ்வை, மூதேவி.

ருகூ எல்லைவீசிய - அளவு கடந்த

சுக. அதிகம் - (அம்) முதன்மை. தமர் - தொளையிடுங் கருவி

சு௩ வினதை-தக்கன் புதல்வி, கருடனின் தாய். உவணவேறு - கருடன்

சுச வள்ளை மதியம் - அழகிய பாதிமதி இந்தியம் - இந்திரியம்

சுரு. வித்து-விந்து. அரிகரகுமரன்-ஐயனார். பப்புற - பரவ.

சுஎ. குல்லை - துளசி

சுஅ சம்பிர இலை - எலுமிச்சையிலை முளரி - முளரியிலை

சுகூ ஆறுத்த - நீங்காத.

எ௰ நந்தி - வளர்ந்து.

எக நிழலைத் தனுரு - சாயாதேவி மின்னை - மின்போன்ற மனைவியாகிய சஞ்ஞையை

எஉ மானவர்-மக்கள் கவல்-பற்றுதல், கவ்வுதல் தவல்-கெடுதல்.

எ௩ மெய்ப்பப்டுப்போர்-அணிபவர் அலங்கு - விளங்காநின்ற உடலுடை வைப்பு - கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகம்.

எச. நந்து ஒளிய-மிக்க ஒளியினையுடைய வேட்கை - விலை

எரு செருக்கு - உயர்ந்த.

எசு இழிந்த இறங்கியொளித்த எரி பொற்கண் அவுணன் - இரணியாக்கன்

எஎ பாரியாத்திரகிரி - குமரகண்டத்து ஏழுமலைகளி லொன்று தரியார் - பகைவர்

எஅ வெருகு - பூனை

அ௰ சந்தி - சந்திக்காலம்

அஉ கல் - சூரியகாந்தக்கல், சந்திர காந்தக்கல்

அ௩ நாயகர் - வணிகர் மஞ்சன - மைந்தன

அரு பாருருவாய - பாரினகண வணிகருருவாய

அஎ விந்தைமன - வீரமகளின றலைவர

அஅ இபம் - யானை.

வருணன் விட்ட கடலை வற்றச் செய்தல்

க. காழ் - கருமை

உ புத்தி-போகம, ஞானமுமாம.

௩ அறபு வெள்ளம் - அன்பின பெருககு

ரு வேள்வி நாயகன - இநதிரன.

ஈாந்த - அறுதத.

அ தெயவமருததுவா - அசசுவினி தேவா

௯ சேர்ப்பன் - கடற்றலைவனுகிய வருணன

ய. சோபனம் - நிமிததம, சொகி னம, சகுனம

க௩. கொததி - கலவி பிதிாதது-பொடி செயது

கஎ சீலம - செயகை

கரு. பாலன - மாாககணடன்.

கூடற் காண்டம்

திருவிளையாடற் புராணம்

அரும்பதவுரை

நான்மாடக் கூடலான படலம்

க. இநதனம - விறகு

உ. வாககின சேயிழை - நாமகள் ஞானப்பெருமகள் - உமை

ங. ஏய - ஏவிய.

ச. பள்ளமும - கடலும்

எ பாழி - வலிய. சூழி - முகபடாம.

அ வீஙகுகாய - பருதத பூசணிககாய.

கூ. கான்ற - தோனறுவிததன

ம. புஞசவாள - திரணட ஒள்ளிய பொனனங குபபை - பொறகுவியல

கக. காலுதைபப - காறறடிததுததாகக.

கங. மேருசாபபபடை - மேருவாகிய விறபடை

கரு. சாதுவாய - பொருததுவாய

கசு. தனன - தனனுடைய. தாழநது - தஙகி.

கஎ வெள்கி - நாணுறறு, வெண்ணிறமுறறு எனறுமாம.

கஅ. மடஙகா - குறையாத.

ககூ கணடி - உருததிராகக வடம்.

உக நீககோன - வருணன

உஉ. விரிஞசன-பிரமன கோதம-குரோதம, வெறுபபு

உங இறை கொடுததது - விடையிறுததது.

எல்லாம் வல்ல சிததரான படலம்

க. வரை தள்ளும - எலலையைக கடநத.

உ. வேடா - வடிவினா.

ங. முததிரை - அடையாளமாகிய தோடு. பொககணம-திருநீற்றுபபை.

ச கட்டஙகம - மழுபபடை. வனபுற - வலியுற, சிககென.

எ. அறுகு - சிஙகம.

ம. பங்கு-முடம். நால் உலோகம - வெள்ளி, செமபு, இருமபு, ஈயம.

கங. ஆசிலாடியும் - நுணணிதின் ஆடியருளியும. தலை கிழககாக - தலை கீழாக.

கச. சண்ட வெமபணிபபகை - கடிய செலவினையுடைய கொடிய பாம்பின பகையாகிய கருடன.

கஎ. ஆகருடணம-சேயமையிலுள்ளதை அணமையில வர இழுததல. அதிரிசசியம - கடபுலனுவதை புலனுகாமல மறையச் செயதல அஞசனம-மறைநதிருபபதை வெளிபபடுததிககாட்டல வசியம-பகைவரையும உறவாககுவது. வாதம்-இருமபு முதலிய வறறைப பொனனுககுவது. வயததமபம - முதியோரை இளையோராகவும இளையோரை முதியோராகவும செயவது

கஅ கோட்டெங்கு - காயதத தெனனைமரம.

உக. முதத - சீவன் முத்திபெற்ற, விடுபட்ட,

கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்

க. செல் - மேகங்கள்.

உ. சண்ட - வருமபடி.

ரு மானம் - விமானம.

ச காஞசுகிமாககள் - மெயகாப பாளாகள

ரு சேககை - தவிசு. ஐநதும-ஐம புலனகளையும். பாறிட்ட - ஓட்டிய பட்டததா-பட்டிகையுடையா. மாறு இட்டு-பிரமபினை நீட்டி எழுபபோக-எழுநதுபோக

எ கானமிர நாட்டில - காசமீர நாட்டில அநாதா - அநாதரா, பற றிலலாதவா

அ. ஆனநதகானம - தில்லைவனம, காசிபபதி யெனபாரு முளா பரம - பொருட்டு மான அநதமான - மா யைககு அபபாறபட்ட

ம மனனும-நிலைபெறற. எனனல-எதனால

கக தேரும பொழுது - ஆராயும பொழுது. செலவக கனனல-செழுங கரும்பு ஆரும - யாரும

கரு முகிலைத தளையிட்டவன் - பாணடியன்

கச. கறிககின்றது - கடிககின்றது. காணடி - காணபாய

கரு கடாககலயானை - மதததினை யுடைய கலயானை தொடைக குனற ஞன்-மாலையையணிநத மலையொதத பாணடியன விணவாய - மேகததின வாய

கசு அளிபாயநது நகக - வணடு மொயததுப பருக குதட்டி-மென்று

கஅ கணடாவளி - கணடமாலை. சிவயோகரின - சிவயோகரினமீது

கக மைபபோதகம் - கரியயானை

உய பெததம் - கட்டுணடநிலைமை

உஉ பிழைககலாத - தவருத

உச அநதமிலலி - ஈறிலலாதவன

உரு இழுதை - அறிவிலி

உஎ பாதந தலைசுமநதும - பாது கையாயிருநது சுமநதும

உஅ துரியம -மேலான பொருள.

யானை யெய்த படலம்

உ அக்கிரம - கொடிய, நெறி யிலலாத

ச ஒருவி - நீஙகி

சு விழுஙகிய - உட்கொண்ட, நனகுபதிதத அடஙகலன - பகைவ ஞகிய சோழன

ம ஆபிசாரம - மாரணவேளவி, ஆபிசாரயாகம

கக காதமூனறிற் கவாநதகன சாலை - மூனறுகாத அளவினை யகப படுததிய அகனற வேள்விசசாலை

கஉ. கோழுன - கொழுபபு. கறிப பொடி - மிளகுபபொடி

கசு. உடடெருள - அகததிலே தெளிநத அறிவு

கஅ. எற்றனுசெய - தாக்க.

கக. திரிககும - சுழறறும.

உய உருமுககுரல - இடிக்குரல. கட்டு - கணகளையுடையது

உக தெழிபபட்ட - முழககந தாக் கிய விழிபபட்டவா கணணுறறவா.

உஉ பொறையாறறிய-சுமககபபட்ட

உரு. ஒட்டாா-பகைவா அட்டாலை மணடபம - பரணவடிவாக இயறறப பட்ட மணடபம

உச. பொனநகங் சவ்விய - பொன மலையே உருமாறிச சுமககினறது

உரு வலயம் - வட்டமாகிய அம பூம்பானிற எகினம-அழகிய தாமரை யில வசிககும வெணணிறமுடைய பிரமன கால - மணம குஞசிசூடு-மயிாமுடி

உசு குருதிககசசை - செநநிறக் கசசை.

௨௭ வீங்கிய - பூரித்த

௨௯ கூவிளி - கூப்பீடு நேரான்றன் - வலிய கால கோளரி முழக்கம் - சிங்கநாதம்.

௩௰ அங்குலி - விரல்

௩௨ சுதை - அமிழ்தம் பதைப்படும் - பதைக்கின்ற காலபடர் - இயமதூதர்

௩௫. உம்பல் மா - யானை

௩௬ புண்ணீர் - குருதி முடுக்கலுற்றார் - துரத்தலுற்றார்.

௩௮ பறியுண்ட - மயிர் பறிக்கப்பட்ட

௩௯ மாதங்கம் - யானை போதங்கள் - பசுபாச ஞானங்கள்

௪௰ சில்லி - உருள், சக்கரம்.

௪௧ வம்புளாய் - மணத்தை யகத்தே கொண்டதாய். ஆரான் - ஆத்தியணிந்த சோழன்

௪௨ செம்புள் - கருடன். இறவா அவுணன் - இரணியன்

விருத்தகுமார பாலரான படலம்

௧ தழை - மயிற்பீலி தந்தி - யானை கிஞ்சுகம் - முருக்கிதழ்

௨ விரூபாக்கன் - மேல்நோக்கிய விழிகளை யுடையவன், சிவபிரான் திருப்பெயர்களிலொன்று

௬ போதும் - புகுதும், வருவான்

௭. கடைதோறும் - வாயில்தோறும்.

௧௧ தந்திரம் - பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் ஆகமங்கள்

௧௨ எண்மணம் - பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன புதைத்து - அலங்கரித்து

௧௩ தாபதன் - தவவொழுக்க முடைய மறையோன்

௧௪ கிழியீடு - பொன்முடிப்பு.

௧௭ அளியளாய் - அன்புடையளாய்

௨௰. கரிந்த - கரிய

௨௧ வருத்த - வருந்திச்செய்த

௨௨ எமரங்கள் எம்மவர் கொல்பூட்டு - கொல்லனாற் செய்யப்பட்ட பூட்டு அறபூட்டு - அன்பினைச்செலுத்திய

௨௪ பரிகலம் - உண்கலம்

௨௫ தேமலர்வாளிக்காளை - மன்மதன்

௨௭ அருங்கடி நலமணம் - அரிய விளக்கத்தினையுடைய நல்ல மணம். பானல் - குவளை

௨௯ ஆய்விட்டு - ஆய்வு இட்டு, ஆராய்ந்து தேடி. விடுமதம் - வைணவமதம்

௩௰ நந்தன் - சங்கினையேந்திய திருமால். பாரத்துக்கோடி - பாரத்துக்கொள்வாய்

௩௧ பொடியாடும் - சாம்பற்பூசியாடும்.

௩௩. மழஉரு - குழவி உருவம்.

கான்மாறியாடின படலம்

௧. திருத்தராய் - நின்மலராய்

௨. சணித்த - பூசிய.

௩. ஆடல்நூல் - பரதநூல், நாட்டிய சாத்திரம்.

௭. மகிழ்ச்சி வீடரும் சிறப்பு - மகிழ்ச்சி நீங்குதலில்லாத வரிசைகள்.

௮ அராகம் - இசை. அலாமுக ராகம் - தன்மை மிக்க முகராகம் பாவம் - அவிநயம்

௧௮ களிறொருத்தல் - ஆண்யானை.

௧௯. விண்டகம் - அகம் விண்டு, மனமுருகி.

௨௰. பொன்றுவல் - இறப்பேன்

௨௨. விளைகள் - (முதிர்ந்த) இனிமைமிக்கள்.

௨௫ பணிலம் - சங்கு விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன்.

உஎ. அயனத்தனென - அயன் + நததனென, பிரமனும் சஙகை யோந தியவனும். வயனம - வசனம.

உஅ. பைங்கழல்-ஒளி பொருந்திய வீரககழல.

பழியஞ்சின படலம்

ரு குரவன - தநதை.

ச. வலலாணமை-மிகக ஆண்மை

ரு மலைபயினறு - மலையின கண தஙகி

சு எநது - சூழநது. பானலவாய- பால நல வாய, பாலமணம யாறுந நலல வாய கடம - காடு.

அ பழுமரம - ஆலமரம உம்மை விளை உலபப - முன விளைபபயன முடிய. வலைததலைய - வலையிலகப படட

கூ வெவவாளி - கொடிய சிஙக வேறு

ம ஆவி - நீரோடை. பணணீரம- பணபோலும இனிமைத தனமை. புறஙகொடுதத - புறமபோகவிடுதத

கரு காபபு - செருபபு. பகழிக கோல-அமபு.

கரு ஒககல - அரையினபககம.

கசு. சடடகம - உடம்பு. மாறனா றமா - பாணடியன தமராகிய அமைச சா முதலியோர்.

கஎ தணகடி - குளிாநத விளகக மமைநத தீமை செயதாயபோற செஙகை குறைததாய எனறது பொற கைப பாணடியனைக குறிததது.

கக அவிநதாளை - உயிரிழநதாளை

உக உரைசானற - புகழமைநத.

உச. கையேன-கீழமகனாகியயான. எய - அமபு.

உரு. சிகக - மிகுதியாக.

உஅ கைதவன-வஞசகன. வேட டஞ செயதோா - வேடடை யாடு வோா.

உகூ தகவிலதன் அனனோா-தகுதி யில தனனையொதத அமைச்சாகள், புரோகிதருமாம

ருய. நிறுவிபபோது-முடிததுவருக. தேநதுணா - தேன சிநதும பூங கொததுகள

ருக தனனமா கோயில் - தன்னால விருமபபபடட அரணமனை

ருஉ. பிறிதால - பிறகாரணததால. தாழவு- குறை, பழி

ருச. கருவாககும-கருமையையுண டாககும

ருசு. இருமபகடடுக குனறேறுங கோன - இயமன

ருஎ எறுணட (மரததில) சிககிக கிடநத சாறறுாவாரம - மணவிழா ஆரவாரம.

ருஅ பனவன - பாாபபான்

ருகூ. புனிறு - இளமை,

சக. மாடசி - இறபபு

சஉ. சிறையமுவம - சிறைச்சாலை. கறையுடல-கரிய உடல காலயாபபு - கால விலஙகு.

சரு அளியாளு - தணணளி நீங காத.

மாபாதகந்தீர்தத படலம்

ரு. சினம் மாறிய-சினம உணடாகப பெறுத மணபுனை-சுதையாறசெயத.

ச பாவககலன - பாவஙகளாகிய சரககுகளை ஆற்றிய கபபல.

எ அழிதகையாள்-கறபழிநதவள.

அ தொடுகடல-தோணடபபடட கடல. வனபது-வனபு + அது, கொடு மையான.

கூ. கையன் - கீழ்மகன். உயலா- செலலாத.
கக. ஏயில - பொருநதில.
கஉ. மணதொடுங கருவி - மண வெட்டி.
கரு புளிநா - ஆறலைககும வேடா
கஎ ஆவ-ஐயோ. சிவதா-சிவனே முறையோ எனனும பொருளது. கை குலைததெறியும - கையை அசைதது நிலததில மோதும.
ககூ கொடுககு-கொயசகம. வேறு- தனியாக.
உக. அழிதகன - தீநெறிபபடட பாதகன. கோனபிடா - பெருமை பொருநதிய கழுததில
உரு போநதின கணடககருக்கு- பனையின முளளோடு கூடிய கருககு.
உசு வெளளில - விளாங்கனி.
உகூ. எள்ளுணட - இகழபபடட. அறைபோககு - நீககல, உள்ளது போல ஒழிதல தள்ளுணட-தவறுத லுறற.
உஎ. காணியா-காணியாடசியாக, உரிமையாக
உகூ தறபகன - படுககையைப பெறறவன, மனைவியைப பெறறவன.
நூ0 திறபபழி - கொடுமபழி.
நூஉ. மெயவலம - அஙகப பிரதகக ணம.
நூஅ. ஆததாயி - மாபாதகன.
சக வியபபம - வியபபு.

அங்கம் வெட்டின படலம்

க. வேதகநதரம - வேதம பாடும மிடறு. சாதகன - மாணககன
ரு ஆள்வினை - (முயறசியோடு கூடிய) இடையறாத
சு விஞசைக காவலன - விததை யில வலலவன ஆகஊழ - ஆகூழ
சூ விருததி - ஊதியம வருததுவாளிளையா - வருததுகினற வாட போரபயிலும மாணவாகள விருத தம - பகைமை
எ இடன - சமயம.
அ நாககி - சாததி தாழககோல- தாழ்பபாள் தன்னிலை - தன கறபு நிலை
கூ அறஙகடை - பாவநெறி புலை மை-கீழமை
0 புறமபு - வேறறு நாடு புலை ஞன - நீசன
கச கோளுடை - வலியமைநத
கசு அரிமான ஊாதிதெயவதம- சிஙகவாகனமுடைய துாககை
கடு ெனனல - நேறறு
கஎ பினபறிவா - பினவாஙகுவா. ஆணமை - நெடுமொழி, சூள்
கஅ வட்டிதது - சுழனறு கொன இடு வாள - அசசததைத தருகினற வாள வெடடு கனனல - நாழிகை
உஎ. பரதேசி-வேறறு நாடடவன.

நாகமெய்த படலம்

க. சங்கை - பகை வாளரவு - கொடியபாமபு
ரு. உட்பைதத - உட்பரநத
சு தழனறு-கொதிதது நஞ்சினம்- நஞசின பெருககு தானவன - அவு ணன.
அ. பாயுடையவா - பாயினை உடை யாகவுடைய அமணா கிசிரன-இர விற சஞசரிபபோன, அவுணன.
முனனி-முறபட்டு மழைநுழைவரை- முகில தவழும மலை.
கூ உயிாகாலமுன - உயிர்ககினற பெருமூசசினமுன. உயிாவளி - சரிக கினறகாறறு கிளாவலி - மிககவலி. ககநிரை - பறவைககூட்டம
0 அகலதிககின புகாமலை-அகனற திசைகளிலுள்ள புகழையுடைய அட் டகஜஙகள். அடுதணடப புரவலன -

கொல்லுகின்ற தணடினை யேந்திய கூற்றுவன

கக அயிலதர உணணுதற்கு

கஉ சுரர் உலகு இழிசுடர் - தேவ ருலகினின்றும இறங்கிய சூரியன். கற்றளி - மாணிகக விமானம.

கஙு மறவலன - மறவாது

கச மதிகொடு-மதிததலகொணடு, சிநதிதது குடகடை - மேற்குவாயில நிகாதரு - எதிராந்த

கரு திஙகளின பகிரபுரை-சநதிர னது பிளவினையொதத

கசு. புராரி - புரமெரிதத சிவன்.

கஅ கயாதலை-குளம். கோவிடம் - அரசன மாளிகை.

கக திமிாநது - கமபிததது.

உய. சினகரம் - திருககோயில்

உக. ஆழியைத தூாநதும-கடலைச் சுவறச செயதும. மடுதது-(நகரினை) அகப்படுததி.

உஙு. அவசப படிவு - மயகக வடி வம.

மாயப்பசுவை வதைத்த படலம்

க. சுருதி - வேதநெறி. படிறா - வஞசகா.

உ. குணடர் - அமணா. தணபப ரும்-நீங்காத.

ங விணயம - சூழசசி, வஞசம

ச புணாபபு - சூழசசி. பாவகாரி கள் - பாவமே செயவோா.

ரு குணடழல - வேளவி குண டததீ.

சு. சேடன - ஆதிசேடன். கதிா கொள் சென்னிவரை - மேருமலை. உலவை - காறறு.

எ. சினககனலி - கோபததீ.

அ. பழுவதநொடு-வனஙகளோடு

கூ. மறலி - கூறறுவன இவா - பரந்த. திறலி - வீரமஙகை விறலி - வெறறிகொணடு

ய தானவனை - சலநதராசுரனை வத்தா - துதிதது. ஆனது - நிகழ்ந தது

கஙு கொடுநாககெறிந்து துண்டந் துழாவ - வளைநத நாவானது தாவி மூககினைத துழாவ

கரு தொஙகல - குஞ்சம முக வட்டு - முகவட்டம.

கசு. பிபபலம - அரசிலை.

கஎ செடி - ஒளி

கஅ நாற்றம் பறறி - (நிலத்தை மோநது) நாறறம பிடிதது

கக முடுககுறும் - தாததும்

உய பழுமரச செறிவு - ஆலமரச சூழல

உக பூரியா - கீழ்மககள ஆரிய - அழகிய, அரிய எனறுமாம சரிய - குளிாநத

உஙு பேருரு - ஆலவடிவம். சூகக வடிவு - சூககும வடிவு

உகூ கறபு - தியானம விருததம் - செயதி

ஙய அணடரும் - பொருந்துதல் இலலாத

ஙசு பாவி-இராவணன். இளவல்- விபீடணன

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

க. விடைநநதி - இடப உருவோடு கூடிய நநதி அட்டாலை - மதின மேலே பரணுருவாயமைநத மணட பம.

உ. வெவ்விய . கொடிய. அவ்வி யம் - அழுக்காறு.

ஙு சாமநதன் . படைததலைவன் கவாநது . உளங்கொண்டு

ச. உறவலிததான - உறுதியாகக் கருதினன.

கூ அன்பு உன்ன - அன்புடன் நினைத்த அளவிலே

அ. ஆதகக - ஆக்கடவன.

௯ தோளகை - தோள் வலயம் கண்டனன் - செய்தமைத்தான்

௰ நானாவாம் - பலவான

௧௧ எஞ்சிய-(அவர் உண்டு) மிஞ்சியவற்றை

௧௩ பாவகம் - பாவனை படிமையோலை - பொய்யோலை

௧௬ குன்றுறழ் - மலைபோன்ற

௧௭ புண்ணியன் - அறவுருவன்

௧௮ பொருநர் - வீரர்

௧௯ எழினி - திரை

௨௰ எழுச்சி - எழுந்தருளுகை, வருகை

௨௨ குருமதி மருமான் - நிறம் பொருந்திய சந்திர மரபினனான பாண்டியன்

௨௪ நெய்த்தோர் - குருதி உடம்பிடி - வேல்

௨௬ குரங்கு - வளைந்த

௩௧ உலம் திரண்ட கல்

௩௪ வித்தகைமை - சாமர்த்தியம்

௩௬ கவயம் - கவசம்

௩௭ ஐங்கதி - மெல்லிய நடை, விரைவுநடை, இருகாற் றாக்கியாடி வருநடை, சுற்றியோடல், முழு வோட்டம்

௪௰ ஆசங்கை - ஐயுறவு.

உலவாக்கிழியருளிய படலம்

௧ உலவாக்கிழி - எடுக்கக் குறையாத பொன் முடிப்பு

௩ நிரப்பு - வறுமை

௬. கோள் - கொலைத் தொழிலுடைய அசைத்த கட்டிய

௭ சிங்கநாதம்-கொம்பினாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைத் துளைக் கருவி

௮ வீடாவளம் - அழியாதவளம்

௧௧ மகத்தீ - வேள்வித்தீ

௧௩ இலம்பாடு - வறுமை

௧௭ அசும்பு - ஒளியின் கசிவு குயின்று - இழைத்து

௧௯. ஐயன் உரை - ஆகமங்கள்

வளையல் விற்ற படலம்

௧ தடவு - தோய்ந்து

௨ காட்டுக என - காட்டுவேன் என்று நெடியோன் மகன் - மன்மதன்

௩. உள்ளாளம்-காற்றினை உள்வாங்கிப் பாடும்பாட்டு

௫ மருங்குல் நாண்-மேகலை கண்ணம்பு - கண்ணீர்

௬ கந்தரம் - கழுத்து, கழுத்துக்குச் சங்கு உபமானம், சங்குக்கு வளையென்றும் பெயர்

௭ இடை - செவ்வி வண்ணம் - நிறம். விடை - உத்தரவிற்கும், இடபமாகிய திருமாலுக்குஞ் சிலேடை,

௮. நடு-நடுவு நிலைமைக்கும், இடைக்குஞ் சிலேடை வனக்கல் - மலை.

௯ காது - கொலை புரியும் கங்கை நீர் சுமந்தது-கங்கையாறு தாங்கியது, நீர் பிரம கபாலத்தைக் கையிலேந்தியது, (கம் தலை) செப்பு - விடை, கிண்ணம்

௰ கந்தரம் - மிடறு, மேகம் ஒறுத்தவர் - வென்றவர் செறுத்தவன் - உதைத்தவர் உத்தரம் - விடை, வடக்கு

௧௨ தழுவிய கிடைக்குந்தோறும் - தழுவ நெருங்குந்தோறும் எஞ்சுவான் - அப்பாற் படுவான் எஞ்சாது - சலிக்காது தஞ்சம்-பற்றுக்கோடு

௧௩ தழாதிரேல் - தழுவாது போவீராயின் நாளையிடுதும் என்றது மறு பிறப்பில் அவர்கட்கு வளையலிடப் போவது குறித்துக் கூறப்பட்டதாகும்.

௧௪ துளவ-சரிய.

௧௬. ஆழி வெற்பு-சக்கரவாளகிரி, பொற்புத்திரியாது - அழகு குறையாது

கஅ. தது்மபி விமமி. செலலுமட ஓஙகுமட மண அளநத விடை - புவியை அளநத திருமாலாகிய விடை பருவததில கிடைததாாக - பருவததை யடைநதாாாக

உய மண்டு - நெருஙகிய

உக மிழறற - ஒலிகக.

உஉ விளைகளொழுக - விளைகளொழுக

உரு மணடி மறுதலைபப-நெருஙகிததடுபப

உரு கலவளா - கற்கள அழுததிய

உசு வணடு - வளை

உஎ புடைதது-உடைதது விட்டு.

உஅ சாாபு - பறறுககோடு. கமைபபு - பொறுததல

ருய பேதுறு - மனமயஙகி

ருக வீககம - பூரிபபு

ருஉ ஆள அரியேறு - ஆணமையுடைய சிஙகவேறு

ருச அலமபு - ததுமபும

ருரு. உருவிலாளி - மனமதன பொடிதத - நீறுககிய. மருவிலாா - அடையபபடாதவா.

அட்டமாசித்தி யுபதேசித்த படலம்

உ வாகை யலஙகல-வெறறிமாலை ஊழிதோறு யோஙகும மொயவரை - ஊழிககாலநதோறும வளருகினற வலிய திருககைலாய மலை.

ரு அடுபப - சஙகியருள வாமமிசை - இடபபாகததிலிருநது

ரு. பௌவ மூழகு சூாதடிநத-கடலிற புககொளிதத சூாபனமனைக கொனற.

அ. உமமை ஆழவினை பிராாதத வினை.

கூ பட்டமஙகை - படடமஙகையெனும திருபபதி கழுமல-மயககம.

ய. சாபததுபபு-சாபததினவலிமை.

கஉ கதிாகலம பெயகாட்சி - குயவா வனைநத ஒளிவிடும புதுபபாணடஙகள வீழநத தோறறம.

கரு. இசசெயயுள முனபாறையாயச சமைநத மகளிா கலலுரு நீஙகிப பணடைய உருபபெறறதை உருவக உயாவு நவிறசி யணியால குறிககினறது.

கஎ வேதகம - (அருமேகைகாகிய) பரிசவேதி.

உக. அநஙலாா - அபபெணகள். கொளுநத - பொருநத

உரு. காடடை - முடிவு.

உஅ கொமமை-திரணட

உகூ. தேவதே - தேவதேவன.

விடையிலச்சினையிட்ட படலம்

க. வளவன் - காடுவெட்டிய சோழன. வடாது - வடககு விடையிலசசினை - இடபககுறி

உ மலைதது - போாபுரிநது. வாள்விதிா துணைவிழிக குயில - வாளையசைததாலொதத இரணடு விழிகளையுடையகுயிலபோலும உமாதேவியாா.

ஏடு எடடிய-இதழகள் பொருநதிய.

ரு. மிததை - பொய. புதுவிரை - புதிய மணமுடைய சநதனம.

ச. சஙகை கொணடு - சிநதிததல செயது

அ ஈட்டு - தொகுககபபடட.

கூ அததம - பாலைவனம கலுழி-காடடாறு.

ய இறுதியிலலவன - ஈறிலா இறைவன அஞா-துனபம.

கக ஆறுவளைநதது - ஆறு தடுததது. பகலசெயும பொழுது-சூரியன. மறுககம - துனபம்.

கரு. வீதிகள்நீந்தி - வீதிகளைத் தாண்டி அறந்தவா தறை சாமகண்டா - அறத்தினைப் பிறழாது கூறும் சாமகானஞ்செய்யு மிறைவா

கச விமானசேகரம் - விமானங்களுள் முடி போல்வது.

கக காப்புச் செய்து முன்றிறந்த கதவினைச் சாத்தி தூப்புக்கைவரைத் துளையை யுடைய துதிக்கையை யுடைய யானைகள். கோப்புச்செய்து - இயற்றிய

உக. ஒற்றிய - வைத்த. ஏந்தல் - மன்னன்

உரு. ஐய - வியப்பினையுடைய

உச மலர்ப்பாயல் - பூவணை

உடு. தாதகிமாலை - ஆத்திமாலை கட்டிலங்கு - காவலாக விளங்கும்

உசு தாள் கொளீஇ-தாழிறுக்கி

தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்த படலம்

உ அரசபுரந்தரன்-இராசேந்திரன்

ரு. கைகவர்ந்து-ஏற்றுக்கொண்டு

௪ அரசசிங்கன் - இராசசிம்மன்

௬. உருமக்னற் - இடியும் அஞ்சியகலுந்தற கேதுவாகிய

எ தெருண்டு - அறிந்து சிவன்தாள் - சிவனுடைய திருவடிகள் சார்ந்து - சென்று

கூ அறப்புறத்தினா புரம் - அறத்திற்கு மாறாகிய மறத்தினை யுடையோரது திரிபுரம் உறைத்து - உறைப்புடன்

ம மெய் துறந்த வாய்மை-அசரீரி வாக்கு ஐந்து - அற்பமாகிய ஆகவம்-போர்க்களம்

கக காயவாணி - ஆகாயவாணி வேந்தரிந்திரன் - இராசேந்திரன்

கஉ சுழித்த கங்குல-மிக்க இராப்பொழுது வான நீர் - கங்கை நீர் தெழித்து - ஆரவாரித்து

கரு நேரி வெற்பன - நேரி மலையுடைய சோழன்

கடு உருத்து - உருக்கொண்டு

கசு சிரிக்கும் - கனைக்கும் சொரிமதக்கார - மதஞ்சொரியும் யானைகள்.

கஎ மலை - மற்போர்

கஅ கிரி - மலைபோலுந் தோ

எரி யுகைத்து - நெருப்பினை மூட்டி.

கக கிளரி மள்ளர் - சோழனுடைய சேனைவீரர் கணிப்பு - அளவு மடுக்கும் - செலுத்தும்

உம மீனகேதனம் - கயற் கொடி

உக தறிந்த - முறிந்தன தகர்ந்த-அறுபட்ட பைத்த கூளி - கரியபேய்கள்

உரு அந்தநாள் - உக முடிவாகும் நாள் அறவறப்ப - முற்றிலும் வற்ற

உச வெங் கரங்கள் - வெம்மையான கிரணங்கள். நிரையவாய் எண் பிளந்து - ஒழுங்குபட்டனவாய் அளவிறந்து

உடு அலகைத் தேர் - பேய்த்தேர், கானல்.

உஅ உருப்பம்-வெப்பம் மொண்டு - முகந்து நிரப்பால் எய்த்தோர்-வறுமையால் இளைத்தோர்

உகூ நினற் கல - இறந்தோர்க்கு நிறுத்தப்படுங் கல்.

நம நனந்தலை - நடுவுள்

நஉ இலக்கருக்கு - இலட்சம்பேருக்கு

நச வளவனை மருகனேடும் - காடுவெட்டிய சோழனை அவன் மருகனாகிய இராசசிங்க பாண்டியனோடும் மிடல் - வலிமை

நடு வடுவந்த - (தங்குடிக்கு) வடுவாகத் தோன்றிய கடுவந்த - நச்சுப் பொருந்திய

இரசவாதஞ் செய்த படலம்

க விரதன் - முனிவன.

உ நநதனம - நநதவனஙகள்

ரு விலஙகுவது - செலலப பெறு வது ஆககைக கணணிஞன - இந திரன். கதிா - சூரியன.

ச கிளியுளாா பொழில - கிளிகள உள்ளே நிறைநது வாழும சோலை. கோயிற்றளி யுளாா - கோயிலிற பணிபுரியும் உருததிர கணிகையா.

ரு ஏழிசை - குரல, துததம, கைக கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம என பன

எ திருததா - தூயா சுததநிருத தம - சொககம் எனனும சுததநாடகம

அ வழஙகும் - ஒழுகும திரு உருக காணிய - திருமேனியைச சமைகக

கூ. கருவிஞல கணடு - கருக்கட்டி, மெழுகிஞல உருவமைதது

ய ஒடிவில பொறகிழி - குறை யாத பொறகிழி, உலவாககிழி

கஉ உநதும - (ஒளி) வீசும

கரு அடிசசியா - தாதியா

கரு சு ஆகதம கில - (தேவரீா வரவு) நலவர வலலவா

கஅ வடி - மாவடுவின பிளவு.

உய. முருநது - மயிலிறகினடி மூரல - பல.

உஉ ஈகையால - பொனஞல மனைககிடை - மனையிற கிடைககும

உஅ நீபபரும - நீஙகுதலிலலாத

உரு பதிடடை - பிரதிடடை

சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலம்

ரு அயுதம - பதிஞயிரம்

எ கலலு 'மாறகனறு - மலையுடன மாறுபட்டு

அ ஈடடப படையொடும் - ஏநதிய சேனைகளோடும கைதவன - பாண டியன

கூ வலம் - பலம், வலிமை

ய காவிரியாத மாறறம - அசரீரி வாககு.

கக எலலி - சூரியனைக கணட கொலலியம பொருபபன - கொலலி மலையையுடைய சோழன

கரு மேருச்சோட்டி - மேருமலை யாகிய வில்லை வளைதது ஆலவாய வாசுகி யாகிய பாம்பு துழாயக கோல - துழாய மாலையணிநத திருமாலாகிய அமபு வாயெரி - நகையாலாகிய நெருபபு.

கரு அணடததா - தேவா சண டததீ - ஊழிததீ

கஎ திரிததுச செயிாததனன் - சுழறறிச சினநது

கஅ கஙகுற சோதி - சநதிரன

உய. காலொனறு - காறறொனறி ஞலே வேலொனறு - வேறபடை யேநதிய மாலொனறு - மத மயகக முடைய

உக கடல கடைபத தோனறும் ஆனை - வெளளானை

உலவாக் கோட்டையருளிய படலம்

க நேரிபடுககலான - நேரிமலைக குரிய சோழன கோட்டை - அரிசிக கோடடை

ரு எனையாரும் - எனையோரும கதிககுத தனிச சார்பு - வீடெயததற் குரிய பற்றுககோடு.

ச விலலேருழவன கடன - அரச னுககுரிய ஆறிலொரு கடமை இல லேருழததி - மனைககிழததி

ரு தொகைமாண்ட - அளவிறநத. பகைமாணட - பகையிலலாத

எ. விருததிககடன - வட்டிககடன.

க விண்ணுறு சூடும விடையான றமா - சிவனடியாாகள.

ம, திறககினற - விளஙகுகினற

கஉ விடனலகு-நஞசினையுமிழும மடனலகும-அறியாமை பொருநதிய உடனலகு-உடன அலகும, தனனுட னுறையும

கரு பஞசாதி - சநதை கூட்டி யோதுவாா திறததறபொருட்டுவே ததில வகுககபபட்ட ஐமபதுபதங

கொணட ஓா முடிவு செஞசாதியாய செநநெலலாலாய

கரு வேதப பாட்டின் பயன - வேதபபொருளாகிய இறைவன

கசு வாறுறு சூடி - கஙகையைத தரிதத இறைவன

கஎ ஆயநதவா வேதச செலவா - வேததகை ஆராயநதவாகளாகிய அந தணாகள அளகாதிபன-அளகாபதிக கிறைவனுன குபோன

கஅ அளநது - அறஞசெயது

மாமனுக வந்து வழக்குரைதத படலம்

ச இளையள - தஙகை

ம அருதகி சாலறவோர் - அனபு நிறைந்த முனிவா

கக ஊறு கொள - உறுதலைக கொணட, பொருநதிய. கரணம ஐந தும் உற்றறி கனவில - ஐமபொறிக ளும ஒடுஙகி நிறக அறியுங கனவின கண வேதச செலவா - அநதணா

கஉ, அலநதரும - அமைநத சலந தரு வழககு - பொய வழககு

கரு ஒட்டியபடி - ஆயநது கூறுந தீாபபுபபடி.

கஅ பததி பாயநது எரிககிா கவி ழபப-கிரைபட விளஙகும ஒளியினை உமிழவும, குலாயப பின கோட்ட - விளஙகிய பினனே வளைநது கிடக கவும்

கக கடுஙகண ஏறு - வெகுளி நோககினையுடைய இடபவேறு

உம உட்கிடை கூடிய - உடகருத தினைப புலபபடுததுவது போலும

உக உலராத - நீஙகாத ஆதுலா வறியா

உச. நோநது - பாாதது

உரு. மொயமபு-தோள மதாணி - தோளணி

உசு. தைவநது - தடவி

உஎ. ஊனமாருட்டம - உடலிற றஙகும உயிரின தடுமாற்றம, மயக கம படுமோ - அழியுமோ இமமி - மததஙகாயப புலலிரிசி

உஅ புஙகவா - அறமனறததவா

உக ஆவலிதது-அவலங் கொட்டி, வாயிற புடைததுக கொணடாற்றி களவா - பொயவேடம பூணட இறை வா

நம அறுவதிதது - முற்கூறியத னைப பினனும எடுததுரைதது

நக கவளமான கவளமாகிய உண வினையுடைய யானை குடிபபோ - கோததிரப பெயா

நஉ. முநதையின - முனனுள்ள படியே

நந. நனைவழி வேம்பன றேரில - தேன வழியும வேபப மலர்மாலை யுடைய பாணடியன அறிநதாலுயின

நச வல எழு - வலியதூண எழு செல - எழுநது சிதறியோடும்

நரு தததைமைநதா - தததுப புதல வன மனை - சாதனம எனனும பொருட்டு.

நசு கைமமறி வணிகா - கையில மானேநதி வணிகராய வநத இறை வா

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலம்

க எண்கொண்ட - மதிப்பினை யுடைய

உ இயமானன - எஜமானன என பதனபிரிபு, ஆனமா சலிலம - நீர எறிகால - வீசுகினற காறறு வரகுணன - மேலான குணததையுடையவன சயவேள - வெறறி பொருநதிய மனமதன இனன - சூரியன

ஙு மலா வனிதை பிரிவான திருமகளிா - பூமகளின கூறுகிய அட்டலக்குமிகள கலை மயாழி வளைகள அணி கரன - குருதிக கறைதோயநத திகிரியையும, சஙகினையும ஏநதிய கரஙகளையுடைய திருமால

ச வனம மேடடெஙகும - காடும மலையுமாகிய எவவிடததும மாதடவி - மா தடவி, விலஙகுகளைத தருவி மூக நாடடும பலவேனம - மூகததை நிலததில நாட்டி யுழுகினற பறகளை யுடைய பனறிகள நூறி - கொனறு

ரு வீவுற றவிநதனன - இறநதொழிநதான கோலிற செலும பரியின - அமபுபோலச செலலுங குதிரையொடு

சு கனவட்டம் - பாணடியன குதிரையின பெயா எமதிக குறறவளை - எமபுரஞ செனறவளை எரி மாலை புனைவிதது - தகனஞ செயவிதது படரிற புதைய - துனபததில அழுநதுமாறு

எ தீாவு - கழுவாய, பிராயசசிதததம பழமறைக கிழவா - அநதணா மூவா ஆம தாருவேநது - மும்மூாததிகளின வடிவமாகிய அரசமரம (அடிபபகுதி பிரமன, நடுவே திருமால, உசசியில உருததிரன) தூாவை - அறுகு

அ. அகமருடணம - பாவததைப போககும் ஓா வேதமநதிரம நகை மணிககோடு - விளககமாகிய அழகிய கொமபு

ல ஒளிதேமபி - பொலிவு குன்றி வணடு மூசுணட தானம முகமமா - வணடுகள் மொயககும் மதநீா ஒழுகும முகததினையுடைய யானை

கச வளைநது - வலமவநது

கரு எமை யாமாசசிககுந தலம - திருவிடைமருதூா உரகன உசசிச சுமையாறு தோளான - அனநதன முடிபபொறை ஆறறற கேதுவாகிய தோளையுடைய வரகுணன

கஎ. ஆறறலேறற - வலிமை மிக்க புடவி - புவி

கஅ ஆழிகடை நதேறு வெறபு - மநதர மலை

கக. இறவப புலவு கழுவு - இறால மீனின புலால நாறறததைப போககும.

உய வாசத திடைமாமருதை - மண மிகக பெருமை பொருநதிய திருவிடை மருதூா இறைவனை

உரு சுவைத தணடச சிலையான - கருமபு விலலுடைய மாரன. மருபபு - பனறிக கொமபு

உஅ மாழை - இளமை பொருநதிய

ஙஉ ஆயிரமபெயருடைக கடவுள் - திருமால சொயமபிரகாசப பரிதி - இயறகை யாகிய பேரொளியினை யுடைய ஞான சூரியனாகிய இறைவன

ஙங பசுஙகால - இளஙகாறறு

ஙச ஞாயில - மதிலுறுப்பு.

ஙக முணடகாசனன - பிரமன

சக ஐஞசுததி - பூத சுததி, ஆனம சுததி, திரவிய சுததி, மநதிரசுததி, இலிஙக சுததி

சஉ குளம - புருவ மததி

சங புனறசாலை - தணணீாப பநதா. பொககம - பொய

ருச மதஙகவிழ்ககும மால வரை முகம மைநதன - மூதத பிளளையாா கதம - சினம கருதலன - பகைவனாகிய தககன வாள வீரன - வீரபததிரக கடவுள்

ருச. பாதலவாணா - நாகா,

௫௬. மூருந்தவா நகை - மூருந்து (மயிலிறகின் அடி) அவா(வு)ம நகை (பல)

௬௰. சேயினேன - (திருவருளுக குச) சேயமையிலுள்ள யான

௬௧. மாழாநது - மயஙகி எழாகி - தேவாகள், மககள, விலஙகு, புள், ஊாவன, நீாவாழவன, தாவரம எனற எழு பிறபபாகி. நானகுவகை - அண டசம, சுவேதசம, உற்பிசம், சராயு சம எனற நானகுவகை.

௬௫. பிரமவனபழி-கொடிய பிரம சாயை. திரம் - உறுதி.

௬௭. இறை கொடுதது - விடை கொடுதது. துனறி - தோயாநது.

விறகு விற்ற படலம்

௨. பொன் தலங் காவலானில் - பொனனுலகு புரககும இநதிரனைப போல

௧௰. மைநதா் - மாணவகாகள் திவ வுக கோலான-நரமபின கடடமைநத வீணைவல்ல பாணபததிரன.

௧௨. சிதா-கிழிநத துணி, கநதை. குயம - அரிவாள. இழுககு தேய - இழுகதுத தேயநத.

௧௩ சுமையடை - சுமமாடு.

௧௪ இநதனம - விறகு நீள்பஙகி-நீணட மயிா மறிநத - மடஙகிய.

௧௭ அருவிலை - மிககவிலை. முடுக கா - குறுநதெரு.

௨௰. புலலென நிலை-பொலிவினறி யிருககும நிலை ஆயமகாா - ஆயசிறு வாகள உயததா - செலுதத சிறு புன கலவி – ஆரமபககலவி

௨௨ சிவநத மஙகுல-செவவானம. பொருபபன மஙகை-உமாதேவியாா

௨௪. பண் தரு விபஞ்சி-யாழவல லோனுகிய பாணபததிரன

௨௬ வெவவிறகு-உலாநத விறகு நைவளம - நடடபாடை எனனும பண, ஈணடு இசைநூல

௨௭ நெடுங கொடிக குறுஙகாய எனறது சுரைககாயை. கணடு-பண பாாதது. மாடகம் - முறுககாணி. விணடு - (இருலின்) நீஙகி.

௨௮ நடநது ஊசலாட - செனறு போககு வரவு செய்ய. சாதாரி - முல் லைபபண, தேவகாநதாரம. அசை - தாள நான்களுள் ஒன்று. வீதிப் போககு - நகர முதலிய நாலெழுத துககள் நோாயச செலலுதல. முடுகி யல் - பெருவண்ணம, இடைவண ணம, வனபபு வணணம் எனபன. ஆராகம - பாலையாழததிறம.

௨௯. பயிா - பாடுகினற.

௩௰. காகுளி-இன்னுவோசை. என் ளிய எழாலின - விலககிய மிடறறோ சையின கழிபோககு-ஓசை பலவாய மிககுச செலலுதல

௩௧. கஞ்ச நாதம - வெணகலத தாற செயத தாள முதலிய கஞ்சக் கருவிகளி னோசை. தாரி - ஒலி. வேரல - மூஙகில. சிரல - மீன் குத திப பறவை

௩௨. மநதரம-கீழ இசை, படுததல. மததிமம-சமனிசை, நலிதல. தாரம-உச்சவிசை, எடுததல

௩௩ விரைசாா - மணம பொருந் திய. விகிர்தன் - வேறுபடட தன மையன், பெருமான்.

௩௬. யாணரமபு - யாழ் நரமபு. யாணா் - அழகிய

௩௯. கணணுளான் - நுதற் கண் ணுடைய இறைவன.

௪௰. பழஙகண - மெலிவு.

௪௧. மம்மா் நோய் - காமநோய.

௪௩. வீழபோய - விழுது வீழததி. ஓனறு அறி மரஙகள்-ஊறு எனனும ஓரே அறிவுடைய மரங்கள்.

௪௪. ஆழிய - அழுததிய.

௪௮ இழுககிவிட்ட - நீககிவிடட. இதேல - இதுவாயின். அழுககம - அழுஙகுதல, வருததம. பண்டா - பாண மகதள்

௪௯ மடகரு பல்கலை - பல்வகை யாடைகளை மடிதது வைககும்

௫௰. உளளத்து நாண அவிகை ஓவா - உள்ளததினகண நாண ஒழிநத பாணமகககள்.

௫௧ பாண செயது - இசைபாடி. பததிரம செயதும - நினைககாதத னம.

௫௩ பணமலாநத - இசைநிறைநத.

௫௪. செடியனேன - பாவியேன.

௫௬. ஆதபம தெற - வெயயில சுடடு வருதத

௫௭ அருமபொருள் வரமபு - அரிய பொருள்களின முடிவாயது

௫௮ தநதிரிக கிழவோன் . நரம பினையுடைய யாழுககுரிய பாணபத திரன.

௫௯ பந்தயாழ் - கடடமைநத யாழ.

௬௧ அனுமான முறறு - ஐயமுறறு

௬௨ இஙகினும - இவவிடததி னினறும

௬௪ துரநதனம - ஓடடிவிடடேம

௬௫ விளஙகிவநது - தெரிநதுவநது

கைககும பூ அலஙகலான - வேபப மலாமாலை யணிநத பாணடியன

௬௭ மான தொடைத தேரினன - குதிரைகள் பூடடிய தேரை யுடைய வன.

திருமுகங கொடுதத படலம்

௫ சினனரு செயது - முனனை யுருத தோனறுதபடி மாறறி

௬ நோனறு - பொறுககலாறறுது.

௭ நிம்பததொததவன - வேபப மலர்மாலையுடைய பாணடியன. கோ சம - பொனனறை தமபி - யானை விகற்பம - வேறுபாடு, தடுமாறறம

௧௨ முட்புறப பலசுளைககனி - பலாககனி

௧௮. பெணணையாந தொஙகல - அழ கிய பனமபூமாலை.

௨௰. தநதிரிவரும - யாழகைவநத.

௨௧ தணணறுவணடு - குளிாநத தேனைக கணட வணடு.

௨௪ தளிகை - பீடம. கொளை - இசை

௨௭ இமபா - இவவுலகம.

பலகை யிட்ட படலம்

௧ கருநதுழாய முகில - திருமால்.

௨ எழிசைக கிழவன் - பாணபத் திரன

௩ குனிககினற - (வெள்ளி மன றுள்) ஆடியருளும.

௫ அளை - புற்று தடிதது நிரை மின வரிசைகள சலபதி - வருணன

௬ உள் உணரா - ஆனமாவாகிய தமமையும (தலைவனையும) அறியாத வாகள

௭. காமாரி - காமனை யெரிததவா பரமசிவன தெவவிளி - ஓா பண். தெளிநத - இசையமைநத.

௮ விடைககடவுள் - நநதி தேவா

௯ மிறைதது வலிவாஙக - விறை தது வலிகொளள

௰ கையறவு - (காம) நோய

௧௩ இருவா ஆகா, ஊக்கூ எனனும கநதருவாகள - இவ விருவாகள பாட் டிறகுப பரிசிலாக எனறும இவாகள தோடடின வடிவாகவிருநது பாடும படித தமது திருசசெவியைக காணி யாக அளிததருளினா இறைவனா

௧௫ மாதவன குடிதத வைகல - அகததியன (கடலைக) குடிதத ஞானறு

இசைவாது வென்ற படலம்

க கொடிய - வளைந்த வீடரும் - அழிதலில்லாத

உ நயந்தரு நாளில - (குடிகளுக்கு) இன்பமளித்து வரும்பொழுது

ச ஈட்டிழிப்பல - வலியழிப்பேன்

ய கலத்தினும் போந்த - (ஈழநாட்டிலிருந்து) மரக்கலத்தினின்றும் வந்த

கக குற்றம் - மரக்குற்றத்தால் வரும் செம்பகை, ஆர்ப்பு, கூடம், அதிர்வு என்பன

கசு விசித்து - கட்டமைத்து

கஎ புரைசை மான நிரை - கழுத்துக் கயிற்றினையுடைய யானைக் கூட்டங்கள்

உக மதங்கி - பாடினி அணங்கிறை கொண்ட - துன்பங் குடிகொண்ட

உஉ வாரவழி - பட்சபாதம்

உஎ நாலவகைக் கேள்வி - கீத ஞானம், இலயஞானம், சுருதிஞானம், தாளஞானம் என்பன

உஅ கொய்தின் ஓடி கொடித்து - விரைந்து ஓடி மன்னன் கட்டளையைக் கூறி

உகூ தவப்படிவம் - தவவடிவம்

ஙய கற்பின் மிக்கெழு கற்பு - கல்வியறிவால் மேம்பட்டெழுந்த நிறை

ஙஉ வேத்திசை - அரசர்க்குரிய இசை.

ஙங வாணிபாடும் இருக்கை - ஒன்பது விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தியாகிய பதுமாசனம் மற்றவை உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை, சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம், ஏகபாதம் என்பன

ஙச குடங்கை - அகங்கை இமையாக்குஞ்சரம் - ஐராவதம் (என்றது இந்திர பதவி) படங்கொள் பாய் - அனந்த சயனம் (என்றது திருமால் பதவி) பூவணை - தாமரை மலர்த்தவிசு (என்றது பிரமன் பதவி)

ஙசு மாயா விருத்தி வலி - மாயா மலத்தின் தொழில் வலி சரதம் - நிலையான

ஙஎ பாணி - இசைப்பாட்டு, ஈண்டு பெருந்தேவபாணி முதற்றொழில் இருநான்கு - பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளையாட்டு, குறும்போக்கு என்பன இசைக்கரணம் எட்டு - வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்பன

ஙஅ கொடிறு - கபோலம்

ஙகூ கைதவன் - பாண்டியன், வஞ்சகன் என்றும் மற்றொரு பொருள்

சய சரியுரை - சான்றுமொழி

சச இயக்கஞ் செய்ய - ஒலிக்கத் தொன்னிதி - சேமநிதி

பன்றிக் குட்டிக்கு முலைகொடுத்த படலம்

க அன்பின் தெருள் - தெளிந்த அன்பு, உண்மை யன்பு

ங தருநாதன் - இந்திரன் குரு - வியாழன் தேர் வலவன் - பிரமன் கஞ்சத்திரு - இலக்குமி

ரு தந்தையுந் தாயுமாய - தந்தையுந் தாயும் ஆய (இறக்க) குரவன் - வியாழன்

சு வீக்கம் - அழிவு உவா - இவா

அ சாவம் - சாபம் ஆவத்தை - ஆபத்தை, இடையூறை கோவம் - கோபம்

ய வழக்கால் - சாபநெறியால்

கஉ நாறு அழல் - தோன்றும் சினத்தீ உழுவை - புலி திரிமருப்பிரலை - திருகிய கொம்புகளையுடைய கலைமான்

கரு ஓடியெறிந்து - காடுவெட்டிச் சரித்துப் போர்ப்ப - சூழ்ந்து, நீட்டும் - (அவற்றின் மேல்) விடும்

கச சில்லரித்துடி - சில்லென அரிந்தெழும ஓசையையுடைய உடுக்கைகள. சிலையாநிறப - ஒலிகக பாரவை - பாரவை விலஙகுகள பயில விளி-(பார்வை மிருகஙகள) பயினற அழைபபொலி வலலியம் - புலிகள மையலமான - யானை மீளி - வலிய

கரு ஏழ் உயாநத - ஏழு முழம உயாநத எணகு - கரடிகள பிறிநத- நீஙகின

கசு. பொறிதது வைதத - செயது வைதத

கஎ மறவிலஙகு - கொடியவிலஙகு வடடமா வளைநதுடுதத - வடடமாக வளைநது சூழ்நத மாபபொறி விலஙகுப பொறி

உ௰ நூழில-(காயமாகிய) தொளை

உக வயிர - ஊது கொமபு தளள வீழ் - தைததலால விழுகினற

உ௩ சஙகையுறறு எணணங கொணடு

உசு நீலததாறுறழபாட்டியேனம் இருமபினையொதத நிறததினையுடைய பெணபனறி பேதுறு பறழைநூககி மனமயஙகுதற கேதுவாகிய குடடிகளைத தளளி காதெயிறறு - கொலலுகினற பறகளையுடைய எறுழிவேநதன - பனறியரசன

உஅ தூசி - முனனே செலலும படை

௩க அலரோன - பிரமன

௩உ புணதவழ் - புலாலில உலாவும்

௩ரு வறுவாய - வறியவாய

௩சு கைததிடுதாரான - வேபபமாலையுடைய பாணடியன

ச௰ ஊனம பொருத முசலம - குறறமிலலாத இருபபுலககை

சக துணிசகு துணிபபேன

ச௩ சததிபபடை - வேறபடை மொததி - தாககி

சரு வேனிற கிழவோனில - மனமதனபோல

சஅ ஆடமா - வெறறியைத தருமபோர நஞசிற கனி சினவணபடை - நஞசினும முதிாநத சினததையுடைய வலிய பெண பனறி

சகூ அருநதிறல வானம - வீர சுவாககம

ருஉ தம்ழகிறைவன - அகததியன சூகர உருவம - பனறி வடிவு

ரு௩ தானயாழ் - தானஙகள அமைநத யாழ

ருரு பாய கேளவியர் - பரநதுற கேளவியினையுடையவா

சுக மாவலன - சிறநத வெறறி

சு௩ அசேதனததையுஞ சேதனஞ செயது - அறிவிலலாத பனறிக குடடிகளையும அறிவுடை மககளாகச செயது

பன்றிக் குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கிய படலம்

உ அருககா - சூரியா

௩ வனிதை-(சததியாகிய) மஙகை.

ச இவவிலஙகு எயிறறேனம் - இ இலஙகு எயிற்று ஏனம. கைவிலஙகு- (சமணரேவிய) யானை

சு தீயும . வெதுமபும தெருமா - வருநதியதனால.

அ இறைகொடுதது - விடைகூறி

கூ நின்கடைககு - நினவாயிலுககு

கக கநது சீறிய கடகரி - கடடுததறியைச சினநத மதயானை

க௩ இடமபாடு - செலவம.

கரு இறை உடகொளபபட்டம - அரசனால நனகு மதிககபபட்டோம்

கரிக்குருவிக் குபதேசஞ் செய்த படலம்

௧ வரிக் குருகி-இசைபபாட்டிற்கு மனநெகிழ்ந்த பததிரற்கு - பாண பததிரறகு அரிககுருளை - பனறிக குட்டி பார் பரிககும-நாட்டினை ஓம்புமு கரிககுருவி - கயவா யெனனும பறவை

௧௨. சேய் . மார்க்கண்டன், மிர்த திஞசயததினை - மூன்றெழுததான முடிநதவேத மந்திரததினை.

௧௩ ஒலிய - ஒலியையுடைய

நாரைக்கு முத்திகொடுதத படலம்

௧ அததி நநத-எட்டு யானைகளாற் சுமககபபெற்ற

௨ ஆசகும மாடவைபபு - நிருமிக கபபெறற மாடஙகளையுடை ஒரு பதி

௩ தாழவது - தஙகாநினறது,

௫ நோன சிறை-வலிய சிறகுகள

௭ சநதியாமடம - சநதிக கடன செயதறகுரிய மடம

௯ இரை உநது அவாவு கொடு ஊககக - உணவின மீதூாநது எழுநத விருபபம தனனைச செலுதத

௧௪ மடமபடும அறிவு-சிறறறிவு

௨௨ வியம - பெருமை வயம - வெறறி

திருவாலவாய்க் காண்டம்

திருவாலவாயான படலம்

௧. பாயுடையார் - பாயை ஆடையாகவுடைய சமணர் உடல் குளிப்ப - உடலிற் சென்று பற்றுமாறு. சேய் - ஆளுடைய பிள்ளையார் ஆரணம் - தமிழ் மறை தோயுடையார் - பொருந்திய ஆடையாகவுடையார்

௫ ஆயோதனம் - போர் பிரவீணன் - வல்லன்

௭. தேரார் - பகைவர்

௯ பெருங்கடி நேமிவரை - பெரிய அச்சத்தைத் தரும் சக்கரவாளகிரி

௰ பொழிலும் - பூமியும் திணைகள் - பொருள்கள் ஈறுபட்டன - ஒழிந்தன

௧௨ ஆதிவேதியன் - பரமசிவன் கதிருடல் புத்தேண் மூவர் - ஞாயிற்றின் மரபிற் சோழரும், திங்களின் மரபிற் பாண்டியரும், அங்கி மரபிற் சேரரும் போந்தமை கூறியவாறு

௧௪ வைக வைத்து - பொருந்த வைத்து ஆளரி - சிங்கம்

௧௫. அலகுற - தங்குவதற்கு

௧௮ பத்தனம் - பட்டணம், நகரம்

௨௰ கடி சூத்திரம் - அரைஞாண் பசுந்தாள் - இல்லாத கால், பசுமை இளமைமேற்று சன்னவீரம் - வெற்றிமாலை

௨௧ அங்கைப்பந்த - அழகிய திருக்கரத்திற் கட்டிய

௨௪ சினகரம் - திருக்கோயில் இஞ்சி - மதில்

௨௫ பொன்தலம் - தேவருலகம்

௨௭ கோள்கை - (சண்டுக)கவசத்தை யுணர்த்திற்று

௨௮ செல்வ வானவன் குபேரன்

சுந்தரப் பேரம் பெய்த படலம்

௧ வளவன் படை முடுகிய வென்றியை - விக்கிரமசோழன் படையைத் துரத்திய திருவிளையாடலை

௨ வங்கம் - மரக்கலம் செங்கமல ஆலய மங்கை - பூமகள் வாலிய - வெண்மையான வாலிய திண் பது மாலயமேல் நங்கை - நாமகள்

௩ அடாதது - வென்று மதிக்குல நாயகன் - வங்கியசேகர பாண்டியன்

௯ ஒற்றுவன் - ஒற்றன், வேவு பார்ப்போன்

௰ உளை - தலையாட்டம், பிடரி மயிருமாம் விருதர் - வீரர்.

௧௧. கைவகுத்து - படைவகுத்து.

௧௪ வெஞ்சமர் ஆடும் ஆறு - வெவ்விய போர் புரியுந்தன்மை.

௧௫ வீங்கு இயம் தெள்ளும் - மிக்க வாச்சியங்கள் ஒலிக்கும்

௧௬ அசனியேறு - இடியேறு

௧௭ வைதவர் - கூர்மை நீங்காத

௧௮ ஞால முடிக்கு நாள் - ஊழிக்காலம் வன்னி - ஊழித்தீ

௨௰ மானவேடராய் - பெருமையையுடைய வேடமன்னராய்

௨௧. சாபம் குழைவித்து - வில்லை வளைத்து

௨௬ ஆடகவில் - மேருவில் ஆடவர் - வீரர்

௲ய கொடிஞசி - தேரினமொட்டு
௲உ நூககுவ - தளளுவன
௲௬ ஒருவழிபபட்டு - ஓரிடததில அறுபட்டு
௲௪ வேட்டை - வெபபம அடிக கொண்டு - அடிததுககொண்டு
௲௫ கருங கொடி - கரிய காககை
௲எ கடம அடுகலம - சுதுபபைச சமைககுங கலமாகவும

௲௬. புரததினுள - காசி முதலிய முததி நகரஙகளை எழனுள
௪௪ துளுசின மறம - தோலவி
௪௬ வெனறிககோடு - வெறறிச சங்கு
௪௪ சேவகம - போர் வாகை வாஙகி - வெறறி பெறறு அலைவு துனபம

சங்கப் பலகை தநத படலம்.

௧ நாமக கோல - போ நீட்டிய அமபு, சுநதரப பேரனபு
உ வாமபரிமா வேளவி - தாவு கினற துரஙக வேளவி
௪ கானவாறு - இசைவழி கமல யோனி - திருமாலின உநதிக கமலத துதித்த அயன
எ ஊனிடரகனறேய எனறது அயன பிறபபிலலாதவன எனனுங கருதது
அ முகிழ் தரும - அருமபுபோ லும நாறபததெட்டு - வட மொழி ஆகார முதலிய பதினைநதும சகர முதலிய முபபதது மூனறும
௬ வருணம - எழுதது.
ய எழுற - அரணுக
௧உ கழுமணி - சாணைபிடிதத மணிகள வேயநத - புனைநத கணடி - உருததிராகக மாலை
௧௬ நிலநதரு திருவின - மாறுா ரது நிலததைதத தனககு நலகும போதத திருவிறுல
௧௪. பனுவல - மறைகள.

௧௫ விஞ்சையா - புலவாகள்
உ௧ மூணடு மூணடு - சென று சென று முட்டி - குறைநது
உ௫ வாலிதாகும - வெள்ளிய தாகும
உ௬ விளை பொருள் - அமைந்த பொருள எழுவகை மதம் - உடன படல, மறுததல, பிறா மதம மேற் கொண்டு களைதல், தான நாட்டித தனது நிறபபு, இருவா மாறுகோள ஒருதலை துணிதல, பிறாநூற குறறங காட்டல, பிறிதொடுபடானறன மதங கொளளல
௲ய எயவாறு தமமிசசை வழியே
௲௧ குறிபபு - குறிபபிற றேன றும பொருள
௲உ செஞ்செவே - செவ்வையாக, நேரே
௲௪, பநதயாபபு - தளையமைநத செயயுள
௲௫ முதுவாய பாடல - பொருள் முதிாசசி வாயநத பாடலகள
௲௬ சாாபு - வீடு பேறு

தருமிக்குப பொறகிழியளிதத படலம்

௧ தொகு பீடம - தொககிருககும பீடம, சஙகப பலகை தறகு - தனககு உவை - அநதப பொறகிழி
உ நநதனம - நநதவனம இலஞ்சி தடம கோஙகம் - மகிழம பெரிய கொஙகும. வீதவழ் - வண்டுகள மொயககும கரவீரம - அலரி நநதி- நநதியாவட்டம
௪ முரனறிட - பாட.
௫ அருமபா - அருமபு

சு விழாமலர்-மோவாதபூ இண்டை - தணடவடிவமாகத தொடுததமாலை தொடை - சதுரமாகத தொடுதத மாலை தாமம-கோதத மாலை கணணி - வடட வடிவமாகத தொடுததமாலை

கு நணபு-அனபு பணபகா சொல லாா - பணணும புகழும சொலலினை யுடைய மகளிா

கக தேமா - மாமரஙகள் வானம் தைவர - வானுலகையளாவ காசு - நீலமணி

கஉ மஙகுலூர் செலவன - மேக நாதன, இநதிரன

கரு ஞாழல - குஙகுமமரம.

கக அறிவன - மாணவன மயிலை - இருவாட்சி

உ0 காமரம - இசைப பாடடு முளவாய கைதை - முடகளையுடைய தாழை

உக இநது காநத மணடபம் - சநதிரகாநத மணடபம எழுதும மாடம - சிததிர மணடபம.

உஉ பொலநதரு-பொனமயமாகிய கறபகம வானமும வீழும போகநலம -விணணவரும விருமபும இனப நலம

உரு பாததா பரிதி -(பனனிரண டாகப)பகுககபபடடு நிறைநத சூரியா கள

உச கருமபன - மனமதன

உரு புளினம - மணற குனறுகள

உஎ எமாசலம-பொனமலை பூமா தவி - பூககள நிறைநத குருககததி

உஅ கருவிககாா - மினனு முத லாகிய தொகுதியை யுடைய முகில

ரு0 வேடை - வெமமை

ருக குமிழ் மோநது - குமிழமபூப போனற மூககினால மோநது.

ருஉ புததேள வணடு - புதிய ஆண வணடு

ருரு கூறறம - உரை

ருசு திககயம-திககுயானை, எஙகை என தஙகை பரததை

ருஎ. யாஙகுடமபை - மாமரததி லுளள கூடு

சக பயோதரம் கொங்கை.

சஉ இடைதது - சென்று பூம படம - பூநதுகில

சச இலலி - வறியன இல்லாத வன

சரு செலவம - இனபம

சகு. கயநதலை - பொயகை நளி னம - தாமரை

சக. கூழை - கூநதல

ருஉ வனைநத - அணிநத

ருரு மொககுள - நீாககுமிழி தெளிதது - தெழிதது, உரபபி

ருகு அரட்டா - ஆறலைபபாா

ருரு உலம - திரணட கல நீராரு சனம - ஆலததி

ருகு புலவன - கமமபபுலவன, கம் மியன

ருஅ தணிபல - சள

எ0 களவாய உதிககும-கள்ளின் கண தோனறும

எக சேமித்தாள மூடிவைததாள்.

எஉ வினாபபு - வெணமை,

எரு களமபடு - மிடற்றி லுணடா கும

எஎ கைவினை - சிறபநூல

எஅ. தளவு - முலலை

அ0 பிததை - கூநதல. ஐமபால - முடி, கொணடை, சுருள், குழல பனிசசை எனற ஐநது பகுபபு.

அஉ பஙகததாராகி - சிறுமையுற் றவராய

அரு ஆசிமம - ஆசிரமம முய லும - வழுவாது ஒழுகும

அச. நானுரு - அயன, மால, உருத திரன, மகேசன நால அருவம - விநது, நாதம, சததி, சிவம கலி - துனபம

அரு செலலல - துனபம், வறு மைத துனபம

ககு அளககில - அளவிலலாத.

கரு விபுதா - புலவா

கசு பைபுள - கவலை வழுவு பாடல - குறறமுளள பாடல.

கஎ பிணிபப - கடடிவருத்த

ா. மெயபபை - நிலையஙகி.

௩௨. ஆரவை - நிறைந்த சபை
சீரணி - புகழ்வாய்ந்த
௩௩ பொற்குறற - பொன்னை யொத்த அற்குறற - இருளையொத்த
௩௪ செயகைத்து-செயற்கை மண முடையது
௩௫ சலமே - பொயயே

கீரனைக் கரையேற்றிய படலம்

௧. பொடி கண்டவன - நீறுகதிய இறைவன்
௯ விதணடை - வாததிலவெலல தமது பக்கததைத தாபிததலினறிப பிறர் பககததை இகழ்தல மாததிர மான கதை
௧௧ அககீரவேலை - அநதப பாற் கடல
௧௩ போதையார - ஞானவடிவி னர், காதையார-காதிற பொருநதிய
௧௫ ஏறிட்ட - ஏற்றிட்ட செய் தத்தோரகரு - செயதோரகரு, பெய தநது - பெயது
௧௯ நருசிரம் - வெணடலை.
௨௩ அலநதனேன-வருநதினேன.
௨௪ பூவா - மலாபோனற
௨௫ அயன சேய - பிரமன புதல வனுகிய தேவதசசன
௨௬ அறறம் - குறறம
௨௭ அமபகம் - கண

கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்தது

அ குலிசககோமான - வசசிரப படையேநதிய இநதிரன
௯ ஊழ்நதிடும - ஊறுகினற
௰ பைதது - பரநது
௧௩ கொடி - உலோபாமுததிரை
௧௬. தேரினும - தேரினினறும. புயஙகன - சிவபிரான.
௧௮ அரிறப - அரில + தப - குற றம நீஙக
௧௯ வியாகரணம் - இலககணம்,
௨௰ ஒருவில - நீஙகுதலிலலாத
௨௧ கணணழிவு-பதவுரை காண டிகை-கருதது, பதபபொருள், எடுத துக காட்டு, வினு, விடை எனனும ஐநதுங கொண்டது
௨௨ தருககு - களிபப
௨௪ மறசரம - மாறசரியம்

சங்கத்தார் கலகந்தீர்தத படலம்

௨ தராதரம் - பெருமை சிறுமை
௫ வெளிறறறிவாளா - புலலறி வாளா
௬ ஆடுமின கூறுஙகள
௧௨ பணிததான - அசைததான
௧௪ கோட்டி செயது - கூடி அள வளாவி

இடைக்காடன் பிணக்குத தீர்த்த படலம்

௪ ஆடு - பொருநதிய, செயயும
௭ எழுககாயும - தூணெனற.
௯. பொரிவாய-பொருககு வாயநத. பராரை - பருதத அடிமரததை யுடைய
௰, ஊறுபாடு-(ஈண்டு) வேற்படை.
௧௪ திருபபளளி உணாசசி-திருப பள்ளியெழுச்சி
௧௫ ஒலலைபபொழுது சிறிது நேரம.

உக புன் - ஈணடுக் கருடன், வன்-கூர்மை.

உரு. செக்கமலம் - செங்கமலம.

உச சோத்தம் - (இழிநதார் செய்யும்) அஞ்சலி

ருக. காணி - ஆட்சி.

ருஉ. கதலிகை - கொடி.

ருஎ மருததுவன - இநதிரன.

வலை வீசின படலம்

க ஞாழல - புலி நகக கொனறை; குங்கும மரமுமாம

ரு காதரம - அச்சம்

ச. இராமுகம்-இருள ஏழைமாா - பெணகள

கச ஆரவம - அரவம, ஒலி

கஎ குரமபை - சிறுகுடில.

உய திமில - தோணி

உச செசசை - செநநிறமுள்ள நெயசச-நெயபபினையுடைய மைசச-மைதத, கரிய

ருக வைகல - நாள், ஈணடு வாழ் நாள.

ருரு தநதிரம - நூல கணறு எறிந தவன - திருமால

ருச. சோஙகு - தோணி

ருரு இச செயயுள சுறவுககும, மந தர மலைககுஞ சிலேடை தநதிரம - நூல, வலிமை, மேல - சென்னி மேலிடம, வான - மேனமை, சுவாக கம புலவோா - அறிஞா, தேவா அமுது - ஞானம, தேவாமிாதம

ருஎ துறைமகன - துறைவன, நெயதறறலைவன

ருஅ. படவு - படகு விடவுற - பிளவுபடுமாறு

ருசு மகரவேறு சுறுமீன

சஉ மனம வலிததிருநதான - உறுதி கொணடிருநதான

சச கயநத - பெருமையமைநத வலையுரு - வலைஞனுருவம

சரு முருகு - தேன

சஎ காவி - காவடிபோற செருடுதது

சஅ கணடல - கடலமுளளி

ருரு கிஙகரன-பணிசெயவோன.

ருசு. அளிய - அருளையுடைய

ருஎ பம்பை - பறை பகுவாய - பாமபு

சுய அரககு - செநநிறம

சுக அகவிலான - (அடியாாகள) மனமே கோவிலாககொணட இறைவன தனதன - குபேரன நகவிலா-இகழ்சசியிலலாத

சுரு சுதை - அமிழது அடடி - சொரிநது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

பாசவலை வீசும - பாசமாகிய வலையினை அறுததருளிய

ரு, மழவு - பிளளைகள். கிடை - பாடசாலைகள

ச அமாததியா - மறையோரில அமைசசுததொழில பூணடு வரும ஓா குடியினா

ரு சீாவாய - குளிாநததனமை வாயநத

அ. தீபதது - தீவுகளில

கக புற உரை நெறிகள - புறப்புறச சமயஙகள உலோகாயதம் நாலவகைப பௌததம ஆருகதம என பன அகவுரை நெறி - அகபபுறச சமயஙகள் பாசுபதம்,மாவிரதம்,காபா

லம், வாமம், வைரவம், அயிக்கிய வாத சைவம் என்பன

கஎ பள்ளக்காரி - கடலின் நஞ்சு

கக மறம் - வெற்றி

உ௫ அருணம் - சிவந்த

உசு பதாதி - கொடிகள்

உஎ வினைத்தொகை - இருவினை இருட்டுமலபக்குவம் - ஆணவ மல பரிபாகம்

௩க சத்தி பதிய - சத்திநிபாதம் உண்டாக

௩௩ கழுமுள் - சூலம்

௩௫ தலைதெரிந்து - சிக்கறுத்து

சய கணபடை - துயிலிடம்

சசு. சூக்கம - சூக்குமம் தீபகம - பார்வை

௫௩ எத்தி - ஏமாற்றி, விரகு செய்து

சு௫ குளிர்மதி - ஆடிமாதம், குளிர் - ஞெண்டு

எய ஆங்கோர் - ஓர் ஆங்கு, அந்த பொழுது

அ௫ துன்னல் - தைத்த

நரிபரியாக்கிய படலம்

க அரிக்கணம் - நரசிங்கபாணம்,

௩ மந்துரை - குதிரைப் பந்தி கட்டுமிடம்

௫ சீறு - சினந்து

சு கொன்னும் - அச்சத்தைத் தரும். அறுவு - அறுதி

க சிலை - கல் சினந்திருகி - சினம் முறுகி

ய௩ மறுக்கம் - துன்பம்

உஎ பாவகம் பட - (பாப்போரக் குக் குதிரைச் சேவகர் என்னுங்) கருத்துண்டாக

உக உடற்காப்பு - கவசம்

௩ய வெரிந் - முதுகு விசிகம் - அம்பு

௩உ மொய்ம்பினர் - வலியினையுடையவர்

௩௩ நிடேதம் - விலக்கு

௩௫ தாரகப் பிரமம் - பிரணவ மந்திரம் முளரி யாண்டகோ - பிரமன்.

௩சு கலணை - சேணம்

௩எ. மந்திரக்கிழார் - அமைச்சுரிமை பூண்ட வாதவூரர். நக்கி - போக்கி

௩அ திருமுடிச் சாத்து - தலைப் பாகை

சய ஒலியல் - மேலாடை, ஈயோட டுங் கருவியாகிய ஈசசோப்பியுமாம்

சக பாவினுல - கவிந்தால

சச விலாழி - குதிரை வாயநுரை புள்ளுவவுரு - வஞ்சக வடிவம்

சக சப்பு - நரி குன்றிற்கரிந்தோன் வளம் புகுந்தடைவார் - மலைகளின் சிறகரிந்த இந்திரனது பதவியிற் சென்றடையுங் கருத்துடையார் கடாது - ஒவ்வாது

சஎ பெட்பும் - விருப்பும்

௫ய அடிக்குரம் - அடிக்குளம்பு

௫௩ இந்தியம் - ஐம்பொறிகள்

௫க வஞ்சே - பொய்யே

எய ஓவி - ஒழிந்து, நீக்கி

எஉ தொழுகுலம் - மறையவர் குலம்

எச கவன - விரைந்த

எசு சண்டம் - வலிமை, வேகம்

எஎ ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி வானரகதி, வல்லிய கதி, சரகதி அசைத்தனர் - நடத்திக் காண்பித்தார்

அஉ. வாசிகள் - குதிரைகள்.

அ௩ பரிவிலை வழக்கு - குதிரை வியாபார முறைமை

அ௫ உரகதம் - பாம்பு துரகதம் - குதிரை

அசு சாலவாய - பலகணிவாயில

அஅ நெய்த்திடு - பசையினையுடைய வைத்திடு - நிலத்தில் வைத்திடும்

அக. அகலிய - அகன்ற

கக உன்னதம-உயரம் பின்னம-பிஙகலம்

கஉ. தெயவதமணி - வலமாகச சுழிததிருககுஞ் சுழி

கரு பஙகம - சேறு

கடு அரணம - மதில் துருககம - கோடடை புரணம - ஒளி. இரண வேலாய - பகைவாகளைப புணபடுத தும வேற்படையுடையவனே

ஈச குரஙகு-வளைநத. மணடிலம-குதிரைகள

ஈடு கொககு - குதிரை

ஈசு கோணம - குதிரைகள மா ராட்டம் - மகாராஷடிரம. காஸமீ ரம - காஸ்மீரம சவுராட்டம்-சௌ ராஷடிரம்

ஈஎ வேய மிகு கிளளை - ஒபபனை மிகக இக குதிரைகள

ஈகூ ஆனுரோசனை-கோரோசனை.

ஈய மிசசிரம - கலவை

ககக பணிதரு-கலமென்று கூறப படும. துணிதா - ஐயமற.

ககரு அறமிடி - மிககவறுமை. நிகளபநதனம - விலஙகு பூணுதல.

ககச அவததை - பருவம

ககஅ. ஒலிததால - கனைததால்.

கஉய. பூசனம - பூசனை

கஉஉ உவநிடககலனை - மறை முடியாகிய சேணம். தவனன - சூரி யன

பரிநரியாக்கி வையையழைத்த படலம்

உ. தானையு நிமிர - சேனைகளின ஆரவாரமும் ஒஙக

ரு உடுதத - சூழ்நதுள்ள

ய. புள்ளுவபபரி - வஞ்சக வுருக கொணட குதிரைகள்,

கஉ மததிகை-குதிரைச சம்மட்டி வமபல - வருததல

கரு. ஆர்தத மான வன றொடர்-கட் டிய பெரிய வலிய சஙகிலி

கச நொள்ளை - குருடு நாகு - நததை

கசு காணம - கொள துறுதத - துறுததிய, நிறைநத

கஅ ஒளி - வரிசை

கக சுருஙகை - நுழைவாயில நுழில கரநதுறை வழி

உய இகலன - நரிகள.

உடு ஞாளிகள-நாயகள கேகயம-மயில மதுகரம்-வணடு கருஙகொடி-காக்கை

உசு கருங்கலம்-பழைய மட்பாண டிஙகள் கூவிளி - கூக்குரல, பே ரொலி

உக பொரி - பொருககுபபொருந திய மேடம - ஆடடுக்கிடாய, கருந தாது - இரும்பு கவிர-முண்முருக்கு மலா, சூடடு - உசசிககொணடை பாாபபு குஞசுகள

ருய கனறிவநது-சினநதுவநது

ருஉ துணி - துண்டஙகள.

ருசு பநதியாளாகள - மநதுரைக காவலா

ருக. திமிர - இருளபோலும.

சக சுமமாது - வாளாது, வாளா. சிரநதாககி - தலைகுனிநது

சசு. மிணடிறல - (ஆணையைக) கடநதால.

சஎ செநதீபபிதிாநோககததவர் - சிவநத நெருபபுப பொறி பறககுங கணணினையுடைய தணடலாளா

ருக மனறேறவும - மன தேற வும, அரசன தெரியவும.

ருஉ சஙகசசரி-சஙகாகிய வளையல்.

ருரு கலலாரம - குவளைமலர்.

ருசு கணியா - அளவிடபபடாத

ருஎ. இரையுநது - பேரொலி செயது

ருஅ. துசசில - சிறுகுடிலகள்.

ருக. சிறுகுஙகண - சிறியகண்களை யுடைய.

மண் சுமந்த படலம்

௧ புண் சுமந்த துயர் - புண்பட்டதால் எய்தியதாகிய துயரம்

௨ மறுகி - சுழன்று. கரைசுமந்து - கரைபோட்டு. கத்தத்தினை - விரைவினை

௪ பலாலம் - வைக்கோல். அதிர்ந்து - ஆரவாரஞ் செய்து. மேகசாலம் - முகிற்கூட்டம்

௫ பரி - குதிரைமரம். அரவு - வைக்கோற்பிரி

௬ கடுகல் - விரைந்து வருதல்.

௧௨. துணை - கணவன்

௧௪. முற்றத்து - இடத்தில். ஆலி - மழைத்துளி

௧௫ குறள் - குண்டோதரன். குடிஞை - யாறு

௧௬. சுமையடை - சும்மாடு. இணை - உவமை. மழுக்கு - மழுங்குதல்.

௧௭ ஆலும் - ஒலிக்கின்ற

௨௨ சிக்கு - அழுக்கு. பொதி - மூடுதுணி

௨௬ சுமடு - சும்மாடு

௨௮. குருமேவும் - நிறம் பொருந்திய.

௩௰ சாமம் - சாமவேதம்

௩௧. மிசை மூச்சு - மேன் மூச்சு

௩௨ கொடும் புறம் - வளைந்த முதுகு.

௩௩. கொடிறு - கவுள்.

௩௫. துன்னுவா - கட்டுவர்

௩௬ கொட்டு - மண் வெட்டியின் வாயாகிய தகடு.

௩௭ மாறு - பிரம்பு, வளாருமாம்

௪௰ அட்டம் - வளைவு, குறுக்கு

௪௧ கந்தர்ப்பன் - மன்மதன்

௪௪ கரும்பன் - மதவேள்.

௪௬ ஏல் - இசைய

௪௭ சுமந்தனா - உயர்த்தனர்

௪௯ கிலேசம் - ஆற்றகிலேசம்

௫௫ ஊனை - கருப்பை

௫௮ வன்புதாழ் - வலிமை தங்கிய. திரங்கி - திரைந்து.

௫௯. இழிச்சி - இறக்கி

௭௨ பவஞ்சம் - பிரபஞ்சம், உலகம்

௭௬. ஞானத் தபனியம் - ஞானவெளியாம் பொன்னம்பலம்

௭௮ அறந்தரு பங்கினா - தருமங்களை ஈன்ற உமையாகிய பாகத்தை யுடைய இறைவா

௮௰ படியேழும் - உலகங்கள் ஏழும்

௮௧. இன்சுவை - இனியபயன். புலைநரகம் - புலலிய நரகம்.

௮௮ நன்றும் பெறல் - பெரிதும் அடைதல்

௮௯ நன்பனிகால - நல்ல குளிர்ந்த நிலவை வீசுகின்ற

௯௧ வடவரை - கைலமலை.

௯௪ புண்டரிக மலா - திலலைவனமாகிய தாமரை மலா. துழாவிய - அளாவிய. குடுமி - உச்சி

௯௬ மயங்கு - இருள் செறிந்த. குயவரி - புலி

௯௭ சூளொட்டி - வஞ்சினங்கூறி. வேறும் - வெலவேம்

௯௮ காதராகுலம் - காதர ஆகுலம், அச்சந்தரும் துன்பம்.

௱௧. சீவரப்போர்வை - கடுக்காய் நீரிற்றோய்த்த போர்வை

௱௪ பொன்றுதல் முத்தி - உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, அறிவு என்னும் பஞ்சகந்தங்களும் கெடுதலே முத்தியென்பர் புத்தர்

௱௭ எக்கராம் - இறுமாப்புடையராகிய.

௱௮. உள்ளம் - ஊக்கம்

௱௯ கொங்கிவர் தாரான் - மணம் விரிந்த மாலையையுடைய சோழன்.

௱௧௧. போகட்டு - இருத்தி

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம்

க. படிற்று - பொய் நெறியில

உ வாகுவலம - புயவலி

ச நிகழ்நாளில - அரசு புரிநது வரும நாளில

ரு. வலலி ஆயம் - பரிசனமகளிர்.

அ செமபதுமக கோயில மாதா - தாமரைவாழ் இலககுமி கரவற கடவுள - திருமால

ய நககவேடா - ஆடையுடாத அருகர் நலவினையுதவா - முனனை நலவினை வநது உதவபபெறாத.

கஉ அததிநாததி-உணடு இலலை குறிகெடு மணஙகு - பொலிவிழநத தவவை, மூதேவி, பேயுமாம

கச தலைசசெயது - தலையெடுதது.

கசு புணடரீகபுரம - திலலை

உஅ வெஙகுரு - சீகாழி

உகூ வலியில-நலதரும நிலையின வலல

ஙஙு கண்ணியல் தோறறம பார்த தறகமைநத காட்சி

சக பறிதத சென்னி - மயிர்பறிக கபபட்ட தலை ஊறுபபட்டெழுநத மொககுள - புணபட்டெழுநத கொப புளஙகள.

சஙு சிறுவிதி - தககன்.

சசு வெபபு நோய - சுரநோய

சஎ பளகு - குற்றம் பாரவை - மந்திரித்தல்

சஅ சவலை - உடலமெலிவு அவலம் மாசரை - தவவலியறறு அகமும புறமும் அழுககுடைய அமணா.

சகூ பெடட - விரும்பபபட்ட.

ருங பூநதராய - சீகாழி.

ருசு. நிததிலயானம - முத்துச சிவிகை

ருஎ. தோய குமபம் - நீர்நிறைந்த கும்பம.

சுய. அசோகன்-அருகன் சினவி-சினநது

சுசு. சிரபுரககோன - காழிப பிள்ளையாா

சுஎ விணமணி - சூரியன.

சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்.

க. பஞ்சவன - பாண்டியன சவுநதரிய பாணடியன

ச நவவி - மான.

எ. விளிகுவா - இறநதுபடுவா

ய. அனுசசை செயய-அனுமதிக்க செவ்வணணம - செமமேனி. பை வண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய பாமபாரம

கக அருகநதக்கையா - அருகரா கிய கீழ்மககள குநதவேல் - கூரிய வேற்படை

கஉ. தீபபிணி - வெப்பு நோய.

கசு. பாழி - தவசசாலை.

கஅ குணடிகை - கமண்டலம். குலாவுதல - உலாவுதல்.

கக காநது வெஙகதழுடையதோா கயநதலை - சுடுகினற வெஞ்சின முடைய ஒரு யானைக்கனறு. பிண்டி - அசோகு

உச. குரததியர் - மனைவிமாா.

உரு விரிசசி - சகுனம்; வாய்ப்புன் தட்க - தடுகக

உஅ கொசசை - கொசசைவயம், சீகாழி

ஙஉ விக்கம - விககினம். கெடுதி.

ஙச கோடரம - கிளை

ஙரு எணணிராயிரா பதினுறுயிரா.

ஙசு உளளவிழ்நத - உளளம் நெகிழ்தலால

ஙஎ. ஊறுநீா சுரநத வேலை - நீா வற்றாத பசசோலை.

ஙஅ அககி . அங்கி, அனல் இககுவாய-கரும்பினிடததிலுள்ள. உகக வாறு - அழிநதமைகண்டு.

௩௯ நாவா - நாவினையுடையவா
௪௧ புந்தி செயது - கருதி
௪௩ பாடவம-மகிழசசி பாவகன-அககினி.
௪௯ ஏழாய - அறிவிலலாதவனே
௫௰ ஊகம கருஙகுரஙகு வெள காதாா - வெடகமிலலாதவராய.
௬௭ சணபை - சீகாழி
௬௯ செலவர்ககு புதலவர்களுக்கு
௭௧ போதையார் - ஞானவடிவின ராகிய அமபிகை.
௭௨ விசசு - விதது, வீட்டிற்கு காரணமானது. அசசு - தற்போதம தூசசான - இழிவாகிய
௭௫ முடியா - அழியாத
௭௮. தமிழநாகோன-பாண்டியன
௭௯ மணபட - நிலவுலகமெஙகும பரவுமாறு
௮௨ அடலை-சாம்பல் பேதியாத - மாறுபடாத

வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த படலம்

௨ மனக்கு - மனததுககு
௯ அரைமேற பெபத காவதம - ஒனறரைக காவதம
௰ ஒழிகம் - செலவேம
௧௧ நீணட விலைவைதத - பெரிய விலைமதிபபுள்ள
௧௨ ஆவலிதது - அவலமுறறு
௧௫ தூசெறிநது - ஆடையால விசிறி
௧௭ விம்மாநத - விம்மி
௧௮ அணஙகெனை - துன்பமென.
௧௯ முருகாவோ-இளமைபபருவ முடையவனே.
௨௨. வரிசை - பாராடடிறகுரிய
௨௩ மருநதுரு - அமிாதமயம்.
௩௨ வேளவி - திருமணம்
௩௯ சாறு - மணம
௪௧ அவவயிறு - அழகிய வயிறு
௫௪, பனனிரணடு உமபா-துவாத சாநதம

அருச்சனைப் படலம்

௨ வரிதது - அழைத்து; ஈண்டு இருததி
௩ கோடு - சிமயம, ஈணடு மேரு மலை வேட்டஙகள் - விருமபினேம
௬ ஊறுபட - அழுநத
௯ சணணிதத - தரிதத
௧௧ சீறுகொள - சினததலைக கொணட. விரூபக்கணணன - ஏனைக கணகளின வேறுபட மேனேககிய அனற்கணணனை சிவன
௧௨ சுரபி நீள செவி-கோகாணம சுடருருவாயினனறனிரவு - சிவராத திரி தேள் மாதம - கார்ததிகை
௧௩ வேடன - ஈணடு, கணணப பர். பொற்புறுகிரி - அழகிய திருக காளததி மலை. காளிதோற்க ஆடியது இது - காளி தோலவியடைய ஆடி யருளிய திருவாலங்காடு இது. கற புடையொருததி - காமாட்சி பிலம் - பிலததுவாரமாகிய காஞ்சிபுரம
௧௪ ஏததிடமிது - துதிதத திரு மாறபேறு எனனும பதியிது ஓதுவித திடம - ஓதுவிதத இடமாகிய திரு வோததூா
௧௫ நெருபபு நினற நிலை-அனல் வடிவாய நிலைபெறற அணணமலை இது கங்கவடிவு எடுதது நோற்கும மலை - கழுகு வடிவ மெடுதது தவம புரிகின்ற திருககழுககுனறம முன னும பினனும இருககுங குன்று-திரு முதுகுனறம - விருததாசலம.
௧௬ புணணியனபுரம - சிவபிரா னது திருககோவலூா வீரட்டானம் பதி - திருவதிகை வீரட்டானம

௧௭ அருளமனறம - சிதமபரம முததியங குறிததோ ரெயதும பதி - திருவாரூா முதனூஞனகும பததி யிற பூசிததேததும பதி - திருமறைக காடு

௧௮ பனனிரு நாமம பெறற புரம - சீகாழி மருநதுறைபதி - வைததீசுவ ரன கோவில

௧௯ துலாப பொனனிததானம - மாயூரம மூதூா எனறது திருக கோடிகா அறககடவுள பூசைபண ணிய தானம - தருமபுரம

௨௰ வேழம - ஐராவதம தான வண - பானுகோபன பதி எனறது திருவெணகாடு கசசு கயிறு கலபன - குஙகிலியக கலய நாயனூா எமபிரா னூா எனறது தாடகையீசுரம எனற திருபபனநதாள

௨௧ கரிமுகத தவுணன - கயமுகா சுரன கரிமுகததணணல - விநாயகா சிவநகரம - திருசசெஙகாடடஙகுடி சேயவளமபதி எனறது சணடேசா திருவவதாரஞ செயத திருசசேயஞ ஞூா

௨௨ பழனமூதூா எனறது திருக கடவூா கொறறவன கோயில என றது வழுவூா

௨௩ பரிகலம - பலிககலன அங கணன இடம எனறது திருககணடி யூா அமுதுசெயத - நீறுககிய செங கணணிருககை எனறது திருககுறு ககை. மெழுகச செனனி - ஆடடுத தலை மாமன - தககன மருகனு றிருககை எனறது திருபபறியலூா

௨௪ திணடிறலவுணன எனறது சலநதராசுரன உறை - திருவிறகுடி காடடநினற இடம எனறது திருப புறமபயம

௨௫ சாமகணடததன - சாமவேத முழஙகும கழுததையுடைய சிவன தெனனா கோமகன - பாணடியனு கிய வரகுணன பிரமசாயை குறைத தபதி - திருவிடை மருதூா அகம - பாவம புனிதநீாபபதி - திருககுடந தை எனற குமபகோணம

௨௬ குருவுறைமலை - சுவாமிமலை எஙகோன புரம - திருவீழிமிழலை நோறற தலம - திருவையாறு

௨௭ தவம நோறற நகா - திரு வானைககா முசசெனனி மடஙகலே றனையான நாயவரை - திரிசிராமலை

௨௯ சிலலி - கீரை

௩௰ உபரிகை - மேனமாடம

௩௧ ஆடானை - திருவாடானை

௩௨ சாத - உணமையாகிய எழில நகா - திருபபூவணம

௩௩ இலஙகை இறைமகன - இரா வணன அணிநகா - இராமேசசுரம வேயவயிறறிற பிறநத தொனனகா - திருநெலவேலி

௩௪ துளபககுனறு - திருமால தொனனகா - திருககுறறாலம அளகு கோழி மூதலவீறறிருநத பொருபபு - திருபபரங குனறம வளநகா - திரு வேடகம

௩௮ எனறு - சூரியன

௪௧ நூறறுபபதது - ஆயிரம வில லம - வலவம

௪௩ தொணடா - பதஞசலியும, வியாககிரபாதரும

௪௪ வலையாள - நெயதறறலைவன மகள

௪௫ கிளளிதொகை - விககிரம சோழனுடைய படைததொகுதி

௪௬ மைநதன மைநதன — வீர பாணடியன மகன அபிடேக பாணடி யன மைநத - வீரனே

௪௭ கள்ளவை - மறறவையுடையை

The Imperial Printing Works, Madras

*

மதுரைக் காண்டம்

பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி

கூடற் காண்டம்

ங

திருவாலவாய்க் காண்டம்

பாட்டு பக்கம்

பரஞ்சோதி முனிவர்

திருவிளையாடற் புராணம்

: மூலமும் விருத்தியுரையும் :

உரை யாசிரியா·—

திருசசி, பிஷப ஹீபாகாலேஜ, தமிழாசிரியா

பண்டித ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

			ரூ	அ
மதுரைக்காண்டம்	22 ஆபடோன் படஙகளுடன		8	12
கூடற்காணடம்	30	,,	7	8
திருவாலவாய்க்காண்டம்	17	,,	7	8
மூன்று காணடங்களுககும் மொததை விலை			21	0

மூவா தேவாரம்

திருஞான சம்பநதர் தேவாரம்	கலிககா	7	8
	பட்டு or ரெகசைன	8	0
அபபா சுவாமிகள தேவாரம்	கலிககா	6	8
	பட்டு or ரெகசைன	7	0
சுநதரமூாத்தி சுவாமிகள தேவாரம்	கலிககா	3	0
	படடு or ரெகசைன	3	8
மூவா தேவாரம் மொததை விலை	கலிக்கா	15	0
	படடு or ரெகசைன	16	8

சைவசித்தாநத நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடேட,

6, பவளககாரதெரு, சென்னை.